د امریکا ضد

اسلامی جهاد

مهم اسناد

ژور اسرار

حکمتیار

د کتاب له متنه

پر افغانستان او عراق د امریکا د برید له پیل نه د ۱۳۸۶کال د اسد ترمیاشتي د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخي داسي دي:

	افغانستان	عراق
د فوځي مامورین ټولي ورځي	۲۶۵۰	۲۱۳۲
په فوځي عملیاتو کي د مړو شمېر	۸۲۵	۴۱۸۰
له فوځي عملیاتو پرته د مړو شمېر	۳۲۱	۹۴۷
د شدیدو سوځېدلوفوځیانو شمېر	۱۰۷۲	۱۴۱۱۵
د استخدام شویو فوځیانو شمېر	۷۵۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
تر ۲۰۰۷\۱۱ پوري مصارف	۱۸۶بیلیونه ډالر	۵۴۸ بیلیونه ډالر
هره ورځ متوسط مصرف	۵۸,۷ میلیونه ډالره	۲۷۱ میلیونه ډالره

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجدید شوې ده او په News Meat کي خپره شوې ده. کانګریس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتیا ملیارده (شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو، د ۲۰۰۶ لپاره ئې یو سل شل او د ۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازي د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملکونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د بېلګي په توګه په افغانستان کي د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې امریکا ته نه یوازي یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکي برخلیک به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کي ولرئ چې د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۶۰ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.

د امریکا ضد

اسلامي جهاد

مهم اسناد

ژور اسرار

حکمتیار

فهرست

موضوع **صفحه**

د ناشر وينا ---------- ۱
د طالبانو مشر ته د ورور حکمتیار لیک ---------- ۷
طرحی برای حل بحران کشور ---------- ۱۰
د اکتوبر د اومي په مناسبت ---------- ۱۵
د جهاد په اړه څو مهمي پوښتني ---------- ۲۳
فرصت طلایی برای همسایه من ---------- ۴۸
بر درد های امت اشک بریزیم ---------- ۵۳
نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی ---------- ۵۷
بیان ---------- ۶۵
بیان ---------- ۶۸
افغانانو ته ډاډینه ---------- ۷۳
آیا د عراق تراژیدي پای ته ورسېده؟ ---------- ۷۶
له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوک ---------- ۸۵
بیان ---------- ۸۹
نظامي عمل او غوښتنې ئې ---------- ۹۲
به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي ---------- ۱۰۲
جنرال ته خطاب ---------- ۱۰۶

د اساسي قانون لوبه ---------- ۱۱۴
جهاد ضد امریکائی در افغانستان ---------- ۱۲۱
اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟---------- ۱۲۶
بیان---------- ۱۴۸
پیغام---------- ۱۵۲
د صدام حسین نیونه ---------- ۱۵۹
د قرآن فتوی ---------- ۱۶۱
د لوی اختر پیغام---------- ۱۶۵
د مجاهدینو او طالبانو د وحدت طرحه ---------- ۱۶۷
عمومي قیام ---------- ۱۷۰
بیان---------- ۱۷۳
افغان ولس ته ---------- ۱۷۴
وضاحت ---------- ۱۷۸
مقاطعه با انتخابات امریکائی ---------- ۱۸۰
پیام ---------- ۱۸۴
له امریکایي انتخاباتوسره مقاطعه ---------- ۱۸۸
بیان---------- ۱۹۱
بیان---------- ۱۹۵
بیان---------- ۲۰۰
بیان---------- ۲۰۳
بیان---------- ۲۰۷
بیان---------- ۲۰۹
زمورِ ملت او امریکایي انتخابات!! ---------- ۲۱۲
انتخابات او نتائج ئې ---------- ۲۱۶

پیغام ---------- ۲۳۶
ملت ما و انتخابات امریکایی!! ---------- ۲۳۸
امریکا د تجزیې او زوال په لور ---------- ۲۴۳
د کمکي اختر په مناسبت ---------- ۲۵۰
دروغجني سولي ته بلنه او زمورږ ځواب ---------- ۲۵۴
د خان آباد د اډې تخلیه ---------- ۲۵۸
د لوی اختر پیغام---------- ۲۶۱
اعلامیه---------- ۲۶۸
د دلوي ۲۶---------- ۲۷۲
د ثور اومه ---------- ۲۷۸
کومه فتوی سمه وه؟!! ---------- ۲۸۴
د کابل خونړۍ پېښې او زمورږ غبرګون ---------- ۲۹۰
پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان ---------- ۲۹۴
عراقي مجاهدینو ته د دوی د افغاني ورونو پیغام ---------- ۲۹۸
پیام به شهریان مؤمن کابل ---------- ۳۰۱
مصاحبه با هفته نامه چراغ! ---------- ۳۰۸
توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش---------- ۳۲۲
د لبنان اوربند ---------- ۳۴۲
پر لبنان د صهیونستي رژیم برید ---------- ۳۵۱
د استقلال ورځ ---------- ۳۵۵
د میزان ۱۵ ---------- ۳۵۸
پیام تبریکی عید سعید فطر ---------- ۳۶۴
د اختر مبارکۍ پیغام---------- ۳۷۱
د مذاکراتو په اړه زمورږ دریځ ---------- ۳۷۷

د نصرت مېنې اوسېدونکو ته ---------- ۳۸۰
د دلوي ۲۶---------- ۳۸۵
امریکایانو ته د افغاني او عراقي مجاهدینو ګډ پیغام ---------- ۳۹۱
له سلطان صدیقي سره مرکه ---------- ۳۹۷
د امریکا د انتخاباتو نتایج ---------- ۴۰۴
د لوی اختر په مناسبت پیغام---------- ۴۰۵
د صدام په اعدامولو څوک خوښ شو؟---------- ۴۱۴
له کرسټوفر هار سل سره لومړۍ مرکه ---------- ۴۱۷
د کرسټوفر هارسل دوهمه مرکه ---------- ۴۳۱
له سلیم صافي سره مرکه---------- ۴۳۵
عراقي مجاهدینو ته ---------- ۴۶۹
د باجوړ بمباري ---------- ۴۷۵
د الحیات د ورځپاڼې له خبریال ---------- ۴۷۷
د اسامه په شهادت به امریکا ډېره خوشحاله شي که ایران؟---------- ۴۸۸
نابللی مېلمه ---------- ۴۹۶
ایران ته د امریکا ګواښونه ---------- ۴۹۹
ایراني فلم ته امریکایي جائزه!!---------- ۵۰۶
د شیطان پاچایي---------- ۵۳۲
اوس باید جاسوسۍ ته نوی تعریف راپیدا کړو!! ---------- ۵۳۸
ایرانیانو ته څو مشورې---------- ۵۴۳
له ورور حکمتیار سره د الجزیرې د خبریال مرکه ---------- ۵۴۹
ښایي طالبان دا اشتباه ونه کړي! ---------- ۵۶۰
خدایه! تا ته شکایت کوو ---------- ۵۶۴
د افغانستان لپاره کوم نظام غوره ګڼو ؟---------- ۵۶۸

د لمر تلویزیون د خبریال مرکه ---------- ۵۷۹
د فرانسې له خبري آژانس سره مرکه ---------- ۵۹۳
د الجزیرې له تلویزیون سره مرکه ---------- ۶۰۲
د نوا او صبا د رادیو او تلویزیون د خبریال مرکه ---------- ۶۱۳
د NBC له خبریال سره مرکه ---------- ۶۳۶
د اسوشییتید پریس له خبریال سره مرکه---------- ۶۴۷
د شمشاد تلویزیون له خبریال سره مرکه ---------- ۶۵۳
د کریستوفر درپیمه مرکه ---------- ۶۶۹
له سهیل قلندر سره مرکه ---------- ۶۷۹
د ARY له خبریال ضیاء الحق سره مرکه ---------- ۶۹۰
د یوه مبارک آیت صحیح تفسیر---------- ۷۰۰
آیا ضروري خبرتیا د طالبانو له لوري خپره شوې؟---------- ۷۰۴
د مذاکراتو په اړه د حزب اسلامی اعلامیه ---------- ۷۰۶
مجاهدینو ته د احتیاط سپارښتنه ---------- ۷۰۸
ځواب ---------- ۷۱۰
فَاصبرْ إِنّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ وَ لا یَستَخِفّنّک الّذِینَ لا یُوقِنُونَ*---------- ۷۱۴
د نصرت مېنې اوسېدونکو ته ---------- ۷۱۶
د جاپان وروستی موقف ---------- ۷۲۳
د لوی اختر مبارکي ---------- ۷۲۶
مظلومو فلسطینیانو ته د افغان مجاهدینو پیغام ---------- ۷۳۲
د مذاکراتو په اړه د حزب اسلامي دریځ ---------- ۷۳۴
وضاحت ---------- ۷۳۶
اعلامیه---------- ۷۴۰
د هند سفارت مخې ته انفجار---------- ۷۴۳

اعلامیه---------- ۷۴۶
پنجشیر؛ مرصاد لمن حارب الله و رسوله من قبل ---------- ۷۴۹
د ARY له خبریال ضیاء الحق سره مرکه ---------- ۷۵۳
له طاهرخان سره مرکه ---------- ۷۶۳
له سهیل قلندر سره مرکه ---------- ۷۷۲
د الجزیرې له تلویزیون سره مرکه ---------- ۷۸۳
مصاحبه با تلویزیون آریانا---------- ۷۸۸
د ARY تلویزیون سره مرکه ---------- ۷۹۲
د CBS له تلویزیون سره مرکه ---------- ۷۹۹
د فرانس پریس له خبریال آصف محمود سره مرکه---------- ۸۰۸
د واشنګټن پوست له خبریال امتیاز علي سره مرکه ---------- ۸۱۲
د اوزبین، تګاب، نجراب او لغمان زړه ورو مجاهدینو ته!---------- ۸۲۲
مجاهدینو ته زېرى ---------- ۸۲۸
د اختر مبارکي ---------- ۸۳۱
اعلامیه---------- ۸۳۵
فهرست ---------- ۸۴۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د ناشر وينا

د ميثاق ايثار اداره ويارې چې دا ځل د ورور حکمتيار د مقالو، مرکو او اعلاميو يوه داسي مجموعه د جهاد مينه والو او د خپل هېواد په آزادۍ مينو افغانانو ته وړاندي کوي چې د افغانستان د تاريخ د يوه ډېر حساس پړاو پېښې په کې انځور شوې، له هغې ورځې چې د امريکا جمهور رئيس په افغانستان د برید گوابښ وکړ، د برید لپاره تياری پيل شو، د نړۍ له ټولو هېوادو مخصوصاً زمورږ له گاونډيو ځې وغوښتل چې په دې برید کې د امريکا ملاتړ او مرسته وکړي، مسکو، ډهلي، تهران او اسلام آباد د ملگرتيا او مرستي اطمئنان ورکړ، مسکو او تهران شمالي ائتلاف ته امر وکړ چې د امريکايانو د زمکنيو فوځونو په څېر عمل وکړي او د طالبانو د حکومت نسکورول ورته آسانه کړي، چا ورته اډې ورکړې، چا په افغانستان د بمباريو لپاره له خپلې فضا نه د استفادې اجازه ورکړه، چا د امريکا مخالفين نيول او لاس پښې تړلي ځې امريکايانو ته سپارل، د افغانستان شاوخوا سيمې کې ځې گڼ شمېر اډې جوړې او په زرهاوو عسکر ځې په کې ځای په ځای کړل، د ۱۳۸۰کال د ميزان په پنځلسمه برید پيل شو، طالبانو څو اونۍ په کابل کې او بيا لنډه موده په کندهار کې مقاومت وکړ، شمالي ټلواله چې د امريکايي افسرانو تر قومندې لاندې او د دوی د زمکنيو فوځونو په څېر جنگېدل، امريکايي بمبارد طيارو ته به ځې

کوردینات ورکول او د دوی مشرانو به په خپلو مرکو کې له امریکایانو غوښتل چې خپلې بمبارۍ مزید تشدید کړي او لازیات ستر ستر بمونه وکاروي، په طالبانو بده ورځ راغلې وه، کابل ئې ناڅاپي او د ډېرو د انتظار خلاف ډېر ژر پرېښود، په کندهار کې ئې هم مقاومت ونه شو کړی، دوی نه د داسې برید تصور کولی شو، نه ئې مناسب ترتیبات ورته نیولي وو او نه ئې د ماتې په صورت کې د خپلې تګلارې په ارتباط څه غور کړی وو، هر څوک په خپله مخه ولاړ، مشران ئې د پناه ځي په لټه کې شول، ډېری ئې پاکستان ته او ځینې ئې ایران ته واوښتل، خو پاکستاني او ایراني چارواکو ونیول، پاکستانیانو د دوی او د القاعدې نږدې اوه سوه غړي ونیول او لاس ترلې ئې امریکایانو ته وسپارل او ایرانیانو نږدې شپږ سوه کسان ونیول چې افغانان ئې د کابل حکومت ته تسلیم کړل او نور ئې خپلو خپلو حکومتونو ته، تاسو به په دغه کتاب کې وګورئ چې د حزب اسلامي مشر د داسې حالت د راتلو وړاندوینه کړې وه، د طالبانو مشرانو ته ئې په خپلو لیکونو او تماسونو کې په پر له پسې توګه ویلي وو چې د افغانستان په ضد د واشنګټن او مسکو د ګډ اقدام احتمال ډېر قوي دئ، په دې برید کې به دوی له شمالي ټلوالي نه د زمکني فوځ په توګه استفاده کوي، لومړی به تخار او مزار پرې نیسي او بیا به د کابل د نیولو لپاره اقدام کوي، د حزب اسلامي مشر د طالبانو د ځینو مشرانو له دې وړاندیز سره توافق وکړ چې د شمال دفاع حزب ته پرېږدي، دا په شمال او کابل کې د طالبانو د مسئولینو غوښتنه وه، د دوی د شمال او کابل شوراګانو په اتفاق سره له کندهاره وغوښتل چې له دې کار سره موافقه وکړي، خو د کندهار چارواکو له دې سره موافقه ونه کړه، د حزب اسلامي مشر دوی ته ویلي وو چې امریکایان به د زمکي له لارې د خپلو ځواکونو د لېږلو غلطي نه کوي، دې ته به ترجیح ورکوي چې په هوائي بریدونو سره په تخار، مزار او د کابل په شمال کې د طالبانو لومړی دفاعي لیکې ماتې کړي او شمالي ټلوالي ته د مخکې تګ لار پرانېزي، باید سر له اوسه داسې ترتیبات ونیولی شي چې امریکایانو ته دا موقع په لاس ورنه شي، له افغانانو نه ځان ته زمکنی فوځ جوړ نه کړی شي، دا اقدامات

باید د دوی له برید نه مخکې ترسره شي، باید له برید نه مخکې داسې اقدامات وشي چې امریکایانو ته داسې ځواک په لاس ورنه شي چې د زمکنې فوځ په توګه ترې کار واخلي، دا له برید نه مخکې مشورې وې، خو تر دې د مخه ئې دوی او د شمال ټلوالې ته د بحران د حل سوله ییزه طرحه وړاندې کړې وه چې په دې کتاب کې به ئې تفصیلات ولولئ، د کندهار چارواکو ته نه یوازې د طالبانو نورو مشرانو او په ځانګړې توګه د دوی قومندانانو دا مشوره ورکوله چې له حزب اسلامي سره د یوې ګډې جبهې په جوړولو خبره وشي بلکې د اسامه بن لادن او طاهر یولداش په څېر د دوی ملګرو دا غوښتنه ترې کوله، خو د کندهار چارواکو د دې په ځای چې د داسې جبهې له جوړولو سره توافق وکړي د حزب اسلامي له مشره ئې وغوښتل چې هېواد ته د راتلو په ځای له ایراني چارواکو سره خبرې وکړي او له طالبانو سره مرستې ته ئې چمتو کړي!! خو هغه په ځواب کې ورته وویل: عجیبه ده چې تاسو له ایرانه د مرستې طمعه لرئ، ایران خو ستاسو په ضد په دې جګړې کې د امریکایانو ملګرتیا کوي، دا اوس ئې په پنجشیر، خواجه بهاء الدین، درهٔ صوف او بلخاب کې د سوق او اداري داسې ګډ مرکزونه جوړ کړي چې د امریکا، انګلستان او ایران فوځي افسران ئې غړیتوب لري او په ګډه ستاسو په ضد جنګ اداره کوي، کومې امریکایي طیارې چې پر کندهار او هرات بمونه وروي د ایران له فضاء تېرېږي، له ایرانه د طالبانو د مرستې دا انتظار او له ګډ مقاومت سره د دوی مخالفت دومره عجیب برېښي چې هیڅوک ئې نه شي توجیه کولی. کله چې ورور حکمتیار له طالبانو نه د ګډ مقاومت په اړه مثبت ځواب ترلاسه نه کړ، پرېکړه ئې وکړه چې هېواد ته ستون شي او د حزب اسلامي مجاهدین په مقاومت کې د برخې اخیستو لپاره چمتو کړي، د کابل او کندهار له سقوط نه وروسته له حزب اسلامي نه پرته بل داسې ځواک نه وو پاتې چې میدان ته راووځي او د اشغالګرانو په ضد مقاومت پیل کړي، د حزب اسلامي مشر لا د مخه دا پرېکړه کړې وه خو د طالبانو د ځینو مشرانو د مخالفت په وجه دا سفر وځنډېدو، په دې وخت کې امریکایانو له ایراني چارواکو نه وغوښتل چې دی

ورتسليم کړي، له ايرانه د ده د اخراج فيصله وشوه، د ايراني چارواکو له خبرولو پرته هېواد ته ستون شو او له ستنېدو سره سم ئې د جهاد اعلان وکړ. دا هغه وخت وو چې پر افغانانو او ټولې نړۍ د امريکا د هيبت خپسکي خپل تور او مهيب وزر داسي خور کړی وو چې هيڅا د امريکا په ضد د څه کولو جسارت نشو کولی، د مقاومت د پيل خبره هر چا ته خوب و خيال و جنون برېښېده، خو الحمد لله مقاومت پيل شو، په لومړي سر کي کمزوری او په محدوده کچه، خو ډېر ژر ئې لمن له يوې سيمي بلي ته خوره شوه، د طالبانو پلوي مجاهدين هم نږدې يو نيم کال وروسته ميدان ته راووتل، په لومړي سر کي د خپلو مشرانو له موافقې پرته، بيا يوازي د کابل حکومت په ضد او په داسي بڼې کي چې پر بهرنيو ځواکونو له برېد نه به ئې په کلکه ډډه کوله، خو ورو ورو د اشغالګرو ځواکونو په ضد په مقاومت کي برخي اخيستو ته اړ شول.

پر عراق د امريکايانو برېد زمور مقاومت ته نوي ابعاد ورکړل، ښايي الله تعالی اراده کړې وه چې امريکا په يوې بلي جګړې کي هم ښکېل شي، که امريکايان د اشغال په لومړيو شپو ورځو کي له پراخ او شديد مقاومت سره مخامخ شوي وی نو ښايي پر عراق ئې له برېد نه ډډه کړې وی، په عراق کي هم عراقي فوځ ډېر ژر ماتې وخوړه، بغداد د اشغالګرانو په منګولو کي پرېووت، هلته هم عراقي شيعه وو د تهران په وينا د امريکايانو ملګرتيا وکړه، هلته هم ثابته شوه چې د اسلامي هېوادو فوځونه يوازي د خپلو مظلومو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، نه له خپلو هېوادونو نه د دفاع او د بهرني تېری د دفعه کولو لپاره، د عراق هغه ستر فوځ نه دومره مقاومت وکړی شو لکه د فلوجې د وړې سيمي مجاهدينو او نه ئې دښمن ته دومره تلفات وروړول لکه د همدغې سيمي مجاهدينو، دا دئ ګورئ چې د پاکستان فوځ هم د کشمير د آزادولو نه توان لری او نه جرأت، خو د خپل ولس د وژلو او ځپلو لپاره هر کار ته تيار دئ او هغه هم د امريکا په وينا او د هغوی د ګټو لپاره، د اسلامي ملکونو د فوځونو بنسټ د هغو اشغالګرو ځواکونو په لاس اېښودل شوی چې نيمه

پېړۍ مخکې ئې په ټولې اسلامي نړۍ مخامخ حکومت کولو، د دغو فوځونو واګې د هغو جنرالانو په لاس کې دي چې دوی او کورنۍ له همغه وخت نه تر نن پورې د بهرنیو ځواکونو تنخواه خواره دي او د هغوی لپاره د خپل ولس په ضد له هیڅ خیانت او جنایت نه ډډه نه کوي.

په دې کتاب کې به دا او دې ته ورته ډېرې مهمې خبرې، دقیق تاریخي اسناد او ژور اسرار ترلاسه کړئ، په دې کتاب کې به د دې پوښتنو ځوابونه وموموئ چې آیا امریکا ته د شوروي برخلیک منتظر دی؟ د امریکا د یرغل لاملونه څه او پاېلې به ئې څه وي؟ د امریکایانو په ضد روان مقاومت څنګه پیل شو؟ اوس په کوم پړاو کې دئ او راتلونکې به ئې څنګه وي؟ په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې دا مجموعه د دغې حساسې مرحلې ډېر دقیق، ثقه او ډاډمن تاریخ زمور مخې ته ږدي.

په افغانستان او عراق باندې د امریکایي ځواکونو د برید له پیل نه د ۱۳۸۷کال د میزان ترمیاشتې د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخې داسې دي:

	افغانستان	عراق
د فوځی ماموریت ټولې ورځې	۲۶۵۰	۲۱۳۲
په فوځی عملیاتو کې د مړو شمېر	۸۲۵	۴۱۸۰
له پوځی عملیاتو پرته د مړو شمېر	۳۲۱	۹۴۷
د شدیدو سوځیدلوفوځیانوشمېر	۱۰۷۲	۱۴۱۱۵
ټولو استخدام شویو فوځیانو شمېر	۷۵۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
تر ۲۰۰۷\۱۱ پورې ټول مصارف	۱۸۶بیلیونه ډالر	۵۴۸بیلیونه ډالر
د هرې ورځې متوسط مصرف	۵۸,۷ میلیونه ډالر	۲۷۱ میلیونه ډالر

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجدید شوې ده او په News Meat کې خپره شوې ده. کانګریس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتیا ملیارده، شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو، د ۲۰۰۶ لپاره ئې یو سل شل او د ۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازې د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملکونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د بېلګې په توګه په افغانستان کې د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کې د روسانو او په ویتنام کې د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې امریکا ته نه یوازې یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکې برخلیک به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کې ولرئ چې د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۶۰ ملیارده او په افغانستان کې د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.

دعا کوو چې الله تعالی په مورِ او ټول اسلامي امت هغه ورځ هم وګوري چې دافغانستان او عراق د آزادۍ ورځې لمانځي او د امریکا د ماتې، زوال او د شوروي اتحاد په برخلیک د اخته کېدو شاهد وي. و ما ذلک علی الله بعزیز

د میثاق ایثار اداره

د طالبانو مشر ته د ورور حکمتیار لیک

بسم الله الرحمن الرحیم

د امارت اسلامي محترم مشر ملا محمد عمر آخوند

السلا م علیکم و رحمة الله و برکاته و بعد:

محترم ورور مولوي صاحب هاشمي تهران ته راغلی وو، د امارت اسلامي د ځینو مسئولینو پیغامونه ورسره وو، غوښتل ئې د هېواد د روان بحران د حل په اړه خپل نظریات تاسو ته ولیکم، دا لیک د ده په وینا او د ده په لاس تاسو ته لیږم، د لیک ترڅنګ د هغي طرحي نسخه هم درلیږم چي د روان دردوونکي حالت د خاتمې لپاره مو اعلان کړې.

د افغانانو مطلق اکثریت ته د رواني جګړي پایلي ډیري خطرناکي بریښي، دا حالت نه د هېواد په ګټه دی او نه د ولس په ګټه، پدې نه خدای راضي کیږي او نه اسلام ته څه ګټه رسېږي، دا وضعیت د اوږدې مودې لپاره دوام نشي کولی، له رواني جګړې نه چي کومي ستونزي او کړاوونه راولاړ شوي، افغان مظلوم ولس ته د دې مزید تحمل ګران شوی، ما ته د هېواد د پېښو بهیر، د افغانستان په اړه سیمه ایز تحرکات، بهرنۍ مداخلې، د روسانو، امریکایانو او هند جدي هڅي داسي برېښي

چي بايد د سريع او غير مترقبه تبديلي احتمال جدي وګڼو، که دا تبديلي د اسلام دښمنه ځواکونو په لاس او د دوی د ګډو هڅو په نتيجه کي ترسره شي معلومه ده چي نتايج به ئې څه وي، له تاسو سره به څه کيږي، له مجاهدينو سره به څه کيږي او په مجموع کي له اسلام غوښتونکو سره به څه کيږي؟!

د ښمنان په دې هڅه کي وو او دي چي د اسلام په لار کي د افغان ولس قربانۍ هدر شي، د اسلامي جهاد تجربه ناکامه شي، د افغان جهاد په نتيجه کي چي په ټولي نړۍ مخصوصاً اسلامي امت کي اسلام ته د بيا راګرځېدو کومه جذبه او شور او شوق راولاړ شوی، دا د تل لپاره پای ته ورسوي، د همدې لپاره ئې روانه جګړه په افغان ولس وتپله او د دوام لپاره ئې لګيا دي بې دريغه مصارف کوي.

څوک چي د اسلام سرلوړي غواړي او په خپل مظلوم ولس زړه سوی لري، بايد د دښمنانو د دغي خطرناکي توطئې د شنډولو لاري چاري ولټوي، بايد د جګړي د ختمولو او ډاډمني صلحي د تأمين او له روان حالت نه د يوه ثابت، آرام، مستقر او ډاډمن حالت په لوري د هېواد د روانولو هڅه وکړي.

مورِ پدغو څو لسيزو کي ګڼ شمېر حکومتونه وليدل چي يو په بل پسې راغلل او ولاړل، ډېرو دا ګمان نه کولو چي دومره ژر به ځي، خو ولاړل، نه د رقيبانو ټکول، نيول او وژل او نه د پردیو بې دريغه مرستو د دوی دوام تضمين کړی شو، داسي ولاړل چي يا ئې مرګ په برخه شو يا رسوايي، که دوی د تبديلي او له يوه لاس نه بل لاس ته د قدرت د سوله ايز انتقال له يوې معقولي او عادلانه طرحي سره توافق کړی وی، د جګړې له لاري د خپلو رقيبانو د حذفولو او د پردیو په مرسته په قدرت کي د پاتې کېدو لار ئې نه وی غوره کړې، نه به هېواد ورانېدو، نه به زمورِ ملت د ناروا جګړو په اور کي وريت کېدو، نه به دښمن ته د لاس وهنو موقع په لاس ورتله او نه به خپله د خپلو غلطو عزائمو او بې ځايه غرور او ځان غوښتني قرباني کېدل.

زما اميد دا دی چي تاسو او ستاسو ملګري به د دغو حکامو د تګ لارو غندنه کوئ او يوه داسي لاره به غوره ګڼئ چي دا کرغېړنه جګړه د تل لپاره پای ته

ورسوي. تاسو دا کار کولی شئ، دا هم ستاسو د دنیا او هم د آخرت په ګټه دئ.

زما عقیده دا ده چي زمورږ طرحه نه یوازي د جګړي د ختمولو او د یوه با ثباته اسلامي نظام په لوري د هېواد د بېولو تر ټولو معقوله طرحه ده، بلکي ستاسو خیر تر نورو د مخه په دې کي مضمر دئ. زه هیڅ دلیل نه ګورم چي ستاسو له خوا دي د دې طرحی مخالفت وشي. یوازي هغه کسان باید د دی طرحې مخالفت وکړي چي له جګړو نه تغذیه کیږي، جګړو په داخل او خارج کي د مجللو قصرونو او آخرین ماډل موټرو خاوندان کړي، نه له خدایه وېرېږی او نه پر خپل مظلوم ملت او د دوی په غمجن حالت زړه سوی لري.

زه ډاډه یم چي که تاسو لدې سره توافق وکړئ جګړه ډېر ژر ختمېږي، په ټول هېواد کي به لدې بهیر سره د یو ځای کېدو بیرغونه اوچت کیږي، بیا به هیڅوک که هرڅومره له بهر نه تحریک او تقویه کیږي د دې بهیر مخي ته نشي خنډ کېدی. په درناوي

حکمتیار

۱۳۸۰\۵\۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

طرحی برای حل بحران کشور

این طرح قبل از تجاوز نیروهای امریکایي بر کشور ما اعلان گردید که بخش اول آن به طالبان، ائتلاف شمال و بقیه گروهها ارسال شد.

..... ما معتقدیم که اکثریت مطلق افغان ها چه کسانی که در داخل اند و چه آنهائی که در خارج اند، از وضع فعلی کشور خسته اند و در جستجوی راه حلی برای خاتمه بحران اند، می خواهند جنگ خاتمه بیابد، مردم مظلوم و بیچاره ما از وضع دردناک و غم انگیز کنونی نجات بیابند، مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود، تلاش های ناجائز برای رسیدن به قدرت از طریق جنگ و استمداد از اجنبی در جنگ علیه هموطن و رقیب و حریف خود خاتمه بیابد، نظام اسلامی در کشور قائم شود و حکومت منتخب منبعث از اراده مردم و در خدمت مردم تاسیس شود.

ولی در رابطه با اسلوب و روشی که برای تحقق این اهداف بکار می رود، میان گروه های افغانی ، اختلاف رأی وجود دارد، عده ای جنگ را راه حل می شمارند و بر آن اصرار می ورزند، جنگ به کمک سلاح و مهمات اجانب؛ عده ای تشکیل حکومت ائتلافی و توزیع قدرت میان احزاب سیاسی را کلید حل بحران می شمارند، برخی دیگر توافق میان حامیان بیرونی گروه های درگیر و کشورهای همسایه، مخصوصاً مسکو و واشنگتن را برای خاتمه بحران ضروری می شمارند و از اینرو به اجلاس ۲+۶ چشم امید بسته اند. برخی دیگری جرگه های انتصابی و گردهم آئی

هایی چون روم و بن را که تمویل و توجیه آن به اعتراف مسئولین امریکایی، از سوی امریکا صورت می گیرد، راه حل می شمارند.

ما به این باوریم که با این طرح ها نمی توان به بحران کشور خاتمه بخشید، اینها در واقع تکرار تجارب ناکام گذشته می باشند. نه با جنگ مشکل کشور ما حل شد، نه با حکومت های ائتلافی، نه با لویه جرگه های انتصابی که سابقه طولانی دارد و نه با نظامهای گذشته شاهی، همهٔ اینها آزموده شده اند، نباید این نسخه های ناکاره را دوباره سفارش کرد و نباید این تجربه ها ی ناکام را تکرار کرد.

ما معتقدیم که افغان ها به ابتکار تازه ای ضرورت دارند. باید تکرار تجارب ناکام گذشته و اصرار بر آن را کنار گذاشت. ما طرحی جدیدی ارائه کرده ایم که شامل تشکیل حکومت مؤقت غیر ائتلافی، شورای مقتدر و منتخب، تدوین و تصویب قانون اساسی برای کشور، تشکیل اردوی ملی به اساس دورهٔ مکلفیت و برگزاری انتخابات می باشد.

این طرح تقاضا می کند که نخست باید همهٔ جناح های افغانی بر چند نقطه اساسی به عنوان اصول و پرنسیب های مسلم و غیر قابل انکار و غیر قابل عدول توافق کنند و عهد نمایند که نسبت به آن صادقانه التزام می ورزند:

- شریعت اسلامی اولین و آخرین مرجع قانونگذاری در کشور بوده، همهٔ قضایا را به آن محول می کنیم.
- اقتدار امانت الهی و ودیعه مردم بوده و از سوی مردم به کسی سپرده می شود که از نظر آنها اهل این امانت شناخته می شود.
- انتخابات را طریق یگانه انتقال قدرت از یکی به دیگری می شماریم و همهٔ راههای دیگر رسیدن به قدرت را مردود و ناجائز می خوانیم و از آن به شدت خودداری می ورزیم.
- افغانستان خانه مشترک همهٔ اقوام و ملیت های ساکن این کشور بوده، باید همه برادروار با حقوق مساوی بدون ترس و بیم از همدیگر درآن زندگی کنند. نباید

قبیله ای بر قبیله ای دیگری احساس برتری کند و نسبت به دیگران به اعمال تعصب و تبعیض متوصل شود.

- پس از اینکه تمام گروه ها با این اصول کلی توافق کردند، باید ادارهٔ موقتی به این نحو تشکیل شود که:
- رئیس دولت از سوی طالبان معرفی گردد.
- کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری معرفی شود.
- این ادارهٔ مؤقت در کنار خود شورای مقتدری داشته باشد که از مردم نمایندگی‌کند، اعضای شوری توسط مردم انتخاب می شوند که بر اجراءات دولت نظارت داشته و دولت در برابر آن مسئول خواهد بود.
- از هر ولسوالی تحت تسلط طالبان یک نفر توسط مردم انتخاب می شود.
- از ولسوالی های تحت سلطهٔ جبههٔ شمال نیز مردم نمایندگان شانرا انتخاب می‌کنند.
- از پاکستان ۳۰ نفر، از ایران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر از اروپا و امریکا پنج پنج نفر و از کشورهای عربی پنج نفر توسط افغان های مقیم این کشورها انتخاب می شوند.
- این شوری باید اولین اجلاس خود را در داخل کشور و در پایتخت دایر کند و صلاحیت ها و وظایف شوری این خواهد بود: رأی اعتماد به کابینهٔ دولت مؤقت، نظارت بر اجراءات دولت، تدوین و تصویب قانون اساسی جدید برای کشور، انتخاب رئیس ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا با دوثلث آراء، انتخاب اعضای کمیسیون دفاع بخاطر تشکیل اردوی ملی بر اساس دورهٔ مکلفیت نه بر اساس توزیع قطعات اردو بر احزاب، انتخاب اعضای کمیسیون مستقل و با صلاحیت انتخابات غرض برگزاری انتخابات بر اساس قانون اساسی.

- اتخاذ تدابیر جدی برای تضمین استقلال قوه قضائیه به نحوی که پس از این احدی نتواند بدون حکم محکمه با صلاحیت کسی را زندانی یا مجازات کند.
- این اداره مؤقت باید برای دوسال دوام کند، در پایان این مرحله مطابق قانون اساسی جدید کشور انتخابات برگزار می شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال می شود.
- ما معتقدیم که طرحی بهتر از این را نمی توان یافت، علی الاقل می توانیم بگوئیم که میان همهٔ راه های حلی که تاکنون جناح های مختلفی مطرح کرده، این طرح عملی تر و واقعبینانه تر است، با این طرح جنگ به پایان می رسد، جلو مداخلات بیرونی گرفته می شود، افغان ها بدون وساطت اجنبی مشکل شانرا حل می کنند و حکومت دلخواه مردم تأسیس می شود.
- در این طرح به خواسته های کسانیکه می گویند ما اکثریتیم و از تائید اکثریت مردم برخورداریم، جواب گفته شده.
- به خواست کسانی که می گویند باید ملت را در تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم دلخواه شان آزاد گذاشت، جواب گفته شده.
- خواسته های کسانی در آن مراعات شده که می گویند از طریق یک جرگه بزرگ ملی بحران کشور حل شود.
- به این ترتیب هیچ دلیلی برای مخالفت با این طرح را نمی بینیم.
- اگر تمامی جناح ها با این طرح توافق کنند، در این صورت باید هیئتی به کشور های همسایه فرستاد تا از این کشور بخواهند که:
- از این طرح حمایت کند.
- بر جنگ سرمایه گذاری نکنند و از ارسال سلاح و مهمات به گروه های جنگی خودداری ورزند، ثبات و امنیت در این منطقه به نفع همه است و از جنگ به هیچکسی سودی نمی رسد.

- به این کشور ها باید اطمینان داد که افغانستان در آینده مایه درد سر آنان نخواهند شد، به مخالفین آنان پناه نخواهد داد، مرکز فعالیت های تروریستی نخواهد بود، جلو تولید و تجارت مواد مخدر را خواهد گرفت، در رقابت های منطقوی در حمایت از یکی علیه دیگری قرار نخواهد گرفت.
- اگر گروه های وابسته به اجنبی که خواهان ادامه جنگ در کشور ما اند، بر ادامه جنگ اصرار ورزند و با این طرح مخالفت کردند، در آنصورت باید بحران را با یک قیام بزرگ ملی حل کرد، مردم همۀ ولایات همزمان و علیه همۀ جنگسالاران و تفنگداران قیام کنند، به سلطه آنها خاتمه بخشند، مردمی که گروگان تفنگداران اند، باید از سلطه آنان آزاد شوند.

متصل پیروزی قیام ملی، شوری های محلی تشکیل شود، تا برای هر ولایت اداره محلی بسازند و نمایندگان ولایت را به شوری مرکزی معرفی کنند.

شوری مرکزی حکومت مؤقت بسازد و قانون اساسی جدید کشور را تدوین و تصویب کند و راه را برای تأسیس حکومت منتخب اسلامی باز کند، به اعتقاد ما اینکار هم ممکن است و هم آسان و مطمئن تر از هر راه دیگری، وهم آخرین چاره.

معتقدیم که هیچ نیرویی نمی تواند در برابر قیام ملی مقاومت کند.

نیروهای جنگ طلب و متکی به اجنبی دربرابر این قیام؛ چون خس و خاشاک در برابر طوفان ثابت خواهند شد.

۱۳۸۰\۱۱\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د اکتوبر د اومي په مناسبت

په افغانستان د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته د دې هېواد د راتلونکي په اړه ځینو کړیو داسي ګمان کولو چي افغانستان د امریکا په دائمي اډې بدلېږي، د امریکا د خوښي نظام به په دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوڅي رژیم نسکورول ممکن دی!! دغو ډلو له روان بهیر سره د تلو فیصله کړې وه، په دې قطار کي د سورېدو لپاره له مخکنیو قطارونو او بسونو راکوزېدل او له مخکنیو ملګرو او صفوفو نه ځې خپله رابطه قطعه کوله او د امریکایانو په ډرېوري نویو بسونو کي د هغه مجهول مقصد په لوري خوځېدل چي دوی په خپله نه بلکي امریکایانو ټاکلی وو!!

دوی ځانته توجیهات لرل، ویل ځې چي زمور د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کي هغه نه دی چي د شوروي ځواکونو د حملې په وخت کي وو. ولس له جګړې سترې شوی، د امریکا تر مشري لاندي نړیوال ائتلاف هومره ځواکمن دی چي په ټولي نړۍ کي حریف او رقیب نه لري. پاکستان، زمور هغه ګاونډی هېواد چي د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کي د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنګ کي ودرېدلی او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دی چي امریکایان ځې ترې غواړي، که دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمایت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف

جګړې کې امریکایانو ته نظامي اډې ورکول او د پاکستان له زمکې او فضاء نه امریکایانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي. له بلې خوا ایران زمور بل ګاونډی هېواد، چې د امریکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمایت طمعه ترې کېده، اوس د امریکا تر مشرۍ لاندې د بین المللی ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چې په نظامي ډګر کې د امریکا د زمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي او په سیاسي ډګر کې د بن په هغو مذاکراتو کې برخه واخلي چې د امریکا تر مشرۍ لاندې ترسره شول او په نتیجه کې ئې له یوې خوا د افغانستان لپاره د امریکا د خوښې اداره جوړه شوه او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې په یوه وخت کې نسکور کړل او له بلې خوا ئې افغانستان ته د بریتانیا او امریکا تر مشرۍ لاندې د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ایران مخکې د پشتنو په خلاف د تاجکانو ترقیادت لاندې د اقلیتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بیا ئې د امریکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکړ او اوس هغه حکومت په رسمیت پېژني چې د بن د مذاکراتو په نتیجه کې جوړ شوی او د هغه د ساتنې او حمایت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کې مستقر شوي.

دا کسان وایي: په ټولې نړۍ کې داسې هېواد نشته چې په افغانستان کې د امریکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امریکا په ضد مقاومت کې د افغانانو تر څنګ ودرېږي. دوی داسې فکر کوي چې طالبان ختم شوي او اوس له حزب اسلامي نه پرته د افغانانو ټولې سیاسي ډلې په څرګنده یا مخفي توګه او په یوه او بل ډول د امریکایانو د حضور ملاتړ کوي، په دې خاطر د دوی له نظره د امریکایانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چې افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې کسانو په مقابل کې بلې ډلې داسې فکر کولو چې د امریکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چې د روسانو په خلاف وشول او امریکا به هرو مرو له هماغه برخلیک سره مخامخ کېږي چې شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره مخامخ

شو. د دې ډلې دلايل دا وو:

- دا د الله تعالی سنت دی چې هرځواک ته ئې د عروج او طغیان یو خاص حد ټاکلی. هیڅکله یو طاغوتي ځواک داسې نه پرېږدي چې د اوږدې مودې لپاره په ټولې نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسې حالت د فساد عامل ګڼي او وایي چې الله تعالی د دې فساد د مخنیوي لپاره طاغوتي ځواکونه په زوال محکوموی. د دوی فساد په بل ځواک دفعه کوي. که نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخا مخ کېږي، د عبادت او د خدای د یادولو او لمانځلو ټول ځایونه به ورانېږي.

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّهِ النّاس بَعْضهُم بِبَعْضٍ لهُدِّمَت صوَامِعُ وَ بِيَعٌ وَ صلَوَتٌ وَ مَسجِدُ يُذْكرُ فِيهَا اسمُ اللّهِ كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزِيزٌ *

الحج:۴۰

او که دا الهي سنت نه وی چې ځینې د ځینو نورو په ذریعه دفعه کوي نو د راهبانو جونګړې او د نصاراوو او یهودو د عبادت ځایونه او جوماتونه چې د خدای نوم په کې زیات یادېږي، ټول به وران شوي وو.

- که شوروي ځواکونه او د وارسا د پکت ګڼ شمېر مسلح قطعات چې د روسانو په څنګ کې افغانستان ته لېږل شوي وو، پایتخت او ټول لوی ښارونه د دوی په واک کې وو او د تېرې په لومړنیو میاشتو کې په افغانستان داسې مسلط شول چې زمور ګاونډیو او ټولو نړیوالو ګمان کاوو چې افغانستان د تل لپاره د شوروي په کومې کې پریووت، نور نه مقاومت ممکن دی او نه د افغانستان د آزادۍ احتمال شته!! خو پس له لنډې مودې مقاومت پیل شو، ورو ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځای کې په روسي فوځونو بریدونه پیل شول، روسان په خپلو نظامي اډو کې پاتې کېدو ته اړ او ښارونو ته له کوزېدو په دې خاطر منع شول چې په هیڅ افغان ئې اعتماد نه شو کولی، حتی له خپلو نږدې کمونستو ملګرو وېرېدل. هیڅ دلیل نشته چې همدا کار دې له امریکایانو او انګرېزانو سره ونه شي!! دا خبره د منلو نه ده چې هلته دا کار ممکن او اوس نا ممکن دی. په داسې حال کې چې افغانانو نه په هغه وخت کې دومره جنګي

تجربه درلوده، نه دومره وسایل او نه هومره قوی روحیه چې نن ئې لري.

- د امریکا په خدمت کې د افغانی ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرایط به یو ځل بیا د یوه بل ملي پاڅون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.
- د دې جبهې په څنګ کې چې څوک راڅو ل شوي اکثریت ئې بې هدفه، بد اخلاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کې د غارت، د خلکو ځوروولو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکنه نه ده چې دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.
- د امریکا تر مشرۍ لاندې ائتلاف هم نه شي کولی چې د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترک وو، خو اوس چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکي او په دې هېواد کې د امریکایي فوځونو د پاتې کېدو په سر په همدې ائتلاف کې د داسي اختلاف شاهد یو چې ډېر ژر به تشدید کېږي. په دې اختلاف چې کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایته او پوه انسان نه پټ نه دي.
- امریکایانو چې په کومي بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، جوماتونه د لمانځه په وخت کې بمباردول، په کلو بمونه ورول، بې ګناه خلک وژل، په سلهاوو اسراء لاس تړلي او په یوځای وژل، د افغانستان په خاورې کې مستقل محبسونه جوړول، کیوبا ته د جنګي اسراوو انتقال، د هغو ډلو مشران سپکول چې د دوی ملګرتیا ئې کړې، د افغانانو کورونه لټول، خپلې شخصي وسلې ترې راغونډول، دوی ته سپکاوی او بې عزتي اړول... دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هیڅکله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، پس له لنډې مودې به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کې عکس العملونه، عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

- دا دی عملاً ګورو چې مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوې سیمې بلې ته خورېږي. که په تېرو دریو میاشتو کې د مقاومت وضع، په امریکایي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کې د امریکایانو تلفات له هغه څه سره مقایسه کړو چې د شوروي اتحاد ځواکونه د تېرې په لومړیو دریو میاشتو کې ورسره مخامخ شول نو په څرګنده توګه به وګورو چې هم په امریکایانو باندې د بریدونو شمېر زیات دی او هم ئې تلفات او د مجاهدینو تکتیکونه پاخه او تلفات ئې له هیڅ سره برابر. آیا له امریکا نه وېرېدونکو او له قدیر او خیرالناصرین خدای نه مأیوسو کسانو ته دا خبره کفایت نه کوي چې نن او پس له هغه چې د مقاومت له پیل نه فقط درې میاشتې تېرېږي، امریکایي فوځونه هره ورځ تر پنځو نه زیات خپل مړي او ژوبل کسان بګرام ته انتقالوي!! او دا په داسي حال کې چې لا تر اوسه مقاومت یوازې په کندهار، کنر، خوست، پکتیا او پکتیکا کې تشدید شوی او په کابل، لوګر، ننګرهار کې ئې لومړۍ څریکي څرګندي شوې او نورو ولایاتو ته ورو ورو په خورېدو دی، الحمدلله هلته هم مجاهدین ځانونه برابروي او ډېر ژر به وګورئ چې په دغو سیمو کې هم د نورو سیمو په څېر د شدید مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چې که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره ګرانه وي چې د اوږدې مودې لپاره په افغانستان کې پاتې کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ زیاتېدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ ګمان نه کوم چې امریکا دې دا تلفات تر اوږدې مودې وزغملی شي.
- د امریکایي فوځونو په وتلو چې کوم خطرناک نتایج مرتب کېږي ښایي امریکا ته ئې جبران همدومره ګران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کې د مجاهدنو د بري اثرات به په افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ تر هغه نه ډېر ژور او پراخ وي چې د شوروي ځواکونو په ضد ئې په برخه شو.
- له هغو کسانو سره چې د یرغلګرو ځواکونو په څنګ کې د خپل ولس په خلاف جنګېدلي او د دوی د متو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره ئې د اسلام،

مروت، پشتونولی او افغانیت خلاف هغه څه کړي چي د ډېرو بې ننګه او بې غیرته کسانو په تاریخ کي ئې هم مثال نه شو موندلی، د بهرنیو فوځونو له وتلو نه وروسته به له دوی سره هماغه څه کېږي چي له دوی سره ښایي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو نه پند او عبرت اخیستی وی او د هغوی په پله له گام ایښودوئې ډډه کړې وی.

- هغه کسان چي د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتیا اراده لري او په دې بهیر کي ځانته د ځای پیدا کولو هڅه کوي، خپل تاریخ داغجن کوي او خپل ټول هغه جهادي هڅي په اوبو لاهو کوي چي له اسلام نه د دفاع په خاطر د پردیو کفري ځواکونو په خلاف ئې کړي. نه پوهېږو دوی به دا عمل څنګه توجیه کوي، ولي ئې دا کار د روسانو په وخت کي ونه کړ. څنګه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کي برخه اخیستل ورته حرام برېښېدو خو په امریکایي نظام کي برخه اخیستل ورته جایز بریېښي؟! څنګه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکا او انګرېزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي؟!! نه پوهېږو دوی هغه څوک څنګه ملامتوي چي نن د امریکا په خلاف د مقاومت پلوي کوي، په داسي حال کي چي پرون او د روسانو په خلاف ئې د ده د مقاومت ستاینه کوله؟!! که څوک خپل ټول عمر په محبس کي او یا له هېواد نه لري په هجرت کي تېر کړي تر دی ډېر غوره دی چي په یوه داسي نظام کي د مأمور په څېر کار وکړي چي د پردیو په لاس جوړ شوی او د حفاظت لپاره ئې کفري ځواکونه زمونږ په ملک کي مېشت شوي او په افغانانو بمونه وروي. دا کسان دې په دې پوه شي چي له کافر سره د موالات او ملګرتیا په صورت کي نه الله تعالی د دوی ایمان قبلوي او نه ئې لمونځ او روژه. د شریعت له نظره هغه څوک د کافرانو له ډلي څخه ګنل کېږي او مباح الدم دی چي د کافر په څنګ کي له مسلمان سره جنګېږي. د دوی هیڅ دلیل او عذر نه منل کېږي، د مجبوریت په صورت کي دوی ته د کفر د کلمې ویلو رخصت ورکړیی شوی خو دا اجازه نه ده ورکړی شوې چي د کافرانو په څنګ کي د مسلمانانو په ضد وجنګېږي.

- هغه کسان چې د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وايي او د اسلامي حکومت نوم ورباندي ږدي چې د مشر ساتنه ئې امريکايي کماندو کوي، د پلازمېنې امنيت ئې د هغو کفري ځواکونو په لاس کي دی چې وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ د منلو نه دی! او په داسي حال کي چې د هېواد آسمان او زمکه د همدې ځواکونو په واک کي، ټول هوايي ميدانونه او ستراتيژيک نقاط د دوی په اختيار کي، په خپل سر او د افغانانو له اجازې او موافقې پرته هر څوک نيولی او وژلی شي، په داخل کي محبسونه لري او په سلګونو بې ګناه بنديان ئې د نړۍ په نورو ځايونو کي خپلو محبسونو ته انتقال کړي ... دا دين خرڅوونکي مفتيان يا له اسلام نه بې خبره دي او يا ايمان نه لري، دوی له خدای سره خدعه کوي او خپل ملت غولوي.
- متأسفانه ځيني نور بيا داسي دي چې د اصلي دښمن په ضد د څه کولو همت او جرأت نه لري خو د خپل زړه براسې يا د ويډيو کسيټونو په دوکانونو کي په انفجاراتو سره باسي او يا د مکتبونو په سوځولو سره!! ځيني نور خو په داخلي جګړو کي ډېر غبښتلي او تورزن وو خو د يرغلګرو خلاف جګړو ته ئې ملا ماته او توره ئې په غلاف کي ده!! او ځيني نور له يوې خوا له دښمن سره يو ځای شوي او له بلي خوا په داخلي تصفيو کي مصروف دي او خپل ملګري تروروي او د سياسي او تبليغاتي اغراضو لپاره حتی له دې نه هم ډډه نه کوي چې تر خپل تسلط لاندي ښارونو کي انفجارات وکړي او همغه بې ګناه ښاريان په وينو کي ورغړوی چې دوی ئې د سر او مال د خوندي ساتلو ذمه وهلې!! همدا دوی وو چې ډاکتر عبدالرحمن او حاجی عبدالقدير ئې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخي ته ئې انفجار وکړ!!
- مور يو ځل بيا ټولو هغو افغانانو ته بلنه ورکوو چې اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملګرتيا او د دوی په وړاندي د سکوت او سازش په نتيجه کي خپل دين، ايمان او آخرت نه تباه کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي، د پردیو فوځونو په شته والي رضايت او دوی ته تسليمېدل او د دوی ملګرتيا د ايمان

او عقيدې منافي ګڼي او د امريکايانو په ضد جهاد همداسي ګڼی لکه د روسانو په ضد، دوی ته بلنه ورکوو چي يوه بل ته د وروری لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وتړي او په دې دې باور ولري چي قدير خدای به د دوی مرسته کوي، په دښمن به دوی ته بری ورکوي او امريکا او بې دينه ملګري به ئې له همغه شوم برخليک سره مخامخ کوي چي روسان او د دوی کمونست ملګري ئې ورسره مخامخ کړل.

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د جهاد په اړه څو مهمي پوښتني

په دې شپو ورځو کي د جهاد په اړه څو داسي مهمي پوښتني راولاړي شوې چي په هرمحفل کي پرې بحثونه کېږي، هر مسلمان غواړي دې پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کي سم او صحيح ځواب پيدا کړي او د جهاد په اړه په خپل ايماني مسئوليت پوه شي. ما لازمه وګڼله چي دغو پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کي ځواب ووايم.

پوښتني دا دي:

۱. آيا له جهاد فی سبيل الله نه مراد يوازي قتال دی که هر جد وجهد؟ آيا هر جد و جهد ته جهاد ويلی شو؟ آيا تبليغ او دعوت ته هم د جهاد فی سبيل الله نوم ورکولی شو؟

۲. آيا د جهاد اعلان به د حکومت له خوا کېږي او له دې پرته جهاد جائز نه دی؟ او که هرمسلمان په خپل سر دا کار کولی شي؟ او که د اعلان لپاره ئې نور شرائط وي نو دا شرائط کوم دي؟

۳. آيا شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چي په ځان پسې بمونه تړي او د دښمنانو په منځ کي د دې بمونو په چاودلو سره ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چي فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ؟

۴. د قرآن د دې حکم معنی څه ده چې د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسایل برابر کړئ؟ آیا معنی ئې دا ده چې زمورږ وسایل به د شمېر او کیفیت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بیا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسایلو په برابرولو مکلف یو؟

۵. آیا مسلمان د دې حق لري چې ووایي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسی، یوسف او نورو هغو پیغمرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟

د پورتنیو پوښتنو ځوابونه دا دي:

په دې خبري چې آیا له جهاد فی سبیل الله نه مراد یوازي قتال دی که هر جد وجهد؟ هلته ښه پوهېدی شو چې څو ټکي په پام کي ولرو:

- قرآن د هر کار او عمل لپاره ځانګړي او خاص اصطلاحات لري، هره اصطلاح باید په خپل ځای او خپل خاص مورد کي استعمال شي، څوک چې په قرآن ایمان لري هغه ته پکار ده چې د قرآن هره اصطلاح په خپل ځای کي وکاروي او له خپل خاص مورد نه پرته ئې د بل څه لپاره استعمال نه کړي.
- په قرآن کي د جهاد فی سبیل الله اصطلاح یوازي د دښمن په خلاف د مسلحانه جهاد په معنی راغلې، که قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې د (جهاد فی سبیل الله) ذکر له (هجرت) نه وروسته راځي او دا ټول په هغو سورتونو کي راغلي چې په مدینه کي او د جهاد له فرض کېدو وروسته نازله شوې، د مکي دور په څو محدودو آیتونو کي د (جهدایمانهم)، (وان جٰهدٰک) ، (جاهدوا فینا) او (ومن جاهد) په صیغه راغلي چې هلته ئې مراد زیار او زحمت ایستل دي.
- د اسلام ټول ائمه په دې متفق دي چې له جهاد فی سبیل الله نه مراد قتال فی سبیل الله دی نه بل څه.
- د قرآن له هیڅ آیت نه دا نه معلومېږي چې (تبلیغ) او (دعوت) ته دي (جهاد فی سبیل الله) ویل شوي وي.

- د الله په لار کي مالي قربانۍ ته (انفاق فی سبیل الله)ویل شوي نه جهاد فی سبیل الله.
- په مکي دور کي (دعوت) او (انفاق) وو خو دې ته په مکي سورتونو کي د جهاد نوم نه دی ورکړی شوی، جهاد په مدینه کي فرض شوی او اساسي او تفصیلي ذکر ئې په مدني سورتونو کي راغلی، له دې نه معلومېږي چي جهاد بېل شی دی او دعوت او انفاق بېل.
- دا خبره چي (دعوت ، تبلیغ او انفاق) هم (جهاد فی سبیل الله) دي، په حقیقت کي هغه کسان کوي چي یا په دې نه پوهېږي چي د قرآن هره اصطلاح باید په خپل ځای کي استعمال شي او یا د الله په لار کي د جهاد کولو اراده او همت نه لري. د دې لپاره چي په نه جهاد سره ئې څوک ملامت نه کړي نو وایي: زما دعوت او تبلیغ، زما وینا او لیکنه او زما سیاسي او اجتماعي مبارزه هم جهاد فی سبیل الله دي!! دوی ته وایو: ستا دا ټول کارونه د قدر وړ دي، الله تعالی دې مزید توفیق درکړي، خو هیڅ یو ئې جهاد فی سبیل الله نه دی.

د دوهمې پوښتنې په ځواب د پوهېدو لپاره باید لاندي خبري په پام کي ولرو:

- د قرآن په هیڅ آیت کي نه صراحتاً دا راغلي او نه تلویحاً او اشارتاً دا موندلی شو چي د (جهاد اعلان) به د حکومت او ریاست لخوا کېږي.
- په ټول قرآن کي نه د (حکومت) او (ریاست) الفاظ راغلي او نه دا خبره چي د جهاد اعلان به د حکومت، ریاست، خلافت او امارت یا حاکم، رئیس، خلیفه او امیر لخوا کېږي.
- د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کي هم دا نه شو موندلی چي د جهاد د اعلان لپاره ئې د (حکومت) او (ریاست) شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کي ویل شوي وي چي جهاد یوازي په هغه صورت کي جائز دی چي (حکومت) او (ریاست) ئې حکم صادر کړي.
- څوک چي له قرآن او حدیث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چي

نه په قرآن کي د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئيس) يا (حکومت) او (رياست) شرط لګول شوی او نه په احاديثو کي. که څوک ووايي چي له جهاد نه مخکي جماعت ضروري دی، دا خبره صحيح ده، خو که څوک ووايي چي د جهاد اعلان به د يوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دين نه د يوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدی شي خو د يوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.

- د پيغمبر عليه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چي د جهاد د پيل لپاره دوو اساسي شيانو ته ضرورت دی: (جماعت يعني حزب او ډله) او (مهجر يعني د هجرت ځای)، پيغمبر عليه السلام فرمايي:

آمرکم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد فی سبيل الله، فإنه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن يرجع، ومن دعا بدعوى الجاهلية فهو من جثاء جهنم، قالوا: يا رسول الله وإن صام وإن صلى؟ قال: وإن صام وإن صلى وزعم أنه مسلم:

په پنځو هغو شيانو تاسو ته امر کوم چي الله تعالی ماته د هغه امر کړی: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد فی سبيل الله او څوک چي د يوې لوښتې په اندازه له جماعت نه لري شو نو هغه د اسلام کړۍ له خپلي غاړې وايستله (له اسلام نه ووت) مګر دا چي بېرته راوګرځي او چا چي د جاهليت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وويل: يا رسول الله! که څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې کړی وي؟ وئې ويل: که څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې کړی وي او په ځان ئې دا ګمان کړی وي چي مسلمان دی.

له دې مبارک حديث نه په څرګنده توګه معلومېږي چي له جهاد نه مخکي بايد جماعت جوړ شي او بيا د حاکم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بيا مسلحانه مزاحمت پيل شي. پيغمبر عليه السلام په مکي دور کي جماعت جوړ کړ او مدينې ته له هجرت سره سم ئې د قريشو په ضد مسلحانه مزاحمت پيل کړ.

- بايد دا خبره په خيال کي وساتو چي دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي،

په دې مأمور شوي چې جماعت به جوړوي، داسي جماعت چې په سمع او اطاعت ولاړ وي، بيا به د حاکم سياسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کې به هجرت کوي او بيا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.

- رياست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دی، نه دا چې لومړی به حکومت جوړېږي بيا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوی چې په دې سره غيراسلامي نظام رانسکور کړی شي او پرځای ئې اسلامي حکومت قائم شي. پيغمبر عليه السلام د ابوجهل د حکومت د نسکورولو او د ټول حجاز په مرکز او پايتخت (مکه) کې د يوه اسلامي حکومت د قائمولو لپاره جهاد پيل کړ. نه خو غيراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته له بلې لاري قائميدی شي، څوک چې دا غلطه او بابيزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دې ووايي چې پيغمبر عليه السلام ولي په داسي حال کې جهاد پيل کړ چې په حجاز باندې د قريشو واکمني وه، دی له پايتخت (مکې) نه د مدينې يوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وايو: آيا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرک کارمل کولو؟!! آيا په فلسطين کې به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کې واچپائي، په چيچين کې پوتين او اوس په افغانستان کې جنرال ډيويډ بارنو يا کرزی!!

- د جهاد اعلان هغه څوک په حکومت پورې تړي چې يا د حکومت نوکر وي، يا د جهاد مخالف وي او يا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتيان ورکوي، هيڅ داسي غيرسرکاري عالم نه شئ موندلی چې په قرآن او حديث پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غيراسلامي حکومتونو پورې مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتيانو پټې اړيکې وڅيړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفينو له خوا استخدام شوي، د کومي مسيحي او تبشيري مؤسسې لپاره کار کوي، د کومي کليسا

لخوا د جوړي شوې خيريه مؤسسې مأمور دی. انګرېزانو په اسلامي نړۍ د خپلې سلطې په دوران کې داسې ډېر مفتيان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعليمي نصاب نه خارج کړي، امريکايانو په افغانستان او عراق کې همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه يوازې جهادي مفاهيم له نصاب نه وباسي بلکې قرآني آيات هم وباسي. که د پاکستان د تعليم وزير په پارلمان کې له تعليمي نصاب نه د قرآني آيتونو د ايستلو خبره کوي، دا د ده خبره نه ده، دی خوارکی خو په هغه څه ويلو او کولو مکلف دی چې د امريکا سفير ورته امر کوي.

- په مکه کې د ابوجهل حکومت او رياست وو، پيغمبر عليه السلام د بعثت له لومړۍ ورځې نه د دې رياست د نسکورولو او په ځای ئې د يوه الهي او ديني رياست د قائمولو لپاره کار پيل کړ، که په مکه کې ئې وسله وال جهاد نه دی اعلان کړی نو خلکو ته خو ئې ويل: څوک چې په دې طاغوتي نظام کافر نه شي خدای ئې ايمان نه قبلوي، په الله ايمان هلته منظور او مقبول دی چې له طاغوتي رياست او نظام نه انکار وکړي. دې نظام ته به د خپلو شخړو او منازعاتو د حل او فصل لپاره رجوع نه کوئ، د ټولو منازعاتو د حل او فصل يوازنۍ مرجع به د الله دين ګڼئ.
- د اسلامي نړۍ اوسني حکام او حکومتونه ټول غاصب او جابر حکومتونه دي، نه د ملتونو په خوښه او د داسې بيعت له لاري راغلي چې له اکراه او اجبار نه پرته ترسره شوي وي، نه د ملت په وړاندې د مسئوليت احساس کوي، نه په دې ځان مکلف ګڼي چې په ما انزل الله به حکم کوي او له ولس سره مشوره، نه له خدايه وېره لري او نه په ولس ترحم، نه واکمني يو الهي امانت ګڼي او نه بيت المال د ولس امانت، د پردیو د متو په زور مسلط شوي او د پردیو د ګټو لپاره د خپل ولس قرباني کولو ته چمتو، يو هم له ابوجهل او د ابوجهل له حکومت نه غوره نه دي. ابوجهل ځانته خادم حجاج بيت الله او خادم الحرم الشريف ويل، ځان ئې د کعبې متولي ګڼلو

او په ديانت کي ئې ځان هومره په حقه ګڼلو چي ويل به ئې: اې خدايه!! که محمد په حقه او مورِ په ناحقه يو نو پر مورِ له آسمانه تېږې ووروه!! دا جنابان دې ووايي چي په دې حکومتونو کي داسي کوم څه نشته چي د ابوجهل په حکومت کي وو؟ قرآن په مکه کي د فرعون قصه د دې لپاره رااخلي چي خلکو ته ووايي: ستاسو ابوجهل همغه فرعون دی چي موسي عليه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو، د دې لپاره چي خلک پوه کړي چي محمد عليه السلام د مکي د موجوده فرعوني نظام په ضد همغه څه کوي چي د ده سلف موسی عليه السلام کول. پيغمبر عليه السلام فرمايي چي ابوجهل زما د امت فرعون دی. د موجوده حکومتونو ملګري او حاميان په اصل کي د فرعون او ابوجهل ملګري دي، څوک چي وايي: د دغو حکومتونو د اجازې په صورت کي جهاد جائز دی او له دې پرته جهاد په فساد او بې امنيتۍ منتج کېږي!! دا همغه کسان دي چي د موسی عليه السلام او محمد عليه السلام په اړه به ئې ويل: دوی شر خوروي، بې امنيتي راولي، اقتدار غواړي. څوک چي د اسلامي ملکونو موجوده حالت د امن حالت ګڼي او وايي يا غواړي چي دا حالت بايد دوام وکړي او دا وايي چي په دې کي داسي څه نشته چي د شديد بحران نوم ورکړو او د جهاد ضرورت احساس کړو!! دا کس يا ډېر ناپوه او بې خبره دی، هم له دين نه او هم له دنيا نه او يا ډېر غرضي دی او د حکامو نوکر او خادم. د اسلامي ملکونو حالت هومره بد دی چي تر دې د زيات بد حالت تصور نه شي کېدی. فقر، لوږه، د غني او فقير تر منځ ژور تفاوت، د مظلومانو په سر، مال، عزت تېری، اخلاقي فساد، شرک، الحاد او بې ديني، د پردیو په وړاندي ذلت، اسارت او غلامي، دا ټول خو پرېږده نن اکثر اسلامي هېوادونه نه سياسي استقلال لري او نه اقتصادي، له سياسي، اقتصادي، نظامي او فرهنګي لحاظه پردي وړاندي حکومت کوي، نن په پاکستان کي ايف بې آي او سي آی اې حکومت کوي، هرڅوک په هر وخت کي نيولی شي، په پاکستان کي د امريکايانو نظامي اډې دي، له دغو اډو نه په افغانستان کي نظامي عمليات ترسره کوي، د پاکستان حکومت د د مظلومو مسلمانانو په وژلو او نيولو کي د

امریکایانو مرسته کوي، حتي د خپل ولس په ضد جنګېږي، پاکستان ته د هر امریکایي هیئت له راتلو سره سم د پاکستان په سرحدي قبایلي سیمو کي د قبایلو په ضد د دې لپاره عملیات ترسره کېږي چي امریکایان په دې قانع کړي چي اسلام آباد د تروریزم په ضد جنګ کي د امریکا مخلص او وفادار ملګری دی او هرځه کولو ته تیار، د پاکستاني تلویزیون په صفحه هر ورځ د بې دینۍ او اخلاقي فساد خورولو هغه صحنې ښودل کېږي چي مثال ئې یوازي د غرب په هغو سیکس تلویزیوني شبکو کي لیدل کېږي چي د رسمي فاحشه خانو لخوا اداره کېږي او د آزاد او بربنډ جنسي عمل فیلمونه ښیي. نه د فرعون په نظام کي تر دې زیات فساد وو او نه د مکي د جاهلیت د دور په نظام کي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوې بیانوي چي دا ټول او تر هغه نه زیات په موجوده نظامونو کي ګورو:

۱. فرعون ځان د مصر د ټولو شتمنیو واکمن ګڼي، زمور اوسني واکدران همداسي د ملک هرځه د ځان غنیمت ګڼي.

۲. فرعون خپل ولس په حاکم او محکوم، شتمن او نیستمن وېشلي او په مصر کي ئې طبقاتي نظام رائج کړی وو، مرفه او حاکمه طبقه او اداره او محکومه طبقه، نن همدا نظام په اسلامي ملکونو کي رائج دی، د حاکم او محکوم تر منځ تفاوت هومره ژور چي د فرعون په طبقاتي نظام کي تر دې زیات نه وو.

۳. فرعون ځان ټولواک ګڼي، د هري پرېکړې آخري مرجع، د جائز او ناجائز او حلال او حرام د تعیین آخري مرجع، نن زمور حکام همداسي دي، د مصر تر فرعون زیات مستبد او مطلق العنان.

۴. فرعون د ستر قصر خاوند وو، زمور د حکامو قصرونه که تر فرعون نه زیات ستر، اشرافي او مرفه نه وي تر هغه نه له هیڅ لحاظه کم نه دي او که دا قصرونه د عام ولس له ځمځو او ګودلو سره مقایسه کړو نو تفاوت ئې هومره دی چي د فرعون د قصر او د یوه عادي مصري د کیږدی تر منځ دومره تفاوت نه وو.

۵. قرآن وایي چي فرعون د موسی علیه السلام د وژلو اجازه له خپلو درباریانو

غواړي، همداراز وايي چي يوسف عليه السلام په داسي حال کي چي د مصر د هغه وخت ځواکمن وزير وو خو دا ئې نه شو کولی چي خپل ورور له قانوني دليل نه پرته څو ورځې له ځان سره وساتي، خو زمور ټولواکان د هيڅا د نيولو او وژلو په اړه له هيڅا سره نه د مشورې ضرورت احساسوي او نه د قانوني مجوز ضرورت، د امريکا د وزارت خارجه د يوه مأمور ټيلفوني هدايت کافي دی چي د اسلام آباد چارواکي په وانه کي خونړي عمليات ترسره کړي، بمونه ووروي، توپونه او ټانکونه استعمال کړي او د لسهاوو مظلومو مهاجرو افغانانو، قبايلو او مليشو وينې توی کړي. امريکا ته د نظامي اډو په ورکولو کي او د افغانستان په ضد د امريکايانو ترقومندې لاندې جنګ کي د شريکېدو په اړه دا ضرورت نه محسوسوي چي له پارلمان نه موافقه ترلاسه کړي. شپږ سوه مظلوم مسلمانان نيسي او د کومې محاکمې نه پرته ئې امريکا ته حواله کوي.

۶. فرعون ويل چي سمه خبره همغه ده چي زه ئې کوم، ستاسو ښېګڼه يوازي په هغه څه کي ده چي زه ئې وايم، زمور واکداران له دې لحاظه ترفرعون نه ډېر ډېر مخکي دي، نه د خدای او قرآن پروا کوي او نه د قانون. دوی ته پارلمان او خلک د يوه توت په اندازه ارزښت نه لري، څه چي ئې زړه وغواړي همغه کوي.

- سرکاري مفتيان له جهاد سره د مخالفت په فتوی کي په دې خبري استناد کوي چي پيغمبر عليه السلام په مکي دور کي حتی هغه وخت هم د وسلې اخيستلو اجازه ورنه کړه چي ياران ئې يو په بل پسې وژل کېدل!! برعکس هغوی ته ئې د صبر توصيه کوله!! دې جنابانو ته وايو: دا دوی ولي وژل کېدل او دا تاسو ته ولي څوک څه نه وايي؟ نه دا ظالم، جابر او بې دينه حکام تاسو ځوروي، نه مو په زندان کي اچوي، نه مو وژني!! دا ستاسو او د صحابه وو د ايمان ترمنځ څه فرق دی چي هغوی د ايمان په خاطر وژل کېدل منل خو ابوجهل او د ده نظام ته نه تسليمېدل؟!! که هغوی دا ستاسو خبره کولی نو نه وژل کېدل او نه له ملک نه هجرت ته مجبورېدل. د دوی د وژل کېدو معنی خو دا ده چي دوی له حاکم نظام نه بغاوت کړی وو، د دې

نظام واکمنان ئې نه منل، له نظام سره د ټکر او تصادم په حال کي وو، نظام له دوی نه وېره درلوده، د همدې لپاره ئې وژل. دا تاسو ولي په مکي کي د دوی په صبر استناد کوئ خو په مدینه کي د همدغو صحابه وو په مسلسل جهاد استناد نه کوئ؟!! ولي د دوی په هجرت استناد نه کوئ، ولي پر دښمن باندي د دوی په مسلسل بریدونو استناد نه کوئ؟!! ولي پر دې استناد نه شئ کولی چي پیغمبر علیه السلام د مدینې په لسو کلونو کي تر اویا نه زیاتې نښتې له دښمنانو سره درلودې، یعني دا چي پیغمبر علیه السلام په هرو تقریباً څلورو میاشتو کي یوه داسي جګړه کړې چي په خپله ئې په کي برخه اخیستې ده او په هرو پنځوسو (۵۰) ورځو کي ئې یوه داسي نښته تنظیم کړې، چي یا ئې په خپله هم په کي برخه اخیستې او یا د ځینو خاصو وجوهاتو له مخي ئې په هغه کي شرکت نه دی کړی خو ویلي ئې دي: په هغه ذات مي قسم چي زما ژوند د ده په واک کي دی، که د یارانو خاطر نه وی نو زه به له یوې هغې وړې ډلي (سریې) نه هم وروسته نه وم پاتې شوی چي جهاد ته درومي!! په همدې ذات لوړه کوي او وایي: دا غواړم چي د الله په لار کي یو ځل شهید شم بیا راژوندی شم، بیا شهید شم او بیا راژوندی شم او بیا شهید شم... دا ولي هغه د بار بار شهادت تمنا کوي خو تاسو د شهادت خبره خو پرېږده د جهاد د خبري له کولو نه هم ډډه کوئ؟!!

- که وغواړو چي د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق د سیاسي او اجتماعي مبارزې یو انځور وړاندي کړو نو په هغه کي لاندي څلور مرحلې په څرګنده توګه موندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چي په ټولني مسلط ځواکونه ئې نه شي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګوابنونو سره مخامخ دعوت، چي سازش او مصالحه نه مني، چي له دښمن سره د روغي جوړې خبره په کي نه وي، چي له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چي له نظام نه ئې مجوز ترلاسه

کېږي او يوازي هغه خبره په کې کېږي چې واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نه ده چې دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چې خپل خصوصيات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتياوې ولري.

۲. کوم دعوت چې د پيغمبر عليه السلام د دعوت په څېر وي، سياسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نه شي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقيقي اسلامي مبارزې يو طبيعي پړاو دی، دا پړاو په هوښياری او احتياط نه بلکې له اصلي مسير نه په انحراف او له اصلي لاري نه په تېروتنې سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزی درېيم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پيل کېږي، پيغمبر عليه السلام د مدينې په څېر د يوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پيل کړه. په لومړي سر کې پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چريکي ډلو په واسطه، چې هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنيت له منځه وړل وو چې د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کې څرګنده مقابله او مخامخ نښته. د کفري نظام په ګټه (امنيت او اقتصاد) جړکول او په ولس باندې د واکدارانو مسلط رعب او هيبت ختمول د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نه شي موندلی، د چريکي عملياتو په نتيجه کې د حکامو د خوښي امنيت متلاشي کېږي، د لويو لارو امنيت ډېر ژر له منځه لاړ شي، نظام له دې عاجز شي چې بډای او تاجر ته چې د نظام درېيمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندي شرائط برابر کړي. هيڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، عام ولس چې د نظام له ظلم نه تل ځورېدلی خو له وېرې نه نه څه ويلی شي او نه څه کولی، د دغو عملياتو په نتيجه کې د څه ويلو او کولو جرأت پيدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د يوه ستر انقلاب کار له همدې ځايه پيل شي. په دا راز عملياتو سره د رژيمونو نسکورول او لويو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکنه ده، دا ادعا

کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژیمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پیغمبر علیه السلام تر قیادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځیر شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قریشو په ضد له چریکي بریدونو (سریو) نه پیل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ ننښتو خوره شوه، د مکي له فتحي نه وروسته د جزیرې له نورو ځواکونو سره او په پای کې په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لویو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهیر ښیي چې د مبارزې لمن باید په تدریج سره او په طبیعي توګه له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بین المللي ځواکونو پورې خوره شي.

۴. ځیني کارونه باید د مرکز تر فتحي پورې وځنډولی شي، په ټولنې کې اقتصادي اصلاحات یو له دغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پیغمبر علیه السلام د مکي له فتحي نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه توګه ترسره کړو چې پیغمبر علیه السلام ترسره کړي.

- دا جنابان په دې هم نه پوهېږي چې په مکه کې د جهاد د اجازت نه ورکولو وجه دا وه چې هلته جهاد نه وو فرض شوی، مدینې ته له راتلو وروسته جهاد فرض شو، د جهاد دا فرضیت ترقیامته دوام کوي، دا ځکه چې د جهاد فرضیت نه دی منسوخ شوی. په مکي دور باندې د جهاد په اړه باید له دې اړخه استناد وشي چې که د مسلمانانو وضعیت داسې وي لکه په مکه کې او شمېر ئې هومره وي لکه په مکه کې د مسلمانانو شمېر، نو دوی ته په کار ده چې د صحابه وو په څېر صبر وکړي او وسلې ته لاس نه کړي. خو که د دوی وضعیت داسې شو چې مدني دور ته ورته وي او د مسلمانانو شمېر هومره وي چې هلته د مسلمانانو شمېر وو نو دوی ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي. د پیغمبر علیه السلام په سنت د عمل کولو تقاضا خو دا ده چې د جهاد په میدان کې هم هغه څه وکړو چې پیغمبر علیه السلام کړي، هغه مبارک خو په مکه کې د یوه مؤمن جماعت جوړولو په کار لګیا وو او په دې هڅه کې وو چې کوم مهجر پیدا کړي، داسې کوم قوم پیدا کړي چې ده ته پناه ورکړي او د الله په لار کې

جهاد ته تیار شي، د مدیني یو شمېر اوسېدونکي دې ته تیار شول، مدیني ته له راتلو وروسته هغه جهاد پیل کړ، په لومړي سر کي ئې د عملیاتو لپاره واړه واړه څو کسیز ټولګي لېږل، دښمن ئې تنګولو، په هر ځای کي ئې دښمن ته تاوان رساوو، په ولس کي ئې د هغه رعب، وېره او اعتبار ختمولو، پرولس او ملک باندي د دښمن سلطه ئې جړقوله، بیا ئې د دښمن په تجارتي قافلو بریدونه پیل کړل، په بدر کي ئې له ۳۱۴ یارانو سره د دښمن مخامخ مقابله وکړه، تاسو ولي دا خبره نه شئ کولی چي کله د مسلمانانو شمېر دري سوه څوارلس ته ورسېږي کولی شي همغه څه وکړي چي پیغمبر علیه السلام وکړل؟!!

- د جهاد مخالفین په دې نه پوهېږي چي د اسلامي امت دا اوسنۍ وضع د هغه ماتې نتیجه ده چي اسلامي خلافت په کي له منځه لاړ او غربي ځواکونو اسلامي نړۍ په خپلو منځونو کي ووېشله او په هري برخي ئې بېل بېل ځواکونه مسلط شول، له هغه وروسته دا څوومه پېړۍ ده چي مسلمانان په ذلت، اسارت او محکومیت کي ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دی، په سیاسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديي حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه ئې وربانديي مسلط کړي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چي د نړۍ په هیڅ ګوټ کي ئې مثال نه شو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپک او ذلیل او د خپل ولس په مقابل کي مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکومیت دغه دردونکی حالت په ولسونو کي د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، یو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کولو، خو پس له هغه چي دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژیمونه ئې شا ته پرېښودل چي د دوی ګټې خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظیم کړ چي د لاس پوڅو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کي

لاس په سينه ولاړ وي، تعليمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزنې لاندې ځوانانو کې د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه راولاړه نه شي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردي شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائی نقشې داسي جوړې کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي او له بلې خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونوترمنځ ووېشلی شي، په اقتدار کې له برخې نه محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کې تل په دوی متکي وي او په اقتدار کې د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په دریو او بل په څلورو برخو ووېشلی شو. استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کې په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونه شي کړی، استعماري لیکې مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هېر کړي. په دې نه پوهېږي چې د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه یا پردیو تحمیل کړي او لاس پوڅي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، یا خانداني دي چې خاصي کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته پر دوی حکومت کوي، یا قومي او فرقه ئي ښه لري، د یوې مذهبي فرقې پلویان اختیارات په واک کي لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سیاسي او مذهبي مشران وژني، چا د شیعه ترنامه لاندې سنیان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو نه ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کي شیعه محروم کړي، د اسلامي هېوادونو په دې دردونکي حالت به هغه څوک رضایت ښیي چې یا په غلامۍ او اسارت کي ستر شوی، د غلامۍ ذهنیت لري،

آزادي نه پېژني او د آزادۍ خوند ئې نه دی څکلی او یا هغه څوک چې په خپلې ټولنې کې له خور فساد، ظلم، بې عدالتۍ او بې امنیتۍ نه خبر نه دی، په دې نه پوهېږي چې دلته څه روان دي، هره ورځ څومره کورنۍ تباه کېږي، د څومره بې وزلو انسانانو په سر، مال او عزت تېری کېږي، بډایان څنګه بډاي شوي او نادار ولي او د چا د ظلم او تېري په وجه له هرڅه نه محروم شوي؟!! هغه ته د ټولنې موجود حالت د امن حالت برېښي، په دې نه پوهېږي چې دلته یوازي واکداران په امن کې دي، له حاکمانو نه پرته هیڅوک د امن احساس نه کوي، په سلو کې د پنځه نوي خلکو سر، مال او عزت خوندي نه دی، که دلته تاسو له یوه عادي انسان نه پوښتنه وکړئ چې د یوه پولیس په خوا کې د تېرېدو په وخت کې څه احساس کوي؟ چې کله د ده کلي ته پولیسان ورشي کلیوال څه احساس کوي؟ آیا دا ګمان کوي چې دا پولیسان د دوی حفاظت کوي او که دوی په یونیفورم کې د رنا ورځې غله ګڼي او له دوی نه هومره وېره لري چې له غلو ئې نه لري؟!! د محکمې او قاضي په اړه څه فکر کوي؟ هغه د مظلوم مدافع ګڼي که د ظالم حامي؟ د دفتر مأمور ته په کومه سترګه ګوري؟ د ده په عدالت او امانت څومره باور لري؟ له نظام نه ئې څه ترلاسه کړي او څه خیر ئې تري لیدلی؟ له کوم ظلم نه ئې ژغورلي؟ چېرې ئې د ده له سر، مال او عزت نه دفاع کړې او د چا په مقابل کې؟! راشئ وګورئ چې هر پولیس هره ورځ څومره خلک ځوروي، هره ورځ په هرکلي کې خان، ملک، شتمن او د زمکو خاوند په بې وزلو کلیوالو څومره ظلمونه کوي، د څومره کسانو زمکي او جایدادونه د ځواکمنو لخوا غصب کېږي، د بې وزلو څومره لونې په زور نکاح کېږي، د څومره پېغلو په عفت تېري کېږي، په هر دفتر کې هره ورځ څومره نارواوې او حق تلفي کېږي، په بیت المال کې څومره غدر او خیانت کېږي، چارواکو له هغه بیت المال نه په استفادې سره چې له بې وزلو انسانانو نه په یوه بل نامه په ناروا ترلاسه شوي، ځانته څنګه اشرافي ژوند برابر کړی او عام خلک څنګه د فقر، لوږې، خوف او سپکاوي دردونکی ژوند تېروي!! دا ډېره عجیبه ده چې څوک دې حالت ته د امن

نوم ورکوي او وايي: بايد داسي څه ونه کړو چي دې موجود امن ته صدمه ورسېږي، بايد هغه وخت د دې حالت د بدلولو هڅه وکړو چي مطمئن وو تر دې غوره حالت راوستی شو!! دغو له واقعيتونو نه بې خبره کسانو ته بايد ووايو: ټولو پيغمبرانو ته همدا خبره شوې چي دوی موجود امنيت ختموي، شرارت خوروي، د شخړو او جګړو باعث دي!! دوی ته بايد ووايو: هغه امنيت چي د بې عدالتۍ او ظلم په خدمت کي، د ظالمانو په ګټه، د دوی د سلطې د دوام ضامن او د بې وزلو او مظلومانو په تاوان او په مظلوميت او محروميت کي د دوی د دوامدار پاتې کېدو باعث وي، دي ته اور اچول پکار دی، پيغمبران د دې لپاره راغلي چي دغه دروغجن امنيت ختم کړي او په ځای ئې هغه واقعي امنيت راولي چي په عدالت ولاړ وي او مظلوم له ظلم نه وژغوري. عجيبه ده که څوک په دې حقيقت نه پوهېږي چي د اسلامي نړۍ موجود حالت د داخلي ظالمانو او بهرنيو استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کي هره تبديلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کي يوازي اسلامي احزاب او ډلي منظم او ځواکمن سياسي قوتونه دي، فقط دا ډلي کولی شي له دې تبديلي نه استفاده وکړي.

د شهادت طلبانه عملياتو په اړه او دا چي آيا دا عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چي په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چي فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ؟ په دې اړه بايد څو خبري په پام کي ولرو:

- دا مکمل آيت نه بلکي د يوه آيت يوه برخه ده، آيت داسي دي:

وَ أَنفِقُوا فی سبِيلِ اللّهِ وَ لا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلی التهلُكَةِ وَ أَحْسِنُوا إِنّ اللّهَ يحِب الْمُحْسِنِينَ * البقرة: ۱۹۵

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چي الله محسنين خوښوي.

د دې آیت معنی دا ده چې د الله په لار کې انفاق نه کول، بخل او له قربانۍ نه ډډه کول، تهلکه ده، باید قرباني ورکړئ او د الله په لار کې خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکې وژغورلی شئ. له دې آیت نه مخکې ویل شوي چې که څوک په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) له دې نه معلومېږي چې په دې وروستي آیت کې له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کې قرباني ورکول او مال مصرفول دي. له دې آیت نه دا انتباه اخیستل چې ځان په خطر کې مه اچوئ، یوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چې څوک د یوه کلام نیمائي برخه راواخلي او مخکنۍ او وروستنۍ برخې ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې آیت استناد کول او دا خبره ترې ایستل چې شهادت طلبانه او فدائي عملیات جائز نه دي، نه یوازې بې بنسټه او غلط استناد دی بلکې له آیت نه معکوسه معنی او انتباه اخیستل دي. آیت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پایله تهلکه ګڼي خو دوی معکوس مطلب ترې راباسي!!

- په مخکني آیت کې له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼل شوی، که دا آیت او له دې وروسته راتلونکی آیت یو ځای او د یوه مضمون د متصلو برخو په حیث په پام کې ولرو نو له دې نه دوه خبرې معلومېږي: لومړی دا چې له انفاق نه په دې ځای کې د دښمن په خلاف په جهاد کې قرباني ورکول او د مال انفاق مراد دی او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسایلو باندې د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناک او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چې له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.
- دا د شهادت طلبانه عملیاتو مخالفین ولې دې ته توجه نه کوي چې قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ویل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدې وینا او ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، د ده د مظلومیت په وجه، د یوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوک چې د اسرائیلو او امریکا په ضد شهادت

طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا له ظلم نه د نجات بله لار نه گوري، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمِهِ فَأُولَئک مَا عَلَيهِم مِّن سبِيلٍ * إِنّمَا السبِيلُ عَلى الّذِينَ يَظلِمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الأَرْضِ بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئک لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ *

سبا: ۴۱-۴۲

او چا چې له مظلوميت نه وروسته انتقام واخيست هيڅ الزام ورباندي نشته، الزام خو په هغه چا دی چې په ناحقه پر خلکو ظلمونه کوي او په زمکه کي فساد لټوي، دغو لره دردناک عذاب دی.

- کوم کسان چې د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کي پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوی، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته ليکلي وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که يو سرکاري مفتي په فرانسه کي د حجاب ممنوعيت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امريکا په ضد د شهادت طلبانه عملياتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوک چې يوه شېبه هم د الله په لار کي جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخيستې، نه په سنګر کي پاتې شوی، نه ئې زندان ګاللی، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد يوه د حق خبره کړې، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملياتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی بايد له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.
- که څوک شهادت طلبانه عمليات له هغې ځان وژنې سره مقايسه کوي چې يو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د يأس او ناهيلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقايسه ده، د قرآن هغه آيتونه چې د خوف او وېرې په وجه له ځان

وژنې نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملیاتو تطبیقول ډېر ناروا تطبیقول دي. دا خو د وېرې او یأس په وجه نه بلکې له الله سره د شدیدې مینې او د ده پر دین باندې د غیرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

- نه پوهېږو دا کار چې څوک په خپلې چانتې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسایل زیات او مخکې تللي دي او هم ئې شمېر زیات دی او له هغه سره د ده د نښتې لوی او قوي احتمال دا دی چې دي په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې یو کس همدا بمونه په ځان پسې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه یوسي؟!! دا په داسې حال کې چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له څرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وي. ډېره عجیبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کې وژل کېدل یقیني او په هغه بل کې احتمالي دي. یو د الله په لار کې د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی بېرته راوګرځي، دا د برید په وخت کې ځا نته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخې دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چې څوک دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شک په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.
- مخکې له دې چې څوک په دې اړه څه ووایي چې په نیویارک او اسرائیلو کې د غیرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه باید دا خبره په پام کې وساتي

چي آيا امريکايانو او اسرائيلو دې ته ورته کار کړی که نه، غيرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وينو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پيسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه؟ که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چي د دوی په ضد همداسي وکړي، له دې لحاظه هم چي هغه مظلوم دی او د انتقام اخيستو حق لري او له دې لحاظه هم چي هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چي اسرائيليان هر فلسطيني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په ووړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو، د شيخ احمد ياسين په څېر يوه سپين ږيری، له دواړو سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کي، له امريکايي هليکوپتر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې يو ځای په شهادت رسوي، امريکايان همدا ستر جنايت يو جائز عمل ګڼي او وايي چي اسرائيل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوک د امريکايانو او اسرائيلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. امريکايانو او اسرائيلو په هغه څه چي دوی ئې په فلسطين، افغانستان او عراق کي کوي هر فلسطيني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکړی چي هر امريکايي او اسرائيلي محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا بېله خبره ده چي څوک مجاهدينو ته مشوره ورکړي او ورته ووايي: په کار ده خپل بريدونه د دښمن هغو ځواکونو او ځايونو ته متوجه کړئ چي د دښمن جنګي ماشين پرچاو او د ملا تېر ئې ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووايي چي هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چي د خپل دښمن پر هرځای برید وکړي او خپل غچ ترې واخلي دا د ده مشروع حق دی.

- د دي پوښتني په ځواب کي چي د قرآن د دې حکم معنی څه ده چي د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسايل برابر کړئ؟ آيا معنی ئې دا ده چي زمورږ وسايل به د شمېر او کيفيت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بيا به د

دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسایلو په برابرولو مکلف یو؟ باید ووایو: که څه هم د دې آیت مطلب ډېر څرګند او واضح دی خو د جهاد مخالفین له دې نه هم غلط تعبیر کوي او وایي چې یوازې هغه وخت به د دښمن مقابلې ته وځو چې د قوت او وسایلو له لحاظه له دښمن سره برابر وو!! د دوی د دغه غلطي انګېرنې په اړه څو خبرې کول ضروري دي:

o په نومورې مبارک آیت کې دا نه دي ویل شوي چې تاسو به خامخا د دښمن په اندازه قوت او وسایل برابروئ، برعکس ویل شوي چې د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسایل برابر کړی. آیت دغه دی:

وَ أَعِدُّوا لَهُم مّا استَطعتُم مِّن قُوَّةٍ وَ مِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّهِ وَ عَدُوَّكمْ وَ ءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنفِقُوا مِن شيءٍ فى سبِيلِ اللّهِ يُوَف إِلَيْكُمْ وَ أَنتُمْ لا تُظْلَمُونَ* الانفال: ۶۰

او د دوی لپاره له (قوت) او (له ټرلو آسونو) نه چې څومره ستاسو په وس کې وي برابرکړئ، ترڅود الله دښمن او خپل دښمن او له دوی نه علاوه چې تاسو ئې نه پېژنئ خو الله ئې پېژني، ووېروئ او څه چې تاسو د الله په لار کې خرڅ کړئ، تاسو ته به ئې بشپړ بېرته درکړي او پر تاسو به هیڅ ظلم نه کېږي.

o په دې آیت کې خو د جنګي وسایلو په جوړولو او برابرولو کې مالي مصرف ته مسلمانان هڅول شوي او ورته ویل شوي چې په دې اړه ستاسو مصارف الله تعالی نه ضایع کوي، نتیجه به ئې په بشپړه توګه تاسو ته درکوي، د جهاد مخالف سرکاري مفتیان ولې د دې واضح مفهوم برعکس هغه د جګړې د شروع کولو لپاره د شرط په توګه معرفي کوي؟

o پیغمبر علیه السلام هغه وخت د قریشو په ضد جهاد پیل کړ چې نه ئې د مجاهدینو شمېر د قریشو د جنګیالیو په اندازه وو او نه ئې وسلې او جنګي وسایل او امکانات. که زمورږ پیغمبر علیه السلام له دې آیت نه دا مفهوم نه وي اخیستی چې جګړه به له دښمن سره د قوت او وسایلو له تعادل او توازن نه وروسته پیل کوئ، نو

ته څنګه او په کوم دلیل دا غلطه معنی ترې اخلي.

- اما دا پوښتنه چې آیا مسلمان د دې حق لري چې ووایي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسی، یوسف او نورو هغو پیغمرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟ په دې اړه لاندې وضاحتونه ضروري ګڼو:

- هیڅ په دین پوه انسان دا خبره نه کوي، څوک چې د اسلام نه ډېر لږ معلومات هم ولري دا خبره غلطه ګڼي او له کولو نه ئې ډډه کوي، هغه پوهېږي چې د جهاد له فرض کېدو نه وروسته هیڅوک دا حق نه لري چې ووایي: د جهاد ضرورت باید منتفي وګڼلی شي او په ځای ئې د مکي دور په څېر صبر ته مخه شي، په دې هم هر مسلمان پوهېږي چې د قرآن له نازلېدو وروسته ټول مخکنې کتابونه منسوخ شوي، اوس له قرآن نه پرته په بل کتاب عمل کول حرام شوي، هسې هم له قرآن نه پرته بله داسې ډاډمنه مرجع او کتاب نه دی پاتې چې د نورو پیغمبرانو په اړه مورږ ته ثقه او ډاډمن معلومات راکړي او پر دې مو پوه کړي چې هغوی د کفري نظامونو د بدلولو لپاره کومه طریقه خپله کړې وه، اسلام مورږ ته وایي چې که عیسی علیه السلام زمکي ته بیاراغی نو تورې ته به لاس کوي او د جهاد لپاره به ملا تړي، همغه عیسی علیه السلام چې بابیل خلکو ته د ده وینا داسې په ګوته کوي: که چا پر یوه مخ څپېړه درکړه، بل مخ هم وروړوه!! که رومي عسکر درته وویل چې دا پېښې مي یو فرسخ راسره یوسه، ته ئې دوه فرسخه یوسه!! خو کوم عقل به دا خبره ومني چې د عیسی علیه السلام په څېر یوه مجاهد پیغمبر به داسې خبره کړې وي؟!! پیغمبرانو علیهم السلام په اړه خو مورږ ته قرآن په ټول صراحت سره وایي چې هر یوه په خپل وخت کي د مسلطو نظامونو مقابله کړې، ځینې زندان ته تللي، ځینې هجرت ته اړ شوي، ځینې په اور کي اچول شوي، د چا په صلیب د خیژولو او په دار کولو فیصله شوې، یاران ئې وژل شوي، د اور په کندو کي ژوندي اچول شوي، مورږ نه پوهېږو چې د دغو پیغمبرانو په څېر له صبر کولو نه د دغو کسانو مراد څه دی؟ له

دغو پيغمبرانو نه خو يوه هم داسي صبر نه دی کړی چي دوی ئې وايي، نه پوهېږم ته د موسی عليه السلام په سنت عمل کول غواړي، که د ابراهيم عليه السلام، که نوح، داؤد، سليمان او عيسی عليهم السلام؟!! ته خو د بې دينه، مفسدو او ظالمو حکومتونو تر حکم لاندي آرام ژوند کوې، نه ته د واکدارانو په نارواوو اعتراض کوې او نه حکومت ستا مزاحم کېږي، د همدې حکومتونو نوکري کوې، نه زندان ته ولاړې، نه هجرت ته مجبور شوې، نه په اعدام محکوم شوې، نه په اور کي ولوېدې، نو زه نه پوهېږم تا د کوم پيغمبر په سنت عمل کړی او د دغو پيغمبرانو په سنت له عمل کولو نه ستا مقصد څه دی؟!! د دوی په سنت د عمل کولو معنی خو دا ده چي ته د ابراهيم عليه السلام په څېر تبر راواخلې او د نمرودي نظام هغه بت نسکور کړې چي د ټول نظام مانې ورسره ولړزي او د دې پروا هم ونه لرې چي په اور کي دي اچوي او يا د موسی عليه السلام په څېر له يوې عصا سره د فرعون مقابلې ته ولاړ شې او يا د نوح عليه السلام په څېر له زر کاله پټ او څرګند دعوت نه ستومانه نه شې، يا د عيسی عليه السلام په څېر چي له يوه ښار نه بل ته وايستلی شو او په پای کي د ده د وژلو او په دار کولو فيصله وشوه!! خو که مقصد دې دا وي چي په دې حکومتونو کي خپله نوکري د مصر په حکومت کي د يوسف عليه السلام له وزارت سره تشبيه کوې!! نو څو خبرو ته غوږ شه:

- يوسف عليه السلام دا کار په هغه وخت کي کړی چي لا په پيغمبرۍ نه وو مبعوث شوی. د پيغمرانو عليهم السلام يوازي په هغو کارونو د استناد کولو حق لرو چي له بعثت نه وروسته ئې کړي.
- يوسف عليه السلام له زندان نه دربار ته رسېدلی، هغه ته په دربار کي د مصر پاچا او ملک د وزارت عظمی وړانديز کوي او ورته وايي: غواړم تا د ټول مصر کامل واکدار (مکين) او د ټولو شتمنيو (امين) وټاکم، يعني د ټول مصر دوهم باصلاحيته او ځواکمن واکدار، خو يوسف عليه السلام د سياسي دندې په ځای دا غوره وګڼله چي د اجتماعي خدماتو وظيفه په غاړه واخلي او د راتلونکي احتمالي قحطي د مقابلې کار

ورته وسپارلی شي. ده د صدارت او وزارت عظمی په ځای د وزارت مالیې دنده غوره وګڼله. خو په عمل کي هغه د مصر داسي بې رقیبه واکمن وو چي د ملک له مرګ نه وروسته دی د تخت او تاج خاوند شو. عجیبه ده چي ته د یوسف علیه السلام په دې کار باندي په موجوده حکومتونو کي خپل ذلیل مأموریت توجیه کوې، دا ډېره قبیح او شنیع توجیه او مقایسه ده.

o په داسي حکومتونو کي د کار کولو په اړه پیغمبر علیه السلام فرمایي: لَيَأْتِيَنّ عَلَيْكُمْ أمراء يُقرّبونَ شِرَارَ الناس، ويُؤخِّرونَ الصّلاةَ عَنْ مواقيتها، فَمَنْ أدْرَكَ ذٰلكَ مِنْكُمْ، فلا يَكُونَنّ عَرِيفاً ولا شُرْطِياً ولا جَابِياً ولا خَازِناً * داسي امراء به پرتاسو مسلط شي چي ترټولو زیات شریر کسان به ځانته نږدې کوي او لمونځ به له خپل اصلي وخت نه ځنډوي، له تاسو نه چي هر چا دا حالت بیاموندو نو نه دې (په دې نظام کي) د خلکو استازیتوب کوي، نه دې پولیس شي، نه د زکات او عشر راټولوونکی او نه خزانه دار. د دې مبارک حدیث په رڼا کي راشئ وګورو چي د اسلامي ملکونو په موجوده نظامونو کي د کار کولو حکم څه دی؟ که د داسي امراوو او حاکمانو تر قیادت لاندي له حکومتي کارونو نه منع شوي وو چي یوازي دوه عیبه لري: شریر او مفسد کسان ځانته نږدې کوي او لمونځ له خپل وخت نه لږ ځنډوي، نو په هغو حکومتونو کي د کار کولو حکم به څه وي چي چارواکي ئې د کفري ځواکونو په لاس مسلط شوي، په ماانزل الله حکم نه کوي، په فساد، بې دینۍ، خیانت او غدر کي ترستوني غرق دي، د دین، ایمان او اخلاق د جړو د ایستلو لپاره له هیڅ څه نه ډډه نه کوي، سود او قمار حلال ګڼي، د شرابو بازار ئې ګرم کړی، رقص، سرود، د ښځو او نارینه وو اختلاط، د دوی د هر محفل لوازم، نه په پټه بلکي په څرګنده او بربنډه توګه او د ټلویزیون په صفحه!!

o قرآن مور له دې نه منع کړي یو چي له ظالم، فاسق او کافر سره دوستي او ملګرتیا وکړو، که څه هم زمور نږدې خپلوان وي. د قرآن په ګڼ شمېر آیتونو کي په دې اړه صراحت شوی او ویل شوي چي که له مؤمنانو نه چا له کافرانو سره دوستي او

ملګرتیا وکړه نو هغه له الله سره خپلې ټولې اړیکې قطع کړې او د کافرانو له ډلې نه ګڼل کېږي. لکه چې فرمایي:

لا يَتّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَفِرينَ أَولِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِک فَلَيْس مِنَ اللّهِ فى شىءٍ * آل عمران:۲۸

مؤمنان دي له مؤمنانو پرته کافران په دوستۍ نه نیسي او چا چې دا کار وکړ نو یقیناً چې په هیڅ څه کې له الله سره تعلق نه لري (له الله سره د ده ټولې اړیکې قطع شوې)

قرآن هغه څوک د دوزخ د اور مستحق ګڼي چې د ظالمانو ملګرتیا کوي:

وَ لا تَرْكَنُوا إِلى الّذِينَ ظلَمُوا فَتَمَسكُمُ النّارُ وَ مَا لَكم مّن دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمّ لا تُنصرُونَ * هود:۱۱۳

او د ظالمانو په لوري تمایل مه کوئ که نه نو په اور به اخته شئ، په داسي حال کې چې له الله پرته هیڅ اولیاء نه لرئ، بیا به مو هیڅوک مرسته ونه کړی شي.

پیغمبر علیه السلام فرمایي: من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.

څوک چې له یوه ظالم سره په دې خاطر درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کې چې پوهېږي هغه ظالم دی، یقیناً چې له اسلام نه ووت.

وصلى الله تعالى على سيدنا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين

حکمتیار

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان، انتظار آنرا داشتیم که کشورهای اسلامي مخصوصاً آنهائی که یا ضد امریکا اند، و یا امریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامي امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملي خود و خطری برای امنیت منقطه می خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه برخی موضع بی طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوایی و فرودگاه های خود را به امریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندوئي از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکائی در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامي ازبکستان که در زمان حضور نظامي اتحاد شوروي در افغانستان، در کنار قطعات روسي در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروي از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری ازبکستان با امریکا به پیمانه ای است که در برابر آن هشت ملیارد دالر دریافت

کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از نقاط ستراتیژیک است که تسلط بر آن به امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی مسلط شود. اینک این منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیه نیز نیروهای‌کوماندوئي خود را در اختیار امریکا گذاشته که به پایگاه امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشه های ازبکستان، از طریق ترمز وارد افغانستان گردیده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامي ایران با آنکه مقام رهبری آن، حمله امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است ولی عده ای موضع مغایر با موقف وی اتخاذ نموده و گفته اند که: حمله امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است که باید با استفاده از این فرصت به روابط خود با امریکا بهبود بخشیده، و به ائتلاف ضد تروریزم برهبری امریکا بپیوندد و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایسته ای در ترکیب اداره بعدی افغانستان برای خود تدارک بیند.

ما اعتراضی بر این نداریم که ایران در پی بهبود روابط خود با امریکا باشد ولی این بهبود روابط نباید به بهای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی‌گناه ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است که این عده چرا پیآمدهای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درک نمی کنند؟ چرا متوجه نیستند و یا عمداً از اعتراف به این حقیقت طفره می روند که ادامه جنگ در همسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان بیش از هر کشور دیگری به ضرر ایران است و مصالح ملي ایران و امنیت منطقه را به خطر مواجه می کند؟ چرا از درک این حقیقت عاجز اند که تسلط بر افغانستان، امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را به آنجا خواهد رساند که هیچ نیرویی تاب ایستادگی در برابر سلطه کامل آن بر مجموع منطقه و حتی دنیا را نخواهد داشت، و کشوری

چون ایران را که در لست سیاه و بعنوان حامی تروریزم درج کرده است هرگز نخواهد بخشید و به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر ایران راضی نخواهد شد. این یک مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهایی منافع ملي خود با این کشور ها کنار آمد؟! این استدلال، بی مایه است و یک مقایسه بی بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادي با اروپا و صحه گذاشتن بر حضور نظامي امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آنرا یکسان می شمارند که جرأت انکار از حقایق را دارند!! مگر درست است که عزایم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزایم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می نگرد که زمانی پایگاه نظامي این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامي آنرا از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاش های گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتا ها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامي دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می شود. در مواردی که کشور اسلامي و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامي قرار می گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی تفاوت یا بی طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می فرماید:

لاتجد قوماً یؤمنون بالله و الیوم الآخر یوادون من حاد الله ورسوله.

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است.

پیامبر علیه السلام می فرماید: من مشي مع ظالم ليقويه و هو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.

هرکی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش، با آنکه می داند او ستمگر است، بی‌گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می کنیم که عده ای در پارک های تهران برای کشته های حوادث نیویارک و واشنگتن شمع افروختند ولی برای هزاران کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاک و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره های که خانه های گلی شان با خاک یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشور های دربسته همسایه خود سرازیر شده اند، نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سردادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغان های مظلوم داشتند. ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعا می کنند آزاد و مستقل اند ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می کنند که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها برکسانی می تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محکوم می کنند و با مردم مظلوم و بی دفاع افغانستان بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می نمایند. اینها کشورهایی را می ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان هایی ستایش می کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می

خواند!! چه نفرت انگیز است حرف هایی که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستمدیده مقهور، دهن آلوده می کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانستان آغاز شده است، برخی از روزنامه های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل ها و تبصره های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می دهند و آنرا مبارزه برضد تروریزم و اقدام تلافی جویانه مشروع می خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می تازند که این حمله را تقبیح می کنند و پیآمدهای آنرا برای تمامی منقطه وخیم می خوانند. این روزنامه ها از گروه هایی حمایت می کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمینان داده اند که حاضرند در کنار سربازان امریکائی علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه هایی که رئیس جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس های مطبوعاتی خود در باره آنها می گویند که امیدواریم این گروههای افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمک می کنیم و با بمباردمان خطوط مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه ها پس از این روز بطور مکرر شاهد نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلومم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا برکشور چه گناهی را مرتکب شده ام که باعث تحریک خشم نویسندگان این دشنام نامه ها شده است؟!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

بر درد های امت اشک بریزیم

انسان، هرگاه وضعیت موجود امت را با دوران مجد و عظمت گذشته اش مقایسه میکند، دوران سربلندی امت را که بر همهٔ دنیا از لحاظ فکري و اخلاقي و بر قسمت اعظم زمین از لحاظ سیاسي و نظامي حکومت میکرد، کشور بزرگ و امت عظیم و نیرومند و فاتحي از یک درالخلافه رهبري می گردید و کسي را در دنیا توان مقابله با آن نبود و احدی جرأت نمی کرد به مسلمان عادی، در یک گوشه دور افتادهٔ دنیا، تحقیر و توهین روا دارد وبر او تجاوز کند، برای دفاع از آبروی یک زن مسلمان لشکر های بزرگی بحرکت می افتاد و تا انتقام نکشیده و متجاوز را بجایش ننشانده بودند آرام نمی گرفتند و بر نمی گشتند. مسلمان در هرگوشهٔ دنیا سربلند و عزیز بود و برای همه الگوی شرف و آزادی.

زمانیکه دوران تابناک جلال و عظمت و سربلندی و عزت را با وضع دردناک فعلی مقایسه کنیم باید از دیده ها بجای قطرات اشک خون بریزیم و بر عاملین این فاجعه بزرگ و دردناک ترین سانحه تاریخ نفرین بفرستیم .

وقتی بجای کشور بزرگ اسلامی کشور های کوچک کوچکی را می بینیم که هریکی تحت سیطرهٔ یکی از کشور های بزرگ چون مستعمره، چون پایگاه نظامی، چون بازار فروش اسلحه، چون مارکیت برای عرضه مصنوعات، چون دست نگر، عقب مانده، جهل زده، در همه چیز محتاج دیگران، و مایه تمسخر.

و وقتی قبله اول مسلمانان را در اشغال یهود می بینیم و کشور های اسلامی را مصروف درگیریهای داخلی، استمداد از اجنبی علیه همدیگر، اسلحه می خریم نه برای دفاع از حریم اسلام و در برابر دشمن، بلکه برای جنگ با برادر، با مسلمان دیگر، با همسایه خود، با کسیکه در زمان سربلندی، اتباع یک کشور و اعضای یک امت بودیم.

کشور های اسلامی بمحاصره کشانده می شوند، به حمله و تجاوز تهدید می گردند، ولی ما یا ساکتیم، یا به نفع این محاصره ها و تحریم رأی می دهیم و یا تجاوزات را تائید می‌کنیم.

کشوری را سراغ نداریم که بگوید: ما با محاصره عراق موافق نیستیم و به قرار های امریکائی و ملل متحد وقعی نمی‌گذاریم. محاصره لیبیا را محکوم می کنیم، تهدید امریکا علیه ایران را تقبیح می نمائیم. امریکا حق ندارد بعنوان وصی و قیم دنیا و ژاندارم بین المللی، اراده اش را برکشور های دیگر تحمیل کند و حق تصمیم در این مورد را به خود اختصاص دهد که چه کشوری می تواند سلاح اتمی داشته باشد و چه کشوری نمی‌تواند !! اگر اسرائیل می تواند اسلحه اتمی تولید کند، اگر هند حق دارد اسلحه اتمی داشته باشد، چرا پاکستان، ایران و عراق از این حق محروم باشند. دلیل این برخورد دوگانه، تحقیرآمیز و مغایر عدالت و نا برابری چیست؟ آیا دلیلی جز ضعف و بیچارگی مسلمانان، ناشی از اختلاف شان، وجود دارد؟

اگر ایران مورد تهدید قرار می گیرد، رقبایش در کشور های اسلامی، بجای آنکه این تهدید را علیه خود بشمارند، و متوجه شوند که بعد از ایران نوبت آنان فراخواهد رسید بر عکس شادمان می شوند.

اگر عراق، لیبیا و سودان مورد مواخذه قرار می‌گیرند و در لست مغضوب علیهم گرفته می شوند، کشورهای حریف اینان در جهان اسلام از آن استقبال می کنند.

ایران از حملهٔ امریکا بر افغانستان و عراق نه تنها حمایت کرد بلکه امریکا را در اشغال کابل و بغداد به حدی کمک کرد که بدون این کمک اشغال کابل و بغداد برای شان ممکن نبود، مسئولین ایرانی به جای این که از این خیانت تاریخی احساس خجالت و شرمندگی کنند برعکس بر همکاری و تعاون شان با امریکا مباهات نموده و در کنفرانس های مطبوعاتی و خطبه های نماز جمعه به آن اعتراف می کردند و اظهار می داشتند که به این نوع همکاری ها در هر جائی دیگر آماده اند!!

ما چرا نمی توانیم علي الاقل برای نجات از تحقیر و تذلیل، برای دفاع از حریم اسلام، برای دفاع از مقدسات خود و برای آزادی قبله اول مسلمانان دست بهم بدهیم ، اختلافات داخلی خود را فراموش کنیم و علیه دشمن مشترک جبهه متحد بسازیم؟

اگر کشورهای اسلامی اختلافات خود را کنار بگذارند، یکي بر تحقیر و تذلیل دیگری توسط دشمن شادمان نشوند، برای دفاع از حریم اسلام جبهه متحد بسازند هم اسرائیل را بجای خود خواهند نشاند و قدس را آزاد خواهند کرد و هم پوز امریکا را به خاک خواهند مالید و دنیا را از شر این مادر فساد نجات خواهند داد.

اگر ملت مجاهد افغان توانست اتحادشوروی را با شکست مواجه سازد، در هر ملت مسلمان دیگری نیز این توان و شایستگی وجود دارد که در برابر دشمن بایستد و دست آوردی شبیه به دست آورد افغانان در مقاومت داشته باشد.

بدون شک اگر یک کشوری به نمایندگی از مجموع امت وارد جنگ شود و کشور های دیگر، پول زکات خود را برای تمویل جبهه مقاومت در اختیار این کشور بگذارند، برای پیروزی امت و نجات ازاین تحقیر و تذلیل کفایت خواهد کرد.

ولی آیا کسی هست که چنین تصمیمی بگیرد، ابتکاری بکند، برای توحید امت اقدام نماید، ملیت گرایی را کنار بگذارد، تعصبات مذهبی و قومی را تحریم کند، خود را در راه خدا و دین وی و سربلندی امت وقف کند؟

امت در انتظار چنین قیادتیست و جهان اسلام چشم براه چنین کشوری. اگر امت متحد می بود، نه مشکل افغانستان را می داشتیم و نه مشکل فلسطین، تاجکستان، بوسنیا، الجزائر، کشمیر، چچین ، برما....

همهٔ این مشکلات ناشی از آن است که امت یتیم است، ولی و سرپرست ندارد، مدافع و پاسدار ندارد، به کاسهٔ طعام چربی می ماند که از هر سو برای بلعیدنش دست ها دراز شده است، چون مال بدون وارث، چون باغی که میوه اش رسیده ولی چون دیوارهایش فروریخته هر رهروی می تواند سبدش را از میوه های آن پر کند.

امیدواریم پایان این دوران سیاه و تاریک نزدیک باشد و روزی بزودی فرا رسد که امت اسلامی سربلندی و عظمت گذشته اش را باز یابد و مقام رهبری عالم را بدست آورد.

تحقق این آرمان بزرگ حتمیست، ببینیم خدای قدیر و حکیم بدست پرتوان چه کسی و توسط کدام ملتی این وعده محتوم خود را تحقق می بخشد.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی

به شما سروران امت پر جلال و بزرگ !!

به شما وارثان تمدن عظیم و بی نظیر !

به شما رهبران پنجاه و پنج کشوریکه زمانی از یک پایتخت در شهر کوچک مدینه (برابر با یک ناحیه شهر های امروزی) اداره می شد ولی این شهر کوچک، که نه قصرهای مجلل داشت و نه ساختمان های چند طبقه ای، محور همۀ دنیا بود و سرنوشت همۀ عالم در اینجا رقم می خورد!

به شما رهبران هزار و دوصدملیون مسلمان !

به اجلاس تان در تهران، امید های بزرگی بسته بودیم، انتظار داشتیم هشتمین اجلاس سرنوشت ساز باشد، به دو دلیل:

۱ – شاید یکه تازي های امریکا پس از زوال اتحاد شوروی و برخورد تحقیر آمیزش با مسلمانان و ناکامی سیاست های اتکاء بر امریکا، همه را بر آن واداشته تا برای دفاع از عزت امت و داشتن جایگاه آبرومند در جهان، قدمهای مؤثری برای توحید امت و بر خورد با قضایا به عنوان یک بلاک بزرگ نیرومند تصامیم جدی اتخاذ شود.

۲– تجارب تلخ اختلافات، وابستگی به غیر، دوری از اسلام، پناه بردن به روش های غیر اسلامی و ... همه را متوجه آن ساخته است تا به اصل خود

برگردند.

اجلاس پرشکوهي بود، در نوع خود بي سابقه، فضايش گرم و دوستانه، فيصله هايش جامعتر از گذشته، کسانيکه سايه همدېگر را با توپ می زدند، باهم نشستند، دست دوستي بهم دادند و حرف های همدېگر را با حوصله مندی شنيدند، ولی اجازه بدهيد از شما بپرسم:

آيا ممکن نبود از اين فرصت تاريخي در رابطه با قضايای بزرگ سرنوشت ساز امت استفاده بعمل می آمد، چند مورد را حساب می کنم:

۱ – امت از ناحيه اختلافات شديد مذهبی به سختی رنج می‌کشد، اين اختلافات متناسب با عودت مردم به دين، بيش از پيش تشديد می‌گردد، از شکل تعصب مذهبي بيرون رفته، بصورت جنون مذهبی درمی آيد، همين حالا در برخی از کشور ها، اين اختلافات بجای رسيده که افراد يک گروه بر ديگری در مسجد و در اثنای نماز حمله می برند و بر صفوف مزدحم نماز گذاران با کلشنکوف ضربه نموده، نارنجک پرتاب می‌کنند و صحن مسجد را به خون اشخاص بيگناه سرخ می کنند، از اين کار نه تنها احساس گناه نمی‌کنند بلکه بر موفقيت خود می بالند و خود را مستحق ثواب می شمارند! انجام اين درگيری ها ونتائج دردناکی که برای امت تحويل خواهد داد کاملاًهويداست!!

در برخی ديگری از کشور ها می بينيم که استبداد خشن مذهبی در آن حاکم است. اقليت های مذهبی از تمامی حقوق اسلامی و انسانی خود محروم اند، عضويت در پارلمان و کابينه واشتغال در پست های رده بالای دولتي را که بگذار، حتي در استخدام آنان بعنوان مامور و مستخدم نيز احتياط بخرچ می‌دهند !!

چرا يک قدم جدی در جهت تقارب و سپس توحيد مذاهب برداشته نشود؟ به اين شرح:

الف: جلسه سران کشور های اسلامی هيئت با صلاحيتي را که علی الاقل شامل نمايندگان کشور های مصر، سعودي، ايران، پاکستان و اندونيزيا باشد، مؤظف

کند و صلاحیت اقدامات عملي برای توحید مذاهب را به آنان بسپارند.

ب: این کمیسیون مجمع صدنفری علمای غیر متعصب و متبحر در علوم دینی و دانشمندان معتبر و وارد در علوم ديني، اجتماعي را که از همهٔ فرقه ها و گروههای مذهبی و سیاسي نمایندگی کند، با هدف توحید مذاهب منعقد بسازد.

ج: مجمع مذکور نخست از پیروان تمامی مذاهب بزرگ اسلامی بخواهدکه:

- در گیری های مذهبی را متوقف سازند.
- از تبلیغات سوء و مخاصمانه علیه همدیگر خود داری ورزند.
- از اعمال تبعیض و تعصب علیه اقلیت ها اجتناب کنند.
- نماز يكي در اقتدای دیگری را جائز بشمارند.
- برای این منظور از سران کشور های اسلامی بخواهند که در جریان اجتماعات شان همه در یک صف دراقتدای رهبر کشور میزبان نماز با جماعت اداکنند.

ثانیاً این مجمع با استفاده از همهٔ تفاسیر معتبر و در روشنايي تحقیقات علمی چند قرن گذشته، تفسیر واحد و متفق علیه از قرآن بعمل آرند و این تفسیر بعنوان یگانه تفسیر قابل تمسک برای تمامی مذاهب اعلان گردد و به نشر آن به پیمانه وسیع اقدام شود. با وجود احترام عمیق به مساعي جمیله مفسرین محترمی که هریکي به تنهايي به تفسیر قرآن پرداخته و خدمات شایسته و قابل قدری نموده اند، برای رفع اختلافات همهٔ این تفاسیر گذشته فردی ممنوع الطبع اعلان شود. گویا در رابطه با ارائه تفسیر واحد کاری صورت گیرد شبیه به اقدام عاقلانه و مدبرانه عثمان رضي الله عنه در رابطه به توحید نسخه های متعدد قرآن، انتخاب یک نسخه و نشر وسیع آن و کنار گذاشتن بقیه نسخه ها و جلوگیری از اختلاف رای خطرناک و دارای عواقب وخیم.

این مجمع توافق نماید که پس از این احدی حق ندارد به تنهايي به تفسیر قرآن بپردازد، تفسیر قرآن و تجدید نظر در آن از وظایف مجمع بزرگ، معتبر و شامل علمای مشهور و متقي و نماینده تمامی امت شمرده شود.

پس از توحید تفسیرها، روایات قابل تمسک همهٔ مذاهب در روشنایي همین تفسیر بررسي گردیده هرچه با آن تصادم کند کنار گذاشته شود و کار تنقیح روایات در پرتو همین تفسیر صورت گیرد، روایات غیر مؤثق، ضعیف و موضوعي و نظرات شخصي تحت عنوان تفسیر و مستند به روایات غیردقیق از کتب روایات ما زدوده شود.

۲ – آیا این ضروت احساس نمی‌شود که تعارض نظام های سیاسي در جهان اسلام را باید از میان ببریم، با وجود ادعای پیروی از دین واحد، چرا شاهد نظام های گوناگون سیاسي، اجتماعي و اقتصادی در جهان اسلام هستیم؟ در حالیکه معتقدیم دین اسلام چون سائر ادیان نیست که تنها به بعد معنوی و روحي انسان اعتنا داشته سائر ابعاد زندگی فردی و اجتماعي انسانرا مهمل گذاشته و به صوابدید انسان محول کرده است، بلکه اسلام در رابطه با همهٔ ابعاد زندگی انسان هدایات روشن، جامع و کاملي دارد، چه شده که با وجود هدایات قاطع و روشن اسلام، ما دارای این همه نظام های متعارض و متضاد همدیگر هستیم ؟ در یک کشوری دیکتاتوری فردي، در دیگری استبداد خانوادگی و قبیلوي، در آن دیگری استبداد مذهبی و حزبی، در یکي اصلاً شوری بطور شکلي و سمبولیک نیز وجود ندارد، در دیگری شوری فرمایشي وانتصابی، در آن دیگری شوری منتخب ولی بر فرق آن و حاکم برآن شوری های انتصابی دیگری !! در یکي فرد واحد هم قانونگذار است و هم مجری قانون، در دیگری حزب و گروه واحدی زمام امور را بطور کامل در دست دارد، ملت نه نقشي در انتخاب زعیم دارد، نه حق اظهار رای در رابطه با وضع مقررات ولوائح و قرارداد های اجتماعي و چگونگی تصرفات شان در اموال مربوط به ملت، زمامدار می‌تواند در حق ملت هرچه بخواهد روا دارد، بهر سو بخواهد ببرد، بهرکي بخواهد بفروشد، نه از محاسبهٔ خدا بیمی دارد و نه ملت را مستحق پرسش و خود را ملزم به پاسخ می شمارد.

آیا ممکن نیست برای خاتمه بخشیدن به این حالت تأسف آور و متعارض با

روح اسلام اقدام دلسوزانه وقاطع بعمل آریم؟ به این شرح:

سران کشور های اسلامی، هیئت با صلاحیتي را توظیف کنند تا طرح قانون اساسي نمونه اسلامی برای نظام سیاسي، اجتماعي و اقتصادی را از طریق مجمع علما و دانشمندان فوق الذکر به تصویب برساند، اجلاس سران کشور های اسلامی با آن توافق کند و فیصله نمایند که در جریان ده الي بیست سال آینده همهٔ کشور های عضو سازمان کنفرانس اسلامی نظام های سیاسي و اجتماعي و اقتصادی شانرا مطابق به این طرح عیار می سازند. در طرح مذکور باید چند نقطه اساسي حتماً مراعات شود.

الف: با صلاحیت ترین مرجع تصمیم گیری باید شورای ممثل ملت باشد.

ب: اعضای شوری باید وکلا و نمایندگان مردم بوده، توسط مردم و در نتیجه انتخابات آزاد انتخاب گردند.

ج: (اقتدار) امانت مردم و تشخیص (اهل این امانت) حق و واجب مردم تلقي گردد. سلب این حق مسلم از مردم و غصب اقتدار از طرق دیگری جز موافقه مردم و مراجعه به آراء شان، عمل ناجائز و خلاف اسلام شمرده شود.

د: شوری مرجع واحد و نهایي وضع مقررات و لوائح، تصویب سیاست ها، تثبیت بودجه دولت و تحدید تشکیلات اداری پذیرفته شود.

هـ رئیس دولت و رهبر کشور مستقیماً توسط مردم انتخاب گردد و در رأس قوه اجرایي قرار داشته وظیفه اش اجرای قوانین و مقررات و تصرف در بودجه مشخص دولت و تعمیل فیصله های مجلس بوده، نه حق وضع مقررات را داشته باشد و نه صلاحیت عدول از فیصله های مجلس را.

و: قوه قضائیه علاوه بر حل و فصل منازعات قضایی و حقوقی، حیثیت نگهبان قانون را داشته، انطباق مقررات با قانون اساسی، و بررسی اعتراضات بر مغایرت قرار ها و فیصله ها با قانون اساسی از صلاحیت های مجلس اعلی قضا محسوب گردد.

به این ترتیب هر یکي از کشور های اسلامی دارای یک مجلس نیرومند، منتخب و ممثل واقعي مردم گردیده، از مشکلاتي که تعدد مجالس تصمیم گیری باعث می شود، جلوگیری بعمل آمده، دارای رئیس دولت منتخب و قوه اجرایی مورد اعتماد ملت بوده، از شر تعدد نهاد های اجرایی مستقل نجات یافته، برای نظارت بر عملیه قانون سازی و جلوگیری از مقررات مغایر قانون اساسی، دارای مجلس اعلای قضایی خواهد بود.

تا رسیدن به این هدف، کشور های اسلامی بر چند مطلب اساسي توافق کنند:

الف: وضعیت موجود در کشور های اسلامی را هر چند دردناک است بعنوان واقعیت های موجود بپذیرند.

ب: از هر نوع مداخله در امور همدیگر خود داری ورزند.

ج: سازمان کنفرانس اسلامی را تا سطح شبیه اتحادیه اروپا ارتقاء دهند و از آن سازمان فعال تر و مؤثر تری بسازند.

د: بر بازار مشترک با هم توافق کنند.

هـ: سیاستی وضع کنند که در نتیجه آن تا ده سال آینده، کشور های اسلامی دارای کرنسی (واحدپولی) مشترک گردند.

و: اقداماتي صورت گیرد که در نتیجه آن ضرورت ویزه میان کشور های اسلامی تا پنج سال آینده منتفي شود.

ز: بر تشکیل محکمه باصلاحیت بین الدولی باهم توافق نمایند و تا چند سال آینده آنرا عملاً تأسیس کنند و بعنوان مرجع معتبر حل و فصل منازعات خود بپذیرند.

ع: بر دفاع مشترک تعهد نمایند و تعرض بر هر کشور اسلامی را تعرض بر مجموع جهان اسلام تلقي کنند و تا ده سال آینده اردوی نیرومند مشترک شبیه ناتو تشکیل دهند.

ط: عجالتاً از قرارداد خریداری اسلحه و فروش نفت و گاز با کشور هائیکه با

مسلمانان درگیراند و یا نیروهای محارب را کمک می کنند، مشترکاً خود داری نمایند.

ی: بر موضعگیری واحد برای آزادی قدس شریف و همهٔ سرزمینهای اشغالي به توافق برسند.

ک: مطالبه تغییر در ساختار ملل متحد و شورای امنیت این سازمان و لغو امتیاز حق ویتوی پنج کشور غیراسلامی و جلوگیری از سلطه آنان بر این سازمان و تأکید بر حضور کشور های اسلامی در شوری امنیت ملل متحد، متناسب با حضور شان در اسامبله عمومی ملل متحد و متناسب با تعداد مجموعی مسلمانان کره زمین، یعنی یک چهارم باشد.

مگر شرم آورنیست که هزار و دوصد ملیون مسلمان در شورای امنیت یک نماینده دائمی نیز ندارد؟ ولی کشورهای انگلستان و فرانسه که از خیلی کشورهای اسلامی از لحاظ زمین و نفوس کوچک تر اند عضو دائمی این شوری و دارای حق ویتو باشند.

ل: با تحریمها و محاصره های اعمال شده علیه کشورهای اسلامی مقابله صورت گیرد.

بدون شک اگر سران کشورهای اسلامی اقدامات سریع و جدی در جهت توحید امت و نجات از این وضع بعمل نیارند با عواقب بد تر از امروز مواجه خواهند شد.

گمان نکنند که با محافظه کاری، دفاع از وضع موجود و مقابله با تحولات مثبت، ادامه اقتدار خود و پایداری وضع حاکم را تضمین خواهند کرد، دنیا با سرعت زیاد بسوی نفی مرزها و نفی نظامهای استبدادی پیش می رود، امکان ندارد نظامهای غیر مردمی تا بیست سال دیگری دوام کنند، چه بهتر که آنرا بدست خود به نفع امت تغییر دهیم و آنرا در قالب اسلام بریزیم.

چنانچه کمپنی های بزرگ، جای کمپنی های کوچک را می‌گیرد، و کمپنی های

کوچک برای بقای خود مجبور اند در شرکتهای بزرگ مدغم شوند، همچنان کشورهای کوچک ناچار اند برای بقای خود متحد شوند، اگر کشورهای مختلف اروپایی با وجود اختلاف در دین و مذهب و زبان و نژاد، بسوی اروپای متحد و بزرگ به سرعت پیش می روند و جریانات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی عصر، این حرکت بسوی یکپارچگی و وحدت را بر آنها تحمیل می‌کند، کشورهای اسلامی نیز برای بقای خود چاره ای جز آغاز حرکت سریع، تند و جدی برای وحدت ندارند.

در غیرآن اگر امروز ۹۰% جنگهای داخلی، درگیری میان کشورها، بی امنیتی، بی ثباتي، فقر، جهل، فرارسرمایه ها، فرار استعدادها... در جهان اسلام است وکشورهای اسلامی به بازار فروش اسلحه و مارکیت مصنوعات دیگران تبدیل شده، با ادامه این وضع در آینده نه چندان دور، صد در صد این مصائب را در جهان اسلام شاهد خواهیم بود و با وضع نهایت بد تر از امروز مواجه خواهیم شد.

آیا ما از سران کشورهای اروپایی خجالت نمی کشیم؟ آیا شرم آورنیست که امریکا با پنجا و دو ایالتی که هر یکی بزرگتر از خیلی کشورهاست بعنوان کشور واحد عمل می‌کند وامروز به فکر آقایی بر همهٔ دنیاست و ما افراد یک امت وسرنشینان کشور بزرگ اسلامی به پنجا و پنج کشور تقسیم شده ایم و بسوی تقسیم بیشتر جلو می رویم؟

اگر شما قادرید امت را از این وضعیت دردناک نجات بدهید و مجد و عظمت گذشته اش را با یک تصمیم قاطع، مدبرانه و مؤمنانه اعاده کنید، اگر این کار را نکنید آیا ظلم و جفای نا بخشودنی ای را مرتکب نشده اید.؟؟

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّهِ النّاس بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لهُدِّمَت صوَامِعُ وَ بِيَعٌ وَ صلَوَٰتٌ وَ مَسجِدُ يُذْكرُ فِيهَا اسمُ اللّهِ كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزيزٌ * الحج:۴۰

افغاني مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چې امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالگر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ايستلي وسله به په زمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پرېږدي. امريکايان دې په دې پوه شي چې نه له آزادي غوښتونکو افغانانو سره خپله ستونځه د بمباريو، ترور او وژنو له لاري حل کولی شي او نه له ټول اسلامي امت سره خپل بې شمېره مشکلات په عراق د برید له لاري او د اسرائيل د حمايت او په اسلامي هېوادونو کې د مزيد نظامي اډو د جوړولو او د استبدادي، مفسدو او لاس پوڅو حکومتونو د تپلو او حمايت له لاري. د حل يوازې يوه لار په مخکې لري: او هغه دا چې په اسلامي نړۍ او په زېرمو ئې له سلطې نه لاس په سر شي، د لاس پوڅو وطن پلورونکو واکمنانو له حمايت نه ډډه وکړي او مسلمانانو ته د پټمن، آزاد او خپلواک ژوند او د خپلې خوښې نظامونو د جوړولو موقع ورکړي. که په عراق مخکنۍ حمله د القاعدې د پيداېښت پيلامه شوه، نو د افغانستان له جگړې او په عراق له بل برید نه هم فقط د همداسي او تر دې نه د سترو لانجو راپيدا کېدو انتظار وکړئ.

دا بايد يو ځل بيا ټولو افغانانو ته په ډاګه کړو چې ترڅو زمورږ په گران هېواد

امریکایان حکومت کوي او پردي ځواکونه زمور په هېواد مسلط وي، مور له مؤقتي اداري او هیڅ افغاني ډلي سره، حتی له هغې سره چي ستر ستر ملي خیانتونه او تاریخي جنایتونه ئې کړي وي، د جنګ اراده نه لرو، نه غواړو خپل وخت، امکانات او فرصتونه له دوی سره په بې فایدې نښتو کي ضایع کړو. اوس یوازي د یرغلګرو ځواکونو په ضد په مسلسل او نه ستړي کېدونکي جهاد تأکید کوو او ټول دې جهاد ته رابلو. اوس باید ټولو ته معلومه شوې وي چي امریکا د طالبانو او القاعدې له ځپلو نه علاوه نور شوم مقاصد درلودل، د افغانستان دائمي اشغال د دوی لومړی ناولی مقصد وو او دا جګړه په حقیقت کي د بل صلیبي جنګ مقدمه وه.

مور له طالبانو سره د دوی د اقتدار په وخت کي ونه جنګېدو، که څه هم دا کار مو کولی شو او ډېرو هېوادونو هم غوښتل چي مور په هغې جګړې کي ښکیل شو، د بې دریغه مرستو وړاندیزونه ئې هم کول، خو مور هغه جګړه د اسلام او د خپل مسلمان ولس په ګټه نه ګڼله، اما اوس او د امریکایي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال نه وروسته، له جهاد نه پرته د حل بله لار نه ګورو، دښمن ټولي لاري زمور په مخ تړلې دي. دا جهاد باید تر هغه ادامه وکړي چي ټول بهرني ځواکونه له هېواد نه ووځي او د افغان ولس له خوښي سره سم اسلامي حکومت جوړ شي.

دا هم باید واضح کړو چي مور نه مخکي له طالبانو سره کومه معاهده درلوده او نه اوس. که څه هم اوس د ټولو مجاهدو او آزادي غوښتونکو ځواکونو ترمنځ د یوې متحدې جبهې جوړېدل تر بل هر وخت نه زیات ضروري ګڼو خو متأسفانه داسي یوه جبهه د ځینو خاصو عواملو په وجه تراوسه نه ده جوړه شوې. د داسي جبهې د جوړېدو په اړه چي کوم تبلیغات شوي حقیقت نه لري. روان عملیات د آزادي غوښتونکو باایمانه مجاهدینو په ځای، طالبانو، القاعدې او له دوی سره جوړې شوې کومې مزعومې جبهې ته منسوبول یا د بې خبرۍ نښه ده یا د بدغرضۍ. نه عملاً داسي کومه جبهه شته او نه طالبانو او القاعدې د دغو عملیاتو دعوی کړې!! مور له ټولو افغانانو نه غواړو چي له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چي د بهرنیو

ځواکونو د بلاقید او شرط، فوري او کامل وتلو او په آزاد او خپلواک افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او ړښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی.

زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکایي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې داسلام او خپل مظلوم او ځورېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه. باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواک نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي الله ئې حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري، د همدې الهي سنت په اساس مورږ په دې باور لرو چې امریکا به د شوروي اتحاد په څېر په زوال محکومیږي، ښایي الله تعالی اراده کړې چې د دې درېیم (شین سترګي ډایناسور) زوال هم د افغانستان په غرونو او سردرو کې پیل کړي او له نسل نه ئې (خړ سترګې چرموښکی) جوړي کړي، د ده د بریتانیایي پلار او روسي ورور په څېر.

مرګ پر امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱\۱۰\۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

موضوعات:

- په عراق حمله
- که له ټول عراقي ولس نه لس دولس زره مجاهدين چريکي عملياتو ته تيار شي، امريکا ته ماتې ورکولی شي.
- د عراق ولس دې د افغان مجاهدينو لار غوره کړي.
- د امريکا له شر نه د اسلامي امت او د ټولې نړۍ د ژغورلو چاره.
- مجاهدينو ته توصيه.
- د امريکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړې په اړه زمور عکس العمل.

متن:

د امريکايي ځواکونو له پراخو تيارپو او د امريکايي چارواکو له جنګ غوښتونکو څرګندونو نه معلومېږي چې دوی په هر صورت او د ټولې نړۍ له مخالفت سره سره په عراق حمله کوي. د کارتر د وينا مطابق بش د عراقي رژيم د نسکورولواو د عراق د اشغال په تبی اخته شوی، هغه غواړي د يوه بل صليبي جنګ د فاتح لقب وګټي!

مور په دې باور يو چې د عراق جګړه د هغې صليبي جګړې بل پراو دی چې د بش اداري له افغانستان نه پيل کړه، فرق ئې صرف په دې کې دی چې د صليبيانو د مخکنيو جګړو په دوران کې اسلامي امت داسې مشران درلودل چې اسلام ته وفادار

وو او دښمن ته تسليمېدل ئې د پېغور خبره ګڼله، هلته اسلامي امت د نورالدين زنګي او صلاح الدين ايوبي په څېر داسي مشران درلودل چې د اسلامي امت هغه شاځلميان راغونډ کړي چې د اسلام له عزت نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو وو، متأسفانه اوس ئې مشران د مصر د فاطميانو په څېر له صليبيانو سره د مسلمانانو په ضد په دې صليبي جنګ کې مرسته کوي، امريکايانو ته په اسلامي ملکونو کې نظامي اډې ورکوي او په اسلام دردېدونکي مسلمانان د تروريست په نامه نيسي او امريکايانو ته ئې تسليموي. که دغه بې همته مشران نه وی او د اسلامي امت په عزت د لوبې کولو او د خپل ولس د خرڅولو مجال ئې نه درلودی، نو په اسلامي امت کې اوس هم د دې اهليت او کفايت شته چې په مېړانه د ټولو ګواښونو مقابله وکړي او د اسلامي امت له عزت او خپلواکۍ نه دفاع وکړي، په اسلامي امت کې د هغو سرتېرو شمېر ډېر زيات دی چې د امريکا په وړاندي د ودرېدو همت او جرأت لري او د اسلام په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي. زه باور لرم چې که يوازي د عربي هېوادونو مشران خپلو خلکو ته اجازه ورکړي چې له قدس او عراق نه د دفاع په خاطر د رضاکارو مجاهدينو په حيث نومونه ثبت کړي او لومړۍ کرښې ته ولاړ شي نو دومره سرتېري به جهاد ته ملا وتړي چې هم به قدس آزاد او د صهيونستانو د سلطې ټغر ټول کړي او هم به د امريکايي چارواکو د کبر او غرور غاړه ماته کړي.

مورِ د عراق مسلمان ولس ته وايو: وارخطا کېږئ مه، تاسو کولی شئ د امريکايانو مقابله وکړئ، امريکايي ځواکونه په سترو سترو اهدافو له وحشيانه بمباريو نه پرته بل څه نه شي کولی، د دوی فوځيان ډېر جبون او ډارن دي، له مرګ نه سخت وېرېږي، د مخامخ جنګ بډوګی نه لري، که له ټول عراقي ولس څخه يوازي لس دولسه زره مجاهدين هم مقابلې ته چمتو شي د امريکا د سل زره فوځ داسي مقابله کولی شي چې په عراق له حملې نه ئې پښېمانه کړي، د افغانانو روان مقاومت ستاسو لپاره ښه مثال دی، تاسو ته اطمئنان درکوو چې مورِ به امريکايي

ځواکونه د شوروي اتحاد د ځواکونو له برخليک سره مخامخ کوو، تاسو راشئ وګورئ چې امريکايي فوځونه اوس په افغانستان کې له څنګه بد وضعيت سره مخامخ دي، دا په داسې حال کې چې د دې هېواد حکومت هم د امريکا لاس پوڅی دی او زمونږ ګاونډي هم د امريکايانو مرسته کوي. له دې ناحيې ستاسو وضعيت زمونږ په نسبت ډېر ښه دی.

د امريکا له شر نه د اسلامي امت او ټولې نړۍ د ژغورنې لپاره د دريو خبرو ضرورت وو:

- په امريکا کې کوم بريژنيف راپيدا شي.
- د امريکا فوځ، د شوروي اتحاد په څېر، په يوې اوږدې جګړې کې ښکيل شي.
- د افغانانو په څېر کوم مؤمن او مجاهد قوم ئې مقابلې ته ملا وتړي.
- دا دی لومړی شرط ترسره شو، دا خلا د جورج بش په راتلو سره ډکه شوه، دی د بريژنف په پل ګام ږدي او د هغه ناکام سياستونه پلې کوي. دوهم شرط هم ترسره شو، امريکايي ځواکونه د افغانستان په جګړې کې ښکيل شول، په عراق باندې د حملې په صورت کې به مضاعف شي. دريم شرط هم پوره کېدونکی دی، افغانانو د جهاد لپاره کلکه ملا تړلې او عراق به هغوی ته حتماً بل افغانستان شي.
- زما افغاني او عراقي وروڼو! ښايي الله تعالی د همدې لپاره امريکايان افغانستان ته راوستي او د همدې لپاره په عراق د حملې فرصت ورکوي، راځئ مورږ او تاسې هغه خلک شو چې الله تعالی د تاريخ تر ټولو ستر فرعون د دوی په لاس په زوال محکوموي.
- مورږ هر هغه افغان او هري هغې افغاني ډلې ته ښه راغلاست وايو چې د جهاد لپاره ملا تړي، خو دوی ته زما توصيه دا ده چې:
- اوس له بهرنيو کفري ځواکونو سره له دوامدار او نه ستړي کېدونکي جنګ نه پرته، نه په بل کار ځان مصروف کړئ او نه په بلې جګړې کې خپل وخت او امکانات

ضایع کړئ، په افغانستان کي د مؤقت حکومت په نامه داسي څه نشته چي د مخالفت او جنګ وړ وي، کوم وطن خرڅوونکي افغانان چي امریکایانو استخدام کړي، دوی به د امریکایانو له ماتې نه وروسته، د امریکایانو په لاس او د دوی د فوځ د ګاډو په بادې کي، د ناکاره پرزو په څېر له هېواد نه ایستل کېږي!!

- د مقاومت کومه طریقه چي همدا اوس اوس مجاهدینو غوره کړې همدې ته باید دوام ورکړی شي، په موجوده شرائطو کي تر ټولو غوره او بریالۍ طریقه همدا ده چي دښمن په دې نه پوهېږي چي څوک، څنګه او کله په دوی حمله کوي، نه حمله کوونکي پیدا کولی شي او نه ئې د برید مخنیوی کولی شي، اوس باید له جبهه اي جنګونو نه قطعاً ډډه وشي.
- زما په ارتباط د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړې په اړه باید ووایم:
- زه په دې الحمدلله وایم چي د نړۍ ستر فرعون زما نوم د هغو کسانو په لیست کي اعلان کړ چي دی ئې تروریست ګڼي، له هغه حالت نه خدای ته پناه وړم چي دا د خدای او بشریت ستر دښمن مي په خپلو مخالفینو کي ونه شمېري او له ما نه د دوستۍ طمع ولري، ځکه په دې سره انسان د الله د دوستانو له لست نه لوېږي او د شیطان د ملګرو په ډله کي ګڼل کېږي.
- مورږ له خپل هېواد نه بهر د افغانستان له هیڅ دښمن سره نه یو جنګېدلي، نه له روسانو سره او نه له امریکایانو سره، په خپل هېواد کي د یرغلګرو په ضد جهاد خپله دیني وجیبه ګڼو، د افغان ولس له روا مقاومت نه په ډاګه دفاع کوو او دا غواړو چي بهرني ځواکونه دې زمورږ له هېواد نه ووځي.
- له طالبانو او القاعدې سره هیڅ تنظیمي اړیکي نه لرو. د بش اداره نه شي کولی چي د خپل هر مخالف په ټنډه د دې تور د ټاپې لګولو سره خپل جنګي جنایات توجیه کړي، په داسي تورونو نه نړیوال غولولی شي او نه خپل ولس، د نړۍ په ۱۶۰ ملکونو کي ۶۰۰ سترو سترو مظاهرو وښوده چي نړیوال د بش جنګ غوښتونکي

سياستونه غندي او د جنګ په اړه د ده له استدلال سره مخالفت کوي.

- په امريکايي بانکونو کي هيڅ نه لرو، که د امريکا خارجه وزارت ته څه معلوم وي زه موافق يم چي هغه مصادره کړي، خو په دې شرط چي په دغو پيسو لومړی د جورج بش لپاره څه مسکنه دوا واخلي چي د ده د جنګي جنون تبه راکمه کړي او پاتې برخه دې يا د هغو جوماتونو، کليو، کورونو، ښارونو او د افغانستان نورو ملکي او نظامي تأسيساتو په بيا جوړولو مصرف کړي چي د امريکايانو د وحشيانه بمباريو په ترڅ کي وران شوي او يا د هغو زرهاوو معلولينو په معالجې چي د امريکايي ځواکونو په خوشه ئې بمونو ژوبل شوي او اوس په کابل کي د امريکا د سفارت او د کابل د امريکايي حکومت د جمهوری رياست مانۍ مخي ته مظاهرې کوي.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۱\۱۲\۱

بسم الله الرحمن الرحيم

افغانانو ته ډاډينه

موضوعات:

- په عراق د حملې په صورت کې د جرمني ځواکونو وتل او زمونږ دريځ.
- ټولو هېوادونو ته دا مشوره چې له افغانستان نه ووځي.
- د بهرنيو ځواکونو له وتلو نه وروسته به جګړه پای ته رسېږي.
- له هيڅ افغان نه د غچ او انتقام اخستلو اراده نه لرو.
- د افغانستان د خپلواکۍ په صورت کې موجوده اداره د ځينو تعديلاتو په شرط پاتې کېدی شي.
- د انتخاباتو، ملي اردو او پوليس په اړه زمونږ دريځ.

متن:

مونږ د جرمني د دې پرېکړې ستاينه کوو چې په عراق د حملې په صورت کې خپل فوځونه له افغانستان څخه باسي، کاش له امريکا او بريتانيا نه پرته نور هېوادونه هم دې ته ورته معقوله پرېکړه وکړي او پرېږدی چې افغانان خپل حساب له دغو شريرو ځواکونو سره تصفيه کړي. په کار خو دا ده چې د نړۍ هيڅ هېواد د امريکا او بريتانيا د جنګ غوښتونکو سياستونو ملا تړ ونه کړي او د بې ګناه افغانانو په وژلو کې د دوی مرسته ونه کړي. دوی بايد اوس پوه شوي وي چې امريکايي چارواکي نه په افغانستان کې د جنګ د دوام لپاره څه معقول دليل لري او نه په عراق د حملې لپاره، هسې د جنګي جنون په تبه اخته شوي او نړيوالو ته خپل زور ښيي.

ځيني افغانان له دې نه مشوش دي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو نه وروسته به

شاید له سخت حالت سره مخامخ شي. دوی ته باید ووایو:

- روان کړکیچن امنیتي حالت د بهرنیو لاسوهنو زېرنده ده او د بهرنیو ځواکونو له شته والي نه راولاړ شوی. مسئولیت ئې ټول د امریکا او بریتانیا په غاړه دی. ترڅو چې دا ځواکونه زمور د هېواد اشغال ته ادامه ورکوي نو په هېواد کي به جګړه دوام کوي، قدرت به د وطن خرڅوونکو مفسدو عناصرو په لاس کي وي، نه به امنیت وي او نه به د چا سر، مال او عزت خوندي وي.
- د دې ځواکونو له وتلو سره نه یوازي د افغانستان خپلواکي اعاده کېږي بلکي جګړي او بې امنیتي پای ته رسېږي او د واقعي سولې لپاره لار آواره کېږي.
- څوک چې اوس د دغو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوي هغوی په دې باور دي چې دغو ځواکونو زمور خپلواکي تر پښو لاندي کړې، زمور د هېواد اسلامي هویت ئې له ستر ګوابښ سره مخامخ کړی، مفسد، بې دینه او بد اخلاق عناصر ئې زمور په ټولني مسلط کړي او قدرت ئې جنګي جنایتکارانو او وطن خرڅوونکو جګړمارو ډلو ته سپارلی، له دې دردونکي حالت نه د هېواد او هېوادوالو د ژغورنې لپاره له مسلحانه مقاومت نه پرته بله لار نه ګورو، خو د پردیو اشغالګرو ځواکونو له وتلو نه وروسته د جګړې ضرورت منتفي کېږي.
- مور ټولو افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به نه یوازي عام افغانان د جګړو او بې امنیتۍ له روانو ستونزو نه ژغورل کېږي بلکي هغه کسان به هم له څه ګوابښ سره نه مخامخ کېږي چې په غلطۍ سره ئې د خپل ولس په خلاف د یرغلګرو فوځونو ملګرتیا کړې، په دې شرط چې توبه وکړي او د اسلام د دښمنانو له ملګرتیا نه لاس واخلي. مور له هیڅ افغان نه د غچ او انتقام اخیستلو اراده نه لرو.
- مور به إن شاءالله د افغانستان له آزادۍ او د اشغالګرانو له ایستلو نه وروسته په هېواد کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړوو، د ملت رأیې ته به رجوع کېږي او د ملت د منتخبو استازو لوی مجلس به د اسلامي اصولو په رڼا کي او له هر نوع

گوابښ او فشار نه فارغ، د هېواد د راتلونکي په اړه تصمیم نیسي. له دې نه وروسته به هیڅوا ته د وسلو په زور او د پردیو په مرسته په افغانانو د حکومت کولو موقع نه ورکوو.

- مورږ په دې خبري هم بحث کولو ته تیار یو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته دې همدا موجوده اداره له ځینو ضروري تعدیلاتو نه وروسته تر انتخاباتو پورې په خپل حال پاتې شي. ملي اردو دې د پردیو له لاسوهنو او نظارت نه پرته جوړ شي، د ښارونو امنیت دې د پولیسو داسي ځواک ته وسپارلی شي چې د افغانانو د خپل منځي تفاهم په نتیجه کي له افغانانو نه او د افغانانو په لاس جوړېږي. په دې شرط چې نه به دا ځواکونه د ډلو او قومونو په بنیاد جوړېږي او نه به د اردو او پولیس په لیکو کي په جنګي جنایاتو تورن کسان نیول کېږي.
- افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به ډاډمنه سوله راځي، د بې امنیتۍ او جګړو وېره هغه کسان خوروي چې د همدې ځواکونود مټو په زور په افغانانو مسلط شوي او دا اندیښنه لري چې د دې ځواکونو له وتلو نه وروسته به د دوی د کرکجن اقتدار ټغر ټولېږي، څوک چې د پردیو ځواکونو په مزید پاتې کېدو او د دوی په لاس د مظلومو افغانانو د مزید مرګ ژوبلې پلوي کوي هغوی د خپل ولس او هېواد دښمنان او د پردیو مزدوران دي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱\۱۲\۷

بسم الله الرحمن الرحيم

آيا د عراق تراژيدي پای ته ورسېده؟

د بغداد د سقوط په اړه ځينې کسان يا دا ګمان کوي يا عمداً داسې ښيي چې د عراق جګړه پای ته ورسېده او امريکايان په دې جګړې کې بريالي شول. خو راشئ وګورو چې آيا دې ته د امريکايانو د بريا نوم ورکولی شو؟ آيا دا د جګړې پای ګڼلی شو؟ امريکا ته به د عراق د اشغال پايلې څه وي او په اسلامي نړۍ به د دې دردوونکي پېښې اغېزې څه وي؟ او د افغانانو په اسلامي مقاومت به دا پېښه څه تأثير وکړي؟

په دې کې هيڅ شک نشته چې عراقيانو له خپل هېواد نه د دفاع په دې نابرابر جنګ کې نه هېرېدونکی تاريخي مثال وړاندې کړ، له کومې جذبې او سرښندنې سره چې دوی مقاومت وکړ، د هر راز ستاينې وړ دي. په دې کې هم هيڅ شک نشته چې دا جګړه د امريکايانو او عراقيانو جګړه نه بلکه د امريکا د مخکې تللې جنګي تکنالوژي او د عراق د وروسته پاتې جنګي ماشين تر منځ جګړه وه. که امريکا په دې وسلو د شوروي اتحاد په څېر کوم زبرځواک ته ماتې ورکړې وي نو په خپل بري ئې د فخر او مباهات حق درلود، خو د عراق په نيولو او بغداد ته د بی ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کې ننوتل نه د دوی لپاره څه د فخر خبره ده او نه ستره بريا. په بغداد د ۲۰ ورځو مسلسل بمبارد په ترڅ کې هره ورځ يو نيم زر نظامي پروازونه شوي او شل زره ليزري بمونه ورېدلي، دا په داسې حال کې چې عراقيانو نه له خپلو طيارو نه استفاده کولی شوی او نه له ټانکونو او توپونو څخه.

ځينې د بغداد اشغال د جګړې پای ګڼي، خو په حقيقت کې دا د يوې جګړې پای

او د بلي پيل دی. د جګړي خطرناک پړاو به له دې نه وروسته پيل کېږي. دغو کسانو د کابل د اشغال په اړه هم همدا غلطي کوله، دوی هلته هم د کابل اشغال او د طالبانو د حکومت نسکورېدل د جګړي پای او د امريکايانو وروستی بری ګڼلو، خو د افغانستان له اوسني حالت نه واقف کسان نن په دې خبري نښه پوهېږي چې دا يو سطحي، غلط او بې بنسټه تحليل وو، په اصل کي د امريکا په خلاف د خطرناکي جګړي لړۍ له دې نه وروسته پيل شوه. په تسليحاتي لحاظ برلاسي ځواک ته د ښارونو نيول آسان دی خو يوازي د وسلو په زور په ملکونو حکومت کول که په نولسمی پېړۍ کي ګران وو نن خو تقريباً ناممکن شوی. د عراقيانو اصلي جګړه له دې نه وروسته شروع کېږي، تراوسه خو امريکايان يا په خپلو داسي طيارو کي وو چې د عراقيانو مرمۍ نه ورسېدې او يا په داسي ټانکونو او زغره والو ګاډو کي چې د عراق ټانکونو، توپونو او راکټونو نه شو ويجاړولی، خو اوس به امريکايان له خپلوطيارو، ټانکونو او زغره والو ګاډو نه د عراق په خاوره راکوزېږي او له عراقيانو سره به په داسي حال کي مخامخ کېږي چې دوست او دښمن نه شي بېلولی او په دې هم نه پوهېږي چې څوک مسلح دی او څوک غير مسلح. که عراقيان د افغانانو په څېر پراخه چريکي جګړه پيل کړي، په دې سره امريکايي او انګرېزي يرغلګران له خپل هېواد ته وتلو ته اړ کولی شي، په داسي جګړي سره د يوې فرقی په اندازه مجاهدين، لوی او په مډرنو وسلو سنبال فوځ ته ماتې ورکولی شي. په عراق کي د داسي يوې جګړي د پيل کېدو امکانات ډېر څرګند او ځلانده برېښي.

امريکايانو داسي ګمان کولو چې دوی به فقط جګړه پيل کوي، پاتې کار به عراقيان په خپله سر ته رسوي، فوځ به بغاوت کوي، ولس به په عمومي پاڅون لاس پوري کوي، يرغلګرانو ته به د عراق په ښارونو کي نښه راغلاست ويل کېږي او عراقيان به د ګلانو په ګډيو سره د دوی استقبال کوي!! خو خبره کاملاً د دې انتظار خلاف وه، نه فوځ بغاوت وکړ، نه ولس په عمومي پاڅون لاس پوري کړ او نه عراقيانو دوی ته د ګلانو ګډۍ وړاندي کړې، عام عراقيان او د صدام حسين پلويان

خو پرېږدئ حتی د جنوب هغو شیعه پرګنو هم پاڅون ونه کړ چې امریکایانو د دوی پاڅون سل په سلو کې حتمي ګڼلو او ایران د دې پاڅون ډاډ ورکړی وو. امریکایانو تر پایه دا خبره کوله چې د عدم پاڅون او بغاوت نه کېدو وجه له عراقي رژیم نه د خلکو وېره ده!! خو په دې کمزوري منطق سره دوی یو ماشوم هم نه شو قانع کولی. بالآخره مجبور شول چې د تبعیدی عراقیانو اوه سوه کسیزه ډله د کویټ له لارې د عراق جنوب ته ولیږي او هغوی ته وظیفه ورکړي چې د عراقیانو په استازیتوب به د امریکایي ځواکونو استقبال کوي، ترڅو د دوی دا استقبال د تلویزیونونو له لارې منعکس شي او امریکایانو ته د وړو پوزه جوړه کړي!!

د بغداد له سقوط نه وروسته باید څو خبرو ته انتظار وکړو:

- په دې بری سره به د جنګ غوښتونکو امریکایي چارواکو (بد معاشي) او (مستي) مضاعف شي، د نورو هېوادونو په ضد به د دغې تجربې په تکرار ټینګار کوي او دا به غواړي چې د دوی له نظره (باغي حکومتونو) ته د بغداد په څېر جزا ورکړي. د بغداد د نیولو په سبا د سوریې او ایران په ضد د دغو امریکایي چارواکو دا ګواښونه چې د سوریې، ایران او شمالي کوریا په څېر هېوادونه دې د صدام له برخه لیک نه عبرت واخلي، د همدې خبرې غمازي کوي. نه یوازې دا چې امریکایي جنګ غوښتونکي واکداران به د جګړو لمن نورو سیمو ته غزوي، بلکې د دوی دا سیئه سنت او دوسلو په زور د رژیمونو صادرول او خپل برېښې په نورو مسلط کول به نور جنګ غوښتونکي ځواکونه هم ورته تېریو ته هڅوي، هغوی به له دې نه د جنګ د مجوز په توګه استفاده کوي، اسرائیل به د فلسطینیانو په ضد، هند د کشمېریانو په ضد، روسیه د چیچینیانو په ضد او... همدا کار کوي. باید دا خبره له یاده ونه باسو چې امریکایانو د بغداد اشغال د برلین د دیوال ړنګیدو ته ورته وګڼلو، په خبرو پوه کسان د دې مقایسې په معنی او مضمراتو نښه پوهېږي، د برلین دیوار د کمونیزم او غرب ترمنځ (سور خط) وو، چې ړنګیدل ئې د غرب د بري نښه او د شرق په لوري د دوی د مخکې تلو پېلامه وه، دوی د بغداد سقوط په ټول خلیج د مکمل تسلط مقدمه

ګڼي. جورج بش مکرر ویلي چي د بغداد د رژیم له نسکورېدو سره به په منځني ختیځ کي تروریستي ډلي خپل ستر او ځواکمن حامي له لاسه ورکړي او د فلسطین شخړه به حل شي. د دې خبري په معنی هم هر هوشیار انسان پوهېږي. په عراق له حملې سره سم په فلسطین کي د اسرائیلي ځواکونو په عملیاتو کي پراخوالی او شدت د جورج بش دا وینا ښه تفسیرولی شي.

- د جګړې د پلوي امریکایانو دا مؤقته خوشحالي به هم ډېر ژر پای ته ورسېږي، ځو ورځې وروسته به وګوري چي د بغداد نیونه کومه شهکاري نه وه، دې نیونې فقط د وژونکې او ورانوونکې ټیکنالوژۍ په زور او د بې درېغه او پراخه وژنو او ورانولو په بیه، د بی ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کي یوه ښار ته د ننوتلو معنی درلوده، هغه هم د عراقي ملت او د ټول اسلامي امت د سختي غصې او دښمنۍ په قیمت. په عراق وحشیانه برید، له نورو ښارونو نه علاوه یوازي په بغداد ډېرش زره لیزري بمونه ورول، هوټلونه، ملکي تأسیسات، دفترونه، روغتونونه، جوماتونه، مارکیټونه،او ... په میزایلونو ویشتل او د زرهاوو غیرنظامیانو وژنې د امریکا کرغېړنه توره څېره ټولو ته بربنډه کړه، که امریکایانو په ظاهر کي نظامي بری ترلاسه کړی، په سیاسي، اخلاقي او فکري لحاظ ئې داسي سخته ماتې خوړلې چي جبران ئې په هیڅ صورت ورته ممکن نه دی. د امریکا په ضد چي په ټولې دنیا مخصوصاً اسلامي نړۍ کي کومه کرکه او دښمني راولاړه شوې دا نه په دې بري جبرانولی شي او نه په بل څه، د دې خطرناکي پایلې به ډېر ژر د دوی مخي ته راخرګندي شي.
- دوی په تېرو اتلسو میاشتو کي اوه ډېرش ملیارده ډالر د افغانستان په جګړې ولګول، خو تراوسه په دې نه دي موفق شوي چي د مرکزي آسیا له ځاګانو څخه د افغانستان له لارې تېل او ګاز انتقال کړي او په دې سره د جګړې دا دروند لګښت جبران کړي. اوس ئې د عراق د جګړې لپاره اتیا ملیارده ډالر مختص کړي خو هیڅوک دا نه شي تضمینولی چي دوی ته به حتماً دا مجال میسر شي چي د عراق د

تېلو له ځاګانو څخه په ډاډ او اطمئنان سره تېل استخراج کړي، په عالمي مارکيټ کي د تېلو بيه په خپله ګټه کنټرول کړي او له دې لارې د جګړې خساره جبران کړي.

- امريکايان به اوس يا په خپله په عراق حکومت کوي، يا به د کابل د حکومت په څېر يو لاس پوڅی حکومت جوړوي. لومړی حالت ئې تر دوهم نه ډېر ډېر دوی ته خطرناک او د بدو پايلو لامل دی. که دوی د کرزي له حکومت نه په افغانستان کي څه ترلاسه نه کړی شو، په عراق کي ئې هم نه شي ترلاسه کولی، که دلته په اوضاع مسلط نه شول او د آزادي غوښتونکو مقاومت ئې ونه شو ځپلی دا کار په عراق کي هم نه شي کولی. د بغداد د اشغال په سبا د هغه شيعه مذهبي مشر ترور چي امريکايانو د عراقي شيعه وو د راجلبولو په غرض بصرې ته رارسولی وو او په کرزي باندي په خپل ولايت او په داسي حال کي بريد چي امريکايي ساتندويان ورسره وو، دا خبره ثابته کړه چي اوس ملتونه د پردیو له لورې راوړاندي شوي سياسي او مذهبي مشران نه مني. له دوی سره به ولسونه همغه څه کوي چي له دغو دواړو سره ئې وکړل.
- امريکايان به په عراق کي هم د عبوري حکومت، لويي جرګې، اساسي قانون او انتخاباتو امريکايي نسخه عراقيانو ته وړاندي کوي، په دې سره به غواړي چي عراقيان په دې قانع کړي چي له دې لارې به د امريکايي ديموکراسۍ خيالي بهشت ته ورسېږي، خو لکه څنګه چي افغانان په دې خندوونکي ډرامې مسحور نه شول، دا نسخه په عراق کي هم نتيجه نه شي ورکولی. له دې نه معلومېږي چي د افغانستان له ناکامې تجربې نه دوی لازم درس نه دی اخيستی.
- پرون ځينو عراقيانو دا فيصله نه شوی کولی چي په دې جګړې کي د خپل داخلي رقيب ملګرتيا وکړي او که د خپل حريف د راپرځولو لپاره له بهرني دښمن سره ملګري شي او که بې طرفي غوره کړي، خو نن دا سؤال منتفي شوی، بهرنی دښمن راغلی، د دوی هېواد ئې اشغال کړی او دوی ته ئې وروستۍ پرېکړه آسانه کړې. ټول

عراقيان به وګوري چې يرغلګر ځواکونه د دوی د ژغورنې لپاره نه وو راغلي بلکې د دوی د هېواد د اشغال، د دوی د شتمنيو د غارت او د تېلو په زېرمو د تسلط لپاره راغلي وو. دا دی اوس د دوی خپلواکي سلب شوې، پردې پر دوی او د دوی په هېواد حکومت کوي او يوه وطن پلورونکي مفسده ډله ئې پرې مسلطه کړې. دوی به په دې پوه شي چې دا ځواکونه د دوی په هېواد کي د تل لپاره پاتې کېدل غواړي او ترڅو چې په زور ونه ايستلی شي په خپله خوښه هيڅکله نه وځي. که تر پرون پورې يوازې د صدام پلويانو د يرغلګرو په وړاندې مقاومت کولو، له دې نه وروسته به ټول آزادي غوښتونکي عراقيان ميدان ته راوځي او د خپلواکي د لاس ته راوړو لپاره به د مسلحانه مقاومت لار غوره کوي. اوس به هغه عراقيان هم په مقاومت لاس پورې کوي چې يا له رژيم نه مرور وو او يا د امريکايانو په غولوونکو شعارونو غولېدلي وو.

- له دې نه مخکې به د عربي هېوادونو سرتېرو نورو هېوادونو ته په امريکايانو پسې سفرونه کول، په ډېر زحمت به ئې ځان امريکا ته رساوو، خو اوس دښمن د دوی کور ته راغلی، په هر دفتر او د هر سړک په سر ئې موندلی شي، وېزې او پاسپورت ته هم ضرورت نه لري، په هري ګوښې کي ورته کمين نيولی شي، په هر ځای کي ورته بم ايښودلی شي او هره شېبه شهادت غوښتونکي عمليات ترسره کولی شي. اوس بايد د سلهاوو عراقي اسامه وو لپاره انتظار وکړي.
- په عراق د امريکا يوه اړخيز بريد هغه ائتلاف ته سخت ګذار ورکړ چې د امريکا تر مشرۍ لاندې د طالبانو او القاعدې په ضد جوړ شوی وو او امريکا له هغه نه د ټولو مسلمانانو په ضد استفاده کوله. په بغداد کي د روسيې سفارت خوا ته بمباري، د روسي ديپلوماتانو په قطار د امريکايي ځواکونو عمدي بريد او د روسيې د سفير په شمول د پنځو ديپلوماتانو ژوبلول، د آلمان او فرانسې په سفارتونو يرغل او د هغوی تالان ... دا ائتلاف مزيد وجړکاوو. په دې کي هيڅ شک نشته چې د دې ائتلاف تضعيف او ړنګېدل د ټولو ضعيفو ملکونو مخصوصاً د اسلامي نړۍ په ګټه دی.

- د عراق وحدت او يووالی ساتل او له تجزيې نه ئې مخنيوی او په عراق کي يو داسي ځواکمن مرکزي حکومت جوړول چي دا هېواد اداره کړي، ملي وحدت تأمين کړي او د واحد عراق د تجزيې مخه ونيسي، که امريکا ته دا کار محال نه وي نو ورته ډېر ګران خو حتماً دی، تر افغانستان نه هم ورته ګران. او په عراق کي د اوږدی مودې لپاره د شخړو، جګړو او بې امنيتۍ دوام د امريکا اعتبار ته هومره صدمه رسوي چي جبران ئې ورته ممکن نه دی. بدمسته امريکايي چارواکي به له دې نه وروسته پوه شي چي هر څه يوازي د بی ۵۲ په زور نه شي کېدی.
- هغه احزاب به په ولسونوکي خپل حيثيت له لاسه ورکوي او په دوی باندي د سي آی اې مخکنۍ ټوله پانګه اچونه به هدر ځي، چي په عراق ئې د امريکا د وحشيانه تېري ملاتړ کړی، لکه څنګه چي په پاکستان کي هغو سياسي ډلو په انتخاباتو کي کلکه او تاريخي ماتې وخوړه او پاکستاني ولس ورټل چي په افغانستان ئې د امريکايانو د تېري حمايت او مرسته وکړه. هغه حکومتونه به هم له سختو ستونزو سره مخامخ کېږي چي د امريکايانو ملګرتيا ئې کړې. د دوی په ضد هم د کودتاګانو امکان نه شي رد کېدی او هم د پاڅونونو او شهادت غوښتونکو عملياتو. اسلامي امت داسي فکر کوي چي عراق امريکايانو يوازي د خپلو متو په زور نه دی نيولی بلکي اسلام او مسلمانانو ته د خائنو حکومتونو په مرسته ئې نيولی.
- د اشغال شوو ښارونو د امنيت په تأمين کي د اشغالګرو ځواکونو سخته ناکامي او د دفترونو، روغتونونو، سفارتونو، هوټلونو او نورو ملي او نظامي تأسيساتو د شتمنيو د پراخ غارت او تالان له مخنيوي نه د دوی عجز او ناتواني، هم د عراق د ننه د دوی پوزه پرې کړه او هم په ټولي نړۍ کي. د دې ناکامۍ وجه دا ده چي امريکا داسي عراقي ځواک په واک کي نه لري چي دا هېواد اداره کړی شي. په افغانستان کي هم دوی له همدې ستونزي سره مخامخ وو، د امريکا له نايټ کلپونو او کابارو نه راغونډ کړی شوو کسانو نه داسي ځواک جوړول چي د افغانستان او عراق په څېر ملکونه اداره کړی شي ممکنه نه ده. دوی به اوس هم د عراق د اردو او هم د پوليس

د ځواک په جوړولو کي د هغو کسانو استخدام ته اړ کېږي چي تر پرونه صدام حسین ته وفادار وو. په بل صورت کي به دا بې امنیتي تر اوږدې مودې دوام کوي او اشغالګرو ځواکونو ته به په ګرانه بیه تمامېږي. له حالت نه معلومېږي چي د امنیت د تأمین په اړه به امریکایان په عراق کي همداسي پاتې راځي لکه په افغانستان کي چي پاتې راغلل. عجیبه دا ده چي امریکایي چارواکي مطبوعات په دې خاطر په پوچه خوله ګوابني چي دا پراخ او بې ساري تالان ئې منعکس کړی، وایي: دا طبیعی خبره ده، خلک له یوه دیکتاتوري رژیم نه ژغورل شوي او دا د آزادۍ نښه ده، آسمان نه دی ړنګ شوی!! دا په داسي حال کي چي ټوله نړۍ د ملګرو ملتونو اړوند ادارو په شمول دا د تاریخ تر ټولو بد غارت او تالان ګڼي او مسئولیت ئې د نیواکګرو ځواکونو په غاړه اچوي او پایلې ئې خطرناکي ګڼي. او عراقیان دا تالان د امریکایي دیموکراسۍ او آزادۍ لومړۍ بهلګې ګڼي او وایي چي امریکایانو قصداً او د عراق د کاملې تباهۍ لپاره دا تالان په لاره اچولی.

- ټول پوهېږي چي د بش طرحه یوازي د عراق په اشغال کي نه راخلاصه کېږي، بلکي د منځني ختیځ تر نورو هېوادونو پوري به غزول کېږي، د دې یو اساسي هدف د ځواکمن او برلاسي اسرائیل جوړول او د اسرائیل په خلاف د مقاومت ټول امکانات د تل لپاره ختمول دي. دوی مکرراً وایي چي د عراق راتلونکي به د نورو هېوادونو لپاره هم نښه مثال وګرځي، یعني دا چي د عراق تجربه به په نورو هېوادونو کي هم تکرارېږي. شاید د دې هېوادونو واکداران به د واشنګټن له غوښتنو سره سم عمل وکړي، خو هیڅوک دا خبره نه شي تضمینولی چي د دې هېوادونو ولسونه دې د مخالفت او مقاومت لار غوره نه کړي، د بش دا طرحه به حتماً په یوه بل صلیبي جنګ بدلېږي، که څه هم پاپ د دې مخالفت وکړي.
- لکه څنګه چي امریکا د جګړې په پیل کي د ملګرو ملتونو پروا ونه کړه، له جګړې نه وروسته عراق کي به هم د هغه له فعالي او رغنده ونډې سره موافقه ونه کړي، نه د حکومت جوړولو په اړه او نه د عراق له ټبلو نه د استفادې په اړه، دوی د

دې خبري په کولو هیڅ شرم نه محسوسوي چې د عراق په نیولو کې زمونږ وینه توی شوې او پیسې مو مصرف شوې نو خود به د عراق د راتلونکي په اړه مونږ د خپلې خوښې پرېکړه کوو. وبه ګورو چې په ملګرو ملتونو دا دوه ستر ستر ګذارونه به دا ټولنه له کوم برخلیک سره مخامخ کړي، څوک به له دې وروسته دې ناکاره ټولنې ته ارزښت ورکړي او د نړۍ والو ستونزو په حلولو کې به له دې نه وروسته هغې ته طمعه وکړي؟ د ملګرو ملتونو اوسنی جوړښت د لویو ځواکونو مخصوصاً امریکا په ګټه دی، د امریکایانو په لاس د دې ټولنې ختمېدل که له یوې خوا د امریکا په ضرر دي له بلې خوا دوی ته له نړۍ والې ټولنې سره مخالفت، د لانجو د سوله ییز حل له بهیر سره مخالفت او د نړۍ والو معیارونو خلاف په غیر انساني جګړو ټینګار به داسي تور نوم په تاریخ کې په ځای پرېږدي چې د هر شریف او سوله غوښتونکي انسان په زړه کې به د امریکا په ضد کرکه او نفرت راولاړوي. دا هم واضح ده چې د دې ټولنې له ختمولو نه وروسته امریکا نه شي توانیدی تر دې غوره او تر سابق نه زیات د دوی په ګټه، کومه بله نړۍ واله اداره جوړه کړي.

په عراق برید له ډېرو اړخونو نه داسي برېښي لکه په افغانستان د شوروي اتحاد برید، تر کومې ورځې چې شوروي اتحاد د کارګرانو او بې وزلو پرګنو د ناجې په بڼې کې ځان ځرګنداوو، د کور، کالي، ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، د استعمار او امپریالیزم مخالفت ئې کولو، ورځ په ورځ مخکې روان وو او د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د دوی په ګټه انقلابونه کېدل، خو چې د انقلاب صادرولو لپاره ئې د نظامي تېري لار غوره کړه او په افغانستان ئې تېری وکړ، نو زوال ئې پیل شو، امریکا هم د ویتنام له جګړې نه وروسته مؤقتاً د تېري لار پرېښوده(که څه هم د بې وسۍ په وجه) او د آزادۍ، دیموکراسۍ او انساني حقوقو شعارونه ئې خپل کړل، د دې په وجه د دوی په ضد مخکښۍ کرکه راکمه شوه او ډېرو غولېدلو خلکو د دغو غولوونکو شعارونو د تحقق په طمعه دوی ته مخه کړه، خو په افغانستان او عراق د دوی برید حالت بېرته بدل کړ او د دوی په خلاف ئې داسي عمومي کرکه راولاړه کړه چې

اندازه ئې له هغو جنګ ضد او امریکا ضد مظاهرو نه لګولی شو چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې په ملیونهاوو کسانو په کې برخه واخیسته، هومره سترې سترې مظاهرې چې په تاریخ کې ئې مثال نه شو موندلی. دا به لویه اشتباه وي که د دې دواړو بریدونو او دواړو استعماري ځواکونو پایلې ورته ونه ګڼو.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوک

وَ لا یحْسبنّ الّذِینَ کَفَرُوا أنّمَا نُمْلی لَهُمْ خَیرٌ لأنفُسِهِمْ إنّمَا نُمْلی لَهُمْ لِیزْدَادُوا إثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِینٌ*

او کافران دي ګمان نه کوي چې زمونږ له لوري مهلت ورکول ئې په ګټه دی، مونږ خو د دې لپاره دا مهلت ورکوو چې د لازیاتو ګناهونو مرتکب شي او سپکوونکی عذاب ئې په برخه شي.

مونږ په داسي حال کې چې د یرغلګرو په ضد د هر عادلانه مقاومت ملاتړ کوو او د تجاوز په خلاف وسلې ته لاس کول د هر مظلوم او مقهور ولس جائز حق او واجب ګڼو، خو دا د مسلمانو مجاهدینو له شأن او اخلاق نه لرې ګڼو چې د انتقام او

غچ تر جذبې لاندې له دښمن سره هغه څه وکړي چې اسلام ئې ناجائز او د خپلو لوړو اخلاقي اقدارو مغاير ئې ګڼي. اسلام مظلومانو ته اجازه ورکوي چې د ظالمانو په ضد د خپل غصب شوي حق او د آزادۍ ترلاسه کولو لپاره وسله واخلي او د دښمن په خلاف وجنګېږي، خو په دې تأکيد کوي چې د جنګ هدف بايد دا وي چې د جګړې عوامل پای ته ورسېږي او عادلانه صلح تأمين شي او هيڅ بې وسه، بې وزله او مظلوم انسان ته عمداً تاوان ونه رسېږي، اسلام له محارب اسير سره هم د ښه اخلاقي او انساني سلوک سپارښتنه کوي.

د همدې لارښوونو په حکم وايو: چا چې د يوه غيرمحارب اسير د وژلو عکس خپور کړی، دا يا د هغه چا کار کېدې شي چې له اسلام نه بې خبره دی او له امريکايانو سره جنګ ئې د اسلام لپاره جنګ نه دی، بلکې په غچ، انتقام او بالمثله چلند باور لري او يا د هغه چا چې د دښمن لخوا استخدام شوی او ورته وظيفه ورکړی شوې چې په داسې کرکجنو تصرفاتو سره مسلمان مجاهدين بدنام کړي. په افغانستان کې دښمن همدا کار وکړ، د ټولنې بدمعاشان ئې د مليشو په ليکو کې وروزل، بيا ئې د مجاهدينو ليکو ته وليږل ترڅو په خپلو وحشيانه او غيراخلاقي تصرفاتو سره د ولس او مجاهدينو ترمنځ فاصله ايجاد کړي، په الجزائر کې ئې همدا تجربه تکرار کړه او اوس په عراق کې همدا کار کوي. په يقين سره ويلی شو چې دا د امريکا، بريتانيا او د عراق د يوه ګاونډي هېواد د استخباراتو ګډ کار دی، له افغاني او عراقي بنديانو سره د امريکايانو او انګرېزانو د وحشيانه، بې رحمانه او اخلاق ضد چلند له افشاء کېدو سره سم مطبوعاتو ته د دې عکس راوتل همدا په ګوته کوي چې دا هم د سي آی اې د تصرفاتو يوه بله بېلګه ده. د داسې زړه بوږنوونکو پېښو مسئوليت په اصل کې بدمعاشو امريکايانو او انګرېزانو ته راجع دی، نورو هم له دوی نه زده کړی.

زه ټولو مجاهدينو ته توصيه کوم چې د مقاومت په دې حساسې مرحلې کې ترمخکې نه زيات محتاط وي، په خپلو ليکو کې مجهول الهويه، غيرمهذبو او

غیرملتزمو کسانو ته د ننوتو موقع ورنه کړي، د دښمن پر اصلي ځواکونو باندي په مسلسل او جرأتمندانه بریدونو سره خپل شهامت ثابت کړي او له بې وزلي او ضعیف دښمن سره داسي اخلاقي چلند وکړي چي نورو ته د شرافت او اوچت اخلاق درس ورکړي.

امریکایانو او انګرېزانو چي له بندیانو سره څه کړي دا د دوی د پرېوتې اجتماعي اخلاق لوازم دي، د دې جرړې باید په انفرادي او شخصي انحرافاتو کي ونه لټوو او د څو باغي او بداخلاقه عسکرو کړنه ئې ونه ګڼو، دوی د عراق او افغانستان په ټولو زندانونو کي له بندیانو سره ورته چلند کړی، بربنډول، جنسي تېری، برقي شوکونه، وهل ټکول، په روزل شوو سپیانو داړل او سپکول؛ د دوی عام چلند دی، آیا د داسي پېښو په زرهاوو عکسونه د دې ښودنه نه کوي چي دا یو عام، منظم او پلان شوی کار دی، نه انفرادي تېری؟ ما ته له همغو لومړیو ورځو نه دا راپورونه رارسېدل خو باور مي نه راتلو چي امریکایان به تر دې حده وحشي او ذلیل وي. د افغانستان او عراق جنګ او له مظلومو بندیانو سره د دوی چلند که له یوې خوا د دوی د کاواک نظامي ځواک ماهیت نړۍ والو ته افشاء کړ، له بلي خوا ئې د دوی پرېوتی اخلاق او د بشري حقوقو د دروغجني ادعا اصلي څېره بربنډه کړه. امریکایان باید په دې پوه شي چي په دې تحقیر، توهین او تذلیل سره ئې د نړۍ د ټولو مسلمانانو په زړونو کي د انتقام او غچ داسي اور بل کړی چي معلومه نه ده کله او څنګه به سوړ شي، شاید د نیویارک په څېر ډېر عملیات هم د مظلومو مسلمانانو دردېدلي زړونه ساړه نه کړی شي.

افغانان او عراقیان د انتقام او غچ حق لري، خو د خپلو دیني او اخلاقي اصولو په رڼا کي، د مجاهدینو هر ګوزار باید د شر او فساد پر اصلي ځواکونو وي، نه پر هغو کسانو چي د دغه شریرو ځواکونو د شرارتونو او جنګ غوښتنو قربانیان دي، د امریکا عام ولس د څو بدمعاشو جنرالانو او ویني زبېښونکو بډایانو او زمکه والو په لاس کي یرغمل دی. قرآن مور ته امر کوي چي د جګړې په دوران کي باید د مهاجم

لوري سرداران په نښه شي: فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكفْر: د کفر سرداران ووژنئ.

مورِ هغو خلکو ته حیران یو چي د امریکایانو په ځای په هغو ذلیلو اجیرو فوځیانو بریدونه کوي چي د څو ډالرو په مقابل کي استخدام شوي. هغو ته هم حیران یو چي په خپلو هېوادونو کي د کفر، فساد او الحاد په اصلي عواملو د ګوزار په ځای د خپل مخالف مذهب په جوماتونو کي انفجارات کوي او پر بې وزلو لمونځ کوونکو مشینګنې چلوي او دې ته له مذهب نه د دفاع نوم ورکوي!! په داسي حال کي چي پر تا او ستا پر وطن امریکایان او انګرېزان حکومت کوي، واکداران دې بې دینه، بداخلاقه، غله او د پردیو غلامان، سیاست، اقتصاد، فوځ او پولیس دې د پردیو په واک او خدمت کي، رادیو او ټلویزیون دې شپه ورځ د دین، مذهب او اخلاق په ضد زهر خوروي، د دین جرړې باسي او الحاد او بې دیني د ټولني ګوټ ګوټ ته رسوي، خو ته دا ټول زغمې، هیڅ عکس العمل نه ښیې او خپل زور د یوه جومات له ملا او له څو بې وزلو لمونځ کوونکو سره آزمویې!! او ګمان کوې چي په دې سره له مذهب نه دفاع کوې او د خدای رضا ترلاسه کوې!! افسوس د دغو خلکو په حالت!!

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۲\۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

مورِ يو ځل بيا ټول اسلامي امت او د نړۍ ټولو آزادي غوښتونکو ته بلنه ورکوو چې په مظلوم عراق د نړۍ د شرير ځواک امريکا د وحشيانه حملې په ضد متحد شي، د مظلومو عراقيانو ملاتړ وکړي او پرې نږدي چې امريکا د وژونکو وسلو په زور مزيد عراقيان ووژني او دا آزاد هېواد اشغال کړي او په دې سره د امريکا د بدمعاشو واکدارانو غرور او په ټولي نړۍ د سلطې جنون هغه ځای ته ورسېږي چې هيڅوک په هيڅ ځای کې د دوی له ګوابونو نه خوندي نه وي. د جګړې کوم خطرناک اور چې واشنګټن او ملګرو ئې بل کړی که ژر ترژره مړ نه شي له افغانانو او عراقيانو نه وروسته به ډېر نور په خپلو لمبو کې وسوځوي.

د دې برید په وړاندي مسلمانان دوه اختياره په مخکې لري:

- يا به په دې صليبي جګړې کې يو په بل پسې بېل بېل ځپل کېږي، د دوی ټولي زېرمې به د يرغلګرو په لاس کې پرېوځي، خپلواکي به له لاسه ورکوي، د صليبي ځواکونو د خوښې مزدور نظامونه به په دوی مسلط کېږي او د مسلمانانو لومړۍ قبله به د تل لپاره د صهيونستانو په واک کې پاتې کېږي.
- يا به همدا اوس اوس د مجاهدو افغانانو او مقاومو عراقيانو مرسته کوي، دا جګړه به په شا تمبوي، د دښمن غرور به ماتوي او هغه ته به عملاً ښيي چې مسلمانان ذلت ته نه تسليمېږي، غلامي نه مني، هري قربانۍ ته چمتو دي خو د يرغلګرو تر سلطې لاندي د ذلت او سپکاوي ژوند نه مني.

ټول بايد په دې پوه شي چې د مسيحيانو د مشر پاپ جان پال د وينا مطابق دا

جګړې د افراطي مسيحيانو له لوري پيل شوې، د امريکا، بريتانيا، آسټرالیا او ایټالیا افراطي مسيحي کړيو د دې جګړې اور بل کړی، دا په حقيقت کي يو بل صليبي جنګ دی چې له افغانستان نه پيل شو، دوهم پړاو ئې په عراق برید وو، د بعدي پړاوونو په اړه ئې له همدا اوس نه وړاندوينه کولی شو. د عراق د برید مسئوليت هم د هغو اسلامي ملکونو د واکدارانو په غاړه دی چې په افغانستان باندي ئې د امريکا د برید ملا تړ وکړ او د دوی د مرستو په نتيجه کي امريکايي جنګ غوښتونکي چارواکي د طالبانو د واکمنۍ په نسکورولو موفق شول او په عراق برید ته تشويق شول.

مورږ د ټولو هغو ولسونو مننه کوو چې په افغانستان او عراق د امريکا د ظالمانه يرغل غندنه ئې کړې، د جګړې عاجل خاتمه او د يرغلګرو ځواکونو د فوري وتلو غوښتنه ئې کړې. له هغو علماوو نه هم مننه کوو چې د متجاوزينو مرسته او ملګرتيا ئې د ايمان منافي ګڼلې او د تجاوز په ضد جهاد ئې فرض عين ګڼلی.

مورږ له هغو کسانو سره موافق نه يو چې د اسلامي هېوادونو له چارواکو نه د څه کولو طمع کوي او په جهاد کي د برخي اخستو لپاره د دوی اجازې ته انتظار کوي. مګر دوی نه ګوري چې په دغو واکدارانو کي ځينو په اقتدار کي د پاتې کېدو په طمع ا و د څو ډالرو لپاره خپل ملک، ولس او خپلواکي په ډېرې ارزانې بيعې خرڅه کړه، دوی نه يوازي د امريکايانو د خوشحالولو او د دوی د حمايت ترلاسه کولو په طمع د مظلومو مسلمانانو په نيولو او وژلو کي د دښمن مرسته وکړه بلکي اوس FBI په دې هېوادونو کي هر څوک په هر وخت او هر ځای کي نيولی او اختطاف کولی شي!! همدا دوی وو چې په افغانستان باندي د امريکا په برید کي ئې عملاً برخه واخيسته، د زرهاوو افغانانو په وژلو کي د قاتلانو ملګري شول او خپله زمکه او فضاء ئې د امريکايانو په واک کي ورکړه!! له دې ټې همته غلامانو نه څنګه د خپل آقا د مخالفت طمع کوئ؟!!

مورږ امت ته اطمئنان ورکوو چې امريکايي ځواکونه په افغانستان کي نه يوازي د مقاومت په ځپلو او خپلو موخو ته په رسېدو کي ناکام شوي، بلکي له بدو ورځو سره

مخامخ دي، په تېر يوه کال کي د دوی د مړو او زخميانو شمېر تر ۱۰۰۰ نه اوښتی، تلفات ئې ورځ په ورځ هومره مخ په زياتېدو دي چې ممکن نه ده دا درانه تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي او په افغانستان کي مزيد پاتې کېدو ته زړه ښه کړي. که د عراق مسلمان او غيرتي ولس هم د مجاهدو افغانانو لار غوره کړي، په خدای توکل وکړي، د اسلام په لار کي او له خپل عزت او خپلواکۍ نه د دفاع په خاطر قربانۍ ته چمتو شي او بې صبره نه شي، امريکا به په عراق کي هم له ماتې سره مخامخ کېږي، إن شاء الله د دې ماتې پايلې به امريکا ته همغسي وي چې شوروي اتحاد په افغانستان کي له ماتې نه وروسته ورسره مخامخ شو.

د اسلام د بري او د مسلمانانو د سرلوړۍ په هيله

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۲\۱\۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

نظامي عمل او غوښتنې ئې

د نظامي عملياتو لپاره بايد څو اساسي خبري په نظر کې ولرو:

- د هېواد روان وضعيت او په هېواد کې د د ښمن د حضور څرنګوالی او هدف ئې.
- د دښمن د ځواکونو شمېر او د وسائلو څرنګوالی ئې.
- د د ښمن په اړه د عام ولس د کرکې او نفرت کچه.
- له مجاهدينو سره د ولس د مرستې کچه.
- د مجاهدينو شمېر، وسائل او امکانات ئې.
- د عملياتو هدف او څرنګوالی ئې.

د هېواد د روان وضعيت په اړه لاندې اساسي خبرې زمونږ مخې ته پرتې دي:

- زمونږ هېواد د يرغلګرو ځواکونو له لورې اشغال شوی، د بهرنيو ځواکونو شمېر تقريباً ۲۰۰۰۰ دی چې د هېواد ټول ستراتيژيک او حساس ځايونه د هوايي ميدانونو په شمول د دوی په واک کې دي، دوی يوازې د پښتنو په سيمو کې په جګړو بوخت دي.
- په داسې حال کې چې اصلي واک د يرغلګرو ځواکونو په لاس کې دی خو دوی د افغانانو او د نړۍ والو د غولولو لپاره يوه وطن پلورونکې مفسده افغاني ډله استخدام او د هېواد په ځينو سيمو د مرکز په شمول د چارواکو په بڼه کې راوړاندې کړې.
- دښمن هڅه کوي چې له خپلو افغاني مزدورانو څخه ډېر ژر داسې ځواک جوړ کړي چې د افغان ولس په ضد جنګ کې له هغه څخه اعظمي استفاده وکړي او په

دې سره د امریکایانو د مرګ ژوبلې مخه ونیسي. په دې اړه د دوی هڅو تر اوسه په زړه پورې نتیجه نه ده ورکړې، کوم کسان چې دوی استخدام او د ملي اردو د قطعاتو تر نامه لاندې روزلي او لومړي خط ته ئې لېږلي، اکثراً تبنتېدلي.

- د یرغلګرو په ضد د افغان ولس کرکه ورځ په ورځ په زیاتېدو ده، له یوې خوا د بهرنیو ځواکونو په لاس د بې وزلو افغانانو مرګ ژوبله، د کورونو تلاشي، د افغانانو سپکاوی، تذلیل او توهین، د با عزته افغانانو سپکول، نیول او وژل او د ذلیلو او سپکو ټوپکیانو حمایت او په افغانانو د دوی تپل، ټولو افغانانو ته د یرغلګرانو موخې څرګندې کړې او له بلې خوا د پردیو په لاس د هېواد د اشغال په دې اوږدې مودې کې د امریکایي ځواکونو د ټولو هغو دروغجنو او غولوونکو وعدو حقیقت افغانانو ته څرګند شو چې د افغانستان د بیاودانولو او د افغان ولس د خوښې حکومت د جوړولو او په دې هېواد کې د دیموکراسۍ د راوستلو په اړه ئې له دوی سره کړې وې، خلکو عملاً او په خپلو سترګو ولیدل چې یرغلګرو نه یوازې ټول هېواد ورته ودان نه کړ بلکې هغه ویجاړې ئې هم ورته ودانې نه کړې چې د دوی د یرغل او بمباریو په ترڅ کې رامنځته شوې، غله او داړه ماران ئې په دوی مسلط کړل، د دوی تر تسلط لاندې سیمو کې نه د چا سر خوندي دی، نه مال او عزت، نه په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې. د بې امنیتۍ بد وضعیت هغه حد ته رسېدلی چې نه یوازې عادي افغانان تړې شکایت لري بلکې د ملګرو ملتونو اړوند اداړې، په بین المللي جاسوسي شبکو پورې تړلې خیریه مؤسسې او په خپله افغاني چارواکي او د دوی بهرني حامیان وربانديې اعتراف کوي. ټول همدا وایي چې که دا ځواکونه په تېرو اتلسو میاشتو کې د هېواد په اداړې او د امنیت په تأمینولو موفق نشوو، جګړه ئې پای ته ونشوی رسولی او ورځ په ورځ وضع د دوی له کنترول نه وځي، نو له دې نه وروسته خو په هیڅ صورت کې نه امنیت تأمینولی شي او نه په اوضاع مسلط کېدی شي.
- د یرغل په لومړیو شپو ورځو کې په افغان ولس کې زیاته وېره وه، د دښمن بې

رحمانه او وحشیانه بمباریو زیاته وېره راپیدا کړي وه، هیڅا دا تصور نه شو کولی چي د دې بې رحمه دښمن په ضد وسلې ته لاس کړي او د مسلحانه مقاومت په نتیجه کي دښمن له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، نه ئې د مقاومت د پیل تصور کولی شو، نه ئې د هغه د دوام او د بري طمع، خو څو زړه ورو او په خدای مینو مجاهدینو په خپل مولا توکل وکړ، وسلې ته ئې لاس کړ او د ښکیلاک ګرو په ضد ئې مقاومت پیل کړ. مقاومت ورځ په ورځ تشدید شو او لمن ئې له یوې نه بلې سیمې ته خوره شوه، په لومړي سر کي د دښمن په اډو توغندوی بریدونه پیل شول او ورپسې په قطارونو او ګزمو مخامخ او ناڅاپي حملې شروع شوې. د دغو بریدونو په نتیجه کي له یوې خوا هغه د لومړیو شپو ورځو وېره له منځه ولاړه، مجاهدین تشویق شول، دښمن په خپلو افغاني ایجنټانو او ټول افغان ولس بې اعتماده شو، تلفات ئې ورو ورو زیاتېدل، نه د مجاهدینو په پېژندواو نیولو موفق کېدل او نه ئې د بریدونو د مخنیوي چاره کولی شوی، دوی ته تر بریدونو دا خبره زیاته خوا شینونکې وه چي ولي له دې خور جاسوسي جال، د زرهاوو افغاني جاسوسانو استخدام او د مخکي تللو وسائلو، جاسوسي طیارو او سپوږمکیو سره سره نه حمله کونکي پېژندلی او نیولی شي او نه ئې د خورېدونکي او ځواکمن کېدونکي مقاومت مخه نیولی شي، راتلونکي ورته تیاره برېښي او خپل شته والی بې فایدې ګڼي. د دوی وېره او تشویش هلته لا زیات شو چي مجاهدینو د دښمن د قطارونو او ګزمو په ضد له ریموټ کنټرول ماینونو نه کار اخستل پیل او یو په بل پسې ئې د دښمن ګڼ شمېر ګاډي ویجاړ کړل، کار ئې هغه ځای ته ورسولو چي په ځینو سیمو کي د سړک په سر د دوی تګ راتګ متوقف شو، دا په داسي حال کي چي له دې نه مخکي به هرځای ته په هر وخت کي په ډېر ډاډ او اطمئنان تلل راتلل او د تلاشۍ او نیونو عملیات به ئې ترسره کول.

- د هېواد د اشغال په اتلسمه میاشت کي د مقاومت وضعیت د دښمن د اعتراف له مخي داسي دی چي په همدې میاشت کي څلور سوه توغندي د دوی په اډو توغول شوي او د معتبرو او باخبرو سرچینو په وینا هره ورځ د بهرنیو ځواکونو حد اوسط

پنځه کسان مړه یا ژوبل کېږي. او د مقاومت له پیل نه تر اوسه پورې د دښمن د مړو او ژوبلو مجموعي شمېر له زرو نه اوښتی. په دې میاشت کي خو ځینو افغانانو حتی د جبهه ئې جګړو لپاره ملا وتړله او په کندهار، هلمند او ارزګان کي ئې له دښمن سره داسي مخامخ نښتې درلودې چې په هغوی کي دښمن له بي ۵۲ طیارو نه استفادې ته اړ شو!! او د نړۍ په مطبوعاتو کي دا خبره منعکس شوه چې امریکایي ځواکونه پس له اتلسو میاشتو مسلسل جنګ نه اوس هم له سخت مقاومت سره مخامخ او له بي ۵۲ نه استفادې ته اړ دي!!

- له دښمن نه د افغانانو د ژوړې کرکې کچه او په افغانانو د بهرنیو ځواکونو عدم اعتماد نه یوازي د مقاومت له وضعیت او د امریکایانو په لاس د ګڼ شمېر افغاني امریکایانو له نیولو نه معلومولی شو، بلکي په خوست کي د امریکایي ځواکونو هغه اعلامیې ئې ښه انځوروي چې د خوست له راډیو نه یوه په بل پسې خپرې شوې او په هغوی کي امریکایي ځواکونو د خوست له ولس نه مکرر وغوښتل چې خپل ماشومان له دې نه منع کړي چې په امریکایانو یا د تېرو وارونه کوي او یا د پېچکاریو په ذریعه په دوی ناپاکي اوبه شیندي!! د راډیو له لارې په دې خبرې اعتراف ډېرې سترې سترې پټې خبرې او له امریکایانو څخه د افغانانو ژوره کرکه څرګندوی.
- په افغانستان باندې د امریکایانو د یرغل هدف یوازې دا نه وو چې د طالبانو حکومت نسکور کړي او د القاعدې د ټېکي او پناه ځایونه له منځه یوسي، که یوازې دا ئې اساسي اهداف وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو له ختمېدو نه وروسته به زمونږ له هېواد نه وتلي وو، نه به ئې دائمي اډې جوړلې او نه به ئې دا خبره مکرر کوله چې امریکا په افغانستان کي ستراتیژیکي ګټې لري، د اوږدې مودې لپاره به دلته پاتې کېږي او خپل ملګري به یوازې نه پرېږدي، حتی په عراق له بریده نه وروسته هم!! امریکایانو ته د افغانستان دائمي اشغال د دې لپاره ضروري برېښي چې د مرکزي آسیا د تېلو په زېرمو د تسلط او له لنډې او ډاډمني لارې نه د دې زېرمو د ګاز او تېل د انتقال غوښتنه همدا ده. د همدې لپاره امریکایانو

د یونیکال د کمپنۍ دوه افغاني مأمورین په افغانستان کي په تر ټولو لوړو دندو وګمارل، یو ئې د جمهور رئیس په حیث او بل ئې د بش د خاص استازي په توګه!! او دې کمپنۍ ته ئې وظیفه ورکړه چي د پایپ لاین د غزولو کار عملاً او ژر پیل کړي. خو الحمد لله چي د مجاهدینو مقاومت د دوی هیلې په خاورو ولړلې، نه په اوضاع داسي مسلط شول چي د خپلي خوښي امنیت تأمین او د پایپ لاین د غزولو کار پیل کړي او نه ئې داسي افغاني ځواک جوړ کړی شو چي په جګړو کي د امریکایي ځواکونو د مخامخ برخي اخیستو ضرورت منتفي کړي او د خپلي مرګ ژوبلې کچه راکمه کړي.

- افغانان اوس ښه پوهېږي چي امریکایي استعمار د همغه اسلوب غوره کولو ته اړ شوی چي د دوی استاد، زوړ بریتانیائي استعمار په نولسمه پېړۍ کي غوره کړی وو، دا دی د غیرمستقیم استعمار په ځای، مستقیم ښکیلاک او استعمار او د فوځونو په زور د هېوادونو د نیولو لار ئې غوره کړې، لومړی ئې په افغانستان تېری وکړ او بیا په عراق، "اشغال" ته د "آزادۍ" نوم ورکوي او د ورانولو په دوران کي د بیا ودانولو خبره کوي!! انګرېزانو هم د "ودانولو" تر غولوونکي شعار لاندي هېوادونه نیول، د همدې لپاره د دوی د مستعمراتو اصلي اوسېدونکو دوی ته د "استعمار یعني ودانولو" نوم ورکړ!! دا اصطلاح د ښکیلاک ګرو ځواکونو له خوا د غلط استعمال په وجه په یوې کرکجنې اصطلاح بدله شوه، هومره چي اوس هرڅوک ترې کرکه لري او هیڅوک ئې په اصلي معنی نه استعمالوي. له امریکایي "دیموکراسۍ" او "آزادۍ" سره به هم همداسي کېږي!! څو کاله وروسته به ټول خلک دا د ښکیلاک او اشغال په معنا استعمالوي.
- مجاهدین غواړي چي خپل هېواد آزاد کړي، ټول بهرني ځواکونه له خپل هېواد نه وباسي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت قائم کړي. دا مقدس اهداف له مسلح جهاد نه پرته له بلي لاري نه شي ترلاسه کولی، نوري لاري ئې په مخ تړل شوې، په نورو لارو نه خپلواکي ترلاسه کولی شي او نه ښکیلاک ګر

ځواکونه ایستلی شي، څوک چې په نورو لارو فکر کوي هم ځان غولوي او هم خپل ولس. خو په دې اړه مجاهدین له څو ستونځو سره مخامخ دي:

۱. امکانات ئې محدود دي، د اکمال ډاډمنه مرجع نه لري، ګاونډیان ئې له دښمن سره ملګري شوي، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان امریکایانو ته اډې ورکړې، د دوی له زمکې او فضاء نه په استفادې سره امریکایي ځواکونه په افغانستان کي عملیات ترسره کوي او په افغانانو بمونه وروي، د پاکستان چارواکو نه یوازي د افغانانو په ضد د امریکایانو مرسته وکړه بلکي د امریکا پولیس ایف بي آی ته ئې اجازه ورکړه چې خپل مخالفین په پاکستان کي ونیسي او ګوانتنامو ته ئې انتقال کړي، دوی په ډېر افتخار سره وایي چې په تېرو اتلسو میاشتو کي ئې څلور سوه اتیا کسان ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي تسلیم کړل!! ایران له خپلو مخکنیو امریکا ضد شعارونو سره سره، په دې تېري کي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، شمالي ټلواله ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې جنګېدو ته تیاره کړه او شیعه ډلو ته ئې وویل چې د امریکایانو ملګرتیا ستاسو په ګټه ده، له دې لاري کولی شئ په حکومت کي په زړه پوري برخه ترلاسه کړئ. همدا وجه ده چې نن امریکایي افسران له دغو ډلو نه پوره راضي دي او وایي چې د بامیان امنیتي وضعیت او له امریکایانو سره د دې ولایت د خلکو مرسته تر ټولو ولایاتو ښه ده، په هغه ولایت کي ئې په درې سوه اتیا زره ډالره لګښت یو پوهنتون جوړ کړ.

۲. په دې شرائطو کي له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانستل" نه مفید دي او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کي استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کي جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چې اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه

ټولګي جوړېدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوځو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واک کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت باید داسې تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعیت او له امریکایانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتیا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امریکایي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً یوه ورځ او شاید ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه یوازي د امریکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکې د دوی په ضد یوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امریکا یو اړخیز او وحشیانه برید او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شدید مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امریکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسې یوې جبهې د تبلور لپاره عملاً پیل شوې.

۳. که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزید تشدید شي، ډېر هېوادونه به د امریکا په اړه خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ته تشویق کړي.

۴. د مجاهدینو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره باید د عملیاتو داسې طریقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملیاتو له مخنیوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدینو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدینو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفید او ګټور، د دې په ځای باید چریکي جګړو ته ترجیح ورکړو، د جګړې ابتکار باید د تل لپاره د مجاهدینو په واک کې وي، د برید وخت، ځای او څرنګوالی باید دوی وټاکي، په دښمن باندې ټول بریدونه باید ناڅاپي وي، په داسې وخت کې باید په هغه برید وشي چې کاملاً غافل وي او د برید د مقابلې هیڅ تیاری نه

لري، په داسي ځای کي ورباندي بريد وشي چي د سيمي جوړښت د مجاهدينو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصئونې مورچلې کي او هغه په آوار او خلاص ميدان کي، دوی د غره په ډډې او ځنګل کي او هغه په بيديا کي او د مجاهد د وسلې خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهد له خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنه شي.

۵. دښمن هڅه کوي چي لومړی په بريدونو اعتراف ونه کړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسي چي نه نړۍ وال تړې خبر شي او نه د امريکا ولس، دا ځکه چي په بريدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له يوې خوا په نړۍ کي د امريکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي او له بلي خوا د جنګ د دوام په ضد د امريکايي ولس مخالفت مزيد تشديدوی. متأسفانه مجاهدين تراوسه په دې نه دي توانېدلي چي د خپلو عملياتو او په هغوی کي د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فيلمونه جوړ او د نړۍ د تلويزيونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدين بايد دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عمليات په خپل ذات کي اهميت لري، خو د دې عملياتو اهميت به هلته څو برابره شي چي نړۍ وال تړې خبر کړی شي. مورِ دوی ته د داسي عملياتو يوه طرحه وړاندي کوو چي هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فيلم جوړيدی شي، په دې شرح:

- په دې عملياتو کي به تقريباً پنځلس مجاهدين برخه اخلي، چي له دوی سره به پنځه راکټ لانچړي، پنځه پيکا او له نوروسره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هري ګزمې د ګاډو شمېر تقريباً پنځه شپږ وي او د افرادو شمېر ئې د دېرشو شا او خوا کي، د همدې شمېر ګاډو او سورليو لپاره بايد ضروري وسائل برابر کړی شي.
- د عملياتو لپاره به داسي تنګه دره انتخابوي چي د سړک يوې بلي خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.
- د سړک په هغې ژۍ کي چي ګاډي ئې خوا ته تېرېږي، پنځه شپږ ځايه د هاوان تقريباً شپږ شپږ مرمۍ داسي ځای په ځای کړئ چي دوه ئې له ريموټ کنټرول نه

لس پنځلس ګزه لري، ښي اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کښ اړخ ته او دوه د ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دېرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.

- ټولي مرمۍ باید د سړک په ژۍ کي د سړک له سطحې نه تقریباً یو ګز اوچت ښخې کړئ، له ټانک نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کي د ماین له ښخولو نه تل ډډه وکړئ، دا ځکه چي په دې صورت کي د چاودنې ټولي چرې پورته درومي او د چاودنې له ځای نه یو او دوه ګزه لري هدف ته هیڅ تاوان نه شي رسولی، حال دا چي د سړک په جګې ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو، ښي او کین اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. او تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په شپږو سوو ګزو فاصلې کي د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هري چاودنې خوا ته روان وي او یا له ماین څخه یوې بلې خوا ته تېر شوي وي.
- تاسو کولی شئ ټول ماینونه په یوه وخت او هلته منفجر کړئ چي د هر ماین خوا ته د دښمن د قطار یو ګاډی رارسېدلی وي او یا هر یو بېل بېل منفجر کړئ.
- په راکټ او پیکا مسلح مجاهدین باید داسي ځای په ځای شوي وي چي له چاودنې سره سم هر ګاډی لومړی د راکټ او بیا د پیکا تر اور لاندي ونیولی شي او په پای کي له وړې وسلې نه استفاده وشي.
- ویډیوئې کامرې باید داسي ځای په ځای شوې وي چي د عملیاتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندي وي، له عملیاتو نه مخکي د ټولي ساحې دقیق فیلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملیاتو ساحې ته د رارسېدو،د چاودنو، د راکټونو او پیکاوو د ډزو، د تخریب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فیلم واخستی شي.
- دا عملیات باید ډېر سریع او چټک ترسره شي، د عملیاتو له پیل نه تر پای پوري او د عملیاتو له سیمې نه وتل باید تقریباً پنځه څلوېښت دقیقې ونیسي. دا ځکه چي د مخکنیو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کي ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم په داسي عملیاتو کي طیارې څه

خاص او مؤثر کار نه شي کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کي محدود شمېر مجاهدين موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کي د دوی بمباری څه اثر لري.

- که داسي څو عمليات ترسره شي او فيلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امريکايي ځواکونو ته به په افغانستان کي پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کي د چاودنو او تقريباً دوه سوه اتيا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د يوه داسي بريد په وجه ووتل چي څو امريکايي کماندوګان په کي ووژل شول او صومالیائې سرتېرو د امريکايي فوځيانو مړي په جيپانو پسې وترل او په سړکونو کي ئې وګرځول. د دې عملياتو فيلم د امريکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کي د امريکايي فوځونو د مزيد پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چي چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي له دې هېواد نه فوراً او له ځنډ نه پرته ووځي. د دا راز عملياتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواد نه زيات مساعد دي. کوم مجاهدين چي دا راز تاريخي عمليات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاريخ کي په زرينو تورو ليکل کېږي. زمور هيله دا ده چي د مجاهدينو ځيني په خدای مين او زړه ور ټولګي د دا راز عملياتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادۍ ورځ رانږدې کړي.

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي

به شما سروران سربلند مقاومت در برابر تجاوز شوروی، که با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده و خستگی ناپذیر تان داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردید، حماسه هائی که هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما، به شما می گویم: چرا امروز که کشور تان باری دیگر بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال ، آزادی و حاکمیت ملي تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامي میهن تان به شدت تهدید می گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و نظاره گر این وضعیت غم انگیز و دردآور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و ترس از دشمن، شهامت و ایمان تانرا کم رنگ ساخته و شما را به کرنش و سرخم کردن در برابر دشمن واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسي و پرچمی با برادران افغانی تان می جنگانند و گاهی به انگلیسها و امریکائی ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوایي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامي نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، و هر شب و روز به عفت و ناموس چه تعداد دختران افغان تجاوز صورت می گیرد؟! مگر نمی بینید که این وطنفروشان پست فطرت، دختران

باعفت شما را وادار می سازند تا به این پایگاهها رفته و خاطر سربازان امریکائی و انگلیسي را شاد کنند و آرزوی شانرا برآورده سازند؟ اینها در محافل شبانه سربازان امریکائی شرکت می کنند، پیکهای شراب را از دست ساقی هائیکه که معمولاً دختران افغانی اند می گیرند و سرمی‌کشند، به رقص و پای کوبی می پردازند و در پایان محفل هر افسر امریکائی دخترافغانی ای را در آغوش می کشد و به خلوت می برد. پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از ننگ و ناموس، وجب وجب کابل و کوهدامن به خون آنان سرخ شود.

ما در این مدت بیش از یک ونیم سال هر روز منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمالی و کوهدامن امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، ناهید های دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، جوانان دلیر و سربه کفی در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد، و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس دیدیم که تفنگداران این منطقه به کمک امریکائی ها و تحت قومنده آنان به پکتیا و کندهار فرستاده می شوند و علیه مجاهدین این ولایات جنگانده می شوند!! وقتی خبر حمله بر جیپ افسران امریکائی در کابل پخش شد گمان کردیم که کار مجاهدین کابل و شمالي خواهد بود، ولی بزودی معلوم شد که این نیز کار دیگران بود. از داستان این حمله قهرمانانه حتماً اطلاع دارید. امیرخان مجاهد، باشنده خوست که برای کار شخصی به کابل آمده بود، تصادفی صحنه تعقیب یک دختر افغانی توسط چند سرباز امریکائی را مشاهده می کند، می بیند که دختر افغانی با پریشانی و سرآسیمگی خود را به این سو و آن سو می زند تا از شر این خائنان که به به آبرو و عفت او چشم دوخته اند نجات بیابد، چاره ئي جز این نمی یابد که به پوسته امنیتی سربازان افغانی پناه ببرد، سربازان ترتیبی می گیرند که او را بطور

مخفیانه و بدون آنکه امریکائی ها بفهمند، توسط تکسی از صحنه می کشند، امریکائی ها فرا می رسند، از آنان می خواهد تا این دختر را هر چه زودتر در اختیار آنان بگذارند و یا آدرسش را به آنان بدهند، قومندان پوسته امنیتی به قومندان مافوق خود با مخابره تماس می گیرد و از او طالب هدایت می شود، از بالا به او هدایت داده می شود تا امریکائی ها را ناراض نکند، دختر را حاضر نموده و به امریکائی ها تسلیم کند او نیز مطابق این دستور عمل می کند و دختر بیچاره را به امریکائی ها تسلیم می کند، امیرخان از مشاهده این صحنه دردناک چنان تحریک گردیده، غیرت افغانی اش چنان به جوش می آید که تصیم عملیات قهرمانانه و شهادت طلبانه ای را علیه متجاوزان خائن می گیرد، سه عدد بم دستی تهیه نموده، در شهر کابل به جستجوی امریکائی ها می پردازد، در چند موردی امریکائی ها را می یابد ولی به این دلیل از اقدام به عمل منصرف می شود که در آنجا احتمال صدمه به عده ای از افغانها نیز وجود داشت، بلآخره این جیپ افسران امریکائی را در نزدیکی مسجد پلخشتی می یابد و با پرتاب یک بم دستی بسوی آنان و کشتن و زخمی کردن تمامی سرنشینان آن انتقام می کشد و صحنه را ترک می گوید، پولیس افغانی او را تعقیب می کند او در حالیکه دو عدد بم دستی دیگری نیز در اختیار داشت و با استفاده از آنها می توانست خود را نجات دهد، ولی غیرت افغانی اش اجازه نداد تا اسلحه اش را علیه این افغانان بی غیرت و نوکر اجنبی بکار گیرد، دستگیر شد او را به وزارت داخله بردند، تاج محمدوزیر داخله شخصاً از او پرسید که چرا به این عملیات متوصل شد، گفت: حقیقت جریان را به شما می گویم مشروط به اینکه مرا به امریکائی ها تسلیم نکنید، وزیر با او تعهد می کند و وی نیز تمامی این جریان را حکایت می کند، امریکائی ها می آیند و از وزیر داخله می خواهند تا نامبرده را به ایشان تسلیم نماید، وزیر از باداران امریکائی اش می خواهد تا اجازه بدهند پس از تکمیل مراحل ضروری تحقیقات او را تسلیم کنند، امریکائی ها به کرزی زنگ می زنند و به او می گویند که به وزیر داخله هدایت بدهد تا

امیرخان را بدون تأخیر تسلیم دهند، کرزی نیز بلادرنگ به وزیر دستور می دهد، و وزیر بی ایمان، برخلاف تعهد خود، امیرخان قهرمان را دست بسته حاضر ساخته به سربازان امریکائی تسلیم می دهد، زمانیکه امیرخان قهرمان را به دفتر وزیر حاضر کردند و به او گفتند که به دستور کرزی به امریکائی ها تسلیم داده می شوی، گفت: یا دستهای مرا باز کنید تا در اثنای تسلیم دهی هرچه توانستم انجام دهم و یا مرا همینجا تېرباران کنید و بگوئید که خود کشي کرد، مرا به دشمن دست بسته تسلیم نکنید، ولی خائنان وطنفروش هیچ یکی از خواسته های او را نپذیرفته او را به امریکائی ها تسلیم کردند، در اثنائیکه او را از دفتر وزیر به بیرون می کشیدند، بسوی وزیر داخله نزدیک رفته، بر رویش تف نموده، به او می گوید: نامرد ناجوان ، به عهدت وفا ننموده با من خیانت کردی.

مردم غیور کوهدامن و شمالي!

- آیا میان شما یک امیرخان قهرمان نیز یافت نمی شود؟
- تا چه زمانی این ذلت و رسوایي و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟
- مطمئن باشید که نیروهای امریکائی مثل نیروهای اشغالگر شوروی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد. اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی، و بی زاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، دین اسلامی تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح و بی همت برای آنان نباشید.

افغانستان

۱۳۸۲\۳\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

جنرال ته خطاب

جنرال صاحب! پاکستان دي ډېر ارزان خرڅ کړ، د ممپلیو په بیه!!

پاکستان له امریکا سره د افغانانو په ضد جګړي کي ملګری شو، امریکایانو ته ئې نظامي اډې ورکړې، له دغو اډو نه امریکایي طیارو په افغانانو باندي د بمباریو لپاره ۷۸۰۰۰ الوتنې وکړې، هري طیارې خپل بمونه او راکټې په افغانانو وورولې، د پاکستان له فضا نه په استفادې سره په سلهاوو کروز میزایلونه د افغانستان په لوري وتوغول شول، د امریکا د کماندوئي ځواکونو په سلهاوو ټولګي له پاکستان نه د عملیاتو لپاره افغانستان ته ننوتل، د افغانی شخصیتونو د وژلو لپاره ئې په کلیو او ښارونو کي کماندوئي عملیات ترسره کړل، د امریکایانو د بریدونو په ترڅ کي تر ۲۵۰۰۰ نه زیات افغانان ژوبل او وژل شوي، امریکایي ځواکونو د طالبانو هغه حکومت چې پاکستان قانوني حکومت ګڼلو او هغه ئې په رسمیت پېژندلو، نسکور کړ او په ځای ئې داسي حکومت جوړ کړ چې روسانو او ملګرو ئې غوښتو او په تېرو کلونو کي د زیاتو مصارفو په کولو د هغه په راوستو نه وو موفق شوي، امریکایانو د کابل واګې هغو ډلو ته وسپارلې چې د پاکستان په رقیبانو(روسیې، هند او ایران) پوري تړلې دي.

پاکستان نه یوازي په افغانستان باندي د امریکایانو د وحشیانه او ناجائز برید ملاتړ وکړ او په دې راضي شو چې د ده یو مسلمان ګاونډی هېواد د کفري ځواکونو په لاس اشغال شي، بلکي د طالبانو د حکومت په نسکورولو او د دوی په وژلو، نیولو او لاس تړلي دښمن ته په سپارلو کي ئې داسي له شرم او پېغور نه ډک خدمت کړی

چې په انساني تاريخ کې د هغه مثال نشو موندلی!! په تاريخ کې داسې خو ډېر ځله ليدل شوي چې بې همته واکدارانو د ګوابښونو په وجه خپل خارجي سياست بدل کړی، د خپلو وقتي ګټو او مصالحو لپاره ئې له خپلو زړو دوستانو نه لاس اخستی، د يوې ډلې په ځای ئې بله ډله غوره کړې، له مخکنۍ ډلې سره ئې خپلې ژمنې هېرې کړې او له خپلو تعهداتو په شا شوی، خو د داسې شرمناک عمل مثال نه شو موندلی چې يو حکومت دې د پردیو د ګټو لپاره هم خپلې ملي ګټې قرباني کړي او هم دې خپل ملګري د نورو په پښو کې ذبح کړي!! او دې ته دې تيار شي چې د خپلو ملګرو په وژلو، نيولو، سپکولو او له هېواد نه په شړلو کې د دوی د دښمن ملګرتيا وکړي او هغوی دې لاس ترلي دښمن ته وسپاري!! او حتی دې ته دې تيار شي چې په خپل هېواد کې د دغه اشغالګر ځواک استخباراتي شبکو ته دا اختيار ورکړي چې هرځوک په هر وخت او هر ځای کې نيولی او خپلو محبسونو ته لېږدولی شي او د مخالفينو په نيولو کې په هومره خلاص لاس عمل کولی شي چې په خپل هېواد کې ئې نه شي کولی، هلته د قانون په مراعات مکلف وي خو دلته هيڅ قانون او هيڅ اداره نه د هغه مخه ډپ کولی شي او نه له هغه نه د تپوس جرأت کولی شي، سی آی اې او اف بی آی د شپې په تياره کې په کورونو برید وکړي، خپل مخالفين ونيسي، د خپلې خوښې پټو ځايونو ته ئې انتقال کړي، خو نه داخله وزير خبر وي، نه وزير اعلی او نه د سيمې نوري اړوند اداري!!

پاکستاني چارواکي وايي چې مورږ د افغانستان په خلاف جګړې کې له امريکا سره د ملګرتيا په نتيجه کې اته سوه مليونه ډالره ترلاسه کړل!! د دې معنی خو دا ده چې ګواکې پاکستاني چارواکو پاکستان او افغانستان په اته سوه مليونه ډالره خرڅ کړل!! او دا خو په حقيقت کې د ممپليو په بيه د دوو هېوادونو د خپلواکۍ، استقلال، عزت او تاريخ خرڅول دي!! په داسې شرمناکي خبرې خو هر باعزته انسان د شرم احساس کوي، هيڅ باضميره انسان به د دې جرأت ونه کړي چې په داسې کرکجنې خبرې خپله خوله ناولې کړي، د څو ډالرو لپاره د ګاونډي دوست

ملک په ضد په ناروا جګړې کې داخلېدل او د بې ګناه افغانانو په بې رحمانه وژنو کې شرکت او دښمن ته د خپلو پرونیو دوستانو لاس تړلې سپارل، د یوه خپلواک حکومت د چارواکو له شان نه خو پرېږده له اجرتي قاتلانو نه هم بعیده برېښي!! ترکیې چې له کلونو کلونو د امریکا فوځي اډه وه، د شپږ ملیارده ډالرو په مقابل کې هم د داسې کار له کولو ډډه وکړه.

امریکایي اړوند اداري وایي چې پاکستان ته له امریکا سره په دې جګړې کې د ملګرتیا په وجه لس ملیارده ډالره خساره رسېدلې، پاکستاني چارواکي دا خبره نه مني او وایي: لس ملیارده نه فقط یو ملیارد تاوان رارسېدلی!! لومړی خو د دوی خبره د منلو نه ده، دوی په دې جګړې کې د پاکستان د برخې اخیستو د څرنګوالي د ډېرو برخو په اړه خپل ولس ته نه یوازې حقایق نه دي ویلي بلکې په ډېرو مواردو کې ئې هغوی ته دروغ ویلي!! د ۷۸۰۰۰ نظامي الوتنو په اړه هم هغوی خپل ولس ته هیڅ نه وو ویلي، په پاکستان کې د ایف بي آی او سی آی اې د هر یرغل نه وروسته امریکایان په مسلسله توګه وایي چې مورږ د پاکستاني ادارو په ملګرتیا دا عملیات ترسره کړل او دا دا کسان مو ونیول، خو پاکستاني چارواکي د خپل ولس په سترګو کې خاورې اچوي او په دروغو دعوی کوي چې په دې نیونو کې د هیڅ بهرني ملک کومې اداړې برخه نه درلوده!! که له دوی سره دا خبره ومنو چې پاکستان ته یو ملیارد خساره رسېدلې نو د دې معنی خو دا شوه چې تاسو د امریکایانو د خدائي خدمتګارانو په څېر په جنګ کې برخه واخیسته!!

په افغانستان باندې د روسي ځواکونو له تېرې نه وروسته د امریکا د هغه وخت جمهور رئیس جیمی کارتر غوښتل پاکستان ملګرتیا ته چمتو او د شوروی اتحاد د فوځي ګوابښ د مخنیوي په کار کې د امریکا په څنګ کې ودریدو ته تیار کړي، د دې لپاره ئې مرحوم جنرال ضیاءالحق ته د ۶۰۰ ملیونه ډالرو بلاعوض مرستې ورځندیز وکړ، ضیاءالحق نه یوازې دا مرسته قبوله نه کړه بلکې د امریکایانو په ځواب کې ئې وویل: دا خو نو په ممپلیو خوشحالول شو!! دا په داسې حال کې چې د هغه وخت شپږ

سوه ملیونه ډالرو د اوس وخت شپږو ملیاردو ډالرو ارزښت درلود او په داسي حال کي چي هغه وخت پاکستان په خپله د شوروی ځواکونو له مخامخ او مستقیم ګوابښ سره مخامخ او د امریکا ملګرتیا ته اړ وو، خو اوس پاکستان د یوه ګاونډي هېواد په نیولو کي د امریکا په جګړي کي شریک شوی!!

پاکستاني چارواکي د مظلومو افغانانو د نیولو او امریکا ته د سپارلو په اړه وایي چي مورږ پاکستان ته په غیرقانوني توګه راغلي کسان نیولي دي!! دوی ته باید څو خبري ورپه یاد کړو:

- په غیر قانوني توګه له راغلو کسانو سره خو باید د پاکستان د مروجه قوانینو مطابق عمل شوی وی، نه دا چي اف بی آی ته تسلیم او له پاکستان نه ګوانتنامو ته انتقال شي.
- آیا تاسو امریکایانو ته هم ویلي چي افغانستان ته د تلو لپاره هم د پاکستان ویزې ته ضرورت لري او هم د افغانستان!! تر اوسه مو څومره امریکایي کماندوګانو او پیلوټانو ته په افغانستان د بمباریږ او په دې هېواد کي د کماندوئي عملیاتو لپاره ویزې ورکړې؟
- په پاکستان کي مېشت افغان مهاجرین نه پاسپورت لري او نه په ویزه راغلي، آیا د ویزې د نه درلودو په وجه د دوی هر یو نیولی شئ او له هغوی سره د هري ناروا معاملې کولو حق لرئ؟

مورږ د پاکستاني چارواکو دې وینا ته حیران یو چي وایي: که څوک د کفر او اسلام جګړه کوي په خپل ملک کي دې وکړي، دلته دې د کفر او اسلام ترمنځ د جګړي خبره نه کوي!! دلته د کفر او اسلام نه بلکي د ایمانداریږ او بې ایمانیږ او ... خبره ده!! دوی ته ناچار باید څو خبري وکړو:

- افغانان خو پاکستان ته د کفر او اسلام ترمنځ د جګړې لپاره نه دي راغلي، دلته خو هغوی د داسي کومي جګړي بیرغ نه دی اوچت کړی او داسي کومه جګړه ئې دلته نه ده کړې او ستاسو د دې خبري په مقصد هم نه پوهېږي!!

- دا خو تاسو يئ چي په افغانستان کي د کفر او اسلام ترمنځ جګړي کي شريک شوئ او د مسلمانو افغانانو په خلاف مو د اسلام دښمنه امريکايانو مرسته او ملګرتيا وکړه.
- افغانان په خپله خوښه او د مېلې لپاره پاکستان ته نه دي راغلي، بلکي د مجبوريت او د هغې جګړي په وجه راغلي چي ستاسو امريکايي ملګرو وربانديي تحميل کړه.
- د کفر او اسلام تر منځ جګړه خو په هر وخت او هر ځای کي روانه ده، اوس خو د نړۍ اکثر جګړي د اسلام په ضد د کفري ځواکونو جګړي دي، که دا د کشمېر جګړه ده يا د فلسطين، چيچين، عراق، افغانستان، صومالیا او ... جګړه، دا جګړه د پاکستان له جوړېدو نه رانيولې تر نن پورې په پاکستان کي هم روانه ده، د ايمانداریٍ او بې ايمانیٍ ترمنځ جګړه هم د اسلام او کفر تر منځ جګړه ده، د مظلومو کشمېريانو په ضد د هندوانو ملګرتيا هومره د اسلام ضد عمل دی لکه د افغانانو او عراقيانو په خلاف د امريکا، د فلسطينيانو په ضد د اسرائيل او د چيچينيانو په خلاف د روسانو ملګرتيا. په داسي ملګرتيا سره انسان د اسلام له دائرې وځي، الله تعالی د هغه د ايمان دعوی دروغجنه او بې بنسټه ګڼي. داسي ګمان مه کوئ چي د مسلمان په ضد له کافر سره د ملګرتيا باوجود څوک مسلمان پاتې کېدی شي. تاسو خپل سياست وکړئ، په سياست کي دروغ، دوکه، عوام فريبي، وعده خلافي... هم پېرونکي او پلويان لري، د کفر او اسلام خبره علماوو ته پرېږدئ، له علماوو نه تپوس وکړئ چي آيا له کافر سره د مسلمان په ضد جګړي کي د ملګرتيا باوجود څوک مسلمان پاتې کېدی شي؟ آيا اسلام د دې اجازت ورکوي چي څوک د ځان ژغورنې لپاره د يوه قاتل په وينا بل ووژني يا د يوه مظلوم انسان په وژلو کي د ظالم ملګری شي؟؟ هغوی به د قرآن د صريحو آيتونو په استناد درته ووايي چي نه!!
- امريکا نه افغانستان يوازي د خپلو متو په زور نيولی او نه عراق، که له افغانانو او عراقيانو سره خيانت نه وی شوی او د اسلامي هېوادو واکدارانو امريکايانو ته دا

اجازه نه وی ورکړي چي خپل ټوپک د دوی په اوږه کېږدي او د افغانانو او عراقیانو سینې په نښه کړي، نه ئې افغانستان نیولی شو او نه ئې عراق. دا هم باید هېره نه کړو چي که څه هم امریکایي ځواکونو په افغانستان او عراق کي مؤقته نظامي بریا تر لاسه کړې خو په اخلاقي او سیاسي لحاظ ئې داسي ماتې خوړلې چي په هیڅ څه ئې نه شي جبرانولی. د دې وحشیانه یرغل په نتیجه کي چي د امریکا په ضد په ټولې نړۍ کي کومه ژوره کرکه او نفرت راولاړ شوی د انساني تاریخ په اوږدو کي د هیڅ استعماري ځواک په ضد د هغه مثال نه شو موندلی، نه د چا په ضد دومره مظاهرې شوې او نه ئې دومره بیرغونه او د مشرانو عکسونه سوځول شوي. دا د زړونو ژوره کرکه به ورو ورو مقاومتونه زېږوي او په عکس العملونو او انقلابونو به بدلېږي. د استعماري ځواکونو زوال هغه وخت پیل شي چي په اخلاقي او سیاسي لحاظ ماتې وخوري. امریکایانو په افغانستان او عراق خپل بربنډ تېري ته د تروریزم په خلاف د جګړې نوم ورکړ خو په دې یرغلونو سره ئې نه یوازي هغه څه ختم نه کړی شو چي دوی ئې تروریزم ګڼي، بلکي هغه مزید تشدید شو، مزید تروریستان راپیدا شول او مزید تروریستي عملیات ترسره شول. دا تروریزم په حقیقت کي د امریکایي تروریزم زېږنده ده، چاره ئې دا ده چي امریکا په خپلو استعماري سیاستونو کي تجدید نظر وکړي، په نورو ملکونو کي خپلې نظامي اډې وتړي او خپل فوځونه وباسي، که امریکایانو خپل ځواکونه له ۱۱سپتمبر نه د مخه له سعودي نه ایستلي وی نو ښایي د نیویارک او واشنګټن خونړۍ پېښې به نه وې ترسره شوې. که له سعودي نه وتلو ته اړ کېږي نو له عراق او افغانستان نه خو به خامخا وځي، دوی په عراق او افغانستان کي فقط دوه رژیمونه نسکور کړي، نه د امنیت په تأمینولو موفق شوي او نه د یوې قوي مرکزي اداري په جوړلو، نه ئې جګړه ختمه کړی شوه او نه ئې په دې هېوادونو خپله سلطه قائمه کړی شوه، ټول افغانستان او عراق خو پرېږده یوازي په کابل او بغداد کي هم د امنیت په راوستلو او د دې ښارونو په اوضاع مسلط کېدو موفق نه شول، دا دی ګورو چي د مجاهدو عراقیانو او افغانانو

مقاومت او په يرغلګرو ځواکونو د دوی پرله پسې بريدونه روان دي او ورځ په ورځ تشديد کېږي، د امريکايي ځواکونو تلفات د جګړې په دوران کي هومره نه وو لکه له جګړې نه وروسته، د امريکايانو په ضد اصلي جګړه اوس پيل شوې.

- پاکستاني چارواکو دا هم ويل چې د افغانستان په جګړې کي له امريکا سره د ملګرتيا په نتيجه کي به امريکا د کشمېر په مسئله کي د پاکستان مرسته وکړي، د دوی له وينا نه داسي معلومېده چې ګواکي امريکايانو په دې اړه له دوی سره خاصه ژمنه کړې!! خو دا دی اوس د دې خبري حقيقت هم ټولو ته څرګند شو، امريکا د آزادي غوښتونکو کشمېريانو جهادي ډلې د تروريستي ډلو په لست کي ونيولې او له اسلام آباد نه ئې مکرر وغوښتل چې د دغو تروريستي ډلو له حمايت نه لاس واخلي، په پاکستان کي د دوی مرکزونه بند کړي او له سرحد نه د دوی د اوښتلو مخه ونيسي او متأسفانه پاکستاني چارواکو هم دوی ته لاس په سينه کينبود او وئې ويل: داسي مرکزونه نشته، که وي نو سر له سبا به بند وي!! له دې نه معلومېږي چې امريکا د کشمېر په اړه همغه سياست لري چې د فلسطين په اړه ئې لري، هلته د ابو مؤذن په لاس د مجاهدو فلسطينيانو ځپل غواړي او دلته د پاکستاني جنرالانو په لاس د آزادي غوښتونکو کشمېريانو ځپل!! ګمان نه کوو چې امريکايانو دې له پاکستاني چارواکو سره د کشمېر په اړه د مرستي ژمنه کړې وي، که بالفرض محال داسي کومه اشاره شوې وي نو نه پوهېږو چې پاکستاني چارواکو څنګه د هغو امريکايانو په درواغجنو وعدو باور کاوو چې تل ئې ملګري د خپلو ګټو لپاره قرباني کړي او په سخت حالت کي ئې يوازي پرېښي، څوک چې خپل ولس غولوي، له پردیو سره به څنګه صادقانه چلند وکړي، دوی خو خپل ولس ته په عراق د حملې په څېر د لويې پېښې په اړه دروغ وويل!! بش او بلير په عراق د برید لپاره ويل چې عراق ګڼ د وژنې وسلې جوړوي او کولی شي په پنځه څلوېښت دقيقو کي دا وسلې د استعمال لپاره تيارې کړي، خو دا وسلې نه د جګړې د دريو اونيو په حساسو شېبو کي استعمال شوې او نه د ټول عراق له نيولو نه وروسته پيدا کړی شوي او اوس د

امریکا او بریتانیا استخباراتي اداړې وایي چې په عراق له برید نه مخکې ئې خپلو حکومتونو ته هیڅ داسې کوم راپور نه وو ورکړی چې په عراق کې د دغو وسلو شته والی ثابت کړي!!

دا د امریکایي یرغلګرو خدائي خدمتګاران باید په دې پوه شي چې نه به دوی تل د واک په ګدۍ ناست وي، نه به دا مظلومان چې دوی ئې نیسي او خپلو امریکایي بادارانو ته ئې لاس تړلي سپاري تل بې وسه، مظلوم او په زندانونو کې وي او نه به پولیس، فوځ، اف بی آی او سي آی اې د تل لپاره د دوی حفاظت او ساتنه کوي او د ځورول شوو له غچ او انتقام نه به ئې ساتي! د هغو ورځو په فکر کې هم باید واوسي چې د قدرت له ګدۍ نه راکوز شوي، نه ئې پردي ځواکونه حفاظت کوي او نه ئې فوځ او پولیس په خدمت کې وي او د عادي خلکو په څېر داسې ژوند کوي چې هرڅوک له دوی سره محاسبه کولی شي، له ګرېوانه ئې نیولی شي او خپل غچ ترې اخیستی شي!! او مخصوصاً هغه ساعت باید هېر نه کړي چې د ذوالانتقام حسیب خدای په وړاندې به ودرېږی، نه به د مرستې لپاره څوک لري او نه د شفاعت لپاره.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۳\۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

د اساسي قانون لوبه

موضوعات:

- د هېواد د اشغال په حالت کي د اساسي قانون د جوړولو مقصد او معنی دا ده چي نیواکګر ځواکونه د خپلو برېڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلي سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!!
- د هېواد اساسي قانون باید هغه وخت جوړ شي چي خپلواکي ترلاسه شوې وي، ولس د خپلي آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري، په هېواد باندي د ولس د خوښي نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام او د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شورى له خوا تشخیص شي چي د ټول ملت استازیتوب کوي، د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د جینیوا د کنوانسیون له مخي هیڅ نیواکګر ځواک حق نه لري چي د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کي تغیرات راولي.
- هغه حکومت چي خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، څنګه د اساسي قانون د جوړولو خبره کوي؟ مګر مخکنې اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم، ورکړ چي دا به ئې ورکړي؟ مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېري مخنیوی وکړی شو چي نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!
- قرآن مورِ ته د دې لارښوونه کوي چي لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات

ترسره شي.

متن:

د اساسي قانون د تسويد او تصويب په اړه چې د کابل د لاس پوڅي حکومت له لوري کومه لوبه روانه ده د تېرې لوېې جرګې په څېر يوه غولوونکي او خندوونکي ډرامه ده. په داسي حال کي چې زمورږ هېواد د انګرېزانو او امريکايانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازمېنې او لويو ښارنو کي بهرني فوځونه ځای په ځای شوي، په بګرام، خواجه رواش، خوست، ګردېز او کندهار کي ئې نظامي اډې جوړې کړې، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوی قطعات مستقر شوي، زمکه او فضا د دوی په واک کي ده، د دوی زمکني او هوايي ځواکونه د افغانانو له اجازې پرته ځي راځي، په هري سيمي چې وغواړي برېد کوي، په هر کلي چې وغواړي بمونه وروي، د هر چا د نيولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرهاوو کسان ئې نيولي، ځيني ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتلي او ځيني ئې په نورو هېوادونو کي خپلو اډو ته انتقال کړي، کرزی ئې د کارمل په څېر په خپلو عسکري طيارو کي کابل ته انتقال کړ، د حفاظت لپاره ئې د امريکايي کماندو قطعه په ارګ کي مستقر شوه، د بن په غونډې کي ئې د خپلې خوښې ډلې راغونډې کړې، د خپلې خوښې فيصلې ئې په دوی امضاء کړې، په افغانستان باندي د خپل ناروا تېرې او په دې هېواد د يوه لاس پوڅي حکومت د تپلو موافقه ئې له دوی نه واخيسته، د لوېې جرګې د جوړولو لپاره ئې د خپلې خوښې داسي کسان په يوه کميسيون کي راغونډ کړل چې نه د کومې سياسي ډلې لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان نه د دوی په اړه پوښتنه شوې او نه د دوی حيثيت او سابقه چا ته معلومه ده!! جرګې ته ئې د هماغه ځواکونو استازي راوبلل چې د بهرنيو ځواکونو په مرسته د افغانستان په بېلو بېلو سيمو مسلط شوي او ... نو په داسي حالت کي چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکميت ئې تر پښو لاندي شوی، د دوی برخليک د پردیو په لاس کي او د پردیو د خوښې افراد او ډلې وربانديمسلط شوي، په دې حالت کي د هېواد لپاره د اساسي قانون د جوړولو معنی دا ده چې نيواکګر ځواکونه د خپلو برېښو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلې سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!! لکه څنګه چې د تېرې غولوونکي لوېې جرګې ډرامه ئې د دې لپاره جوړه کړه چې په بن کي جوړ شوي لاس پوڅي حکومت ته د مشروعيت پرتوګ ورواغوندي، اوس هم

غواړي د امريکايانو د خوښي سيکولر نظام ته قانوني بنسټ جوړ کړي.

هرځوک په دې پوهېږي چي د يوه هېواد لپاره اساسي قانون بايدپه داسي حالت کي جوړ شي چي:

- خپلواک وي او ولس ئې د خپلي آزادۍ ارادې د ابراز توان او استقلال ولري.
- په هېواد باندي د ولس د خوښي نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام.
- د اساسي قانون ضرورت د يوې داسي شورى له خوا تشخيص شي چي ټول ملت تمثيلوي. د قانون د تسويد او تصويب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د قانون په تسويد کي بايد د ټولنې ديني او مذهبي جوړښت او فکري او فرهنګي بنسټونه په کلکه مراعات شي، د ملت رأيې او غوښتنو ته پاملرنه وشي او د هېواد خپلواکي او ملي حاکميت تضمين شي. دا کار يوازي په هغه صورت کي ممکن دی چي هېواد د پردیو له سلطې آزاد وي او ممثل منتخب پارلمان د هېواد لپاره اساسي قانون جوړ او تصويب کړي.

د جينيوا د کنوانسيون له مخې هيڅ نيواکګر ځواک حق نه لري چي د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانينو کي تغيرات راولي. د دې کنوانسيونونو په وړاندي امريکا او انګلستان تعهد او امضا کړې!! خو سره له دې زمور د هېواد د اشغال په وخت کي راته اساسي قانون جوړوي، زمور تعليمي نصاب ئې بدل کړ او د قضائي نظام د بدلولو لړۍ ئې پيل کړې!!

زمور له نظره اساسي خبره دا ده چي لومړی دې بهرني فوځونه له افغانستان نه ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکميت دی تأمين شي، افغانانو ته دې له بهرنۍ مداخلې او فشار پرته د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړی شي، د افغانانو واقعي استازي دې د انتخاباتو له لاري او په خپله د دوی په خوښه غوره شي، د منتخبو استازو لويه غونډه دې د افغانستان د راتلونکي سياسي نظام په اړه تصميم ونيسي. افغانان په خپل هېواد کي نه پردي ځواکونه مني، نه د پردیو په لاس ټپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پردیو د متو، وسلو او پيسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امريکايانو کارمل او د انګرېزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونه توانېدل چي د لسو کلونو جګړو او يونيم مليون افغانانو په وژلو د خپلي خوښي کمونست رژيم په افغانستان تحميل کړي،

امریکایان او انګرېزان هم نه شي توانیدی چي سیکولر نظام او مریي حکومت په دې شهید پالونکي هېواد تحمیل کړي.

دا تل د یرغلګرو بد خوی پاتې شوی چي تر غولوونکو شعارونو لاندي په بی دفاع ملکونو تېری کوي، د ښکیلاک شوو هېوادونو خپلواکي او ملي حاکمیت سلبوي، ملي مشران ئې یا وژني، یا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او یا ئې له هېواده شړي او د دوی په ځای مزدور واکداران راوړاندي کوي، د دوی ملي هویت او هغه اجتماعي نظام ختموي چي د دوی د مذهب او معتقداتو په بنسټ ولاړ وو او د هغه په ځای د خپلي خوښي هغه نظامونه په دې هېوادونو مسلطوي چي د تل لپاره د استعمارګرانو ګټې خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نیول شوو سیمو له اوسېدونکو نه غواړي چي ښکیلاک ګران وستایي، دوی خپل ژغورونکي وګڼي، د دوی مننه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کي راضي وي چي یرغلګرانو له خپلي سلطې نه وروسته په دوی پېرزو کړي، د دوی له لوري تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستایي او هغه چا ته بد و رد ووایي چي د یرغل مخي ته ودرېدلي، له خپل ملي هویت او ملي حاکمیت نه دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دی امریکایان او د دوی ګوداګي انګرېزان همداسي کوي.

امریکایانو افغانستان اشغال کړ، ۲۵۰۰۰ افغانان ئې په قتل ورسول، مخکنی رژیم ئې نسکور او د هغه په ځای ئې د خپلي خوښي نظام او واکداران د کروز میزایلونو، بی ۵۲ او ایف ۱۶ طیارو په زور په افغانستان تحمیل کړل او بیا ئې د خپلي بربنډې او ایستل شوې تورې لاندي د خپلي خوښي کسان د لوېې جرګې تر غولوونکي نامه لاندي راغونډ کړل ترڅو هغه نظام ته مشروعیت ورکړي چي دوی د لیزري بمونو په زور په افغانانو مسلط کړ او دا همغه کار وو چي انګرېزانو د نادرخان د راوستلو په وخت کي وکړ. د لوېې جرګې کمیسیون امریکایانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، بیا همدې کمیسیون د هر استازي د غوره کولو لپاره د خپلي خوښي شل شل کسان غوره کړل!! نه د شلو کسانو په اړه له عام ولس نه پوښتنه شوې او نه دوی ته د خپلو استازو د انتخاب حق ورکړی شوی، د دې خبري معنی دا وه چي د کمیسیون غړي په مستقیمه توګه او د لوېې جرګې غړي په غیرمستقیمه توګه د امریکایانو لخوا غوره شول، د امریکایانو لخوا جوړې شوې دغې جرګې

هغه حکومت ته د اعتماد رایه ورکړه چې امریکایانو لا د مخه جوړ کړی وو، هم ئې ترکیب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئیس او د کابینې غړي د دوی لخوا غوره شوي وو، جرګې فقط لاسونه اوچت کړل او امریکایانو په دې لاس اوچتولو استناد وکړ او نړیوالو ته ئې وویل چې دا ده مورږ په افغانستان کې د طالبانو د دیکتاتوری نظام په ځای یو ښکلی دیموکراتیک نظام او د خلکو د خوښې حکومت جوړ کړ!! نړیوال په دې څه پوهېږي چې د دیموکراسۍ په دې امریکایي نسخې کې نه د رأیې کارت شته، نه د رأی اچولو صندوق شته، نه کاندید شته، نه ولس د رأیې ورکولو حق لري او نه د خپلې خوښې استازي غوره کولی شي، دا په حقیقت کې د بی ۵۲ دیموکراسي ده. د دې دیموکراسۍ بنسټ له هېواد نه بهر په بن کې کینبودلی شوی، هلته امریکایانو د هغو ډلو استازي راغونډ کړل چې په افغانستان باندې ئې د امریکا د حملې ملاتړ وکړ او په جګړې کې ئې د امریکا د زمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړ. امریکایانو د بن جرګه په داسې وخت کې دائره کړه چې د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امریکایانو غوښتل چې له دې جرګې نه له یوې خوا په افغانستان باندې د خپل وحشیانه او ناروا تېري د مشروعیت سند ترلاسه کړي او نړیوالو ته دا حمله د افغانانو د غوښتنو مطابق وښیي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکی امریکایي نظام د افغان ولس د خوښې نظام معرفی کړي. د بن جرګې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکیب تائید کړ چې طرحه ئې امریکایانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته رایه ورکړه چې امریکایانو د همدې نظام په سر کې د ده راوستل غوښتل!! د جرګې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چې د افغانستان اصلي واکمن د جورج بش خاص استازی زلمی خلیل زاد دی چې په حقیقت کې د افغانستان لپاره امریکایي وایسرا دی.

د اساسي قانون د تسوید او تصویب بهیر په څرګنده دا ښیي چې دا هم د امریکایي لوېې جرګې په څېر هسې د عوامو د غولولو لپاره یوه خندونکي ډرامه ده چې غواړي د خلکو پام له اصلي مسئلو نه بل لوري ته واړوي او په خوشو بېهوده خبرو ئې مصروف کړي!!

هغه حکومت چې خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، په ارګ کې هم د تش په نامه جمهور رئیس امنیت امریکایي کوماندو تأمینوي، نه په لویو ښارونو کې د چا د سر، مال او عزت حفاظت کولی شي او نه په لویو لارو او اطراف کې، په

حکومت کي شامل ډلي په خپلو منځونو کي په دوامدارو جګړو بوختې دي، هره ورځ د دوی د نښتو او د بې ګناه خلکو په سر، مال او عزت د دوی د وحشیانه تېریو او ډله ییزو وژنو راپورونه خپرېږي، خو حکومت نه په خپله او له دې رسوایي نه د ځان ژغورلو په اړه د څه کولو توان لري او نه ئې بهرني حامیان دا ستونزه ورته حل کولی شي... نو داسي حکومت په اساسي قانون څه کول غواړي، په دې سره به د ځان، هېواد او ولس کوم مشکل حل کړی شي؟! مګر مخکني اساسي قانون د دوی کومه ستونزه حل کړه چي نوی اساسي قانون به ئې ورته حل کړي؟! مګر مخکني اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم... ورکړ چي دا به ئې ورکړي، مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېری مخنیوی وکړی شو چي نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

قرآن مورِ ته د دې لارښوونه کوي چي لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي او د طاغوتي ځواکونو استبدادي سلطه پای ته ورسېږي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي. مورِ ته وایي چي موسی علیه السلام ته تورات د فرعون له نسکورېدو وروسته ورکړی شو او محمد علیه السلام د سود تحریم د مکي له فتحې نه وروسته اعلان کړ. یعني قانوني اقدامات له آزادۍ نه وروسته او اقتصادي اصلاحات له بری نه وروسته.

امریکایان او د دوی بړیځي دغي خندوونکي ډرامې ته د یوه دیموکراتیک بهیر!! نوم ورکوي او په خپلو تبلیغاتو کي همدا له شرمه ډک ارتجاعي حرکت د دیموکراسۍ په لوري د ستاینې وړ خوځښت ګڼي!! افغانان وایي: په داسي دیموکراسۍ دي لعنت وي، دې دیموکراسۍ خو زمورِ خپلواکي سلب کړه، بهرني ځواکونه ئې په مورِ مسلط کړل، د دوی له سلطې وروسته په هیڅ سیمي کي نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت او ناموس. جانیان په مورِ مسلط شوي، د ملک واګې د پردیو او د دوی د مفسدو ملګرو په لاس کي دي، غله، داړه ماران او بدنام جنایتکاران په افغانستان حکومت کوي، د امریکایانو د ټولو هڅو او درواغجنو تبلیغاتو سره سره د کوکنارو کرهنه سږ کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زیاته شوې، په ډېرو هغو سیمو کي چي هیڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امریکایي نظام له راتلو نه وروسته هلته په وسیع پیمانه کوکنار کرل شوي،

امریکایانو چې د کوکنارو د مخنیوي لپاره کومې پیسې مختص کړې وې هغه اکثراً د دوی د غلو ملګرو په جیبونو کې ولوېدې!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چې ځینو مقلدو او تور زړو روشنفکرانو، له مجاهدینو سره د اختلاف په وجه، یو ځل بیا خپل غږ له یرغلګرو سره یو کړ او په هغه کاروان کې شامل شول چې د لومړي اوښ مهار ئې د امریکا په لاس کې دی!! دغو تور زړو روشنفکرانو له دې نه د مخه د روسانو د یرغل ملا تړ وکړ، ځینو ئې د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف په خونړیو جګړو کې برخه واخیسته، ځینو نورو دا جګړه د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د مترقي ځواکونو جګړه وګڼله او په ټول توان طاقت ئې د هغی مرسته کوله او ویل به ئې: د ارتجاعي مذهبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو یوازنۍ لار همدا ده چې د روسانو د همدې تېري ملا تړ وکړو!! همدا تور زړي او له خپل ولس نه پردي روشنفکران دي چې اوس له همغه امپریالیزم سره یو ځای شوي او د امریکایانو وحشیانه تېری د دیموکراسۍ په لوري موثر ګام ګڼي او په دې خاطر په هېواد کې د بهرنیو ځواکونو د مزید پاتې کېدو ملا تړ ضروري شمېري چې افغاني روشنکفران د بهرنیو ځواکونو له مرستې پرته له بلې لارې نه شي کولی د ملي او مذهبي ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوی شمېر کم دی او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعیت کې نه دي، د نیواکګرو ځواکونو تر سیوري لاندې نظام د دوی لپاره په زړه پوري او یوازنی بدیل دی!! خو دوی په دې نه پوهېږي چې د اجتماعي بدلون راوستو لار هیڅکله دا نه ده چې څوک په خپل هېواد او ولس د پردیو د مسلحانه برید ملا تړ وکړي او د پردیو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راولي!! د پردیو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون راځي دا یوازې د پردیو ګټې تأمینوي او تر هغې ورځې دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه یوازې د داسې بدلون ټغر ټولېږي بلکې د دا راز بدلونونو په مقابل کې به د ولس حساسیت داسې حد ته رسېږي چې له دې نه وروسته هر بدلون ته د شک په سترګه وګوري او د خپلې ټولنې له اجتماعي او فکري جوړښت نه د هر منفی او مثبت حرکت په وړاندې په کلکه دفاع وکړي. په دې کې هیڅ شک نشته چې بهرني ځواکونه په هیڅ صورت کې د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کې نه شي پاتې کېدی، دوی به یا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او یا د دې هېوادونو د آزادي غوښتونکو د مقاومت په نتیجه کې وځي او د

دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحمیلی واکداران رانسکور پرې.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۳\۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

جهاد ضد امریکائی در افغانستان

قَتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّهُ بِأَيْدِيكمْ وَ يخْزِهِمْ وَ يَنصرُكُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشفِ صدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ * وَ يُذْهِب غَيْظ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوب اللّهُ عَلى مَن يَشاءُ وَ اللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ *

التوبة: ۱۴-۱۵

به فضل و عنایت الهي، مقاومت مجاهدین حماسه آفرین افغان علیه نیروهای اشغالگر امریکائی، باوجود تمامی فشارها و محدودیت ها، موفقانه ادامه داشته، بطور روزافزون از قوام و پختگی هرچه بیشتر برخوردار گردیده، دامنه آن گسترش می یابد و عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر می سازد. این مقاومت که از اولین عملیات مسلحانه آن علیه دشمن تقریباً یک سال سپری می گردد، در این مدت کوتاه دستآوردهای عظیم و بالاتر از انتظار داشته است. اگر تمامی مجاهدین هدفمندی که با توکل به خدا به صفوف رزمندگان مؤمن می پیوندند، از تجارب برادران مجاهد شان در جنگ علیه اشغالگران شوروي استفاده نموده و برنامه های عملیاتی شانرا با درنظرداشت شرائط خاص افغانستان تنظیم کنند، إن شاء الله نتائج بیشتر و بهتری برمقاومت دلیرانه شان مرتب خواهد شد. ما شرائط کشور، توانمندی ها و امکانات

مجاهدین و محدودیتها، محاصره ها و فشارها علیه آنان، و وسائل و امکانات دشمن را چنان می یابیم که مراعات مطالب آتی را در جریان مقاومت و در طرح ریزی برنامه های عملیات نظامي حتمی و ضروری می شماریم:

- تعداد نیروهای بیگانه در افغانستان، به مقایسه نیروهای شوروي در این کشور، خیلی کم است، با این تعداد نه قادر به تأمین امنیت در جاده ها اند و نه قادر به دفاع از پایگاههای عسکری خود و گزمه ها و قطارهایش، در هر جائی آسیب پذیر بوده و امکان عملیات موفق علیه آن خیلی زیاد است.
- غربی ها و در رأس آن امریکا به مقایسه روسها نه روحیه خوب رزمی دارند و نه حوصله تحمل تلفات زیاد. اگر تلفات آنها در افغانستان کمی بیش از روند موجود شود، حتماً و بزودی افغانستان را ترک می گویند. باید در تمامی عملیات خود به تزئید تلفات دشمن توجه و اهتمام داشت، نه به چیز دیگری. تا آنجا که مقدور است تمامی امکانات دست داشته را باید بسوی این هدف توجیه کرد و از بکار گیری آن در جهت اهداف دیگری خودداری ورزید. اقدامات علیه رژیم دست نشانده را باید به مرحله بعد از اخراج نیروهای بیگانه محول کرد.
- امریکایي ها با تجاوز خود بر افغانستان فقط توانستند رژیم طالبان را سرنگون کنند، هیچ موفقیتی دیگر نداشته اند، نه بر اوضاع افغانستان مسلط شدند، نه حکومت قوی مرکزی درست کردند، نه امنیت مورد نظر شان را تأمین کردند، نه قادر به انتقال گاز ونفت آسیای مرکزی از طریق افغانستان شدند، نه به سرکوبی مقاومت موفق شدند، نه از حملات مجاهدین بر پایگاهها و گزمه های شان مانع شدند، نه جلو کشت و تجارت مواد مخدر را گرفتند، نه از درگیری های خونین میان گروههای وابسته و مزدور خود مانع شدند و نه ... در تمامی اهداف و مقاصد بعد از جنگ کاملاً ناکام و ناموفق بوده اند، ادامه حضور ناکام در افغانستان، برای مدت طولانی و در صورت ازدیاد تلفات، برای شان مقدور نخواهد بود.
- از تقاضاهای عملیات چریکی این است که در نتیجه آن دشمن همه مردم را

دشمن خود تلقی نموده، از هر افغاني بیم داشته، بر هیچکسی نتواند اعتماد کند. این ذهنیت را باید ایجاد کرد که جز عده محدودی تمامی افغانها با دشمن می جنگند، دشمن باید نتواند به مردم بقبولاند که عده محدودی از افغانها یا گروه و گروههای مشخصی علیه آنان مصروف جنگ اند. دشمن تلاش می ورزد تا علیه برخی از گروهها به پیمانه ای تبلیغات کند که حضور خود در افغانستان و ادامه جنگ را توجیه نموده، سربازان خود، ملت خود و حامیانش را متقاعد ساخته و به ادامه جنگ مشروعیت بدهد. اگر مجاهدین، تحت پوشش گروههای متعدد، با نامهای مستعار و ناشناخته وارد عمل شوند، هر یکی مسئولیت عملیاتی را به عهده بگیرد و اعلان کند که با گروههای مورد نظر دشمن ارتباطی ندارد، برای آزادی کشور خود می جنگد، برخاسته از ملت بوده و از احساسات مردم خود نمایندگی می کند، با این کار این ذهنیت میان افغانها و در صفوف هواداران دشمن ایجاد می گردد که در افغانستان دشمنان زیادی دارند، تمامی افغانها از آنان نفرت داشته و خواهان خروج نیروهای بیگانه از وطن شان اند

- باید راههای عبور و مرور دشمن را به پیمانه وسیع و بطور دقیق ماین گذاری نموده، از ریموت کنترول و انفجار با شارت برقی استفاده اعظمی صورت گیرد. تجربه نشان داده که تعبیه ماینها در سطح هموار، جز در مورد تانکها، در بقیه موارد مفید و مؤثر نیست، در مورد وسائط عادی و پیاده دشمن نتائج خوب تحویل نمی دهد، چون چره های انفجار به سمت بالا رفته و روی زمین را نمی پوشاند و به اهدافی که در فاصله دو متری اش قرار داشته باشد آسیبی نمی رساند، باید ماین ها را در دو طرف مرتفع جاده و به ارتفاع تقریباً یک و نیم متر از سطح زمین جابجا کرد، در این صورت طرف راست و چپ و روبروی انفجار همه به فاصله زیادی و به تناسب قدرت انفجار تحت پوشش چره ها گرفته می شود. در این نوع ماین گذاری ها در عوض استفاده از ماین ضد تانک یا باروت و آهن پاره ها، از مرمی هاوان، سرگلوله مرمی توپ، تانک و میزایل استفاده شود.

- در این مرحله باید از عملیاتی خودداری شود که احتمال تلفات در آن بیشتر باشد، عملیاتی موفق که مجاهدین در آن تلفات نداشته، دشمن متحمل تلفات گردیده، در جریان عکس العمل خود دست آوردی نداشته باشد، باعث تقویه روحیه مردم می گردد.
- در کمین گیری ها، دو الی سه گروپ مستقل یکجا گردیده تحت قومنده واحد عمل کنند.
- باید از تشکیل گروپ های بزرگ خودداری نموده و در عوض مجاهدین را در گروپهای کوچک شامل سه تا پنج نفر تنظیم کرد.
- از تأسیس مراکز ثابت و عملیات جبهه ئی باید خودداری شود.
- لازم است بر عملیات چریکی شامل حملات راکتی، کمین گیری ها، ماین گذاری ها و ترور جواسیس اکتفا کرد. اگر این نوع عملیات بطور گسترده انجام شود، مرحله عملیات جبهه ای نیز بزودی فراخواهد رسید. باید متوجه باشیم که عملیات جبهه ای به امکاناتی زیاد ضرورت دارد که مجاهدین در شرائط کنونی قادر به تأمین آن نیستند.
- ما زمانی موفق خواهیم بود که دشمن هرگز نداند که چه کسی، چه زمانی و چگونه بر آن حمله می کند. از شناسائی مجاهدین عاجز باشد، ابتکار جنگ را به نفع مجاهدین از دست بدهد، قادر به انتخاب میدان جنگ، وقت و چگونگی آن نباشد. ابتکار بطور کامل در دست مجاهدین باشد. نباید در جنگی با دشمن درگیر شد که او خواسته است و زمان و مکان آنرا دشمن انتخاب کرده است.
- از هجوم بر قرارگاهای دشمن که دارای استحکامات دفاعی اند باید خودداری شود.
- نباید بر قطارهای بزرگتر دشمن که شامل بیش از ده عراده وسائط باشد، حمله شود، در این موارد فقط از ماین ها استفاده شود. حمله برقطارهای بزرگ باید در

مراحل پیشرفته صورت گیرد. این کار زمانی مفید است که مناطق وسیعی بطور کامل در اختیار مجاهدین افتاده، از جواسیس و حامیان دشمن تصفیه شده و مردم منطقه از مجاهدین و اهداف و برنامه های شان حمایت کنند.

- در این مرحله، بحث در باره چهارچوب حکومت آینده، تشکیل شوری ها، معرفی شخصیتهای مهم و امثال آن، نه لزومی دارد و نه سودی، بر عکس مضر است و دارای نتائج منفی، در باره حکومت بایدبا الفاظ عام گفت: ما خواهان حکومت اسلامي، خادم مردم، منبعث از اراده ملت، متشکل از افراد صالح، خداترس و مهربان برمردم، حامی مستضعفان و دشمن خیانت، ظلم، بي عدالتی و تبعیض می باشیم. هدف ما آزادی کشور، خروج تمامی نیروهای بیگانه، دفاع از استقلال و تمامیت ارضی کشور و هویت اسلامي آن بوده، بر وحدت ملي و انتخاب حکومت توسط خود مردم و بدون مداخله اجنبی تأکید می ورزیم. اگر کسی بگوید که ما خواهان اعاده حکومت خود هستیم، نه تنها با مخالفت دیگران مواجه خواهند شد بلکه در داخل صفوف خود نیز با مخالفتهای شدیدی روبرو خواهند شد. همچنان معرفی اشخاص مهم این عیب را دارد که با دستگیری و قتل هر یکی از آنان روحیه افراد صدمه می بیند.

هر برنامه ای را که مجاهدین برای عملیات نظامی خود درست می کنند باید نقاط اساسی فوق را مدنظر داشته باشند. عملیاتی که در یک سال گذشته و قبل از فعال شدن مجدد طالبان، از ثور ۱۳۸۱ تا ثور ۱۳۸۲ جریان داشت، خیلی موفقانه و با درنظرداشت شرائط حاکم بر کشور بود، گر چه فعال شدن مجدد طالبان در ماه ثور سال جاری، هر چند پس از تأخیر کافی، انکشاف خوبی بود، ولی متأسفانه آنها کارشانرا به نحوی آغاز کردند که شرائط موجود کشور اجازه آنرا نمی دهد، تأسیس جبهات و اقدام به جنگهای جبهه ای در این شرائط از لحاظ نظامي اشتباه بزرگ تلقی می شود. کسانیکه بدون توجه به ظروف و شرائط موجود و تقاضاهای آن وارد عمل می شوند، مرتکب اشتباهات جبران ناپذیر گردیده، بیش از آنکه به

دشمن صدمه ای برسانند به خود صدمه می زنند، اشتباه تأسیس جبهات و توصل به جنگهای جبهه ای مثل همان اشتباهاتی است که تعداد زیادی از نیروها به اعتماد کسانی چون جنرال مالک به شمال اعزام و به کام مرگ فرستاده شدند و یا به اعتماد بر جنرال دوستم به او تسلیم شدند و همه بطور دسته جمعی به قتل رسیدند. کشته شدن بیش از ده هزار نفر در نتیجه این اشتباهات را نباید عادی گرفت و از تجارب تلخ آن برای جلوگیری از این ضایعات استفاده نکرد.

افغانستان

۱۳۸۲\۴\۱

بسم الله الرحمن الرحيم

اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟

- د اسلامي نهضت په ليکو کي لګيا مبارزين چي په خپلو خپلو سيمو کي د سياسي او اجتماعي بدلونو لپاره په مبارزې بوخت دي، بايد په څو مهمو خبرو يو ځل بيا غور وکړي:
- آيا د دوی د مبارزې له اسلوب نه د دې طمع کېدی شي چي په ټولني کي سياسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راشي؟
- آيا په دې اسلوب کي ټول هغه مراحل مراعات شوي چي پيغمبر عليه السلام مراعات کړي؟
- په خپل هېواد کي او په نړۍ واله کچه د دې امکان ګورئ چي اسلامي نهضت د يوه واقعي اسلامي انقلاب په راوستو بريالی شي؟ آيا په اسلامي نهضت کي دا وړتيا

شته؟ آيا کورني شرائط او نړۍ وال وضعيت د دې اجازه ورکوي؟ آيا مسلمان مبارزين د داخلي او بهرني خنډونو، ګواښونو او کړاوونو مقابله کولی شي؟

- دا څوومه پېړۍ ده چې مسلمانان په ذلت، اسارت او محکوميت کې ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دي، په سياسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديي حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه وربانديي مسلط شوي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چې د نړۍ په هيڅ ګوټ کې ئې مثال نشو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپک او ذليل او د خپل ولس په مقابل کې مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکوميت دغه دردونکي حالت په ولسونو کې د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، آيا د دې طمع کېدی شي چې دا ولسونه قربانۍ ته چمتو شي، انقلابي تګلاري ومني او پاڅون ته تيار شي؟

- يو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کاوو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژيمونه شا ته پرېښودل چې د دوی ګټې خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظيم کړ چې د لاس پوڅو رژيمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سينه ولاړ وي، تعليمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزني لاندي ځوانانو کې د آزادۍ او خپلوکۍ جذبه راولاړه نشي، د پردیو په غلامۍ او تقليد کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هويت نه پردي شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافيائي نقشې داسي جوړې کړې چې له يوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي او له بلي خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د پرمختللو ملکونوترمنځ وويشل شي، په اقتدار کې له برخي نه محروم کړی شي، هغو اقليتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له

استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کي تل پدوی متکي وي او په اقتدار کي د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په درېو او بل په څلورو برخو وویشلی شو. آیا اسلامي نهضت ولسونه دې ته تیارولی شي چې له استعمار نه پاتې په دغه جغرافیائي جوړښت کي تبدیلي ضروري وګڼي؟ دا پداسي حال کي چې استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کي په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونکړی شي، استعماري لیکي مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هیر کړي. آیا له پېړیو پېړیو راپاتې دا حالت بدلېدی شي؟ آیا په اسلامي نهضت کي دا توان شته او آیا ولسونه لدوی سره دا خبره مني؟

- دا ولي په دې اوږدې مودې کي ګڼ شمیر اسلامي تحریکونه له اوږدې مبارزې او ډېرو مقدماتي بریاوو وروسته هر ځل ناکام شوي او د انقلاب په راوستو ندي بریالي شوي؟ اکثراً استعماري ځواکونه د دوی د مبارزو په نتیجه کي وتلو ته اړ شوي خو دا ولي د بهرني دښمن له ماتې او وتو نه وروسته په دې ندي توانېدلي چې اسلامي حکومت قائم کړي؟ داد دوی قصور دی، که د دوی د ولسونو ضعف او که د دښمن ځواکمني او زرنګي؟ څه کولی شو چې دا ترخې تجربې بیا تکرار نشي؟

دغو اساسي پوښتنو ته د ځواب موندلو لپاره باید لاندې ټکي په بام کي ولرو:

مونږ د هغه اسلامي نهضت مبارزه د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق ګڼلی شو چې د مبارزې په تګلاري کي ئې لاندې څلور مرحلې په څرګند طور وموندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چې د پیغمبر علیه السلام د مکي دور دعوت ته ورته وي، هغه چې په ټولنې مسلط ځواکونه ئې نشي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چې سازش او مصالحه نه مني،

چي له دښمن سره د روغي جوړي خبره پکي نه وي، چي له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصيان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چي له نظام نه ئې مجوز ترلاسه کړې او يواځې هغه خبره پکي کړې چي واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نده چي دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چي خپل خصوصيات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتياوې ولري.

۲. کوم دعوت چي د پيغمبر عليه السلام د دعوت په څېر وي، سياسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نشي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقيقي اسلامي مبارزې يو طبيعي پړاو دی، دا پړاو په هوشياري او احتياط نه بلکي له اصلي مسير نه په انحراف او له اصلي لاري نه په تيروتني سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزې درېم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پيل کېږي، پيغمبر عليه السلام د مدينې په څېر د يوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پيل کړه. په لومړي سر کي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چريکي ډلو په واسطه، چي هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنيت له منځه وړل وو چي د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کي څرګنده مقابله او مخامخ نښته. د کفري نظام په ګټه "امنيت او اقتصاد" چرکول او په ولس باندي د واکدارانو مسلط رعب او هيبت ختمول، د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نشي مونډلی، د چريکي عملياتو په نتيجه کي امنيت متلاشي کېږي، د لويو لارو امنيت ډېر ژر له منځه ولاړ شي، نظام له دې عاجز شي چي بډای او تاجر ته چي د نظام درېمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندې شرائط برابر کړي. هيڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نشي زغملی، عام ولس چي د نظام له ظلم نه تل ځورېدلی خو له وېرې ئې نه څه ويلی شو او نه څه کولی، د دغو عملياتو په

نتيجه کي د څه ويلو او کولو جرأت پيدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د يوه ستر انقلاب کار له همدې ځايه پيل شي. په دا راز عملياتو سره د رژيمونو نسکورول او لويو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکن ده، دا ادعا کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژيمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پيغمبر عليه السلام تر قيادت لاندي مسلحانه مبارزې ته ځير شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قريشو په ضد له چريکي بريدونو "سريو" نه پيل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ نښتو خوره شوه، د مکي له فتحي وروسته د جزيرې له نورو ځواکونو سره او په پای کي په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لويو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهير ښيي چې د مبارزې لمن بايد په تدريج سره او په طبيعي طور له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بين المللي ځواکونو پورې خوره شي.

۴. ځينې کارونه بايد د مرکز تر فتحي پورې وځنډولی شي، په ټولنې کي اقتصادي اصلاحات يو لدغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پيغمبر عليه السلام د مکي له فتحي نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه طور ترسره کړو چې پيغمبر عليه السلام ترسره کړي.

- د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه يا پردیو تحميل کړي او لاس پوڅي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، يا خانداني دي چې خاصي کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته په دوی حکومت کوي، يا قومي او فرقه ئي بڼه لري، د يوې مذهبي فرقې پلويان اختيارات په واک کي لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سياسي او مذهبي مشران وژني، چا د شيعه ترنامه لاندي سنيان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کي شيعه محروم کړي ... د دې هېوادونو ولسونه د ډېرو قربانيو په ورکړي سره هم ونتوانېدل دا استبدادي رژيمونه نسکور او د خپلې خوښې اسلامي نظامونه قائم کړي، د اسلامي هېوادونو سياسي او اجتماعي نظامونه اکثراً د استعماري ځواکونو په لاس تپل شوي،

جغرافيائي جوړښت ئې هم غير طبيعي، د قومونو د وېش او د ګاونډيو ترمنځ د دائمي شخړو او جګړو باعث دی، پښتانه او کشميريان په دوو برخو ويشل شوي، بلوڅان په درېو برخو، کردان په څلورو برخو او ... که دا غير طبيعي جوړښتونه او دا تحميلي استبدادي نظامونه له هرې لارې بدل شي، حتی که د يرغلګرو ځواکونو د مداخلو په نتيجه کې وي، په طويل المدت کې به ئې ګټه مسلمانانو ته رسېږي، که څه هم په ظاهر کې او د لنډې مودې لپاره دا يرغلګر ځواکونه له هغه نه سياسي او اقتصادي ګټې ترلاسه کړي. د هېوادونو د اوږدمهاله اشغال دوران تېر شوی، هيڅ ځواک نشي کولی چې د وسلو په زور د اوږدې مودې لپاره نور ملکونه اشغال کړي. د اسلامي نړۍ موجود حالت د استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کې هره تبديلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کې يواځې اسلامي احزاب او ډلې منظم او ځواکمن سياسي قوتونه دی، فقط دا ډلې کولی شي له دې تبديلي نه استفاده وکړي.

- له افغان جهاد نه وروسته په اسلامي ملکونو کې ګڼ شمير مسلح ډلې ميدان ته راووتلې، ډېرو ډلو د افغان مجاهدينو له تنظيمي او جهادي تجربو نه له ګټې اخيستو پرته خپل کار پيل کړ، خو تر اوسه يوه ډله هم په دې نده توانېدلې چې له خپلې مسلحانه مبارزې نه هغه نتائج ترلاسه کړي چې افغان مجاهدينو ترلاسه کړل. ځينې هغه ځانګړتياوې چې افغان جهاد درلودې خو دغه مسلح ډلې ترې محرومې دي په لاندې ډول بيانولی شو:
- افغان جهاد د داسي اسلامي حزب په لاس پيل شو چې د جهاد له پيل نه مخکې ئې د يوه ځواکمن او ډېر منظم حزب بڼه غوره کړې وه، په ځوانانو کې ئې تر ټولو نورو سياسي ډلو زيات او ژور نفوذ درلود، د محصلينو د اتحاديې په آخري انتخاباتو کې ئې دوه ثلثه چوکۍ ترلاسه کړې وې، په تعليمي مؤسساتو مسلط شوی وو، د دې حزب مظاهرې به تر ټولو ډلو سترې او منظمې وې.
- د خپلو غړو له لارې ئې په فوځ کې مسلمان افسران وپيژندل، هغوی ئې د خپلو

خپلوانو په ذريعه په احتياط سره دعوت او تنظيم کړل، څو ځله ئې د فوځ له لاري د عسکري انقلاب هڅه وکړه، که څه هم دا هڅې د خاصو عواملو په وجه بريالۍ نه وې خو د دې حزب په ليکو کې تنظيم شوو افسرانو د مسلحانه جهاد په دوران کې ستر ستر کارونه کړي او له مجاهدينو سره د ډېرو عسکري قطعاتو د يو ځای کېدو باعث شوي.

- د کمونستانو له سلطې نه وروسته دې حزب په ولس کې ژور ملاتړ ترلاسه کړ، له هېواد نه بهر ئې پناه ځی او مهجر وموند، لومړی يوه ګاونډي او بيا دوهم ګاونډي ورته پناه ورکړه، د روسانو له تيري نه وروسته ئې پراخ بين المللي ملاتړ او تائيد وموند.
- په اسلامي هېوادونو کې دوه مراکز داسې دي چې هلته د ټولنيز سياسي کار مجال شته او له هغه نه په استفادې سره د ټولنې نظام بدلېدی او يو اجتماعي بدلون راتلی شي: فوځ او تعليمي مؤسسات، په دې هېوادونو کې نه فابريکي شته او نه ځواکمنې صنفي اتحاديې، د جوماتونو له لاري يواځې فکري او تربيتي کار کېدی شي، حکومتونه جوماتونه سخت څاري او د خپلې خوښې امام او خطيب ورته ټاکي، امام او خطيب له اقتصادي لحاظه سخت محتاج او بې وزلی او د خان، ملک، بډای او محلي چارواکو تر ژورې اغيزې لاندي، دوی يواځې د پاڅون په مخکې تللې مرحلې کې مؤثر رول ادا کولی شي، د پاڅون په ملاتړ کې د دوی ونډه اغېزمنه او مؤثره وي خو د پاڅون د پيل کولو توان او امکان ئې ضعيف او کمزوری. د اسلامي هېوادونو په اوسنيو شرائطو کې تعليمي مراکز د مبارزې تر ټولو تاوده سنګرونه او د يوه انقلاب راوستو لپاره تر ټولو ډاډمنه او مؤثره مورچل ګڼلی شو، د اسلامي هېوادونو چارواکي نه له فوځ نه هومره ويره لري چې لدغو مراکزو نه ئې لري او نه له جوماتونو نه. هر حزب چې د دغو مؤسساتو د زده کونکو او ځوان نسل تائيد او ملګرتيا ترلاسه کړي راتلونکي د هماغه حزب ده. په يو شمير هېوادونو کې د محصلينو رغنده او مؤثرو تظاهراتو وښوده چې ځوانان په پېښو او تحولاتو کې

مؤثره وندې اخيستی شي او د دوی په لاس ډېر کار کېدی شي.

- په اسلامي ملکونو کي سياسي، اجتماعي او اقتصادي وضعيت هومره دردونکی دی چي اکثر منورين، که دا په فوځ کي دي که په تعليمي مؤسساتو او ملکي ادارو کي او که عام ولس دی، له چارواکو نه کرکه لري، د نظام مخالف دي، له اختناق، استبداد، فساد، خانداني حکومتونو، طبقاتي نظام، فقر، لوږی، وروسته والي، د پردیو سياسي او اقتصادي سلطې او ... څخه سخت ځورېږي او تبديلي غواړي، له اسلام نه پرته بل بديل نه گوري، د اسلامي نهضت په ليکو کي منظم کېدو ته ليوال دي. اسلامي احزابو ته په کار ده چي له دې فرصت نه اعظمي استفاده وکړي، تعليمي مؤسساتو او فوځ ته جدي توجه وکړي، د فوځ افسران د خپلو هغو غړو له لاري دعوت او تنظيم کړي چي حزب ته ئې د اخلاص او صداقت امتحان ورکړی، په وينا ئې اعتماد کېدی شي، کافي هوشياري او زيرکتيا لري. د فوځ له لاري تبديلي راوستل ممکن او آسانه ده ،خو دې ته بايد متوجه وو چي د تجربو له مخي د فوځ افسرانو د انقلاب د رهبري په اړه په هيڅ ځای کي سم امتحان ندی ورکړی، د افسرانو روزنه داسي شوې چي له ځان نه بر ته تل سلامي کېږي او له ځان نه کوز څخه د سلامي او کامل اطاعت توقع کوي، دوی ته چي قدرت په لاس ورشي نو د بهرنيو سترو ځواکونو په وړاندي ډېر خاضع او مطيع او له خپل ولس سره په معامله کي مغرور، مستبد او ديکتاتور شي.
- د کودتا په اړه بايد څو مهم او اساسي ټکي په پام کي وساتو:
- کودتا پداسي هېواد کي ترسره کېدی شي چي محدود فوځ ولري. په اسلامي هېوادونو کي له دوه درېو نه پرته په نورو ټولو کي د فوځ جوړښت داسي دی چي دا کار په کي ممکن دی.
- د يوې کودتا د بريا لپاره نه د لوړ رتبه افسرانو ملگرتيا ضروري ده او نه د لوی شمير افسرانو تنظيم ته اړتيا شته، برعکس زيات کسان د افشاء کېدو او د کودتا د ناکامېدو عامل کېدی شي، د دې لپاره د څو ضروري او مهمو قطعاتو ملگرتيا کفايت

کوي. که تاسو د زرهدارو د فرقې څو ټولي او په ګارد او کماندو کي څو ټولګي ولري او په هوائي ځواکونو کي هومره کسان چي د اقدام په وخت کي له هوائي ځواکونو نه د کودتا په ضد او د دولت په ګټه د کار اخیستو مخه ونیسي، چي دا کار په رن وی کي د څو ټانکونو په ودرولو هم کېدی شي، همدا ځواک د یوې کامیابي کودتا لپاره کفایت کوي. او که څو سرتېرې ولرئ او د اقدام په وخت کي د څو مخالفو مهمو افسرانو چاره د دوی په کور کي یا خپلې قطعې ته د تلو په دوران کي وکړي، د اقدام بریا ډېره آسانه او یقیني کوي.

- کودتا د جنرالانو کار نه دی. د یوې کامیابي کودتا لپاره یواځې د څو هغو افسرانو بنه او محتاطانه تنظیم ته ضرورت دی چي د ټولي او کنډک په کچه د څو خاصو مسلح قطعاتو قومنده يې مخامخ په لاس کي وي، د ټولي او کنډک د قومندانانو له موافقې او برخي اخیستو نه پرته هیڅوک کودتا نشي کولی. که تاسو د داؤد کودتا او بیا د ثور د اومې کودتا او د اسلامي ملکونو هره کودتا وڅېړئ و به ګورئ چي په ټولو کي مهمه ونډه د وړو ضابطانو، برید منانو او تورنانو وه.
- په افغانستان کي اسلامي تحریک له پوهنتون څخه پیل شو، له جومات نه ئې ملاتړ ترلاسه کړ او فوځ ورسره ملګري شو. په ایران کي هم دې ته ورته کار وشو. د ایران او افغانستان تجربو دا هم وښوده چي کله حاکم نظامونه متلاشي شوي او عام ولس په صحنې کي فعال حضور موندلی نو قدرت په دې خاطر ملایانو ته په لاس ورغلی چي د عام ولس قیادت د جومات له لاري د ملا په لاس کي دی، په دې اړه هیڅ ډله له ملا سره د رقابت په موقعیت کي نده.
- د کمونیزم له ختمېدو وروسته د نړۍ اسلامي نهضت له نوي وضعیت سره مخامخ شو. په اسلامي ملکونو مسلط غربي ښکېلاکګرو یواځې اسلامي نهضت، د استعمار ضد خوځښتونو او ملي پاڅونونو لامل وموند، له دې نه مخکي به یا له نشنلستي مقاومتونو سره مخامخ وو او یا له کمونیزم نه متأثره شوو خوځښتونو سره، که څه هم د مبارزې صحنې ته د اسلامي نهضت له راوتلو نه وروسته هم تر

یوې مودې غربي ځواکونو کمونیزم خپل اصلي حریف او رقیب ګڼلو، په دې خاطر چې د شوروي اتحاد او وروسته د چین په څېر دوه ستر ځواکونه ئې ترشا ولاړ وو او اسلامي نهضت داسي کوم حامي ځواک نه درلود، د شوروي اتحاد له ماتې او زوال نه وروسته غربي ځواکونو خپله ټوله توجه اسلامي نهضت ته واړوله او هغه ئې اصلي خنډ او خطر وګڼلو، د کمونیزم دوه ستر حامي ځواکونه هم له غرب سره په هغې مبارزې کې ملګري شول چې د اسلامي نهضت په ضد پیل شوې، دا ځکه چې یو ئې په چچین او مرکزي آسیا او بل ئې په شرقي ترکستان کې له اسلامي نهضت سره اوږدې ستونزې لري. دا اوس چې د امریکا تر مشرۍ لاندې د تروریزم ضد بین المللي مبارزې په نوم کومه جګړه روانه ده دا په حقیقت کې د اسلامي نهضت خلاف د غرب او کمونیزم ګډ جنګ دی چې د اسلامي ملکونو غلام چارواکي هم ورسره ملګري شوي.

- نن نن اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واک کې لري چې له دې نه مخکې ئې هیڅکله نه درلودل، په لوی شمیر کې مخلص، پوه، با ایمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلمیان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسیع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږي، په یوه وخت کې په ګڼ شمیر جبهو کې داسي کار روان دی چې له هیڅ یوه ئې د یوې ستړې او اساسي نتیجې طمع نشي کېدی، که د دې امکاناتو یوه برخه هم د یوه مهم هدف په لوري توجیه شي نو په زړه پوري نتیجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کې انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې نه پرته به ئې هلي ځلي هیڅکله هغه نتیجه ورنکړي چې انتظار ئې کوي. باید وګوري چې په کوم ځای کې د یوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځایونو زیات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کې دا کار تر نورو ځایونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای باید انتخاب شي او په همدې باید ترکیز وشي. زه د

افغانستان او افغانانو وضعیت داسي ګورم چي دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کي د امریکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چي کوم امکانات شته د نړۍ په هیڅ ګوټ کي ئې نشو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، یوه ستر ځواک ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امریکا تر هغه ډېر ضعیف ورته بریښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګنډو ځنګلونو د چریکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صلیبي جنګ له افغانستان نه پیل شوی، د امت برخلیک د دې جګړې په پایلو پوري تړلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو انشاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

- متأسفانه د اسلام په نامه ځینې جوړې شوې ډلې د دې په ځای چي خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجیه کړي او یا د مفسدو رژیمونو په نسکورولو کي تر ې استفاده وکړي برعکس پداسي فعالیتونو کي تر ې استفاده کوي چي نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات یا په مذهبي نښتو کي ضایع کړي او یا د عادي خلکو په وژلو او نورو پریوتو او بیهوده فعالیتونو کي. کله کله په همداسي فعالیتونو کي د دغو ډلو تلفات هومره زیات شي چي په دې سره یو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.
- د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کي له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانستل" نه مفید دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چي امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کي استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کي جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نکوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چي اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه

څوڅو ځله زيات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدين کومو امکاناتو ته اړتيا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نشي ترلاسه کولی. بايد په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واک کې ئې لري او يا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت بايد داسې تنظيم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زيات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعيت او له امريکايانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتيا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امريکايي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً يوه ورځ او شايد ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه يواځې د امريکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکه د دوی په ضد يوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امريکا يو اړخيز او وحشيانه بريد او له دې بريد سره د ډېرو هېوادونو شديد مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امريکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسې يوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پيل شوې.

- که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزيد تشديد شي، ډېر هېوادونه به د امريکا په اړه خپلو سياستونو کې تجديد نظر ته تشويق کړي.
- د مجاهدينو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره بايد د عملياتو داسې طريقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملياتو له مخنيوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدينو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدينو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفيد او ګټه ور، د دې په ځای بايد چريکي جګړو ته ترجيح ورکړو، د جګړې ابتکار بايد د تل لپاره د مجاهدينو په واک کې وي، د بريد وخت، ځای او څرنګوالی بايد دوی وټاکی، په دښمن باندې ټول بريدونه بايد ناڅاپي وي، پداسې وخت کې بايد په هغه بريد وشي چې کاملاً غافل وي او د بريد د مقابلې هيڅ تياری نلري، پداسې ځای کې وربانديز بريد وشي چې د سيمې جوړښت د مجاهدينو په ګټه

او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټي او مصئوني مورچلي کي او هغه په آوار او خلاص میدان کي، دوی د غره په ډډي او ځنګل کي او هغه په بهدیا کي او د مجاهدد وسلو خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهدله خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنشي.

- دښمن هڅه کوي چې لومړی په بریدونو اعتراف ونکړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسي چې نه نړۍ وال ترې خبر شي او نه د امریکا ولس، دا ځکه چې په بریدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له یوې خوا په نړۍ کي د امریکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي، له بلي خوا د جنګ د دوام په ضد د امریکایي ولس مخالفت مزید تشدید کوي. متأسفانه مجاهدین تراوسه په دې ندي توانېدلي چې د خپلو عملیاتو او په هغوی کي د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فیلمونه جوړ او د نړۍ د تلویزیونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدین باید دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عملیات په خپل ذات کي اهمیت لري، خو د دې عملیاتو اهمیت به هلته څو برابره شي چې نړۍ وال ترې خبر کړی شي. مونږ دوی ته د داسي عملیاتو یوه طرحه وړاندي کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فیلم جوړېدی شي، په دې شرح:
- په دې عملیاتو کي به تقریباً پنځلس مجاهدین برخه اخلی، چې لدوی سره به پنځه راکټ لانچری، پنځه پیکا او له نورو سره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هرې ګزمې د ګاډو شمیر تقریباً پنځه شپږ وي او د افرادو شمیر ئې د دیرشو شا او خوا کي، د همدې شمیر ګاډو او سورلیو لپاره باید ضروري وسائل برابر کړی شي.
- د عملیاتو لپاره به داسي تنګه دره انتخابوئ چې د سړک یوې بلي خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.
- د سړک په هغې ژۍ کي چې ګاډي ئې خوا ته تیرېږي، پنځه شپږ ځایه د هاوان تقریباً شپږ شپږ مرمۍ داسي ځای په ځای کړئ چې دوه ئې له ریموټ کنټرول نه لس پنځلس ګزه لري، نښې اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کین اړخ ته او دوه د

ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دېرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.

- ټولي مرمۍ باید د سړک په ژۍ کي د سړک له سطحې نه تقریباً یونیم ګز اوچتي ښخي کړئ، له ټانک نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کي د ماین له ښخولو نه تل ډډه وکړئ ، دا ځکه چي په دې صورت کي د چاودنې ټولي چرې پورته درومي او د چاودنې له ځایه یو او دوه ګزه لري هدف ته هیڅ تاوان نشي رسولی، حال دا چي د سړک په جګی ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو، ښې او کیڼ اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په ښپږو سوو ګزو فاصلې کي د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هرې چاودنې خوا ته روان وي او یا له ماین څخه یوې بلې خوا ته تیر شوی وي.
- تاسو کولی شئ ټول ماینونه په یوه وخت او هلته منفجر کړئ چي د هر ماین خوا ته د دښمن د قطار یو ګاډی رارسېدلی وي. او یا هر یو بیل بیل منفجر کړئ.
- په راکټ او پیکا مسلح مجاهدین باید داسي ځای په ځای شوي وي چي له چاودنې سره سم هر ګادی لومړی د راکټ او بیا د پیکا تر اور لاندي ونیولی شي او په پای کي له وړې وسلې نه استفاده وشي.
- ویډیوئي کامرې باید داسي ځای په ځای شوې وي چي د عملیاتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندي وي، له عملیاتو نه مخکي د ټولي ساحې دقیق فیلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملیاتو ساحې ته د رارسېدو، د چاودنو، د راکټونو او پیکاوو د ډزو، د تخریب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فیلم واخستی شي.
- دا عملیات باید ډېر سریع او چټک ترسره شي، د عملیاتو له پیل نه تر پای پورې او د عملیاتو له سیمې نه وتل باید تقریباً پنځه څلویښت دقیقې ونیسي. دا ځکه چي د مخکنیو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کي ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم پداسي عملیاتو کي طیارې څه خاص او مؤثر کار نشي کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کي محدود شمیر مجاهدین

موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کي د دوی بمبارۍ څه اثر لري.

- که داسي څو عملیات ترسره شي او فیلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امریکایي ځواکونو ته به په افغانستان کي پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کي د چاودنو او تقریباً دوه سوه اتیا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د یوه داسي برید په وجه ووتل چې څو امریکایي کماندوګان په کي ووژلی شوو او صومالیائي سرتیرو د امریکایي فوځیانو مړي په جیپانو پسې وتړل او په سړکونو کي ئې وګرځول. د دې عملیاتو فیلم د امریکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کي د امریکایي فوځونو د مزید پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چې چارواکي ئې دې ته اړ کړل چې له دې هېواده فوراً او له ځنډه پرته ووځي. د دا راز عملیاتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواده زیات مساعد دي. کوم مجاهدین چې دا راز تاریخي عملیات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاریخ کي په زرینو تورو لیکل کېږي. زمونږ هیله دا ده چې د مجاهدینو ځینې په خدای مین او زړه ور ټولګي د دا راز عملیاتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادۍ ورځ رانږدې کړي.
- د افغانستان اوسنی حکومت په بهرنیو فوځونو متکي دی، له بهرنۍ حمایې نه پرته څو ورځي هم دوام نشي کولی، په افغانستان کي د بهرنیو ځواکونو شمېر، د شوروي اتحاد د ځواکونو په تناسب ډېر محدود دی، په دې شمیر سره نه د لویو لارو امنیت تأمینولی شي او نه د بنارونو او خپلو اډو، ګزمو او قطارونو، په هر ځای کي د دوی په ضد بریالي عملیات ترسره کېدی شي.
- غربیان او د دوی په رأس کي امریکایان د روسانو په مقایسه نه بنه رزمي روحیه لري او نه د زیاتو تلفاتو د تحمل حوصله. که په افغانستان کي د دوی تلفات تر اوسني شمېر نه لږ نور زیات شي، نو حتماً او ډېر ژر به له دې هېواده وځي. باید په خپلو ټولو عملیاتو کي د دښمن د تلفاتو تزئید زمونږ اصلي هدف وي او تر هر څه

زیات دې ته توجه او اهتمام وکړو، تر هغه ځایه چې مقدور وي باید ټول امکانات د همدې هدف لپاره په کار واچوو او د نورو اهدافو په غرض ئې له کارولو نه ډډه وکړو، د لاس پوڅې رژیم په ضد اقدامات باید تر هغه وځنډوو چې بهرني ځواکونه له هېواده وایستلی شي.

- امریکایانو په افغانستان له خپل تیري نه فقط یوه نتیجه ترلاسه کړې او هغه د طالبانو د رژیم نسکورول، له دې نه پرته ئې هیڅ موفقیت او لاس ته راوړنه نه درلوده.، نه د افغانستان په اوضاع مسلط شول، نه ئې قوي مرکزي حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د خپلې خوښې امنیت تأمین کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د ګاز او نفت په انتقال موفق شوو، نه د مقاومت په ځپلو وتوانېدل، نه ئې په خپلو اډو او ګزمو د مجاهدینو د پرله پسې بریدونو مخنیوی وکړی شو، نه ئې د مخدره موادو د کښت او تجارت مخه ونیولی شوه، نه ئې د هغو افغاني ډلو ترمنځ د خونړیو نښتو لړۍ پای ته ورسولی شوه چې د دوی په خدمت کي او پدوی پوري تړلې دي او نه ... له جګړې وروسته مرحلې په ټولو موخو کي ناکام دي، په افغانستان کي د دې ناکام حضور اوږدمهاله دوام ورته ممکن ندی، مخصوصاً د تلفاتو د مزید زیاتوالي په صورت کي.
- د چریکي جنګ له مهمو غوښتنو څخه یوه دا ده چې باید په هېواد کي داسي حالت راپیدا شي چې واکمنه طبقه او د دوی بهرني حامیان، ټول ولس د ځان دښمنان وګڼي، له هر چا ویره ولري، په هیڅا اعتماد ونشي کړی. دا ذهنیت باید ایجاد شي چې له محدود شمیر کسانو نه پرته ټول ولس د دوی په ضد او د بهرنیو ځواکونو په خلاف جنګېږی، د دشمن او ولس تر منځ کرکه، دشمني او بې اعتمادي راپیدا کول د چریکي جنګ یوه مهمه او اساسي برخه ده. دښمن باید په دې ونتوانېږي چې په ولس دا خبره ومني چې محدود شمیر افغانان او یا یوه خاصه ډله او ډلې د دوی په ضد په جګړه لګیا دی، دشمن تل هڅه کوي چې د خاصې ډلې په ضد هومره پراخ تبلیغات وکړي چې د مخالفینو په ضد خپل هر اقدام موجه وښیي، جنګ په خپله ګټه

توجیه کړي او هغه د ولس په نفع ثابت کړي، خپل عسکر، ملت او حامیان قانع کړي چي د دې ډلې په ضد د جنګ دوام تر پایه ضروري دی او مشروعیت لري! که مجاهدین، ګڼ شمیر مختلف مستعار نومونه تبلیغ کړي او داسي وښیي چي دا بیلې بیلې ډلې دي چي هره یوه په مستقل طور په جهاد لګیا ده، هر ګروپ ته ځینې عملیات منسوب شي او دا خبره اعلان کړي چي د دښمن له خوا په ګوته شوو ډلو سره ارتباط نلري، د هېواد د آزادۍ او د ملت د ژغورنې لپاره جنګېږي، د ولس له متنه راولاړ شوی، د ولس د احساساتو او غوښتنو نمایندګی کوي، ټولو جهادی ځواکونو ته احترام لري، د ټولو یووالی غواړي او ... په دې سره په ولس کي او د دښمن پلویانو کي دا ذهنیت راپیدا کېږي چي دښمن په دې هېواد کي ډېر مسلح مخالفین لري، د افغانانو اکثریت لدوی نه کرکه لري او له خپل هېواده د پردیو ځواکونو وتل غواړي. خو باید متوجه وو چي په دې سره د مختلفو ډلو د زېرېدو باعث نشو، داسي ډلې د مسجد ضرار په څېر د دښمن په مورچلو بدلې شي. د مختلفو مسلح ډلو جوړول یو له هغو مشکلاتو څخه وو چي د اسلام دښمنانو افغان جهاد ورسره مخامخ کړ. همدا ډلې وې چي ځینې له روسانو سره یوځای شوې او ځینې له امریکایانو سره او دا دی اوس د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي.

- مبارزینو ته د شعارونو انتخاب هم ډېر اهمیت لري، باید په ډېر دقت سره خپل ورځني شعارونه انتخاب کړي، له داسي شعارونو نه باید په کلکه ډډه وکړي چي ولس لدوی نه بیلوي او دښمن ته د دې موقع ورکوي چي له دې نه تبلیغاتي استفاده وکړي او د ولس خواخوږي ترلاسه کړي. آزادي، خپلواکي، اسلام، عدالت، امنیت، ملي وحدت، د بهرنیو ځواکونو ایستل، د ملت د خوښې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول، د ظلم مخنیوی، د مظلومې او محرومې طبقې خدمت او د دوی له حقوقو نه په کلکه دفاع، دا باید د مجاهدینو اساسي شعارونه وي.
- باید د دښمن د تلو راتلو ټولي لاري، په پراخه پیمانه او په دقیقه توګه ماین

کاري شي. له ريموټ کنټرول او د برقي شارت په ذريعه انفجاراتو نه اعظمي استفاده وشي. تجربو دا ښودلې چي په آواره زمکي کي د ماينونو تعبيه او ځای په ځای کولو، له ټانکونو نه پرته په نورو مواردو کي په زړه پوري نتائج نه دي ورکړي. د دښمن د عادي وسائطو او پلو ځواکونو په ضد ښه نتائج نه ورکوي، دا ځکه چي د چاودنې چرې پور ته درومي او د زمکي سر نه نيسي او هغه اهداف نشي احتوا کولی چي له چاودنې نه په دوه درې متره فاصله واقع وي، بايد ماينونه د لارو دوو خواوو ته د سړک په جګې ژی، د زمکي له سطحې نه تقريباً يونيم متر اوچت شخ کړی شي، په دې صورت کي د چاودنې چرې ښې او کين اړخ او مخي ته ډېره ساحه نيسي او د چاودنې د قوت په تناسب پراخه ساحه احتوا کوي. پداسي چاودنو کي بايد د دې په ځای چي د ټانک ضد ماين يا باروت او د اوسپنې له ټوټو نه کار واخلئ برعکس د هاوان له مرميو، د توپ، ټانک او ميزايل د مرميو له سرګلولو نه استفاده وکړئ.

- د چريکي جنګ په ابتدائي مراحلو کي بايد له داسي عملياتو نه په کلکه ډډه وشي چي په هغه کي د تلفاتو احتمال زياد وي، داسي بريالي عمليات چي مجاهدين په کي تلفات ونلري، دښمن د زياتو او مسلسل تلفاتو متحمل شي او له خپل عکس العمل نه هم هيڅ ترلاسه نکړی شي، دا د مجاهدينو او ولس روحيه مزيد پياوړې کوي او راتلونکي ته ئې لازيات هيله من کوي.
- بايد د لويو لويو جنګي ډلو له جوړولو نه ډډه وشي، د دې په ځای مجاهدين په وړو وړو، درې او پنځه کسيزو ټولګيو کي تنظيم کړئ.
- د کمين په عملياتو کي دوه او درې مستقل ګروپونه سره يو ځای کړئ.
- له جبهه ئې عملياتو او د ثابتو مرکزونو له جوړولو نه ډډه وکړئ.
- لازمه ده چي په چريکي عملياتو، راکټي حملو، کمين نيونو، ماين کاري او د دښمن د جواسيسو په ترور اکتفا وشي. که دا ډول عمليات په پراخه پيمانه ترسره شي نو د جبهه ئې عملياتو مرحله به هم ډېر ژر راورسېږی. دې ته بايد متوجه وو چي جبهه ئې عمليات ډېرو داسي امکاناتو ته ضرورت لري چي مجاهدين ئې په اوسنيو

شرائطو کي نشي تأمينولی.

- مونږ به هلته ډېر موفق وو چي دښمن په دې له پوهېدو نه عاجز وي چي څوک، کله، څنګه او چیرته په ده برید کوي، برید کونکی هیڅکله ونه پیژني، د جګړې ابتکار د مجاهدینو په نفع له لاسه ورکړي، په دې ونتوانېږي چي د نښتې میدان، وخت او څرنګوالی انتخاب کړي، ابتکار په بشپړه توګه د مجاهدینو په لاس کي وي، پداسي نښتې کي له ښکېلېدو نه باید ډډه وشي چي وخت، ځای او څرنګوالی ئې دښمن ټاکلی.
- د دښمن په هغو اډو له برید نه باید ډډه وشي چي کافي دفاعي استحکامات لري، د دښمن ضعیف نقاط تشخیص او د بریدونو لپاره ئې غوره کړئ.
- په دې مرحله کي نباید د دښمن په هغو لویوقطارونو برید وشي چي د ګاډو شمیر ئې لسو ته نږدې وي. پداسي مواردو کي فقط له ماینونو نه استفاده وکړئ. په لویو قطارونو برید باید بعدي او مخکي تللو مرحلو ته پریښودی شي، دا کار هغه وخت ګټه ور دی چي پراخې سیمې په مکمل ډول د مجاهدینو په لاس کي پریوتې وي، د دښمن له جاسوسانو او حامیانو نه تصفیه شوې وي او خلک ئې د مجاهدین او د دوی د اهدافو ملاتړ کوي.
- له کامل بري نه مخکي د حکومت جوړول، د دولتي ادارو لپاره مسئولین نومول، د راتلونکي حکومت مهم غړي معرفي کول او دې ته ورته کارونه نه یواځې بې ځایه او له وخت نه مخکي کارونه دي بلکي منفي نتائج ورباندي مرتب کېږي، د راتلونکي حکومت په اړه باید په عامو الفاظو وویلی شي چي مونږ داسي حکومت غواړو چي اسلامي وي، د ولس خادم ، د ملت په خوښه او آزادي ارادې جوړ شوی، له صالح، باکفایته، با ایمانه، له خدایه ویرېدونکو او په ولس مهربانه افرادو نه جوړ حکومت، د مستضعفانو حامي، د خیانت، ظلم، بې عدالتۍ او تبعیض مخالف حکومت. له خپل وخت نه مخکي حکومت جوړول بې ځایه حساسیتونه راولاړوي او د مهمو کسانو معرفي کول دا عیب لري چي د هر یوه وژنه او د دښمن په لاس کي پریوتنه د غړو

روحیه مړاوې کوي.

- په افغانستان کې طالبانو ته ښه موقع په لاس ورغلې وه، له دې مهم فرصت نه په استفادې سره زیات کارونه کېدی شو خو متأسفانه هغوی څو ستر ستر اشتباهات درلودل:
- دوی د بهرنیو ځواکونوپه لمسون له حزب اسلامي سره جګړه پیل کړه، پداسي حال کې چې په افغانستان کې اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پیل شوی او د جهاد د اوږدو کلونو په دوران کې دا حزب د مقاومت د ملا تیر ګټل کېدو، په کار خو دا وه چې طالبان له حزب اسلامي سره یو ځای شوی وی او په ګډه ئې د اسلام لپاره کار کړی وی. متأسفانه د دوست او دښمن عدم تفکیک، د دې باعث شو چې طالبان تر هر چا د مخه له دوستانو سره د جګړې لویه او نه جبرانېدونکي اشتباه وکړي.
- د جنرال مالک په څېر کمونست جنرال باندي اعتماد او د ده په ملګرتیا کې په زرهاوو سرتېري شمال ته لېږل او ټول لاس تړلي د مرګ کومي ته سپارل او یا په جنرال دوستم اعتماد او هغه ته د زرهاوو کسانو تسلیمول، چې ټول په ډله ایزه توګه په قتل ورسېدل، له لسو زرو نه زیات طالب جنګیالي د دغو دوو سترو اشتباهاتو قرباني شول. دا شمېر سرتېري په ټول افغانستان د کاملې سلطې لپاره کافي وو. په دومره قربانۍ سره ستر ستر کارونه ممکن وو.
- دوی د پاکستان په استخباراتي اداره دومره اعتماد وکړ چې هغوی ته ئې په خلاص لاس د افغانستان د ننه د کار کولو اجازه ورکړه، چې په پای کې همدا اداره له امریکا سره د طالبانو په ضد جګړې کې یو ځای شوه او د دوی حکومت ئې نسکور کړ او د دوی پنځه سوه غړی ئې ونیول او امریکا ته ئې لاس تړلي تسلیم کړل.
- له مکتب او پوهنتون سره حساسیت، له تعلیم او تربیې نه د نجونو محرومول، د مکتب او مدرسې د توحید او د یوه جامع تعلیمي نصاب د جوړولو په ځای پداسي مدرسو او نصاب ټینګار چې نه د طالب آخرت شیرازه کولی شي او نه دنیا، نه د

قرآن، حديث ، اسلامي تاريخ، د هېواد تاريخ، ليک او لوست ښودنه په کي کېږي او نه د ورځني ژوند د ضروري علومو زده کړه، هلته د صرف او نحوې څو ابتدائي کتابونه او د فقهې څو مختصر کتابونه، د يونان د زړې او تاريخ وهلې فلسفې او منطق په څنګ کي لوستل کېږي، هغه فلسفه او منطق چې نه د چا د دنيا په درد خوري او نه د آخرت، خو پدغو مدرسو کي همدا له موډه لوړلې فلسفه او منطق تر ټولو نورو مضامينو مهم ګڼل کېږي. پيغمبر عليه السلام خو ابو ذر غفاری، بلال حبشي، صهيب رومي او سلمان فارسی ته هم د قرآن درس ورکولو پداسي حال کي چې نه په ليک لوست پوهېدل، نه ئې صرف او نحوه او د يونان فلسفه او منطق لوستلی وو!! خو متأسفانه زمونږ په محلي او کليوالو ديني مدرسو کي د قرآن له تدريس سره مخالفت کېږي، که په لويه دوره کي د قرآن تدريس جائز ګڼي نو هلته هم په قرآن کي نحوه لولي او تر هر څه زيات په نحوي تحقيق ترکيز کېږي!!

- مسلسل ناکامي او د اوږدې مودې لپاره په ذلت او اسارت کي ژوند، په ملتونو کي د حقارت، ضعف، ناتوانۍ او بې چارګۍ احساس راولاړوي، دا احساس نه په مجردې فرهنګي مبارزې له منځه تلی شي او نه په اقتصادي ودې او ترقي، دا فقط په يوه ملي قيام او دښمن ته په يوې لويې ماتې او په يوې نابرابري جګړې کي د سترې بريا او فتحې په نتيجه کي له منځه ځي او ځای ئې عزت النفس، غرور، سرلوړي او په ځان ويسا او اعتماد نيسي. که څوک غواړي چې اسلامي امت دې له روان دردناک حالت نه وژغورلی شي او د ده تير برم ، مجد او عظمت دې بيا اعاده شي، دا هدف له جهاده پرته له بلې لارې نشي ترلاسه کېدی، تاسو وليدو چې شوروي اتحاد ته ماتې ټول اسلامي امت راوېښ کړ او د پردیو له سلطې نه د آزادۍ احساس، عزم او جذبه ئې په امت کي راپيدا کړه. دا احساس هومره قوي، ځواکمن او خوځنده وو چې استعماري ځواکونو هغه خپلو ګټو ته جدي ګوابښ وګڼلو، خپل داخلي رقابتونه ئې شاته وغورځول، د دې ستر او يواځنې ګوابښ په ضد ئې يوه بل ته لاس ورکړ او ګډه مقابله ئې پيل کړه. که د الله جل شأنه په فضل سره امريکا په افغانستان او عراق کي

د شوروي اتحاد له برخليک سره مخامخ شي د دې بريا اغېزې به په اسلامي امت هومره ژورې وي چې د عزت او سرلوړۍ اوج ته د رسېدو په وړاندې ټول پراته خنډونه به ئې له مخي لرې شي، د دې بريا پايلې به امريکا ته خامخا همغسي وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. په يقين سره ويلی شو چې په دې سره به نه يواځې په اسلامي نړۍ د غربی ځواکونو دا د څو پېړيو سلطه پای ته رسېږی او د دوی لاس پوځي حکومتونه به يو په بل پسې رانسکورېږي بلکي د امريکا متحده ايالات به د شوروي په څېر ټوټې ټوټې کېږي. د هغه چا په شعور او عقل ژړا په کار ده چې ګمان کوي امريکا زوال نه منونکی ځواک دی او تر اوږدې مودې به د يواځنې زبر ځواک په څېر پاتې کېږي، دا کسان نه د امريکائی ټولنې له کاواک اجتماعي جوړښت او په هغه کې د زوال له خورو او ژورو عواملو نه خبر دي او نه له هغه الهي سنت نه چې هر عمر خوړلی فرد او ټولنه په زړښت او بيا زوال محکوموي، د امريکا له وضعيت نه باخبره پوهانو دا انتظار کولو چې امريکا به له شوروي اتحاد نه مخکې په زوال محکومېږي، په امريکايي ټولنې کې ئې د فساد او زوال عوامل تر شوروي اتحاده ډېر ژور او پراخ ليدل، تاسو کې د غربي نړۍ د ټولو پوهانو او مفکرينو تحليلونه او وړاندويني له نظره تيرې کړئ وبه ګورئ چې د غرب مخصوصاً د امريکا راتلونکي تياره او ويرونکي ښيي او زوال ئې نږدې ګڼي. امريکا يوه بريژنف او يوه افغانستان ته ضرورت درلود چې نړۍ ئې له شر نه وژغورلی شي، د بش په څېره کې بريژنف په لاس ورغلی او په افغانستان او عراق کې د شوروي په څېر ښکېل شوی او په دواړو کې له چريکي جنګ سره مخامخ. د افغانستان په لوري د شوروي اتحاد مخکې تګ هم ځينو بادي الرأی کسانو د ځواکمنۍ او قدرت اوج ګانو خو په دې نه پوهېدل چې اوج يعني د زوال پيل!! او همدا په طبيعت او انساني تاريخ حاکم الهي سنت.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲\۴\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

زه يو ځل بيا خپل مؤمن ولس ته اطمئنان ورکوم چې د تل په څېر به د خپل ولس په څنګ کې وو او تل به له اسلام او هېواد نه دفاع کوو، له خپلواک او سرلوړي افغانستان او د افغان ولس د خوښې اسلامي حکومت نه پرته به په بل څه راضي نه شو، د دوی د اطمئنان لپاره لاندې وضاحتونه ضروري ګڼو:

- مورږ د کابل له اداري سره هیڅ خبري آتري نه لرو، داسې خبري مفید نه ګڼو، د کابل له حکومت سره خبرو په هغه صورت کې معنی درلوده چې څه واک ئې په لاس کې وی، اوس خو د افغانستان سیاسي واک په کابل کې د امریکا د سفیر او نظامي واک ئې د امریکایي ځواکونو د قومندان په لاس کې دی، همغسې لکه چې په عراق کې ټول واک د پال بریمر په لاس کې دی.
- مورږ د هر هغه افغان ستاینه او ملاتړ کوو چې خپلواک او آزاد افغانستان غواړي، د اشغالګرانو په فوري وتلو ټینګار کوي او له خپل دین او وطن نه د دفاع لپاره ئې د جهاد ملا تړلې او قربانۍ ته چمتو شوي، دا د هر مؤمن افغان دیني فریضه ګڼو.
- په دې باور وو او یو چې د افغانستان اساسي مسائل دا دي: د افغانانو د خپلواکۍ او ملي حاکمیت اعاده، د ټولو اشغالګرو ځواکونو فوري او بلاقید او شرط وتل، د ټولو بهرنیو لاسوهنو توقف، افغانانو ته د خپل برخلیک د ټاکلو حق ورکول، له بهرني ګوابښ، فشار او منځګړیتوب نه پرته د افغانانو تر منځ خپل منځي تفاهم، عادلانه او آزاد انتخابات او د افغانانو د خوښې منتخب اسلامي حکومت.
- د اشغالګرو ځواکونو په شته والي او په افغانستان د دوی په واکمنۍ کې د اساسي

قانون تسويد او تصويب، د جرګو جوړول او په حکومت کي تغيير او بدلون هيڅ ارزښت نه لري او د افغانانو هيڅ مسئله نه شي حل کولی. هم به اساسي قانون د دغو ځواکونو په خوښه جوړېږي، هم به جرګو ته د دوی د خوښي کسان راځي او هم به په حکومت کي هر تغيير او بدلون د دوی په امر تر سره کېږي.

- دا دی ګورو چې د اساسي قانون له هغې مسودې نه چې کميسيون وړاندي کړې وه ګڼ شمېر مادې د امريکايي ځواکونو د قومندان او د امريکا د سفير په وينا وايستلې شوې، د مثال په توګه د کميسيون په مسودې کي ليکل شوي وو چې د افغانستان د ټولو قوانينو مأخذ به اسلامي شريعت وي، خو هغه ماده حذف شوه او په اعلان شوې مسودې کي د هغې په ځای وليکلی شو: په افغانستان کي هيڅ قانون نه شي نافذېدلی چې د اسلام د سپيڅلي دين او په دې اساسي قانون کي د راغلو ارزښتونو مخالف وي. هرڅوک پوهېږي چې د دغې او مخکنۍ مادې ترمنځ څومره فرق دی!! همداراز په اعلان شوې مسودې کي دا اساسي او تر ټولو مهمه ماده ونه ليکلې شوه چې په افغانستان کي هيڅ بهرني مسلح ځواک په هيڅ نامه او په هيڅ صورت کي نه شي ځای په ځای کېدی.
- هر افغان پوهېږي چې راتلونکي لويه جرګه به همغسي وي لکه تېره لويه جرګه چې فيصلې به خليلزاد کولې او لاسونه ئې د لوئې جرګې په غړو اوچتول!
- که امريکايان وګوري چې د انتخاباتو له لاري د خپلي خوښي لاس پوڅی حکومت نه شي جوړولی او د دوی مخالفين اکثريت ترلاسه کوي نو انتخابات به ځنډوي.
- مور د مظلومو افغانانو او عراقيانو په ضد د امريکايانو جنايات په کلکه محکوموو، په دې باور يو چې امريکايان نه شي کولی په وحشيانه بمباريو او بې رحمانه وژنو سره د آزادي غوښتونکو افغانانو او عراقيانو روا مقاومت وځپي او د افغانستان او عراق اشغال ته دوام ورکړي، امريکايان به د فوځونو د شمېر په زياتولو سره فقط د خپلو فوځيانو مرګ ژوبله زياته کړي نه بل څه. دا مقاومتونه

اوس داسي مرحلې ته رسېدلي چې ځپل ئې د امریکایانو له وس نه وتلی.

- امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.
- امریکایان باید پوه شوي وي چې په بدمعاشۍ سره خپله لویي په نورو نه شي منلی، که ټوله نړۍ ئې ومني مسلمانان داسي لوئې ته سر نه ټیټوي، مسلمان مرګ مني خو غلامي، ذلت او سپکاوی نه مني.
- د ګاونډیو هېوادونو مخصوصاً د پاکستان چارواکو ته مي توصیه دا ده چې نور دې نو د مظلومو افغانانو په وژلو کې د دوی د بې رحمه قاتلانو له ملګرتیا نه لاس واخلي، تر اوسه ئې چې د ګاونډیتوب او اسلامي وروروليۍ د غوښتنو خلاف زمونږ د دښمنانو ملګرتیا کړې په همدې دې اکتفاء وکړي، هغه ورځ باید په پام کې ولري چې امریکایان به له افغانستان او ټولې سیمې وتلي وي او مونږ به یو د بل څنګ ته پاتې وو.
- د اروپائې اتحادیې له ځینو ملکونو نه مو انتظار دا وو چې دوی به د افغانستان په اړه همغه سیاست غوره کړي چې د عراق په اړه ئې غوره کړی، د حملې او اشغال غندنه او د ژرترژره وتلو مطالبه، متأسفانه هغوی داسي سیاست غوره کړ چې د افغانستان د اشغال په دوام کې د امریکایانو د ملاتړ معنی ورکوي، نه پوهېږو چې په دې ناروا جنګ کې د امریکا له ملګرتیا نه دوی د کومې ګټې طمع لري، ولي باید د اروپائیانو زامن د امریکایي چارواکو د جنګ غوښتونکو سیاستو لپاره قرباني شي،

ولي بايد د مظلومو افغانانو په وژلو کي د امريکايانو مرسته وکړي!!

- له کابل نه بهر د ايساف د ځواکونو استقرار يوه لويه غلطي او د امريکا په ګټه يوه ناکامه او بې فايدې هڅه ګڼو، امريکايي چارواکي غواړي چې په دې سره نور ملکونه په جګړې کې راښکيل کړي او د خپلو ناکامو سياستونو په بدو پايلو کې نور راشريک کړي. امريکايان ونتوانېدل چې په تېرو دووکلونو کې جګړه پای ته ورسوي، سوله او امنيت تأمين کړي، واکمن مرکزي حکومت جوړ کړي، د مخدره موادو د کشت او تجارت مخه ونيسي، په ائتلاف کي د شاملو ډلو ترمنځ د خونړيو جګړو مخنيوی وکړي او ... نو خود دا غوره ګڼي چې د دې رسوايي او بدنامۍ پېښې نور ورسره پورته کړي، د جګړې له دوام سره نړۍ والو او په خپله د امريکا د ولس د ورځ په ورځ زياتېدونکي مخالفت د راکمولو په اړه هم د نورو ملکونو راښکيلول مفيد ګڼي خو دا هڅې به هيڅکله هماغه نتيجه ورنه کړي چې امريکايي چارواکي ئې انتظار کوي.
- امريکايي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدين به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځيانو ورځ په ورځ زياتېدونکی مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امريکايانو په تېرو دوو کلونو کې هيڅ "ښه خبر" له افغانستان نه وانه اورېدو، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې دی د "بدو خبرونو" د مسلسل اورېدو حوصله ولري!!

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲\۸\۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم

پيغام

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى

وَ الّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فى سبيل اللّهِ وَ الّذِينَ ءَاوَوا وّ نَصرُوا أُولَئک هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ * صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

انگرېزانو او امريكايانو په دوو كلونو كي د مظلومو افغانانو په ضد او د دوى د مقاومت د ځپلو لپاره له هيڅ جنايت نه ډډه ونه كړه، په بمبارونو، كليو، كورونو او جوماتونو ئې بمونه وورول، په زرهاوو بې گناه افغانان ئې ووژل، په سلگونو ئې ونيول او دافغانستان د ننه او په بهر كي د خپلو اډو محبسونو ته ئې وليږدول او د گوانتانامو په اوسپنيزو قفسونو كي ئې په وحشيانه او بې رحمانه توگه تعذيب كړل، د سيمي د تصفيې په نامه ئې له كنر نه تر هلمند پوري ټولو ولايتو ته په وار وار او په لوى شمېر كي فوځونه وليږل او سترې سترې جگړې ئې ترسره كړې، د يوه يوه مجاهد د وژلو لپاره ئې مكمل كلي بمبارد كړل او په جوماتونو ئې د لمانځه په وخت كي راكټې وورولې، خو د بې گناه افغانانو له ځورولو نه پرته په بل څه ونه توانېدل، نه ئې مقاومت وځپلى شو، نه ئې جگړه پاى ته ورسولې شوه او نه ئې مزعوم امنيت او سوله راوستى شوه. دوى نه د هيروئينو د توليد او قاچاق مخنيوى وكړ او نه ئې د بيا ودانولو

په اړه خپلي دروغجني او غولونکي وعدې ترسره کړې!! د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسي دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کي امنیت شته او نه په لویو لارو کي، نه په عام ولس کي د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، ادې او ګزمې له بریدونو مصئونې!! د ملګرو ملتونو استازي او پلاوي د افغانستان امنیتي وضعیت وخیم ګڼي، د کابل د امریکایي اداړې چارواکي د نورو فوځونو د رالېږلو مکرر غوښتنه کوي او امریکایان په جګړې کي د ناټو د راښکیلولو هڅه کوي او افغانستان ته نور فوځونه رالېږي!! خو حقیقت دا دی چې د فوځونو په زیاتولو سره به یوازي د دوی جنګي مصارف اود دوی د عسکرو مرګ ژوبله زیاتېږي نه بل څه، نورو سیمو ته د فوځونو د خورولو یوازنۍ نتیجه به فقط دا وي چې هغو سیمو ته هم جګړه خوره شي چې نن نه په کي بهرني ځواکونه شته او نه جګړه!! نه پوهېږو دا مغرور او کودن یرغلګر ځواکونه ولي په دې نه پوهېږي چې په جګړو او د مزید فوځونو په لېږلو سره هیڅ نه شي ترلاسه کولی، دا خبره هم د روسانو زړې تجربې وښوده او هم د انګرېزانو او امریکایانو ناکامې اوسنۍ تجربې!! د امریکا چارواکي ولي په دې نه پوهېږي چې په تېرو دوو کلونو کي دوی له افغانستان نه یو ښه خبر ترلاسه نه کړی شو، تل مأیوسونکي او بد خبرونه ورړسېدلي، له دې وروسته څنګه د ښه خبر انتظار کوي، اوس خو مقاومت داسي مرحلې ته ورسېدو چې ځپل ئې ممکن نه دی. آیا د امریکایانو په دوستانو او ملګرو کي یو داسي هوشیار انسان نشته چې دوی ته ووایي: څوک چې افغانستان ته د مزید فوځ لېږلو مشوره درکوي او له کابل نه بهر د ځواکونو ځای په ځای کول ضروری ګڼي، په اصل کي د دې ناکامې جګړې په ډنډ کي ستاسو مزید ښکیلېدل غواړي! او که له افغانانو نه څوک دا غوښتنه لري، هغوی دا خبره د ځان لپاره کوي نه ستاسو لپاره او نه د افغانانو او افغانستان لپاره، د دوی مقصد د بحران حل نه بلکي ستاسو د مټو په زور په قدرت کي پاتې کېدل دي!!

افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته اوس دا خبره کاملاً څرګنده شوې چې د افغانستان جنګ نه د طالبانو په ضد جنګ دی او نه د القاعدې په ضد، د طالبانو حکومت ختم شوی او القاعدې ته اوس امریکایانو په عراق کې داسې جبهه پرانستلې چې نور نو افغانستان ته ضرورت نه لري، د افغانستان او عراق جنګ په حقیقت کې د مخکنې صلیبي جنګ په څېر بل صلیبي جنګ دی، فرق ئې یا په دې کې دی چې د مخکنې صلیبي جنګ قومنده د ایټالیا په لاس کې وه او د اوسنې جنګ د امریکا په لاس کې، هلته اسلامي امت واحد خلافت درلود او د امت اکثریت د دښمن مخې ته تر یوې قومندې لاندې ودرېدلی وو، خو اوس له وحدت نه محروم دی، په وړو وړو ملکونو وېشل شوی، اکثر ئې د دښمنانو مستعمرې او حکومتونه ئې لاس پوڅې او په دې جګړې کې یا له صلیبي ځواکونو سره ملګري شوي او یا ئې د منافقت او سازش لار غوره کړې!! خو الحمد لله اوس په اسلامي امت کې د داسې شاځلمیانو شمېر زښت زیات دی چې له دین نه د دفاع په خاطر هرې قربانۍ ته چمتو دي، که مخامخ منظمه جګړه نه شي کولی، نو په سرتېرو بریدونو او چریکي جنګ سره دښمن ته هغه ګذارونه ورکولی شي چې د مخامخ جګړې خلا ورباندې ډکه کړي. دا ده د افغانستان او عراق تجربې زمونږ مخې ته پرتې دي، په افغانستان او عراق کې امریکایانو جنګ بایللی دی او إن شاء الله ډېر ژر به له دې هېوادونو نه په کډه کېږي. په عراق کې د امریکایي عسکرو روحیه دومره لوېدلې چې جورج بش ئې اړ کړ، بغداد ته په پټه، د شپې لخوا او غلچکی سفر وکړي او په دې سره د دوی پرېوتی مورال اوچت کړي، عجیبه ده!! د دوی هغه بدمعاشي او غرور او داسې له شرمه ډک غلچکي سفرونه!! همداراز د کلنټن مېرمني په همدې موخې کابل ته سفر وکړ!! خو وبه ګورو چې په دې سره به څنګه دا پریوتی مورال رااوچت شي!!

امریکایان دې خبریالانو ته اجازه ورکړي چې په کنر، پکتیکا، زابل، ارزګان، هلمند او نورو سیمو کې د دوی تصفیوي عملیات په خپلو سترګو وګوري او د پېښو حقیقي انځور نړۍ والو ته وړاندې کړي او خلک مخصوصاً په خپله د امریکا ولس په

دې خبر کړي چې دلته څه تېرېږي، امریکایي جنایتکارو عسکرو دلته کوم کوم جنایات کړي، څومره بې ګناه افغانان ئې وژلي او نیولي، په کلیو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه وروليل، خو سره له دې څنګه افغانان مقاومت کوي او ځای په ځای او قدم په قدم په دوی بریدونه کوي او دښمن ته نه هېرېدونکي تلفات اړوي. دا خبریالان دې پرېږدي چې له امریکایي عسکرو نه پوښتنه وکړي چې د دغو جګړو په اړه څه وایي، مورال ئې څومره پرېوتی او له جګړې څومره تنګ، مأیوس او ناامیده دي او څنګه په خپلو چارواکو لعنت وایي!!

اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې د افغانستان بحران د جګړې له لارې او په بهرنیو ځواکونو او د لاس پوڅي حکومت په ټپلو سره نه شي حل کېدی، نه شوروي اتحاد په دې موفق شو او نه به امریکایان او انګرېزان په دې موفق شي. د حل یوازنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بیا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک یوه منتخب اسلامي حکومت ته وسپارلی شي. افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې، نه د امریکایانو د بې ۵۲ تر چتر لاندې!! د ملي پخلاینې نه وروسته او د یوه افغاني مؤقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، نه تر امریکایي حکومت لاندې انتخابات!! د مؤقت حکومت د جوړولو طبیعي لار یا دا ده چې افغاني ډلې د پردیو له قیمومیت نه پرته په خپلو منځونو کې خبرو آترو ته کښېني او په یوه مؤقت حکومت توافق وکړي او یا دا چې لومړی یوه ممثله شوری جوړه شي او بیا دغه شوری مؤقت حکومت جوړ کړي. د ممثلې شورۍ د جوړولو طبیعي او آسانه لار دا ده چې د هر جامع جومات په سطحه د خلکو په خوښه محلي شوری جوړه شي، دا شوری، د ولسوالۍ شوری ته خپل استازي معرفی کړي او د ولسوالۍ شوری، د ولایت شوری او مرکزي شوری ته خپل استازي ولیږي او له دغو استازو نه جوړه شوې شوری، هم مؤقت حکومت جوړ کړي او هم په مؤقتې

مرحلې کې د ملي شورى چارې مخکې بوځي، طبيعي ده چې په دې مرحلې کې به محلي اداري د محلي شوراګانو له خوا جوړېږي او د امنيت تأمين به د همدغو محلي ادارو او محلي شورى ګانو په غاړه وي. تجربو دا ثابته کړه چې نه بهرني ځواکونه امنيت راوستى شي، نه لاس پوځي تحميلي حکومتونه او نه د پردیو د مټو په زور د اقليت حکومت په اکثريت باندې. اشغالګر ځواکونه د دې لپاره تل د اقليتونو حکومت خوښوي چې دا په مستعمراتو کې د دوى د مزيد پاتې کېدو لپاره ګټور وي، داسې حکومتونه په پردیو متکي وي او د اکثريت له وېرې تل د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټينګار کوي. د بن غونډې ته د همدې لپاره د اقليتونو او وړو ډلګيو استازي وبلل شول او په روس او امريکا پورې د تړلو ډلو حکومت ئې جوړ کړ. امريکايانو او روسانو دا ګمان کولو چې دې غونډې ته د خپلو مخالفينو په نه راباللو او په مؤقت حکومت کې د دوى په بې برخې کولو سره به د خپلې خوښې حکومت جوړ او بقا به ئې تضمين کړي او مخالفين به د تل لپاره له صحنې حذف کړي، خو د تېرو دوو کلونو جرياناتو يو ځل بيا دوى ته وښوده چې اشتباه ئې کړې او د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي.

امريکايان دې ګمان نه کوي چې د غولوونکو انتخاباتو له لارې به په افغانستان کې همغه څه وکړي چې په ګرجستان کې ئې وکړل، افغانان به په انتخاباتو کې هم دوى ته ماتې ورکوي، که دوى ته رأيې د ورکولو موقع ورکړى شوه نو يوازې هغه چا ته به رأيه ورکوي چې د افغانستان استقلال او آزادي او د ټولو پردیو فوځونو عاجل، فوري او بلاقيد او شرط وتل غواړي، له سرلوړو افغانانو دې دا طمع نه کوي چې د دوى غلامانو ته به رأيه ورکړي!

هغو ملکونو ته چې د امريکا لويي نه مني او د نړۍ د مشرۍ لپاره ئې اهل او ښايسته نه ګڼي او د امريکايي چارواکو له جنګ غوښتونکو سياستونو سره موافق نه دي، وايو چې د مسلمانانو او اسلام په ضد د امريکايانو په دې روان جنګ کې برخه مه اخلئ او د امريکايانو مرسته او ملګرتيا مه کوئ، برعکس يا د مسلمانانو په ضد د

دوی ظلم او تېری وغندئ یا بې طرفي اختیار کړئ او د جنګ پایلو ته انتظار وکړئ، لږ تر لږه د عراق په اړه چې تاسو کوم سیاست غوره کړی د افغانستان په اړه همدا سیاست غوره کړئ. د دغو ملکونو او ټولې نړۍ لپاره دا غوره ده چې امریکا په خپلو ماجرا غوښتونکو سیاستونو کې ناکامه شي او په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په انجام مبتلا شي اونړۍ وال د دوی له شر نه وژغورلی شي.

مورږ مسکو ته هم وایو چې که د اروپا نور هېوادونه دا کار نه کوي، تاسو خو باید دا کار وکړئ، ګمان مه کوئ چې امریکایانو به د روسیې په نسبت خپله زړه دښمني هېره کړي وي او په دې به راضي شي روسیه بیا هم د امریکا لپاره یو ځواکمن رقیب وي، برعکس هغوی غواړي ستاسو پاتې اعتبار او حیثیت هم د تل لپاره ختم کړي او ستاسو ټول سابقه ملګري یو په بل پسې وځپي، ځینې په یوه ډول او ځینې په بل ډول، عراق هغسې او ګرجستان دغسې، یو د جنګ له لارې او بل د بغاوت له لارې، دوی سوریې او ایران ته هم بډې رابروهلې دي او د مرکزي آسیا په هېوادونو کې چې دوی کوم فوځونه ځای په ځای کړي، دا به همداسې دلته پاتې وي، ستاسو مطالبې له دوی نه داسې دي لکه د فیل په غوږ کې د ماشې بنګا. د بش وروستۍ وینا په دې اړه د شک هر مجال ختم کړ او تاسو ته ئې واضح پیغام ولیږو چې د فوځونو د ایستلو په اړه د هیڅا عرایضو ته اهمیت نه ورکوي. دا فوځونه به تر هغه دلته پاتې وي چې ستاسو ټول اثر او رسوخ په کې ختم شي. نه پوهېږو تاسو په دې کې څه ګټه لیدلې چې د امریکا په لاس د افغانستان له اشغال سره موافق یاست او مسکو پلوه افغاني ډلو ته وایاست چې د امریکایانو ملګرتیا ته دوام ورکړي!!

مورږ د افغانستان د روان بحران عادلانه او پایدار حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو طرفدار یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو مورږ به ترهرڅا د مخه همغه لار غوره کړې وی. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیک د ټاکلو موقع

ورکړی شي، مورږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومي افغاني ډلي چي په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چي په افغانانو باور وکړئ، مورږ د امنیت تضمین درکوو، که په افغانانو باور نه کوئ له کوم بې طرفه اسلامي هېواد نه به وغواړو چي ستاسو د امنیت لپاره څو کسان راولېږي!! مورږ خپلواک اسلامي افغانستان غواړو، په عفوې، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کي یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!! مورږ د بهرنیو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوو او افغانانو ته وایو: تر څو چي ټول اشغالګر ځواکونه له افغانستانه نه وي وتلي وسله په زمکه مه ږدئ او له مقاومت نه لاس مه اخلئ. انګرېزان د اسلام او مسلمانانو زاړه دښمنان دي، د اسلامي امت د اکثرو مصیبتونو او ستونځو باعث همدا انګرېزان دي، دوی ته باید یو ځل بیا د میوند او جګدلک جګړې ور په یاد کړئ. امریکایانو بد معاشي ته ملا ترلې، د زور له ژبې پرته په بله ژبه نه پوهېږي، فقط په خپل جهادي مقاومت او پر له پسې ګذارونو سره هغوی دی ته اړ کولی شئ چي له افغانستان نه ووځي. باید همت وکړئ، بل اسلامي پاڅون ته ملا وترئ، په هرځای کي پر دښمن برید وکړئ، د هېواد په هیڅ ګوټ کي ئې یوه شېبه آرام مه پرېږدئ، خوب وربانديي حرام کړئ، دوی ته وښیئ چي افغانان غلامي او اسارت نه مني، له اسلام نه لاس نه اخلي، د پردیو سلطې ته سر نه ټیټوي، له خپل دین، خپلواکۍ، عزت او ناموس نه د سر په بیه دفاع کوي او په دې لار کي هري قربانۍ ته چمتو دي. افغانان د دې پېړۍ د جهاد سالاران او مخکښان دي، مبادا له نورو وروسته پاتې شي، مبادا عراقي مجاهدین له دوی نه دا مقام وګټي!!

افغانان دې مطمئن وي چي انګرېزان او امریکایان به د روسانو په څېر له افغانستان نه ووځي. الله تعالی به د دوی ټولي هلي ځلي ناکامه کوي، هغه افغانان چي په روان اسلامي جهاد کي برخه وانه خلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس

په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!!

زه يو ځل بيا مجاهدينو ته اطمئنان ورکوم چي ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هيله.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲\۹\۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د صدام حسين نيونه

وَ لا يحْسبنّ الّذِينَ كَفَرُوا أَنّمَا نُمْلى لَهُمْ خَيرٌ لأنفُسِهِمْ إِنّمَا نُمْلى لَهُمْ لِيزْدَادُوا إِثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ *

امريکايانو د صدام حسين نيونه لوی بری وګڼلو، له ده سره په چلند کي ئې د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، خو د ده نيونه به نه يوازي د عراقي ولس په مقاومت هيڅ منفي اغېز نه کوي بلکي برعکس اوس به هغه عراقيان هم په مقاومت کي برخه اخلي چي له دې د مخه ئې د دې واهمې په وجه له مقاومت نه ډډه کوله چي ښايي د مقاومت د بري په صورت کي يو ځل بيا مخکنی نظام په عراق مسلط شي. اوس به ټول آزادي غوښتونکي عراقيان په يوه مجاهد قيادت راغونډ ېږي.

د افغانستان او عراق مجاهدين د اسلام او خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي،

هیڅوک د کوم شخص لپاره خپل ژوند په خطر کي نه اچوي، د ظلم په ضد او د آزادۍ په شان د سترو او مقدسو آرمانونو لپاره قربانۍ ته چمتو کېږي. امریکایي چارواکي په دې نه پوهېږي چې د شخصیتونو په وژلو سره دا آزادي غوښتونکي مقاومتونه نه شي ځپلی.

د عراق په نیولو سره امریکا د عربي هېوادونو تر ټولو لوی او ځواکمن هېواد اشغال کړ، نور ضعیف او ناتوانه او واړه واړه عربي هېوادونه د دوی د کاملې سلطې په وړاندي نه شي خنډ کېدی، دا هېوادونه اکثراً په سیاسي، اقتصادي او نظامي لحاظ د دوی د مستعمراتو حیثیت لري او له کلونو کلونو رادېخوا هلته نظامي اډې لري. که له دې د مخه د دغو هېوادونو کوم چارواکي د امریکا او اسرائیلو په وړاندي څه حیثیت درلود نو دا هم د عراق او صدام حسین په وجه وو، له دې وروسته به دغو چارواکو ته هیڅ اهمیت نه ورکوي، برخلیک به ئې په واشنګټن کي ټاکل کېږي او هر څه به د جان ابی زید په امر تر سره کوي، هغه به د ټول خلیج وای سرا وي!!

د اسلامي هېوادونو واکمنان دې مخکي له دې چې د صدام حسین په څېر معامله ورسره وشي، باید خدای ته مخه کړي، د خپلو ولسونو اعتماد دې ترلاسه کړي او له دې حالت نه دې ځان وباسي چې خپل ولس ته فرعونان او پردیو ته غلامان وي. د عربو چارواکي دې واشنګټن ته د صدام د نیولو مبارکي نه ورکوي، دا کار به امریکایي یرغلګر دې ته هڅوي چې له تاسو سره هم همدا کار وکړي، ستاسو په لري کولو سره به د همداسي مبارکۍ پیغامونو طمع کوي!! بش لا د مخه اعلان کړی چې د عراق دیموکراسي به په ټول خلیج کي د دیموکراتیک انقلاب پېلامه وي!! هر هوښیار انسان د دې خبري په معنی ښه پوهېږي.

د صدام له نیولو نه وروسته به یو ځل بیا ټولې نړۍ ته څرګنده شي چې د امریکایي جنګ غوښتونکو چارواکو د دوهمې بهانې ختمېدو سره سره دا دی دوی د عراق له اشغال نه لاس نه اخلي، بیا به هم د دیموکراسۍ د پلې کولو په پلمه د عراق اشغال ته دوام ورکوي. د عراق او د ټولې نړۍ مسلمانانو ته به هم څرګنده شي چې

دا د عراق د اتمي او کيماوي وسائلو ختمولو او د صدام حسين د نيولو جنګ نه وو، بلکي بل صليبي جنګ دی چي له افغانستان او عراق نه پيل شوی.

د عراق او افغانستان پېښو وښوده چي نه د اسلامي نړۍ حکومتونه او فوځونه د امريکايي يرغلګرو مقابله کولی شي او نه ئې حکام او چارواکي، فقط د ملت له غېږ نه راپورته شوي مجاهدين کولی شي د اشغالګرانو مخي ته ودرېږي او د خپل هېواد له اشغال نه ئې مأيوس کړي.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲\۹\۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د قرآن فتوی

الّذِينَ ءَامَنُوا يُقَتِلُونَ فی سبيل اللّهِ وَ الّذِينَ كَفَرُوا يُقَتِلُونَ فی سبيل الطٰغُوتِ فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشيْطنِ إِنّ كَيْدَ الشيْطٰنِ كانَ ضعِيفاً *

النساء: ۷۶

د الله د لاري سرتېرو مجاهدينو!

د اسلامي امت د ژغورنې لپاره قربانۍ ته چمتو سپاهيانو!

السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

تاسو د اسلام د اصلي دښمن په ضد مقدس جهاد ته رابولم، د امريکا په ضد جهاد ته، د دې پېړۍ لوی دجال، هغه چي کابل او بغداد ئې اشغال کړي، د اسرائيلو

متولي، د مظلومو فلسطينيانو قاتل، د صليبي جنګ سر لښکر، د کفر، فساد او الحاد منبع، په اسلامي هېوادونو د تپل شوو ټولو استبدادي، ظالمو او مفسدو حکومتونو حامي او مرستندوی، د امت په ټولو زېرمو قابض او د نړۍ د ټولو شخړو، جګړو او ستونزو عامل.

هر هغه چا ته چي غواړي د جهاد الهي فريضه ادا کړي؛ وايو: اوس هغه وخت دی چي بايد خپل ټول توان طاقت د ستر دښمن په ضد جنګ ته سوق کړو، په نورو جبهو کي ثانوي او غيرضروري فعاليتونه متوقف کړو او په بل جنګ او په وړو جبهو کي له مصروفېدو ډډه وکړو. دا صحيح نه ده چي په يوه وخت کي په ډېرو جبهو کي مصروف شواو په ګڼ شمېر محاذونو کي خپل محدود ځواک ووېشو. دښمنان بايد درجه بندي کړو، لومړی بايد د لوی او اصلي دښمن چاره وکړو، حج مور ته همدا درس راکوي چي د جمراتو د رمي په ورځو کي لومړۍ ورځ د جمرة الکبری د رمي ورځ ده، جمرة الاولی او جمرة الوسطی په دوهمه او دريېمه ورځ رمي کېږي، په لومړۍ ورځ د دواړو لخوا نه آرام تېرېږو، له رمي نه ئې ډډه کوو او ځان جمرة الکبری ته رسوو، لوی دښمن ته، د وړو دښمنانو ترشا ولاړ دښمن ته، اصلي کار چي ترسره شي واړه او فرعي کارونه له څه زحمت نه پرته ترسره کېږي، زمور تېره تجربه؛ د شوروي اتحاد ماتې؛ په همدې حقيقت شهادت ورکوي.

د فلسطين جهادي تنظيمونو ته مي هم مشوره دا ده چي خپل سرتېري د تل ابيب په ځای بغداد ته وليږئ، د غلام په ځای د هغه آقا او بادار په نښه کړئ، سل اسرائيليان له يوه امريکايي سره مه برابروئ، نن د فلسطين جنګ او د اسلام او کفر تر منځ اصلي جنګ په افغانستان او عراق کي روان دی، د فلسطين په شمول د اسلامي امت د ټولو مسائلو برخليک په همدې جنګ پوري تړلی دی. که د اسلام دا لوی او اصلي دښمن دلته له ماتې سره مخامخ او وتلو ته اړ شو نو د شوروي اتحاد په برخليک به اخته کېږي او له خپلو ټولو مستعمراتو نه به وځي.

اوس هر مسلمان په دې پوهېږي چي د کمونيزم له ماتې وروسته د جنګ

مخکنۍ درې جبهې په دوو بدلې شوې او د کمونیزم خلاف له جنګ نه د امریکایانو له فارغېدو وروسته؛ دوی خپل ټول توان طاقت د اسلام په ضد جنګ ته متوجه کړ. په افغانستان او عراق له یرغل نه مخکې ، صلیبي ځواکونو د اسلام په ضد د جنګ داسې جبهه پرانستې وه چې په هغې کې امریکایان د پردې تر شا جنګېدل، په فلسطین کې ځې صهیونستان جنګول، په کشمېر او چچین کې ځې د روسانو او هندوانو ملاتړ کاوو، عراق او ایران، عراق او کویټ ځې جنګول او په اسلامي هېوادو کې ځې د مفسدو لاس پوڅو حکومتونو په ذریعه اسلامي تحریکونه ځپل، خو اوس په خپله په دې جنګ کې ښکیل شوي، مخکې د دوی فوځیان له مرګ ژوبلې خوندي وو؛ خو اوس هره ورځ کافي شمېر مړي او ټپیان انتقالوي، له دې د مخه به د دوی اجیر فوځیان په قتل رسېدل؛ خو اوس دوی په خپله په قتل رسېږي، مخکې به دوی د جنګ مصارف له شتمنو عربي هېوادونو نه ترلاسه کول او په خپله به ځې د جګړو ډېره محدوده برخه مصرف په غاړه اخیست؛ خو اوس یوازې په افغانستان او عراق کې باید د کال ۱۲۰ ملیارده ډالر مصرف کړي. مخکې د جګړو له منفي پاېلو نه دوی تر ډېره خوندي پاتې کېدل؛ خو اوس به په دې جګړو کې د ناکامۍ پایلې دوی ته کټ مټ هغسې وي لکه شوروي اتحاد ته د افغانستان په جګړې کې د ماتې پایلې.

زما ورونو! د سرکاري مفتیانو او بې همته دین خرڅوونکو ملایانو غلطو فتواګانو ته اعتناء مه کوئ، دوی خو حکومتونو د دې لپاره استخدام کړي او د مفتي او عالم لقب ځې ورکړی چې د حکامو هري پرېکړې ته شرعي رنګ ورکړي، د دوی وظیفه خو د واکدارانو په اوامرو باندې په پټو سترګو د تائید مهر لګول دي نه بل څه، د الله تعالی د صریح حکم په موجودیت کې د هیڅا فتوی ته ضرورت نه لرئ، هلته چې فرمایي:

وَ مَا لَکمُ لا تُقَتِلُونَ فی سبیل اللّهِ وَ الْمُستَضعَفِینَ مِنَ الرّجَالِ وَ النّسَاءِ وَ الْوِلْدَنِ الّذِینَ یَقُولُونَ رَبّنَا أَخْرِجنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِیَةِ الظالِمِ أَهلُهَا وَ اجعَل لّنَا مِن لّدُنک وَلِیًّا وَ اجعَل لّنَا مِن لّدُنک نَصِیراً * الّذِینَ ءَامَنُوا یُقَتِلُونَ فی سبیل اللّهِ وَ الّذِینَ کَفَرُوا یُقَتِلُونَ فی سبیل

الطٰغُوتِ فَقَتِلُوا أَولِيَاءَ الشيطٰنِ إِنّ كَيْدَ الشيطٰنِ كانَ ضعِيفاً *

النساء: ۷۵-۷۶

په تاسو څه شوي چي د الله په لار کي او د هغو بې وزلو سړو، ښځو او ماشومانو (د ژغورنې لپاره) نه جنګېږئ چي وايي: اې زمونږ ربه! مونږ له دغه ملک نه چي واکداران ئې ظالمان دي وباسه او له خپل لوري مونږ ته کوم ولي وټاکه او له خپلي خوا مونږ ته کوم مرستندوی وټاکه. څوک چي ایمان لري د الله په لار کي جنګېږي او څوک چي کافر وي د طاغوت په لار کي جنګېږي، نو د شیطان له ملګرو سره وجنګېږئ، یقیناً چي د شیطان هر کید او چل کمزوری دی.

باید پوره ډاډه او مطمئن وئ چي إن شاء الله امریکا به په افغانستان او عراق کي له ماتې سره مخامخ کېږي او په دې ماتې سره به اسلامي امت او ټوله نړۍ د امریکایي بدمعاشانو له شر نه ژغورل کېږي او د اسلامي امت د تېر برم او مجد د اعادې لار به پرانستل کېږي. و ما ذلک علی الله بعزیز

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر پیغام

وَ إِذِ ابتَلی إِبْرَهِیمَ رَبُّهُ بِکلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنّ قَالَ إِنی جَاعِلُک لِلنّاسِ إِمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرِّیّتی قَالَ لا یَنَالُ عَهْدِی الظلِمِینَ * صدق الله العظیم

ورونو خویندو!

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانان نن لوی اختر په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انګرېزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندي د صلیبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د دوی جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چي وغواړي بمونه وروي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، په کابل کي ئې د خپلي خوښي حکومت نصب کړی، رادیو، تلویزیون، هوائي میدانونه، نظامي اډې، لویې لاري او ټول ستراتیژیک نقاط د دوی په واک کي دي. نو دا د افغانانو لپاره د واقعي اختر ورځ نه دي، اختر به هلته وي چي افغانستان آزاد او افغانان خپلواک وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلې وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده او قدرت د ولس د خوښي منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد ته ستانه شوي وي.

ورونو خویندو!

مسلمانان دا لوی اختر د ابراهیم علیه السلام د قربانۍ د کلیزې په توګه

لمانځي او په دې سره د خپل جد د قربانۍ سنت ته خپله ژمنه او التزام څرګندوی. خو راشئ وګورو؛ آیا مورږ عملاً د خپل جد ابراهیم علیه السلام په سنت عمل کوو؟ آیا د ده په پل د ګام اینبودو اراده لرو؟ آیا له نمرود او نمرودیانو سره د هغه څه کولو عزم او جرأت لرو چې زمورږ جد کړي وو؟ آیا د نمرود د لښکرو په مقابل کې خدای ځان ته کافي ګڼو او په یوازي سر او یوازي یوه تبر سره د دوی د معبودانو د نسکورولو او ویجاړولو جرأت او همت لرو؟ آیا د نمرود له سره اور نه په دې خاطر وېره بې ځایه ګڼو چې د مرګ ژوند پرېکړه د عرش مالک کوي نه د زمکې په سر د زور ځواک خاوندان؟ آیا د خپل اسمعیل قرباني کولو ته چمتو یو؟ آیا خپل اسمعیل او هاجر د خدای په اسرې په شاړې وادي کې یوازي پرېښودی شو؟ آیا د نمرود د ګواښ په وړاندې دا ویلی شو چې "ربي الذي يحيي و يميت"؟ که داسې نه وي نو ما ته ووایه چې د لوی اختر له لمانځلو نه ستا هدف څه دی او طمع دې څه؟

نن خو د تاریخ تر ټولو ستر نمرود په کابل او بغداد کې راڅرګند شوی، له بره اور وروي، زمکه ئې د مظلومانو لپاره د اور کنده ګرځولې، وایي: خدای پرېږدئ، دین او اخلاق هېر کړئ، د خپلواکۍ او آزادۍ خبره مه کوئ، خدای همغه دی چې زه ئې درښیم، دین همغه دی چې زه ئې معرفي کوم، اخلاق یعني زما په څېرکېدل، خپلواکي او آزادي یعني د خپل دین او خپل ملي دود دستور له دائرې وتل، زنا، شراب، قمار، سود او خنزیر حلال ګڼل، حلال همغه دي چې زه ئې حلال ګڼم او حرام همغه چې زه ورته حرام وایم!! آیا له دې نمرود نه د بغاوت او یوازي د رب العالمین د بندګۍ اراده لرې؟ آیا د نمرود په سره اور کې لوېدل منې خو له خپل دین نه لاس اخستل نه؟ آیا د اختر په ورځ د پسه ذبح دې د خپل سر او وینو د قربانۍ مقدمه ده؟ آیا د جمراتو رمي دې د دې نښه ده چې د الله د دښمن د ویشتو اراده لرې؟ آیا د کعبې د طواف مقصد دې دا دی چې یوازي د الله د کور طواف کوې او هري بلي دېرې ته له ودرېدو ډډه کوې؟ که داسې وي نو ستا اختر اختر دی او حج دې حج، که نه نو اختر دې مېله ده او حج دې سفر.

الله تعالی دي زمورِ اختر اختر کړي او زمورِ حج حج.

الله تعالی دي مورِ ته د ده په لار کي د صادقانه جهاد توفيق راکړي او د هر نمرود په وړاندي د قيام همت او جرأت.

الله تعالی دي اسلامي امت له دې ذلت او اسارت نه وژغوري او د امت تېر مجد او عظمت دي اعاده کړي.

د افغانستان د آزادۍ په هيله او په خپلواک افغانستان کي د اسلامي حکومت د قائمېدو په امید. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ورور حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

د مجاهدینو او طالبانو د وحدت طرحه

د امریکایانو له یرغل نه نږدې یو نیم کال وروسته، طالبان دې ته چمتو شول چې ورو ورو جګړو ته راوړاندي شي، د دوی ځینو مخلصو غړو د حزب له مجاهدینو سره تماسونه ونیول او دا هیله ئې څرګنده کړه چې حزب اسلامي او د طالبانو تحریک باید په ګډه د دښمن مقابله وکړي، مورِ موافقه وکړه، د هیئتونو په کچه خبري پیل شوې، مورِ دوی ته د ګډ کار یوه جامع طرحه ورکړه، هیئتونو ئې په ورین تندي ومنله، خپلو مشرانو ته ئې انتقال کړه، خو متأسفانه د دوی مشرانو د خاصو دلایلو په وجه ورسره موافقه ونه کړه، د یووالي او ګډ کار په اړه زمونږ طرحه دا وه:

۱- باید داسي ګډه کاري شوری جوړه شي چې له هر لوري به دوه یا درې

باصلاحیته غړي ورته معرفي کېږي او لاندي وظایف به لري:

- د مواقفو توحید او یووالی او له دښمن سره د جنګ یا سولې او روغې جوړې په اړه ګډ دریځ غوره کول.
- د ګډ کار په اړه وروستۍ پریکړې کول.
- په داخل کې د کارونو د تنظیم لپاره شوراګاني او مسئولین ټاکل.
- د لازیات وحدت لارې چارې لټول او په دې اړه مسئولینو ته مشورې ورکول.

۲- ټول ولایات باید په لاندې حوزو کې تنظیم شي او د هرې حوزې لپاره دوه کسیزه شورى جوړه شي، دا شورى به د جهادي ټولګیو د جوړولو، سوق او ادارې او تجهیز او اکمال وظیفه په غاړه لري:

- کندهار، هیلمند، ارزګان، زابل
- بادغیس، هرات، فراه، نیمروز، غور
- کنر، ننګرهار، لغمان، نورستان
- پکتیا، پکتیکا، خوست
- لوګر، وردک میدان، غزني
- کابل، پروان، کاپیسا، بامیان
- بدخشان، تخار، کندز، بغلان
- مزار، سمنګان، جوزجان، سرپل

۳- په دې مرحلې کې باید خپل ټول توان طاقت یوازې بهرني اصلي دښمن ته متوجه کړو او په نورو جبهو کې ځان مصروف نه کړو، له جبهه ئې جنګ نه باید ډډه وکړو، د دې په ځای باید خپل جهاد د چریکي جګړو له غوښتنو سره سم عیار کړو اوس به یوازې په دې کارونو اکتفاء کوو: مجاهدین په وړو وړو درې - پنځه کسیزو ټولګیو کې تنظیمول، په هغه ځای او هغه وخت کې په غافل دښمن ناڅاپي بریدونه کول چې تصور ئې نه کوی او تیاری ئې نه وی ورته نیولی، ګزمو ته ئې کمینونه او

سيمي له جاسوسانو نه تصفيه کول.

۴- د سيمو د اجتماعي او جغرافيايي جوړښت له مطالعې او د عمومي جنګي وضعيت له دقيقې څيړنې نه وروسته به فيصله کوو چې چيرته جبهې پرانيزو او په کوم وخت کې، د کومو سيمو د تصفيې او آزادولو هڅه وکړو او چيرته پر دښمن باندې بريدونه تند او تېز کړو. مونږ نه پوهېږو چې دوی د کوم مصلحت لپاره اوس په جبهه ئې جګړو لاس پوري کوي؟ مجاهد د مشرانو په لاس کې الهي امانت دی، نبايد داسي جګړو ته سوق شي چې تر ګټې ئې تاوان زيات وي. له تېرو ترخو تجربو بايد اعظمي استفاده وکړو.

دوی ته مو دا هم وويل چې اوس د کار وخت دی، د داسي شرائطو له وضع کولو او د داسي موضوعاتو له طرح کولو نه بايد ډډه وکړو چې د ګډ کار مانع ګرځي او په بې فايدې خبرو کې مو مصروفوي، د قيادت او راتلونکي نظام او حکومت مسئله بايد دغې متحدې جبهې ته پرېږدو، په چا چې الله جل شأنه د مسلمانانو اکثريت راغونډ کړل او د مسلمانانو سواد اعظم وربانديې اعتماد وکړ، همغه به غوره کوو. ټول کارونه به په مشوره ترسره کوو او له استبداد رأی نه به ځان ساتو.

- همدا راز له دوی سره مو د يوې داسي پراخې متحدې اسلامي جبهې د جوړولو خبره هم وکړه چې ټول مخلص، متعهد او د اسلام په درد دردمند شخصيتونه او ځواکونه په يوه صف کې راغونډ کړي. د متحدې جبهې په اړه زمونږ نظر دا دی:
- بايد ټول هغه مخلص افغانان چې له دې دردوونکي وضعيت نه ناراض دي، په يوې پراخې متحدې جبهې کې راغونډ کړو. د دې مقصد لپاره بايد څو کارونه وکړو:
- د جبهې د جوړولو لپاره يو باصلاحيته کميسيون وټاکو، په دې کميسيون کې به زمونږ او د دوی له استازو نه علاوه يو شمېر مخلص مستقل غړي هم غړيتوب لري.
- دا کميسيون به د ټولنې له مخورو او با نفوذه شخصيتونو څخه د جبهې د مؤسسانو د مجلس غړي وټاکي چې شمير به ئې ۲۰۰-۳۰۰ وي.
- دا مجلس به د دې واک لري چې د جبهې مشر، منشي، اجرائيه، تصميم نيونکې

شوری، مرام او سیاسي او نظامي تګلاره وټاکي.

- په جبهې کي شامل شخصیتونه او ډلې به د جبهې تګلارې ته کاملاً التزام لري.
- داسي هم کېدی شي چې په نظامي اړخ کي په خپل ګډ نظامي تشکیلاتو اکتفاء وکړو، چې په جبهې پوري تړلي موجود ځواکونه توحید او تنظیم کړي، داسي تدابیر ونیسي چې د دې ځواکونو اکمال، سوق او اداره له یوې مرجع ترسره شي. خو جبهه له دې اړخ سره څرګند او معلن تعلق ونلري او دښمن دواړه د یوې ډلې دوه برخې ونه ګڼي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

عمومي قیام

قَٰتِلُوهُمۡ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ بِأَيۡدِيكُمۡ وَ يخۡزِهِمۡ وَ يَنصرۡكُمۡ عَلَيۡهِمۡ وَ يَشفِ صدُورَ قَوۡمٖ مُّؤۡمِنِينَ * وَ يُذۡهِب غَيۡظ قُلُوبِهِمۡ وَ يَتُوب ٱللَّهُ عَلى مَن يَشاءُ وَ ٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ *

التوبة: ۱۴-۱۵

د افغانستان له روان وضعیت نه معلومېږي چې إن شاء الله دلته هم د عمومي پاڅون وخت رانږدې شوی او افغانان به هم ډېر ژر د عراقي مجاهدینو په څېر د نیواکګرو په ضد د عمومي پاڅون لار غوره کوي. هیڅوا دا ګمان نه کولو چې عراقي مجاهدین به تر افغانانو مخکې شي، د دوی جنګي تجربو ته په پام سره د هرچا انتظار دا وو چې افغانان به تر عراقیانو د مخه په عمومي پاڅون لاس پورې کوي، په

پرله پسې بريدونو سره به د هېواد له لوېشت لوېشت نه اشغالګران باسي او افغانستان به تر عراق نه د مخه خپلواکي ترلاسه کوي. إن شاء الله افغانان به دا کار کوي خو په مناسب وخت کي.

مورږ لا د مخه ويلي وو چې د کابل او بغداد نيول آسان دي خو ساتل ئې ګران او دا چې د اشغالګرانو تر ټولو ښې ورځې به د اشغال لومړۍ ورځې وي، له هغه نه وروسته به هره ورځ ترمخکي نه زيات بد خبرونه ترلاسه کوي، دوی ته تر اوسنيو بدو ورځو نه لا زياتې بدې ورځې په انتظار کي دي.

مورږ د مقتدا صدر د پلويانو پاڅون ته ښه راغلاست وايو، دا يو په زړه پوري انکشاف ګڼو چې نه يوازي د عراقي ولس د آزادۍ جنګ ته به نوې ساه ورکړي، بلکي د شيعه مذهب پلويان به هم له هغه تاريخي رسوائۍ او پېغور نه وژغوري چې په عراق او افغانستان کي له صليبي اشغالګرو ځواکونو سره د ملګرتيا په وجه د دوی په برخه شوی، همدا راز به دا حکيمانه اقدام د دښمن په ضد د عراقي ولس او سني شيعه په يووالي کي مؤثر ثابت شي او د کربلا او کويټې په ځپر د هغو خونړيو او دردونکو پېښو د تکرار مخه به ونيسي چې د امت دښمنان ئې غواړي او له دښمن سره د يوې ډلې له سازش نه راولاړېږي. دا يوه لويه غلطي وه چې ځينو مذهبي مشرانو او د دوی پلويانو په افغانستان، عراق او کشمير کي له مجاهدينو نه بېل دريځ غوره او له دښمن سره د روغي جوړي او ملګرتيا لار اختيار کړه. د عراق او افغانستان ټولو مسلمانانو ته پکار ده چې له مجاهدينو سره يو ځای شي او د دين خرڅوونکو آخوندانو او ملايانو له متابعت نه لاس واخلي.

امريکايان او انګرېزان دې په دې پوه شي چې په زور د ملکونو د اشغال دور تېر شوی، په هيڅ پلمه او تر هيڅ نامه لاندي نه ملتونه اشغال ته غاړه ږدي او نه ئې نړيوال تائيدوی، د ديموکراسۍ راوستو پلمه هم نور کار نه ورکوي، خلک دا هم د نورو دروغجنو پلمو په ځپر ګڼي، په افغانستان کي د کيمياوي او اټمي وسلو استعمال، په کليو، کورونو او جوماتونو وحشيانه بمبارۍ او د عراق په بې وسلو

مظاهره کونکو د ماشینګنو ډزو د اشغالګرو دیموکراتانو ماهیت هرچا ته بربنډ کړ، حتی په دغو شعارونو غولېدلو ته هم.

که انګرېزانو او امریکایانو دې ته زړه ښه کړی وي چې له بدنامو ملیشو نه به افغاني فوځ او پولیس جوړ کړي او د افغانانو په ضد به ئې وجنګوي او په دې سره به د خپلو عسکرو د مرګ ژوبلې مخنیوی وکړي، باید د تېرو دوه نیمو کلونو ناکامو هڅو ورته ثابته کړې وي چې دا خوشې او کاواکه هیله ده. په پیسو اخیستل شوي جنګیالي سر په پیسو نه خرڅوي او د څو ډالرو لپاره د مرګ خطر نه قبلوي، مګر نه ګورئ چې اکثر استخدام شوي کسان لومړي خط ته د لېږلو په وخت او حتی ترهغه د مخه تښتېدلي. تښتېدلو کسانو خپلو خپلوانو ته ویلي چې د فوځ او پولیس لپاره تر روزنې لاندې نیول شوو افغانانو ته شراب او د خنزیر غوښه ورکوي، ترڅو په دې سره معلومه کړي چې دوی له دین نه لاس اخیستو او د امریکایانو او انګرېزانو هر خدمت ته تیار دي که نه.

مورِ د کابل د امریکایي حکومت ستري محکمې ته هم وایو چې په شرابو، د خنزیر په غوښه، فحشاء او فساد باندي اعتراض سره او د لاس پوڅي حکومت چارواکو ته د عرائضو په وړاندي کولو سره نه تاسو له الهي مسئولیت نه خلاصېږئ او نه له دنیوي ذلت او سپکاوي نه. د نجات لار دا ده چې د کفري ځواکونو په لاس د تپل شوي حکومت له ملګرتیا لاس واخلئ، توبه وکړئ او له ملت سره یوځای شئ.

مورِ په دې کلک باور لرو چې الله تعالی به د شیخ المجاهدین احمد یاسین شهید او د فلسطین، افغانستان او عراق د نورو مظلومو شهیدانو وینې نه ضایع کوي او حتماً به د دوی له بې رحمه قاتلانو نه انتقام اخلي. وما ذلک علی الله بعزیز

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۱۱\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

حزب اسلامي افغانستان د کابل امريکايي حکومت ته د ځينو کسانو د تسليمېدو په اړه لاندي وضاحتونه کوي:

- دا د ګوتو په شمېر څو کسان دي چې ځينې ئې ډېر د مخه له حکومت سره يو ځای شوي او امريکايانو له دوی نه مکرر غوښتل چې د حزب اسلامي په نامه په کابل کي دفتر پرانيزي او ځينې ئې په پاکستان کي اوسېدل او امريکايانو ترفشار لاندي نيولي وو چې يا به له کرزي سره ملګري کېږئ يا به د ډاکټر غيرت بهير په څېر د F B I لخوا نيول کېږئ او لاس تړلي به شورای نظار ته سپارل کېږئ.
- په کابل او شاوخوا کي ئې د حزب اسلامي د ډېرو غړيو وروستۍ نيونې هم د دغه جريان کړۍ وې.
- دا کسان د يوه ستر او سمسور بنډ څو نړېدلو او ورستو ونو ته ورته دي چې دښمن ته به يوازي دومره کار وکولی شي چې څو ورځې ئې د تبليغاتو تنور ورته تود کړي.
- حزب چې د تأسيس له لومړۍ ورځې نه کومه تګلاره غوره کړې او په دې لار کي ئې په زرهاوو شهيدان ورکړي، همداسي به د مخکي په څېر او تر هغه لازيات په استواره او مضبوطو ګامونو مخ په وړاندي درومي او له اسلام، هېواد او خپل ولس نه د دفاع په خاطر به خپل جهاد ته دوام ورکوي.
- له اشغالګرانو سره سازش او د يوه لاس پوڅي حکومت په ناولي ډنډ کي د ورګډېدو جسارت هغه څوک کولی شي چې خدای او دين ته ئې شا کړې وي او د

یوه اسلامي حزب په لیکو کي د مبارزې همت ئې له لاسه ورکړی وي.

- نن افغان مؤمن ولس هغه څوک او ډله د خپلو هیلو او آرمانونو ترجمان ګڼي چي د اسلام او خپلواکۍ لپاره یو ځل بیا قربانۍ ته ملا تړي، د ټولو اشغالګرو ځواکونو وتل غواړي او له خپلواک اسلامي افغانستان نه په کم څه نه راضي کېږي. دوی له هغه چا ژوره کرکه لري چي د څو ذلیلو کرسیو ترلاسه کولو لپاره د کمونستانو په څېر د نیواکګرو ملګرتیا کوي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳\۲\۱۴

بسم الله الرحمن الرحیم

افغان ولس ته

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلی السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَکُمْ وَ لَن یَترَکمْ أَعْمَلَکُمْ*

ګرانو هېوادوالو!

غیرتي او با ایمانه مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د الله تعالی په رښتونو وعدو مي دا باور دی او راتلونکي ته مي دا ډاډمن انتظار چي إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کي، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکیلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلک او میوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندي به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانیزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چي د اسلام او آزادۍ غوښتلو په

تور نیول شوي وو، د دوی په ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کي واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چي نور نو افغانان آزاد او خپلواک دي، د خپلي خوښي اسلامي حکومت به جوړوي، خپل مشران به په خپله غوره کوي، هغه ورځ به ټول هغه کسان خړ سترګي او سرکوزي وي چي د یرغلګرانو په ضد ئې له جهاد نه ډډه کوله او په لاس پوڅي حکومت کي د کوم ذلیل مقام ترلاسه کولو لپاره ئې له دښمن او د ده له جاسوسونو سره سازشونه کول.

مورِ مجاهدو افغانانو او عراقیانو ته وایو چي ستاسو د آزادۍ او عزت یوازنۍ لار د مقاومت ادامه ده، آزادي او عزت له قربانیو نه پرته له بلي لاري نه شي ترلاسه کېدی، پام چي د دښمن له لوري د روغي جوړي او مذاکراتو په نامه غوړېدلي دام کي ونه نښلئ، داسي نه چي په ملل متحد اعتماد وکړئ، امریکا به اوس په عراق کي د اخضر ابراهیمي په لاس هغه څه کوي چي د پال بریمر په ذریعه ئې ونه کړی شول، د ابراهیمي لومه تر بریمر نه ډېره خطرناکه ده، د ده په لاس به امریکایان په عراق کي همغه څه کوي چي په افغانستان کي ئې وکړل، هلته به هم د امریکایي لویې جرګې غولوونکي ډرامه جوړوي او له دې لاري به د امریکایانو د خوښي حکومت ته قانوني بڼه ورکوي، عراقیانو ته به حتماً معلومه وي چي د کابل لویو جرګو د همغه لاس پوڅي حکومت په تندي د تائید ټاپه ووهله چي امریکایانو په بن کي جوړ کړي وو. د اشغال په وخت کي انتخابات او داسي جرګې د مخدره موادو په څېر د ولسونو د تخدیر، بې حسه کولو او تحمیق وسایل دي. ځوک چي عراقیان او افغانان له نیواکګرو سره خبروآترو ته هڅوي او غواړي د منځګړیتوب دنده ترسره کړي هغه په حقیقت کي د اشغالګرانو استازي دي چي غواړي د عراقیانو او افغانانو په سر له امریکایانو سره معامله وکړي.

ځوک چي له اشغالګرانو سره سازش او د دښمن د برلاسي په وخت کي د دوی شرائطو ته تسلیمېدل جائز سوله ګڼي او داسي نښیي چي شریعت د داسي مداهنت اجازه ورکړي، هغوی یا له اسلام نه بې خبره دي یا د جهاد او له اسلام نه د دفاع

همت نه لري، په دې نه پوهېږي چې پيغمبر عليه السلام د دښمن د برلاسي په وخت کې سوله نه ده کړې، برعکس هغه وخت ئې سوله کړې چې دښمن د يرغل او بريد توان له لاسه ورکړی وو، د مسلمانانو ځواک د پوره برلاسي په حال کې وو، د دښمن ټول بريدونه ئې په شا تمبولي وو او اوس هغه د تهاجم په حال کې او دښمن د دفاع په حال کې وو. له دښمن سره سوله نه په مکي دور کې شوې او نه د مدني دور په لومړيو کلونو کې، برعکس په دې موده کې د قرآن لارښوونه دا وه:

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَترَكمْ أَعْمَلَكُم* محمد:۳۵

نو مه سست کېږئ او مه روغي جوړي ته بلنه ورکوئ او تاسو خو تر ټولو لوړ ياست او الله له تاسو سره دی او هيڅکله به ستاسو عملونه (جهاد او قربانۍ) ضايع نه کړي

د تاريخ هر لوستونکی په دې پوهېږي چې له غالب لوري سره د مغلوب سوله فقط يوه معنی لري: ذلت ته تسليمېدل، د دښمن برلاسي منل او شرائطو ته ئې غاړه ايښودل. او هر چا چې دا کار کړی په دائمي ذلت او غلامۍ کې پريوتی او دا هغه څه دي چې نه عزيز اسلام د هغه اجازه ورکوي او نه هيڅ غيرتي مسلمان هغه ته غاړه ږدي.

ځينې خلک او ځينې هېوادونه او واکداران ئې د دې هڅه کوي چې د افغانستان او عراق جګړې دوه بېلې بېلې جګړې ثابت کړي!! دوی غواړي داسي وښيي چې د عراق جګړه د افغانستان له جګړې نه فرق لري، يوه د امريکا جګړه ګڼي او بله د ملګرو ملتونو، يوه ناجائز او بله جائز، دلته چې کومه وينه توئېږي له هغې بلي نه ئې بېله ګڼي، په دې جګړې کې برخه اخيستل د انسانيت غوښتنه او هلته برخه نه اخيستل د بشري حقوقو تقاضاء شمېري، دوی په دې متناقض او دوه رنګي سياستونو سره غواړي خپل ولسونه وغولوي او داسي وښيي چې په خپلو سياستونو کې مستقل دي او د اصولو له مخې پرېکړه کوي!! خو هرڅوک پوهېږي چې دا خوشې بې بنسټه

خبري دي، څوک په دې نه پوهېږي چې دا دواړه جګړې د امریکایانو د ګټو جګړې دي، په دې جګړو کې د نورو هېوادونو فوځونه فقط د اجیر او مجبور فوځ په څېر د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې جنګول کېږي، دوی نه د جګړې په سوق او اداره کې څه ونډه لري او نه ئې د پیل او پایلو په اړه د څه ویلو مجال لري، ملګري ملتونه د امریکایانو په لاس یوه غولوونکي وسیله ده. دا حکومتونه د امریکایانو د ارضاء لپاره په هغې ظالمانه او وحشیانه جګړې کې برخه اخلي چې هره ورځ د امریکایانو په ناولو لاسونو په لسهاوو بې دفاع او بې ګناه افغانان په کي وژل کېږي خو ملګري ملتونه د بې ضمیره تماشاچي په څېر د هغه نندارە کوي!! دا هڅه هغه حکومتونه کوي چې په جګړو کې د امریکایانو د ملګرتیا په وجه ئې په خپلو هېوادونو کې خپل اعتبار له لاسه ورکړی، د ولسونو حساس وجدان چې دا وحشیانه تېرۍ او دا بې رحمانه وژنې نه شي زغملی، په جګړو کې برخه اخیستل نه مني او په چارواکو له هري خوا غږ کوي چې د دوی زامن د امریکا د ګټو لپاره قرباني نه کړي. د دغه مخ په زیاتېدو فشار له امله ځینې حکومتونه دې ته اړ شول چې خپل فوځونه له عراق نه وباسي، ځینې نور هڅه کوي چې هم خپل ولس راضي کړي او هم امریکا، له عراق نه د فوځونو د ایستلو پرېکړه کوي خو د افغانستان په اړه له امریکا سره خپلې ملګرتیا ته دوام ورکوي!! خو داسې معلومېږي چې ولسونه په منافقتونو پوهېږي او له منافقو او جنګ غوښتونکو حکامو سره د هسپانیې د مخکښ حاکم أزنار په څېر د معاملې هوډ لري!!

زه باید دا خبره نړۍ والو ته اعلان کړم چې له عراقي مظلومو بندیانو سره د امریکایانو او انګرېزانو هغه ذلیلانه او له قساوت نه ډک چلند چې د نړۍ په مطبوعاتو کې ئې یوه وړوکي برخه منعکس شوه، دا د دوی عام چلند دی، له افغاني بندیانو سره تر دې زیات وحشیانه او ذلیلانه چلند شوی، نه یوازې دا چې هغوی ئې بربنډ کړي، جنسي تېرۍ ئې پرې کړی، برقي شوکونه ئې ورکړي، بلکې روزل شوي سپي ئې ورتوشلي چې هم سپکاوی وروړوي او هم ئې وداړي. د کندهار او بګرام په

اډو کي چې امریکایانو له بندیانو سره څه کړي د انسانیت په تاریخ کي ئې ډېر کم مثال موندلی شو، دوی په خپلو بې رحمانه جنایاتو سره د روسانو مخ هم سپین کړ او دا ئې وښوده چې د KGB تعذیبونه باید د CIA په پرتله د شریفو اروپائیانو چلند وګڼو. امریکایانو یوازې د بګرام په زندان کي د دریو بندیانو په وژلو اعتراف کړی! او دا هم هغه وخت چې د بشري حقوقو یوې ټولنې د امریکایانو په لاس د دوی تعذیب او وژنه افشاء کړه.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۱۳۸۳\۲\۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

وضاحت

حزب اسلامي افغانستان د څو خبرو وضاحت کوي:

- په کندز کي په چینائي کارګرانو باندي د برید په اړه باید ووایو چې دا د مجاهدینو د هیڅ ډلې لخوا نه دی شوی، مجاهدین په انګرېزانو، امریکایانو او په هغه چا برید کوي چې افغانان وژني او د دوی هېواد ئې نیولی دی، په چینائي کارګرانو د برید لپاره هیڅ توجیه او دلیل نه ګوري. په یقین سره وایو چې دا برید د امریکایانو لخوا شوی، همغه امریکایان چې په ګوادر کي ئې هم په چینائي کارګرانو برید وکړ او په یوګوسلاویا کي ئې هم د دوی په سفارت بمونه وورول. د دې تر شا د

سي آی اې لاس دی، غواړي چين په افغانستان او پاکستان کي د فعال حضور له هڅو لاس په سر کړي. د چين چارواکي بايد دې ته متوجه وي چې په سي آی اې پوري د تړلو حلقو په راپورونو باور ونه کړي، شورای نظار چې په دې اړه کوم څه ويلي دا ئې د امريکايانو په وينا ويلي، هرچا ته معلومه ده چې دا ډله د ډبل جاسوسانو ډله ده، مخکي د کي جي بي لپاره د خپل ولس په ضد لګيا وه او اوس د سي آی اې نوکري کوي.

- په دې اونۍ کي په ځينو پاکستاني اخبارونو کي ورور حکمتيار ته منسوب بيان نشر شوی چې نه دا بيان د ده دی او نه په هغه کي راغلې خبري د ده دي، د حزب اسلامي کوم بل مقام او دفتر هم داسي بيان نه دی ورکړی، معلومه نه ده چې دا بيان چا ورکړی او د څه لپاره؟! خو يوه خبره څرګنده ده چې بيان ورکوونکي غوښتي له يوې خوا د حزب اسلامي او طالبانو ترمنځ سوء تفاهم راولاړ کړي او له بلې خوا داسي وښيي چې حزب اسلامي په هرڅه کي د طالبانو حمايت کوي. خو مورږ نه د طالبانو په داخلي امورو کي مداخلت کوو او نه له طالبانو سره تراوسه کومه موافقه لرو. مورږ ښيل او د خپلې اسلامي تګلاري مطابق په جهاد لګيا يو او دوی ښيل.
- د انتخاباتو په اړه زمورږ دريځ دا دی چې د هېواد د اشغال په حالت کي انتخابات، لويه جرګه او د اساسي قانون تصويب د اشغالګرانو غولوونکي ډرامې ګڼو چې غواړي افغانان مصروف کړي او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعيت ترلاسه کړي، خو د دې سره سره زمورږ نظر دا وو چې که داسي کوم کس د جمهوريرياست لپاره کانديد شي چې د هېواد په خپلواکۍ باور ولري، د روسي او امريکايي يرغلګرو ملګرتيا ئې نه وي کړې، له افغانستان نه د ټولو بهرنيو ځواکونو بلاقيد او شرط او فوري وتل وغواړي او په خپلواک افغانستان کي د واقعي اسلامي نظام قائمول ئې هدف وي، نو مورږ به ئې ملاتړ کوو او ولس ته به وايو چې همدې کس ته په رأيو ورکولو سره دښمن ته په خوله سوک ورکړئ او ورته وښيئ چې افغانان نه د پردیو غلامي مني او نه د پردیو غلامانو ته رأيه ورکوي، خو متأسفانه تراوسه پوري داسي

کوم کس نه دی راوړاندي شوی، نو ځکه اوس ولس ته وایو چي په دې انتخاباتو کي په برخي نه اخیستلو سره دنیا ته وښیئ چي افغانان له غلامیِ او غلامانو نه کرکه لري.

- موږ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چي ټول نیواکګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوښت لوښت خاورې نه ووځي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قائم شي، د اشغال په دوران کي له دښمن او د هغه له ذلیلو ګوډاګیانو سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چي دا په نیمه لار کي پاتې مخکنی انقلاب تکمیل کړي، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایکارانو واکمني پای ته ورسوي او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړي. په دې مبارزه کي به موږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کي د خپل ولس په څنګ کي وو.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳\۳\۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

مقاطعه با انتخابات امریکائی

در حالیکه کشور عزیز ما افغانستان توسط نیروهای صلیبي اشغال گردیده، زمام امور کشور بطور مطلق در دست جنرالان امریکایي بوده، و این اشغالگران امریکایي اند که از میان خائنین به ملت، جنایتکاران جنگی، عناصر دین فروش،

وطن فروش، مفسد و منافق، فرومایه ترین آنان را، همانهائی که بیش از دیگران بیگانه پرست، وفادارتر به اجانب و خادم تر به منافع آنان اند، انتخاب نموده، عده ای را در حکومت، برخی را در صفوف اردو، و شماری را در پولیس بکار می گیرند، این جنرالان امریکایي اند که تصمیم می گیرند چه کسی را بکدام کاری بگمارند، چه کسی را به زندان بکشند، تبعید و تعقیب کنند، بر کجا بم بریزند، کدام خانه و دفتر را تفتیش نموده، برعزت و آبروی صاحب خانه، مامور و افسر تجاوز کنند، آنها نیز مثل روسها عده ای از افغانان فرومایه، بی مروت و نامرد را که دیروز روسها آنها را علیه ملت ما جنگاندند و امروز تحت قومنده جنرالان امریکائی و انگلیس برضد مردم خود می جنگند، بکار گرفته اند. حکومت دست نشانده کابل که به زور بازوی امریکایي ها بر کابل مسلط شده، در واقع به خواست و موافقه واشنگتن و مسکو تشکیل گردیده و وزارتخانه هایش به گروه هائی تعلق گرفته که سابقه خدمت به اجانب را داشته و وابسته به کشورهای بیگانه اند. حال امریکا می خواهد بر پیشانی این حکومت دست نشانده ساخت بن مهر حکومت منتخب بزند، برای این منظور درامه مسخره و مضحکه آمیزی تحت عنوان انتخابات را براه انداخته، انتخاباتی که امنیت آنرا نیروهای صلیبي تأمین نموده، مصارف آنرا امریکا تأدیه می کند، کولن پاول وزیر خاجه امریکا قبل از برگزاری انتخابات اعلان می کند که اگر در افغانستان انتخابات برگزار شود، یا به تأخیر بیفتد و یا برگزار نشود در هر صورتی کرزی جوان رئیس جمهور خواهد بود!! خلیلزاد نماینده خاص بش و جاسوس بدنام سی آی ای می گوید: کرزی بدیل ندارد! از ترکیب کاندیدان ریاست جمهوری به صراحت معلوم می شود که حکومت آینده همان حکومت ساخت بن خواهد بود، حکومتی که وزراء آن توسط هیئت های امریکایي و روسي برگزیده شد، حال و بعد از انتخابات امریکایي رئیس جمهور آن وفادار به امریکا و معاونین آن وابسته به روسیه خواهند بود.

امریکائی ها می خواهند این انتخابات قبل از انتخابات آینده امریکا برگزار

شود، تا جورج بش از آن در مبارزات انتخاباتی اش به عنوان دستآورد و موفقیت در سیاست خارجی اش و چون نمونه صدور دیموکراسی امریکائی به افغانستان تحت اشغال نیروهای امریکائی استفاده کند! انتخابات افغانستان در واقع جزء کمپاین انتخاباتی جورج بش است. افغانان غیور و سر بلند باید با عدم شرکت خود در این انتخابات امریکایي سیلی محکمی بر روی بش بکوبند و به جهانیان ثابت کنند که افغانها آزادی می خواهند، نه حکومت دست نشانده اجانب را می پذیرند ونه انتخابات مسخره در زیر برچه سربازان امریکایي و در سایهٔ بی ۵۲ امریکائی را.

برادر عزیز افغانی ام! اگر ایمانت را حفظ کرده ای، به آزادی کشورت عشق می ورزی، از زندگی ننگین در اسارت اجانب نفرت داری، سلطه بیگانگان و غلامانش را بر کشورت نمی پسندی، تجاوز اجانب بر عزت، آبرو و ناموس افغانان را که هر روز شاهد نمونه هایش هم در زندانهای امریکایي و هم در پایگاه های نظامي اش هستی تحمل نمی کنی، باید کم از کم از اشتراک در انتخاباتی ابا ورزی که تحت سلطه اجانب برگزار می شود و دادن رأی به کسی را مایه شرم و سرافگندگی بشماری که نوکر دشمنان دین و وطن تو اند. اشتراک در این انتخابات و رأی دادن به یکی از کاندیدان آن چنان است که به جورج بش، بلیر و پوتین رأی بدهی، و از جنگ و تجاوز آنان علیه تمامی مسلمانان جهان حمایت کنی، با چنین حمایتی در دنیا در زمره آنان محسوب خواهی شد و در آخرت نیز در قطار آنان و تحت پرچم شان در برابر محاسبه الهی قرار خواهی گرفت. افغانان متدین، خداپرست، متعهد به اسلام، وطنخواه و آزادی خواه باید به دنیا باری دیگر ثابت کنند که نه به غلامی تن می دهند، نه به غلامان اجانب رأی می دهند و نه در انتخابات مورد پسند بیگانگان شرکت می کنند.

کسانیکه در جهاد مقدس ضد تجاوز شوروی بااخلاص و صداقت شرکت ننموده، بخاطر پول، چوکی، و اغراض پست دیگری با مجاهدین یکجا شده بودند، این عناصر منافق اکنون از صفوف مجاهدین کنار خواهند رفت، علیه جهاد و

مجاهدين تبليغات خواهند كرد، در برابر امريكايي ها دست بر سينه خواهند گذاشت، از حكومت امريكايي حمايت خواهند كرد، و تحت فرمان آنان عليه ملت خود خواهند جنگيد. اينها عناصر فرومايه، ذليل و بی مروتی اند كه دوستی شان با هيچ كسی صادقانه نبوده، و سود شان به هيچ كسی نمی رسد، تجريد شان از صفوف مجاهدين موجب تقويه هرچه بيشتر مجاهدين خواهد شد.

افغانهای مؤمن بايد در اين امر هيچ ترديد و شكی نداشته باشند كه اشغالگران امريكائي، به فضل و عنايت الهی، و در نتيجه قربانی ها، صبر و صمود مجاهدين مؤمن مثل نيروهای متجاوز شوروی با سرافگندگی از كشور ما خارج خواهند شد و آنگاه، إن شاء الله، افغانهای امريكايي با همان وضعيتی ذلتبار مواجه خواهند شد كه رفقای كمونست شان و مؤتلفين آنان با آن روبرو شدند. تاريخ گواه صادق اين حقيقت است كه پيروزی نهائي از آن حق پرستان و آزادی خواهان مجاهد بوده، عاقبت مستكبرين و همكيشان فرعون و غلامان شان چيزی جز رسوايي و ذلت نمی باشد.

قرآن می فرمايد:

... استَعِينُوا بِاللّهِ وَ اصبرُوا إِنّ الأَرْض للّهِ يُورِثُهَا مَن يَشاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَقِبَةُ لِلْمُتّقِينَ *

... از خدا استمداد بجوئيد و شكيبائی ورزيد، زمين ملک خداست، به هر كي از بندگانش بخواهد به ميراث می دهد، و انجام نيكو از آن پرهيزگاران است.

حكمتيار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام

وَ مَا لَکمُ لا تُقَتِلُونَ فی سبیل اللّهِ وَ الْمُستَضعَفِینَ مِنَ الرّجَالِ وَ النّساءِ وَ الْوِلْدَنِ الّذِینَ یَقُولُونَ رَبّنَا أَخْرِجنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِیَةِ الظالِمِ أَهلُهَا وَ اجعَل لّنَا مِن لّدُنک وَلِیًّا وَ اجعَل لّنَا مِن لّدُنک نَصِیراً *

به دلیر مردان مجاهدشمال کشور!

به شما وارثان مجاهدین سربلند و قامت کشیده دوران مقاومت در برابر تجاوز شوروي!

به شما که سلف مجاهد تان با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده شان بردشمن، داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردند، حماسه هائي که هرگز فراموش نخواهد شد، هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما!

به شما می گویم: چرا امروز که کشور تان بار دیگری بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال ، آزادی و حاکمیت ملي تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامی میهن تان به شدت تهدید می گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و چرا نظاره گر بی تفاوت این وضعیت غم انگیز و دردآور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و بیم از دشمن، شهامت و ایمان تانرا کم رنگ ساخته و شما را به سکوت در برابربیگانگان واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی

ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسی و پرچمی با برادران افغاني تان می جنگانند، و گاهی به انگلیسها و امریکائی ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوایي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامی نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، مگر از تجاوزات وحشیانه و بی رحمانه امریکائی ها بر زندانیان مظلوم در زندان جهنمی گوانتانامو و بیست زندان امریکا در پایگاهای نظامی اش در افغانستان، بر علاوه چندین زندان خصوصی دیگر در شهر کابل اطلاعی ندارید؟ مگر از داستان تجاوز عساکر امریکائی بر هشت مترجم پروانی و پنجشیری شان اطلاع نیافتید؟ مگر نمی بینید که جنایتکاران امریکائی بر تمامی این زندانها در پایگاههای نظامی شان اکتفا ننموده، به همکاری شورای نظار زندان خصوصی دیگری را در شهر کابل کشوده، زندانیان بي دفاع و مظلوم را با بی رحمانه ترین و وحشیانه ترین شیوه ها شکنجه نموده، برای ساعات طولانی از سقف اطاقها از پا آویزان کرده و آب جوش بر بدن برهنه شان پاشیده، شکنجه هائی که کمونستها و روسها از آن شرم داشتند و شکنجه گران سفاک امریکائی در زندانهای ابوغریب، بگرام و گوانتانامو از اعتراف به آن احساس خجالت می کنند، ولی سردمداران خبیث گروههای وابسته نه از همکاری شان با شکنجه گران امریکائی انکار کردند و نه آنرا محکوم نمودند!! مگر نمی بینید که این وطنفروشان فرومایه و ذلیل، فرزندان شما را وادار می سازند تا به پایگاههای نظامی بیگانگان رفته به عنوان مزدور و سرباز ثبت نام کنند، و در کنار سربازان امریکائی و انگلیسي و تحت فرمان آنان علیه ملت خود بجنگند؟ پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از دین و آزادی، وجب وجب کشور به خون آنان سرخ شود، نمی دانیم شما را چه شده و سکوت شما را در برابر این وضع غم انگیز و شرم آور چگونه توجیه کنیم؟

ما در این مدت دونیم سال گذشته هر روزی منتظر بودیم که حماسه آفرینان

شمال کشور امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین مؤمن ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، مجاهدانی چون استاد عبدالودود شهید، انجینیر حمیدالله شهید، شهادتیار شهید، سیدحمیدالله شهید، سیدجان شهید، شاهد شهید، نیازی شهید، انجنیر سلیم شهید، منصور شهید، بنوال شهید، څارنوال عبدالروف شهید، موحد شهیدو سائر سروران حماسه آفرین، بار دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، و جوانان دلیر و سربه کف این سرزمین مردخیز در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و هر یکی عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد و در مجموع شمال کشور عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر خواهد ساخت و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس می بینیم که در شمال کشور ملیشه های دوران شوروی و گروه های وابسته به مسکو امروز در خدمت متجاوزین امریکائی اند و به زور بازوی آنان بر آن حوزه حکومت می کنند، و تفنگداران مزدوری را از این منطقه به کمک امریکائی ها به کنر، پکتیا و کندهار می فرستند تا تحت قومنده آنان علیه مجاهدین این ولایات بجنگند!!

مردم غیور شمال کشور!

- برادران مجاهد شما در سائر ولایات، با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین قطره خون خود در برابر دشمن خواهند جنگید و تا راندن آخرین فرد نیروهای اشغالگر از کشور خود سلاح را برزمین نخواهند گذاشت .
- مطمئن باشید که نیروهای انگلیس- امریکائی مثل نیروهای اشغالگر شوروی، با ذلت و سرافگندگی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد، و مجاهدین مؤمن و قهرمان ما از این آزمون بزرگ الهی نیز پیروزمند و سربلندبیرون خواهند رفت، و شرمندگی دائمی برای کسانی خواهد ماند که یا به دشمن تسلیم شدند و یا از پیوستن به صفوف مجاهدین آزادی خواه خودداری ورزیدند.
- اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر

ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟

- تا چه زمانی این ذلت و رسوایی وسلطه اجنبی و اجنبی پرستان و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟
- آیا رابطه تانرا با گذشته های تابناک و با سلف قهرمان و مجاهد تان بریده اید و امروز میان شما چند رزمنده متعهد به اسلام و مجاهد آزادمنش نیز یافت نمی شود؟
- بیائید باعدم اشتراک در انتخابات امریکائی و عدم رأی به تمامی کاندیدان وابسته، حامی حضور نیروهای بیگانه در کشور و موافق با اشغال میهن بدست نیروهای صلیبی، سیلی محکمی بر روی جورج بش و تونی بلیر بکوبید و به دنیا باردیگری ثابت کنید که افغانهای مؤمن و آزادیخواه، جز آزادی کامل و خروج تمامی نیروهای اجنبی و تأسیس حکومت منتخب اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل، به هیچ چیزی دیگر راضی نخواهند شد، نه انتخابات امریکائی را می پذیرند، نه حکومت مزدور و وابسته را و نه نامزدهای تحت حمایه اجانب را.
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی، و بیزاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، و عدم حمایت از دین به دنیا فروشان، مسئولیت بزرگ الهی و واجب اسلامی تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح، زبون و بې همت برای آنان نباشید.

مرگ بر امریکای جنایتکار و وحشي

زنده باد اسلام

پیروز و سربلند باد مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

له امريکايي انتخاباتوسره مقاطعه

په داسي حال کي چي افغانستان د صليبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د هېواد واګې د امريکايي جنرالانو په لاس کي دي او دا امريکايي اشغالګران دي چي له ملي خائنانو، جنګي جنايتکارانو، دين پلورونکو، وطن خرڅوونکو، مفسدينو او منافقينو نه د خپلي خوښي څېرې او هغه چي ترنورو زيات دوی ته وفادار وي غوره کوي، ځيني په حکومت کي نيسي، ځيني په اردو کي او ځيني په پوليسو کي، دا پرېکړه دوی کوي چي څوک چيرته او په کوم کار وګماري، څوک په زندانونو کي واچوي، څوک تبعيد کړي، چيرته بمونه ووروي، کوم کور او دفتر تلاشي کړي، د کور باعزته خاوند سپک او د مامور او افسر په عزت تېری وکړي. دوی د روسانو په څېر همغه بې مروته او نامرده افغانان استخدام کړي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن د امريکايانو تر قومندې لاندي د ولس په ضد جنګېږي، د امريکايانو په زور پر افغان مظلوم ولس مسلط شوی لاس پوڅی حکومت په اصل کي د واشنګټن او مسکو په خوښه او موافقه جوړ شوی او وزارتونه ئې په هغو ډلو وېشل شوي چي په پرديو پوري تړلې دي. اوس امريکا غواړي دغه لاس پوڅي حکومت ته د يوه منتخب حکومت نوم ورکړي، د دې لپاره ئې د مسخره انتخاباتو خندوونکې ډرامه جوړه کړې، داسي انتخابات چي صليبي ځواکونه ئې امنيت تأمينوي، د امريکا خارجه وزير کولن پاول لا د مخه وايي چي که انتخابات وشي يا ونشي په هرصورت کي به ځوان کرزی جمهور رئيس وي! د بش خاص استازی او د سي آی اې بدنام جاسوس خليلزاد وايي چي کرزی بديل نه لري! او د کانديدانو له

ترکیب نه په ډاګه معلومېږي چې راتلونکی حکومت به همغه وي چې په بن کې جوړ شو او وزیران ئې امریکایي او روسي هئیتونو غوره کړل، اوس به ئې جمهور رئیس امریکا پلوه او معاونان ئې روس پلوه وي.

امریکایان غواړي دا انتخابات د امریکا له انتخاباتو نه د مخه ترسره شي، ترڅو جورج بش له هغه نه په خپلې انتخاباتي مبارزې کې د یوې لاس ته راوړنې او بریا او په اشغال شوي افغانستان کې د امریکایي دیموکراسۍ د پلې کولو د بهلګې په توګه استفاده وکړي. د افغانستان انتخابات په اصل کې د جورج بش د انتخاباتي کمپاین یوه برخه ده. غیرتي او میړنی افغان ولس باید په دې امریکایي انتخاباتو کې په نه برخه اخیستو سره جورج بش ته پر مخ کلکه څپېړه ورکړي او نړۍ والو ته وښیي چې افغانان آزادي غواړي، نه د پردیو لاس پوڅی حکومت مني او نه د امریکایانو د بی ۵۲ تر سیوري لاندې مسخره انتخابات.

زما وروڼو، خویندو! که څوک ایمان لري، له خپلواکۍ سره ئې مینه وي، د غلامۍ ژوند نه خوښوي، پر خپل هېواد د پردیو او د دوی د غلامانو واکمني نه غواړي، د افغانانو په ننګ، عزت او ناموس د پردیو هغه تېري نه زغمي چې بهلګې ئې هم په امریکایي زندانونو کې او هم د دوی په نظامي اډو کې هره ورځ په سترګو ګوري، نو لږ تر لږه باید په هغو انتخاباتو کې له برخې اخیستو ډډه وکړي چې د پردیو تر سلطې لاندې ترسره کېږي او هغه چا ته رأیه ورکول د شرم او پېغور خبره وګڼي چې زمونږ د دین او وطن د دښمنانو نوکران دي. په دغو انتخاباتو کې برخه اخیستل او په صندوقونو کې ئې کوم کاندید ته رأیه ورکول داسې ده لکه چې څوک بش، پوتین او بلیر ته رأیه ورکړي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو په ضد د دوی د یرغلونو ملاتړ وکړي، په دې ملاتړ سره به په دنیا کې هم د دوی په ډله کې شمېرل کېږي او په آخرت کې به هم له دوی سره یو ځای د خدای په وړاندې ودرېږي. پرخپل دین ولاړ او پر آزادي او خپل وطن مین افغانان باید دنیا ته ثابته کړي چې نه غلامي مني، نه غلامانو ته رأیه ورکوي او نه د پردیو د خوښي انتخاباتو کې برخه

اخلي.

چا چي د روسانو په ضد مقدس جهاد کي په اخلاص سره برخه نه وه اخيستې او د پيسو او کرسيو لپاره له مجاهدينو سره يوځای شوي وو دا منافقين به نن د مجاهدينو له ليکو نه بهلېږي، د جهاد او مجاهدينو په ضد به تبليغات کوي، امريکايانو ته به لاس په سينه ودرېږي، د امريکايي حکومت ملاتړ به کوي او د پردیو تر قومندې لاندي به له خپل ولس سره جنګېږي. خو دا هغه ذليل او بې مروته کسان دي چي له هيڅا سره ئې ملګرتيا صادقانه نه ده او هيڅا ته ئې ګټه نه رسېږي، د مجاهدينو له ليکو نه د دوی رټل کېدل د جهاد د مزيد پياوړتيا باعث کېږي.

افغانان بايد په دې کي هيڅ شک ونه لري چي امريکايان به د الله په مرسته او د مجاهدينو د قربانيو او صبر په نتيجه کي د روسانو په څېر سرکوزي له افغانستان نه وځي او بيا به إن شاء الله په امريکايي افغانانو همغه حالت راځي چي په کمونستانو او د دوی په ائتلافي ملګرو راغی. تاريخ په دې شهادت ورکوي چي وروستۍ بريا د حق پالونکو او آزادي غوښتونکو ده او د مستکبرينو او ظالمانو او د دوی د ملګرو او غلامانو پای او عاقبت له رسوايي او سپکاوي نه پرته بل څه نه وي.

قرآن همداسي فرمايي:

... استَعِينُوا بِاللّهِ وَ اصبرُوا إِنّ الأَرْض للّهِ يُورِثُهَا مَن يَشاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَقِبَةُ لِلْمُتّقِينَ *

... له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، زمکه خو د الله ده، له خپلو بندګانو نه ئې هغه چا ته په ميراث ورکوي چي دی ئې غواړي او نيکه پايله خو د متقيانو ده.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

يَأيهَا الّذِينَ ءَامَنُوا لا تَتّخِذُوا الْيهُودَ وَ النّصرَى أَوْلِيَاءَ بَعْضهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ مَن يَتَوَلهُّم مّنكُمْ فَإِنّهُ مِنهُمْ إِنّ اللّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الظلِمِينَ *

المائدة: ۵۱

اې مؤمنانو! يهود او نصارى په ملګرتيا مه نيسئ، دوى خو په خپلو کي سره ملګري دي او له تاسو نه چې هرڅوک له دوى سره ملګرتيا وکړي، د دوى له ډلې نه به (يهودي او مسيحي) ګڼل کېږي او الله د ظالمانو دا ټولى نه هدايت کوي.

ګرانو هېوادوالو!

o يو ځل بيا خپل مظلوم ولس ته اطمئنان ورکوم چې له اسلام نه د دفاع او د خپل هېواد د آزادۍ په روان جنګ کي به د تل په څېرد دوى په څنګ کي وو، جهاد ته به ترهغه ادامه ورکوو چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمورږ له هېواد نه ووځي او په خپلواک او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائم شي. د الله د لاري مخلص مجاهدين نه د خپل هېواد په يوې لوېشت باندي د بهرنيو ځواکونو شته والى او سلطه مني، نه د هېواد د اشغال په دوران کي له جهاد او مقاومت نه د يوې شېبې لپاره لاس اخيستو ته تيار دي او نه د پردېو د وسلو او پيسو په زور تپل شوو حکومتونو کي د برخي اخيستو تور داغ په خپلي لمنې منلى شي.

o مورږ له لومړۍ ورځې نه اعلان کړى چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپل برخليک په خپله ، د خپلو معتقداتو په رڼا کي او له بهرني فشار او مداخلې نه پرته وټاکي، اوس هم زمورږ خبره همدا ده، که دا

شرائط ومنلی شي، هم خبرو ته تیار یو، هم په هېواد کي د امنیت په تأمین کي مرستي ته او هم په انتخاباتو کي برخي اخیستو ته. امریکایان دې هم پوه شي چې د افغانانو جهاد به د هېواد تر کاملې خپلواکۍ او له افغانستان نه د ټولو بهرنیو ځواکونو ترایستو او د یوه آزاد، خپلواک او اسلامي افغانستان تر جوړېدو دوام کوي. موږ ډاډه یو چې د اشغالګرانو په ضد د بل اسلامي پاڅون ورځې رانږدې دي، په کنر، ننګرهار، پکتیا، پکتیکا، زابل، ارزګان او نورو ولایاتو کي چې د مقاومت او په اشغالګرو ځواکونو د مسلسلو بریدونو کوم حال دی او شمال ته چې د مقاومت د پلوشو د خورېدو کوم وضیعت دی، د همدې خبري زېړی ورکوي، افغانان تر دې زیات د انګرېزانو او امریکایانو ظلمونه، فسادونه او په دین، عزت او ناموس د دوی تېری نه شي زغملی.

o امریکا په تېرو دریو کلونو کي د ټولو وحشیانه بریدونو، بمبارېو، نیونو او وژنو سره سره په دې ونتوانیده چې مقاومت وځپي او د پراختیا مخه ئې ونیسي، د طالبانو د حکومت له نسکورولو نه پرته ئې خپل هیڅ هدف ترلاسه نه کړی شو. له دې نه وروسته خو به نه د دې هېواد په هیڅ ځای کي آرامه ورځ تېره کړی شي، نه به ئې له افغانستان نه د ښو خبرونو ترلاسه کولو آرمان ترسره شي، نه به امنیت راوستی شي، نه به د مرکزي آسیا تېل او ګاز له دې لارې انتقال کړی شي او نه به د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیولی شي، له افغانستان نه به د شوریانو په ځېر وځي او إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته کېږي او د دوی ګوډاګی حکومت به هم د دوی له وتلو سره سم نسکورېږي.

o موږ مطمئن یو چې جورج بش به په خپلو جنګ غوښتونکو سیاستونو سره د امریکا لپاره غوره بریژنف ثابت شي او امریکا به له همغو پایلو سره مخامخ کړي چې بریژنف شوروي ورسره مخامخ کړ، د نړۍ په ګوټ ګوټ کي ډېرو پوهانو او هغو چې غواړي نړۍ وال د امریکا له شر نه وژغورل شي، د دې تمنا کوله چې کاش بش یو ځل بیا انتخابات وګټي او امریکا څو کاله نور هم د بش د بدمعاشو اندیوالانو

په لاس کي پاتې شي، ترڅو امریکا د مزید تباهۍ په لور بوځي، شاید الله تعالی د همدغو کسانو د تمنا د تحقق لپاره بش ته د امریکا زمام سپارلی وي. په عراق کي د دوی د مړو او ژوبلو شمېر ۱۱۴۰۰ او په افغانستان کي ۱۷۰۰ته ورسېدو، دا تلفات د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، سږ کال امریکا تر شپږ سوه ملیاردو ډالرو نه زیاته تجارتي خساره درلوده، د ډالرو بیه ئې د یورو په نسبت ۳۵% راپرېوته، د تېلو بیه تر پنځوسو ډالرو واوشته، د امریکا حکومت ۷۴۰۰ ملیارد ډالره پورونې دی، سږ کال درې سوه اتیا ملیارده ډالره د بودجې کسر لري، په ټولې نړۍ کي د امریکا په ضد د عام او شدید تنفر کچه هغه ځای ته ورسېده چې د تاریخ په اوږدو کي د هیڅ استعماري ځواک په ضد نه وه لیدل شوې، په ټولې نړۍ کي د امریکا په ضد هومره مظاهرې وشوې چې مثال ئې په تاریخ کي نه شو موندلی... دا خبري د دې زېرې ورکوي چې د امریکا د زوال ورځې رانږدې شوې. دا خبره عادي مه ګڼئ چې جان کیري د انتخاباتو د نتائجو له اعلان نه وروسته بش ته وویل: باید د امریکا د تجزیې مخه ونیولی شي!!

o امریکایان دې په دې هم پوه شي چې که پاکستان او ایران د دوی مرسته نه وی کړې نو نه ئې افغانستان نیولی شو او نه عراق او اوس هم که د دغو ملکونو مرسته نه وي نو ډېره ګرانه ده چې په عراق او افغانستان کي آرامه ورځ تېره کړي. خو وبه ګورو چې د دې هېوادونو چارواکي تر کومه د خپلو ولسونو د غوښتنو خلاف ستاسو ګوابونو ته سر ټیټوي او د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد ستاسو مرسته کولی شي!

په ایران کي زما د بانکي حساب د بندېدو په اړه چې له درواغو او مبالغو ډک کوم خبر خپور شوی په دې اړه څو وضاحتونه ضروري ګڼم:

o په داسي حال کي چې زما بانکي حساب درې کاله د مخه په همغه ورځ بند شوی چې ایراني چارواکو د امریکایانو په وینا او د هغوی د ارضاء لپاره له ایران نه زما د ایستلو فیصله و کړه، نه پوهېږم چې دوی د کوم غرض لپاره دا خبر په دې وخت کي

او په دې غلط انداز کي خپور کړی، که دا پر ایران د برید په اړه د واشنګټن د وروستیو ګواښونو په وجه وي نو زه ئې معذور ګڼم، سره له دې چي باور لرم ایران په خپلو تنازلاتو سره نه یوازي امریکا نه شي راضي کولی بلکي هغه مزید جرئ کوي، په افغانستان او عراق کي چي ایران د امریکا کومه مرسته وکړه، تر دې چي د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي افغانان او عراقیان د امریکایانو تر قومندې لاندي د خپلو ولسونو په ضد وجنګېدل او پکتیا او فلوجې ته د جنګ لپاره ولاړل، که دغو مرستو واشنګټن قانع نه کړ، بل به څه وي چي هغوی راضي کړي او د ګواښونو مخه ئې ونیسي؟ که په افغانستان او عراق کي مقاومت نه وی نو خدای خبر چي امریکا به تراوسه له ایران سره څه نه وو کړي!! که امریکا پر ایران برید وکړ نو ستره وجه به ئې دا وي چي ایران د افغانستان او عراق په نیولو کي د امریکا ملګرتیا وکړه!

o دا هم د حیرانتیا وړ ده چي ولي په دروغو د اویا ملیونه ډالرو خبره کوي، په داسي حال کي چي ښه پوهېږي په دې حساب کي یو ډالر هم نشته، که زما په نامه د ایران په کوم بانک کي ډالر وي نو زه ئې ایران ته بخښم، د منجمد کولو په ځای دې هغه یا امریکایانو ته ورکړي او یا دې حزب الله او فلسطینیانو ته او یا د کابل هغو چارواکو ته چي یو وخت د دوی ملګري وو خو اوس د (شیطان بزرګ) په خدمت کي دي او د ډالرو په خاطر ئې د دوی وسله او خپل دین او وطن خرڅ کړ. ما همغه وخت ایراني مشرانو او چارواکو ته ولیکل چي د دې حساب بندول نه شرعي مجوز لري او نه حقوقي او قانوني توجیه، په دې کي د هغو افغاني کارګرانو د محدودو امانتونو نه پرته بل څه نه شته چي په ایران کي ئې کار کولو. نه خو د حضرت علی (رض) مذهب د دې اجازه ورکوي او نه د امام حسین (رض) مذهب له ظالم او یرغلګر کافر سره د مظلوم مسلمان په ضد د ملګرتیا اجازه، نه خو امریکا په دې درواغجنو تبلیغاتو سره زما ولس غولولی شي او نه زما د جهاد مخنیوی کولی شي او نه تاسو امریکا خوشحالولی شئ، مخصوصاً که امریکایان پوه شي چي په دې کي هغه رقم

نشته چې دوی ته په دروغو ویل شوي!! که زما د شهید پلار، ورونو، خپلوانو او د مبارزې او سنګر د ملګرو په نیولو او وژلو سره نه روسان وتوانېدل چې زما د جهاد مخه ونیسي او نه امریکایان، نو إن شاءالله په بل څه هم زمورږ مخنیوی نه شي کولی، مورږ جهاد داسي ګڼو لکه لمونځ او روژه او پرېښودل ئې داسي لکه د لمانځه پرېښودل، مورږ ژوند ته د یوه الهي امانت په سترګه ګورو چې د الله په لار کي وقف کول ئې خپل ديني مسئوليت او د نجات ذريعه ګڼو.

مرګ پر امریکا او د دوی پر بې ایمانه ملګرو

بریالي دي وي د اسلام د لاري مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳/۱۰/۱

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

حزب اسلامي افغانستان د وروستیو جریاناتو په اړه لاندي وضاحتونه ضروري ګڼي:

- مورږ خپل مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوو چې د حزب اسلامي مخلص مجاهدین به د تل په څېر د دوی په څنګ کي وي او د هر یرغلګر په ضد به په لومړي خط کي جنګېږي، هیڅکله به خپل مظلوم ولس یوازي پرې نه ږدي. مورږ به تر هغه جهاد ته

ادامه ورکوو چې د اشغالګرو ځواکونو آخري فوځي د جنرال ګراموف په څېر سر ټيټې له افغانستان نه ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او زمور د هېواد په هيڅ ګوټ کي نه د پردیو بيرغونه رپېږي، نه ئې اډې وي، نه ئې راډيوګانې او ټلويزيونونه او نه محبسونه.

- د کابل د امريکايي حکومت دا ادعا په کلکه ردوو چې ګواکي د حزب ځيني قومندانان امريکايانو ته تسليم شوي. دا ښکر ور دروغ دي، د سلهاوو نورو دروغجنو ادعاګانو په څېر، په کابل کي اوس د دروغجنو پاچايي ده، جورج بش د نړۍ د ټولوو دروغجنو پاچا دی، څوک چې خپل ولس، کانګريس او ټولې نړۍ ته په عراق د برید په اړه هغه دروغ ويلی شي او د اټمي او ګڼ وژنو وسلو د شتون هغه دروغجنه دعوی کولی شي، نو د ده لاس پوڅو ته د داسي دروغو ويل ګران کار نه دی. مسيحي امريکايان هره ورځ هومره دروغ وايي چې کمونست روسان پرې شرمېدل، دوی تراوسه په افغانستان او عراق کي د خپلو فوځيانو د مرګ ژوبلې حقيقي شمېر اعلان نه کړ، د افغانانو او عراقيانو د مرګ ژوبلې شمېر ئې څرګند نه کړ، د خپلو ملګرو انګرېزانو دا خبره ئې رد کړه چې په يوه کال کي يو لک عراقيان وژل شوي او اوس هره مياشت تر لس زره زيات عراقيان مري، که په عراق کي د خبريالانو شتون دوی په ځينو خبرو اعتراف ته نه مجبورولی نو دا به ئې هم نه وو منلي چې تر اوسه يوزر پنځه سوه اويا امريکايان وژل شوي، لکه چې په افغانستان کي په خپلو تلفاتو اعتراف نه کوي او خپل ولس ته دروغ وايي.
- هيڅ با ايمانه او غيرتي افغان به پردیو ته تسليم نه شي، يا به مليشه دښمن ته تسليمېږي او يا کمونست چې نه ايمان لري او نه غيرت. افغانان په هر هغه چا لعنت وايي چې دښمن ته تسليم شوی او پر خپل هېواد د پردیو سلطې او واکمنۍ ته غاړه ږدي، قرآن هغه کسان د کافرانو په ډله کي ګڼي چې د کافرانو تر واکمنۍ لاندې ژوند کوي، په دې راضي وي او غواړي چې نور هم د دوی په څېر دښمن ته تسليم شي: قرآن فرمايي:

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سوَاءً فَلا تَتّخِذُوا مِنهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتى يهَاجِرُوا فى سبيل اللّهِ فَإِن تَوَلّوْاْ فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْث وَجَدتُّمُوهُمْ وَ لا تَتّخِذُوا مِنهُمْ وَلِيًّا وَ لا نَصِيراً * النساء: ۸۹

دا خوښوي چې تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چې کافران شول، نو بيا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نيسئ چې د الله په لار کې هجرت وکړي، نو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نيسئ او هر ځای چې ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نيسئ او مه کوم مرستندوی.

گورئ چې قرآن داسي کسان منافقين ګڼي او مسلمانانو ته امر کوي چې تر هغه ئې خپل ملګري او دوستان مه ګڼئ.چې د کفر له سلطې نه راوڼه وځي او د کافرانو له ملګرتيا لاس وانه خلي، له دوی نه ځان وساتئ، د دوی هڅه دا ده چې تاسو هم د دوی په څېر شئ، تاسو هم له جهاد نه لاس واخلئ او دښمن ته تسليم شئ، دوی بايد د دښمن له ډلې څخه وګڼئ او په نيولو او وژلو ئې هيڅ صرفه مه کوئ او همغه څه ورسره وکړئ چې له دښمن سره ئې کوئ، هيڅ يو ئې مه خپل دوست ګڼئ او مه ترې د ملګرتيا طمع کوئ.

- امريکايانو ته وايو: مورږ نن د واشنګټن د امپراطور په کالبوت کې د روم د امپراطور روح ګورو، نن ګورو چې له مظلومو مسلمانانو سره همغه څه کېږي چې دوه زره کاله مخکې د بش نيکونو له عيسی، يحيی او زکريا عليهم السلام او د دوی له باايمانه ملګرو سره کول. تاسو چې نن د ګوانتانامو، ابوغريب، بګرام او کندهار په زندانونو کې په مظلومو افغانانو او عربانو کوم وحشيانه ظلمونه کوئ، ستاسو پلرونو له عيسی عليه السلام او د ده له حواريونو سره همداسي کړي وو، که هغه صليب د دوی د زامنو د غاړو طوق شو چې پلرونو ئې د عيسی عليه السلام حواريون وربانديې ځړول، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ورټکول او په اور کې ئې غورځول او اوس د دوی د کليساوو په دېوالونو هغه د ظلم او وحشت تصويرونه انځور شوي او ستاسو د پلرونو بې رحمي او قساوت خلکو ته ورپه يادوی، همداسي به راتلونکي نسلونه د دې

زندانونو په تصويرونو کي ستاسو وحشت او بې رحمي رايادوی، دا به راتلونکي تاريخ او نسلونو ته په ميراث پاتې کېږي او د تل لپاره به ستاسو د زامنو د غاړو طوق وي. که دلته ستاسو راتګ دا ټول وحشت له ځان سره درلود، خو له دې پلوه ښه وو چې تاسو راغلئ او مورږ تاسو، ستاسو مذهب، ستاسو ديموکراسي او بشري حقوق په سترګو ولیدل، زمورږ ځيني کم عقلان، ستاسو د مذهب، ديموکراسۍ او بشري حقوقو په اړه غولېدلي وو او رنګين رنګين خوبونه ئې ورته ليدل، اوس په حقيقت پوه شول او تاسو ئې ښه وپېژندئ، په خپلو سترګو ئې وليدل چې تاسو له ځان سره څه راوړل: د غلو او ملي خائنانو واکمني، رشوت، اداري فساد، د ماشومانو تښتونې، شراب، قمار، نڅا، هندي او غربي بربنډ فلمونه، مخدره مواد، ايډز، ځان وژنې، غلا، شوکي، بې امنيني، فقر، لوږه ... دا افغانانو ته ستاسو سوغاتونه وو، تاسو يوازي په وطن پلورونکو او ملي خائنانو، بې دينه او بداخلاقو او لاابالي ناانسانانو اعتماد کوئ، څوک چې خپل هېواد په څو ډالرو پلوري، هغه به ولي رشوت نه خوري او ولي به په ظلم، اداري فساد او اختلاس کي ترستونې نه وي غرق؟ يو شريف افغان ستاسو په څنګ کي نه ليدل کېږي، شريف او وطنپال افغانان خو يا تاسو تروريست ګڼئ، يا ئې وژنئ او يا ئې ګوانتانامو ته لېږئ.

- په دې هم پوه شئ چې ستاسو له نظره تروريستان د خپل ملت له نظره اتلان دي او ستاسو په ناولو لاسونو چې کوم افغانان، عربان او پاکستانيان وژل شوي، خلکو د دوی د ياد ژوندي ساتلو لپاره د دوی پر قبرونو زيارتونه جوړ کړي او هغوی ته د عيسی عليه السلام د حواريونو په سترګه ګوري.
- د ثور اتمه او له هغه نه راوروسته ټولې خونړۍ پېښې په حقيقت کي د اسلام او مجاهدينو په ضد د مسکو او واشنګټن د ګډې دسيسې نتايج وو، دوی او په دوی پورې تړلو ګاونډيو په ګډه د جبل السراج ائتلاف جوړ او د جګړو اور ئې بل کړ، د ثور اتمه د پرچميانو کودتا وه، د جنرال نبي عظيمي او جنرال آصف دلاور تر مشرۍ لاندې، دا کودتا د جنرال دوستم د متو په زور ترسره شوه، دا دوی وو چې نجيب ئې

تیښتې ته اړ کړ او اقتدار ئې په لاس کې ونیو، غوښتل ئې کارمل راوړاندي کړي، خو د حزب اسلامي مجاهدین ئې مخې ته خنډ شول او د دوی کودتا شنډه شوه. د هغه چا عقل ته د هر باضمیره افغان ژړا راځي چې دا ورځ د مجاهدینو د بري د ورځې په نامه یادوی، دا خو د جهاد او مجاهدینو په ضد او د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي لپاره د CIA او KGB د ګډې کودتا یوه کرغېړنه توره ورځ وه!! دا د ثور بله اومه وه، هسې ئې نوم د ثور اتمه کړ!! که دا د جهاد د بري ورځ وی نو نن به د هغو امریکایانو تر فوځي واکمنۍ لاندي نه لمانځل کېده چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې له مسلمانانو سره په بل صلیبي جنګ کې بوخت دي!! امریکایان او روسان دې نړیوالو ته ووایي چې د ثور له اتمې وروسته ئې له دې ائتلاف سره څومره مالي او نظامي مرستې کړې او د څه لپاره؟ شل زره ملیارده افغانۍ ئې د څه لپاره شمالي ائتلاف ته چاپ کړې؟ هره ورځ ئې څو طیارې مهمات د څه لپاره بګرام او بیا تخار ته لېږل؟ د کولاب روسي اډه ئې ولې دې ائتلاف ته سپارلې وه؟ آیا دا ټول د دې لپاره نه وو چې په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي، مجاهدین بد نام کړي او په پای کې د افغانستان د اوسني دیموکراتیک اشغال لپاره لار آواره کړي؟ آیا د ۱۱ ستمبر نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې نه وو سلا شوي چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰روسي فوځونو په مرسته په ګډه پر افغانستان برید وکړي، تخار او مزار ونیسي او شمالي ائتلاف ته ئې وسپاري؟

- مجاهدین به إن شاء الله د جهاد د بري ورځ هغه مهال لمانځي چې ټول بهرني فوځونه د افغانستان له لوېشت لوېشت خاورې څخه ووځي، د پردیو او د پردیو د بړیځو سلطه پای ته ورسېږي، د افغان ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت جوړ شي، افغانان د خپل واک خاوندان شي او د اسلام شین بیرغ د هېواد په ګوټ ګوټ کې ورپېږي.
- افغانان دې مطمئن وي چې امریکایان به نه یوازې له افغانستان او عراق څخه

وځي بلکي له پاکستان، ازبکستان، تاجکستان او عربي هېوادونو نه به هم خپلي اډې ورټولوي او بيا به إن شاء الله د شوروي په برخليک اخته کېږي.

والله على كل شئ قدير

حزب اسلامي افغانستان

۸۴\۲\۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

د صلحې د کميسيون د هغو اظهاراتو په اړه چې په اسلام آباد کي ئې کړي، لاندي وضاحتونه کوو:

۱. معلومه نه ده چې دا کميسيون د چا لخوا ټاکل شوی، امريکايانو ټاکلی که د کابل چارواکو؟

۲. که د کابل چارواکو غوره کړی وي، دا چارواکي خو څه قدرت او اختيار نه لري، د دوی وضعيت خو داسي دی چې هره ورځ امريکايانو ته سوال کوي چې له خپلو نظامي عملياتو نه مورِ خبروي تر څو بې ګناه خلک ونه وژل شي، خو امريکايان نه دومره اهميت ورکوي او نه وربانديِ اعتماد کوي او نه دا ضرورت احساسوي چې دوی خبر کړي، په کومه ورځ چې کميسيون په اسلام آباد کي کانفرانس درلود امريکايانو د لغمان په عليشنګ باندي لويه وحشيانه حمله وکړه، کلي ئې بمبارد کړل او په لسهاوو مظلوم او بې وزلي کليوال ئې په وينو کي ورغړول.

۳. که امريکايانو لېږلی وي نو د دوی ويانډ خو د کميسيون د مشر خبره تکذيب

کړه، هغوی خو کرزی دې ته اړ کړ چې څه کسان به د لویې جرګې د غړو په نامه راغونډوي او دا فیصله به وربانديي امضا کوي چې امریکا دي په افغانستان کي دائمي نظامي اډې جوړې کړي!!

۴. د جګړې اصلي لامل خو د بهرنیو فوځونو حضور او د افغانستان اشغال دی، آیا بهرني فوځونه وتلو ته تیار دي؟ آیا کمیسیون ته په دې اړه د څه ویلو او کومې فیصلې کولو صلاحیت ورکړی شوی؟ که دا صلاحیت نه لري نو کمیسیون له مجاهدینو سره په څه باندي خبرې کوي؟

۵. د کمیسیون لخوا دا خبره شوې چې مجاهدین به اساسي قانون مني!! دا اساسي قانون خو د امریکایانو اساسي قانون دی، د یوې امریکایي جرګې لخوا جوړ شوی، د هېواد د اشغال په دوران کي جوړ شوی، دا خو د کوم منتخب پارلمان لخوا نه دی جوړ شوی، د آزادۍ او خپلواکۍ په وخت کي د ولس د منتخبو استازو لخوا نه دی تصویب شوی، مجاهدین به څنګه د پردیو د تسلط په وخت کي جوړ شوی اساسي قانون مني، دا قانون خو په کابل کي ناست کسان هم نه مني، کمیسیون دې ووایي چې د دغه امریکایي قانون کومه برخه عملي شوې؟ آیا په کابل کي موجود فساد، بې ديني، فحشاء، بربنډ هندي او غربي فلونه، شراب، قمار، نڅا، بې امنیتي، شوکي، اداري فساد، اختلاس، د خلکو په سر، مال او عزت تېری، د ماشومانو تښتونې، د مخدره موادو تجارت، دا د دې اساسي قانون مطابق روان دي که په خلاف ئې؟ که د روغې جوړې معنا دا وي چې مجاهدین به د امریکایانو له تېري نه بیا د بن تر امریکایي جرګې او د کابل تر جرګو او د هغوی تر پرېکړو پورې او بیا اوس چې په کابل کي څه روان دي دا ټول به مني، نو دا خو یوازي هغه څوک منلی شي چې نه ایمان لري او نه غیرت، هیڅ با ایمانه افغان دا حالت نه شي منلی او دا خو یوازي په هغه صورت کي ممکن دی چې اشغالګران په اوضاع مسلط شي، مقاومت وځپي او ټول افغانان دوی ته تسلیم شي!! خو تاسو له امریکایانو نه پوښتنه وکړئ چې دا هیله ئې شته که نه؟ په تېرو درې نیمو کلونو کي خو دوی مقاومت ونه شو ځپلی، حتی د

ورځ په ورځ پياوړي کېدو مخه ئې ونه شوی نيولی، نن چې پردوی کوم بريدونه کېږي او نن چې دوی هره ورځ کوم تلفات گوري ، په تېره موده کې سابقه نه لري، چې مخکې مجاهدين تسليم نه شول اوس به څنگه تسليمېږي؟

۶. ترڅو چې بهرنې فوځونه په افغانستان کې وي، نه امنيت راتلی شي، نه افغانان د خپلې خوښې حکومت جوړولی شي، نه د ملت او هېواد مدافع ملي فوځ او پوليس درلودی شي او نه يو اسلامي اساسي قانون جوړولی شي، فوځ او پوليس به ئې د اشغالگرانو لاس پوڅي او د پردیو په خدمت کې وي او د خپل ولس په ضد به جنگول کېږي، راډيو او ټلويزيون به ئې اخلاقي فساد خوروي او د دين او مذهب جړپې به قطع کوي، اقتدار به د مفسدينو او ملي خائنانو په لاس کې وي او هر شريف او وطنپال افغان به تروريست او د صلحې او امنيت دښمن گڼل کېږي.

۷. مورِ دغه کميسيون ته هم او ټولو افغانانو ته هم بلنه ورکوو چې د امريکايانو او انگرېزانو له ملگرتيا نه لاس واخلي او له خپل دين او وطن نه دفاع وکړي.

والسلام علی من اتبع الهدی و جاهد فی سبیل الله

حزب اسلامي افغانستان

۸۴\۲\۲۱

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

وَ لَئن قُتِلتُمْ فی سبیل اللّهِ أوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّهِ وَ رَحْمَةٌ خَیرٌ مِّمّا یجْمَعُونَ *
آل عمران ۱۵۷

ګرانو محصلینو !

دین پالونکو افغانانو!

د اسلام زړه ورو سپاهیانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

پر قرآن ستاسو غیرت د نړۍ د ټولو مسلمانانو سر لوړ کړ، په ټول امت کې ئې نوې جذبه راڅوندی کړه، په رښتیا چې ستاسو په رګونو کې د شهیدانو او غازیانو وینې او ستاسو د زړه ورو او مجاهدو پلرونو احساسات او جذبات څپې وهي، تاسو نړیوالو ته وښوده چې د خپل دین، ایمان او وطن لپاره د خپل سر او وینو قرباني کولو ته تیار یئ، ستاسو د شهیدانو هره قطره وینه د دین په تله کې هومره وزن لري چې غرونه ورسره نه شي برابریدی، ستاسو د زخمیانو هر په وینو سور وېشته د زرهاوو هغو تش په نامه مسلمانانو او د دوی د ټول عمر تر هغه عبادت نه ډېر ډېر غوره دی چې د دښمن تروا‌کمنۍ او سلطې لاندې ئې کوي، ځان مسلمان ګڼي خو په داسې حال کې ئې هم وینه په جوش نه راځي او غیرت ئې نه خوځي چې قرآن ته سپکاوی شوی، د ده هېواد اشغال شوی، د ده په هېواد کې د پردیو بیرغونه رپېږي، هره ورځ په لسهاوو افغانان وژل کېږي او د لسهاوو افغانانو کورونه لټول کېږي او په عزت ئې تېرې کېږي. دین پلورونکي سرکاري مفتیان او د انګرېزانو مزدور مبلغین په خپلو کرغیړنو تبلیغاتو سره ستاسو د قربانیو ستر قدر او لوړ ارزښت نه شي راکمولی، څوک چې پر قرآن د غیرت په ځای خلکو ته د سکوت او د دښمن په

وړاندي د سرټيټولو بلنه ورکوي او د منبر په سر وايي چې د دغو مظاهرو تر شا د دښمن لاس دی!! دا ډېر ذلیل او سپک ناانسانان دي، د پردیو نوکري له پلار نیکه نه ورته په میراث پاتې ده. خلک له دوی نه پوښتنه کوي چې کوم دښمنان د دغو مظاهرو تر شا دي؟ دښمنان خو اوس پر کابل حکومت کوي، دښمنان خو تاسو ته ډالر درکوي، تاسو ورته سرکاري فتواګانې صادروئ او تبلیغات ورته کوئ، هغه قرآن ته سپکاوی کوي او ته د دې په ځای چې امریکا وغندې یا د مظاهره کونکو ظالم او بې رحمه قاتلان محکوم کړې، برعکس مظاهره کوونکي ملامتوې، تا ته د دفتر میز او چوکۍ اهمیت لري خو د افغانانو ویني اهمیت نه لري!! دښمن خو دا دی ستا پولیس او فوځ د ولس په ضد جنګوي، په بې وزلو مظاهره کوونکو مشینګنې چلوي، اوس خو هم روس او هم امریکا او په دوی پورې تړلې ملکونه د کابل د موجوده نظام ترشا ولاړ دي او هم پاکستان او ایران، د پاکستان قنسلګري ته اور واچولی شو او ایران خو حتی د ګوانتانامو د پېښې په اړه څه غبرګون هم ونه ښودو، نو د مظاهرو تر شا د افغان ولس د ایمان او عقیدې پرته د چا لاس دی؟

دښمن غلط شوی چې ګومان کوي افغان ځوانان به په خپل دام کې واچوي، د دین او اخلاق ضد تبلیغاتي هلو ځلو په نتیجه کې به له ځوانانو نه د دوی دین او ایمان واخلي، د دوی غیرت به ختم کړي او د دښمن غلامۍ ته به ئې چمتو کړي، دښمن ټول ځوانان په هغو څو ناانسانانو قیاسوي چې د دښمن په لومو کې پرېوتي، خپل دیني او ملي هویت ئې له لاسه ورکړي او خپل هر څه ئې د پردیو په پښو کې غورځولي.

زما وروڼو!

په ګوانتانامو کې د قرآن د بې حرمتۍ خبره د دې لپاره د نیوزویک په مجلې کې خپره شوې چې امریکائې چارواکي د متعصبو مسیحیانو او یهودانو لازیات ملا تړ او تائید ترلاسه کړي، که نه نو د اسلامي مقدساتو د سپکاوي دا سلسله له هماغه لومړیو ورځو نه د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کې پیل شوې او تراوسه

ئې لرې روانه ده، بش د جنګ په پيل کي وويل چي دا بل صليبي جنګ دی، کولن پاول د امريکا مخکني خارجه وزير وويل: ما پرويز مشرف ته په ټيلفون کي وويل: په ۴۸ ساعتونو کي به ځواب راکوې چي په صليبي جنګ کي زمونږ خوا ته ودرېږې که نه؟ او هغه د دې نېټې تر پوره کېدو د مخه د ملګرتيا اطمئنان راکړ!! د ابوغريب، بګرام او ګوانتانامو له بنديانو سره د هغه وحشيانه او سپک چلند عکسونه هم د دغه مقصد لپاره د امريکا له انتخاباتو نه لږ مخکي مطبوعاتو ته وايستل شول او اوس د قرآن د سپکاوي خبره هم په دغه موخه د نيوز ويک لخوا خپره شوې. دا د مسلمانانو د نبض معلومولو يوه هڅه هم ده، که نن او د داسي لويې پېښې په اړه د نړۍ مسلمانان څه عکس العمل ونه ښيي، معلومه نه ده چي د واشنګټن کاو باى واکمنان چي د اسلام او مسلمانانو په ضد خطرناک او شوم عزايم په سر کي لري، څومره نورو ناولو کارونو ته به لاس اچوي او څومره نوري فتنې به راولاړوي، دوی د افغانستان او عراق په نيولو اکتفا نه کوي، نور شيطاني پلانونه هم لري.

مورږ له ټولي اسلامي نړۍ او ټول امت نه غواړو چي له خپلو مقدساتو نه دفاع ته ملاوتړي، که څوک نور هيڅ نه شي کولی او د کوم مؤثر کار کولو همت او جرأت ونه لري، لږ تر لږه د مظاهراتو په ترڅ کي دې دا سپکاوی وغندي. له ځينو هېوادونو نه زمونږ انتظار دا وو چي تر نورو به شا ته نه پاتې کېږي او له قرآن نه د دفاع لپاره به هغوی هم له ټول امت سره خپل غبرګون يوځای کوي، خو متأسفانه هلته نه رسمي اعتراض ګورو او نه ولسي عکس العمل، مورږ ګومان کاوو چي پر افغانستان او عراق باندي د حملې په اړه به له امريکايانو سره د دوی ملګرتيا يوازي سياسي وجوهات ولري، خو اوس چي ګورو پر قرآن باندي د امريکايانو تېري ته هم کوم غبرګون نښيي، له دې نه نور څه معلومېږي. د بامیان او پنجشير له خلکو نه هم زمونږ انتظار دا نه وو چي له قرآن نه د دفاع په کار کي به له نور افغان ولس سره نه يوځای کېږي او د مظاهراتو په ترڅ کي به دا سپکاوی نه محکوموي!! که مخکي تاسو له امريکايانو او انګرېزانو سره خپله ملګرتيا په دې توجيه کوله چي طالب زمونږ دښمن دی!! اوس

خو د طالب خبره نه ده، اوس خو له قرآن نه د دفاع خبره ده!!

په جلال آباد، خوګيانيو، وردګ ميدان، ګرديز او غزني کي د پوليسانو او فوځيانو له لوري په غيرمسلح مظاهره کوونکو ډزې او د پنځلسو افغانانو مظلومانه شهادت او تر سلو نه د زياتو افغانانو په وينو کي رغړولو دا خبره ثابته کړه چي د امريکايانو او انګرېزانو په ناولو لاسونو روزل شوی فوځ او پوليس په اصل کي د افغانانو په ضد د جنګولو لپاره روزل شوي، مهار او قومنده ئې د امريکايانو په لاس کي ده، په هرځای کي به ئې د افغان ولس په ضد جنګوي، مورِ تراوسه مجاهدينو ته ويل چي خپله ټوله توجه يرغلګرو ځواکونو ته واړوئ او د دوی له افغاني مزدورانو سره ځان مه مصروفوئ، خو دغو پېښو وښوده چي دوی تر بهرنيو دښمنانو هم زيات خطرناک دي. تاسو وليدو چي د کابل چارواکو د يو سل پنځلسو کسانو د وژل کېدو او زخمي کېدو په اړه ويل: په افغانستان کي اوس ديموکراسي ده!! په داسي حال کي چي په مظاهرو کي د امريکا بيرغونه سوځېدل، د بش مجسمو ته اور اچول کېدو، د امريکا په ضد شعارونه ورکول کېدل، خو دوی ويل: دا مظاهرې د امريکا په ضد نه دي!! له دوی سره يوازي دا غم وو چي امريکا او امريکايي ديمکراسي بدنامه نه شي!!

زما وروڼو! إن شاء الله ستاسو د شهيدانو او زخميانو ويني به نه ضايع کېږي، ستاسو مجاهد وروڼه به له دښمن نه دا انتقام اخلي، امريکا له يونيم مليارد مسلمانانو سره د جنګ ملا تړلې، د دوی جنګ له خدای او د خدای له ټولو مظلومو بندګانو سره دی، دوی د انسانيت دښمنان دي، دوی د اخلاق دښمنان دي، دوی له هر شريف او آزاد ملت او هر شريف او آزادي غوښتونکي انسان سره جنګېږي، د دې جنګ پايله د دوی له ماتې او زوال نه پرته بل څه نه شي کېدی. والله عزيز ذوانتقام.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

۱۳۸۴\۲\۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

د سپيني مانۍ د وروستۍ ګډې اعلاميې او امضا شوې معاهدې په اړه زمونږ او د ټول افغان ولس دريځ دا دئ:

- مونږ دا معاهده په کلکه محکموو او هغه د ګندمک د معاهدې په څېر يو ستر ملي خيانت او د افغانستان د استقلال او خپلواکۍ په ضد ګڼو. دا هماغه معاهده ده چې ببرک کارمل له بريژنف سره امضاء کړې وه. دغې معاهدې وښوده چې پر افغانستان باندې د امريکا يرغل د دې هېواد د دائمي اشغال لپاره وو نه د القاعدې د ختمولو او د طالبانو د حکومت د نسکورولو لپاره. د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه درې نيم کاله تېر شوي او القاعده اوس د افغانستان په ځای په عراق کي جنګېږي خو امريکا بيا هم په افغانستان کي دائمي اډې غواړي.
- په کرزي باندې دا معاهده امضا کول چې بګرام به د اوږدې مودې لپاره د امريکايانو په واک کي وي، بندي خانې به لري، بنديان به په خپله ساتي او د کابل چارواکو ته به ئې نه سپاري، د دوی فوځ به د عملياتو په اړه پوره استقلال لري، د کابل د چارواکو په وړاندې به هيڅ مسئوليت نه لري، د خپلو قومندانانو تر امر لاندې به عمل کوي، ..... د دې معاهدې معنا له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې امريکايان غواړي په خپله مخامخ پر افغانستان حکومت وکړي، په خپلو افغاني مزدورانو هم باور نه لري او د دوی له لاري په دې هېواد حکومت کول کافي نه ګڼي.
- مونږ تل ويل چې امريکايي اشغالګران به هيڅکله په خپله خوښه نه وځي، په زور به ايستل کېږي، د افغانانو مقاومت به ئې وتلو ته اړ کوي، که نه نو هغوی د تل لپاره

دلته د پاتې کېدو او د دائمي اډو جوړولو اراده لري. له امریکا سره له اوږد مهاله ستراتیژیکي ملګرتیا نه د کابل د امریکایي حکومت د غوښتني معنا همدا وه، دوی ته ویل شوي وو چې امریکا ته له سفر نه مخکې باید داسې اظهارات وکړئ چې وښیي دا د افغانانو غوښتنه ده نه د امریکایانو!!

- په معاهدې کې امریکایانو ته د لازیاتې آزادۍ ورکولو خبره شوې، افغانان پوښتنه کوي چې امریکایي فوځیان تر مخکې څومره زیاته آزادي غواړي؟ تر اوسه ئې څه کم وو؟ څه او چا ئې مخه نیوله؟ مورږ خو د دوی له مخکنۍ خپل سرۍ نه پوزې ته رارسېدلي وو، اوس او له لازیاتې آزادۍ ورکولو وروسته به دوی له افغانانو سره څه کوي؟!
- امریکایان به إن شاء الله دا ارمان له ځان سره خاورو ته یوسي چې د تل لپاره به افغانستان د دوی ترواک او سلطې لاندې وي، بګرام به ئې دائمي اډه وي او حکومت به د دوی لاس پوڅی. دائمي اډه یعني دائمي جنګ او د تل لپاره له افغانستان نه د خپلو مړو تابوتونه انتقالول.
- په اعلامیه کې ویل شوي: بندیان به د امریکایانو په واک کې وي، دا ځکه چې افغان حکومت د دې اهلیت او توان نه لري چې بندیان وساتي او دا د کرزي د هغو خبرو ځواب وو چې ویل ئې: مورږ اوس خپلواک یو، منتخب حکومت لرو، بندیان ساتلی شو، باید ټول بندیان مورږ ته وسپارل شي!! خو غلامانو ته د بادارانو ځواب تل همدغسې وي!! تل ورته وایي: ته په خپله ځان نه شې ساتلی، زما ترسیوري لاندې به ژوند کوې، له غلامانو سره دا نه ښایي چې د آزادۍ او خپلواکۍ خبره وکړي، تل به د آقا او بادار دا احسان منې چې دی ئې د غلام په حیث قبول کړي او تر خپل سیوري لاندې ئې ساتي!!

حزب اسلامي افغانستان

۸۴\۳\۱۶

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

موضع ما و فرد فرد ملت مؤمن افغان در رابطه به اعلاميه اخير قصر سفيد و معاهده همكاريهاى طويل المدت ستراتيژيک ميان امريكا و افغانستان چنين است:

- ما اين معاهده ننگين را به شدت محكوم مى كنيم، آنرا چون معاهده گندمک خيانت بزرگ ملي مى شماريم، و منافي استقلال و آزادى كشور خود مى خوانيم.
- از نظر هر افغان غيور و آزاديخواه اين معاهده شرم آور چون معاهده ايست كه ببرک كارمل با بريژنف امضاء كرده بود.
- اين معاهده نشان داد كه تجاوز امريكا بر افغانستان براى اشغال دائمى كشور ما بود نه براى نابودى القاعده و سرنگونى رژيم طالبان. در حاليكه از سقوط حكومت طالبان بيش از سه ونيم سال مى گذرد، و القاعده از مدتها قبل افغانستان را ترک گفته و اكنون در عراق مى جنگد، ولى امريكا با وجود آن مى خواهد پايگاهاى دائمى در افغانستان داشته باشد.
- افغانها مى پرسند: چرا كرزى را وادار ساختند تا معاهده اى را امضاء كند كه به حكم آن بايد امريكائى ها براى مدت طولانى در افغانستان حضور نظامى داشته، بگرام پايگاه دائمى آنان باشد، در داخل كشور ما زندانها داشته باشند، حق دستگيرى هر كسى را داشته، زندانيان افغان را در زندانهاى خود نگهدارند، از سپردن آنان به حكام اداره كابل خودددارى ورزند، نيروهاى مسلح شان با دست باز و با آزادى و استقلال كامل عمل كنند، هيچ مسئوليتى در برابر حكمرانان نامنهاد اداره كابل نداشته و تحت فرمان مستقيم افسران امريكائى خود به عمليات مى پردازند،

آیا معنای چنین معاهده ای غیر از این چیزی دیگریست که امریکائیها می خواهند خود و مستقیماً بر افغانستان حکومت کنند، بر مزدوران خود نیز اعتماد ندارند و حکومت از طریق آنانرا کافي نمی شمارند؟!!

ما همواره گفته ایم که اشغالگران امریکایي هرگز به طیب خاطر کشور ما را ترک نخواهند گفت، باید به زور اخراج شوند، باید مقاومت افغانان آزادیخواه آنانرا به خروج از افغانستان وادار سازند، در غیر آن اشغالگران می خواهند همواره برکشور ما حاکم بوده و پایگاههای دائمی در افغانستان تأسیس کنند. مطالبه اداره امریکائی کابل از قصر سفید مبنی بر همکاریهای درازمدت ستراتیژیک امریکا با افغانستان تعبیری دیگر جز اشغال دائمی کشور ما ندارد، طرح تأسیس پایگاه نظامي در افغانستان نخست از سوی هیئت سناتور های امریکایي عنوان شد، سپس وزیر دفاع امریکا در سفرش به کابل تکرار کرد، به حکام اداره کابل هدایت داده شد تا آنرا به عنوان مطالبه افغانها از ایالات متحده امریکا مطرح نموده پیشنهاد اعضای لویه جرگه وانمود کنند و در دیدار با جورج بش به عنوان مطالبه این جرگه و خواست افغانها پیشنهاد گردد.

- در معاهده تذکر رفته که لازم است نیروهای امریکایي از آزادي عمل بیشتر برخوردار باشد!! افغانها می پرسند: معنای آزادي عمل بیشتر چیست؟ مگر تا حال محدودیتهائی در برابر عملیات خودسرانه و بی مهار آنان وجود داشت؟ چه و کی جلو شانرا می گرفت؟ افغانها که از خودکامگی ها و خودسري های گذشته آنان به ستوه آمده بودند پس از امضای این معاهده و اعطای آزادی عمل بییشتر به نیروهای بدمست امریکایي چه نتائج دلخراشی تحویل خواهد داد؟ با افغانهای مظلوم چه خواهد کرد؟ چه تعداد قریه های دیگری با خاک یکسان خواهد شد؟ و چه تعداد دیگر افغانها به خاک و خون کشانده خواهند شد؟
- نیروهای امریکایي این آرمان را إن شاء الله به گور خواهند برد، که افغانستان در اشغال دایمی آنان بوده، بگرام پایگاه همیشه گی آنان و حکومت کابل همواره

دست نشانده و غلام شان باشد. تلاش برای اشغال دایمی افغانستان نتیجه دیگری جز جنگ دوامدار و انتقال اجساد کشته های بیشتر از این کشور برای امریکا نخواهد داشت.

- در اعلامیه تذکر رفته که زندانیان افغان چون گذشته در اختیار امریکائیها و در زندانهای تحت نظارت شان نگهداری خواهند شد، زیرا حکومت کابل تا هنوز کفایت و توان لازم نگهداری آنانرا کسب نکرده است!! و این پاسخی بود به مطالبه کرزی که جسارت کرده بود قبل از سفر به امریکا از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی اش به امریکائیها بگوید: لازم است تمامی زندانیان افغان به حکومت کابل سپرده شوند، چون توان و کفایت نگهداری آنان را کسب کرده است!! آری؛ پاسخ بادار به غلامش همواره چنین است، باید همواره به او گوش زد کند که قادر به دفاع از خود نیستی، به حمایتم نیازمندی، باید زیر بال حمایه ام بسر بری، با هیچ غلامی نمی سزد که حرفی از آزادی و استقلال یه زبان آرد، همواره باید ممنون احسان آقا باشد که او را چون غلام پذیرفته و زیر بال حمایه اش قرار داده است!!

حزب اسلامي افغانستان

۸۴\۳\۱۶

بسم الله الرحمن الرحيم

زمورِ ملت او امريکايي انتخابات!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

ګرانو هېوادوالو!

خدای پالونکو افغانانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د راتلونکو پارلماني انتخاباتو په اړه هر هغه مسلمان او پر خپل وطن مین افغان پوښتنې کوي چې د هېواد د آزادۍ لپاره د مقاومت تر څنګ په نورو لارو چارو هم غور کوي او غواړي په هر محاذ کې د دښمن مقابله وکړي او دسیسې ئې شنډې کړي، دوی غواړي پوه شي چې په پارلماني انتخاباتو کې کوم دریځ غوره کول د اسلام او هېواد په ګټه دی، په دې کې برخه نه اخیستل ګټور دي او که برخه اخیستل؟ که برخه اخلي نو چا ته رأیه ورکړي، د کوم کاندید او د کومو انتخاباتي شعارونو ملاتړ وکړي؟ د دوی په ځواب کې زمورِ عرایض دا دي:

- د افغانستان اوسنی حالت همغسي دی لکه د شوروي ځواکونو د اشغال په وخت کې، زمورِ هېواد د پرون په څېر د اشغالګرو ځواکونو په واک کې دی، پردي وربانديِ حکومت کوي، امریکایانو د خپلې خوښې کرغېړنه او خونړۍ نظامي دیموکراسي پرې مسلطه کړې، د افغانانو د غولولو لپاره ئې داسي افغاني څېرې صحنې ته راایستلې چې په ظاهر کې افغانان برېښي خو په اصل کې د امریکایانو مامورین دي، د امریکا د تابعیت کارتونه لري او د امریکا د ګټو لپاره کار کوي، وزیران افغاني امریکایان دي خو د وزارتونو واک د امریکايي مشاورینو په لاس کې

دی. اوس غواړي خپل نظامي حضور او د افغانستان دائمي اشغال توجیه کړي، نړیوالو ته وښیي چي افغانان د دوی په حضور اعتراض نه لري بلکي د دیموکراسۍ راوستو لپاره د دوی شتون ضروري او مفید ګڼي، که داسي نه وای نو خپله وسله به ئې دښمن ته نه سپارله!! او د دوی د جازونو تر وزر لاندي به ئې په انتخاباتو کي برخه نه اخیسته!! په دې حالت کي د اسلام حکم او د هېواد د آزادۍ یوازینۍ لار دا ده چي افغانان یو ځل بیا جهاد ته ملا وتړي او اشغالګران له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، باید په دې پوه وو چي آزادي او خپلواکي د انتخاباتو له لار ې نه بلکي د جهاد له لاري ترلاسه کولی شو.

- انتخابات هسي د نورو غولوونکو لوبو په څېر یوه خندوونکي ډرامه ده، په دې سره امریکایان غواړي خپل نظامي حضور او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعیت ورکړي، د اشغال په حالت کي انتخابات له دې پرته بله معنی نه لري چي د پردیو د متو، وسلو او پیسو په زور مسلطې شوې څېرې به د ولس د نمایندګانو په نامه پارلمان ته لار مومي او د امریکایانو د خوښي کابینې ته به رأیه ورکوي.
- دوی په خپله وایي چي د عادلانه انتخاباتو لپاره باید مسلح ډلي بې وسلې شي، دا ځکه چي وسله والې ډلي د انتخاباتو پر نتایجو منفي اغېز کوي او پارلمان ته د دوی د راتلو سبب کېږي!! که دا خبره سمه وي نو د امریکایي مسلح ځواکونو شتون به ولي انتخابات تر خپل اغېز لاندي نه راولي، په داسي حال کي چي دا ځواکونه مخالفین نیسي، عام ولس په وسلو او بمباریو وېروي او بې ضمیره ناانسانان په پیسو اخلي، د چا په لاس کي چي هم وسله وي، هم پیسه وي، هم اخبارونه، مجلې، رادیوګانې او تلویزیونه وي، هم زندانونه، هم هوایي میدانونه وي، هم خلک نیولی او وژلی شي او هم ئې په پیسو اخیستلی شي، معلومه ده چي د داسي اشغالګرو ځواکونو تر وزر لاندي انتخابات به څنګه او نتیجه به ئې څه وي؟!
- دې حقیقت ته په پام سره باید ووایو: که په کومي سیمي کي ستاسو مقاطعه دا امریکایي ډرامه شنډولی شي نو حتماً دا کار وکړئ، خو که وضعیت داسي نه وي چي

عمومي مقاطعه اعمال شي او رأی اچونه په هر صورت کي ترسره کېږي نو بيا په کار ده چي کانديدان په لاندي ډلو ووېشئ:

۱. هغه چي د روسانو ملګرتيا ئې کړې او د خپل ولس په ضد د شوروي افسرانو تر قومندې لاندي جنګېدلي او اوس هم په سياسي او فکري لحاظ په مسکو پوري تړلي دي.

۲. هغه چي کمونستان نه وو خو له روسانو او کمونستانو سره ملګري شول او د هغوی د ګټو لپاره ئې ائتلافي جبهه جوړه کړه او د پردیو په اشاره ئې په هېواد کي د نوې جګړې اور بل کړ.

۳. هغه چي هم له روسانو سره ملګري شول او هم له امريکايانو سره، پرون د مسکو په ګټه جنګېدل او نن د واشنګټن په ګټه.

۴. هغه غرب پالونکي لاابالي عناصر چي نه دين او مذهب لري او نه اخلاق او شرافت، په اخلاقي فساد کي ترستونې غرق دي او کمال ئې دا دی چي د جهاد په دوران کي غرب ته وتښتېدل، خپل ملي هويت ئې له لاسه ورکړ او له کاباره ئي افکارو او اخلاقو سره هغه وخت هېواد ته راستانه شول چي امريکايانو زمور هېواد اشغال کړ او اوس په دې ټينګار کوي چي زمور په هېواد کي د امنيت د تأمين لپاره د دغو اشغالګرو ځواکونو نظامي حضور تر اوږدې مودې ضروري دی!!

۵. هغه چي منافقين دي، دين په دنيا خرڅوي، ځان ته مسلمان وايي خو د اسلام په ضد له هر دښمن سره لاس يو کوي او خطر ئې اسلام او مسلمانانو ته تر هر بهرني دښمن هم زيات دی.

۶. هغه چي د افغانستان د تجزيې لپاره هڅه کوي، قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، په هغو ګاونډيو هېوادونو پوري تړلي دي چي خپلي ګټې د افغانستان په ورانولو او د افغانانو په وېشلو کي لټوي.

دغو شپږو ډلو او په دوی پوري تړلو کانديانو ته د رأی ورکولو مخنيوی وکړئ، په انتخاباتو کي د دوی ناکامي په اصل کي د دښمنانو د توطئو شنډول دي، د دوی د

ناکاملو لپاره باید مناسب اقدام وکړئ، خلکو ته دا کرغېړنې څېړې افشاء کړئ او دې ته ئې چمتو کړئ چې یوازې د هغه چا مرسته وکړي چې مسلمان وي، د هېواد په آزادۍ، خپلواکۍ او یووالي باور لري او له هېواد نه د ټولو بهرنیو ځواکونو د عاجل او بلاقید و شرط وتلو حامي وي.

هر با ایمانه افغان د خپل ایمان په رنا کي پوهېږي چې په دې حساسو ظروفو او شرایطو کي د ده ایمان څه حکم کوي او د ده اسلامي مسئولیت څه دی، د چا په ملګرتیا او ملاتړ مکلف دی او د چا له ملګرتیا منع شوی، پیغمبر علیه السلام فرمایي:

من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام:

څوک چې له یوه ظالم سره په دې خاطر درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چې پوهېږي هغه ظالم دی، یقیناً چې له اسلام نه ووت.

زه خپل مؤمن او مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله خیرالماکرین خدای به د اشغالګرانو ټولي توطئې شنډوي، زمونږ له هېواده به ئې وتلو ته هرو مرو اړ کوي، د دوی ناولې او خونړۍ دیموکراسي به د کمونستی رژیم په څېر نسکورېږي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي به ستاسو د خوښي اسلامي نظام راځي، د دغه مقدس آرمان د تحقق لپاره به هر غیرتي او باایمانه افغان د خپل ژوند تر وروستۍ سلګۍ او د خپل شاجور تر وروستۍ مرمۍ جهاد کوي. والله علی کل شئ قدیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۸۴\۵\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

انتخابات او نتائج ئې

د امریکا حکومت غواړي د دوی د فوځونو تر واکمنۍ لاندي په افغانستان کي انتخابات ترسره شي، د انتخاباتو وخت، څرنګوالی، ضوابط او مقررات ئې دوی ټاکلي، مصارف ئې دوی ورکوي، هم د انتخاباتو کمیسیون ته او هم د خپلي خوښي کاندیدانو ته او امنیت ئې دوی تأمینوي، طبیعي ده چي د دې انتخاباتو نتائج به هم هغسي وي چي امریکا ئې غواړي، که داسي نه وي او امریکایان احساس کړي چي نتائج به ئې د دوی د پلان او غوښتنو خلاف او د دوی د مخالفینو په ګټه وي نو انتخابات به په یوې او بلي بهانې ځنډوي او هغه وخت او شرایطو ته به ئې معطله کوي چي د دوی د خوښي نتایج پرې مرتب شي. اوس دوی د ستمبر اتلسمه د پارلماني انتخاباتو لپاره غوره کړې او دا د سپتمبر د یولسمې نه یوه اونۍ وروسته ده، د دې میاشتې او دې نیټې انتخاب هم خاص مطلب افاده کوي، په یولسم سپتمبر د نیویارک او واشنګټن ستره او تاریخي پېښه شوې وه، دا دی په همغه میاشت او له هغې نیټې یوه اونۍ وروسته د دوی د فوځونو تروواکمنۍ او د دوی د جازونو تر وزر لاندي په افغانستان کي د دوی د خوښي انتخابات ترسره کېږي!!

انتخابات به په خپل وخت وشي که به بیا هم وځنډېږي؟ او نتائج به ئې همغسي وي چي امریکا ئې غواړي که بل څه؟ په دې اړه څه لیکلو ته ضرورت نشته، څو ورځي وروسته به هر څوک د دې خبرو په حقیقت پوه شي، په دې اړه هم ډېر څه ویل شوي چي د بهرنیو ځواکونو په شته والي کي هر انتخابات، که دا د جمهوري ریاست انتخابات وي او که پارلماني انتخابات، له یوې غولوونکي ډرامې پرته بل څه

نه شي کېدی، انتخابات په هغه هېواد کي ګټور وي چي د خپل واک خاوند وي، پردې وربانديز حکومت نه کوي، بهرني ځواکونه د دوی په کورنيو چارو کي د مداخلې توان ونه لري، د ولس د سياسي شعور سطحه اوچته او په ټولنې کي منظم، ځواکمن او هېواد شموله سياسي احزاب وي. د افغانستان په اوسنيو شرايطو کي د دې انتخاباتو پايلې له دې پرته بل څه نه شي کېدی چي د اشغالګرو ځواکونو ترڅنګ، زمورِ د بدو او غرضي ګاونډيو د خوښي څېرې صحنې ته راووځي، پارلمان ته لار ومومي او په راتلونکي حکومت کي په زړه پوري برخه ترلاسه کړي، راتلونکی حکومت به هم د هغو هېوادونو د خوښي حکومت وي چي په بن کي ئې د حکومت وزارتونه په خپلو کي ووېشل او په هر يوه پوري مربوطې ډلې ته مناسبه برخه ورکړی شوه، هلته د يوه پټ توافق له مخې وزارتونه ووېشل شول او اوس به هر يو د هغه مصرف متناسب برخه ترلاسه کوي چي په انتخاباتو ئې کوي او د خپلو بړيڅو په انتخاباتي کمپاين ئې لګوي. دا خبره به يوازي له بې خبرو خلکو پټه وي چي د کمونستانو او شورای نظار انتخاباتي مصارف به کوم هېواد ورکوي، د شيعه او تاجک کانديدانو مصارف به کوم هېواد، د نشنليانو او جنبش مصارف کوم هېوادونه، امريکا او ملګري به ئې د کومو کومو کانديدانو مالي لګښت په غاړه اخلي، کوم هېوادونه چي مخکې ئې ښکيلو ډلو ته د جګړې د دوام لپاره وسلې، مهمات او د دوی جنګې مصارف ورکول، اوس ورته په خپل هېواد کي د دغو ډلو د کانديدانو پوسټرونه چاپوي او د انتخاباتو ټول مصارف ئې ورکوي. د دوی د پرون او نن په لاسوهنو کي يوازي دا بدلون راغلی چي پرون ئې خپل بړيڅي په وسلو سنبالول او د خپلو موخو لپاره ئې جنګول او نن ئې په پيسو او تبليغاتي کمپاين پالي او په اقتدار کي ئې د شريکولو هڅه کوي. د بن غونډه په حقيقت کي د امريکا، انګلستان، جرمني، پاکستان، روسيې او ايران د استازو غونډه وه، حکومت د دوی په توافق جوړ شوی، دې غونډې ته د هغو افغاني ډلو استازي بلل شوې وو چي توجيه او اکمال ئې د دغو ملکونو لخوا کېږي، په موقت حکومت کي د دوی برخه د دغو ملکونو په توافق

وټاکلې شوه، اوس به په انتخاباتو کې بیا هم د دغو ملکونو د اثر، نفوذ، اغېز، نظامي حضور او مالي مصرف له مخې د دوی د پلوي ډلو برخه ټاکل کېږي.

اشغالګرانو نه یوازې خپل فرهنګ، کلتور، افکار، اخلاق، دین، مذهب او ایډیالوژي له ځان سره راوړې او د تپلو لپاره ئې بې شمېره وسایل په کار اچولي، بلکې اساسي قانون او سیاسي نظام ئې هم راوړی، انګرېزانو د خپل اقتدار په وخت کې پاچایان په خپلو مستعمراتو تپل، دا ځکه چې د انګلستان سیاسي نظام پاچائي وو، امریکا خپل صدارتي نظام مسلط کړ او دا دی اوس چې زمور هېواد د امریکایي نیواکګرانو په واک کې دی نو خود به ئې انتخابات هم د امریکا انتخاباتي نظام ته ورته وي. راشئ وګورو دا انتخابات څومره نواقص لري او د افغانستان د موجوده شرایطو له غوښتنو سره څومره توپیر لري.

د غرب انتخابات څو اساسي ستونزي لري:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعي رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي. چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کې ممثل او استازی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.
- غربي انتخابات د بډایانو په ګټه او حاکم نظام ته د مشروعیت ورکولو انتخابات دي، په دې سره نه په ټولني کې مثبت بدلون او انقلاب راتلی شي او نه د غریبانو او محرومي طبقې په ګټه کوم تحول. دا د شتمنو او په ټولني د حاکمې طبقې سلطې ته قانوني جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کې برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي.
- په ټولو هغو ملکونو کې چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د نادارې طبقې نه هیڅوک د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګرېز ډوله پارلماني نظام کې انتخابات په

اصل کي د حاکم او مسلط سياسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعيت ورکولو وسيله وي. په سياسي، اقتصادي او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لاري پارلمان ته لار مومي.

- د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخيستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخيستی شي او هم هغه ډلي چي مالي امکانات ئې زيات وي او شتمن بهرني حامي ولري. دا د افغانستان په شان يوه ملک ته چي له هري خوا د ځواکمنو رقيبانو په ولګه کي دی له احتياط نه ډېر لري دی چي د هېواد د مشر ټاکل په يوه محدود ټولګي پوري وترلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پوري مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصئون دی چي د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحيت ورکړی شي.
- په پارلماني نظام کي بايد صلاحيتونه د صدراعظم او جمهور رئيس تر منځ په يوه تناسب ووېشلی شي، دا له يوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سيالۍ ډګر پرانېزي، له بلي خوا د تشکيلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلي خوا په عام ولس کي د شخړو او منازعاتو باعث. زمور د ګاونډيو هېوادونو تجربې زمور مخي ته پرتې دي. په پاکستان کي انګرېزانو دا نظام په ميراث پرېښود، خو تر اوسه يوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکميل نه کړی شوه، کله ئې جمهور رئيس عزل کړي او کله ئې ځواکمن جنرالان. په ايران کي هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ايرانيانو د انقلاب په لومړيو کلونو کي د رهبر او جمهور رئيس تر څنګ صدراعظم درلود، خو وروسته مجبور شول چي د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر يوې تشريفاتي ملکي يا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. يوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د يوې کورنۍ په اندازه وي او که د يوه ستر ملت په اندازه، په سر کي بايد يو قيم او رئيس ولري نه متعدد رئيسان له خاصو صلاحيتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وايي: که د کائناتو واګې د دوو خدايانو په لاس کي وی نو حتماً تباه

کېدو او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او په بل بر لاسی شي.

- په دې کي یوازي هغه څوک بریا تر لاسه کولی شي چې مالي امکانات او تبلیغاتي وسایل ئې تر خپل حریف زیات وي. د امریکا هغه حزب په انتخاباتو کي تر نورو زیاتې رایې ګټې چې بډایان، د پراخو زمکو او د لویو لویو شرکتونو د خاوندانو لخوا ئې ملا تړ کېږي. هلته معتبرې ورځپاڼې، مجلې، تلویزیونونه او نورې خبري رسنۍ د بډایانو په واک کي دي، انتخابات به یوازي هغه څوک ګټې چې د دغو تبلیغاتي وسایلو ملاتړ تر لاسه کړي.
- امریکایانو لومړی زمور هېواد اشغال کړ، اقتدار ئې د خپلې خوښې چارواکو ته وسپارو، خپل مخالفین ئې یا ونیول، یا ئې ووژل، یا ئې له اقتدار نه ګوښه کړل او له هغه وروسته چې د نظام مهار ئې په خپل لاس کي ونیو، اوس غواړي له یوې خوا دغه لاس پوڅي تحمیلي نظام ته د انتخاباتو تر پردې لاندي مشروعیت ورکړي او له بلې خوا خلک په دغې لوبې کي مصروف کړي، له اصلي موضوع ئې پام بلي خوا ته واړوي، د انتخاباتي مبارزې په ترڅ کي د دوی ترمنځ تربګني، رقابتونه او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ کړي.
- دا انتخابات د دې لپاره نه ترسره کېږي چې د ملت د واقعي استازو پارلمان جوړ شي، ملت د خپل برخلیک خاوند شي، د ملت د خوښې حکومت جوړ او د استبدادي او تحمیلي حکومتونو مخنیوی وشي.

د افغانستان په موجوده شرایطو کي د یوه واقعي پارلمان د جوړېدو غوښتنې دا دي:

- ♦ انتخابات باید هغه وخت ترسره شي چې ټول بهرني ځواکونه زمور د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې وتلي وي او افغانستان خپلواک او مستقل هېواد وي.
- ♦ د انتخاباتو مصارف باید هومره وي چې افغانان ئې په خپله تأمین کړی شي، نه دا چې د نورو په مصرف، د هغوی تر نظارت لاندي او د دوی د جازونو تر وزر لاندي ترسره شي. په اوسنیو انتخاباتو کي د ملګرو ملتونو د ادارو په وینا باید ۱۴۸ ملیونه ډالر لګښت وشي، دا په هغو ملا ماتوونکو لګښتونو سربېره ده چې پنځه زره

کاندیدان به ئې په خپل انتخاباتي کمپاین باندي کوي، که دا هر کاندید لږ تر لږه شل زره ډالر مصرف کړي، نو د انتخاباتو ټول لګښت به دوه نیم سوه ملیونه ډالرو ته رسېږي. په دې پیسو له تورخم نه تر حیرتان او تورغونډۍ پورې پوخ سړک جوړیدی شي.

♦ د افغانستان لپاره د یوه شورایي نظام او یوه منتخب مجلس د جوړولو تر ټولو غوره او آسانه لار دا کېدی شي:

۱. د هېواد مشر د ولس د مستقیمې رأیې له لارې غوره شي.

۲. منتخب جمهور رئیس خپله کابینه مجلس ته وړاندې او د اعتماد رأیه ترلاسه کړي.

۳. په هېواد کي باید یوازي یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چي د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسي دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمور مالي امکانات هومره دي چي په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شوری، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې ادارې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

د یوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره دوه لاري غوره کولی شو:

لومړی: د متناسبې نمایندګۍ په اساس انتخابات، داسي چي رأیه به د سیاسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استازي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طریقه همدا ده دا ځکه چي:

- ټول افغانستان يوه انتخاباتي حلقه ګڼل کېږي او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي چې د نفوس له مخې او يا د اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتي حوزې وټاکلی شي.
- هر افغان په هر ځای کې رأيه ورکولی شي، په دې مکلف نه وي چې يوازې په خاصې انتخاباتي حوزې کې رأيه ورکولی شي.
- رأيه يوازې يوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکې د کانديد شوو کسانو مجموعې پلان، منصوبې او د دوی له لورې د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکول کېږي. يعني څوک چې د جمهوري رياست لپاره کانديد کېږي هغه يوازې يو داسې شخص نه دی چې د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او يوازې ميدان ته راوتلی، بلکې هغه د يوې ډلې له خوا کانديد شوی، دا ډله کېدی شي يو حزب وي او يا يوه ائتلافي جبهه او يا يوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کانديد ملاتړې، دا مجموعه به د ټول هېواد او د هېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفايته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري رياست لپاره د دوی کانديد بايد ملت ته ووايي چې تګلاره ئې څه ده او د هرې انتخاباتي حوزې لپاره څوک اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چې د خاصې تګلارې خاوند او د ده مجموعې ته رأيه ورکړي.
- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړيو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومې مجموعې چې مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوی د لست له لومړيو نومونو نه به د مجلس د غړو دېرش په سلو کې غوره کېږي او چا چې تر دې کم يا زيات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.
- انتخابات يو ځل وي او د څو ځله رأيې اخيستنې، بې ځايه مصرف او د ولس له بې ځايه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.
- د محلي رقابتونو مخنيوی کېږي.

- منتخب استازي ځان د خاصي سيمي او ولس وکيل نه بلکي د ټول ملت استازي ګڼي، په مجلس کي په ملي ګټو او مصالحو تأکيد کوي نه د مؤکلينو د خوشحالولو لپاره د خاصي سيمي لپاره د امتيازاتو ترلاسه کولو لپاره.
- هره رأيه چي صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استازی لري. داسي نه وي چي ناکام کانديد ته د رأيې په ورکولو سره په مجلس کي د استازي او وکيل له درلودو محروم شي.
- په دې طريقې کي د ټولني له اقليتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقليت او اکثريت معضله نه راپور ته کېږي.
- په دې کي د انتخاباتي حلقو د تثبيت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کي رأيه ورکولی شي.
- هره مجموعه هڅه کوي چي تر ټولو صالح کسان د کانديدانو په لست کي معرفي کړي تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي. انتخابات د بډايانو او فيوډالانو له ولګې باسي او د درېيمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانيزي.

دوهمه: يا دا چي د هر جامع جومات په سطح د مربوطه سيمي د خلکو په رأيه محلي شوری جوړه شي، دا شوری به يا په اتفاق سره او يا د انتخاباتو له لاري يو کس د ولسوالۍ شوری ته معرفي کوي، د ولسوالۍ شوری به خپل استازی د ولايت شوری ته او د ولايت شوری به ئې پارلمان ته معرفي کوي.

دغو محلي شوراګانو ته بايد دا واک ورکړی شي چي د خپلي سيمي د ورځنيو لانجو او شخړو د حل و فصل، روغي جوړي او د ضرورت په صورت کي قضا ته د محول کولو صلاحيت ولري، د زکات او عشر راغونډولو، د سيمي له بې وزلو سره د مرستي او د ضروري اجتماعي خدماتو د تر سره کولو لازم او کافي اختيار به ورسره وي، داسي نه چي ټول امکانات مرکز ته راغونډ شي، د مرکز اوسېدونکو ته هومره تسهيلات ورکړی شي چي له اطراف سره ئې مقايسه ممکن نه وي، برېښنا، پاکي

اوبه، روغتونونه، پوهنتونونه، پاخه سړکونه، پارکونه، بنګلې، ... ټول په مرکز کې او اطراف له دې ټولو محروم، دا کار له یوې خوا د عدالت خلاف او ظالمانه دی او له بلې خوا په ښارونو کې د خلکو د تجمع او له اطراف نه ښارونو ته د خلکو د راکوزېدو باعث کېږي.

منتخب مجلس باید ترټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندي شوې کابینه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلې کېدو بهیر به څاري، له چارواکو نه به د استیضاح او پوښتنې او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کې د هېواد لوړ پوړي استازي، سفیران او دائمي استازي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

ځینې ټګماران له دین نه بې خبرو خلکو ته وایي چې اسلام د اهل حل و عقد شوری جوړول او له دې لارې د مشر او زعیم غوره کول لازم کړي، باید د انتخاباتو په ځای د حل و عقد شوری جوړه شي!! دا هغه ټګماران دي چې د شمالي اتحاد د سلطې په وخت کې ځې د کابل او هرات جهادي - کمونیستي جرګو ته هم د حل و عقد شوری نوم ورکاوو او د امریکایانو د جازونو تر وزر لاندي لویه جرګه ځې هم په دې نامه یادوله!! دغو دین تحریفوونکو ته باید ووایو: نه په ټول قرآن کې او نه د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کې، نه صراحتاً او نه تلویحاً دا خبره موندلی شو چې زعیم او مشر دې د څو کسانو په خوښه او د ټرلو دروازو تر شا غوره شي، د اهل حل و عقد ذکر نه په قرآن کې راغلی او نه په احادیثو کې، نه د پیغمبر علیه السلام تر رحلت وروسته له څلورو خلفاوو څخه کوم یو له دې لارې غوره شوی او نه زمور له فقهاوو څخه چا دا خبره کړې چې د حل و عقد شوری به د مسلمانانو امیر غوره کوي!! دا اصطلاح د اموي او عباسي مستبدو امراوو د اقتدار په وخت کې رامنځته شوې، دوی اقتدار د اسلام د واضح حکم په خلاف په موروثي توګه ترلاسه کړی، پلار زوی ته په میراث پرېښی، بیا ځې د خپلې خوښې خلک راغونډ کړي، دې ته ځې د حل و عقد شوری نوم ورکړی، د دوی بیعت ځې د ټول امت بیعت ګڼلی، ځینو سوء

علماوو دې ته شرعي او اسلامي رنګ ورکړی او اوس زمور د زمانې دين خرڅوونکي هري فرمايشي او د مستبدو حکامو انتصابي شوری ته د حل وعقد نوم ورکوي او هغه د ولس ممثله شوری ګڼي. يوه ډله خو داسي ده چي پرون ئې خپله انتصابي جرګه د حل وعقد شوری ګڼله خو نن د همغې جرګې غړي په دې خاطر واجب القتل ګڼي او يو په بل پسې ئې وژني چي له بل سره ملګري شوي، اسلام هم د دې په کلکه مخالف دی چي اقتدار د يوې کورنۍ موروثي حق وګڼلی شي او هم د دې چي زعيم دې د تړلو دروازو تر شا د څو کسانو په خوښه وټاکلی شي، اسلام د زعامت لپاره عام او معلن بيعت د اساسي شرط په توګه ټاکلی او هغه څوک شرعي امير ګڼي چي د ولس لخوا له فشار او زور نه پرته د امارت لپاره غوره شي، ولس ورسره بيعت وکړي، اسلام ټولو مؤمنانو ته دا وظيفه ورکوي چي د امارت امانت هغه چا ته وسپاري چي د دې دندې اهليت او کفايت ولري.

د النساء د سورې په ۵۸ او ۵۹ آيت کي راغلي:

يقيناً چي الله تاسو ته د دې امر کوي چي امانتونه خپل اهل ته وسپارئ او کله چي د خلکو ترمنځ پرېکړه کوئ نو په عدل سره پرېکړه وکړئ، بې شکه چي الله په ډېر غوره څه تاسو ته نصيحت کوي، يقيناً چي الله بصير اورېدونکی دی.

ای مؤمنانو! د الله اطاعت وکړئ او د پيغمبر او د خپلو چارواکو اطاعت وکړئ، نو که په کوم څه کي مو په خپلو کي شخړه وکړه، نو الله او پيغمبر ته ئې راجع کړئ، که پر الله او د آخرت په ورځ ايمان لرئ، دا ډېر غوره دی او د پايلې له لحاظه ډېر ښايسته.

په دغو دوو آيتونو کي د اسلامي نظام په اړه څو داسي اساسي لارښوونې شوې چي که په ټول قرآن کي يوازي همدا آيتونه راغلي وی نو د دې نظام د معرفي لپاره کافي وو. په دې آيتونو کي لاندي مطالب راغلي:

- الله تعالی ټول اسلامي امت ته امر کوي چي امانتونه خپل اهل ته وسپاري. د امانت معنی عامه هم کېدی شي او په هر مادي او معنوي امانت ئې هم اطلاق کېدی شي، خو دلته له امانت نه مراد د واکمنۍ او اقتدار امانت دی.

- د اسلام له نظره اقتدار يو امانت دی او د اقتدار خاوند د خلکو د امانتونو يو امين.
- دا (امانت) به د مسلمانانو لخوا هغه چا ته سپارل کېږي چې (اهليت) ئې ولري. او دا د ټول اسلامي امت مأموريت او الهي فريضه ده چې د اقتدار امانت او په هغه پوري مربوط ټول امانتونه به داسي چا ته سپاري چې د دې وړتيا او اهليت په کې وي.
- چا ته چې د امارت او واکمنۍ امانت وسپارل شي، هغه به په دې امانت کې د يوه امين په څېر تصرف کوي، نه د يوه مطلق العنان حاکم په څېر.
- دا د امانتونو امين په دې مکلف دی چې د خلکو ترمنځ به ئې هر قضاوت پر عدالت ولاړ وي.
- که د دې امين (امير) او د امانت د اصلي خاوندانو (خلکو) ترمنځ په کوم څه کې اختلاف راولاړ شي، نو منازعه به د الله کتاب او د رسول سنت ته راجع کېږي، وروستۍ پرېکړه به د قرآن او سنت له مخې کېږي.
- د قانون په وړاندې ټول برابر دي، هيڅوک دا حق نه لري چې ځان له قانون نه اوچت وګڼي، قانون ځان ته تابع او ځان د وروستۍ پرېکړې وروستۍ مرجع وګرځوي.

له دغو مبارکو آيتونو نه لاندې خبرې معلومېږي:

- اسلام د امير انتخاب هم د مسلمانانو وجيبه ګڼي او هم ئې حق. د خلکو لخوا (څرګند) او (په خپله خوښه) بيعت ئې د امارت لپاره شرط ګرځولی.
- له امير سره د خلکو بيعت داسي نه دی چې لومړی به هغه له کومې بلې لارې امير کېږي او بيا به خلک د بيعت شکلي مراسم د دې لپاره ترسره کوي چې د ده په وړاندې د خپل اطاعت څرګندونه وکړي، خبره داسي نه بلکې برعکس ده، دا بيعت دی چې په هغه سره څوک امير کېدی شي، تر څو چې خلک له چا سره بيعت ونه کړي امارت ئې نه شي مسلم کېدی، امير هغه دی چې خلک ورسره بيعت وکړي، له

بیعت نه پرته مسلط شوی واکمن یو جابر او غاصب حاکم دی.

ابوبکر رضي الله عنه هلته امیر شو چي خلکو په جومات کي له ده سره بیعت وکړ، عمر رضي الله عنه له هغه وروسته امیر شو چي د خلکو بیعت ئې ترلاسه کړ، د ابوبکر رضي الله عنه لخوا څخه د ده انتخاب یوازي یو وړاندیز وو، هغه ولس ته د عمر رضي الله عنه د غوره کولو وړاندیز وکړ او عمر رضي الله عنه له شهادت نه مخکي شپږ کسان د دې لپاره غوره کړل چي له خپل منځ نه یو کس انتخاب کړي او بیا دغه کس د بیعت لپاره ولس ته معرفي شي.

د عثمان رضي الله عنه انتخاب داسي ترسره شو چي لومړی عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه د ده او د علي رضي الله عنه په اړه، د مدینې له خلکو نه، د سړو په شمول او له ولایاتو نه د راغلو خلکو په شمول، تر دریو ورځو مسلسل پوښتنې وکړې، د دوی رأیه ئې ځان ته معلومه کړه، په جومات کي ئې دا خبره اعلان کړه چي د مدینې زیاتره خلک د عثمان رضي الله عنه په امارت راضي دي، زه له دوی دواړو نه تاسو ته عثمان رضي الله عنه غوره کوم، خلکو توافق وکړ، بیعت ترسره شو او له دې وروسته عثمان رضي الله عنه خلیفه شو، د ده له شهادت نه وروسته علي رضي الله عنه په جومات کي او له بیعت نه وروسته خلیفه شو. دا بهیر مورِ ته ښیي چي بیعت د امارت لپاره شرط دی، یوازي له بیعت نه وروسته څوک امیر کېدی شي نه له بیعت نه مخکي.

له دې بهیر نه دا هم معلومېږي چي بیعت څرګند کار دی نه پټ، د عامو خلکو کار دی نه د خاصو، په جومات کي تر سره شوی نه په کوم قصر کي، ټول هغه خلک په کي برخه اخیستي شي چي جومات ته ئې په راتلو بندیز نشته.

د پیغمبر علیه السلام سنت او د اصحابو رضي الله عنهم منهج ته په پام سره ویلی شو چي:

- د یوې غیراسلامي ټولنې په سیاسي حاکم نظام کي به له برخي اخیستو ډډه کوو، حتی که د دې نظام ریاست هم مورِ ته ومنلی شي.

- په دې نامسلمانې ټولنې کې د انتخاباتو له لارې د تبديلي راوستو او قدرت ته د رسېدو هڅه به نه کوو، دا ځکه چې پيغمبر عليه السلام داسې نه دي کړي.
- اسلام مورږ ته امر کړی چې لومړی به انقلاب راولو، غيراسلامي ټولنه به د جهاد له لارې په اسلامي ټولنې بدلوو او اقتدار به له ظالمانو نه صالح کسانو ته انتقالوو، خو د انقلاب له راتلو او د اسلامي ټولنې له جوړېدو وروسته به قدرت ته د رسېدو هره هڅه حرامه ګڼو، هلته به وسلې ته لاس کول او يا د زور او سازشونو له لارې قدرت ته د رسېدو هڅه نه کوو، اقتدار به د مسلمانانو امانت او دا به د خلکو حق ګڼو چې قدرت د خپلې خوښې صالح او اهل کس ته وسپاري، دلته به امير د مسلمانانو په خوښه او د دوی د بيعت له لارې ټاکل کېږي.
- د امير انتخاب د ټولنې د ټولو مسلمانانو کار دی نه د څو محدودو کسانو کار، دا ځکه چې خلفای راشدين په جومات کې غوره شوي، نه د ټرلو دروازو تر شا او د څو کسانو په خوښه.
- د امارت لپاره له يوه نه زيات کسان هم نومول کېدی شي، داسې لکه چې عمر رضي الله عنه ونومول.
- که له يوه نه زيات کسان د امارت لپاره راوړاندې کړی شول، د استفتاء او د خلکو رأيې ته د مراجعې له لارې کولی شو د دوی له منځ نه هغه څوک غوره کړو چې د مسلمانانو اکثريت ئې د امارت لپاره اهل ګڼي.
- د امارت لپاره خاص مواصفات ټاکل شوي، د دغو مواصفاتو له مخې به اهل کسان نومول کېږي، خو د اهل کسانو له منځ نه د يوه انتخاب به د مسلمانانو د اکثريت په رأيه ترسره کېږي.

دا ډېره عجيبه ده چې د دغو څرګندو نصوصو په موجوديت کې او په داسې حال کې چې د راشدينو خلفاوو د انتخاب څرنګوالی ئې په مخکې پروت دی، ځينې امارت موروثي حق ګڼي، حال دا چې موروثي نظام او سياسي، اجتماعي او مذهبي زعامت په موروثي توګه له پلار نه زوی ته انتقال، هم د عقل خلاف دی او هم د

عدل او هم د دين. د پيغمبرانو يو اساسي مأموريت تل دا وو چي دغه ظالمانه او د عدل او عقل خلاف نظام ختم کړي. متأسفانه په مسلمانانو کي ځيني د دغي غلطي مفکوري پلوي کوي او هغې ته ديني رنګ ورکوي.

شيعه هم امامت موروثي ګڼي او په دې عقيده دي چي امامت يوازي د علي او د ده د اولاد رضي الله عنهم مسلم حق دی!! او وايي چي دوی د الله له لوري غوره شوي!! د دوی په ځواب کي بايد ووايو: که دا خبره سمه وی نو لومړی خو به په قرآن کي حتماً په دې اړه صريح آيت راغلی وو، پيغمبر عليه السلام به خلکو ته په واضح الفاظو ويلي وو، صحابه وو به هغه د لومړي خليفه په حيث او د ده اولاد له ده نه وروسته د امراوو په حيث غوره کړي وو، علي رضي الله عنه به له مخکنيو خلفاوو سره بيعت نه کاوو او تر ټولو مهمه خبره دا چي په قرآن کي به دا آيت نه راتلو چي ای مسلمانانو! الله تاسو ته امر کوي چي د امارت امانت اهل ته وسپارئ، که امارت موروثي وی او امير د الله او پيغمبر له لوري غوره کېدی نو مسلمانانو ته به ولي دا خبره کېده؟! او که موروثي وی نو ميراث خو ورثه وو ته پرته له دې سپارل کېږي چي وګوري هغه ماشوم دی که ستر، هغه روغ دی که ناروغ، عقل لري که بې عقله دی، په ميراث کي خو د اهليت شرط نه شي وضع کېدی. آيا تاسو نه ګورئ چي د نړۍ په ظالمانه موروثي نظامونو کي دې خبري ته څوک نه ګوري چي د واکمن وارث د دې منصب اهل دی که نه، زوی، لور او ښځي ته ئې په ميراث پاتې کېږي. د قرآن په لسهاوو آيتونه د اهل کتابو د دغي غلطي انګېرنې د ترديد لپاره راغلي چي دوی په موروثي نظام او له پلار نه اولاد ته د مذهبي مقام او منزلت په انتقال باور درلود.

دا هم ډېره عجيبه ده چي ځيني وايي: د يو چا د امارت لپاره د پنځو کسانو بيعت هم کافي دی، که له ټول امت نه يوازي پنځه کسان او حتی يو کس له چا سره بيعت وکړي هغه مسلم امير دی او په ټولو ئې اطاعت واجب!! دا هسي بې بنسټه خبري دي هم د څرګندو نصوصو خلاف او هم د صحابه وو د منهج خلاف. دا خبري

يا هغه څوک کولی شي چي دا ټول حقايق له پامه وغورځوي او يا هغه چي د کوم دربار مفتي وي.

امارت د امانت په نامه يادول، دا حقيقت په ګوته کوي چي امير به په ټولو هغو امانتونو کي د مسلمانانو په مشوره تصرف کوي چي د خلکو له لوري ورسپارل شوي، هيڅوک د چا په امانت کي د امانت ورکوونکي له موافقې پرته د تصرف حق نه لري او اسلام داسي تصرف په امانت کي خيانت ګڼي.

له دې حکم څخه چي د امير او خلکو ترمنځ اختلافي قضايا به قرآن او سنت ته راجع کېږي، دا حقيقت په ډاګه معلومېږي چي امير په مشوره مکلف دی، د اختلاف په صورت کي ده ته د وروستۍ پرېکړي حق نه دی ورکړي شوی، وروستۍ فيصله به د قرآن او سنت له مخي کېږي. او همدا پر الله او د آخرت پر ورځي د ايمان تقاضاء ګڼل شوې.

خو دلته له اولوالامر منکم نه مراد د مسلمانانو کوم چارواکي دي؟ هر آمر که يوازي خليفه او اميرالمؤمنين؟ که څه هم د اولي الامر منکم اطلاق په هر آمر کېدی شي، خو په دوه دليله په اطمئنان سره ويلی شو چي له دې نه مراد د مسلمانانو عمومي امير دی: له الله او پيغمبر نه وروسته ئې ذکر شوی. له نورو امراوو او چارواکو نه اطاعت په اصل کي له عمومي امير نه اطاعت دی.

- دې خبري ته هم بايد متوجه وو چي د افغانانو غوڅ اکثريت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قرباني ورکړې، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنيو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لاري د دوی په هېواد وتپلی شي پايله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پايله وي او فقط تر هغه به دوام کوې چي افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کوي.
- افغانان اوس اسلامي نظام له غير اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کي دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چي اوس ئې څوک په

آسانۍ نه شي غولولی.

- اسلامي نظام هغه دی چي په هغه کي: اسلامي شريعت د ټولو قوانينو يوازنی مأخذ وي، ټولي شخړې او منازعات د اسلامي شريعت په رڼا کي حل وفصل شي، چارواکي په خپلو ټولو اجرءاتو کي شريعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استازو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحيته مرجع وي. د چارواکو په واک کي صلاحيتونه او ملي شتمنۍ امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بيعت او رأيه د نظام د مشروعيت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.
- د دغو اصولو په رڼا کي مورږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چي:
- ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد، معلن او غير اجباري بيعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدين په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر يا پټ ځای کي، له بيعت نه وروسته خليفه شوي نه له بيعت نه مخکي، بيعت د خليفه له انتخاب نه وروسته شکلي يا رسمي مراسم نه دي بلکي خليفه له همدې لاري غوره کېږي، خليفه هغه دی چي ملت ورسره بيعت وکړي، دا د کوم شخص يا کورنۍ موروثي حق نه دی چي له پلار نه زوی ته په ميراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چي په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاری. هم د دې امانت د اهل تشخيص د ولس حق او وظيفه ده او هم ئې سپارل، يوازي هغه څوک د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چي مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بيعت کړی وي. په صندوق کي رأيه اچول د بيعت نه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بيعت په يوې وړې ټولني کي ممکن دی نه په سترې ټولني کي.
- منتخب مشر به له يوې خوا په دې مکلف وي چي په ټولو چارو کي به د شريعت په نسبت التزام لري، له بلي خوا به له ولس سره په مشورې مکلف وي. په اسلامي ټولني کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چي حاکم آخري مرجع وي. د قوانينو

مرجع شريعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هيڅا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلې خوا قوانين صادر کړي. قضايا به د شريعت مطابق حل و فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولي الامر هم له شريعت نه د انحراف په صورت کې مستحق العزل دی او هم د استبداد، مطلق العناني او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کې.

- په دې نظام کې چارواکي د ولس مالک الرقاب او د هېواد ټولواک نه بلکې د ولس خادم او د دوی د امانتونو امين وي. فقط په هغه صورت کې او تر هغه وخته د واک امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان يعني ولس وغواړي او په امانتونو کې ئې خيانت نه وي کړی.
- هم د ده صلاحيت د شريعت په رڼا کې او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئوليتونه.
- د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کې يوازې هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمنې ده ته په نورو مسلمانانو هيڅ مادي امتياز نه بخښي.
- په اسلامي ټولنې کې د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئيس په ځای د خليفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستې ته وايي، دا ځکه چې په اسلامي ټولنې کې مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلک ئې د بيعت له لارې غوره کوي، په ملي شتمنيو کې د ولس د استازي په حيث او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امير) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امير ترمنځ فرق همدا دی: آمر يعني امر کوونکی، حکم کوونکی او امير يعني د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.
- نظام بايد داسې وي چې په ديکتاتوری او استبداد منتج نه شي. داسې نه چې واک د يوه کس يا کورنۍ په لاس کې پرېوځي نو ټولواک شي او اقتدار د دغې کورنۍ موروثي حق.

- اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني عدالت او برابرۍ مغاير. هغه اختيارات چې په سلطنتي نظام کې يوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختيارات فقط د الله تعالى لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوک دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په اړه وايي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلى) ګڼلو، يعني ځان ته ئې هغه اختيارات ورکړي وو چې يوازې له خدای سره ښايي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتياوې بيانوي:

۱. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.

۲. ځان ته ټولواک وايي او د مصر د ټولو شتمنيو مالک.

۳. هغه خلک په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاکمه طبقه، محرومه او محکومه طبقه، فوځ او واکمنه طبقه.

- قدرت بايد په مرکز کې داسې متمرکز نه شي چې څو کسان د کودتا له لارې وکولی شي دا مرکز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي او يا بهرني ځواکونه د مرکز په نيولو سره ټول هېواد اشغال کړي، هم بايد د کودتاګانو ټول امکانات د تل لپاره له منځه يووړی شي او هم بهرني ځواکونه داسې ګمان ونه کړي چې د مرکز په نيولو سره ټول هېواد نيولی شي. نه داسې نظام چې په انارشيزم منتج شي او هېواد د تجزيې په لور وخوځوي او تجزيه غوښتونکي شرير ځواکونه، منطقوي، محلي او قومي خپلواکۍ او تجزيې ته وهڅوی او يا بهرني ځواکونه د مرکز د ضعف په وجه د هېواد ځيني برخې اشغال کړی شي، نه له مرکز نه تېښته او نه په مرکز کې ذوب کېدل، بلکې د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چې په مرکز د څو کسانو تسلط په دې منتج شي چې د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښې مطابق تغيير ومومي، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجي او داخلي سياست، اقتصادي او اجتماعي نظام او هر څه، پنځه کمونست افسران کمونستي انقلاب اعلان کړي او پنځه د اروپا او امريکا په نايټ کلپونو کې ستر شوي د امريکا په زور په مرکز مسلط او په ټول

هېواد امريکايي ديموکراسي او کوبايي اخلاق مسط کړي، راډيو، تلويزيون، اخبار او مجلې، مسجد او منبر د دوی په لاس کي پرېوځي.

- نظام بايد داسي نه وي چي اقتدار له بر نه د لاندي په لور او له مرکز نه د اطراف په لور خور شي.
- اجتماعي عدالت تأمين کړي، د مرکز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځ ته نه کړي. داسي نه شي چي ټول تسهيلات او وسايل د مرکز په واک کي وي او واکمنان او د مرکز اوسېدونکي ترې برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهيلاتو محروم وي. بايد اطراف د مرکز قرباني نه شي، بايد اطراف د مرکز د استحصال او استثمار وسيله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هيڅ معيار او ميزان کي د منلو دی چي سړک، برق، ګاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلک له دې ټولو محروم!! په دې سره له يوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي، له بلي خوا خلک له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخليه کېږي، زراعت او مالداري چي د ملت د عوايدو ستره او اساسي منبع ده صدمه ګوري.
- د دولت د ټولو عوايدو منبع په اصل کي خلک دي، که دا ماليه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرک اصلي تأديه کوونکي هم خلک دي نه تاجران، تاجر چي د ګمرک په نامه څه ورکوي له عام اخيستونکو نه ئې بېرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چي له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چي له غريب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چي له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چي سرمايه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوريت نه ناروا استفاده وشي، اسلام احتکار د دې لپاره تحريم کړی چي په دې سره بډايان د بې

وزلو له احتياج نه ناروا استفاده کوي، ضروري شيان احتکار کړي او په دې سره ئې بيه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کوي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چي دا د محرومانو له مجبوريت نه د شتمنو د استفادې ذريعه ده.

د اجتماعی عدالت معنی دا ده چي د ټولني ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت مراعات کړي. بډايان او واکمنه طبقه دا حق ونه لري چي له خپل واک او شتمنۍ نه د محرومانو او مظلومانو د استثمار لپاره استفاده وکړي، دا حق هم ونه لري چي له دولتي حيثيت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شريعت تحريم کړې. انګرېز ډوله انتخابات په اصل کي بډايانو ته دا موقع په لاس ورکوي چي په اقتدار کي شريک شي او بيا له دې اقتدار نه په استفادې سره د خپلو شتمنيو د زياتولو فرصتونه ترلاسه کړي، نه يوازي دا چي د نورو رأيه ارزانه اخلي او ګرانه ئې خرڅوي، بلکي د ملي شتمنيو په غارت کي له چارواکو سره شريک شي.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۵\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

پيغام

وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزيزٌ *

گرانو هېوادوالو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

الله تعالى زمورِ مجاهدو پلرونو ته ۸۶ كاله د مخه پر انگرېزانو برى وركړ او ۱۶ كاله د مخه ئې مورِ ته د اتحاد شوروي پر ځواكونو فتحه راپه برخه كړه، خو مورِ نه هلته په دې بريالي شوو چي آزاد، خپلواک او اسلامي افغانستان جوړ كړو او نه اوس. انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ظالم او مستبد پاچايان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس وركړ چي د دوى پر ځاى له افغان ولس سره وجنگېږي او د روسي فوځونو نيم گړى مأموريت پوره كړي!! دا دى اوس يو ځل بيا زمورِ په هېواد كي د انگرېزانو او امريكايانو ترمشرى لاندي د صليبي ځواكونو بيرغونه رپېږي، مورِ ته پېغور راكوي، زمورِ غيرت آزمويي او زمورِ دين، مذهب، خپلواكي او آزادي گوابني. بيا گورئ چي نيواكگران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادى او ديموكراسى اتلان جوړوي او د دوى افغاني غلامان، خپل باداران د آزادى بخښونكو او بيا ودانونكو په نامه ستايي، بيا آزادي غوښتونكي مجاهدين د (اشرارو)، (تخريبكارانو) او (تروريستانو) په نامه يادوى او زمورِ ملت او مجاهدينو ته همغه څه وايي چي انگرېزانو او د دوى شاه شجاع ۸۶ كاله د مخه ويل او روسانو ۱۶ كاله مخكي ويل، دا دى تاريخ بيا تكرار شو

او بيا ئې زمور پر اوږو د آزادۍ د يوې بلې جګړې دروند پېټی کيښود، بيا له مور نه غواړي چې د ميوند او جګدلک خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاريخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پيل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسې مرحلې ته رسېدلی چې بری ئې نږدې برېښي، إن شاء الله زمور زړه ور مجاهدين به صليبي ځواکونو ته داسې ماتې ورکوي لکه چې پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماتې ورکړې وه، مور د الله تعالی په رښتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کليو راکوز شي، شنه بيرغونه په لاس کې، د تکبير له نارو سره، د ښارونو له باايمانه او ديندارو اوسېدونکو سره به يو ځای شي، د ښکيلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلک او ميوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندې به د اسلام بيرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانيزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادي غوښتلو په تور نيول شوي وو، د دوی په ځای به د انګرېزانو او امريکايانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کې واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواک دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

مور هغو خلکو ته حيران يو چې د انګرېزانو تر بيرغ لاندې له انګرېزانو نه د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې ځان دوکه کوي که خپل ولس او که نړيوال!! په داسې حال کې چې اوس ئې په هېواد کې د انګرېزانو نظامي اډې دي، هلته زندانونه لري، راډيويي او تلويزيوني نشرات کوي، د افغاني فوځ او پوليس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد زمکه او هم هوا د دوی په واک کې ده، د جمهور رئيس امنيت، حتی په ارګ کې هم دوی ساتي!! نو څوک به دا ومني چې افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخليک څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نيواکګر ځواکونه زمور د ګران هېواد له

لوښت لوښت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کي د اسلام بيرغ رپانده وي او مور د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بريالي دي وي مجاهدين

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

ملت ما و انتخابات امریکایی!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

هم میهنان عزیز!

ملت خداپرست و مؤمن! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانهای غیور و سربلند که آزادیخواه، خدا پرست و وطن دوست اند و هرگز زیربار سلطه اجنبی نرفته، شهادت در راه خدا و در راه دفاع از عزت و سربلندی را بر زندگی ننگین غلامی و اسارت همواره ترجیح داده اند، در مورد توطئه های خطرناک دشمن برای ادامه اشغال کشور به شدت نگران اند، برگزاری انتخابات پارلمانی آنهم زیر چتر سلطه بیگانه را یکی دیگر از این دسایس خوانده، معتقد اند که در کنار تداوم مقاومت علیه اشغالگران، باید راههای دیگری را نیز جستجو کرد

و در سنگرهای دیگری نیز به مقابله دشمن رفت و توطئه هایش را خنثی کرد؟ می خواهند بدانند که در رابطه به انتخابات پارلمانی کدام موضعگیری به نفع اسلام و کشور بوده، عدم اشتراک در آن و مقاطعه با آن سودمند است و یا شرکت در آن؟ اگر شرکت در انتخابات ضروری و احیاناً مفید باشد، به کي رأی بدهند و از کدام کاندید و کدام شعارهای انتخاباتی حمایت کنند؟ در جواب این عزیزان و در پاسخ به این نگرانی عرایضی داریم:

- وضع کنونی کشور ما چه از دیدگاه اسلام و مسئولیتهای دینی ما و چه از ناحیه اسارت و آزادی کشور، همانگونه است که نیروهای شوروي افغانستان را اشغال کرد، تنها با یک تفاوت که امروز کشور ما توسط نیروهای امریکایي اشغال شده. مقدرات کشور و ملت ما چون گذشته در دست بیگانگان بوده، اجانب برآن حکومت می کنند. اشغالگران امریکایي سلطه استعماري شانرا تحت پوشش دیموکراسي منفور، خونین و نظامي بر کشور ما تحکیم می بخشند، غرض اغوای افغانها و جهانیان چهره هائی را به صحنه کشیده اند که در ظاهر افغان جلوه می کنند ولی در واقع ماموران امریکایي بوده، کارتهای تابعیت امریکایي دارند و برای منافع امریکا تلاش می ورزند. در حالیکه وزراء کابینه حکومت دست نشانده افغانهای امریکایي اند ولی تمامی اختیارات وزارتخانه ها بطور مطلق در اختیار مشاورین امریکایي است، حال می خواهند برای حضور درازمدت نظامي و اشغال دائمی افغانستان زمینه سازی نموده، به جهانیان وانمود کنند که افغانها بر حضور نظامي امریکا در کشور شان اعتراضی نداشته، برعکس آن را در راستای تحکیم دیموکراسی ضروری و مفیدمی خوانند، اگر چنین نبود باید اسحله شانرا به این نیروها تسلیم ننموده، و زیر بال طیاره های جنگی امریکا در انتخابات شرکت نمی کردند!! بدیهی است که در چنین حالتی، ملت سربلند و آزادیخواه افغان، برای رسیدن به آزادی و استقلال و طرد دشمن، هیچ راه دیگری جز جهاد را نخواهند یافت، جهاد برای طرد دشمن هم حکم اسلام است و هم تقاضای ظروف و شرائط حاکم بر کشور ما، باید افغانهای

مؤمن بار دیگری کمر همت ببندند و اشغالگران را با جهاد و مقاومت خود به خروج از کشور شان وادار سازند، باید در این حقیقت هیچ افغانی شک نداشته باشد که اشغالگران به طیب خاطر کشور ما را ترک نخواهند گفت و ملت ما از هیچ طریق دیگری جز جهاد به آزادی و استقلال کشور نایل نخواهد شد، با انتخابات نه بلکه با جهاد می توان دشمن را از کشور خود طرد کرد.

- انتخابات پارلمانی زیر بال طیاره های جنگی امریکا چون سائر تلاشهای فریبنده دشمن مضحکه ای بیش نبوده، نتائج آن از قبل مشخص شده است، از این طریق می خواهد به حضور نظامي و حکومت دست نشانده ا ش مشروعیت بدهند. هر کسی بخوبی می داند که انتخابات در اثنای اشغال کشور نتیجه ای جز این نخواهد داشت که چهره های دلخواه اشغالگران به زور بازوی سربازان شان و بانثار بی دریغ دالر به پارلمان راه بیابند و به عنوان نمایندگان منتخب ملت به کابینه مورد پسند امریکا رأی بدهند.

- خود می گویند که برگزاری عادلانه انتخابات ایجاب می کند که گروههای مسلح خلع سلاح شوند، زیرا موجودیت گروههای مسلح، عادلانه بودن انتخابات را زیر سوال می برد، بر نتایج انتخابات تأثیر منفی می گذارد و موجب راه یابی تفنگسالاران به پارلمان می شود!! اگر این حرف درست است، پس حضور قطعات تا دندان مجهز امریکایي چرا باید انتخابات را زیر شعاع خود نگیرد و باعث راه یابی چهره های دلخواه شان به پارلمان نگردد؟! در حالیکه این نیروها هم سلاح در اختیار دارند، هم پول، هم اخبارها، مجله ها، رادیوها و تلویزیونها، هم زندانهای مهیب و هم میدانهای هوایی، هم اختیار دستگیری و کشتار مخالفین را دارند، و هم صلاحیت بمباریهای بی رحمانه و وحشیانه قراء و دهات را، بر قراء و دهات در اثنای برگزاری مراسم عروسی و بر مساجد در اثنای نماز بم می ریزند، مخالفین را می کشند، مردم را می ترسانند و عناصر ضعیف النفس و ضمیر فروش را می خرند، معلوم است که نتایج برگزاری انتخابات در سایه سلطه مطلقه این نیروهای اشغالگر

چه خواهد بود!!

- با در نظرداشت این حقایق باید گفت: نخست لازم است سعی کرد تا این درامه مسخره امریکایي را با اعمال مقاطعه خنثی کرد، ولی اگر وضعیت حوزه انتخاباتی شما چنان نباشد که مقاطعه عمومي اعمال گردد و رأی گیری باوجود امتناع شما انجام می یابد، در آن صورت لازم است کاری کنید که مهره های وابسته اجانب به پارلمان راه نیابند، برای این مأمول کاندیدها را به دسته های ذیل درجه بندی کنید:

۱. آنانکه (رفیق) روسها و دشمن مردم خود شدند، تحت فرمان افسران اتحاد شوروی علیه ملت خود جنگیدند، و اکنون و بعد از مرگ اتحاد شورو ی نیز از لحاظ فکري و سیاسی به مسکو وابسته اند.

۲. آنانکه کمونست نبودند، ولی دست در دست روسها و کمونست ها گذاشتند، برای منافع مسکو جبهه ائتلافی تشکیل دادند و به اشاره اجانب آتش جنگ دیگری را افروختند.

۳. کسانیکه چون جنگنده مزدور هم در خدمت روسها قرار گرفتند و هم در خدمت امریکائیها، دیروز برای مسکو جنگیدند و امروز به نفع امریکا می جنگند.

۴. عناصر غرب پرست و لاابالی که نه دین و مذهب دارند و نه اخلاق و شرافت، در فساد اخلاقی تا گلو غرق اندو کمال شان این است که در دوران جهاد به سوی غرب فرار کردند، در کاباره ها بزرگ شدند، هویت ملي شانرا از دست دادند و با اخلاق و افکار کاباره ئی زمانی به کشور برگشتند که پرچم امریکا را در افغانستان در اهتزاز دیدند و نیروهای امریکایي را حاکم بر کشور ما، و اکنون اصرار دارند که حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان غرض تأمین امنیت و تحکیم دیموکراسی، برای سالهای متمادی دیگر ضروری است!!

۵. آنانکه منافق و دین به دنیا فروش اند، خود را مسلمان می نامند ولی با هر دشمنی علیه اسلام یکجا شده اند، آنانکه خطر شان به اسلام و مسلمانان نسبت به هر دشمن دیگری بیشتر است.

۶. دسته هایی که برای تجزیه افغانستان تلاش می ورزند، به تعصبات قومی و لسانی دامن می زنند و به کشورهائی وابسته اند که منافع شانرا در تخریب افغانستان و تضعیف وحدت ملي افغانها جستجو می کنند.

لازم است به این گروهها و کاندیدان مربوط به آنها از دادن رأی مانع شوید، شکست آنها در انتخابات در واقع شکست توطئه انتخاباتی دشمن می باشد، غرض جلوگیری از راه یافتن این عناصر به پارلمان از هیچ تلاشي دریغ نورزید، باید این چهره های منفور را هرچه بیشتر و بیشتر افشاء کنید، به مردم بگوئید تا از کسانی حمایت کنند که مسلمان اند، به استقلال، آزادی افغانستان و وحدت ملي افغانها باور دارند و حامی خروج بلاقید و شرط و فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور اند.

هر افغان با ایمان و وطنخواه در روشنائی ایمان خود بخوبی درک می کند که در این مرحله حساس و سرنوشت ساز، ایمانش چه تقاضائی از او دارد، مسئولیت اسلامي اش چه حکم می کند، به همکاری و مساعدت چه کسی مکلف است و از تعاون و همکاری با چه کسی منع شده است. پیامبر علیه السلام می فرماید:

من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.

هر کی با ظالمی به خاطر تقویه و اعانتش همراهی کرد، در آن حالیکه می داند او ظالم است، یقیناً که از دائره اسلام خارج شد.

برادران و خواهران عزیز!

باید مطمئن باشید که خداوند خیرالماکرین تمامی دسایس دشمنان را خنثی خواهد کرد و اشغالگران را به خروج از کشور عزیز ما وادار خواهد ساخت، إن شاء الله دیموکراسی پلید و خونین امریکائیها نیز چون رژیم کمونستی سرنگون گردیده و در افغانستان آزاد و مستقل، حکومت منتخب و نظام دلخواه اسلامي شما تشکیل خواهد شد. برای تحقق این آرمان مقدس، هر افغان مؤمن و غیور تا آخرین رمق زندگی و تا آخرین مرمی شاجور خود به جهاد ادامه خواهد داد. والله علی کل شئ قدیر

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حكمتيار

افغانستان

۸۴\۶\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

امريكا د تجزيې او زوال په لور

د شوروي اتحاد له زوال او پر افغانستان او عراق د امريكايانو له يرغل او د كابل او بغداد له نيولو نه ځينو كسانو داسي غلطه انتباه واخيسته چي اوس امريكا په يوه داسي زبرځواک بدله شوې چي نه سيال لري، نه ئې څوک مقابله كولى شي او نه داسي كوم ځواک شته چي پر ټولې نړۍ د امريكا د سلطې مخه ونيولى شي. دوى نه په افغانستان كي د مقاومت د پيل او دوام تصور كولى شو او نه هم په عراق كي. په افغانستان كي د مقاومت پيل او ګړندۍ ودي او له يوې سيمي بلي ته خورېدل او بيا د عراقي مجاهدينو شديد مقاومت؛ د ډېرو دا ګمان وجړكاوو، په امريكا كي د جنګ ضد مظاهرو د دوى مخكنى تصور مزيد متزلزل كړ او زيات ئې دې نتيجې ته ورسول چي په افغانستان او عراق باندي د امريكايانو يرغل يوه اشتباه وه، پايلې به ئې واشنګټن ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان كي ورسره مخامخ شو، خو د امريكا په انتخاباتو كي د جورج بش بريا يو ځل بيا د د غو كسانو زوړ باور تازه كړ، راشئ وګورو چي د امريكا د مستقبل په اړه دا باور صحيح دى چي زوال ئې نږدې دى او د شوروي پايله ورته منتظر ده او كه دا چي امريكا په زوال نه منونكي ځواک

بدله شوې؟ راشئ وګورو چې د بش د بيا انتخاب نتيجه به څه وي او د ده سياستونه به امريکا په کوم لوري بوځي؟

دې پوښتنې ته د ښه ځواب موندلو لپاره بايد لاندې خبرې په پام کې ولرو:

§ د واشنګټن واکدارانو داسې ګمان کولو چې د کابل او بغداد په نيولو سره به امريکا نه يوازې خپل هغه سپکاوی جبران کړي چې په ۱۱ ستمبر دوی ته ورواوښت، بلکې د اسلام په ضد په خپلې جګړې کې به دوه هغه ملکونه ونيسي چې يو ئې مخکې د اسلامي خلافت پلازمېنه وو او په اسلامي نړۍ کې يو منل شوی فوځي ځواک ګڼل کېږي او بل ئې شوروي ځواکونو ته په ماتې ورکولو سره نړۍ وال اعتبار ترلاسه کړی او په اسلامي امت کې د عزت او درناوي خاص مقام لري.

§ امريکا په افغانستان او عراق له بريد نه معکوس نتائج ترلاسه کړل، د دې په ځای چې د ۱۱ ستمبر سپکاوی جبران کړي برعکس ئې مزيد سپکاوی په برخه شو، د دې په ځای چې د امريکا ضد مقاومت وټکوي برعکس دا مقاومت مزيد مضبوط او خور شو، د دې په ځای چې د عراق د ټبلو ځاګاني ئې په واک کې راشي او له دې نه هرکال په ملياردونو ډالر ترلاسه کړي او د ټبلو بيه د دوی په خوښه وټاکلی شي برعکس نن د ټبلو د هر بيلر بيه له نهو ډالرو نه اويا ډالرو ته اوچته شوه، د دې په ځای چې د افغانستان له لارې د مرکزي آسيا د ټبلو په زېرمو قبضه وکړي، برعکس د افغانستان او عراق پر جګړې ئې هره مياشت تقريباً لس ملياردە ډالر لګښت راځي، تراوسه ئې په دې جګړې درې سوه اتيا ملياردە ډالر مصرف راغلی، په افغانستان او عراق کې ئې نه امنيت تأمين کړی شو، نه پر اوضاع مسلط شول او نه ئې د مرکزي آسيا له زېرمو نه تېل او ګاز د افغانستان له لارې انتقال کړی شول.

§ د ستمبر د يولسمې له پېښې او پر افغانستان د امريکا له بريد نه وروسته تر اوسه امريکا هر کال نږدې ۶۰۰ ملياردە ډالره تجارتی خساره لري، د جون په مياشت کې د امريکا تجارتی خساره ۶۸,۹ ملياردە ډالره وه، چې د مې د مياشتی په پرتله ۶,۱ زياته وه، په دې حساب به سږ کال د دوی تجارتی خساره ۶۸۶ ملياردە

ډالره وي او دا به د تېر کال په پرتله ۱۱% کې زیاته وي

§ امریکا د لومړي ځل لپاره څلور سوه ملیارده ډالره د بودجې کسر لري.

§ په ټولې نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو او اروپا کې د امریکا په ضد شدید نفرت او کرکه؛ هومره چې نن نن د امریکا په ضد نړیواله کرکه هغې کچې ته رسېدلې چې په ټول تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواک په ضد دومره کرکه او نفرت نه شو موندلی. د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې له بې وزلو بندیانو سره د دوی وحشیانه، سپک او له اخلاق او انسانیت نه لرې چلند د دوی تور مخ لازیات تور او کرغېړن کړ، د دوی حقیقت ئې ټولو ته بربنډ کړ او د دوی په ضد ئې نړیواله کرکه لازیاته کړه.

§ د بغداد له نیولو وروسته تر اوسه یو زر اته سوه پنځوس امریکایان وژل شوي او نږدې اته زره ژوبل شوي، یوازې په فلوجه باندې د دوی د وروستي وحشیانه یرغل په دوران کې په دریو اونیو کې ۵۱ امریکایان ووژل شول او تر پنځه سوه زیات ژوبل شول، په افغانستان کې تر اوه نیم سوه زیات وژل شوي او نږدې اتلس سوه ژوبل شوي، د عراق او افغانستان توپیر په دې کې دی چې هلته ئې د ځواکونو شمېر زیات او تحرک او د کار ساحه ئې پراخه ده او په افغانستان کې ئې شمېر لږ، تحرکات ئې کم او د فعالیت ساحه ئې محدوده ده.

§ دوه کاله وروسته هم امریکایان په عراق کې د فلوجه، موصل او رمادی په څېر ښارونو د نیولو لپاره او په افغانستان کې د کنر، لغمان، ننګرهار، خوست، پکتیکا، زابل او د ارزګان په ولایتونو کې سترو سترو عملیاتو ته اړ کېږي!!

§ دې ته مو باید پام وي چې امریکا د نړۍ تر ټولو لوی پوروړی ملک دی، سږ کال ئې پور اوه زره څلور سوه ملیارده ډالرو ته رسېدلی. هره ورځ دوه ملیارده ډالره مزید پوروړی کېږي. په راتلونکي کال کې به د امریکا حکومت اته زره دوه سوه ملیارده ډالر پوروړی وي.

§ که د افغانستان او عراق د جګړې په تېرو دریو کلونو کې د امریکایانو مالي او

ځاني تلفات د ويتنام د جګړې له لومړيو درېو کلونو سره مقايسه کړئ وبه ګورئ چې د دې جګړې مالي او ځاني تلفات تر هغې زيات دي. هلته امريکا په ټول جنګ ۶۰۰ مليارده ډالر ولګول، خو اوس ئې يوازې په ټهرو درې نيمو کلونو کې ۳۸۰ مليارده ډالر مصرف شوي!! ځاني تلفات ئې هم د هغه وخت په پرتله زيات دي، د ويتنام له ماتې وروسته امريکا تر شلو کلونو پورې له هجومي حالت نه لوټدلې وه، د کمونيزم په وړاندې ئې په هر ځای کې تدافعي حالت وو او ورځ په ورځ په شا تمبېده، غرب په مجموع کې دفاعي حالت درلود، ورځ په ورځ شاته روان وو، يو په بل پسې ئې د شوروي اتحاد په ګټه خپلې اډې له لاسه ورکولې، د وسلو د خرڅلاو بازارونه او د مصنوعاتو تجارتي مارکيټونه ئې کمونستي بلاک ته تخليه کول. کمونيزم نه يوازې په آسيا، شرقی اروپا او افريقا کې په ډېره چټکتيا مخکې روان وو او د غربی حريف سنګرونه ئې فتح کول، بلکې په لاتيني امريکا کې هم د غربي ځواک د مشرتابه د غورِ تر څنګ ئې د خطر زنګونه اوچت وو، ټوله شرقي اروپا، شمالي کوريا، ويتنام، کمبوديا، يمن، سوريه، عراق، مصر، سودان، کيوبا، چلي او ګڼ شمېر د بري په حال کې سياسي احزاب، د وارسا پکټ سره تړلي او له مسکو نه خړوبېدل، پېښې د کمونيزم په ګټه او د غرب د مزيد کمزورتيا په لور روانې وې، امريکا د پېښو له مهارولو عاجزه وه، په ويتنام کې د امريکا شرموونکی ماتې د غرب روحيه په کلکه ځپلې وه او د کمونيزم د مقابلې او په دې مقابلې کې د بري طمع ئې تړې سلب کړې وه. د اسلامي نړۍ په سترو سترو مهمو هېوادونو د کمونيزم سلطه او په مصر، سوريې او عراق کې د اسلامي ډلو ځپل، کمونيزم ته له اسلام سره په منازعې کې هم د برلاسي احساس وربښلی وو. کمونيزم له غرب سره په خپلې مقابلې کې تل برلاسی وو، هيڅېرې ئې ماتې نه وه خوړلې، خو له اسلام سره په خپلې مقابلې کې هم له فکري لحاظه او هم له نظامي لحاظه له ماتې سره مخامخ شو.

§ د امريکا نظام د بډايانو نظام دی، خواران په کې ځپل شوي، هرڅه د څو بډايانو او د لويو لويو شرکتونو خاوندانو په لاس کې دي. کمونيزم په اصل کې د دغه نظام

په ضد په اروپا کي وزېږېدو او محرومو کارګرانو هغه له ظلم او بې عدالتۍ نه د ژغورنې وسیله وګڼلو، خو کمونیزم د اختناق، سانسور، استبداد او له حزبي دیکتاتورۍ نه د فردي دیکتاتورۍ په لور ولاړ او ناکام شو، کمونیزم د غرب په وړاندي ماتې نه ده خوړلې، له غرب سره په خپلې مقابلې کي تل بریالی وو، له اسلام سره په مقابله کي مات شو، خو متأسفانه له دې ماتې څخه د دې په ځای چي مسلمانان ګټه واخلي غرب ترې ګټه اوچته کړه. د ملګرو ملتونو په راپور کي ویل شوي چي د امریکا ۳۷ .ملیونه وګړي په خواري کي ژوند کوي، نه کار روزګار لري او نه د ژوند عادي امکانات، د امریکا اصلي اوسېدونکي ریډ انډین تر سږ کاله له دې منع وو چي د تکزاس په څېر ښارونو ته داخل شي، سږ کال دا قانون لغو شو او دوی ته اجازه ورکړی شوه چي هغو ښارونو ته ننوتی شي چي د انګرېزانو په لاس د امریکا له اشغال نه مخکي د دوی ښارونه وو.

§ د امریکا متحده ایالات په حقیقت کي یو هېواد نه بلکي د شوروي اتحاد په څېر د ۵۲ هېوادونو مجموعه ده، داسي مجموعې د برلاسۍ په وخت کي متحد پاتې کېدی شي، خو د ماتو او کړاوونو په وخت کي له یوه بل نه بېلېدل ئې حتمي وي، مخصوصاً چي ولسونه ئې نه د کومي ګډي عقیدې او مفکورې په مزي سره تړل شوي وي او نه عدالت او انصاف د یوه بل څنګ ته ودرولي وي. د دې خبري په حقیقت هغه څوک ښه پوهېدی شي چي د امریکا په ګڼ شمېر ایالتونو کي د آزادۍ او خپلواکۍ غوښتونکو خوځښتونو نه خبر وي، په امریکا کي د موجوده نظام د مخالفو غیرقانوني ډلو شمېر تر دوو سوو زیات دی. که د امریکا ظالمانه پانګوال نظام، کومي سترې ماتې وجړکاوو، یقیناً چي دا زړه مانۍ به رانسکورېږي، دغه حقیقت ته په پام سره، جان کیري د بش انتخاباتي حریف ده ته په هغه پیام کي چي د بش له بري وروسته ئې ورولېږو وویل: د جورج بش په وړاندي تر ټولو مهمه مسئله دا ده چي د امریکا د تجزیې مخنیوی وکړي!!

§ د کاترینا طوفان او د نیواورلیانز د طوفان ځپلي ایالت بد وضعیت وښوده چي

امریکایي ټولنه څومره کاواکه او په داخل کي له څومرو سترو سترو ستونزو سره مخامخ ده، هلته بې ساري لوټمار، ډزو، چاودنو، د امریکا له فوځ او پولیس سره د ولس نښتو، په مرکزي حکومت د تور پوستو د مشرانو دغو نیوکو چي د دې سیمي طوفان ځپلو خلکو ته په دې خاطر توجه نه کېږي چي دوی تور پوستي دي او په حکومت کي هیڅ برخه نه لري، جورج بش ویل چي لومړی مسئله د امنیت تأمین ده، فوځ ته امر وشو چي لوټماران وولي او وئې وژني، دغه وضعیت نړیوالو ته ثابته کړه چي د امریکا ټولنه یوې داسي ونې ته ورته ده چي له لري سترې او شنه برېښي خو منځ ئې کاواک دی او د نسکورېدو لپاره ئې یوه درنه سېلۍ کافي ده.

که امریکا په عراق او افغانستان کي ماتې وخوري او له دواړو هېوادونو نه ووځي نو له شکه پرته چي دا ماتې به د ویتنام له ماتې نه امریکا ته ډېره خطرناکه او نه جبرانېدونکي وي، وضعیت په ډاګه شهادت ورکوي چي په افغانستان او عراق کي د امریکا ماتې او له دې هېوادونو نه د دوی وتل حتمي دي. په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چي جورج بش به د امریکا بریژنف او له ده وروسته راتلونکی جمهور رئیس به د امریکا ګورباچوف ثابت شي، چي یوه ئې شوروي اتحاد د افغانستان ناکام جنګ ته سوق کړ او بل د ماتې په حال کي د وتلو پرېکړه وکړه او په همدې سره د شوروي اتحاد زوال پیل شو او د همدې ګورباچوف په وخت کي ئې جنازه پورته شوه. په تشدد، زور زیاتي او د مخالفینو په وژلو او ترلو هیڅ نظام خپله بقا نه شي تضمینولی، دا د یوه نظام د نسکورېدو او زوال عوامل دي نه د بقا او دوام، له کفر سره نظام دوام کولی شي خو له ظلم سره نه، د ظلم او تېري پای تور او تریخ دی که څه هم وځنډېږي. حسیب خدای مهلت ورکوي خو هیڅکله له ظالم نه غچ او انتقام نه هېروي، دا کېدی شي چي ظالم او بې رحمه واکداران یو ځل، دوه ځله، لس ځله عدالت غوښتونکي وځپي او په ټولني کي داسي حالت راپیدا کړي چي د څه مودې لپاره هیڅوک د دوی پرخلاف د غږ اوچتولو جرأت ونه کړي، په اوضاع داسي مسلط شي چي بادي الرأی او ساده لوح خلک ګمان وکړي چي دا نظام نور د

نسکورېدو نه دی او په ټولنې کې هیڅ داسې ځواک نه دی پاتې شوی چې واکمن رژیم ته ګوابښ ثابت شي او د هغه اقتدار تهدید کړي، خو دا د الله سنت دی او د تاریخ په اوږدو کې په وار وار تکرار شوی چې د ظالمو واکدارانو اقتدار به خامخا د مظلومانو په لاس نسکورېږی او د دوی په لاس به له هغوی نه غچ اخیستل کېږي.

د امریکا ولس اوس په دې پوهېږي چې د عراق او افغانستان له جګړې نه یوازې هغه امریکایي کمپنۍ ګټه ترلاسه کوي چې په بش او د بش په ملګرو پورې تعلق لري، لکه د هالیبورټن کمپنۍ، خو د امریکا ولس هم مرګ ژوبله ګالي او هم د جګړې ملاماتوونکي لګښتونه.

امریکا په نورو ملکونو کې پنځه شپېته اډې لري، چې په دې کې نږدې شپږ لکه امریکایان مستقر دي، د امریکا نظامي بودجه د نړۍ د ۱۹۰ملکونو د نظامي بودجې ۴۵% ده او له امریکا وروسته د ۱۵ بډایو ملکونو له نظامي بودجې سره برابره ده. د ملل متحد ټوله بودجه د امریکا د دفاع وزارت د بودجې ۰,۴% او د امریکا د بودجې ۰,۰۷% ده، د ملل متحد کلنۍ بودجه هومره ده چې پنتاګون ئې په ۳۲ ساعتونو کې مصرفوي. دا ټول ملاماتونکي نظامي لګښتونه د څه لپاره؟ دا په داسې حال کې چې د ملګرو ملتونو په کلني راپور کې ویل شوي چې په ۲۰۰۵ کال کې د امریکا ۳۷ ملیونه وګړي په فقر کې ژوند کوي!! دا ولې د امریکا چارواکي د دې په ځای چې د خپل ولس ستونزې حل کړي، برعکس خپلې شتمنۍ په نظامي چارو، د اتمي او ټول وژونکو وسلو په تولید لګوي؟ دې ته مو هم باید پام وي چې دا مصارف له کومه کېږي؟ دا خو یا د امریکا له ولس نه ترلاسه کېږي او یا د نورو ملکونو له غارت نه!! دوی د نړۍ د غارت لپاره غواړي خپله نظامي برلاسي پر نورو تحمیل کړي، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې نظامي اډې جوړې کړي او د خپلو هغو شرکتونو لپاره په زړه پورې شرایط برابر کړي چې د نړیوالو په غارت لګیا دي. د امریکا لوی لوی کثیر القومي شرکتونه د ټولې نړۍ په غارت او لوټلو مصروف دي، یوازې میکدونالډ شرکت ئې په ۱۲۰ ملکونو کې تر دېرشو زرو نه زیات رستورانونه لري.

د امريکا له سياسي، اقتصادي او نظامي وضعيت نه معلومېږي چي دا وحشي او له اخلاق او دين نه عاري امپراطوري هم په هغه لور روانه ده چي شوروي اتحاد له خپل زوال نه مخکي او په افغانستان له برید نه وروسته ورروان وو، ډېر ساده لوح کسان به دا ګمان کوي چي د امريکا مستقبل به د شوروي اتحاد له مستقبل نه توپير ولري.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۶\۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د کمکي اختر په مناسبت

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذين اصطفی و بعد:

وَ الّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فی سبيل اللّهِ وَ الّذِينَ ءَاوَوا وّ نَصرُوا أُولَئک هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ کَرِيمٌ * صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وايم، دعا کوم چي راتلونکي اختر‌ونه په داسي حال کي ولمانځو چي ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمور له هېواد نه وتلي او جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د خپلي خوښي اسلامي حکومت ولرو. په دغه هيله

او د دغي ورځي په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرایض لرم:

- اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې زمونږ پر هېواد د امریکایي یرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چې روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چې روسانو کول، د بیاودانولو او د سولې، امنیت او دیموکراسۍ شعارونه هسي غولوونکي شعارونه دي چې هر یرغلګر ځواک ئې د ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانان په خپلو سترګو ګوري چې امریکایانو او انګرېزانو په تېرو څلورو کلونو کې له دوی او د دوی له هېواد سره څه کړي، د دوی وحشیانه سلوک که تر روسانو زیات کرکجن نه وي نو په هیڅ صورت کې ترې کم نه دی، مګر هغه څه چې دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کې له مظلومو بندیانو سره کړي او هغه څه چې د نظامي عملیاتو په وخت کې ئې له بې وزلو کلیوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلک له مجاهدینو سره د ارتباط په نامه نیول، وهل او وژل او بیا د مړو پر اجسادو تېل شیندل او اور وراچول، دا ټول او ډېر نور ئې چې قلم ئې له لیکلو حیاء کوي او ډېر هغه څه چې ورو ورو به افشاء کېږي، مګر دا ټول هغه څه نه دي چې افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟

- دا خبره هم باید نن ټولو ته جوته شوې وي چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چې بهرني ځواکونه د دې هڅه کوي چې د خپلې خوښې لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو تحمیل کړي، جګړه به دوام کوي. د جګړې کوم اور چې روسانو بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کېښود او د جګړې د دوام باعث شول، دا دی ګورئ چې د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسي دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئون!! د حل یواځنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي، د

افغانستان په کورنيو چارو کي د بهرنيو لاس وهنې بندې شي، د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي، ترڅو د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک يوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

- افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کي او د امريکايانو د جهازونو تر وزر لاندې انتخابات!! د ملي پخلاينې نه وروسته او د يوه افغاني مؤقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، د امريکايانو تر سلطې لاندې تېر انتخابات او پر هغوی ټول مصارف د دې لپاره وو چې امريکا خپل لاس پوڅې د ولس د استازو په نامه راوړاندې کړي او داسې پارلمان جوړ کړي چې په افغانستان کي د دوی د فوځونو د دائمي حضور په ګټه رأيه ورکړي.
- زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امريکايي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هيڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، بايد په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواک نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړيوال د هغه له شر نه ژغوري.
- مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چې امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ايستلي وسله به په زمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پر پرږدي.
- باايمانه مجاهدين له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کي انفجارات کوي او ملايان وژني، دوی نه پوهېږي چې د داسې خلکو په وژلو سره دښمن ته هيڅ تاوان نه رسېږي، ذليل او اجير مبلغين دښمن ته هيڅ ارزښت نه لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبليغاتي مواد په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتيان دي، دغو مفتيانو له مخلصو مجاهدينو سره د

جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله.

- مورِ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د ایستلو او په آزاد او خپلواک افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او ړښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه وانخلی ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه.
- مورِ د افغانستان د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو مورِ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیک د ټاکلو موقع ورکړی شي، مورِ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، مورِ د امنیت تضمین درکوو، مورِ خپلواک اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!
- زه یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده.

د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

مرګ په امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدين

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

حكمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۸\۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

دروغجني سولې ته بلنه او زمورِ ځواب

د مظلوم او اشغال شوي کابل په تياره فضاء کي يو ځل بيا د سولې او روغي جوړې غلوونکې ناړې سورې پورته شوې، خو د هغه چا په خوله چې نه څه واک لري او نه ئې خبره څه وزن او دروندوالی! دا همغه خبري دي چې د نجيب په وخت کي د پلار وطنې ملي جبهې لخوا کېدې او د انګرېزانو د مخکنې تسلط په دوران کي د هغه چا په خولې چې انګرېزانو د همدې مقصد لپاره له هند نه له ځان سره راوستل او په افغانستان کي ئې ميشت کړل، چا چې حبيب الله کلکاني ته د قرآن د پاڼو په حاشيه کي د سولې د بلن ليک لاندي امضاء کړې وه او په همدې ئې هغه په دام کي واچولو او ارګ ته له رارسېدو سره سم ئې ووژلو او د ده او د ده د ملګرو جسدونه ئې تر څو ورځو په دار ځوړند پرېښودل، اوس د همغو کسانو زامن د امريکايانو په اشاره مجاهدينو ته د سولې پيغامونه لېږي، هغه هم د راډيوګانو په څېړو کي، دا کسان په حقيقت کي د امريکايانو په لومو کي هغه خوارکی سپينې کوتري دي چې د لوړو غرونو بازان وربانديز نيول غواړي، د داسې کاواکو بلنو په ځواب کي څه ويل بې ګټې او د خپل وخت ضايع کول برېښي او مورِ نه غوښتل څه ځواب ووايو خو د دوی بيا

بيا اعلان مجبور کړو څه ورته ووايو او هغه دا چې: دا تاسو څوک يئ چې مورږ ته د سولې بلنه راکوئ او يا د مجاهدينو د محاکمې خبري کوئ؟! د پردیو ګوډاګيان، د پردیو په دسترخوان ناست مزدوران، د خدای او ولس په وړاندې مختورن او محکوم کسان او د دښمنانو پښو ته پرېوتې ذليل وطن پلورونکي، تاسو څنګه او په کومه خوله او کومو سترګو د سولې يا د نورو د محاکمې خبري کوئ؟!! تشويش مه کوئ، إن شاء الله مورږ کابل ته درروان يو، ستاسو بلني ته ضرورت نشته، نن هم هملته ستاسو شاوخوا کې يو او تاسو هره ورځ زمورږ د مضبوطو ګامونو غږ اورئ او سبا بله ورځ خو به إن شاء الله مورږ د کابل په واټونو کې له شنو بيرغونو سره وګورئ، د ملي خائنانو او جنايتکارانو محاکمه به هم إن شاء الله ترسره کېږي، لږ صبر وکړئ، چې کله ستاسو باداران له افغانستان او عراق نه ووځي، مورږ به د آزادۍ له شنو بيرغونو سره کابل ته درځو، په هغه ورځ به إن شاء الله افغانان د واقعي سولې او رښتونې الهي محاکمې او وروستۍ پرېکړې شاهد وي.

افغانان په خپلو سترګو ګوري چې امريکايان په کابل کې د سولې ډول ستاسو غاړو ته دراچوي خو په زابل کې مظلوم افغانان نيسي او ژوندي ئې سوځوي!! افغانان په دې ښه پوه شوي چې سوله د بهرنيو ځواکونو په شته والي کې نه شي راتلی، امنيت يوازې په هغه وخت کې راتلی شي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي او د افغان ولس د خوښې هغه اسلامي حکومت قائم شي چې يو نيم مليون شهيدان ئې د هغه لپاره ورکړي.

عجيبه ده چې تاسو بيا هم په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوئ چې پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدين هڅوي!! خلک په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چې پردي ځواکونه خو اوس په کابل کې دي او تاسو د هغوی د جازونو تر وزر لاندې هلته د ذلت شپې تېروئ او ګاونډيان خو له همغې اولې ورځې له امريکايانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدين ونيول او لاس ترلې ئې امريکايانو ته وسپارل او چا خپلو لاس پوڅو ډلو ته امر وکړ چې له

امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډیو مرسته نه وای نو صلیبي ځواکونو نه افغانستان نیولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدلی شول، دا مبالغه نه ده چې د افغانستان روان جنګ زمور هغو بې رحمو ګاونډیو پر مور تحمیل کړی چې تاسو ئې کابل ته رسولي یئ، دوی ګمان کوي چې له افغانانو سره هرڅه کولی شي، نه مرستندوی لري او نه د پوښتنې او ګروېژنې مرجع، لوی او منتقم خدای ئې هېر کړی، خو دا دی ګورئ چې منتقم خدای هم د مظلومو افغانانو انتقام تر اخلي، له چا نه په طوفانونو سره او له چا نه په زلزلو سره او لا معلومه نه ده چې ذوالانتقام رب به له دوی سره مزید څه کوي، دا یو تصادف مه ګڼئ، یوازې ناپوه او له الهي سننو نه غافل کسان به دا یو تصادف ګڼي چې د پاکستان زلزله په همغه ورځ وشوه چې څلور کاله د مخه په همدې ورځ امریکایي ځواکونو د پاکستان له فضا او زمکي نه په استفادې سره پرافغانستان خپل وحشیانه برید پیل کړ او په څو اونیو کې ئې تر پنځوس زره زیات بې وزلي افغانان په وینو کې لت پت کړل. دا هم یو تصادف مه ګڼئ چې د دې زلزلې وروستۍ جټکي تر هغې ورځې روانې وې چې څلور کاله د مخه تر همدې ورځې پورې پر افغانستان د امریکایانو پراخې بمبارۍ روانې وې. پاکستاني چارواکو به ویل چې په دې برید کې له امریکا سره د پاکستان ملګرتیا به د دې باعث شي چې امریکا د کشمېر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، خو دا دی ګورئ چې امریکا نه یوازې د کشمېر په مسئله کې د هند د دریځ ملاتړ کوي، کشمېري مجاهدین تروریستان ګڼي، اسلام آباد ئې دې ته اړ کړ چې د دوی له مرستې لاس واخلي، مرکزونه ئې په ټول پاکسان کې وربند کړي او کشمېر ته له اوښتو ئې مخه ونیسي، بلکې د کشمېر د دغې غمیزې په دوران کې امریکا د خپل دغه ملګري په اړه داسې بې اعتنایي وکړه چې پرویز مشرف مجبور شو ووایي: که دا زلزله په کوم غربي هېواد کې شوې وای نو عکس العمل به دومره سور نه وو او دا چې مورِ مجبور یو د ایف ۱۶ طیارو اخیستل وځنډوو!! کاش پاکستاني چارواکو د امریکا په ځای خدای ته مخه کړې وی، له

امریکا نه د طمعي او وېري په ځای ئې له خدای نه طمع او وېره درلودی، د مظلومو مسلمانانو په ضد له کفري ظالم او متجاوز طاقت سره د ملګرتیا په ځای او د خپل بې وزلي ګاونډي هېواد په خلاف په یوې ناروا او ظالمانه جګړې کي د برخي اخیستو په ځای له خدای نه وېرېدلي وي او په دې پوهېدی چي خدای د مظلوم فریاد اوري او د هغه انتقام خامخا اخلي، خو داسي ئې ونه کړل، له ظالم سره په ناروا ملګرتیا کي مخکي ولاړل، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې د افغانانو په خلاف له هیڅ څه نه ډډه ونه کړه، مهاجرین ئې په زور له پاکستانه وشړل، د ختو کورونه ئې په بلدوزرو ورباندې ړنګ کړل، هیڅوا د دغو مظلومانو چیغې وانه وربدې، ویل ئې تر افغانستانه د تلو کرایه نه لرو، هلته کور نه لرو، څه چي لرو هغه ټول دلته رانه پاتې کېږي، خو هیڅوا ورته اعتنا ونه کړه.

امریکایان دې په دې پوه شي چي نه په خپلو دیموکراتو جاسوسانو او نه په خپلو ږیرورو او سپین پګړیو غلام مبلغینو، افغانان نه شي غولولی، دا همغه د شورویانو ناکامي تجربې دي چي تاسو ئې تکراروئ، افغان ولس اوس نه هوښیار شوی، دوست دښمن پېژني، په دې پوه دی چي تاسو د څه لپاره زمونږ هېواد ته راغلي یئ او تراوسه مو زمونږ له ولس او د دوی له دین، مذهب، مقدساتو او د دوی له هېواد سره کوم ظلمونه او نارواوې کړې!! ستاسو شوم عزائم اوس هر افغان ته بربنډ شوي، دوی له خپل رب سره کلکه ژمنه کړې چي تر هغه به وسله پر زمکه نږدي چي خپل هېواد آزاد نه کړي او د خپلي خوښي اسلامي حکومت قائم نه کړي.

مرګ پر امریکا او ذلیلو انډیوالانو ئې

مرګ پر هغو مکارو څېرو چي د دین په جامه کي د دین د دښمنانو نوکري کوي

بریالي دي وي زړه ور مجاهدین

سرلوړي دي وي باایمانه افغانان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۴\۸\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د خان آباد د اډې تخليه

او افغان ولس ته د دې بريا مبارکي

دا له شکه پرته د افغان مجاهد ولس لپاره يوه لويه بريا ده چې د ازبکستان له سترې نظامي اډې نه امريکايي ځواکونه په پوره سپکاوي ووتل، زه ټولو زړه ورو او باايمانه افغانانو ته د دې بريا مبارکي وايم، إن شاء الله دا وتل له افغانستان او ټولې سيمې نه د دوی د وتلو پيلامه ده. معلومېږي چې په راتلونکي کال کې به امريکايي ځواکونه هم له افغانستانه وځي او هم له عراقه او له هيڅا بايد دا حقيقت پټ نه وي چې له دې ماتې او وتلو وروسته به د امريکا وحشي امپراطوري له کوم برخليک سره مخامخ کېږي او د دوی د لاس پوڅو پايله به څه وي!!

نه امريکايان په دې نيت دې سيمې ته راغلي وو چې داسې ژر به بېرته وځي او نه نړيوالو دا ګمان کاوو چې دومره ژر او مخکې له دې چې د افغانستان له لارې د مرکزي آسيا د تېلو او ګازو د انتقال په اړه د دوی خوبونه پوره او شوم عزايم ترسره شي، د سيمې پرېښودو ته به اړ کېږي. زه په ډېر يقين او ډاډ سره دا خبره کولی شم چې إن شاء الله ۲۰۰۶ کال به امريکا ته داسې کال ثابت شي لکه چې روسانو ته ۱۹۸۸کال ثابت شو، چې دا له افغانستان نه د روسانو د وتلو او د شوروي اتحاد د زوال د پيل نېټه وه، د شوروي اتحاد ځواکونه هم د ترمز له لارې ازبکستان ته په شا شول او د همدې خان آباد له اډې نه د شوروي اتحاد نورو جمهوريتونو ته

ولاړل، امریکایان د شورویانو په لار درومي او د شورویانو په برخلیک به اخته کېږي. په امریکا کي د تجزیي عوامل تر شوروي اتحاد ډېر ځواکمن او پراخ دي، د نیوآیرلینز پېښو د دې ژوروالی او پراخوالی ښه بربنډ کړ، هلته له یوې خوا د سپین پوستو واکمني ده او نور ولسونه، د امریکا د اصلي خاوندانو ریډ انډین په شمول له خپلو انساني حقوقو محروم دي او سپک او ذلیل ګڼل کېږي، له بلي خوا د امریکا ټولي شتمنۍ، د تولید وسایل، فابریکي، شرکتونه، بانکونه، راډیو، تلویزیون، ... د څو سپین پوستو بډایانو په لاس کي دي او د ټولني اکثریت د دوی په خدمت کي، دا یوازي امریکا نه بلکي غرب په مجموع کي دې ته ورته سیاسي او اجتماعي نظامونه لري، د امریکا او فرانسې وروستیو پېښو ډېر پټ حقایق راڅرګند کړل، له دې پېښو مخکي هیڅوا دا خبره په آسانۍ نه منله چي غربي هېوادونه په دروغو او د بې خبرو خلکو د غولولو لپاره د بشري حقوقو خبره کوي، په داسي حال کي چي دوی تر هرڅا زیات د بشري حقوقو ترپښو لاندي کوونکي دي، هم په خپلو ملکونو کي او هم له خپل ملک نه بهر په خپلو مستعمراتو کي، دا دوی دي چي افریقایي او آسیایي ملکونه ځپي له پېړیو پېړیو راایسي لوټلي، مستبد، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، پاچایان او جنرالان ځپي وربانديي مسلط کړي، غرب چي تر پرونه د بشري حقوقو کومي دروغجني ادعاګاني کولې او د دوی ذلیلو او وطن پلورونکو پلویانو په ډکه خوله د دوی ستاینه کوله، د نیوآیرلینز او پاریس د محرومو طبقو قیامونو له دې پرده اوچته کړه او د دوی د کرغېړن اجتماعي نظام بده څېره ځپي هر باشعوره انسان ته بربنډه کړه.

که الله تعالی افغان مجاهدینو ته یو ځل بیا یوه بله تاریخي بریا ورپه برخه کړه او صلیبي اشغالګر ځواکونه هم زمور له هېواده په وتلو مجبور شول، نو إن شاء الله دا به نه یوازي په افغانستان کي د یوه واقعي اسلامي حکومت د راتلو باعث شي بلکي په ټولي سیمي کي به د یوې ژورې تبدیلي لپاره لار آواره کړي.

ځیني خلک دا تبلیغات کوي چي د بهرنیو ځواکونو د وتلو په صورت کي به بیا

هغه مخکنی حالت راشي او قدرت ته د رسېدو لپاره به د مختلفو ډلو ترمنځ د جګړو اور بل شي، دوی نه دې ته ګوري چې جګړې خو د بهرنیو ځواکونو لخوا تحمیل شوې او د دوی د لاسوهنو په وجه ئې دوام کړی او نه دې ته چې د روسانو له وتلو نه وروسته افغانان له یوې سترې بین المللي توطئې سره مخامخ شول، ټولو کفري ځواکونو زمور په خلاف یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق او بې دینه چارواکي هم ورسره ملګري شول او په افغانستان کي ئې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وکړ، په دې توطئې کي امریکا د مخکښ ونډه درلوده. د کمونستي رژیم له سقوط نه وروسته جنګونه د مجاهدینو ترمنځ خپل منځي جنګ نه بلکي هغه په نوې بڼې کي د مخکني جنګ تسلسل وو، په دې جنګونو کي د کمونست حزب مخصوصاً د پرچم د ډلي ونډه هومره وه چې په تېرو جنګونو کي ئې وه، فرق ئې فقط په دې کي وو چې مخکي کمونستان یوازي وو خو په دې مرحلې کي نور مفسدین او منافقین هم ورسره یو ځای کړي شول او په بهر کي واشنګټن او مسکو او په دوی پورې تړلو ملکونو یوه بل ته لاس ورکړ او د واقعي مجاهدینو په ضد ئې ګډه ائتلافي جبهه جوړه او د مخکني جنګ د دوام عوامل ئې برابر کړل. د امریکا ترمشرۍ لاندي د ائتلافي ځواکونو برید هم د همغو داخلي او خارجي ځواکونو په ملګرتیا ترسره شو چې لادمخه او د کمونستانو د حکومت د نسکورېدو په وخت کي ئې هغه ائتلافي جبهه جوړه کړې وه. خو إن شاءالله اوس او په عراق او افغانستان کي د امریکا له ماتې وروسته به د مجاهدینو دا ستونزه، هم زمور په هېواد کي او هم په نورو هېوادونو کي د تل لپاره حل شي.

مخلص مجاهدین او ټول افغان ولس باید سرله اوسه د هغې مرحلې لپاره تیاری ونیسي چې اشغالګر ځواکونه به زمور له هېواده وځي او د دوی له وتلو وروسته به په ټول هېواد کي سریع تبدیلي راځي، باید دې ته متوجه وو چې مخکنی حالت بیا تکرار نه شي او د اسلام دښمنان په دې ونه توانېږي چې د خپلو لاس پوڅو په ذریعه د کومي بلي جګړې اور بل کړي.

مورِ ټول هغه افغانان په يوې لويې جبهې کي د راغونډيدو لپاره رابلو چي د جګړې عاجل او دائمي خاتمه او په خپلواک او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښي واقعي اسلامي حکومت غواړي.

آزاد او خپلواک دي وي افغانستان

سرلوړي دي وي زړه ور افغانان

ژوندي دي وي مجاهدين

مړه دي وي د اسلام او مسلمانانو دښمنان

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۹\۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر پيغام

وروڼو خويندو!

باايمانه افغانانو!

د اسلام د لاري مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د لوی اختر د رارسېدو له امله تاسو ته مبارکي وايم، دعا کوم چي الله تعالی زمورِ د بې وزلي ولس او د اسلامي امت دا د امتحان سختې ورځې پای ته ورسوي، په روانې سترې صليبي جګړې کي ئې بريا په برخه شي، آزادي او خپلواکي ترلاسه کړي او د آزادي بخښونکي اسلام په رڼا کي د خپلې خوښي نظام، صالح او له الله وېرېدونکي چارواکي ولري. زمورِ واقعي اختر به هغه ورځ وي چي هېواد مو د پردیو

او د دوی د لاس پوڅو له سلطې آزاد وي، نه مو له الله پرته بل چا ته لاس اوږد وي او نه بل ته سر ټيټ. دې مقدس او سپېڅلي هدف ته د رسېدو لپاره په هر افغان او هر مسلمان جهاد فرض دی. الحمدلله افغانانو مخکې د شوروي اتحاد د يرغل په ضد هم د همدې مقصد لپاره جهاد وکړ او دا دی اوس د امريکايانو او انګرېزانو تر مشرۍ لاندې د روان صليبي يرغل په ضد هم په جهاد بوخت دي، إن شاء الله دا جهاد به هم تر هغه دوام کوي چې ټول يرغلګر ځواکونه زمور د هېواد له لوېشت لوېشت نه ووځي او په خپلواک افغانستان کې د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت جوړ شي. إن شاء الله دا اختر به هم راځي او ډېر ژر به راځي.

ورونو او خويندو!

د پردیو تر واکمنۍ لاندې او د دوی په قومنده چې نن هر څه زمور په هېواد کې تېرېږي دا د افغان ولس او اسلام په ضد او د اشغالګرانو د استعماري ګټو لپاره دي: دوی پوليس او فوځ د دې لپاره روزي چې د افغانانو په ضد ئې وجنګوي او په جګړې کې خپله مرګ ژوبله راکمه کړي، دا فوځ او پوليس په کامله توګه د دوی تر قومندې لاندې دي، له فرقې نيولې تر ټولې پورې، د هر تش په نامه افغان قومندان ترڅنګ امريکايي مشاور مؤظف دی او د قطعاتو قومنده ئې په لاس کې. دا دی تاسو ګورئ چې په فوځ او پوليس کې همغه خلک استخدامېږي چې پرون د روسانو تر قومندې لاندې د ملت په ضد وجنګېدل، همغه چې په تېرو کلونو کې د ټولو جګړو، ورانيو او وينو تويولو مسئوليت ئې په غاړه دی، همغه د پرون ورځې ستر ستر جنګي جنايتکاران!! په نورو برخو کې ئې هم کمونستان، وطن خرڅوونکي، مفسدين او جنايتکاران پر افغانانو مسلط کړي.

دوی انتخابات د دې لپاره ترسره کوي چې خپل لاس پوڅي د خلکو استازي وښيي، خپلې استعماري سلطې ته د ديموکراسۍ نوم ورکړي، د خپلې خوښې بې خاصيته او محکوم پارلمان جوړ کړي، د غلامۍ سندونه پرې امضاء کړي، د دوی سلطې ته قانوني بڼه ورکړي او د دوی له خوا او د دوی د فوځونو او وسلو په زور

مسلط شوی نظام د ملت د خوښي نظام وګڼلی شي!!

تاسو ولیدل چي تېر انتخابات څنګه وو؟!! او دا دی ګورئ چي د امریکایي انتخاباتو له لاري جوړ شوی پارلمان څنګه پارلمان دی، غړي ئې د چا استازي دي؟!! د انتخاباتو څرنګوالی امریکایانو وټاکو، کارتونه دوی جوړ کړل، رأیې دوی وشمېرلې، صندوقونه ئې هم په خپله خوښه ډک کړل، هم خالي، هم ئې د اعتبار وړ وګڼل او هم بې اعتباره، چي کوم ئې لازم ګانو د شمېرلو لپاره ئې راوړاندي کړ او چي کوم ئې د مخالفینو په ګټه ګانو قرنتین ئې کړ او له شمارلو ئې بې برخي کړل. نه ئې هغه چا ته د کاندېدو حق ورکړ چي د امریکا مخالف وو او نه ئې مهاجرینو او د هغو سیمو خلکو ته د رأیې ورکولو اجازه ورکړه چي د امریکا مخالفینو ته به ئې رأیه ورکوله.

که په پارلمان کي داسي غړي شته چي څو زرو کسانو ورته رأیه ورکړې، داسي غړي هم په کي شته چي څو سوه رایې ئې ترلاسه کړې، په انګرېزي دیموکراسۍ او امریکایي معیارونو کي دا دواړه برابر حیثیت لري!!! دې پارلمان ته چي کوم غړي د کامیابو کاندیانو په نامه ننوتي، د ټولو مجموعي رأیې تر یو ملیون کمې دي، دا د کوم معیار له مخي د دې حق لري چي د نږدې دیرش ملیونو افغانانو استازیتوب وکړي. څلور ملیونه مهاجرین د دې لپاره محروم کړی شول چي دوی د مجاهدینو کورنۍ دي، مجاهد ته به رأیه ورکوي، د دغو مهاجرینو رأیې تر ټولو هغو کسانو زیاتي دي چي د اوسني پارلمان اتیا په سلو کي غړو ترلاسه کړې!! دا ولي د عراق په انتخاباتو کي یو ملیون هغه عراقیان د برخي اخیستو مجال ترلاسه کوي چي په بهر کي او اکثراً په غربي هېوادونو کي مېشت دي، خو د افغانستان په انتخاباتو کي څلور میلیونه مهاجرین ترې محرومه کېږي؟ آیا وجه ئې دا وه چي دلته د عراق په څېر انتخابات ممکن نه وو او که دا چي دلته امریکایانو نه غوښتل چي مهاجرین په انتخاباتو کي د رأیې ورکولو فرصت ترلاسه کړي او هغو کاندیانو ته رأیه ورکړي چي امریکایان ئې په پارلمان کي لیدل نه غواړي؟!!

په ټولو غربي ديموکراسيو کي نارينه او ښځي د کانديدېدو او رأيې ورکولو مساويانه حق لري، د نړۍ په هيڅ ځای کي دا نه شو لېدلی چي ښځو ته ئې بېله برخه ټاکلې وي، خو په افغانستان کي ئې د پارلمان څلورمه برخه د ښځو لپاره بېله کړه، دا يوازي د امريکايانو د بي ۵۲ نظامي ديموکراسي ده چي دا خبره ئې پر افغانانو د دې لپاره تپلې چي وښيي دوی ښځي د محروميت له يوې انتها نه د امتيازاتو بلې انتها ته رسولې، خو په حقيقت کي د دوی مقصد دا وو چي په دې ترتيب د خپلې خوښي غړي په پارلمان کي زيات کړي.

دوی چي د مرستو په نامه څه زمونږ په حساب نشر ته سپاري دا يا د دوی نظامي مصارف دي، يا ئې خپل نظامي پرسونل او مشاورينو ته ورکوي، يا ئې هغو مؤسساتو او انجيوګانو ته چي مسيحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې ديني او اخلاقي فساد خوروي، د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چي د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چي د مجاهدينو په ضد د افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا محدود کارونه به ئې هم هيڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چي ټول کارونه ئې تبليغاتي جنبه لري، داسي کار ئې ونه کړ چي د افغانستان د بياودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومې فابريکې مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو زمکو د آبادولو.

دوی د ګاونډيو د مداخلاتو په اړه په داسي حال کي تبليغات کوي چي همدغو ګاونډيو د دوی په اشاره او مرسته زمونږ په هېواد کي د جګړو اور ته لمن وهلې، دوی دا تبلغيات د دې لپاره کوي چي په افغانستان کي خپل دايمي شتون توجيه کړي، د پاکستان له سرحد نه د مجاهدينو د اوښتو په دروغجنو تبليغاتو سره غواړي خاص ناولي اغراض ترلاسه کړي، دوی ښه پوهېږي چي دا تبليغات نه حقيقت لري او نه د روسيې او ايران د خوشحالولو لپاره دي، په پاکستان کي چي څه تېرېږي، امريکايان ترې دقيقاً خبريږي، سي آی اې د کابل د ارګ له جريانو نه دومره ژر او

دقیق نه خبریږي لکه د اسلام آباد د ایوان صدر له جریاناتو چي خبریږي، په پاکستان کي سي آی اې او ایف بي آی تر افغانستانه که زیات فعال نه وي نو کم خو په هیڅ صورت کي نه دی، په پاکستان کي د امریکا د سي آی اې او ایف بي آی همدومره فعال دفترونه دي لکه په افغانستان کي، هلته هم هر وخت، هر څوک نیولی شي او د خپلي خوښي زندانونو ته ئې لېږدولی شي، هلته هم د مخالفینو کورونه د خپلو جاسوسي طیارو په ذریعه په راکټونو ولي خو سبا ته پاکستاني چارواکي اعلان وکړي چي په دې کور کي د بم جوړولو په وخت کي چاودنه وشوه او فلانی ستر دهشت ګرد په کي ووژل شو!! داسي لکه امریکایانو چي د بګرام، سپین بولدک، خنجان، بغلان او په ډهرو نورو ګڼ مېشتو سیمو کي سلاح کوټونه د لیزري وړانګو په ذریعه له لري منفجر کړل او ډهر بې ګناه افغانان ئې په وینو کي ورغړول خو سبا به ئې اعلان وکړ چي دا سلاح کوټ په خپله منفجر شوی!!

په سرحد کي د فوځونو د ځای په ځای کېدو وجه دا نه ده چي د مجاهدینو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وکړي، دوی او هرڅوک پوهېږي چي مجاهدین په داخل کي اوسېږي او د هېواد په مرکز، شمال، جنوب، شرق او غرب کي عملیات کوي، مقصد دا دی چي امریکایانو پاکستاني چارواکو ته ویلي: د کشمېر له داعیې لاس واخلئ، په عوض کي ئې د ډیورند کرښه درته رسمي او یقیني کوو او د هغو آزادو قبایلو په رامولو او د دوی د سیمو په فتح کولو کي درسره مرسته کوو چي انګرېزانو رام او فتح نه کړی شول، د اسلام آباد چارواکو ورسره منلې، د فوځونو ځای په ځای کول، د پوستو جوړول، په شمالي او جنوبي وزیرستان کي عملیات کول، له دغو سیمو مهاجرین په زور ایستل او کورونه ئې په بلدوزرو وروړانول، دا ټول د همدې معاهدې برخي دي.

دوی په داسي حال کي چي افغانستان ته د جنګ لپاره راغلي، شوم اغراض او ناولې موخي لري، په سیمي کي د تل پاتې کېدو لپاره راغلي، د تېل او ګازو د زېرمو ترلاسه کولو او د چین او ایران د محاصرې لپاره راغلي، که څه هم د ایران لیبرالانو

د افغانستان او عراق په نيولو کي ورسره مرسته وکړه ، خو په دې قانع نه شول، غواړي ايران د شاه د وخت په څېر د دوی اډه وي، د افغانستان په اشغال ټينګار کوي، د ناټو فوځونه رالېږي، که مقاومت نه وي، نو د تل لپاره دلته د پاتې کېدو اراده لري، خو الحمد لله مقاومت له دائمي اشغال نه مأيوس کړي، له دې ټولو سره سره او په داسي حال کي چي پر افغانانو بمونه وروي او بې وزلي افغانان وژني، په درواغو او د خلکو د غولولو لپاره د سولې او روغې جوړې خبري کوي او د دې لپاره کميسيونونه ټاکي، له دې ئې مقصد نه امنيت راوستل او جګړه پای ته رسول دي او نه واقعي سوله، غواړي مجاهدين وسله پر زمکه کېږدي او دوی ته تسليم شي، د دوی له نظره سوله دا ده چي افغانان د دوی دايمي غلامۍ ته غاړه کېږدي او له مقاومت او آزادي غوښتلو نه لاس واخلي، ښه پوهېږي چي سوله نه په افغانستان کي د بهرني اشغال په حالت کي راتلی شي، نه په عراق او د نړۍ په بل ګوټ کي، سوله به هلته راځي چي ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي. انګرېزانو چي د سولې په نامه کوم کميسيون جوړ کړی، هغه ته ئې دا دنده سپارلې چي مجاهدين د ځان په څېر د دښمن په وړاندي سرټيټولو ته تيار کړي!! داسي خلک د پيغمبر عليه السلام په وخت کي هم وو، هغوی به هم د قريشو په اشاره او ګټه د جهاد خلاف او د دروغجني سولې په ګټه تبليغات کول، مقصد به ئې دا وو چي مجاهدين له جهاد نه لاس واخلي، قرآن د هغوی په باره کي فرمايي:

وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء فَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ أَوْلِيَاء حَتَّىَ يُهَاجِرُواْ فى سبيل اللّهِ فَإِن تَوَلَّواْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتّمُوهُمْ وَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلاَ نَصِيرًا * النساء: ٨٩

خوښه ئې دا ده چي تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چي کافران شول، نو بيا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نيسئ چي د الله په لار کي هجرت وکړي، خو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نيسئ او هر ځای چي ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نيسئ او مه کوم مرستندوی.

امریکایان په افغانستان کي له ځینو مواردو پرته خپل تلفات نه اعلانوي، د خاص غرض لپاره ټول عملیات طالبانو او القاعدې ته منسوبوي، په عراق کي ئې په دوه زره یو سل اتیا مړو باندي اعتراف کړی، خو په حقیقت کي ئې شمېر تر دې ډېر زیات دی، ټول عملیات ځان مرګي بریدونه ګڼي خو په حقیقت کي داسي نه ده له ځینو مواردو پرته ټول عملیات یا مخامخ بریدونه دي او یا له لرې د کنترولېدونکو بمونو چاودنې.

ورونو او خویندو!

ځیني هېوادونه، زمور د ځینو ګاونډیو په شمول ډېر بد سترګې او ناسپاسه دي، افغانانو دوی د کمونیزم له سره سېلابه وژغورل خو دوی له افغانانو سره د خواخوږۍ په ځای د افغانستان د ورانولو لپاره ملاتړلې، د شرقي اروپا هېوادونه افغانانو د شوروي له سلطې آزاد کړل خو د دې په مقابل کي دوی د افغانستان په اشغال کي د امریکایانو مرسته کوي، دا هېوادونه لاتراوسه د مخکنۍ غلامۍ له اغېزه نه دي راوتلي، د یوه له غلامۍ آزاد شول خو د بل د غلامۍ کړۍ ئې په غاړه کړه!! د برلین دیوال زمور د قربانیو په وجه مات شو خو اوس جرمني د امریکا په وینا په افغانستان کي نظامي اډې جوړوي، دوی که دومره مېړني دي د امریکا شپیته زره فوځ دې له خپله هېواده وباسي، دا اډه دې د افغانستان په ځای په برلین کي جوړه کړي!! د افغانستان د خپلواکۍ په هیله

رپانده دي وي د اسلام بیرغ بریالي دي وي مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلاميه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لاَ يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّواْ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاء مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

صدق الله العظيم

گرانو هېوادوالو!

خداى پالونكو افغانانو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

دا دى غربيانو يو ځل بيا له اسلام او مسلمانانو سره خپله ژوره دښمني بربنډه كړه، په غربي ورځپاڼو كي د اسلام د ستر پيغمبر عليه السلام د كارتونونو خپرولو وښوده چي صليبي ځواكونو له اسلامي امت سره خپله زړه او ژوره دښمني نه ده هېره كړې، د افغانستان او عراق په نيولو او د لسهاوو زرو فلسطينيانو، افغانانو او عراقيانو په وژلو ئې لا زړه نه دى يخ شوى، په دې سره دا مغرور او مست غربيان په جگ غږ مورږ ته وايي چي نه ستاسو ويني مورږ ته اهميت لري او نه ستاسو دين، مذهب او مقدسات، په افغانستان، عراق او فلسطين كي بمونه درباندي وروو او په خپلو ورځپاڼو كي ستاسو د پيغمبر سپكاوى او اهانت كوو، دا زمورږ حق دى او دا زمورږ د ديموكراسۍ او آزادۍ غوښتنه!!

د نړۍ مسلمانان بايد پوه شي چي غربي ځواكونه افغانستان او عراق ته له اسلام سره د جنگ لپاره راغلي، د دې بريدونو تر شا همغه زړه او ژوره كينه پټه ده چي د دغو كارتونونو تر شا پرته ده، همغه چي مخكني صليبي جنگونه ئې راوپارول، ټوله

اروپا ئې له اسلامي امت سره په جګړې کې ښکیل کړه. دوی په دې اکتفا نه کوي چې اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملک ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، جنرالان او پاچایان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمنۍ غارت کوي.

مورږ په داسي حال کي چې د غربي هېوادو په ورځپاڼو کي د اسلام د ستر پیغمبر علیه السلام د کارتونونو خپرېدل په کلکه غندو، د ټولو هغو مسلمانانو ملاتړ کوو چې د دې کرکجن عمل په وړاندي ئې شدید عکس العمل ښودلی، د دوی د سفارتونو د بندولو، له دوی سره د دیپلوماتیکو روابطو د قطع کولو او د دوی د مالونو په پیر پلور د بندیز لګولو غوښتنه ئې کړې. او په داسي حال کي چې د فلسطین زړه ورو مجاهدینو ته سلام کوو چې په دې میدان کي هم تر نورو مخکي شول او تر هر چا زیات او مخکي ئې غبرګون وښود، د لغمان، زابل، فاریاب، کندز، پروان، کابل، کندهار او ننګرهار د دین پالونکو او مجاهدو خلکو او د ټولو هغو افغانانو ستاینه کوو چې له دین او پیغمبر علیه السلام نه د دفاع لپاره میدان ته راووتل، د غربي ملکونو بیرغونو ئې وسوزول او له افغانانو نه ئې وغوښتل چې د دغو اسلام دښمنه هېوادو فوځونه له خپل هېواده وباسي. خو وایو چې دا کافي نه ده، باید د غربي استعمار له شر نه د نجات اساسي لاري ولټوو، دا مست او مغرور غربیان باید په خپل ځای کښینوو، په افغانستان او عراق کي سم سبق ورکړو، دلته داسي ماتې ورکړو لکه څو کاله د مخه مو چې شوروي اتحاد ته ورکړه او ټوله نړۍ مو د هغه سره سېلاب له شره وژغورله، که مسلمانان همت وکړي نو دا کار نه یوازي ممکن دی بلکي د غربي استعمار له شر نه د نجات یوازنۍ لار همدا ده، که د اسلامي ملکونو بې غیرته او ذلیل واکمنان له غرب سره د افغانانو او عراقیانو په ضد له ملګرتیا لاس واخلي، نو غرب ته په افغانستان او عراق کي ماتې ورکول آسانه ده، دوی زمورږ ملکونه د خپلو مټو په زور نه بلکي د دغو حکامو په مرسته نیولي.

ورونو خویندو!

دغو کرکجنو کارتونونو وښوده چې دا بې دینه غربي هېوادونه له مسلمانانو او د دوی له دین سره څومره زړه او ژوره دښمني لري. د دوی دښمني تر کمونستانو هم ډېره ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې دوی له مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي. باید په افغانستان او عراق کي خپل غچ ترې واخلو، په هر ځای کي پرې بریدونه وکړو، د میوند او جګدلک خاطرې راژوندۍ کړو، له خپل هېواده ئې د روسانو په څېر سرکوزي او سپک وشړو او دوی ته وښیو چې د دنیا هېڅ ځواک پر باایمانه افغانانو حکومت نه شي کولی.

قرآن مورِ ته امر کوي او وایي:

يَأيهَا الّذِينَ ءَامَنُوا لا تَتّخِذُوا بِطانَةً مّن دُونِكُمْ لا يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدّوا مَا عَنِتّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضاءُ مِنْ أَفْوَهِهِمْ وَ مَا تُخْفِى صدُورُهُمْ أَكْبرُ قَدْ بَيّنّا لَكُمُ الاَيَتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ * آل عمران: ۱۱۸

اې مؤمنانو! له خپلو مؤمنانو نه پرته نور ځان ته رازدار مه نیسئ، هیڅ خرابي درنه نه سپموي، هغه څه خوښوي چې تاسو ځوروي، بغض خو ئې له خولو څرګند شوی، خو څه چې د دوی سینې ئې پټ ساتي تر دې هم ستر دي، مورِ خو تاسو ته آیتونه بیان کړل که تعقل کولی شئ.

په دې آیت کي مؤمنانو ته امر شوی چې کافران ځان ته مه نږدې کوئ، دوستي ورسره مه کوئ، دوی تاسو ته په تاوان رسولو کي سپماوی نه کوي، هڅه او خوښه ئې دا وي چې تاسو له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ شئ، د دښمنۍ او عداوت کومي خبري چې تاسو د دوی له خولې اورئ په زړونو کي تر دې زیاته کینه درته لري، هم د الله د لارښوونو تقاضاء دا ده چې له دوی سره دوستي ونه کړئ او هم د عقل تقاضاء.

ورونو خویندو!

په تش لاسو مظاهره کوونکو باندي د ائتلافي ځواکونو او د دوی په لاس د روزل شوو پولیسانو بې رحمانه ډزو او د بې ګناه افغانانو وژلو وښوده چې دا د

انګرېزانو په ناولو لاسو روزل شوي ذليل پوليسان او فوځيان د پردیو نوکران او د خپل ولس او وطن دښمنان دي، انګرېزانو د دې لپاره روزلي چې د افغانانو په ضد ځې وجنګوي. له هغه پوليس او فوځ نه چې د اسلام دښمنان ځې روزنه کوي او وسلې او معاش ورکوي؛ له دې پرته د بل څه طمع نه شي کېدی.

بايد هغه ځان او ايمان پلورونکي نااافغانان په کلکه وغندو چې د انګرېزانو نوکرۍ ته ځې ملا تړلې او افغانان دې ته رابولي چې دښمن ته تسليم شي او په خپل بام د پردیو د بيرغ رېښدل وزغمي، دا هغه خلک دي چې د پردیو نوکري په ميراث ورته پاتې شوې، د افغانانو د تسليمېدو راپورونه د دې لپاره خپروي چې اشغالګرانو ته خپل صداقت ثابت او زياته اجوره ترلاسه کړي. افغانانو ته ښه معلومه ده چې تراوسه هېڅ ږښتونی مجاهد دښمن ته نه دی تسليم شوی، په تسليم شوو کسانو کي يو داسي افغان نشته چې پر امريکايانو ځې يو ډز کړی وي، هسي څو له مخکي تسليم شوي بې هويته افغانان د خبريالانو مخي ته ودروي، له هغو پيسو چې د دې کار لپاره ځې انګرېزان ورکوي ۷۰% په خپل جيب کي واچوي او ۳۰% ځې د خبريالانو په وړاندي په دوی ووېشي. غواړي په دې سره سرلوړي افغانان د دښمن په وړاندي سر ټيټولو ته چمتو کړي، خو الحمد لله افغانان هوښيار دي، دوست او دښمن ځې پېژندلی او د عزت او آزدۍ لار ځې موندلې، نه ځې څوک په خپل زور ځواک وېرولی شي او نه ځې په خپل شيطاني مکر غولولی شي.

مړه دي وي د اسلام دښمنان

بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۴\۱۱\۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د دلوي ۲۶

ګرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونكي ورځ ده، هغه ورځ چې د اتحاد شوروي يرغلګر ځواكونه زمورږ له هېواده وايستل شول او د دوی قومندان جنرال ګراموف له پولي د تېرېدو په وخت كي وويل: پر افغانستان تېری يوه غلطي وه او روسان به داسي غلطي بيا تكرار نه كړي!! دا غلطي يوازي داسي نه وه چې دوی ئې په يوه ناكام جنګ كي ښكيل او له تاريخي ماتې سره ئې مخامخ كړل، بلكي د شوروي اتحاد په متلاشي كېدو او زوال منتج شوه. هغه زبرځواک چې پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه ليدل، امريكا ته ئې په ويتنام كي ماتې وركړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناک نظامي ځواک تړې جوړ شوی وو، له دغي ورځې او د باايمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پيل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه.

وروڼو خويندو!

الله تعالی افغانانو ته د دې توفيق وركړ چې خپل هېواد د روسانو له سلطې آزاد كړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ كي ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه كړ، د خپل كور كلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پردیو د بيرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانيو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندي ئې سر ټيټ نه كړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا ستره او

تاريخي بريا ورپه برخه کړه. خو متأسفانه د خاصو عواملو په وجه په دې ونه توانېدل چې په خپل هېواد کي يو واقعي اسلامي حکومت قائم کړي، د پردیو له لاس وهنو او مداخلو ئې د تل لپاره وژغوري او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. له يوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوځي ئې تر شا پرېښودل، له بلي خوا زمورِ کینه کښو ګاونډیو له روسانو سره لاس یو کړ او د دې لپاره ئې له مسکو سره ملګرتیا وکړه چې افغانان ونه توانېږي يو خپلواک، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي، د نورو د سیالۍ شي، د پردیو له هر راز سلطې آزاد او له هر راز لاس وهنو ئې خوندي شي او له بلي خوا په بهر کي د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کي د منافقینو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ایستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پورې دا ټولې جګړې، که د روسانو د وخت او د دوی له وتلو وروسته جګړې وې او که نن د امریکا ترمشرۍ لاندې پر افغانانو تپل شوې جګړه، دا ټولې د هماغې جګړې تسلسل دی چې د روسانو په لاس پیل شوه. په دې اوسنۍ جګړې کي هم مسکو او په مسکو پورې تړلي ملکونه او ډلې لویه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امریکایانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړي وو او نه به ئې زمورِ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نیولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

ورونو خویندو!!

انګرېزان زمورِ زاړه دښمنان دي، د افغانستان د ډېرو ستونزو اصلي سبب انګرېزان دي، دوی افغانستان تجزیه کړ او له دې ئې محروم کړ چې بحر ته د رسېدو لار ولري، مفسد، ظالم او منحط شاهي رژیمونه ئې پر افغانانو وتپل، نیم افغانستان ئې پاکستان ته ورکړ، پښتانه ئې د دې لپاره په دوو برخو ووېشل او ترمنځ ئې د ډیورند ظالمانه کرښه تېره کړه چې د انګرېزانو په ضد جنګ کي تر ټولو مخکي ول، انګرېزان غواړي له مورِ نه د میوند او جګدلک غچ واخلي، دوی پښتانه د

خپل شکست او د هند له نیمي وچي د وتلو باعث ګڼي. د اسلامي امت د اکثرو ستونزو باعث همدا انګرېزان دي، په هند باندي د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسي ووېشل چي د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چي کشمېریان ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دریو او کردان ئې په پنځو برخو ووېشل، دا د دوی کار وو چي اسلامي خلافت ئې تجزیه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسي لانجمني پولي او سرحدات وټاکل چي له یوې خوا ورونه قومونه سره بېل کړي او له بلي خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کي ئې جنګونو ته تیار کړي، دا دوی ول چي یهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطین کي ئې ځای په ځای کړل، دوه ملیونه مظلوم فلسطینیان ئې له خپلو کورونو او زمکو وشړل او یهودان ئې په کي مستقر کړل، دا اوس یهودان د دوی په زور فلسطینیان وژني او نه ئې پرېږدي چي بېرته خپل ملک ته ستانه شي. په بوسنیا کي لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالینډي فوځ په لاس مسیحیانو ته تسلیم او ټول ووژل شول. دا نن د افغانستان او عراق د جګړو اصلي محرک دوی دي. ستاسو به په یاد وي چي دغو انګرېزانو په هغه وخت کي د طالبانو سخته ستاینه کوله او بي بي سي ئې ورته تبلیغات کول چي دوی له مجاهدینو سره جنګېدل، خو کله چي طالبانو له عرب مجاهدینو سره ملګرتیا پیل کړه، دا ستاینې په دښمنانه تبلیغاتو واوشتلې او په پای کي همدا انګرېزان ول چي د طالبانو د حکومت په نسکورولو کي تر ټولو مخکي شول.

انګرېزان په داسي وخت کي افغانستان ته د نورو فوځونو د رالېږلو اعلان کوي او د ناټو د یرغلګرو ځواکونو قومنده په لاس کي اخلي چي امریکایان ستړي شوي او وتلو ته ځان برابروي، تراوسه انګرېزانو غوښتل چي د جنګ د مالي او ځاني تلفاتو درونډ پېټی د امریکایانو په اوږو وي، خو اوس چي هغوی وځي غواړي دا خلا په خپله ډکه کړي او پرې نږدي چي افغانان آرامه ورځ ولري، له جګړو او ورانیو

فارغ شي او د پردیو له سلطې آزاد شي.

د سپین بولدک انفجار د انګرېزانو لخوا شوی، د مجاهدینو په ضد د تبلیغاتو په غرض، د دې انفجار په اړه په څو ښارونو کي مظاهرې او د امریکایي ځواکونو د نطاق له لورې د دې مظاهرو ستاینه ښیي چې دا چاودنه د ټولو هغو چاودنو په څېر د دوی لخوا شوې چې د سپین بولدک، خنجان، بګرام، ... او د ګن شمېر نورو سیمو په سلاح کوټونو کي شوي او په سلهاوو بې ګناه افغانان په کې مړه او ژوبل شوي.

د لندن کنفرانس د انګرېزانو لخوا د یوه بل شرارت په نیت دائر شوی، نور ملکونه د بې وزلو او مظلومو افغانانو له وژلو ستړي شوي وو، د جنګ پایلو ته ئې هیلې د ختمېدو په حال کي وې، شریرو انګرېزانو وغوښتل چې دوی بیا وهڅوي او د افغانانو په ضد د جګړې دوام ته ئې تیار کړي. له ډېرو ذیدخلو هېوادونو سره دا وېره راپیدا شوې وه چې ښایي د پارلمان له جوړېدو وروسته په هغې کابینې کي تغیرات راشي چې په بن کي جوړه او هر ملک ته خپله برخه ورکړی شوه، داسي نه چې د دوی په استخباراتو پوري تړلي وزیران له کابینې وایستلی شي، دوی وغوښتل د تشو او دروغجنو وعدو له لارې هم افغانان وغولوي او هم نړیوال او ترځنګ ئې دا تضمین ترلاسه کړي چې د حکومت په جوړښت کي به تبدیلي نه راځي، د دوی عمال به د سابق په څېر په نظام کي فعاله ونډه او په زړه پوري برخه لري.

افغانان ښه پوهېږي چې په بن کي د جوړ شوي لاس پوڅي حکومت وزارتونه د دوه جمع شپږ ملکونو تر منځ وېشل شوي او د هغو ملکونو لاس پوڅو ډلو ته په کي برخه ورکړی شوې چې د افغانستان په نیولو کي ئې د امریکا ملګرتیا وکړه. افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې له افغانستان سره د مرستو په نامه چې دغو ملکونو اوس او له دې مخکې کوم اعلانونه کړي دا مرستې نه بلکې دا په حقیقت کي هغه لګښتونه دي چې اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کي نیسي چې په خپل نظامي او غیرنظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چې د اسلام په ضد ئې روان

کړي. دوی د دېرش زره بهرني فوځ، نږدې یو لک هغه مامورین چې په انجیوګانو کې ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولوکې ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کې نیسي. دا داسي وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کې خپل لګښتونه د پور په نامه یادوی او د لندن په کنفرانس کې ئې د بخښلو اعلان کوي!! یعني دا چې روسانو دا لس ملیارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د یو نیم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړي بلکې له افغانانو سره ئې داسي مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپېر ئې یوازي دا دی چې روسان ئې د پور په نامه یادوی او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولې او یا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پیسې چې خپلو انجیوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه یادوی!!

ورونو خویندو!!

دا دی ګورئ چې نن د امریکا تر مشرۍ لاندې د دنمارک، هسپانیې، اېټالیا، هالینډ، جرمني او فرانسې په ځېر د هغو هېوادونو عسکر د افغانانو په ضد جنګېږي چې په خپلو ورځپاڼو کې زمور ګران پیغمبر علیه السلام ته له سپکاوي هم ډډه نه کوي، د تروریست په نامه ئې یادوی، په پګړۍ ئې د بم انځور او په لاس کې ئې توره او متروکه ورکوي او هغه هم د ښځو د وژلو او وهلو لپاره!! دا هماغه هېوادونه دي چې څو پېړۍ ئې اسلامي هېوادونه لوټلي او دا دی اوس ئې په ګډه د اسلام او مسلمانانو په ضد بل صلیبي جنګ پیل کړي. هم په فلسطین کې مسلمانان وژني او هم په عراق او افغانستان کې.

هېڅ مسلمان باید په دې کې شک ونه لري چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمور په هېواد کې سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمېر غمیزې پای وموميِ، همداسي به

د تل لپاره په اسلامي نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دين او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

افغانان بايد يو ځل بيا ملا وتړي او له هغه خبيث زاړه دښمن نه خپل غچ او انتقام واخلي چي په تېرو دريو پېړيو کي د مسلمانانو په ضد جګړو کي بوخت دي او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وينو سره دي، په کار ده چي اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بريدونه څو برابره زيات کړو، اصلي توجه مو بايد انګرېزانو ته وي، دوی بايد تر روسانو او امريکايانو هم خطرناک دښمنان وګڼو.

ورونو خويندو!!

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رون سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ لوی بريد له ماتې سره مخامخ شوی، دې بريد او د مجاهدو افغانانو او توريالیو عراقيانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راويښه کړې او دا درس ئې ورکړی چي له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات يوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صليبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخليک اخته کېږي. و ما ذلک علی الله بعزيز

د صليبي ځواکونو د ماتې په امید

د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله

ژوندي او بريالي دي وي زړه ور مجاهدين

و السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

افغانستان

۲۶دلو ۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم

د ثور اومه

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن یو ځل بیا هغه توره، سپېره او کرغېړنه ورځ رایادوو چې د دوو تورو او خونړیو کودتاوو ورځ وه؛ لومړۍ ئې یوازې د کمونستانو کودتا او دوهمه ئې د پرچمیانو او منافقینو ګډه کودتا، لومړۍ ئې د یوه خونړي جنګ پېلامه، چې د روسانو تېرۍ ورپسې وو، د شوروي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال لپاره مقدمه او د یو نیم ملیون افغانانو د وژلو باعث، دوهمه ئې د پرچمیانو تر مشرۍ لاندې هغه کودتا چې پرېکړه ئې په مسکو کې وشوه، د یوه ګاونډي هېواد په وساطت د جبل السراج ائتلاف ورته جوړ شو، کمونستان او منافقین په کې راغونډ کړای شول، واشنګټن او مسکو ئې ترشا ول او په دواړو پورې تړلو ملکونو هم د هغې ملاتړ وکړ. په لومړۍ کودتا کې مسکو او واشنګټن په خپلو کې اختلاف درلود، خو په دوهمې کې سره متفق ول، داسې لکه د امریکا تر مشرۍ لاندې د ائتلافي ځواکونو په لاس د افغانستان د اشغال په اړه چې ئې یوه بل ته لاس ورکړ، توپېر ئې فقط دومره وو چې په هغې کودتا کې امریکا د پردې تر شا د روسانو مرسته او ملګرتیا کوله او اوس د امریکایانو د برید په دوران کې مسکو د دوی څرګنده مرسته وکړه او خپلو لاس پوڅو ته ئې وویل چې د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې د مظلومو افغانانو په ضد وجنګېږي. دلته بهرنې فوځ برید وکړ، خو هلته د وسلو او پیسو په لېږلو اکتفاء وشوه. هغه کرغېړنه کودتا او دا خونړۍ برید دواړه د دې لپاره وو چې

په افغانستان کي د مجاهدينو په لاس د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنيوی وشي.

ورونو خويندو!

د هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کي د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړولو لپاره مورږ يوه بل انقلاب ته اړ يو، ستاسو مجاهدو پلرونو او ورونو د خپل سر او وينو په قربانۍ کولو سره دا هېواد د شوروي له سلطې آزاد کړ او تاسو ته ئې په ميراث پرېښود، که په رښتيا د خپلو سرلوړو پلرونو صادق خلف ياست بايد خپل هېواد د صليبي ځواکونو له سلطې آزاد کړئ، بايد راتلونکي نسل ته يو خپلواک، آزاد او اسلامي افغانستان په ميراث پرېږدئ. د هر مسلمان افغان لپاره دا د ستر پېغور خبره ده چي نن د ده په هېواد کي د پردیو بيرغونه رپېږي، په ګوټ ګوټ کي ئې د پردیو نظامي ادې جوړي شوې، زمکه او فضاء ئې د پردیو په واک کي، پردي ورته حکومتونه جوړوي، نن د کابل د لاس پوڅي حکومت واګې په مطلقه توګه د پردیو په لاس کي دي، کابينه ئې په کابل کي نه بلکي په بن کي جوړه شوې، په دې کي هر بدلون د امريکايانو په امر او پرېکړې راځي، د کابل اصلي جمهور رئيس د امريکايانو د قطعاتو قومندان دی نه کرزی، د دې حکومت وزارتونه په ۲+۶ هېوادو وېشل شوي، هغه ډلې په کي نيول شوې چي په دغو اتو ملکونو پوري تړلې دي، که د شوروي اتحاد د اشغال په وخت کي له کمونسته پرته بل څوک په کابينه کي نه شو راتلی اوس هم يوازي هغه څوک راتلی شي چي مسيحيت ته اوښتی وي، په کابينه کي د کمونستانو برخه د امريکايانو لخوا ټاکل شوې، خارجه وزارت دوی شعله يانو ته ورکړی وو، مخکنی وزير هم په شورای نظار کي د شعله جاويد د ډلې غړی وو، اوس ئې هم د دغې ډلې بل غړي د هغه ځای ناستی وټاکو، د دې ډلې د سځو برخه د راوا په نامه فعاليت کوي چي غربيانو تل د مجاهدينو په ضد کارولې، فرانسې د دغې ډلې مشرې ته د بشري حقونو د اتلولۍ جائزه ورکړه، غربيان اوس د اسلام او مجاهدينو په ضد له کمونستانو اونورو مرتدو ډلو استفاده کوي، اوس اوه وزارتونه

شعلیانو ته ورکړی شوي، په کابینه کي نیمائي وزیران کمونستي سابقه لري، مخکي د سره استعمار برېښي شول او اوس د تور غربي استعمار لاس پوځي. اوس کفري ځواکونه افغانانو ته تعلیمي نصاب جوړوي، هدف ئې دا دی چي زموږ راتلونکی ځوان نسل له اسلامه واوړي، مرتد شي، په اخلاقي فساد او د محرف مسیحیت په ډنډ کي پرېوځي او د پردیو د غلامۍ کړۍ په غاړه کي واچوي. د عبدالرحمن پنجشیري ارتداد، څرګند اعتراف، نیونه، د بش، بلیر، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ایټالیا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د همدغي شرمناکي توطئې یوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چي مرتد شوو افغاني مسیحیانو ته وښیي چي افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واک کي دی، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هممسلکه او ستاسو په خدمت کي دي، څوک مو د ارتداد په جرم نه نیولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ویل شوي وو چي په افغانستان کي زیات شمېر کسان مخصوصاً د انجیوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړي چارواکي مسیحیت ته اوښتي، خو له وېرې خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ایټالیې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چي عبدالرحمن پنجشیری دې ته تیار کړي چي خپل ارتداد بربند کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند اداري ته اطلاع ورکړي، ونیولی شي، په محکمه کي په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهیر څرګند شي، ټول خلک تړې خبر شي، خو د امریکا، انګلستان، ایټالیا، کانادا، استرالیا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښیي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ایټالیا کي پناه ورکړي شي، تر څو په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چي خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقیقت کي د مسیحیت په لوري د خلکو د تشویقولو لپاره یوه کرکجنه توطئه وه.

غرب د اسلامي امت له راویښېدو وېرېدلی، دا ویښتیا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کي له محرف مسیحیت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفي او بې فرهنګي نه د صالح وګړو

ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاتړلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشیانه برید او دلته په پاتې کېدو د دوی د ټینګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صلیبي جنګ کي همداسي له ماتې سره مخامخ کېږي چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدین او عراقي سرتېري به دوی ته هم د کمونیزم په څېر ماتې ورکوي.

ورونو خوښدو!

د شمالي ټلوالي مشرانو ته زمونږ توصیه دا ده چي د افغان ولس په ضد د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نور نو د پردیو د ګټو لپاره خپل وطنوال په وینو کي ونه رغړوي، د شمالي سیمو باایمانه ولسونه جهاد ته رابلم، دوی ته د خپلو شهیدانو ویني ورپه یادوم، دوی ته وایم چي ستاسو د ایمان او عقیدې غوښتنه دا ده چي د دین خرڅوونکو او وطن پلورونکو له ملګرتیا ډډه وکړئ، باید ټول افغان ولس پښتون او غیرپښتون په یوه صف کي د دښمن مقابله وکړي او هغه څوک خپل ګډ دښمن وګڼي چي قومي او ژبني تعصبات راپاروي او ورونه قومونه د یوه بل خلاف او د دښمن په ګټه جنګوي. د هغه وطن خرڅوونکي سیاسي او قومي مشر، ټګمار پیر او دین پلورونکي آخوند خبره مه منئ چي د انګرېزانو غلامۍ ته ئې ملا تړلې او د څو ډالرو لپاره د دین د دښمنانو نوکري کوي.

د عراق مذهبي مشرانو او د دوی مشر سیستاني ته هم زمونږ توصیه دا ده چي د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نه اسلام له کافر سره د ملګرتیا اجازه ورکوي او نه شیعه مذهب، څوک چي د کربلا پېښه له څوارلس پېړیو وروسته د تورو جامو په اغوستو او په زنځیرونو د ځان وهلو سره لمانځي او پر یزید لعنت وایي څنګه نن د هغه چا ملګرتیا کوي چي د اسلام او مسلمانانو تر ټولو زوړ او خطرناک دښمن دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي او هره ورځ په لسهاوو مسلمانان د دوی په لاس په عراق، افغانستان او فلسطین کي وژل کېږي!! د دې

دښمن لويه توطئه دا ده چې په امت کې قومي او مذهبي اختلافات راولاړ کړي، تاسو له سنيانو سره وجنګوي، ګمان مه کوئ چې انګرېزان د دې لپاره د سنيانو په ضد تاسو مسلح کوي او جنګوي چې د عراق واګې تاسو ته وسپاري او پر عراق ستاسو دائمي واکمني تضمين کړي، د دوی مقصد په اسلامي نړۍ کې د شيعه او سني په نامه د يوې بلې جګړې ټپل دي، دا جګړه تر هر چا د مخه ستاسو په تاوان ده، هره قطره وينه چې په عراق کې توئېږي تاسو به ئې په مسئوليت کې شريک وئ، جناب سيستاني دې د خليلزاد دې وينا ته زړه نه ښه کوي چې له نجف نه به واتيکان جوړ کړي او له سيستاني نه د شيعه وو پاپ!! ستاسو په سپېځلو ځايونو بريدونه د انګرېزانو کار دی چې غواړي تاسې د سنيانو په جوماتونو بريدونو ته وهڅوي او درته وښيي چې سنيان ستاسو او ستاسو د مذهب اصلي دښمنان دي او انګرېزان ستاسو خواخوږي او ملګري. دا به د ډېر تأسف ځای وي چې تاسو د دښمن دا خطرناکه توطئه درک نه کړئ او د شنډولو لپاره ئې ملا ونه ټرئ. د عراق او افغانستان شيعه بايد د هغو مذهبي مشرانو له تقليد نه لاس واخلي چې دوی له انګرېزانو سره ملګرتيا او د سنيانو په ضد جنګ ته هڅوي. د هغه چا تقليد دې وکړي چې دوی له سنيانو سره وحدت او د ګډ دښمن په ضد جهاد ته رابلي او ورته وايي چې د امام حسين رضي الله عنه په لار ولاړ شئ نه د امام حسين د دين او مذهب د دښمنانو په لار.

ورونو خويندو!

افغانان په دې ښه پوهېږي چې د دوی مجاهد ورونه د دې لپاره راپورته شوي، د جهاد لپاره ئې ملا ټرلې، کړاوونه ګالي او قربانۍ ورکوي چې خپل مظلوم ولس له دې دردناک حالت نه وژغوري، له خپل دين او وطن نه دفاع وکړي، دوی هېڅکله داسي کار نه کوي چې ولس او هېواد ته ئې تاوان ورسېږي او بې ګناه افغانان په کې ژوبل شي، دا صليبي ځواکونه دي چې پر مظلومو افغانانو بمونه وروي، دا دوی دي چې د هر ستر برید نه مخکې داسي کارونه کوي چې د افغانانو په ضد خپل وحشيانه

عملیات توجیه کړي او له مجاهدینو سره د افغان ولس خواخوږي متزلزله کړي، دا دوی دي چې په کنر کي د خپلو پراخو وحشیانه عملیاتو نه مخکې ئې په مکتب باندي راکټونه وویشتل، د ماشومانو د وژل کېدو په اړه ئې پراخ تبلیغات وکړل، تور ئې پر مجاهدینو ولګاوو او ورپسې ئې پراخ عملیات پیل کړل، په حقیقت کي پر مکتب برید او ورپسې تبلیغات د دغو عملیاتو مقدمه وه.

مورِ خپل مؤمن ملت ته اطمئنان ورکوو چې د هېواد تر بشپړې آزادۍ او د هېواد له لوېشت لوېشت نه د اشغالګرو ځواکونو ترایستو او په خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت ترقائمېدو پورې به زمورِ جهاد ادامه لري، إن شاء الله سږ کال به له کنر نه تر بادغیس پورې او له بدخشانه تر نیمروز پورې پر صلیبي اشغالګرانو د مجاهدینو لخوا پرله پسې بریدونه کېږي او دښمن به ډېر ژر په دې حقیقت پوه شي چې د دنیا هېڅ ځواک نه شي کولی افغانان په غلامۍ کي وساتي او د دوی پر هېواد حکومت وکړي. د هېواد روان حالات او د مقاومت ورځ په ورځ خورېدا او ځواکمنېدا ښیي چې اشغالګر ځواکونه په خپلو ټولو ناولو موخو کي ناکام دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې ځواکمن حکومت جوړ کړی شو، اقتدار ئې خائنانو، غلو، ملحدینو او مفسدینو ته سپارلی، له دې پرته بله چاره نه لري چې زمورِ له هېواده ووځي او افغانان پرېږدي چې خپل برخلیک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې حکومت ولري. إن شاء الله دا ورځ به راځي او ډېر ژر به راځي.

مړه دې د اسلام دښمنان

سرلوړي دي وي افغانان

ژوندي دي وي مجاهدین

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵\۲\۷

بسم الله الرحمن الرحيم

کومه فتوی سمه وه؟!!

د مولوي فياض وژنې او ورپسې د ده د فاتحې په مراسمو کي لويې چاودنې له يوې خوا په ټول ولس کي سختې اندېښنې راولاړې کړې او له بلي خوا دا پوښتنه چې په لاندي څلورو فتواګانو کي کومه يوه صحيح وه؟:

- د طالبانو د اقتدار په وخت کي د مولوي فياض او د ده د ملګرو هغه فتوی چې ملا عمر مجاهد ته ئې د اميرالمؤمنين لقب ورکړ!!
- د کرزي له راتلو وروسته د دوی هغه فتوی چې د ملاعمر آخوند عزل ئې اعلان کړ او کرزی ئې د اسلامي حکومت امير وګانو!!
- د مولوي فياض د قتل فتوی.
- د ده د فاتحې په مراسمو کي په جومات کي د چاودنې فتوی!!

دې پوښتنو ته بايد شرعي او اسلامي ځواب ورکړی شي نه سياسي ځواب، بايد وګورو چې د شريعت له مخې کومه فتوی سمه ده او کومه ئې غلطه؟ د اسلام له نظره څوک د فتوی ورکولو حق لري؟ آيا شريعت دا حق کوم فرد، کومې ډلې يا کوم مفتي ته ورکړی چې چا ته د اميرالمؤمنين لقب ورکړي، يا ئې عزل کړي؟! آيا د داسي مفتيانو وژل جائز دي؟ آيا په جومات کي د چاودنې جواز موندلی شو؟

له دې د مخه چې د اسلام له نظره د اميرالمؤمنين او د دولت د رئيس د انتخاب په اړه د فتوی ورکولو په اړه څه ووايو بايد څو خبري واضح شي:

- جومات يو له هغو درنو ځايونو څخه دی چې قرآن ئې د شعائرالله په نامه يادوی او مسلمانانو ته په کلکه امر کوي چې د هغه له هرراز سپکاوي او عدم احترام

نه به ځان ساتئ او فرمايي: ولا تحلوا شعائر الله: د شعائر الله هتک حرمت مه کوئ، د جومات په اړه دا تأکيد هم شوی چي په هغه کي به له پلورلو، پېرلو او راکړې، ورکړې نه هم ډډه کوئ، دا د عبادت ځای دی او د مهمو او حياتي مسائلو د پرېکړې او مشورې ځای، دا د خدای کور دی، د دې کور درناوی او احترام پر هر مسلمان لازم دی، سپکاوی ئې د بې ايمانۍ نښه ګڼل کېږي، په جومات کي د يوه بې ګناه انسان وينه تويول خو پرېږده دلته به له قاتل نه هم د غچ اخيستو هڅه نه کوو، حتی له دې به هم ځان ساتو چي زمونږ د خولو يا خولې له بوی نه څوک اذيت شي، په داسي حالت کي به جومات ته له ننوتلو ډډه کوو چي ځان مو ناولی وي، له جامو نه مو د خولو بوی ځي، د اوړې او پيازو په څېر داسي څه مو خوړلي وي چي بد بوی لري، جومات ته به له سلام سره ننوځو او د سلام معنی دا ده چي مونږ په جومات کي شته کسانو ته سلامتيا غواړو، سلام هم د سلامتيا دعا ده او هم د سلامتيا اعلان.

- د کابل چارواکي دا غواړي چي له منبر نه د دوی په ګټه تبليغات وشي، خپل پلوي مذهبي مشران او امامان دې ته تشويقوي چي د حکومت په ګټه فتواوي ورکړي، په افغانستان کي د امريکايي ځواکونو شتون جائز وګڼي، د بهرنيو ځواکونو په خلاف هر مقاومت محکوم کړي، امريکايان ذميان او مستأمنين وګڼي او د دوی امنيت ساتل د ټولو افغانانو شرعي وجيبه وبولي او د حکومت په خلاف هر حرکت که څه هم سوله ييزې مظاهرې وي وغندي، خو نه چارواکي دې ته اهميت ورکوي چي د دغو فتوی ورکوونکو او مبلغينو امنيت وساتي او نه هم دا مفتيان او مبلغين په خپله دا فکر کوي چي داسي فتواګانې په حقيقت کي په روان جنګ کي له شاملېدو سره مترادف کار دی، خپلې ځانګړې پايلې لري، که يو پرې خوښ کېږي بل ځوروي، چي په جنګ کي د يوه لوري ملاتړ کوي او له منبر نه د هغه په ګټه کار اخلي بيا خو بايد خپل امنيت هم وساتي، بيا خو بايد په کور کي هم پيره داران ولري او په جومات کي هم، دوی ته خو د حکومت تر نورو چارواکو لازيات خطر متوجه

دی، چارواکي باید د دوی پر ژوند لوبې ونه کړي او د خپلو دښمنانو د توپ خولې ته ئې ونه دروي.

- څوک چې امریکایانو ته د روسانو په څېر د اشغالګرانو په سترګه ګوري او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼي لکه د روسانو په ضد جهاد، هغوی په دې باور دي چې د امریکایانو ملګري مباح الدم دي او په دې کي هیڅ شک نه لري چې د امریکایانو تر امر لاندي چې څوک له مسلمانانو سره جنګېږي حکم ئې د امریکایانو د عسکرو په څېر دی. دغو خبرو ته جدي توجه په کار ده، هم چارواکي باید دې ته متوجه وي او هم هغه کسان چې له اوسني نظام نه ملاتړ کوي او هغه هم په جومات کي او د منبر له سر نه.
- په دې کي شک نشته چې که جومات د کافر په لاس کي پرېوتی وي او له هغه نه د سنګر په حیث استفاده کوي نو په جومات کي ئې وژل جائز دي، خو د بې ګناه کسانو په شتون کي په جومات برید او بیا داسي ږنده چاودنه چې د ګڼ شمېر بې وزلو، غیرمحاربو او مسلمانانو د مرګ، ژوبلې باعث شي په هیڅ مذهب کي ئې جواز نه شو موندلی. اسلام حتی په جنګي حالاتو کي هم پر هغه کلي له برید نه ممانعت کوي چې د آذان غږ په کي اوچت شي.
- مولوي فیاض یو له هغو کسانو څخه وو چې د طالبانو د اقتدار په وخت کي ئې د طالبانو مشر ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړ، خو د دوی د اقتدار له نسکورېدو وروسته ئې خپله مخکنۍ فتوی لغوه کړه او په نوې فتوی کي ئې د نوې حکومت مشر شرعي امیر او د ده اطاعت ئې پر ټولو افغانانو واجب وګانه.
- د دغو فتواګانو نه کوم شرعي حیثیت شته او نه ئې د چا په تعیین او عزل کي څه اغېز، دا هسي یو تبلیغاتي کار دی، د طالبانو په وخت کي هم د تبلیغاتو لپاره وو او اوس هم.
- فتوی د حلال او حرام په اړه ورکول کېږي، نه په دې اړه چې څوک د امارت وړ دی او څوک د عزلولو مستحق، د حلال او حرام په اړه فتوی به هم هغه څوک

ورکوي چې مسلمانان ئې په علم، تقوی او دیانت باور لري، د چا مامور نه وي او په خپلې فتوی اجوره نه اخلي.

- که څوک د یوې فتوی په ورکولو په مرګ محکومیږي نو دې ته دې د مولوي فیاض قاتل ځواب ووایي چې دی اوس او په دې نوې فتوی سره د وژلو مستحق شوی وو او که د مخکنۍ فتوی په سبب، که هغه وخت چا وژلی وی ستاسو غبرګون به څه وو او که هغه وخت ئې د ده په فاتحې کي په جومات کي داسي چاودنه کړې وی تاسو به د دې کار په اړه څه ویل؟!!
- عمر رضي الله عنه فرمایي: څوک چې د مسلمانانو له خوښي او موافقې نه پرته د چا د امیر کولو هڅه کوي له دې څخه دې ووېرېږي چې دی او د ده د خوښي امیر دواړه په قتل ونه رسېږي. په ربښتیا چې د داسي فتواګانو پایله له دې پرته بل څه نه شي کېدی.
- که د راشدینو خلفاوو د انتخاب او تعیین څرنګوالي ته لږ ځیر شو نو څو خبرې په ډېر وضاحت سره راته جوته کېږي:

۱. هیڅ یو ئې د کومې فتوی له مخې نه دی ټاکل شوی.
۲. هیڅ یو ئې د څو محدودو کسانو لخوا د ترلو دروازو تر شا نه دی غوره شوی.
۳. هر یو ئې په جومات کي غوره شوی.
۴. له عام او څرګند بیعت نه وروسته ئې د امیر لقب ترلاسه کړی.

- له بده مرغه ځیني کسان دا اشتباه کوي چې د ابوبکر رضي الله عنه لخوا د عمر رضي الله عنه نومول او د عمر رضي الله عنه لخوا د شپږو کسانو نومول داسي ګڼي چې ګواکي په همدې نومولو سره هغوی د مسلمانانو لپاره امیر او خپل ځای ناستی ټاکلی!! دا یوه لویه اشتباه ده، هغوی خپل ځای ناستی یا امیر نه دی ټاکلی، یوه ئې یو کس او بل ئې شپږ کسان نومولي، نومول شوو کسانو یوازي په دې نومولو سره د امارت مقام نه دی ترلاسه کړی، بلکي له بیعت نه وروسته د دوی امارت مسلم شوی، که په جومات کي له عمر رضي الله عنه او عثمان رضي الله عنه سره بیعت نه

وی شوی یو ئې هم نه شو امیر کېدی، د شریعت له مخې بیعت د امارت لپاره شرط دی، بیعت یعني په امیر خپل اعتماد څرګندول او د اطاعت او مننې ډاډ ورکول. ځینې بې خبره کسان بیعت داسې شکلي مراسم ګڼي چې د امیر له انتخابه وروسته د ده په وړاندې ترسره کېږي، قرآن په ډېر صراحت سره وایي چې دا د ټولو مسلمانانو حق او وجیبه ده چې د امارت ستر امانت به اهل کس ته سپاري، په کوم مبارک آیت کې چې دا مطلب راغلی هلته څو خبرې د دې تر څنګ شوې:

۱. امارت یو امانت دی، الهي امانت او د مسلمانانو امانت.

۲. ټول مسلمانان مکلف دي چې دا امانت به داسې چا ته سپاري چې د دې اهل وي.

۳. امیر به د خلکو ترمنځ عدالت تأمینوي.

۴. که د امیر او خلکو ترمنځ په کومې قضیې کې اختلاف راولاړ شو، اختلافي مسئله به قرآن او سنت ته راجع کېږي، داسې نه چې امیر به د پرېکړو وروستۍ مرجع وي او د ده هره پرېکړه به وروستۍ پرېکړه ګڼل کېږي.

- که قرآن دا حق ټولو مسلمانانو ته نه وی ورکړی او د امیر ټاکل په فتوی ترسره کېدی نو پیغمبرعلیه السلام به حتماً تر خپل رحلت نه مخکې یو څوک خپل ځای ناستی ټاکلی وو. که دا د مسلمانانو حق نه وی نو ابوبکر رضي الله عنه به له کافي مناقشې نه وروسته په جومات کې نه غوره کېدو، عمر رضي الله عنه به د تقرر لپاره جومات ته په راتلو نه مکلف کېدو، د عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه له منځ نه د یوه تعیین به د خلکو په رأیه او په جومات کې نه ترسره کېدو، د عثمان رضي الله عنه له شهادت نه وروسته به علي رضي الله عنه هغو کسانو ته چې له ده نه ئې د امیر کېدو غوښتنه درلوده دا نه ویل چې د امیر د انتخاب حق د خلکو دی باید په جومات کې د دې پرېکړه وشي!!

- متأسفانه ځینې مفتیان داسې وي چې هرڅوک قدرت ترلاسه کړي نو دوی د امیرالمؤمنین لقب ورکوي که څه هم هغه شاه شجاع وي او د پردیو د متو په زور د قدرت پر ګدۍ ناست واکمن؟ مور نه پوهېږو څوک چې د اقتدار لپاره جنګېږي د

داسي مفتيانو په وژلو کي څه ګټه ګوري؟ ته قدرت ترلاسه کړه همدا فتوی به بیا ستا لپاره ورکوي؟!! تر اوسه خو نه څوک د دوی د فتوی په وجه د امارت په ګدۍ کښینستی او نه هم له امارت نه عزل شوی، دوی خو تل د امارت په ګدۍ ناستو کسانو ته د امیر المؤمنین لقب ورکړی. نو په دې حالت کي د دوی د وژلو ګټه څه ده؟ او افغان ولس هم نه د داسي فتواوو په وجه له حکومت سره ملګري کېږي او نه هم له مجاهدینو او د حکومت له مخالفینوسره، خلک هوښیار دي، کافي تجربه لري، په دې پوهېږي چي کومه فتوی له ایمان او عقیدې راولاړه شوې او کومه له غرض او مرض نه، کومه وینا د اسلام او مسلمانانو په ګټه ده او کومه د اسلام د دښمنانو په ګټه، نه د غرضناکو مفتیانو فتوی ته څه اهمیت ورکوي او نه د تورزړو مبلغینو وینا ته؟ که حقیقت دا وي چي افغان ولس د حق او باطل تر منځ د تمییز او تفکیک کفایت او اهلیت لري او په هري خبري پسې په پټو سترګو نه ځي او څوک ئې په آساني نه شي غولولی نو بیا خو د یوې فتوی لپاره د داسي کسانو د وژلو به څه دلیل وي او ګټه به ئې څه وي؟

- آیا د حکومت لپاره دا ټولي راډیوګاني، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه ، په داخل او خارج کي، په خپله د کابل د حکومت او د حکومت د حامي ملکونو، د بي، بي، سي، امریکا غږ، راډیو آزادي او راډیو اشنا په څېر خبري رسنۍ کفایت نه کوي چي اوس له محراب او منبر نه هم غواړي تبلیغاتي استفاده وکړي او له دې مقدس ځای نه هم متنازع فیه ځای جوړ کړي؟!!
- آیا دا د پاکستان په جوماتونو کي بې رحمانه او سفیهانه چاودنې، چي هم د مذهب خلاف دي او هم د عقل ضد، کافي نه دي چي اوس په افغانستان کي هم د دې لړۍ پیلوي؟!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د کابل خونړۍ پېښې او زمورږ غبرګون

د کابل مؤمن او زړه ور ولس ته سلام کوم، د امریکایي اشغالګرانو په ضد د دوی پاڅون ستایم، په دې پاڅون سره دوی د روسانو په ضد د قیام نه هېرېدونکي خاطرې راژوندۍ کړې، إن شاء الله د کابل مجاهد ولس به د صلیبي ځواکونو په ضد په روان مسلحانه قیام کي همغه وندې اخلي چي د روسانو په ضد ئې درلوده، ټول افغان ولس د دوی شهامت او مېړانې ته په درنه سترګه ګوري او په روان مقاومت کي د دوی د فعالې وندې اخیستو انتظار لري.

د کابل وروستیو خونړیو پېښو له یوې خوا دا وښوده چي صلیبي اشغالګران څومره بې رحمه او وحشي دي او د مظلومو افغانانو ویني ورته څومره بې ارزښته او له بلي خوا ئې نړیوالو ته څرګنده کړه چي افغانان څومره له اشغالګرانو کرکه لري، زړونه ئې له کینې او غصې ورته ډک او د فرصت په انتظار کي دي، په تش لاس هم د دوی مقابلې ته تیار دي. دې پېښو ثابته کړه چي نور نو افغان ولس د بهرنیو ځواکونو شته والی نه شي زغملی، غواړي په یوه بل ستر اسلامي پاڅون لاس پوري کړي او له دغو وحشي ډوله دیموکراتو اشغالګرانو سره همغه څه وکړي چي له کمونستو اشغالګرانو سره ئې وکړل.

وحشي او مستو امریکایانو ته د افغانانو ویني هیڅ ارزښت نه لري، دا دی په کابل کي ئې په بې وسلو مظاهرینو ډزې وکړې، په سلهاوو تش لاسي ښاریان ئې په وینو کي ورغړول، په ارزګان کي ئې د واده پر مراسمو، په پکتیکا کي ئې زیارت ته په راغلو خلکو، په خوست کي ئې پر جومات د تراویح د لمانځه پر وخت، په پکتیا

کي ئې کابل ته په تلونکي کاروان، په کنر، ننګرهار، غزني او کندهار کي ئې پر کلیو باندي بمونه ورولي، هره ورځ بې ګناه او بې وسلې افغانان وژني او بیا په ډېره بد سترګۍ او بې شرمۍ اعلان کوي چې د دولت مخالفین ئې ووژل!! او خپلو ګودۍاګیانو ته امر کوي چې ووایي: دا مخالفین د پاکستان له پولو رااوړي او پاکستان ورته وسلې ورکوي!!

ټول افغانان په دې حقیقت پوه دي چې د اسلام د لاري مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړی، څوک چې دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندي د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندي جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کي ئې امریکایي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه ناافغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوک په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دې نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژونده سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوک مجاهدین په پاکستان پوري تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کي د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پوري له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لاري کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکایي هلیکوپترو کي انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. مجاهدین او طالبان به څنګه پر پاکستان اعتماد کوي. پاکستان د امریکا په اشاره خپل طالبان وژني، په جنوبي او شمالي وزیرستان او باجوړ کي ئې د طالبانو تر نامه لاندي د پښتنو

په ضد جګړه پیل کړي او په خپل ولس بمونه وروي، خو امریکا لا قانع نه ده، نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي؟!!

امریکایان په دې ښه پوهېږي چې په ۱۰۰۰ کې ۹۹۹ پاکستانیان د امریکا خلاف دي، امریکا د پاکستان په اړه همغه عزایم لري چې د عراق او ایران په اړه ئې لري، خو غواړي دا هېواد د دوستۍ او ملګرتیا تر پردې لاندي او د خپلو چارواکو په لاس توتې توتې کړي، نن ډهلي او واشنګټن د اسلام آباد په ضد لاس یو کړی، امریکایانو د پاکستان پر حکومت ټول هغه کارونه ترسره کړل چې ډهلي ترې غوښتل، دا اوس امریکایانو هند ته اجازه ورکړې چې د افغانستان له لارې په پاکستان کې لاس وهنې وکړي، وسلې ولیږي او چاودنې وکړي.

ځینې پاکستانیان داسې ګمان کوي چې د دوی په خلاف تبلیغات د شمالي ټلوالې او کمونستانو له خوا کېږي، حال دا چې د پاکستان په ضد ټول فعالیتونو که شمالي ټلواله ئې کوي او که کمونستان او نور، دا ټول د امریکایانو په اشاره او امر کوي، دوی غواړي زمور د ګاونډیانو خپل منځي رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، دلته یو د بل په ضد وجنګوي، د همدې لپاره دوی کابل د پاکستان د رقیبانو د هڅو په اډې بدل کړي، دا ټول د یوې اوږدې او سنجول شوې منصوبې لاندي ترسره کېږي. هدف دا دی چې په پاکستان کې هم د افغانستان په څېر حالات راولاړ کړي، که امریکا ځواکمن عراق او اتمي ایران نه شي زغملی، پر عراق ئې د اتمي وسلې په نامه برید وکړ او اوس ایران په همدې نامه ګوابنې؛ نو پاکستان به څنګه د یوه اتمي ځواک په حیث وزغمي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا غلط ګمان کوي.

مور د ننګرهار د محصلینو او ټولو هغو ځوانانو ستاینه کوو چې د اشغالګرانو په ضد ئې د افغان ولس کرکه او نفرت څرګند کړی، مظاهرې ئې ایستلې او د اشغالګرانو په ضد ئې شعارونه ورکړي او په ټولو هغو ملي خائنانو لعنت وایو چې پر دغو تش لاسو مظاهرینو ئې د پردیو په وینا ډزي کړې دي، ځوانانو او محصلینو ته مي پیغام دا دی چې باید راوړاندي شي، باید د اسلامي انقلاب د شهدوو د رښتونو

وارثينو په څېر جهاد ته ملا وتړي، په دې انقلاب کي بايد د دوی ونډه د مخکښانو ونډه وي، دوی د هغه څه کولو توان لري چي د افغان ولس په هيڅ بلي ټولني کي ئې نه شو موندلی، په نيمې لاري کي پاتې اسلامي انقلاب بايد د دوی په لاس وروستي پړاو ته ورسېږي.

د افغانستان امريکايي واکمن جنرال ايکنبري ته مي ځواب دا دی چي: که تاسو تر اوږدې مودې دلته د پاتې کېدو او له دې ځايه د نورو تابوتونو د انتقال حوصله لرئ، نو وبه گورئ چي د باايمانه افغانانو حوصلې تل اوچتې او مټې ئې مضبوطې دي، د مقاومت د دوام هوډ به ئې هيڅکله کمزوری ونه مومئ، له هر زړه ور افغانه به واورئ چي وايي: څه له به د خپل غچ او انتقام اخيستو لپاره امريکا ته در پسې درځو، ښه ده چي دلته تر هغه پاتې وئ چي خپل انتقام درنه واخلو، مطمئن اوسه چي زمور جهاد به تر هغه دوام کوي او ورځ په ورځ به لازيات پياوړی کېږي چي ټول بهرني ځواکونه زمور د هېواد له لوېشت خاورې ووځي، که نن هره ورځ په اوسط توگه لس - دولس عمليات ترسره کېږي او تاسو يوازي په يوه دوه اعتراف کوئ، إن شاء الله څو مياشتې وروسته به دا دوه برابره شي. ته ښه پوهېږې چي مور د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هيڅا مرستي ته اړ نه يو، نه ايران زمور مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ايران ليبرالانو ستاسو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، ته پوهېږې چي د سړک د سر ستاسو د يوه کاروان په وړاندي په يوې چاودنې باندي زمور مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسايلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنگ په يوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که مور په کال کي لږ تر لږه زر داسي چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که تاسو په کال کي لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولرئ نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انگرېزانو يوه پېړۍ مخکي زمور د پلرونو پر افغانستان حکومت ونه شو کړی، مور به د خپلو غازي نيکونو ناخلفه

لمسيان وو چي نن ستاسو بيرغونه دلته په رپېدو وي او تاسو زمور د هېواد په کوم گوټ کي يوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

دروغجنو صلح غوښتونکو ته د مجاهدينو پرېکنده ځواب دا دی چي نه له اشغالگرانو سره روغه جوړه کېدی شي او نه د بهرنيو ځواکونو په شته والي کي صلح او امنيت راتلی شي.

ټولو مخلصو مجاهدينو ته مي توصيه دا ده چي خپل يووالی او وحدت ټينگ وساتئ، له جبهه اي جنگونو ډډه وکړئ، د مخکي په څېر په چريکي جنگونو اکتفاء وکړئ، په دې سره دښمن ته هغه تلفات رسولی شئ چي په جبهه اي جنگونو ئې هيڅکله نه شئ رسولی. بايد ډاډه وئ چي په همدې جنگ سره کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ او له خپله هېواده ئې وتلو ته اړ کړئ.

بريالي دي وي باايمانه مجاهدين

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان

به نمايندگی از مجاهدين افغان، به مناسبت شهادت قهرمان بزرگ ابومصعب الزرقاوي، به خانواده شهيد پرورش، به همسنگران مجاهدش و به قاطبه امت اسلامي تسليت عرض می کنم. با شهادت او امت اسلامي از شخصيت بزرگ،

مجاهد دلیر و رهبر قهرمان محروم شد، دعا می کنم که خداوند قدیر این خلأ بزرگ را با مجاهدین هدفمند و شجاعی چون او پر کند. إن شاء الله مجاهدین دلیر و قهرمان عراق به راهی ادامه خواهند داد که به خون زرقاوی و همسنگران مؤمنش سرخ شده، راه حصول آزادی و نیل به عزت و سربلندی همین است. امیدوارم از هر ده و قریه عراق زرقاوی دیگری سربرافرازد، تمامی مردم مسلمان و باایمان عراق پرچم او را برافراشته نگهدارند و برای تحقق آرمانهای بلند و مقدس او آماده پیکار و جهاد مقدس شوند.

بدون شک که زرقاوی نه مرده، زنده است و به جاویدانگی پیوسته، راهش مستدام و همسنگرانش زنده اند، کسی می میرد که به پستی و ذلت تسلیم شود و در برابر دشمن سر بردگی فرود آرد. کسی که ستمگران بدمعاش و طواغیت بې رحم زمان چون بش و بلیر تمنای مرگش را داشته باشند، جنرالان امریکایي از شنیدن نامش بخود می لرزیدند، با شنیدن خبر شهادت او تمامی مسلمانان دنیا غمگین و همه مفسدین و ستمگران دنیا و همراهان فرومایه شان شادمان شدند، هر انسان شریف و هر مسلمان آزاده ای باید تمنای چنین مرگی را داشته باشد.

در سیمای پرصلابت، متین و پرسکون او هر کسی نشانه های همت بلند، وقار، عزم و صلابت را به روشنی احساس می کرد، نشانه های که مظهر ایمان قوی، قلب مطمئن و تعهد راستین نسبت به اهداف بزرگ و مقدس می باشد. تصویری را که پس از شهادت او امریکائیهای جبون و بې مروت در کنفرانس مطبوعاتی به نمایش گذاشتند، در این تصویر نیز نشانه های وقار، صلابت و سکون نمایان بود.

اگر امریکائیها و همراهان ذلیل شان گمان می کنند که با شهادت زرقاوی مقاومت تضعیف خواهد شد، مرتکب اشتنباه بزرگ شده اند، نهضتهایی که برای آزادی براه می افتدهرگز با ترور شخصیتها تضعیف نمی شود، اگر شما با ترور رهبر بزرگ حماس شیخ احمد یسین و سائر شخصیتهای نهضت اسلامي فلسطین نتوانستید مقاومت ملت دلیر و مقاوم فلسطین را تضعیف کنید، برعکس علی الرغم

تمامی تلاشهای مذبوحانه تان برای جلوگیری از تأسیس حکومت حماس، دنیا امروز شاهد تأسیس این حکومت و حمایت گسترده مردم فلسطین از آن است، اگر شما با کشتارها و ترورها و حمایت از گروههای مزدور نتوانستید مجاهدین صومال را از تداوم مبارزه شان مانع شوید، برعکس امروز شاهد تصرف پایتخت بدست پرتوان مجاهدین صومال هستید، با شهادت زرقاوی نیز نمی توانید این مقاومت را تضعیف کنید. چنانچه از صومال رانده شدید، و بساط عمال تان نیز در آن کشور در حال برچیده شدن است، از افغانستان و عراق نیز اخراج خواهید شد، و مزدوران افغاني و عراقی تان با سرنوشت شبیه آنان مواجه خواهند شد.

بمباری بر خانه شهید زرقاوی بار دیگری نشان داد که امریکائیها تا چه پیمانه ای بزدل، ذلیل و پست اند، از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، نه اخلاق دارند، و نه التزامی به ضوابط خاص انسانی، هر عراقی و هر مسلمانی را دشمن تلقی می کنند، بمباری های وحشیانه بر خانه های مسکونی، قراء، مساجد و زیارتگاهها را جائز می شمارند، از تېراندازی بر تظاهرات مسالمت آمیز و مظاهره کنندگان بدون سلاح خودداری نمی ورزند، و در زندان جهنمی گوانتانامو با زندانیان مظلوم و دست و پا در غل و زنجیر از برخورد ظالمانه و بې رحمانه ای باک ندارند که نظیر آنرا در تاریخ بدترین و وحشیی ترین دیکتاتوری ها سراغ نداریم، اسیران مظلوم را به حدی شکنجه و تعذیب می کنند که به اعتصاب دوام دار غذائې و خودکشي وادار می شوند!!

عجیب است که کسی عملیات نیویارک و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر یک قریه و بخاک و خون کشاندن اطفال و زنان و پیرمردان را برای کشتن یک دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارک و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی

شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! امریکائیها بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!!

توصیه ام به مجاهدین قهرمان عراق این است که با تشدید مقاومت و تزئید هرچه بیشتر هجمات کوبنده تان بر دشمن، به همه ثابت کنید که ما برای خدا، بحکم ایمان و عقیده و ادای مسئولیتهای ایمانی خود و برای آزادی کشور خود می جنگیم، این جهاد تا روزی ادامه خواهد یافت که عراق آزاد شود و بیرق اسلام در بغداد آزاد و مستقل به اهتزاز درآید. مجاهدین هدفمند و بیدار عراق باید این توطئه دشمن را خنثی کنند که می خواهد شیعه را با سنی بجنگاند، باید گروههای شیعه را تشویق کنند تا از همراهی با اشغالگران ابا ورزند، از انفجارات در مساجد و زیارتگاهها مانع شوند، تمامی توجه شان به دشمن اصلي بوده و مشترکاً بمقابله دشمن بروند.

پیامم به مردم دلیر عراق این است که رهبران مؤمنی چون زرقاوی را برای پیروی و همراهی انتخاب کنند و از همراهی رهبرنماهائي خودداری ورزند که در برابر دشمنان اسلام سر بردگی و غلامی خم نموده و تسلط نیروهای صلیبي را بر کربلا و نجف پذیرفتند. راه زرقاوی راه جد امام حسین است، و راه مالکی راه یزید، اگر کسی گمان کند که مالکی و همراهانش بهتر از یزید و حامیانش است او نه دین دارد و نه عقل!!

به امید آزادی فلسطین، افغانستان و عراق

زنده باد مجاهدین

مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

عراقي مجاهدينو ته د دوی د افغاني وروڼو پيغام

د افغان مجاهدينو له لوري د اتل مجاهد ورور ابو مصعب الزرقاوي د شهادت په مناسبت د ده کورنۍ، د ده مجاهدو همسنګرانو او ټول اسلامي امت ته خپل تسليت وړاندي کوم. د ده په شهادت سره اسلامي امت له يوه ستر شخصيت، زړه ور مجاهد او اتل قائد څخه محروم شو، دعا کوم چي الله تعالى دا لويه تشه د ده غوندې په زړه ورو مجاهدينو ډکه کړي. إن شاء الله د عراق باتور او اتل مجاهدين به هغې لاري ته دوام ورکوي چي د زرقاوي او د ده د همسنګرانو په وينو سره شوې، همدا د آزادۍ ترلاسه کولو او عزت ته د رسېدو لار ده، اميد دی له دې وروسته د عراق له هر کلي يو زرقاوي راپاڅي، ټول باايمانه او مسلمان عراقيان د ده بيرغ اوچت وساتي او د ده د مقدسو او سپېڅلو آرمانونو د تحقق لپاره ملا وتړي.

زرقاوي مړ نه دی، ژوندی دی، لاره ئې تلپاتې او همسنګران ئې ژوندي دي، مړ هغه دی چي ذلت ته ئې سر ټيټ کړی او دښمن ته تسليم شوی، د چا د مرګ تمنا چي د بش او بلير په څېر د نړۍ سترو بدمعاشانو او بې رحمه طاغوتانو کوله، امريکايي جنرالان ئې له نامه وېرېدل، د مرګ په خبر ئې د نړۍ ټول مسلمانان ويرجن او ټول مفسدين او ظالمان او ملګري ئې پرې خوښ شول، د داسي مرګ خو بايد هر شريف انسان او هر مسلمان تمنا وکړي.

هر چا د ده په متينه څېره کي د ډاډ، سکون، همت، وقار او عزم هغې نښې له ورايه ليدې چي د قوي ايمان، مطمئن زړه او د سپېڅلو آرمانونو په نسبت د کلک

تعهد څرګندونه کوي، د ده له شهادته وروسته چې امریکایانو د ده کوم عکس په مطبوعاتي کنفرانس کي وښود، په دې عکس کي هم د دغه وقار او سکون نښې څرګندي ځلېدې.

که امریکایان او ملګري ئې ګمان کوي چې د زرقاوي په شهادت سره به مقاومت کمزوری کړي؛ ډېره اشتباه ئې کړې ده، د آزادۍ لپاره شروع شوي تحریکونه هیڅکله د شخصیتونو په ترور سره نه کمزوري کېږي، که تاسو د حماس د ستر مشر شهید شیخ احمد یسین او د حماس د نورو شخصیتونو په وژلو سره د زړه ورو فلسطینانو مقاومت کمزوری نه کړی شو، برعکس ګورئ چې نن په فلسطین کي د حماس حکومت جوړ شوی، که تاسو د صومال مجاهدین په تروروونو او وژلو کمزوري نه کړی شول او دا دی نن د صومال پلازمېنه د دوی په واک کي ده، نو د زرقاوي په شهادت سره هم دا مقاومت نه شئ کمزوری کولی. لکه څنګه چې له صوماله ووتئ او دا دی نن هلته ستاسو د برېښځو ټغر هم په ټولیدو دی، له افغانستان او عراقه به هم ایستل کېږئ او ستاسو عراقي او افغاني مزدوران به هم له ورته پاېلو سره مخامخ کېږي.

د شهید زرقاوي په کور بمباریۍ یو ځل بیا وښوده چې امریکایان ډېر ذلیل، جبون او بد ذاتي دي، له هیڅ رذالت نه ډډه نه کوي، نه اخلاق لري او نه د خاصو انساني ضوابطو په نسبت التزام، هر عراقي او هر مسلمان ته د دښمن په سترګه ګوري، په کورونو، کلیو، جوماتونو او زیارتونو باندي وحشیانه بمباریۍ جائز ګڼي، په تش لاسو مظاهره کوونکو له ډزو دریغ نه کوي او د ګوانتانامو په زندان کي له مظلومو، لاس پښو تړلو اسیرانو سره له هغه وحشیانه چلند نه هم باک نه لري چې په تاریخ کي ئې بېلګه نه شو لیدی، مظلوم اسیران هومره ځوروي چې ځان وژنو ته ئې اړ باسي.

عجیبه ده چې څوک د نیویارک په تجارتي مرکز باندي برید ناجائز ګڼي خو په یوه کور څو پنځه سوه کیلوګرامه بمونه ورول او ښځي، ماشومان تر خاورو لاندي

کول روا ګڼي!! آیا په افغانستان او عراق کي دوی د نیویارک د پېښې سل برابره بې ګناه خلک په خپلو وینو کي ونه رغړول؟!! امریکایان دې مورِ ته ووایي چي ستاسو د دغو وحشیانه بمباریو په مقابل کي عراقیان او افغانان د څه کولو حق نه لري؟!!

زما توصیه اتلو عراقیانو ته دا ده چي د خپل مقاومت په تشدید او د خپلو بریدونو په زیاتولو سره دښمنانو ته ثابته کړئ چي مورِ د الله لپاره، د خپل ایمان په حکم، د خپلي دیني فریضې د ادا کولو او د خپل هېواد د آزادولو لپاره جنګېږو، دا جهاد به ترهغه دوام کوي چي عراق آزاد شي او په بغداد کي د اسلام بیرغ ورپېږي. عراقي مجاهدین باید د دښمنانو دا توطئه شنده کړي چي غواړي شیعه له سنیانو سره وجنګوي، باید شیعه ډلي دې ته وهڅوي چي د اشغالګرانو له ملګرتیا لاس واخلي، په جوماتونو او زیارتونو کي د چاودنو مخه ونیسي، ټوله توجه ئې اصلي دښمن ته وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي.

د عراق زړه ور ولس ته مي پیغام دا دی چي د زرقاوي په څېر مشران ځان ته غوره کړئ، په هغو تش په نامه مشرانو پسې مه ځئ چي د انګرېزانو په وړاندي ئې د ذلت او غلامۍ سر ټیټ کړی او په کربلا او نجف ئې د صلیبي ځواکونو واکمني منلې. د زرقاوي لار د امام حسین د جد لار ده او د مالکي لار د یزید لار، که څوک ګمان کوي چي مالکي او د ده ملاتړي تر یزید او د یزید تر ملا تړو ښه دي، دا خلک نه دین لري او نه عقل!!

د فلسطین، افغانستان او عراق د آزادۍ په هیله

ژوندي دي وي مجاهدین

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

پیام به شهریان مؤمن کابل

أُذِنَ لِلّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنّهُمْ ظلِمُوا وَ إِنّ اللّهَ عَلى نَصرِهِمْ لَقَدِيرٌ * الحج:۳۹

سلام به دلیر مردان مجاهد کابل!

سلام به حماسه آفرینان مؤمن کابل!

سلام به آنانکه با دست خالی بر تانکهای اشغالگران امریکایي هجوم بردند و خاطره های جاویدانه قیام علیه اشغالگران روسي را زنده کردند. دستهای مبارکی که به سوی تانکهای دشمن سنگ پرتاب نموده و آنرا به آتش کشیدند، شایسته بوسیدن است، فرد فرد ملت مجاهد افغان و تاریخ آینده کشور ما این حماسه بزرگ و به یادماندنی را ارج گذاشته، همواره به یاد خواهد داشت و هرگز فراموش نخواهد کرد. مطمئنیم که إن شاء الله مردم آزاده کابل در قیام برای آزادی کشور شان از سلطه نیروهای اشغالگر صلیبي، همان نقش برازنده ای را خواهند داشت که در مبارزه علیه متجاوزین شوروی داشتند.

حوادث خونین کابل اگر از جانبی نشان داد که اشغالگران صلیبی تا چه پیمانه ای بیرحم، وحشی و قسی القلب اند، و تا چه پیمانه ای کشتن افغانهای مظلوم نزد شان سهل و خون شان بي ارزش است، از سوی دیگری نفرت و انزجار عمیق افغانها را علیه نیروهای اشغالگر اجنبی به نمایش گذاشت و به جهانیان ثابت کرد که افغانهای آزاد منش از حضور بیگانگان به ستوه آمده اند، خواهان خروج فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور خود اند، بیش از این سلطه آنانرا بر مقدرات خود

تحمل نمی کنند، با دست خالی به مقابله شان می روند، آماده قیام حماسه آفرین دیگری اند و می خواهند با دیموکراتهای اشغالگر همانگونه برخورد کنند که با کمونستهای اشغالگر کردند.

برادران و خواهران عزیز!

دیدید که امریکائیهای بدمست و وحشي برای ادامه سلطه شان بر کشور ما از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، خون مردم بي دفاع و ستمکشیده ما نزد شان هیچ ارزشي ندارد، بر تظاهرات بدون سلاح شهریان مظلوم کابل آتش کشودند، در چند دقیقه ای بیش از صد و نود تن را بخاک و خون کشادند، در ارزگان بر مراسم عروسي بم ریختند، در خوست در اثنائیکه مردم به نماز ترویح مشغول بودند بمباري کردند، در پکتیکا بر اجتماع مردم در کنار زیارت، در پکتیا بر کاروانی که عازم کابل بود، در کنر، ننگرهار، کندهار، هلمند، غزني، گردیز، سید کرم، و ده ها محل دیگری بر قراء و دهات بمهای پنجصد کیلوگرامه ریختند، هر روز عده ای از افغانهای بي گناه را بخاک و خون می کشند و متصل آن با بي شرمی تمام اعلان می کنند که مخالفین دولت را کشته اند، و به عمال فرومایه خود دستور می دهند که بگویند: این مخالفین از مرزهای پاکستان وارد کشور شده اند و از پاکستان سلاح و مهمات دریافت می کنند!! همانگونه که در مورد تظاهرات شما گفتند: آشوبگران از بیرون تحریک شده اند، دستهای اجنبی درکار است، مخالفین دولت از این فرصت استفاده کردند!!

زمامداران چاکرمنش و پارلمان ساخت انگلیس هیچ اعتراضی بر این نداشتند که تپراندازی سربازان بدمست امریکایي بیش از صد نود کشته و زخمی برجای گذاشت، هیچ یکی نه گفت که چرا امریکائیها این جنایت را مرتکب شدند و بر مظاهره کنندگان غیر مسلح آتش کشودند!! اینها چه در رابطه با حوادث خونین کابل و چه سایر حوادث، همواره به نفع دشمن موضعگیری نموده و پس از هر کشتاری که بدست اشغالگران صورت گرفته، افغانها را ملامت و باعث حوادث

شمرده اند و به جنایتکاران امریکایي برائت داده اند! هر کس می داند که تمامی اداره های ساخت امریکا در خدمت منافع اجنبی بوده، امریکا برای توجیه حضور خود در افغانستان این ادارات را ساخته است، پولیس و اردو را برای جنگ علیه افغانها آموزش می دهد و مسلح می کند، پارلمان را برای آن ساخته اند تا به اشغال نظامي خود پوشش دیموکراتیک بدهند و عدم مخالفت پارلمان با ادامه اشغال افغانستان را به معنای رضایت مردم از وضعیت کنونی تبلیغ کنند، عده ای از جامه سفیدان سیاه دل را برای آن استخدام کرده اند تا چون فاخته های سفید کنار حلقه دام غرض شکار بازهای بلند پرواز بکار بگیرند، مگر نه دیدید که تمامی اینها بجای اعتراض بر جنایات امریکائیها شما را سرزنش می کردند، شما را به زندان کشاندند و شما را آشوبگر خواندند!!

این حقیقت از هیچ افغان آگاه و باشعور پنهان نیست که قیام شما عکس العملی در برابر جنایات سربازان امریکائی بود، مقاومت شکوهمند مجاهدین اسلام، به حکم ایمان و عقیده شان و بخاطر آزادی کشور از سلطه اجنبی آغاز شده است، کسانیکه مقاومت علیه اشغالگران صلیبي را به تحرکات بیرونی ربط می دهند خود غلام و برده بیگانگان اند، دیروز تحت فرمان باداران روسي شان علیه ملت خود جنگیدند و امروز زیر بیرق انگلیسها و به فرمان و دستور آنان می جنگند، بیگانه پرستانی که امنیت شان توسط نیروهای اجنبی تأمین می شود و در کنار دروازه خانه شان کوماندوهای امریکایي پهره و گزمه می کنند، اینها آزادیخواهان را به وابستگی متهم می نمایند!! اینها ناافغانان بي مروت اند که لذت آزادی را نچشیده اند، هر کسی را بر خود قیاس می کنند، مجاهدین سربلند و قامت برافراشته را نمی شناسند و از احساسات آنان آگاهی ندارند، نمی دانند که افغانهای مؤمن مرگ شرافتمندانه را بر زندگی ننگین در اسارت بیگانه، صدها بار ترجیح می دهند.

عجیب است اگر کسی اتهام وابستگی به پاکستان را به مجاهدین سر بلند نسبت دهد، در حالیکه پاکستان اکنون به پایگاه نظامي امریکا مبدل گشته است،

اگر مساعدتهای پاکستان نبود نه امریکا قادر به اشغال افغانستان می شد و نه تا اکنون در کشور ما باقی می ماند، مگر اینها اطلاع ندارند که از آغاز حمله امریکا بر افغانستان تا سقوط حکومت طالبان، هفتاد و هشت هزار پرواز نظامي نیروهای امریکایي از طریق پاکستان صورت گرفت، هر طیاره بم افگن امریکایي از میدانهای هوایي پاکستان پرواز نموده، بمهایش را بر افغانها فروریخته و به پاکستان برگشته است، اکمال نیروهای امریکایي مستقر در افغانستان تا امروز از طریق پاکستان صورت می گیرد، کرزی از پاکستان توسط هلیکوپتر های امریکایي نخست به ارزگان و بعد به کندهار انتقال یافت، زندان جهنمی گوانتانامو از مجاهدینی پر شده که توسط پاکستان دستگیر و دست و پا بسته به امریکائیها تسلیم گردیده اند. طالبان چگونه بر کشوری اعتماد خواهند کرد که به ایماء امریکائیها و برای ارضای آنان طالبان مربوط ملت خود را بقتل می رساند، در وزیرستان شمالي و جنوبی به عنوان مبارزه علیه طالبان جنگ تمام عیاری را علیه پشتونها آغاز نموده، هشتاد هزار سرباز تا دندان مسلح را به مناطق قبایلی فرستاده، بر سر مردم خود بم می ریزد، و هروز ده ها انسان مظلوم به دست آنان کشته می شود، ولی امریکا به این همه خدمتگذاری های غلام منشانه قناعت ندارد، نمی دانیم اسلام آباد بیش از این چه خدمتی می تواند انجام دهد تا قناعت واشنگتن را فراهم کند!!

امریکائیها به خوبی می دانند که از هر هزار پاکستاني نهصد و نود و نه مخالف امریکا و خواهان خاتمه حضور نیروهای امریکایي در پاکستان و افغانستان بوده، به این باور اند که امریکا در مورد کشور شان همان عزایم شومی را دارد که در مورد عراق و ایران دارد، ولی می خواهد این کشور را در پوشش دوستی کاذب و فریبنده و بدست زمامدرانش تجزیه و پارچه پارچه کند، همه شاهدیم که امروز هند و امریکا علیه پاکستان همدست شده، امریکائیها تمامی آنچه را دهلی می خواست، چه در مورد کشمیر و چه در مورد افغانستان انجام می دهد، و حکام پاکستان را به انجام آن وادار می سازد. هیچ انسان آگاهی نمی تواند این قضیه را عادی و تصادفی تلقی

کند که امریکا به دهلی اجازه می دهد تا با استفاده از خاک افغانستان همانکاری را انجام دهد که پاکستان را متهم به انجام آن در کشمیر می کند، از چه کسی می تواند پنهان باشد که امروز هند از طریق افغانستان به برخی از مخالفین پاکستان سلاح می فرستد و انفجارات در این کشور را سازمان دهی می کند. تمامی اینها از دوستی ستراتیژیک امریکا با هند، موضع مشترک علیه پاکستان و جنگ مشترک علیه اسلام و مسلمانان نمایندگی می کند.

برخی از پاکستانی ها گمان می کنند که شاید تبلیغات مسلسل برضد این کشور در رسانه های خبری افغانستان، از سوی ائتلاف شمال و کمونستها صورت می گیرد، در حالیکه تمامی این فعالیتها، هر چند از سوی ائتلاف شمال باشد و یا از سوی کمونستها و دیگران، همه به اشاره و ایمای امریکائیها و تحت حمایت آنها انجام می یابد. پلان مشترک امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان کینه توز ما تبدیل کند، برای آنان زمینه سازی می کند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود.

اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یک کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! مگر کمال سفاهت نخواهد بود اگر کسی چنین باوری داشته باشد؟!!

خواهران و برادران !

ما از محصلین خدا پرست ننگرهار و تمامی جوانان مؤمنی که نفرت و انزجار عمیق ملت شانرا علیه اشغالگران ابراز داشته، به تظاهرات پرداخته، پرچمهای غلامی را به آتش کشیدند و خواهان آزادی کشور و خروج فوری نیروهای بیگانه

شده اند، ستایش می کنیم، و بر خاینان ملي که به دستور اربابان خارجی شان بر تظاهرات بدون سلاح آتش کشوده اند نفرین می فرستیم. توصیه من به جوانان دلیر و با ایمان این است که جلو بیایند، به عنوان وارثان راستین انقلاب اسلامي، برای جهاد دیگر و انقلاب دیگر کمر همت ببندند، سهم آنان در بر پایی این انقلاب باید سهم برانگیزنده و رهبری کننده باشد، آنها بدون شک این توانمندی را دارند، آنها قادر به انجام کارهایی اند که هیچ قشر دیگر جامعه ما توان آنرا ندارد. انقلاب اسلامی ما در نیمه راه و ناتمام مانده است که باید بدست پرتوان و مبارک جوانان مسلمان و هدفمند به سرمنزل برسد، و آرمان یک و نیم ملیون شهید تحقق یابد.

جواب من به حاکم امریکائی افغانستان جنرال ایکنبیری که گفته است نیروهای ما برای مدت طولانی در افغانستان خواهد ماند؛ این است: اگر شما حوصله ماندن درازمدت، و فرستادن تابوت های بیشتر کشته های تانرا دارید، مطمئن باش که همت و حوصله افغانهای باایمان و آزادی خواه را هرگز ضعیف و ناتوان نخواهی یافت، همواره شاهد آن خواهید بود که همت ما چون کوهها بلند است، بازوهای ما نیرومند، و روحیه مقاومت ما شکست ناپذیر، از هر افغاني باشهامت و دلیر خواهید شنید که باصدای پرصلابتش می گوید: خوب است تا آنگاه در اینجا باشید که انتقام این همه خونهای ناحق را که بدست جلادان امریکایي ریخته شده است از شما بگیریم، مطمئن باش که جهاد ما تا آن زمان ادامه خواهد یافت و روز بروز تشدید خواهد شد که تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور ما رانده شوند، اگر امروز بطور اوسط روزانه ده - دوازده عملیات انجام می شود و شما بر یکی دو اعتراف می کنید إن شاء الله چند ماه بعدتر این عملیات دو برابر و کوبنده تر از سابق خواهد شد. تو خوب می دانی که ما هم عزم راسخ دوام این مقاومت را داریم و هم توانمندی آنرا، و برای دوام آن به کمک هیچ کسی ضرورتی نداریم، و تو خوب می دانی که نه ایران ما را کمک می کند و نه پاکستان، برعکس هم لیبرالهای ایران شما

را در اشغال افغانستان همراهی کردند و هم جنرالهای پاکستان، تو می دانی که مصارف یک انفجار کنار جاده در استقبال از کاروانهای شما کمتر از صد دالر است، نه در تهیه مواد و وسایل آن به کمک خارجی نیازمندیم و نه در مصارف آن، إن شاء الله چنین جنگی را به تنهائی و تا مدتها می توان ادامه داد، اگر ما سالانه علی الاقل هزار عملیات این چنینی داشته باشیم، مصارف مجموعی آن به صد هزار دالر نمی رسد، و اگر در هر نوبت تیر ما به هدف اصابت کند که الحمد لله اصابت می کند، در آنصورت شما باید سالانه هزار تابوت به امریکا انتقال دهید، و مصارف تان نیز باید حد اقل بیست ملیارد دالر باشد، اگر شما می توانید چنین جنگی را تحمل کنید، اگر افغانها بی همتی کنند کمر شان بشکند.

اگر انگلیسها یک قرن قبل با تمام زور آزمائی های شان نتوانستند بر افغانستان نیاکان ما حکومت کنند، ما مگر فرزندان ناخلف نیاکان غازی مان هستیم که بگذاریم پرچم های خونین شما بر فراز کشور ما در اهتزاز باشد و شما لحظه ای در این یا آن گوشه افغانستان نفسی آرام بکشید.

جواب قاطع و صریح مجاهدین به صلح طلبان کاذب این است که نه مجال تفاهم و سازش با اشغالگران وجود دارد و نه در حضور نیروهای اجنبی امکان تأمین صلح و امنیت میسر است.

پیامم به مردم خداپرست شمال این است که از کاروان مجاهدین عقب نمانند، مسئولیتهای ایمانی شانرا ادا کنند، از همراهی با کسانی خودداری ورزند که در خدمت اجنبی اند، اختلاف شمال و جنوب، و کینه و عداوت میان پشتون و غیر پشتون را عنوان می کنند، اینها خود ستیز بیگانه پرست اند. باید متوجه باشند که وضع کشور نهایت حساس و شبیه وضعیت روزهائیست که قوای اشغالگر روسي برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، باید ترتیبی بگیریم که از تکرار تجارب تلخ گذشته مانع شویم، به شما و فرد فرد ملت اطمئنان می دهم که إن شاء الله این تجارب تلخ بار دیگر تکرار نخواهد شد، چون با زوال شوروی برخی از این

عوامل از میان رفت و با شکست امریکا بقیه آن از میان خواهد رفت.

به تمامی مجاهدین مخلص و صادق توصیه می کنم که وحدت شانرا حفظ کنند، به مقاومت ادامه دهند، در تمامی عملیات شان به دشمن اصلي توجه داشته، از جنگهای جبهه ای خودداری ورزند و به عملیات چریکی اکتفا کنند، مطمئن باشند که با این عملیات می توانند کمر دشمن را بشکنند و تلفاتی به آن وارد کنند که از هیچ طریق دیگری نمی توان با آن نایل شد، هیچ شکی در این نداشته باشند که با این گونه عملیات می توانند دشمن را از پا در آورند و به اخراج از کشور وادار سازند.

زنده باد مجاهدین مؤمن، پیروز باد اسلام، مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

مصاحبه با هفته نامه چراغ!

پاسخها به سوالات خبرنگار:

۱. شاید هر انسان آگاه و دلسوز به ملت خود این حقیقت را احساس کند که وضعیت کشور نهایت دردناک و غم انگیز است، هر روز خون ده ها افغان بې گناه و مظلوم می ریزد، دهات و شهرها بطور وحشیانه ای بمبارد گردیده اطفال ، زنان و پیرمردان به قتل می رسند، نیروهای اشغالگر نه تنها قادر به تحکیم سلطه شان بر

همه کشور نگردیده و از تأمین امنیت دلخواه شان عاجز شده اند بلکه خود باعث ادامه جنگ و بې امنیتی گردیده و تمامی این مشکلات را برای ملت ما ایجاد کرده اند، کسانی را بر ملت ما تحمیل کرده اند که نه ترسی از خدا دارند، نه تعهدی به کشور و نه دلسوزی ای به مردم، به چیز دیگری جز ارضای اربابان خارجی شان نمی اندیشند. اداره فاسد است و حکام اجنبی پرست و دشمن مردم خود. از احدی این حقیقت پنهان نیست که بخش بزرگ مشکلات کشور و مردم ما را مداخلات بیرونی و اشغال کشور توسط نیروهای بیگانه باعث شده است، تا زمانیکه اشغال کشور پایان نیافته، نیروهای اشغالگر بیرون نرفته و مداخلات بیرونی متوقف نشده است، جنگ ادامه خواهد داشت، بطور روزافزون تشدید گردیده و دامنه بې امنیتی ها گسترده تر خواهد شد. نه افزایش نیروهای بیگانه به خاتمه جنگ خواهد انجامید و نه کشتار بیرحمانه افراد غیر محارب، غرض ایجاد ترس و رعب، تجربه ناکام شوروی فقید این را نشان داد و تجربه خونین امریکا در عراق آنرا ثابت کرد، اگر نیروی صد و هشتاد هزار نفری امریکا و ائتلافیونش از سرکوبی مقاومت در عراق عاجز گردیده، به ناکامی خود اعتراف می کنند و برای انسحاب از آن کشور آمادگی می گیرند، افزایش نیرو در افغانستان نیز نه تنها کمکی به آنان نخواهد کرد بلکې بر تلفات شان خواهد افزود. من وضعیت کنونی کشور را شبیه روزهائی می یابم که نیروهای شوروی برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، امریکا نیز هیچ چاره دیگری جز خروج از افغانستان ندارد، پیآمدهای خروج نیروهای امریکا از افغانستان را نیز شبیه به پیآمدهای خروج نیروهای شوروی از کشور می یابم. با این تفاوت که عمر حکومت دست نشانده امریکا در کابل کوتاه تر از عمر حکومت نجیب خواهد بود. گمان نمی کنم که امریکائیها حوصله انتقال تابوت های بیشتر از این را از افغانستان و عراق داشته باشند، چه کسی می تواند باور کند که امریکا قادر است برای چند سال دیگر نیز هر سال بیش از هشتاد ملیارد دالر مصارف جنگ در افغانستان و عراق را تحمل کند، در حالیکه خساره تجارتی امریکا پس از حادثه ۱۱

سپتمبر سالانه به هفت صد و بیست ملیارد دالر رسیده است؟!! اتحاد شوروی در ده سال جنگ افغانستان جمعاً هفتاد ملیارد دالر مصرف داشت، همین مصرف کمرش را شکست و به خروج از افغانستان وادارساخت.

۲. به شما و هر افغان آگاه از وضعیت کشور هویداست که دولت کابل فقط یک نام است، نه نزد مردم خود حیثیت و اعتباری دارد و نه نزد حامیان بیرونی اش وزن و ارزشي، حاکمان اصلي کابل سفیر امریکا در کابل و قومندان قوای امریکایي در افغانستان بوده، اینها حتی به عرایض جناب رئیس جمهور!! که از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی تقدیم می کند!! نیز وقعی نمی گذارند و آنرا قابل اعتناء نمی خوانند. نه حضور نیروهای اجنبی و نه کمک های به اصطلاح سرشار مالي خارجی می تواند به یک حکومت تحمیلی وقعت و وجاهتی بدهد و به اعتبارش نزد مردم بیفزاید. من با این ادعا موافق نیستم که اشغالگران کمکهای سرشار مالي کرده اند!! آنچه را اینها کمک مالي تبلیغ می کنند در واقع مصارف جنگی شان است، مگر درست است که مصارف در راستای تربیه و تجهیز قوای اردو و پولیس را کمک به افغانها تلقی کرد؟ مگر روسها همین کار را نمی کردند؟ مگر مصارف بر این قطعات برای آن نیست تا تلفات نیروهای خود در جنگ با افغانها را تقلیل دهند؟ آیا افغانهای مظلومی که امروز در هلمند، ارزگان، کندهار، کنر، پکتیا، پکتیکا، ننگرهار، لغمان، غزنی، زابل و سایر ولایات به دست این جنگجویان مزدور و اجیر و به قومنده افسران امریکایي و انگلیسی شان کشته می شوند، این حقیقت را بازگو نمی کند؟! در مقایسه با بیست ملیارد دالري که امریکا هر سال در جنگ مصرف می کند، برای بازسازی افغانستان چه مقداری کمک کرده؟ آیا مصارف دو هزار مؤسسه غیردولتی (ان جی یو) را که از مامورین آن برای امور اطلاعاتی، دعوت به مسیحیت و اشاعه فساد اخلاقی استفاده می کنند، می توان کمک به افغانها شمرد؟

۳. انتخابات زیر چتر جنگنده های ایف شانزده امریکا، در حضور سي هزار نیروی تا دندان مسلح بیگانه، و در شرایطی که موعد برگزاری آنرا اشغالگران تعین کرده،

امنیت حوزه های انتخاباتی توسط سربازان آنان تأمین شده، کارت رأی دهی را آنان چاپ نموده، صندوقها را آنان ساخته اند، گذاشته اند، برداشته اند، بسته اند، باز کرده اند و شمرده اند، یا قرنطین کرده اند و یا قابل اعتبار خوانده اند، و در پایان کامیاب و ناکام را نیز آنها اعلان کرده اند... گمان نمی کنم هیچ انسان باضمیر و بااحساسی آنرا بیش از یک درامه مضحک و مسخره تلقی کند و اهمیتی به آن بدهد، چه جای آنکه آنرا انتخابات آزاد و عادلانه تلقی نماید و ارزشي به آن قائل شود. این درامه مضحک برای آن بود تا به حکومت ساخت بن، که وزارتخانه هایش به گروهای وابسته به کشورهای ۲+۶ تقسیم گردید، مشروعیت بدهند، و این ادعای جورج بش را برکرسی بنشاند که تجاوز بر افغانستان و عراق غرض تأمین دیموکراسي بوده و سربازان امریکایي با پیام دیموکراسی، آزادی و عدالت به این کشورها فرستاده شده نه برای اشغال این سرزمینها و نه برای جنگ با اسلام و مسلمانان!! مردم هوشیار و آگاه ما از ماهیت این بازی های سیاسی به خوبی آگاه اند، نه فریب این درامه های مضحک را می خورند و نه به نتایج آن ارزشي می دهند، عملاً مشاهده می کنند که این انتخابات نتوانست در وضع تغیری ایجاد کند، از پارلمان ساخت امریکا این انتظار را هرگز ندارند که از ملت نمایندگی کند، بر آزادی افغانستان تأکید ورزد، خروج فوری و بلاقید و شرط نیروهای اجنبی را مطالبه نماید و کشتار بی رحمانه افغانهای مظلوم به دست جلادان امریکایي را محکوم کند!! آیا درست است از چنین پارلمانی انتظار آنرا داشت که در جهت اعاده صلح، خاتمه جنگ، تأمین وحدت ملي، و ایجاد فضای اعتماد و برادری نقشي بازی کند؟!! پارلمانی که فیصله اش در مورد عدم رأی اعتماد به چند وزیر، جلوگیری از برنامه های نشراتی ضد دینی و ضد اخلاقی رسانه های وابسته به نیروهای بیگانه، و رادیو و تلویزیون دولتی جائی را نگرفت، آیا درست است این انتظار را از آن داشت که در قضایای مهم ملي نقشي بازی کند؟!!

۴. اجازه بدهید در الفاظ سوال تان اندکی تصرف کنم و آنرا به این شکل در

آورم: چرا قوای ائتلاف همواره دست به خشونت علیه افراد ملکی می زند؟ چون قوای ائتلاف گاه گاه نه بلکي همواره علیه افراد ملکی به خشونت متوسل شده، از آغاز تجاوز بر افغانستان تا اکنون موردی را سراغ نداریم که قوای ائتلاف در اثنای حملات تهاجمی شان از توسل به خشونت علیه مردم ملکی، بمباری قراء و دهات، و کشتار بی رحمانه اطفال، زنان و پیرمردان خودداری ورزیده و بر جنگ علیه آزادیخواهان و مجاهدین اکتفاء کرده باشند، توسل به این خشونت کار عمدی و پلان شده است، هدف از آن ایجاد رعب و خوف میان مردم است، جلادان امریکایي به خوبی می دانند که تکتیک مجاهدین در جنگ با آنان چنان نیست که جبهه جنگ باز کنند، به درگیری بالمواجه متوسل شوند، و مراکز ثابت تأسیس نموده، در اثنای هجوم دشمن از آن دفاع کنند، در صورتیکه با جنگهای چریکی، کمین گیری ها، و ماین گذاریهای کنار جاده می توانند تلفات چشمگیری به دشمن وارد کنند، چرا باید در آنجا و آنزمان با دشمن روبرو شوند که ابتکار جنگ در دست دشمن است و زمان جنگ و محل آنرا دشمن انتخاب کرده است، چرا باید ابتکار جنگ را همواره در دست خود نداشته و آنگاه دشمن را تحت ضربات خود نگیرند که غافل است و آمادگی برای دفاع از خود را ندارد؟!! مجاهدینی که تجربه جنگ با نیروهای شوروی را دارند این اشتباه را هرگز مرتکب نمی شوند که ابتکار جنگ بدست دشمن بیفتد.

۵. آنچه را اشغالگران عملیات انتحاری می خوانند در واقع عملیات شهادت طلبانه است، اگر این عملیات برای اهداف مقدس، چون دفاع از اسلام و آزادی کشور از سلطه اجنبی‌باشد نه تنها جائز است بلکي ارزش آن بیش از آن است که مجاهدی با سلاح عادی خود، به مقابله دشمنی می رود که تعدادش ده برابر او و اسلحه اش به مراتب پیشرفته تر از اوست، چون او با این همه انتظار زنده ماندن را، هرچند ضعیف باشد، دارد، ولی در عملیات شهادت طلبانه جز رضای الهی هیچ انتظار و توقع دیگری نمی توان داشت، کسانیکه به این گونه عملیات متوسل می شوند، یا آنانی

اند که راه بهتر از آن را برای رسیدن به اهداف مقدس خود سراغ ندارند، و یا به چنین کاری وادار شده اند. کسانیکه عملیات شهادت طلبانه را خود کشي تلقی نموده و آنرا تحریم می کنند، مفتی های اجیر و سیاه دل اند که دین شانرا بر دنیا فروخته اند. عجیب است که کسی عملیات نیویارک و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر قریه، مسجد و محل تجمع مردم و بخاک و خون کشاندن اطفال، زنان و پیرمردان را برای کشتن یک دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارک و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! اگر از نظر اسلام و هر معیار انسانی عمل بالمثل جائز است پس امریکائیها و مفتی های اجیر شان بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما، افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!! در رابطه به بخش دوم سوال تان باید عرض کنم که ما تا هنوز این سلسه را آغاز نکرده ایم، به داو طلبان گفته ایم که اراده تان قابل قدر و پاداش تان نزد خداوند متعال محفوظ است، ولی این کار را در آنجا و آنزمان انجام دهید که چاره دیگری نداشته و از طریق آن به هدف بزرگی نایل شوید، از نظر ما ارزش این داو طلبان برتر و بزرگتر از آن است که برای نیل به اهداف کوچک قربانی شوند. ارزش هر یکی از این جان نثاران عزیز بیش از یک لشکر است.

۶. ایجاد تنش و تشنج در روابط افغانستان و پاکستان و میان سایر کشورهای اسلامي جزء ستراتیژی درازمدت امریکاست، آنها از وحدت مسلمانان بیم دارند، منافع شانرا در اختلاف و جنگ میان مسلمانان جستجو می کنند، حاکم، زمامدار و رهبری را دوست دارند و می ستایند که چون وسیله ای برای رسیدن به این مأمول مورد استفاده قرار گیرد، اینها بودند که جنگ ایران و عراق را باعث شدند، همسایه

های افغانستان و عراق را استخدام کردند تا در هجوم بر این دو کشور اسلامي آنانرا یاری کنند، اگر همکاری این همسایه گان کینه توز نبود امریکا نه به اشغال کابل به این زودی و آسانی موفق می شد و نه به اشغال بغداد. پلان امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان ما تبدیل کنند، برای آنان زمینه سازی می کنند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود. اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یک کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! امریکا بر این اکتفا نمی کند که پاکستان در اشغال افغانستان کمک کرد، اهداف شوم دیگری در رابطه به تمامی منطقه دارد.

۷. کابینه علاقه داری کابل توسط کشورهائی ساخته شده که در بن جمع شدند و گروههای وابسته به خود را در آنجا گردآوردند و امضاهای شانرا در پای موافقت نامه خود گرفتند، سهم هر یکی به اندازه سهم شان در جنگ تعین شد، هر تغیری در این کابینه به موافقه و هدایت این کشورها صورت می گیرد، تغییر در کابینه نه از صلاحیتهای رئیس جمهور است و نه از صلاحیتهای پارلمان، رئیس جمهور و پارلمان برای آن است تا در پای هر امریه آنان امضا کنند. اگر در زمان اشغال افغانستان توسط قوای شوروی جز کمونستها کسی دیگر نمی توانست به کابینه راه بیابد، خیلی سفاهت خواهد بود اگر انتظار آنرا داشته باشیم که جز سیکولر های مورد نظر اشغالگران کسی دیگر به کابینه راه بیابد.

۸. تا زمانیکه نیروهای امریکایي بر مقدرات کشور ما حاکم اند، هر اداره ای باید مهر امریکایي بر پیشانی خود بخورد، و در رأس آن کسی قرار گیرد که از نظر امریکائیها و در معیارهای آنان شایسته این مقام است. اگر امریکائیها دیدند که

افغان امریکایي دارای عبا و قبا و دستار و پکول برای شان مفید تر است، و به حکومت دست نشانده شان وجهه اسلامي و افغانی می دهد، این کار را بلادرنگ می کنند، ولی اگر دیدند که نسبت به اینها کمونست ها خوبتر، بهتر و صادقانه تر خدمت می کنند، در جنگ با افغانها نیز مهارت و استعداد و آمادگی بیشتر دارند، اینها را جلو می آورند، و اگر بر اینها بی اعتماد شدند و گمان بردند که بازهم نسبت به غرب به مسکو متمایل اند، به کسانی آنانرا تعویض می کنند که در کاباره های غرب بزرگ شده اند، نه دینی دارند، نه اخلاقی و نه نسبت به ملت و وطن تعهدی، اعضاء ستره محکمه نمی تواند یک استثناء باشد، جورج بش از این ناحیه تحت فشار مطبوعات غربی بود که چرا تا هنوز در رأس ستره محکمه کسانی قرار دارند که دستار بر سر دارند، و طالب نما اند!!

۹. ارتداد را نمی توان به عنوان پدیده جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلک و شعار داشتند، برای این مسلک و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!!ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می شدند، آنها نخست

مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، من بایبل این کتاب مقدس جورج بش و تونی بلیر را مطالعه کرده ام، باور کنید آنرا مجموعه ای از قصه های مضحک و بیهوده ای یافته ام که هیچ انسان عاقلی آنرا به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. باور کنید من به تمامی کساني برائت می دهم که از بایبل، کلیسا و پاپ بغاوت کردند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده نپذیرفته اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیدند، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! ما قاضی ای را بی انصاف و ظالم می خوانیم که مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران ، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند به جرم ارتداد شما را محاکمه کند، استخبارات ایتالیا موظف شد تا عبدالرحمن

پنجشیری را آماده کند که ارتدادش را برملا سازد، به زندان کشانده شود، در محضر محکمه به ارتدادش اعتراف کند، جریان محاکمه در رسانه های خبری وسیعاً منعکس شود، تمامی مردم از قضیه آگاه شوند، مقامات حکومتی امریکا، انگلستان، ایتالیا، کانادا، استرالیا و دیگران به سویه رؤسای جمهور عکس العمل جدی و فوری نشان دهند، و بر رهائی فوری او تأکید ورزند، رها شود، ایتالیا به او پناه بدهد، تا از این طریق ترس و بیم کسانی از میان برود که جرأت اعلان ارتداد شانرا ندارند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیروی خود وارد معرکه شده، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم مایه می گیرد.

۱۰. مواقف کشورهای چین، پاکستان، ایران و روسیه در مورد حمله امریکا بر افغانستان و ادامه حضورش در این کشور برای همه واضح است، موضع چین نرم و ملایم است، با حمله مخالفت نکرد، ولی از همکاری نیز خودداری ورزید، افغانها این انتظار را نداشتند که روسیه و ایران از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، در جلسه بن شرکت ورزند و به گروهای افغانی تحت حمایه خود دستور بدهند که در اشغال افغانستان با امریکا کمک کنند و چون نیروهای زمینی امریکا علیه مردم خود بجنگند، تغییر موضع حکومت جدید ایران، هر چند مطابق انتظار نیست، و تنها از این صحبت دارد که تقسیم الاوقاتی برای خروج نیروهای بیگانه از افغانستان ارائه شود، با آنهم تغییر خوشایندیست، پاکستان تا اکنون بر موضع همکاری مجدانه با امریکا متعهد است و از هیچ خدمتی دریغ نمی ورزد. روسیه در موضعی قرار ندارد که مخالفین امریکا را کمک کند، دیدید که دو کشور خیلی نزدیک به روسیه، یوگوسلاویا و عراق با چه سرنوشتی مواجه گردیدند، و عکس العمل مسکو

در برابر آنها چگونه بود؟! زمانیکه در تهران بودم، هیئت روسي در روزهای نخست حمله امریکا بر افغانستان به ملاقاتم به منزل آمد، گفتم آیا همکاری شما با امریکا تعجب آور نیست؟! آیا مناسب نبود از مخالفت با مقاومت افغانها علیه امریکا خودداری ورزیده و در عوض بر عدم تجاوز بر افغانستان تأکید می کردید؟! این امکان وجود دارد که افغانستان به ویتنام دیگری برای امریکا مبدل شود، مگر این به زیان شماست؟... چندی بعد سخنان ولادیمیر پوتین را شنیدم که می گفت: روسیه می توانست به مخالفین حضور امریکا در افغانستان بپیوندد، و به دعوت در این زمینه جواب مثبت بگوید،اگر این کار را می کرد، عواقب آن واضح بود، اما از آن خودداری ورزید...)!!! با کمال صداقت به شما می گویم که از هیچ کشوری، هیچ نوع کمکی دریافت نکرده ایم. مگر کشوری را سراغ دارید که مجاهدین مسلمان را کمک کند؟! لیبرالهای ایرانی می خواستند مرا به امریکا تسلیم کنند، جنرالهای پاکستاني از دستگیری اقارب بنده و سپردن شان به امریکا دریغ نورزیدند!! تعداد زیاد افراد حزب توسط سی آی ای و ایف بی آی در پاکستان دستگیر و به بگرام و گوانتانامو انتقال یافته اند!!

۱۱. نقش انگلیس ها در حمله بر افغانستان و عراق و حوادث فلسطین باید از هیچ کسی پنهان نباشد، اگر بگوئیم نقش محرک اساسی را داشت و دارد مبالغه نکرده ایم، انگلیسها تجارب زیادی از دوران اشغال این منطقه توسط بریتانیای کبیر دارد، امریکا تازه به آن مرحله رسیده است، به حرفهای استاد خود وقع می گذارد، و از تجاربش استفاده می کند. حضور تعداد کم نیروهایش در افغانستان و عراق را نباید به معنای نقش ضعیفش در جریانات بگیریم، این به محدودیت امکاناتش بر می گردد، نه به چگونگی نقشش، از وضع پیداست که امریکا به خروج نیروهایش از افغانستان و عراق وادار شده است، می خواهد جایش را به بریتانیا و ناتو تخلیه کند. فشار داخلی و خارجی بر امریکا روبه فزونیست تا نیروهایش را فراخواند، تلفات و مصارف جنگ امریکا در افغانستان و عراق به حدی بالا رفته است که دوام آن برای

مردم امریکا قابل تحمل نیست، به حرفهای جنرال ایکنبیری و کوندولیزارایس که از دوام حمایت واشنگتن از اداره کابل و ادامه حضور نظامي در افغانستان صحبت کرده اند اهمیتی ندهید، ما افغانها این حرفها را در آن زمان نیز از مسکو می شنیدیم که پس از چند هفته ای خروج قوای روسي از افغانستان آغاز گردید.

۱۲. من انگلیسها را در دشمنی با اسلام و مسلمانان شدید تر و خطرناکتر از امریکا می شمارم، سابقه دشمنی اش خیلی طولانی است.

۱۳. آیا شما و کسی دیگر از افغانها اداره علاقه داری کابل را در موقعیتی می یابید که به کسی عفو کند، و چنین عفوی ارزشي داشته باشد، ای کاش روزی فرارسد که قضاوت در باره آنانکه امروز بر کرسی قدرت نشانده شده اند و آنانکه مورد خشم اربابان این اداره قرار گرفته اند، به ملت بیدار و هوشیار ما موکول شود، إن شاء الله این روز بزودی فراخواهد رسید، باور داریم که تمامی افغانهای خدا پرست و وطن دوست بر کسانی نفرین می فرستند که در خدمت اجنبی اند و برای منافع بیگانگان علیه ملت خود می جنگند، و کسانی را ارج می گذارند که در کنار ملت مظلوم خود ایستاده اند و برای آزادی کشور قربانی می دهند.

۱۴. با القاعده نه ارتباط تنظیمی داریم و نه ائتلافی، پس از حمله امریکا بر عراق القاعده مراکز و اکثریت افرادش را از افغانستان و سایر نقاط به عراق انتقال داده است، هر قریه عراق به پناگاه و مرکز القاعده تبدیل شده است، دیگر ضرورت چندانی به داشتن مراکز و پایگاهها در کشور ما ندارد، اگر دیروز محدود به افغانستان بود امروز به یک حرکت جهانی تبدیل شده است. به شما بهتر معلوم است که طالبان قبل از دیگران با حزب اسلامي جنگیده اند، اکنون نیز نه معاهده ای با این گروه داریم و نه ائتلافی، البته از تمامی آنانکه برای آزادی کشور شان می جنگند تقدیر و تمجید نموده و بر وحدت و همکاری میان آنان تأکید می ورزیم. در اثنای حمله امریکا بر افغانستان و قبل از آن ارتباطاتی با ما گرفته شد تا در جنگ علیه طالبان شرکت کنیم، جواب صریح و قاطع بنده این بود که نمی خواهیم هیچ

افغانی بدست بیگانه ای کشته شود، هر چند بدترین دشمن ما باشد، صد سال حکومت هموطن مخالف و رقیب خود را بر یک روز حکومت اجنبی بر کشور خود ترجیح می دهیم. برای من مایه تعجب بود که ائتلاف شمال حکومت امریکایي را بر حکومت طالبان هموطن شان ترجیح دادند و امریکا را در اشغال افغانستان کمک کردند!!

۱۵. از نظر ما آتش زدن به تأسیسات عام المنفعه از قبیل مکتب، کلینیک و غیره مردود است، و در تضعیف سلطه اشغالگران و حکومت دست نشانده شان تأثیر خاصی ندارد، برعکس به دشمن مجال آنرا می دهد تا از آن استفاده تبلیغاتی کند، ولی باید متوجه باشیم که ارزش این تأسیسات برابر چند قطره خون افغانها نیست، عجیب است که کسی این آتش زدنها را محکوم می کند ولی اعتراضی بر این ندارد که هر روز ده ها افغان مظلوم و بی گناه به دست جلادان امریکایي به خاک و خون کشانده می شوند!! آیا از افغانها این انتظار را دارند که در برابر جنایات امریکا شکیبا بوده، مزاحم شان نشوند و بگذارند فرزندان ما را طبق میل خود تربیه کند و به هر جانبی خواسته است سوق دهد؟ مسئولیت تمامی این حوادث ناخوش آیند به برخورد وحشیانه اشغالگران سفاک برمی گردد، آنها به مقدسات و عنعنات ما هتک حرمت می کنند، در پی گمراه کردن نسل جوان کشور اند، نصاب تعلیمی دلخواه شانرا تحمیل کرده اند و با تمام توان خود مصروف اشاعه فساد اخلاقی اند، عکس العمل در برابر این اقدامات امر طبیعی است. کسیکه خانه مرا ویران می کند از من چه انتظاری باید داشته باشد، عکس العمل بالمثل یا چیزی دیگر؟

۱۶. تمامی اعضای حزب بر تعهد شان با خدا، مردم و حزب شان وفادار اند، عدول از مواضع اسلامي شانرا گناه نابخشودنی تلقی می کنند، ترک جهاد را چون ترک نماز می خوانند، سازش با دشمن را حرام می شمارند و نسبت به آرمانها و شعارهائیکه از سال ۱۳۴۸به این سو عنوان کرده اند و در خم و پیچ این مبارزه طولانی به آن وفادار مانده اند، مثل سابق متعهد اند.

۱۷. پیامم به ملت سربلند و آزاده افغان این است که کشور به قیام مسلحانه دیگری ضرورت دارد، از طریق دیگری نمی توان به آزادی، عزت و سربلندی رسید، با دشمن لجوج و بی رحمی که از میله تفنگ با تو صحبت می کند، نباید از طریق دیگری جز میله تفنگ صحبت کرد. جوانان مؤمن را دعوت می کنم تا نقش تعین کننده ای در مقاومت داشته و مسئولیتهای بزرگ ایمانی شانرا ادا کنند. به آنانکه خواهان خاتمه جنگ، اعاده صلح و تأمین وحدت ملي اند می گوئیم که این اهداف فقط زمانی تحقق خواهد یافت که نیروهای بیگانه کشور ما را ترک بگوید، مداخلات بیرونی متوقف شود، افغانها دست برادری به هم بدهند، هیچ گروهی برای سرکوبی رقیب خود به بیگانه پناه نه برد و راه را برای مداخله اش باز نکند، به ملت ما موقع آن داده شود تا سرنوشت خود را خود تعین کند و قیادت مورد اعتمادش را انتخاب نماید، هر گروه و هر شخصیتی به جایگاهی که از سوی ملت برایش تعین می شود قناعت کند و از طرق ناروا و به کمک اجنبی در پی رسیدن به جایگاه دلخواهش نباشد. به تمامی افغانها اطمئنان می دهم که إن شاء الله کشور ما به زودی آزاد خواهد شد و نیروهای اشغالگر به ترک وطن عزیز ما وادار خواهند شد، مجاهدین مصمم اند و با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین مرمی و تا راندن آخرین سرباز نیروهای اجنبی به مقاومت شان ادامه دهند.

۱۸. از زوال خلافت اسلامي به این سو و در جریان سه قرن گذشته، و پس از آنکه خلافت اسلامي به کشور های کوچک کوچک تجزیه و میان کشور های غربی تقسیم گردیده و به مستعمرات آنان و ماركيت مصنوعات و بازار فروش اسلحه شان تبدیل گردید، غرب همواره از این مانع شده است تا کشور آزاد، نیرومند و مستقلی به وجود آید و راه برای وحدت امت اسلامي و اعاده عظمت گذشته اش باز گردد، غرب نه عراق نیرومند را تحمل می کند و نه ایران دارای انرژی و سلاح اتمی را، اگر مقاومت مجاهدین در افغانستان و عراق مانع هجوم امریکا بر ایران نمی شد بدون شک بسوی ایران نیز جلو می رفتند. حرفهای آقای خاتمی برای بنده

مایه تعجب بود که می گفت: ما در برابر همکاریهای ایران با امریکا در افغانستان و عراق، منتظر پاداش بودیم!! شاید او متوجه نبود که این همکاری چه پیآمدهای برای ایران خواهد داشت و پاداش امریکا به آنان چه خواهد بود.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۴\۳

بسم الله الرحمن الرحیم

توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش

چند روز قبل یکی از دوستان طی نامه ای نظر بنده را در رابطه به بحث جنجال برانگیز محقق نسب در مورد ارتداد، معنا و مصداق آن و چگونگی اش از دیدگاه قرآن و روایات جویا شد، با آنکه ماهها از زمان هنگامه مذکور سپری شده، ولی به دلیل احترام به خواست این برادر عزیز و با توجه به اینکه این مبحث با وضع موجود کشور ما ارتباط تنگاتنگی دارد، پاسخ آنرا مفید شمردم.

قبل از آغاز بحث باید بنگریم که چه چیزی محقق نسب و رفقایش را واداشته تا این نوع بحثها را آغاز کنند؟ مگر کسی به جرم ارتداد محاکمه و مجازات شده و دفاع از او این بحثها را باعث شده؟ آیا اکنون قدرت در دست کسانیست که از مسئله ارتداد چون شمشیر برنده ای استفاده خواهند کرد؟ مگر امروز سی هزار سرباز تا دندان مسلح نیروهای صلیبي، حامی ارتداد و مرتدین، بر مقدرات کشور ما حکومت نمی کنند؟ مگر این شمشیر های برنده امروز در دست مرتدین قرار

ندارد؟ آیا ایشان زیر بالهای طیاره های بی پنجاه و دو از هر نوع مصئونیت برخوردار نیستند؟ و آیا در عوض آنان امروز مسلمانان واقعی به نام بنیادگرایان؛ مجرم و مستحق تعقیب، مجازات و محاکمه شمرده نمی شوند؟ کدام مرتدی به زندانهای امریکا در افغانستان و گوانتانامو کشانده شده؟ آیا درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری و دفاع جورج بش، تونی بلیر، و رؤسای جمهور و صدراعظمان کشورهایی چون ایتالیا، کانادا، استرالیا، و پاپ از او و رهایی فوری و بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا کافی نیست که مرتدین تشویشي نداشته، و مطمئن باشند که امروز حکومت دست نشانده امریکا در کابل در خدمت آنان است، نه کسی قادر به محاکمه آنان است و نه مجازات ایشان؟ با این همه چه چیزی باعث شده تا محقق نسب و رفقایش این نوع بحثها را به مطبوعات بکشند؟ شاید هیچ افغانی این گمان را نکند که این بحثها انگیزه غیر سیاسی داشته، به حضور نیروهای بیگانه در کشور ما و عزایم و اهداف استعماري این نیروها بی ارتباط باشد و از احساس درونی اشخاصی چون محقق نسب نشأت کرده است، آیا کسی این حرفها را باور خواهد کرد که: مسئله ارتداد در طول تاریخ اسلام به عنوان شمشیر برنده در اختیار قدرتهای استبدادی بوده که برعلیه دانشمندان، اصلاح طلبان و منتقدان نظام حاکم به کار رفته و نابسامانیهای اجتماعی، سیاسی، مذهبی و فجایع داخلی را به وجود آورده است؟!! اگر محقق نسب این حرفها را در زمان اقتدار طالبان می گفت شاید کمتر مورد اعتراض قرار می گرفت؛ ولی در شرایطی که مرتدین به قدرت رسیده اند، نوازش می شوند، جوایز افتخار دریافت می کنند، با القاب قهرمان مفتخر می شوند، طرح چنین بحثی بی مورد و سوال برانگیز است!! به یقین می توان گفت که این بحثها به هدایت نیروهای اشغالگر و برای اهداف شومی آغاز گردیده است. هدف این است که ترس و بیم آنانکه مرتد شده اند ولی جرأت نمی کنند ارتداد شانرا برملا سازند، از میان برود، ارتداد شانرا اعلان کنند و مطمئن باشند که چون عبدالرحمن پنجشیری و محقق نسب نه کسی توان و مجال محاکمه آنانرا

خواهد داشت و نه مجازات شانرا!!

محقق نسب در مقاله اش سعی کرده است حساسیتهای مذهبی میان شیعه و سنی را برانگیزد، حرفهائی از مراجع مجهول شیعه و سنی را علیه همدیگر به صیغه ای آورده است که هر خواننده شیعه اش را علیه سنی و سنی را علیه شیعه شدیداً تحریک کند، و این همانکاریست که امروز امریکائیها و انگلیسها در عراق می کنند، در منطقه سنی نشین در مساجد انفجارات می کنند و آنرا کار شیعه ها می خوانند و در منطقه شیعه نشین زیارتگاهی را منفجر می سازند و آنرا به سنی ها نسبت می دهند، همانکاری که انگلیسها در دوران اشغال هند می کردند، شبانگاه در مسجد جسد متعفن خوگ مرده را می انداختند و در درمسال گاو مرده را، هر دو را با هم می جنگاندند و از وحدت شان علیه اشغالگران مانع می شدند. این سلسله را انگلیسها در افغانستان نیز آغاز کرده اند، قطعاتی از ملیشه ها و اردوی مزدور را که از ملیتهای غیر پښتون درست کرده اند به مناطق پښتون نشین در شرق، جنوب و جنوب غرب می فرستند و علیه پښتونها می جنگانند، اینها همه برای آن است که تحریک حساسیتهای قومی و مذهبی به نفع اشغالگران بوده و کسانیکه در شرایط موجود کشور مصروف چنین کاری اند از سوی اشغالگران مؤظف شده اند.

محقق نسب در رابطه به بحث ارتداد نه روایات را معتبر می خواند و نه آراء فقها را شایسته اعتناء و التفات، ادعا می کند که این موضوع را باید در روشنائی آیات قرآن به بحث گرفت او چند فقره مربوط چند آیه را مستمسک خود قرار داده و با استناد به آن ادعا کرده است که قرآن اجازه ارتداد را داده است و آنانکه ارتداد را جرم می خوانند و مرتد را مستحق مجازات، اشتباه کرده اند. او اینها را روضه خوانها، واعظ ها، و ملا های متحجر خوانده که گویا اسلامي را می آموزند که از قعر جهل، و بی خردی بدر آمده و از عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین اندیشه ها تغذیه می کند، و در نهایت دست آوردی جز ارتجاع، فقر، بی سوادی، تبعیض و فساد ندارد!!

تاخت و تازهای جسورانه محقق نسب بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها، و اسلامي که اینها می آموزاند و می آموزانند، خیلی خیلی تعجب برانگیز است، مگر می توان باور کرد که محقق نسب بدون تشجیع و تشویق از سوی اربابان قدرت در کابل به چنین جسارتی متوسل شده است؟ این اربابان قدرت بدون شک آنهایی نیستند که در اداره حکومت کابل به عنوان رئیس و وزیر استخدام شده اند، بلکي آنهایی اند که این اداره را تحمیل کرده و با سی هزار سرباز مسلح حفظ می کنند.

استناد محقق نسب بر آیات در تمامی موارد مذکور و بدون استثناء اشتباه آمیز و نادرست است، نه از اصل آیت انتباه درست گرفته است و نه به شکل معقولی بر آن استدلال کرده است، اکثراً نیمی از آیت را بدون توجه به قبل و بعدش ذکر کرده، و از آن مستمسکی برای اثبات ادعای خود ساخته است، در حالیکه چنین معامله ای نه تنها غیر عالمانه و نادرست است بلکي تلاش ناروا و افترا بر صاحب کلام تلقی می شود. هر بخش یک آیه جزء یک کلام جامع و مکمل بوده برای بیان مفهوم حقیقی آن باید مجموع کلام را در نظر داشته و در روشنائی بقیه بخشها به شرح آن پرداخت، لا اکراه فی الدین، لکم دینکم ولی دین، فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر، هدینه النجدین، اما شاکرا و اما کفورا ... که محقق نسب بر آن استناد کرده است، هر یکی جزء یک کلام است، که او قبل و بعدش را حذف کرده، و الفاظی را از میان آنها اخذ نموده که او را در اثبات ادعایش کمک کند، این به آن شباهت دارد که کسی بگوید: در قرآن آمده است که:

لاتقربوا الصلوة !! به نماز نزدیک مشوید...

ویل للمصلین، وای بر نمازگزاران...

در حالیکه اصل کلام اینگونه است: لاتقربوا الصلوة و انتم سکری: در حالیکه مدهوش و مستید به نماز نزدیک مشوید...

ویل للمصلین الذین هم عن صلاتهم ساهون: وای بر نمازگزارانی که از نماز شان غافل اند

استدلال محقق نسب بر چند فقره و نیمی‌از چند آیه کلا شبیه به گفته مذکور است، هیچ یکی از آیات و فقراتی که او مستمسک خود قرار داده و به نفع آزادی ارتداد بر آن استناد کرده است، مربوط به بحث ارتداد نیست، کسیکه از الف بای قرآن واقف باشد این جسارت را نخواهد کرد که اینها را به مبحث ارتداد ارتباط دهد و از آن آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را ثابت کند!! تعجب آور است که جناب محقق نسب چگونه به چنین جسارتی متوسل شده؟ در کدام تفسیر قرآن خوانده که اینها بر آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن صحه می گذارد؟ گمان نمی کنم جز محقق نسب کسی دیگر یافت شود که چنین جسارتی را مرتکب شده و چنین رأیی را ارائه کرده باشد!!

در مورد استدلال او بر این فقره ها، که شاید از دیدگاه او مهمترین بخش مقاله اش باشد، و شاید گمان کرده است که او را در اثبات ادعاهایش کمک خواهد کرد، با اختصار به جناب ایشان و رفقایش می گویم:

- لکم دینکم ولی دین: برای شما دین تان و برای من دینم، جزء سوره الکافرون است که پیغمبر علیه السلام آنرا سوره برائت از مشرکین می خواند، در واقع این سوره و بطور خاص این آیه از مصالحه نه بلكي از مقاطعه بحث می کند، هدفش سازش و مصالحه با دشمن نیست، هدفش اعلان برائت از مشرکین و دین و مذهب و معبودان شان است، به ارتداد هیچ ربطی ندارد. این سوره در سالهای نخستین بعثت پیامبر علیه السلام نازل شده است، در زمان نزول این سوره کسی از میان مسلمانان مرتد نشده، در واقع این مسلمانان بودند که از دین حاکم بر فضای مکه، از دین کهنه آباء و اجداد خود، بغاوت نموده به اسلام گرویدند، زمانیکه سرداران بی رحم قریش نتوانستند با اعمال شکنجه و تعذیب و ایجاد فضای رعب و ترس، از گسترش روزافزون اسلام مانع شوند، حیله ای بکار بردند، خواستند از طریق مصالحه و سازش این نهضت الهی را مهار کنند، به پیامبر علیه السلام پیشنهاد صلح کردند و این سوره در جواب پیشنهاد مشرکین مبنی بر مصالحه و سازش نازل شده

و طی آن به این پیشنهاد جواب رد داده شد.

- لااکراه في الدين فقره اول آیه ۲۵۶ سوره البقره است: لا إِكْرَاهَ فی الدِّينِ قَد تَّبَينَ الرُّشدُ مِنَ الغَىِّ فَمَن يَكْفُرْ بِالطغُوتِ وَ يُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ استَمْسک بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لا انفِصامَ لَهَا وَ اللّهُ سمِيعٌ عَلِيمٌ * در (پذیرش) دین اکراه و اجباری نیست، یقیناً که راه رشد وهدایت از گمراهی آشکار شده، پس هر كي از طاغوت انکار کند و به خدا ایمان آورد بر دستآویزی محکمی چنگ زده است که قطع شدنی نیست، و خداوند دانای شنواست.

در این آیه بر عکس ادعای محقق نسب بحث از ایمان آوردن است نه ارتداد و کافر شدن، اشعار بر این دارد که ایمان کسی پذیرفتنیست که نخست از بندگی طاغوت (حکمران باغی و سرکش) بغاوت کند، سپس به خدا ایمان آورد، کسیکه با وجود ادعای ایمان به خدا و آخرت، بنده طاغوت است، از او اطاعت می کند، فرمان می برد و فیصله اش را در قضایای زندگی می پذیرد، نه ایمانش در معیارهای قرآن ارزشی دارد و نه ادعایش قابل پذیرش. یعنی کسیکه در سایه حکومت غیر اسلامی زندگی می کند، به چنین زندگی رضایت می دهد، به قوانین چنین حکومتی سر اطاعت خم می کند، و برای حل و فصل مشاجراتش به محاکم این نظام رجوع نموده به فیصله هایش گردن می نهد، ادعای ایمانش به خدا و آخرت دروغین بوده، در معیار های الهی هیچ وزن و ارزشي ندارد.

- فمن شاء فليؤمن و من شاء فليكفر نیز جزء آیه ای است که از آزادی انسان در انتخاب یکی از دو بدیل ایمان و کفر بحث می کند و می فرماید که خداوند کسی را به انتخاب یکی از این دو وادار نمی کند، خداوند انسان را چنان آفریده که می تواند به انتخاب خود راه کفر و یا ایمان را انتخاب کند، هیچ جبر و اکراهی درکار نیست، این آیه به بحث جبر و اختیار مربوط است و به آزادی ارتداد هیچ ربطی ندارد، کل آیه این است:

وَ قُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكمْ فَمَن شاءَ فَلْيُؤْمِن وَ مَن شاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنّا أَعْتَدْنَا لِلظلِمِينَ نَاراً

أَحَاط بِهِمْ سرَادِقُهَا وَ إِن يَستَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كالْمُهْلِ يَشوِى الْوُجُوهَ بِئْس الشرَاب وَ ساءَت مُرتَفَقاً * الكهف: ٢٩

و بگو حق همانست که از سوی پروردگارتان است، پس هر كي خواسته است ایمان آورد و هر كي خواسته است کافر شود، ما برای ستمگران آتشي مهيا كرده ايم که پرده هایش آنانرا فراخواهد گرفت، و اگر فریادرسی را به کمک بطلبند با آبی فریادرسی شان شود که چون مس گداخته ای بوده و روها را بریان کند، چه آشامیدنی بدی و چه اقامتگاه زشتی؟!!

مفهوم واقعی و مشرح این آیه را زمانی می توان به خوبی درک کرد که به آیه قبل از آن نیز متوجه باشیم، در آیه قبل از آن آمده است که در همراهی و کنار کسانی شکیبا باش که پگاه و بیگاه پروردگار شانرا می پرستند، مبادا در جستجوی آرایش و متاع دنیا به آنان بی التفاتی نمائی، و از کسی پیروی مکن که دلش را از ذکر خود غافل کرده ایم، و از هوسش پیروی نموده و کارش افراط و از حد گذریست.

یعنی التفات و اعتنایت به مؤمنان مخلصی باشد که همواره مصروف پرستش و نیایش پرودگار خود اند، همواره باید در کنار ایشان باشي، و دشواریهای همراهی با ایشانرا تحمل کنی، و بخاطر اغراض دنیوی به کسانی متمایل نشوی که خدا را فراموش کرده اند، بنده هوس اند و از حد تجاوز می کنند، حق همین است که پروردگارتان می فرماید، این را به میل و خواست مخاطبین دعوتت بگذار که ایمان می آورند و یا کافر می شوند، تو وظیفه ات را انجام بده، حقیقت را ابلاغ کن، اعتنایی به این نداشته باش که عکس العمل ایشان چه خواهد بود، مطمئن باش که انجام ستمگرانی که با حق به مخالفت می پردازند و راه دشمنی با دعوت الهی تو را انتخاب می کنند، آتش فراگیر دوزخ است.

از جناب محقق نسب می پرسم: از کجای این آیه جواز ارتداد از دیدگاه قرآن

را استنباط کرده ای؟ مگر این تمسک خیلی مضحک نیست؟!

همچنان آیه (وَ هَدَيْنَهُ النَّجْدَيْنِ * البلد:۱۰) به هدایت فطری اشاره دارد، مرادش این است که خداوند در فطرت انسان و در ضمیر ناخودآگاهش استعداد تفکیک خوب از بد، مفید از مضر و شایسته از ناشایسته را به ودیعت گذاشته است، به حکم همین ملکه است که با مشاهده برخورد میان دو انسان ظالم و مظلوم، نسبت به یکی احساس همدردی و دلسوزی می کند و نسبت به دیگری احساس انزجار و نفرت، می خواهد مظلوم را یاری کند و ظالم را مجازات، اگر در انسان چنین ملکه ای وجود دارد که او را به قضاوت میان دو طرف وامی دارد، مگر پروردگاری که انسان را آفریده است و این استعداد را در انسان به ودیعت گذاشته است، به چنین صفتی متصف نخواهد بود؟ و در مورد عملکرهای انسان قضاوت نخواهد کرد؟ مگر همواره صفات مصنوع نمایانگر صفات خالق و صانع نمی باشد؟ این آیه مبارکه در محلی آمده است که بحث از دشمنی و عداوت کسیست که ثروت و سرمایه، و توان امکاناتش را در مخالفت با پیامبر علیه السلام به کار گرفته و با تکبر و غرور و مستی می گوید: مال زیادی در مخالفت با پیامبر مصرف کرده ام، حتماً نتایجی ببار خواهد آورد!! در جواب این دشمن لدود گفته شده است: آیا گمان می کند که خداوند شاهد اعمال او نبوده، به حسابش نخواهد رسید، و او را به جزای اعمالش نخواهد رساند؟ مگر دو چشم او شاهد آن نیست که خدای بینا و بصیری وجود دارد؟ مگر زبان و دو لب او که وسایل تکلم و بیان ما فی الضمیر او بوده و از این طریق است که او قضاوت هایش را برون می دهد، شاهد آن نیست که خداوند فیصله هایش را خواهد شنواند؟! مگر استعداد و ملکه قضاوت در انسان و حکم در باره دو راه خوب و بد ، و زشت و نیکو دال بر آن نیست که پروردگار و خالق انسان نیز به این صفت بطور اتم و اکمل متصف بوده و حتماً در مورد عملکرهای انسان قضاوت خواهد کرد؟ جناب محقق نسب بگویند که این آیه با این مفهوم روشن و واضح خود چه ربطی به آزادی ارتداد دارد؟

همچنان آیه (إِنّا هَدَیْنَهُ السبِیلَ إِمّا شاکِراً وَ إِمّا کَفُوراً *الانسان: ۳)، به هدایت فطری اشاره دارد، هدایتی که هم شامل حال انسان شاکر است و هم انسان ناسپاس و کفور، در هر دو به ودیعت گذاشته شده، علاوه بر چشم، گوش، و عقل و خرد، و فهم و بصیرتی که به انسان داده شده، و تمامی حواسش به اراده خداوند در خدمت انسان بوده او را در تشخیص راه از بیراهه کمک می کند، در خمیره ضمیر او وجدانی را گذاشته است که او را در کار نیک تشویق می کند و در کار بد سرزنش. جناب محقق نسب نه به این توجه داشته که در این جا نه بحث از کفر و ایمان است و نه ارتداد، و نه به این متوجه شده که در اینجا کفور در مقابل شاکر آمده و معنایش کافر نه بلکي ناسپاس است!!

خیلی تعجب آور است که جناب محقق نسب آزادی ارتداد را مایه صلح و آرامش خوانده و مجازات مرتد را چون شمشیری در دست زنگی مست!! شاید او نمی داند که معنای حقیقی ارتداد چیست؟ نمی داند که در هیچ نظامي چه اسلامي و چه غیر اسلامي، چه در کمونیزم روسي و چینائی، و چه در لیبرلیزم اروپائی و امریکائی، نه تنها آزادی ارتداد وجود ندارد بلکي ارتداد جرم تلقی می شود، و مرتد مستحق مجازات شمرده می شود. ارتداد یعنی بغاوت از نظام، یعنی سرکشی از قوانین حاکم بر جامعه، یعنی عدم احترام و التزام به قانون اساسی یک کشور!!

این تنها اسلام نیست که ارتداد را جرم سزاوار مجازات خوانده است، در هر جامعه ای که نظام و عقیده در آن وجود دارد، ارتداد جرم تلقی می شود، شما لطفاً تاریخ جوامع کمونیستی را ورق بزنید ببینید که با مرتدهای شان چه برخورد های خشنی داشته اند؟!! شما به تاریخ کلیسا مراجعه کنید و ببینید مرتدهای شانرا چگونه مجازات کرده اند؟! شما اکنون به مدینه فاضله تان جامعه منحط غربی نگاه کنید که با مرتدهای شان چگونه معامله می کنند؟

از او می پرسیم: آیا کشوری را در دنیا سراغ دارد که بغاوت از نظام در آن امر قانوني باشد، عدم احترام به قانون اساسی کشور مجاز باشد، هتک حرمت به

مقدسات دینی، و آنچه نظام تقاضای احترام فردی و جمعی را به آن دارد و از لحاظ سیاسی و اجتماعی به مثابه مقدسات ملي پذیرفته شده، در آن جائز بوده به اتباع خود حق آنرا بدهد که نسبت به اینها هتک حرمت روا دارند؟!! ارتداد نیز شبیه به اینها و جرمی به مراتب قبیح تر از اینهاست، خود یک بغاوت است، و راه را برای بغاوت باز می کند، افراد ساده لوح و مغرض را به بغاوت تشویق می کند.

جناب محقق نسب به من بگوید: کسیکه در امریکا از خدمت عسکری فرار کند جزایش چیست؟ چرا باید به زندان محکوم شود؟ چرا عمل او را در روشنائی آزادی فکر، عقیده و عمل توجیه نمی کنید؟ کسیکه بیرق امریکا را به آتش بکشد و یا لگدمال کند چرا مجازات می شود؟ اگر کسی با این بیرق بوتهایش را پاک کند آیا کار بدی کرده است؟ به چه دلیلی؟ چرا نمی گوئید: امریکای دیموکرات باید به این ارتداد وجهه قانوني بدهد، آزادی ارتداد را تضمین کند؟! اگر کسی در اروپا ادعای قتل یک ملیون یهودی در هولی کاست را انکار کند چرا باید زندانی شود؟ مگر اظهار نظر در مورد یک قضیه تاریخی جرم است؟

به من بگوئید: کسیکه از تأدیه مالیه در جامعه اروپایی و امریکایي انکار کند جزای او چیست؟ چرا باید مجازات شود، چرا کار او را به استناد آزادی توجیه نمی کنید؟ چرا یک قاچاقبر که جرمش تنها عدم تأدیه محصول گمرک است و از طریق غیر قانوني اموالی را صادر و وارد کرده است مجازات گردیده به زندان کشانده می شود و حتی دارائی هایش مصادره می شود؟ مگر طبق منطق محقق نسب بهتر نیست بگویند: چنین ارتدادی را آزاد بگذارید و به آن صبغه قانونی بدهید؟!!

این آقایون نمی دانند که دین عقیده مجرد نیست، انکار از آن تنها انکار از یک عقیده نیست، دین یک نظام است، یک ایدیولوژی توأم با سیستم خاص سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است، انکار از زکات چون انکار از تأدیه مالیه و محصول گمرک به یک نظام است، ارتداد در جامعه اسلامی چون بغاوت از یک نظام است، چون سرکشي از قوانین حاکم بر جامعه است، چون مخالفت با قانون

اساسی کشور است، اگر دین نظریه محض می بود و کاری به نظام اجتماعی نمی داشت، و انکار از آن پیآمد های خطرناکی به جامعه تحویل نمی داد، در آنصورت شما حق داشتید بگوئید که چرا اختلاف با یک مفکوره جرم قابل مجازات پنداشته می شود. شما باید به این متوجه باشید که از دیدگاه اسلام معامله با کافر و مرتد از هم فرق دارد، کافر اهل کتاب می تواند با حفظ عقیده خود، با وجود اختلاف شدید فکري با مسلمانان، در جامعه اسلامي زندگی نموده، جان و مال و عزت و آبرویش مثل هر مسلمانی مصئون باشد، هر تجاوزی بر او چون تجاوز بر هر تبعه مسلمان جامعه اسلامي تلقی می شود. ما به کافر می توانیم بگوئیم لکم دینکم و لی دین، ولی مرتد یک باغیست، باغی از نظام، با بغاوت خود دیگران را به بغاوت می کشد، تو اگر بیرق امریکا را به آتش می کشي حکم قوانین امریکا بر تو تطبیق نمی شود ولی بر یک امریکایي تطبیق می شود، تو را مجرم نمی خوانند، دشمن می خوانند ولی امریکایي را مجرم می شمارند و مستحق مجازات قانونی.

از شما می پرسم اگر کسی در جاده های مزدحم لندن و پاریس از قوانین ترافیک عدول نموده باعث حادثه خطرناک ترافیکی گردیده تلفات مالی و جانی را باعث شود، آیا این شخص مستحق مجازات است؟ چرا او را سزاوار مجازات می خوانید؟ اگر کسی در یک جامعه مذهبی از خدا انکار کند و انکار او جامعه را به تشنج بکشد، درگیریهائی را باعث شود، به بغاوت از نظام منتج شود، آیا چنین کاری اهمیتش به اندازه تصادم ترافیکی در یک جاده مزدحم نیست؟! مگر عواقب چنین کاری به مراتب خطرناکتر از یک حادثه ترافیکی نیست؟ آیا شما حق دارید بگوئید: در جاده های کابل در سمت چپ رانندگی می کنم و در جاده های پاکستان در سمت راست؟ اگر مخالفت با این نوع ضوابط در یک جامعه را جرم تلقی می کنید، مخالفت با باور های یک جامعه دینی را چگونه جرم نمی خوانید؟ دفاع از ارتداد در واقع دفاع از بغاوت در یک جامعه قانونمند و مورد تائید اکثریت اتباع آن جامعه است، هیچ انسان شریف و عاقلی از چنین بغاوتی دفاع و حمایت نمی کند.

تو که نمی توانی به امریکائیها بگوئی بر اهالی بی دفاع، بی گناه، و غیر محارب، به بهانه اینکه مخالفین نظام دست نشانده تان را پناه داده اند، بمباری نکنید، غیر نظامیان را با این همه بی رحمی و قساوت به قتل نرسانید، مردم را در انتخاب راه و دوست و دشمن شان آزاد بگذارید، چگونه جسارت نموده ای و خواهان آزادی ارتداد و قانونمند شدن آن در جامعه اسلامي شده ای؟ آیا پیشنهادت برای تضمین آینده خودت و رفقایت هست یا برای تضمین آینده هر مخالف هر نظام؟! من با اشغال کشورم به دست نیروهای صلیبي مخالفم، به آنها می گویم نه دین و نظام تانرا می پذیرم و نه سلطه و سیطره تانرا، تا زمانیکه شما کشورم را اشغال کرده اید با شما می جنگم، آیا این حق را به من می دهید؟ آیا موضع مرا معقول و درست می خوانید؟ آیا حاضرید به امریکائیها بگوئید: چه حقی دارید که از آن گوشه دیگر دنیا آمده اید، کشور ما را اشغال نموده اید و حکومتی را بر ما تحمیل نموده و کسانی را که به اراده شما تسلیم نمی شوند، باغی و مجرم و مستحق بستن و کشتن شمرده، و خانه های شانرا بمبارد می کنید؟! اگر جرأت نوشتن این حرفها را ندارید، و هیچگاهی این جسارت را مرتکب نمی شوید که بگوئید: اختلاف با حضور نیروهای بیگانه در افغانستان و جنگ با نیروهائی که به هدف جنگ آمده؛ اگر واجب دینی هر افغان نباشد علی الاقل حق مسلم هر افغان است؟ منطق جناب شما که ایجاب این حرفها را دارد، ولی چرا بر قانوني شدن ارتداد ترکیز دارید و توأم با آن مخالفین اشغال افغانستان بدست نیروهای اجنبی را محکوم می کنید، این تناقض را چگونه توجیه کنیم؟ از نظر شما تنها ارتداد و بغاوت از اسلام باید قانوني شود نه بغاوت دیگری!!

محقق نسب ادعا می کند که در قرآن هیچ جزایی برای مرتد تعین نشده است!! این ادعای او نشان می دهد که قرآن را با دقت لازم نخوانده و معلوماتش خیلی ناقص است!! من دو مورد را در برابر ایشان می گذارم تا بداند که مطالعه او در قرآن تا چه پیمانه ای سطحی و عامیانه است، قرآن در مورد مرتدی که بر ارتدادش

اعتراف نمی کند، می فرماید:

يحلِفُونَ بِاللّهِ مَا قَالُوا وَ لَقَدْ قَالُوا كلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كفَرُوا بَعْدَ إِسلَمِهِمْ وَ هَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَ مَا نَقَمُوا إِلا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللّهُ وَ رَسولُهُ مِن فَضلِهِ فَإِن يَتُوبُوا يَک خَيراً لهُّمْ وَ إِن يَتَوَلّوْا يُعَذِّبهُمُ اللّهُ عَذَاباً أَلِيماً فى الدُّنْيَا وَ الاَخِرَةِ وَ مَا لهُمْ فى الأَرْضِ مِن وَلىٍّ وَ لا نَصِيرٍ * التوبة: ۷۴

به نام خدا سوگند می خورند که (حرفهای کفر آمیز) نگفته اند، در حالیکه یقیناً حرف کفر آمیز گفته اند و پس از اسلام شان کافر شده اند، و قصدی داشتند که به آن نایل نشدند، و بدگوئی نکردند مگر پس از آنکه خدا و پیامبرش از عنایت خود آنانرا بهره مند ساخت، پس اگر توبه کنند برای شان بهتر باشد و اگر روبرگردانند، خداوند به عذاب دردناک دنیا و آخرت تعذیب شان خواهد کرد، و هیچ یار و یاوری در روی زمین نخواهند داشت.

مدافعان ارتداد باید بگویند که معنای عذاب دردناک در دنیا چیست؟! اگر جزای منافق منکر از ارتدادش چنین باشد جزای مرتد مصر بر ارتدادش چه خواهد بود؟!!

فَمَا لَكمْ فى الْمُنَفِقِينَ فِئَتَينِ وَ اللّهُ أَرْكَسهُم بِمَا كَسبُوا أَ تُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا مَنْ أَضلّ اللّهُ وَ مَن يُضلِلِ اللّهُ فَلَن تجِدَ لَهُ سبِيلاً * وَدّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سوَاءً فَلا تَتّخِذُوا مِنهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتى يهَاجِرُوا فى سبِيلِ اللّهِ فَإِن تَوَلّوْا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْث وَجَدتُمُوهُمْ وَ لا تَتّخِذُوا مِنهُمْ وَلِيًّا وَ لا نَصِيراً * النساء: ۸۸-۸۹

پس شما را چه شده که در باره منافقین دو گروه شده اید؟ در حالیکه خداوند آنانرا بنابر عملکردهای شان سرنگون ساخته، آیا می خواهید کسی را هدایت کنید که خداوند گمراهش کرده؟ و کسی را که خدا گمراه کند هیچ راهی برای هدایتش نخواهی یافت، این را می پسندند که شما نیز چون ایشان کافر گردیده و همه یکسان شوید، پس تا زمانیکه در راه خدا هجرت نکنند هیچ دوستی از

ایشان نگیرید، و اگر اعراض کردند پس در هر جایی که ایشانرا یافتید، دستگیر نموده به قتل برسانید، و هیچ یار و یاوری از ایشان نگیرید.

به حامیان آزادی ارتداد می گوئیم: این آیه جزای کسی را بیان می کند که با وجود ادعای ایمان در کنار کفار و تحت سلطه آنان بسر می برد، از هجرت در راه خدا خودداری می ورزند، سعی می کنند مسلمانان نیز چون ایشان به دشمن تسلیم شوند و به سازش تن دهند، تا در آنصورت همه یکسان گردیده از اعتراض مؤمنان مخلص رهائی یابند، اگر قرآن جزای اینها را چنان دردناک قرار داده که در هر جایی مورد تعقیب قرار گرفته، دستگیر و کشته شوند، جزای کسی که بر ارتداد خود مصر است چه خواهد بود؟ آیا برای انسان عاقل این اشاره ها کافی نیست؟

اگر محقق نسب ادعا می کرد که چگونگي تعذیب مرتد در قرآن مشخص نشده، با آنکه او را مستحق مجازات شدید دردناک می خواند ما اعتراضی نداشتیم، ولی او ارتداد را جرم قابل تعقیب و تعذیب نمی خواند، و ادعای آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را دارد. او از این بي اطلاع است که قرآن در خیلی از موارد بر کلیات اکتفاء نموده و شرح و تفصیل آن در احادیث صورت گرفته، کیفیت نماز، تعداد رکعت های نمازهای پنجگانه، مقدار زکات و خمس و عشر و تفصیلات آن در احادیث توضیح شده است، پیامبر علیه السلام آنرا از اشاره های قرآن فهمیده و برای ما توضیح داده است، اگر این موضوع را به کسانی چون محقق نسب بگذاریم شاید بگویند: در قرآن چگونگی نماز، اوقات و تعداد رکعتهای آن توضیح نشده، به صوابدید ما گذاشته شده، مانعی ندارد که چگونه آنرا ادا می کنیم، چه وخت، و چند رکعت و در قیام و رکوع و سجود آن چه می گوئیم!!

عدم مجازات مرتد در زمان حیات پیامبر علیه السلام را نمی توان به عنوان تبرئه مرتد و آزادی ارتداد تعبیر کرد، کسانیکه در زمان حیات پیامبر علیه السلام مرتد شده اند یا از مدینه فرار کرده اند و به دشمن پناه برده اند، و یا در اثنای استنطاق از ارتداد انکار کرده اند، استدلال جناب محقق نسب در صورتی وارد

پنداشته می شد که پیامبر علیه السلام مرتدی را با وجود اعتراف به ارتداد مجازات نکرده باشد، در حالیکه چنین موردی اصلاً اتفاق نیفتاده.

تقسیم بندی ارتداد به دو نوع ارتداد فطری و ملي که محقق نسب به آن اشاره کرده است، تقسیم بندی بی بنیاد و واهیست و هیچ ارزش دینی و علمی ندارد، ایمان و کفر مفاهیمی نیستند که به نسب انسان ارتباطی داشته باشد و از روی آن سنجیده شود، مؤمن کسیست که عقلاً و به اختیار خود معتقدات اسلامي را پذیرفته و به آن ایمان آورده است، هر چند پدر و مادر و آباء و اجدادش همه کافر باشند، و کافر کسیست که به این معتقدات بی باور است و از آن انکار می کند، و مرتد کسیت که پس از اظهار ایمان به این معتقدات به کفر قبلی اش برگشته است، و از مبانی اعتقادی اسلام انکار کرده است، اسلام برای تمامی اینها فقط اختیار، عقل و بلوغ را شرط قرار داده است، اسلام معتقد است که هر طفلی با فطرت سالمش مسلمان به دنیا می آید هر چند پدر و مادرش یهودی و مسیحی و مشرک باشد، این پدر و مادر است که او را یهودی و نصرانی و مجوسی می سازد.

این حرف ها نیز هیچ ارزش علمی ندارد که ارتداد در قرآن و ارتداد در روایت متفاوتند!! روایت از نظر اسلام حیثیت شرح و تفسیر آیت را دارد نه چیزی بیشتر از آن، اصل قرآن است و روایات صحیح شرح و تفسیر آن، روایتی که با قرآن نخواند باید آنرا به دیوار کوبید، ممکن نیست روایتی صحیح باشد و حرف مغایر قرآن در آن یافت شود.

محقق نسب بیش از آنکه به اثبات ادعای خود اهتمام داشته و دلایلی ارائه کند، به تاخت و تاز بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها ترکیز نموده، و با مورد و بی مورد بر آنان تاخته است. مسئله خمس و زکات را به نحوی به بحث کشیده است که از آن وسیله تبلیغاتی علیه اینها درست کند، می گوید: اکثر فقیهان یا مراجع تقلید حوصله تحقیق و بررسی را ندارند و تعداد زیادشان، استعداد و توانائی کافی را هم ندارند بلکي صرفا به منظور جمع آوری خمس و وجوه شرعی دیگر خود را به

عنوان مجتهد و مرجع تقلید اعلام می نمایند...

به جناب ایشان می گوئیم:

- تأديه خمس، عشر و زكات تكليف شرعی است، كه دولت اسلامي مكلف به جمع آوری آن بوده و در موارد مشخص آن كه قرآن تعين نموده به مصرف می رسد، قرآن هشت مورد مصرف اين وجوه شرعی را مشخص كرده است و می فرمايد:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاء وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفی سبِيلِ اللّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللّهِ وَاللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * التوبة: ۶۰

جز اين نيست كه صدقات برای فقراء، مساكين، مؤظفين بر آن، مؤلفة القلوب، رهايی برده ها، مقروض ها، در راه جهاد، و مسافرين بوده، فريضه ای الهی است، و خداوند دانای باحكمت است.

به ايشان می گوئيم كه نه جمع آوری زكات و عشر وظيفه فقيهان و مراجع تقليد است و نه در زمره موارد مصارف آن اشاره به ايشان شده است، قرآن موارد مصرف زكات را در اين آيه مشخص ساخته و در هشت مورد فوق خلاصه كرده است، كسيكه آنرا حق مجتهد و مرجع می خواند سخنی خلاف قرآن گفته است. نه در قرآن و نه در روايات اصطلاحاتی چون مرجع تقليد، مجتهد، آية الله العظمی، حجت الاسلام و المسلمين وجود ندارد و نه سهمی برای آنان در زكات و صدقات. اين اصطلاحات قرنها بعد از صدر اسلام اختراع شده است.

- اين را نيز به ايشان تذكر دهيم كه پيامبر عليه السلام استفاده از زكات و صدقات را برای اهل بيت خود ممنوع قرار داده، و با اين اقدام حكيمانه خود جلو آنرا برای هميش گرفته است كه كسی به عنوان ارتباط نسبی با اهل بيت از دين دكانی برای خود درست كند و زكات و صدقات را حق خود بشمارد. همانگونه كه در ميان يهود قبيله ای بنام لاويها به ميان آمد كه هيچ كاری جز خدمت معبد نداشته، از

این امتیاز بهره مند اند که صدقات و قربانی ها به ایشان تعلق می گیرد، در اسلام نه چنین معبدی وجود دارد و نه حقی برای خادم معبد، مسجد خانه خدا و خانه مشترک تمامی مسلمانان بوده امام و مؤذن آن نیز باید در برابر آذان و امامت خود مزد نگیرد. پیامبر علیه السلام با این اقدام حکیمانه خود جلو ایجاد فرقه شبیه لاویها در اسلام را گرفت. هر کي قبیله یا فرقه ای دارای امتیازات خاص مذهبی می سازد و سهمی در صدقات برای آن ادعا می کند، جعلکار است، در دین دستکاری کرده و از آن دکانی برای خود ساخته است، این بایبل محرف است که حق خدا را به خادم معبد می سپارد در حالیکه قرآن آنرا حق فقیر و مسکین می خواند.

- این را نیز باید به ایشان تذکر داد که اگر حکومت اسلامي وجود نداشت و قابل اعتماد نبود، و یا به اصل جمع آوری زکات و مصرف آن در موارد شرعی اش باور و التزامی نداشت، مسلمانان باید زکات و صدقات شانرا خود و یا از طریق شخصیتها، اداره ها و تنظیمهای مورد اعتماد شان در موارد فوق مصرف کنند. در صورتیکه حقیقت امر از این قرار است چه مجالی برای اعتراض باقی می ماند؟
- مگر نمی دانید که قرآن علماء و مشایخ اهل کتاب (احبار و رهبان) را به این دلیل شدیداً محکوم می کند که از دین دامی ساخته بودند و از مذهب دکانی، عوام را می فریفتند و مال شان را به نام خدا به کیسه خود می زدند، مگر این آیه قرآن را نخوانده اید که در باره آنان فی فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّ كَثِيراً مِّنَ الأَحبَارِ وَالرُّهبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلاَ يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * التوبة: ۳۴

ای مؤمنان! بیشتر علما و مشایخ (اهل کتاب) اموال مردم را به ناحق می خورند و از راه خدا باز می دارند، و آنانکه سیم و زر کنز نموده و در راه خدا انفاق نمی کنند، پس به عذاب دردناک بشارت شان ده.

مشاهده می کنید که قرآن این گروه را دشمن اصلي دین و مانع عمده در راه

خدا می شمارد و مستحق عذاب دردناک الهی!! حامیان ارتداد نباید دین فروشان را بحساب دینداران بگیرند و جرم آنانرا به پای دین حساب کنند. دین حامی مظلومان و مستضعفان و پاسدار حقوق آنان و دشمن مستکبرین و مترفین است، و برای نجات مستضعفین از سلطه آنان آمده است. دینیکه در خدمت ستمگران باشد، دین محرف و مردود است، و دینداری که دین را وسیله تخدعه مردم بسازد دشمن خدا و دین است.

هدف محقق نسب از تمام زحمتی که در تهیه این مقاله متحمل شده است فقط یک مطلب است و آن اینکه باید ارتداد قانوني شود!! سعی کرده این را به استناد قرآن ثابت کند، مقاله اش را نیز به نام ارتداد از دیدگاه قرآن نام گذاشته است، روایات را قابل استناد نشمرده، آراء فقها را نیز قابل اعتنا نخوانده، به چند فقره چند آیه استناد کرده و فتوی داده که از دیدگاه قرآن، ارتداد جرم قابل مجازات نبوده، باید به آن وجهه قانوني داده شود!! کاش او در موقعیت دادن فتوی بود و ای کاش او در استنادش بر آیات نیز با دقت لازم عمل می کرد، یقیناً که استناد او بر آیات شبیه به استناد کسیست که می گوید: در قرآن آمده است: ولا تقربوا الصلوة: به نماز نزدیک مشوید، ویل للمصلین: وای بر حال نماز گزاران..

به حامیان آزادی ارتداد، باید گفت: لازم است پای تانرا به اندازه گلیم تان دراز کنید، با مطالعه چند کتاب پاره ای گمان نکنید که همه چیز را فهمیده اید، و حال قادر به دادن فتوی شده اید، ما مخالف آن نیستیم که شما به مرحله مفتی ها برسید، ولی مفتی شدن شرایط خود را دارد، همانگونه که داکتر و انجنیر شدن شرایطی دارد. در مورد چگونگی تعذیب دردناک مرتد باید به کسانی رجوع کرد که از قرآن و حدیث آگاهی دارند، مفتی های جسور بې خبر از قرآن و حدیث نباید جسارت صدور فتواهای ناشیانه را بکنند، اتکاء به حمایت نیروهای بیگانه نباید آنانرا به حدی جسور سازد که معتقدات مردم شانرا به استهزاء بگیرند!

ارتداد در افغانستان و دفاع از آن بطور علنی و از طریق رسانه های خبری، را

نمی توان به عنوان پدیدهٔ جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلک و شعار داشتند، برای این مسلک و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!! از نظر آنان هر کاری به شمول ارتداد را باید آزاد گذاشت، روابط جنسی باید آزاد گذاشته شود و محدود به روابط مشروع و قانوني نباشد، شراب، قمار، سود، احتکار، و هر آنچه مذهب حرام قرار داده است باید جایز شمرده شود!! ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می شدند، آنها نخست مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، بایبل مجموعه ای از قصه های مضحک و بیهوده ای است که هیچ انسان عاقلی آنرا به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. نسل جدید اروپا و امریکا راه بغاوت از بایبل، کلیسا و پاپ را برگزیده اند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده است نمی پذیرند، اینها حق بجانب اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیده

شد، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! عجیب است اگر افغانهای مرتد اسلام عزیز را بر چنین مذهبی تعویض کنند!! به ایشان می گوئیم: اگر قاضی ای مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، آیا او را بی انصاف و ظالم نمی خوانید؟ چگونه این بی عدالتی را به خدا نسبت می دهند؟ بایبل خدا را چون قاضی غیر عادل می شمارد!! مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی افراد و گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران ، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند شما را به جرم ارتداد محاکمه کند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، تبلیغات به حمایت از ارتداد نیز جزء این ستراتیژی است، غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه چند صد ساله سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیرو و توان خود وارد معرکه شده، امت اسلامي هم از لحاظ فکري و اخلاقی مورد هجوم

گسترده غرب قرار گرفته و هم از لحاظ نظامي، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همين تصميم شوم و از همين ستراتيژی خبيث مايه می گيرد.

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتيار

۱۳۸۵\۴\۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د لبنان اوربند

لکه څنګه چي پر لبنان د اسرائيلو برید د نړيوالو لپاره ناڅاپي وو همداراز هلته داسي ژر اوربند، په اوربند باندي د ټولو اړخونو توافق او د لبنان په جنوب کي د ملګرو ملتونو د سوله ساتو ځواکونو ځای په ځای کېدا د انتظار خلاف او ناڅاپي کار وو. د دې ناڅاپي جنګ او د داسي ژر ختمېدو په اړه ئې څو خبري د پام وړ دي:

- دا جنګ چا پيل کړ؟ او بريا د چا په برخه شوه؟
- اوربند او د لبنان په جنوب کي د بهرنيو ځواکونو ځای په ځای کېدل د چا په ګټه دی؟
- اسرائيل وايي چي د دوی جنګ له ايران او سوريې سره وو، حقيقت څه دی؟
- آيا د اسرائيل پر سرحدي ښارونو د څلورو زرو ميزايلونو وېشتل، د حزب الله بريا ګڼل کېدی شي؟

- ايراني چارواکو ولي ګيله کوله چې د اسلامي امت عکس العمل سوړ وو؟ آيا تهران د دې ګيلې حق لري؟ د دې سوړ غبرګون وجه څه وه؟

که د لبنان پېښو ته لږ ځير شو، سوابق ئې او داسي ژر د يوه پراخ جنګ پيلېدل په پام کي ولرو نو دا نتايج ترلاسه کولی شو چې:

- تل ابيب د جنګ لپاره پوره تياری درلود، له دې خبر وو چې حزب الله ته په ډېر شمېر کي ميزايلونه ورکړی شوي او د لا زياتو وسايلو د لېږلو لړی په سرعت سره روانه ده، د جګړې د پيلولو لپاره مناسب وخت ته منتظر او د بهانې په لټه کي وو، د حزب الله لخوا د دوو اسرائيليانو تښتونې دا پلمه په لاس ورکړه، دې اختطاف اسرائيلي چارواکو ته دا شرايط برابر کړل چې نه يوازي د خپل ولس ملاتړ ترلاسه کړي بلکي د خپلو خواخوږو او بې طرفو هېوادونو حمايت هم جلب کړي، پرې پر حزب الله واچوي او عکس العمل د اسرائيليانو حق وګڼي!!

- اسرائيلي چارواکو ته دې خبری خاص اهميت درلود چې پر لبنان د برید په وجه ئې څوک په داخل او بهر کي ملامت نه کړي، په فلسطين کي د دوی جنايات او د نړيوالو ورځ په ورځ زياتېدونکی عکس العمل او غندنه ورته کافي وه چې پرې نږدي پر لبنان د يرغل غندنه پرې اضافه شي.

- د اسرائيليانو لپاره مهمه خبره دا وه چې حزب الله د لبنان له جنوبه وباسي، له لبنان سره خپل سرحد خوندي کړي، د دې سيمي اداره د هغه لبناني حکومت په لاس کي پرېږدي چې امريکايان ئې ملاتړ کوي او د دې لپاره چې د لبنان حکومت په يوازي سر د دې دندې له عهدې نه شي وتلی نو دلته د ملګرو ملتونو کافي شمېر سوله ساتي فوځ ځای په ځای شي. صهيونستان په دې باور دي چې دوی په جګړې کي خپلې ټولي موخي ترلاسه کړي، په خپل برید سره ئې دا سيمه له خلکو تخليه کړه، نږدې يو مليون خلک وتلو ته اړ شول، اسرائيليانو غوښتل چې د دې سيمي د اوسېدونکو خوا خوږي د حزب الله په اړه له منځه ولاړه شي او وتونکي خلک د دې ستونزي پرې پر حزب الله واچوي، دا عادي خبره مه ګڼئ چې حزب الله له جګړې

وروسته تر هر څه مخکي دا اعلان کوي چي بې ځايه شوو خلکو ته به تر يوه کاله د کور کرايه ورکوي، هر چا ته دا حقيقت څرګند دی چي نه د لبنان حکومت دا مالي توان لري او نه ئې کوم سياسي حزب، په دې کي هيڅ شک نه شته چي د دې خبري د کولو لارښوونه د هغو ملکونو لخوا ورته شوې چي د حزب الله د تمويل ذمه واري په غاړه لري، د دغو ملکونو دا مرسته د بې دريغه سخاوت نښه نه بلکي د دوی د يوه خاص مجبوريت نښه ده، که دا کار ونه کړي د حزب الله ټغر ټولېږي او د ولس هر راز خواخوږي د تل لپاره له لاسه ورکوي. هر چا ته د دغو ملکونو د سخاوت کچه ښه معلومه ده، له فلسطينيانو نه د دوی د سخاوت په اړه پوښتنه وکړئ، څومره مرسته ئې ورسره کړې او څومره مهاجرينو ته ئې پنا ورکړې!!

- صهيونستان په دې وتوانېدل چي له يوې خوا د حزب الله ډېر مراکز او ډېرې وسلې تخريب کړي او له بلې خوا د ملګرو ملتونو د امنيت شورى هغه ۱۷۰۱ نمبر پرېکړه ليک ترلاسه کړي چي سل په سلو کي د دوی په ګټه وو، د دوی ټولي غوښتني ئې تأمين کړې، د دې پرېکړه ليک په حکم دا دی د لبنان په جنوب کي د لبناني فوځ پنځلس زره فوځ او د دوی د مرستي لپاره د ملګرو ملتونو پنځلس زره فوځ ځای په ځای کېږي!! په پرېکړه ليک کي له حزب الله نه غوښتل شوي چي پر اسرائيل له بريدونو ډډه وکړي خو اسرائيلو ته له ځانه د دفاع حق ورکړی شوی!! تل ابيب وايي چي د سوله ساتي فوځ په ترکيب کي به د هغو هېوادونو فوځونه برخه نه اخلي چي له اسرائيل سره سياسي اړيکي نه لري، د اندونيزيا او ملیزيا برخه اخيستل نه مني او د دې خبري معنی دا ده چي دلته به يوازي د اروپايي هېوادونو فوځونه ځای په ځای کېږي!!

- د پرېکړه ليک روحيه دا ده چي د لبنان پر جنوب به د لبناني حکومت سلطه قائمېږي او د دې معنی دا ده چي هلته به له څلوېښتو کلونو نه وروسته د چارو واګې د لبناني حکومت په لاس کي پرېوځي، د حزب الله هغه واکمني به پای ته رسي چي د سوريې د فوځ په مرسته ئې ترلاسه کړې وه، نظامي مرکزونه به ئې له منځه ځي او

خپله وسله به د لبنان حکومت ته سپاري!! د لبنان د دفاع وزير چې په دې اړه څه ويلي د پرېکړه ليک موخه او مقصد په واضح توګه بيانوي، هغه په خپلې لومړۍ مرکې کې وويل: (د لبنان ټول جنوب به د لبناني فوځ په واک کې وي، هلته به هيڅ ځای د فوځ له واکه نه وي وتلی، هلته به هيڅ وسله د فوځ له واکه بهر نه وي!!) په دې خبرې کې د ابهام ټکی نه شته، دا حزب الله او بل هر چا ته واضح پيغام له ځان سره لري!! او دا همغه څه دي چې اسرائيلو غوښتل او امريکايانو د ملل متحد له لارې ورته په لاس ورکړل!!

- د صهيونست رژيم لپاره دا ډېر ګټور اقدام وو چې په لبنان کې زيات پاتې کېدو ته اړ نه شو او د داسې يوه پرېکړه ليک له ترلاسه کولو وروسته ډېر ژر له لبنانه ووت، د حزب الله لپاره هم او د حزب الله دوو بهرنيو حاميانو لپاره هم تر ټولو مهمه خبره دا وه چې اسرائيلي فوځ د څه مودې لپاره په لبنان کې پاتې او له هغه برخليک سره مخامخ شوی وي چې نن ئې حاميان په عراق او افغانستان کې ورسره مخامخ دي، د سوريې او ايران له لوري حزب الله ته د ډېرو ميزايلونو د ورکولو لويه او اساسي موخه دا وه چې تل ابيب او واشنګټن په يوې بلې جګړې کې راښکيل کړي او پر ايران او سوريې د دوی د بريد مخه ونيسي، حزب الله وتوانېدو چې دا جګړه پيل کړي خو په دې ونه توانېدو چې اسرائيلي فوځ په اوږد چريکي جنګ کې راښکيل کړي!!

- دې ته بايد متوجه وو چې پر لبنان بريد د دې لپاره نه دی ترسره شوی چې اسرائيل ئې ونيسي، د يوه ملک د نيولو لپاره هيڅوک هم لس زره فوځ کافي نه ګڼي، امريکايانو د هلمند د نيولو لپاره لس زره فوځ دې ولايت ته وليږو خو موفق نه شول، اسرائيل به څنګه د لبنان د نيولو په موخه دومره لږ شمېر فوځ هغه هېواد ته لېږي؟! دې ته هم بايد متوجه وو چې دا د صهيونستانو هوښياري وه چې د زيات شمېر له لېږلو او د اوږدې مودې لپاره هلته له پاتې کېدو ئې ډډه وکړه، په عراق کې د امريکايانو له دې غلطۍ نه دوی ښه درس اخيستی وو.

- دا هم باید له پامه ونه غورځوو چې دا په عراق او افغانستان کې د مجاهدینو مقاومت وو چې لبنانیانو ته ئې د مقاومت روحیه ورکړه او په دې ئې متیقن کړل چې که د یو نیم لک مجهز امریکایي فوځ مقابله ممکن وي نو د لس زره اسرائیلي فوځ مقابله به ولي ممکن نه وي، که عراقیان او افغانان جنګېدی شي مورِ ولي نه شو جنګېدی!!
- پر اسرائیلي ښارونو او کلیو د میزایلونو پرېوتل یو نوی انکشاف دی او په خپل ځای کې اهمیت لري، خو دې ته د ستري بریا نوم ورکول هسې مبالغه ده، که دومره میزایلونه د اسرائیلو په نظامي مرکزونو ورېدلي وی، نو دا یوه بریا ګڼل کېدی شوه خو پر ښارونو راکټې بریدونو ته د بریا نوم ورکول یا د هغه چا کار کېدی شي چې له حقایقو بې خبره وي او یا د هغه چا چې د جګړې د یوه پلو د تبلیغاتي ټیم غړی وي!! مورِ نه وایو چې حزب الله د دې کار حق نه درلود، دا یو بالمثل اقدام وو، صهیونستانو پر لبناني ښارونو بمونه ورول او دوی ئې په ځواب کې د اسرائیل په لوري راکټونه توغول، داسي بمباریِ او توغندوۍ بریدونه یوازي د هغه چا لپاره ګټور وي چې د خپل فوځ د مخکې تلو لپاره لار آواروي او یا یو حکومت دې ته اړ کوي چې د دوی شرایطو ته غاړه کېږدي، له دې پرته د ګټې پر ځای تاوان کوي او ډېر ځلې ئې ګڼه دښمن ته رسېږي، د افغانانو په یاد دي چې د کابل چارواکو به په خپله او د خپلې واکمنیِ لاندي سیمو باندي راکټې ورولې او تور به ئې پر خپلو مخالفینو لګاوو، په دې سره به ئې غوښتل چې د ولس خواخوږي جلب کړي او دفاع ته ئې وهڅوي.
- د تل ابیب صهیونست چارواکي په دې وتوانېدل چې خپل ولس او نړیوالو ته دا تصور ورکړي چې د دوی جګړه له حزب الله سره نه بلکې له سوریې او ایران سره وه او حزب الله له دې پرته چې د دغو ملکونو ملیشه وي او د دوی راکټونه د اسرائیل په لوري وتوغوي، بل څه نه دي!! په اسرائیل او لبنان کې او له لبنان او اسرائیل نه بهر د دې ذهنیت راپیدا کېدل، د حزب الله او د هغه د بهرنیو حامیانو په ګټه نه دی. په نړیوالې سطح د جګړې په اړه سورِ غبرګون او په اسلامي نړۍ کې د حزب الله په

اړه د خواخوږۍ د عدم اظهار ډېر نور وجوهات هم شته خو يوه لويه وجه ئې همدا وه، بله ستره وجه ئې د ايران او ټولو شيعه ګانو هغه دريځ وو چې دوی د افغانستان او عراق په اړه غوره کړ، ايران پر افغانستان او عراق د امريکايانو د برید ملګرتيا وکړه، شيعه ګانو او خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امريکايانو سره يو ځای شي، د امريکايانو تر سلطې لاندي حکومتونو کې برخه واخلي، خپلې هغه وسلې اشغالګرانو ته وسپاري چې ايران ورکړې وې، په فوځ او پوليس کې شامل شي او د امريکايي قومندانانو تر قومندې لاندي د سنيانو په ضد وجنګېږي، دا نن چې په افغانستان او عراق کې کوم داخلي فوځ او پوليس له مجاهدينو سره جنګېږي؛ له همدغو ډلو جوړ شوي، دا چې هره ورځ اورئ د ناپېژاندو کسانو په لاس چې د پوليس او فوځ په يونيفورم کې ملبس او مول ئې وهلي وو، د بغداد په ښار کې، سنيان تښتول شوي، تعذيب شوي، په ګوليو سوري سوري شوي او په سر ټرلو تورو کڅوړو کې دلته او هلته غورځول شوي، دا ټول د همدغو ډلو کار دی، له هر مسلمان سره دا پوښتنه شته چې څنګه د هغه چا په نسبت خواخوږي وښيو چې د عراق او افغانستان مجاهدينو ته تروريست وايي، خو حزب الله يانو ته مبارز!! د عراق او افغانستان د مجاهدينو په ضد له کفري ځواکونو سره ملګرتيا کوي، نه پر دغو هېوادونو بريدونه غندي، نه د اشغال د دوام مخالفت کوي، نه يوازي له مجاهدينو سره مرسته نه کوي بلکې د مجاهدينو د وژلو او نيولو په اړه له دښمن سره مرسته کوي، د داسي هېواد او په هغه پوري د ټرلې ډلې په نسبت به څنګه يو مسلمان خواخوږي وښيي؟!

- له هيڅ جهادي حزب سره دا نه ښايي چې د بهرنيو ځواکونو په شته والي کې اوربند ومني، نه دين د دې اجازه ورکوي او نه سياسي بصيرت، که مور دا ومنو چې يو کفري ځواک برید وکړي، زمور خاوره ونيسي، د خپلې خوښې فيصله پر مور وتپي، بيا خپل وتل په دې پوري مشروط کړي چې د دوی ځای به بل کفري ځواک نيسي او مور هم دا ورسره ومنو او اوربند ته غاړه کېږدو، دا خو د ټولو اسلامي

هېوادونو د نيولو ډېره آسانه طريقه شوه، بيا خو په کار ده چې افغانان هم په هغه وخت کې اوربند ومنې چې امريکايان وځي او خپل ځای ناټو ته پرېږدي، دا اوس د لبنان له حملې درې اونۍ مخکې امريکايانو په ارزګان، هلمند او کندهار کې د دې لپاره پراخ عمليات پيل کړل او لس زره فوځ ئې هلته په جګړې کې ښکيل کړ چې غوښتل ئې په دې سيمې کې مقاومت وځپي او د ناټو د ځواکونو د ځای په ځای کېدو لپاره لار آواره کړي، د ناټو ځواکونه د سوله ساتو تر غولوونکي نامه لاندې هلته مستقر شول، دا ځواکونه نن په دې سيمې کې همغه کار کوي چې امريکايي ځواکونو کاوو، مخکې ئې نوم د ائتلاف ځواکونه او اوس د ايساف ځواکونه، د اسرائيلو دولت خو همدغو ځواکونو په فلسطين کې مستقر کړ چې نن به ئې فوځونه د سوله ساتو تر نامه لاندې په لبنان کې مستقر کېږي!! مورِ حيران يو چې ايران او حزب الله څنګه داسې اوربند ته غاړه ايښودل او د اروپايي ځواکونو استقرار ته د بريا او فتحې نوم ورکوي؟!!

- له وضعې معلومېږي چې حزب الله د دوو کسانو اختطاف داسې غلطي ګڼي چې په مستقبل کې د داسې کار د بيا تکرار اراده نه لري، ځکه ئې اور بند، د لبنان جنوب لبناني فوځ او د ملګرو ملتونو فوځ ته سپارل ومنل. له دغو خبرو په ډېر صراحت سره معلومېږي چې حزب الله به خپله وسله هم د لبنان فوځ ته داسې سپاري لکه ملګرو ئې چې په افغانستان او عراق کې وسپارله.
- د خلکو انتظار دا نه وو چې حسن نصر الله به د مقتدا صدر په څېر عمل وکړي، هغه هم څو ورځې د امريکايانو په ضد د مقاومت اکتونه وکړل او د نجف له سپارلو ئې ډډه کوله، ايراني هيئت ورغی چې قانع ئې کړي، ورپسې سيستاني لندن ته وغوښتی شو، هلته ئې ښه (معالجه) وشوه، له (نوې جذبې) سره د کويټ له لارې او د انګرېزانو په طيارې او هليکوپټر کې او بيا د ګاډو په ذريعه نجف ته ورسول شو، مقتدا صدر ئې قانع کړ او هغه هم د نجف کنجيانې وسپارلې او هم ئې خپله وسله؛ او په امريکايي حکومت کې ځو ذليلې کرسۍ ورکړی شوې!! مبارزه، جهاد او مقاومت

ئې ختم شو، همدا کانه په لبنان کي تکرار شوه، يوه مياشت د مقاومت خبري د امنيت د شورى د پرېکړه ليک مطابق پای ته ورسېدې او د لبنان جنوب بهرنيو ځواکونو ته تسليم شو!!

- هغو خلکو ته حيران يو چې د حس نصر الله د دغه څو ورځني مقاومت او د اسرائيل د سرحدي ښارونو په لوري د څو ړندو راکټونو توغولو په کلکه او له مبالغو نه په ډکو الفاظو ستاينه کوي، خو د نيويارک ستره پېښه چې په بشري تاريخ کي ئې بېلګه نه مومو، تروريستي عمل ګڼي!!! او اسامه بن لادن ته تروريست وايي، دا قضاوتونه د هغه چا دي چې جنرال ضياء الحق ته ئې له دې امله ديکتاتور ويل او تر نن ئې د خپلو تبصرو په ترڅ کي د ديکتاتور په نامه يادوى چې د افغان مجاهدينو مرسته ئې کوله، خو د جنرال پرويز مشرف نوم په دې خاطر په احترام سره يادوى او هيڅکله د فوځي ديکتاتور لقب نه ورکوي چې د همدغو مجاهدنو په ځپلو، نيولو او وژلو کي ئې د امريکايانو مرسته وکړه!! لعنت د تور زړو روافضو په داسي قضاوت!!
- د لبنان په جنوب کي د اسرائيلو عمليات کاملاً هغسي وو چې امريکايي ځواکونه ئې د افغانستان په جنوب، غرب او شرق کي ترسره کوي، د دواړو موخه سره ورته ده، امريکايان هم غواړي دا سيمي له مجاهدينو تخليه کړي او د کابل د امريکايي حکومت په واک کي ئې ورکړي، صهيونستانو همدا کار وکړ، د لبنان جنوب ئې اشغال کړ او د بيروت امريکايي حکومت ته ئې وسپارو، اوس به دېرش زره فوځ پر دې سيمي د بيروت واکمني تپي، د لبنان او اسرائيل ګډه پوله به ساتي او چا ته به د دې اجازه نه ورکوي چې له دې ځايه د اسرائيلو په لوري توغندي وتوغوي!! پوښتنه دا ده چې آيا د دومره لبنانيانو ويني د همدې لپاره توى شوې؟ آيا دې ته هم د فتحي نوم ورکولى شو؟!! دا صحيح ده چې د هغه چا هم بايد قدر وکړو چې د دښمن په لوري يوه وړه ډبره ولي، د مخالفت يوه خبره ئې له خولې وځي، دا هم بايد تشويق کړو او د مزيد څه کولو لپاره ئې وهڅوو، خو دا له انصافه لرې او د ايمان منافي قضاوت دى چې د مذهبي تعصب له امله د يوه په ستر کار خاورې واړوو

او د بل بام ته ختل آسمان ته ختل وګڼو!!

- عجیبه ده چې څوک د عراق د بعث حزب مرتد ګڼي او د سوریې د بعث حزب په اوو کتابونو مؤمن او انقلابي!! د هغه چا ایمان او اسلام ته حیرانېږو چې د شیعه وینه ورته وینه معلومېږي او د سني وینه ورته خټه!! پر عراق او افغانستان باندي د بریدونو په خلاف سکوت غوره ګڼي او په افتخار سره وایي چې موږ د بغداد او کابل په نیولو کې له امریکایانو سره مرسته وکړه او که زموږ مرسته نه وی نو نه ځې کابل داسي ژر او په آسانۍ نیولی شو او نه بغداد!! خو پر لبنان د برید په اړه په دې له ټولو مسلمانانو ګیله لري چې ولي ځې مظاهرې ونه کړې او ولي ځې دا برید پر ټول اسلامي امت برید ونه ګانو!! دوی ته وایو: تاسو په سر کي او د نیویارک له پېښې وروسته وویل چې په اسلام کي ځان وژنه حرام ده!! خو کله چې ایران په برید وګواښل شو نو تاسو وویل چې موږ څلوېښت زره سر تېري د شهادت طلبانه عملیاتو لپاره چمتو کړي!! که تاسو له دغو نه څلوېښت ځې لبنان ته لېږلي وی نو له نورو مو د شکایت او ګیلې حق درلود، یقیناً چې په هغه صورت کي به د صهیونستانو د مرګ ژوبلې شمېر تر نن ډېر زیات وو!

- مسلمانانو ته په کار دا ده چې خپل داخلي اختلافات شا ته وغورځوي، که دا مذهبي رنګ لري او که سیاسي، یو بل ته د وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، که پرون ځې دا کار نه کاوو اوس خو ځې باید وکړي، اوس خو باید ټولو ته معلومه شوې وي چې دښمن د ټول اسلامي امت په ضد شوم عزایم لري، نه سني پرېږدي او نه شیعه، که دلته شیعه د سني په ضد جنګوي؛ نو آبل ځای کي له شیعه سره همغه څه کوي چې له سني سره ځې کوي، هیڅ عاقل انسان د خپل داخلي رقیب په ضد له اصلي دښمن سره ملګرتیا نه کوي، بلکي د بهرني خطرناک دښمن د مقابلې لپاره داخلي رقابتونه هېروي، په کار ده چې مسلمانان په هر اسلامي ملک تېری پر ټول اسلامي امت تېری وګڼي، داسي نه چې پر یوه هېواد تېري ته خوښ وي، دا ځکه چې د ده رقیب ورته راپرځوي او په بل باندي تېری د دې لپاره په ټول امت

تېرى ګڼې چې له دە سرە ئې مذهبي تړاو شته!!

بريالي دي وي مجاهدين

سرلوړى دي وي اسلامي امت

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۵\۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

پر لبنان د صهيونستي رژيم برید

پر لبنان د صهيونستانو برید د صليبي ځواکونو څلورمه جګړه ده چې د مسلمانانو او اسلامي امت په ضد ئې پيل کړې، پر افغانستان برید د دې جګړې پېلامه وه، ټول اسلامي امت ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي او په ګډه او هر ځای کې د دښمن مقابله وکړي، که دا کار ونه کړي نو همداسي به يو په بل پسې په اسلامي هېوادونو بريدونه کېږي، دښمن په کابل، بغداد او لبنان اکتفاء نه کوي، پر لبنان د صهيونستانو برید وروستی برید مه ګڼئ، دښمن د ټول اسلامي امت په اړه خطرناک او شوم عزايم لري.

که د اسلامي امت بې همتو واکدارانو پر افغانستان او عراق باندې د صليبي ځواکونو د يرغل مرسته نه وی کړې، که د امريکا په ځای له هغه الله تعالی وېرېدلي وی چې د عرش مالک او د زمکې او آسمانونو ټولواک دی، که ئې د مظلومو افغانانو او عراقيانو مرسته نه شوی کولی لږ تر لږه ئې د دوی په ضد د ظالم ملګرتيا نه وی کړې، نو نن به ئې د لبنان د فاجعې نندارە نه کوله، د اسلامي امت په واکمنانو کې

داسي يو څوک هم راپيدا نه شو چي د وينزويلا او شمالي کوريا د جمهورو رئيسانو په څېر د امريکا په وړاندي د غيرت او شهامت خبره وکړي!! هر يو ئې د خپل اقتدار په غم کي او خپله بقا د پردیو په حمايت کي لټوي!! دا ځکه چي پر خپلو ولسونو د پردیو په زور تپل شوي او له خپلو ملتونو وېرېږي!! هغه چارواکي به الله تعالى او خپل ولس ته څه ځواب وايي چي په عراق او افغانستان کي ئې نه يوازي د امريکايانو ملګرتيا وکړه بلکي په دې ملګرتيا ئې افتخار کاوو او ويل ئې چي داسي ملګرتيا ته په هر ځای کي تيار يو!! چا چي افغاني او عراقي مجاهدينو ته تروريستان ويل نن په کومو سترګو لبنانيانو ته مبارزين وايي؟!! دوی خو پر لبنان باندي روان برید کي له اسرائيل او امريکا سره په جرم کي شريک دي، د دوی سياستونو دښمن ته پر اسلامي ملکونو د بريدونو جرأت ورکړی، دا دوی وو چي خپلو پلوي ډلو ته ئې وويل: د سنيانو په ضد جنګ کي له صليبي ځواکونو سره ملګري شئ!! دا اوس اوس د دوی پلوي ډلي په افغانستان او عراق کي د مسلمانانو په ضد په ټولو جګړو کي د امريکايانو تر قومندې لاندي برخه اخلي!! په عراق کي د شيعه او سني جنګ د دوی ملګرو، د دښمن په وينا او د هغه په ګټه پيل کړی، د بدر او مهدی لښکرې د دې په ځای چي د امريکايانو او انګرېزانو مقابله وکړي خپلي وسلې ئې دښمن ته وسپارلې، دا همغه خلک دي چي په عراق کي له لبنانيانو نه د دروغجني دفاع په نامه په رياکاری سره کفنونه پر سر تړي او مظاهرې کوي، خو پر کربلا او نجف ئې د امريکايي بيرغ رپېدل ومنل، همغه دي چي نن د عراق او افغانستان په فوځ او پوليس کي شامل شوي او د مسلمانانو په ضد جنګېږي. د ځينو تورمخو پر تور زړه د کرکجن تعصب داسي پرېږه توره پرده خوره ده چي د سنيانو په ضد حتى له (شيطان بزرګ) او يهودانو سره هم ملګرتيا ته چمتو دي!! دوی ته د شيعه وينه وينه ښکاري او د سني وينه اوبه!!

د لبنان جنوب ته د اسرائيلو لس زره فوځ ننوتی، خو د افغانستان په هلمند او ارزګان کي له اوه اونيو رادېخوا د امريکا تر مشری لاندي د اشغالګرو ځواکونو تر

لس زره زيات فوځ د مظلومو افغانانو په بې رحمانه وژنو لګيا دی او تر اوسه ئې د دوی د اعتراف له مخي يو لس سوه افغانان وژلي!! په نوزاد کي ئې نږدې درې سوه ښاريان ووژل، خو مورږ نه له تهرانه د دغو مظلومو افغانانو په اړه د خواخوږۍ غږ واورېدو او نه له اسلام آباده!!

مورږ د خپلو مسلمانو لبناني ورونو په نسبت همدومره خوا خوږي لرو لکه د فلسطينيانو، عراقيانو او کشمېريانو په نسبت چې ئې لرو، پر لبنان د صهيونستانو برید همداسي غندو لکه پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو برید، که ايران افغانانو ته لار ورکړي نو دوی دې ته هم تيار دي چې عراق او لبنان ته د جنګ لپاره ولاړ شي، کوم امکانات او وسايل چې د حزب الله په واک کي ورکړی شوي که د دې سلمه برخه د افغان مجاهدينو په واک کي وی نو نه به امريکا تر ننه په افغانستان کي پاتې وه او نه به صهيونستانو پر لبنان د برید جرأت کړی وو.

هغه خلک چې پر لبنان د صهيونستانو د يرغل په خلاف د اسلامي ملکونو عکس العمل سوړ ګڼي او شکايت ترې لري، بايد پوه شي چې افغانان له دوی او له ټولو هغو واکمنانو تر دې زيات شکايت لري چې د دوی اسلامي جهاد ته د تروريزم نوم ورکوي او د دوی په خلاف ئې د اسلام له دښمنانو سره لاس يو کړی!! الله تعالی حتماً هغه چا ته سزا ورکوي چې له مظلوم نه د دفاع په ځای له ظالم سره ملګرتيا کوي، الله تعالی به حتماً هغو ملکونو ته سزا ورکوي چې پرون د مظلومو افغانانو او عراقيانو په ضد له امريکايانو سره ملګري شول او نن پر لبنان باندي د برید له غندنې ډډه کوي.

لبنانيانو ته زمورږ توصيه دا ده چې پر خپل خدای توکل وکړئ، مقاومت ته ملا وتړئ، د عراقي او افغاني مجاهدينو په څېر د دښمن مقابله وکړئ، د زرقاوي شهيد په څېر باايمانه مشران ځان ته غوره کړئ، له ګاونډيو او په دوی پوري له تړلو ډلو نه هيڅ طمعه مه کوئ، ګاونډيان مو د آزادي غوښتونکو نه بلکي د خپلو غلامانو مرسته کوي، هغه چا ته وسلې او پيسې ورکوي او جنګوي ئې چې د دوی د ګټو لپاره

د خپل ولس او ملت ګټې قرباني کړي. همت وکړئ!! إن شاء الله تاسو کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ، څوک چې نن او د اسرائیلي فوځونو په شته والي کې د اوربند خبري کوي، پر هغوی باور مه کوئ، له هغوی نه وپوښتئ چې نو پرون او هغه مهال چې صهیونستانو پر لبنان یرغل نه وو کړی ولې مو د جنګ خبري کولې؟!! ولې مو صهیونستانو ته د لوی برید بهانه په لاس ورکړه؟!! دوی خو تر پرونه د عراقي مجاهدینو په ضد دا تبلیغات کول چې په خپلو بریدونو سره بهرنیو ځواکونو ته په عراق کې د مزید پاتې کېدو پلمه په لاس ورکوي، اوس باید نورو ته هم دا حق ورکړي چې ووایي: صهیونستان د یوه سازش په نتیجه کې لبنان ته ننوتي او په دې سازش کې هغه کسان لاس لري چې دوه اسرائیلیان ئې په اسارت نیولي وو او همدا پر لبنان د یرغل سبب شو!! چا چې د نیویارک او واشنګټن عملیات تروریستي عملیات ګڼل او له امریکایانو سره ئې خواخوږي اعلانوله، نه پوهېږو چې اوس څنګه د حزب الله عملیات او د اسرائیلو په ښارونو راکټې بریدونه تروریستي عملیات نه ګڼي!! چا چې د امریکایانو د خوشحالولو لپاره مسلمان مجاهدین نیول او دښمن ته ئې لاس ترلي سپارل، د دوی کورنۍ ئې له خپل هېواده ایستلې، بندیزونه ئې پرې لګول، حسابونه ئې ورته منجمد کول، اوس دې د خپلې ګناه سزا ګاللو ته چمتو شي، د امنیت د شورى له لوري تحریمونو ته دې تیار شي!! دا د مالک الملک خدای نه بدلېدونکی سنت دی چې د ظالم ملګري ته به د همدې ظالم په لاس سزا ورکوي!!

دا د ټول اسلامي امت فریضه ده چې په فلسطین، افغانستان، عراق او لبنان کې د مسلمانو مجاهدینو مرسته وکړي، په جهاد کې عملاً برخه واخلي، په ژبه، قلم، مال او نفس سره د دوی ملا تړ او ملګرتیا وکړي، الله تعالی به له هیڅا په دې ستر او عام جهاد کې د برخې نه اخیستلو هیڅ بهانه او مات ګوډ عذر قبول نه کړي. اسلامي امت ته اطمئنان ورکوو چې امریکا به إن شاء الله په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته کېږي او د دوی بېړۍ او لاس پوڅي

صهيونستان به د لبنان او فلسطين پرېښودو ته اړ کېږي، إن شاء الله دا پېړۍ د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې او د لوی او سرلوړي اسلامي خلافت د تأسيس پېړۍ ده، مسلمانان ويښ شوي او نور نو له دې زيات د پردیو اسارت او غلامي نه شي زغملی.ژوندي دي وي مجاهدين، رپانده دي وي د اسلام بيرغ.

حکمتيار

افغانستان ۱۳۸۵\۵\۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د استقلال ورځ

وَ مَن يُقَتِلْ فی سبيل اللّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِب فَسوْف نُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً

گرانو هېوادوالو!

زما د ايمان او عقيدې ورونو او خوېندو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن له انگرېزانو نه د استقلال ورځ لمانځل کېږي! دا ورځ مورږ ته راپه يادوی چي الله تعالی زمورږ مجاهدو پلرونو ته ۸۷ کاله د مخه پر انگرېزانو بری ورکړ، داسي لکه چي ۱۷ کاله د مخه ئې د شوروي اتحاد پر ځواکونو مورږ ته بريا راپه برخه کړه، خو راشئ وگورو چي دا ولي نه مورږ هلته په دې بريالي شوو چي آزاد، خپلواک او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه د روسي فوځونو له ايستلو نه وروسته؟ انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ظالم او مستبد پاچايان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چي د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنگېږي او د روسي فوځونو نيم گړی مأموريت پوره کړي!! دا دی اوس يو ځل بيا زمورږ هېواد د پردیو تر اشغال لاندي دی، د انگرېزانو او

امریکایانو ترمشرۍ لاندي صلیبي ځواکونه زمورږ پر هېواد حکومت کوي او د افغانستان په ګوټ ګوټ کي د دوی بیرغونه رپېږي!! آیا دا زمورږ لپاره یو ستر پېغور نه دی؟ آیا دا زمورږ د ایمان او غیرت لپاره یوه آزموینه نه ده؟ او آیا دا زمورږ دین، مذهب، خپلواکي او آزادۍ ته څرګند ګواښ نه دی؟ بیا ګورئ چي نیواکګران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادۍ او دیموکراسۍ اتلان جوړوي او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادي بخښونکو او بیا ودانونکو په نامه ستایي!! بیا آزادي غوښتونکي مجاهدین د (اشرارو)، (تخریبکارانو) او (تروریستانو په نامه یادوي او زمورږ ملت او مجاهدینو ته همغه څه وایي چي انګرېزانو او د دوی شاه شجاع ۸۷ کاله د مخه ویل او روسانو ۱۷ کاله مخکي!! دا دی تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زمورږ پر اورږو د آزادۍ د یوې بلي جګړي درونده پېښې کیښود، بیا له مورږ نه غواړي چي د میوند او جګدلک خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چي بری ئې نږدې برېښې، إن شاء الله زمورږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسي ماتې ورکوي لکه چي پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماتې ورکړه، مورږ د الله تعالی په ژمنتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چي إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کي، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکیلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلک او میوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندي به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به ماتې کړي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چي د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی په ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کي واچوي او نړۍ والو ته به اعلان کړي چي نور نو افغانان آزاد او خپلواک دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

ورونو خويندو!

ټول با ايمانه افغانان يووالي، وروروليِ او وحدت ته رابلم، ټول افغان ولس بايد يو بل ته د وروريِ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، بايد پرې نږدي چې د هېواد په هيڅ ګوټ کي اشغالګران يوه شېبه آرامه تېره کړي، اوس د يوه ستر ملي پاڅون وخت رارسېدلی، په دې پاڅون کي بايد ټول افغانان فعاله برخه واخلي. افغان ولس ته په کار ده چې هغه څېرې د دښمن د خدمتګارانو په نامه وپېژني چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، ورونه قومونه سره جنګوي، د قوم په نامه ځان ته امتيازات غواړي، د جهاد مخالفت کوي او افغان ولس دې ته رابلي چې اشغالګرانو ته تسليم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چې د څو پيسو لپاره خپل ايمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پوليسو په ليکو کي ودرېږي او د بهرنيو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېرى ئې همغه دي چې پرون له روسانو سره يو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل او نن امريکايانو ته تسليم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

مورِ هغو خلکو ته حيران يو چې د انګرېزانو تر بيرغ لاندي له انګرېزانو نه د آزاديِ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې له ځانه پرته څوک دوکه کولی شي؟!!په داسي حال کي چې اوس د هېواد په ګوټ ګوټ کي د بهرنيو ځواکونو نظامي اډې جوړې شوې، د هري اډې پر سر د دوی بيرغونه رپېږي، زندانونه لري، آزادي غوښتونکي افغانان نيسي، زندانونو ته ئې لېږي، پر کليو ئې بريدونه کوي او پر کورونو ئې بمونه وروي، په ټول هېواد کي ئې تر اتيا زيات د راډيويي او تلويزيوني خپرونو سټيشنونه جوړ کړي، نږدې درې سوه ورځپاڼې، مجلې او نشريې خپروي، د افغاني فوځ او پوليس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد زمکه او هم هوا د دوی په واک کي ده، د جمهور رئيس امنيت، حتی په ارګ کي هم دوی ساتي!! نو څوک به دا ومني چې افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخليک څښتن!! إن شاء الله افغانان

به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چي ټول بهرني نيواکګر ځواکونه زمورږ د ګران هېواد له لوېشت لوېشت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کي د اسلام بيرغ رپانده وي او مورږ د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بريالي دي وي مجاهدين

آزاد او خپلواک دي وي افغانستان

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

د ميزان ۱۵

نن د ميزان د پنځلسمي هغه توره ورځ ده چي پنځه کاله د مخه د امريکا تر مشرۍ لاندي زمورږ پر ګران هېواد تېری وشو، په دې تېري کي نه يوازي د امريکا پلوي ملکونو برخه واخيسته، بلکي زمورږ د کينه کښو ګاونډيو منافقو چارواکو هم د دوی ملګرتيا وکړه. دا يو بل صليبي جنګ وو چي له افغانستانه پيل شو او عراق ته ځي لمن وغزېده، که د افغانستان او عراق زړه ورو او په خدای مينو مجاهدينو د دوی مخه نه وی نيولې او دلته له کلک مقاومت سره نه وی مخامخ شوي نو نن به هم په منځني ختيځ کي د امريکايانو موخي ترسره شوې وې او هم په مرکزي آسيا کي، د لوی اسرائيل جوړولو خوب به ځې رښتيا شوی وو، د مرکزي آسيا زېرمې به د دوی په لاس کي پرېوتې وې او ايران او سوريه به هم د عراق په برخليک اخته شوي وو.

ځيني افغانان دا ګمان کوي چې د ميزان د پنځلسمې يرغل د سپتمبر د يولسمې د پېښو او په نيويارک او واشنګټن د بريدونو په خلاف يو عکس العمل وو، حال دا چې پر افغانستان باندې د حملې پلان د سپتمبر تر پېښو لا د مخه جوړ شوی وو، هغه وخت چې شمالي ټلوالي تخار له لاسه ورکړ، امريکايانو له پاکستانه وغوښتل چې بايد طالبان له تخاره په شا شي، د آی اس آی جنرال کندهار ته ولاړ، طالبانو ته ئې د تخار د پرېښودو وينا وکړه، هغوی ونه منله، د کندهار له واکمنانو سره وېره راپيدا شوه چې ښايي پاکستان به د هغو پاکستاني طالبانو له لاري څه کار وکړي چې د خواجه بهاء الدين په لومړي خط کې پراته وو، نو ځکه ئې هغوی له لومړي خط نه په شا کړل، امريکايانو او روسانو د تخار او مزار د نيولو لپاره د ګډو عملياتو پلان جوړ کړ، په دې کې به د روسيې، ازبکستان او تاجکستان اوه لس زرو فوځيانو برخه اخيستله، ايران هم په دې کې د يوه فعال غړي په توګه شريک وو، د تاجکستان او ازبکستان له لاري به برېد کېدو، د جنګ مصارف امريکايانو په غاړه اخيستي وو، د يولسم سپتمبر پېښو يوازې دومره کار کړی چې دا ګد عمليات ئې دوه مياشتې رامخکې کړل، تاسو وليدل چې د همغه مخکني توافق په اساس نومورو هېوادونو د افغانستان په نيولو کې د امريکايانو ملګرتيا وکړه، چا اډې ورکړې، چا شمالي ټلواله دې ته چمتو کړه چې د امريکايانو د زمکني فوځ په توګه د هغوی تر قومندې لاندې وجنګېږي، چا د خپلې فضا له لاري د دوی جنګي جهازونو ته د الوتو او پر کندهار او هرات د بمبارۍ اجازه ورکړه، په خواجه بهاء الدين، پنجشير، دره سوف، کې د قومندې ګډ مراکز جوړ شول، د همدغو هېوادونو افسرانو په ګډه د عملياتو سوق او اداره په غاړه درلوده او د امريکا هوائي ځواکونو ته ئې کوردينات ورکول.

ځيني ګمان کوي چې امريکا د القاعدې د ځپلو لپاره پر افغانستان برېد وکړ، دوی د امريکا له عزايمو او په دې سيمې د اوږد مهاله تسلط لپاره د دوی له ستراتېژي خبر نه دي، نه پوهېږي چې د مرکزي آسيا په ذخايرو د تسلط په لټه کې دي، په دې سيمې د تسلط لار له افغانستانه تېرېږي، روسيه او ايران غواړي دا لار

خلاصه نه شي او امريکا غواړي پر افغانستان له بشپړ تسلط نه وروسته ژر تر ژره دا لار پرانېزي، که امريکايانو له القاعدې نه د غچ اخيستلو په موخه دا جنګ پيل کړی وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورولو او د القاعدې د مرکزونو له ختمولو وروسته بايد له افغانستانه وتلي وی، اوس خو القاعده په عراق کي په ځرګنده توګه د دوی مقابله کوي، يو مشر ئې په شهادت رسېږي او بل غوره کوي، اوس خو په افغانستان کي د القاعدې مراکز نه شته، جنګيالي ئې عراق ته کوز شوي، دوی خو له القاعدې څخه نه بلکي له افغانانو غچ اخيستی، بې ګناه افغانان ئې وژلي، د دوی کورونه ئې وران کړي، د دوی هېواد ئې اشغال کړي، دا دی ګورئ چي په خپله د امريکايانو د اعتراف له مخي يوازي د پنجوايي او ژېړي په ولسوالیو کي د دوو اونيو عملياتو په ترڅ کي ئې پنځه سوه بې وزلي او بې ګناه افغانان ووژل، درې اونۍ تر دې د مخه ئې په هلمند کي تر دې زيات بې ګناه افغانان په خپلو وينو کي ورغړول، دا تېر پنځه کاله هره مياشت همداسي تېره شوې!! خو دا ولي د دوی ژوره کينه نه ختمېږي؟ ولي همدومره مرګ ژوبله د غچ لپاره کافي نه ګڼي؟ ولي د مزيد وينو تويولو او وژلو لپاره د خپلو فوځونو شمېر زياتوي او په افغانستان کي د لازيات پاتې کېدو هوډ ځرګندوی؟

د پاپ وروستۍ وينا وښوده چي د فلسطين، افغانستان، عراق او لبنان جنګونه يوازي د بش، بلير او د دوی د لاس پوڅې اسرائيل جنګونه نه دي، دا د مخکنيو صليبي جنګونو تسلسل دی، تاريخ ښودلې چي پاپان تل د امپراطورانو په خدمت کي وي، تل د هغوی جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، پاپ نن همغه خبره وکړه چي څو ورځې مخکي بش کړې وه، پاپ دومره کمزوری او ضعيف دی چي د کاغذ له مخي هم خبري نه شي کولی، مسيحيان هغه وخت يو څوک پاپ کړي چي له زړښته نه په لاره سم تلی شي، نه خبري کولی شي، نه ئې سترګې سم کار کوي او نه حافظه!! که د پاپ حافظه روغه وی نو د اسلام او پيغمبر عليه السلام په شأن کي به ئې هيڅکله داسي پوچه خوله نه خوځوله، د ده هغه جنګونه نه دي په ياد چي د صليب تر نشان

لاندي په اروپا، هسپانيا، آسيا او افريقا کي ترسره شوي او دومره بې ګناه خلک په کي وژل شوي چي د پاپ بنډيکټ د ايالت تر نفوس ئې شمېر زيات دی!! دا نن په افغانستان او عراق کي د امريکا، بريتانيا، کاناډا او استرالیا... يرغلګر فوځونه د کرسمس عيدونه لمانځي، د ګوانتانامو، ابوغريب، بګرام او کندهار په زندانونو کي کرسمس لمانځل کېږي، پاپ به د بايبل هغې برخي هم نه وي په ياد چي د بايبل انبياوو؛ پاچايانو ته د بايبل د خدای له لوري په نورو قومونو د برید او يرغل پيغامونه رسولي او ورته ويلي ئې دي چي له غزې تر لبنان پوري او د مديترانې له ساحله تر فرات پوري ټوله سيمه خدای اسرائيليانو ته ورکړې، خدای درته امر کوي چي دا سيمه ونيسئ، اوسېدونکي ئې ووژنئ، په هيڅا رحم مه کوئ، نارينه، ښځي، ماشومان او څاروي ئې له تېغه تېر کړئ، فصلونو او باغونو ته ئې اور واچوئ او ښارونه ئې وران کړئ!! څوک چي په بايبل ايمان لري او هغه سپېځلی کتاب ګڼي څنګه اسلام د تورې دين ګڼي؟ د بايبل لويه برخه هغو قومي جنګونو ته مختص شوې چي پاچايانو تر سره کړي او د بايبل په وينا د بني اسرائيلو خدای په خپله په دغو جنګونو کي برخه اخيستې او په هغه جنګ راضي شوی چي ډېره وينه په کي توی شوې او ډېر ورانی په کي شوی او په هغه جنګ غصه شوی چي په مفتوحه سيمي کي کوم اسير انسان يا کوم حيوان ژوندی پرېښودل شوی!!! هو؛ اسلام د تورې دين دی، اسلام د لمانځه او روژې په څېر وسله وال جهاد هم فرض کړی، خو د حق او عدالت لپاره او له مظلومانو نه د دفاع په خاطر او د مسلح ظالمانو په ضد، اسلام وايي: مه ظلم کوئ او مه ظلم منئ، له الله تعالی پرته بل ته سر مه ټيټوئ، د مظلومانو مرسته وکړئ او د ظالمانو له منګولو ئې وژغورئ. اسلام د يوه بې ګناه انسان وينه په ناحقه تويول داسي ګڼي لکه د ټولو انسانانو وژل.

ګرانو هېوادوالو!

افغانستان يوه بل انقلاب ته ضرورت لري، يوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چي په يوه مستقل، خپلواک او اسلامي افغانستان منتج شي،

مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړیوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمورِ کینه کښ ګاونډیان ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلي ډلې ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتیِ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازي همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، یو بل ته د وروریِ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناک حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

امریکایان او د دوی ګوډاګیان دې پوه شي چې نه د وسلو په زور، نه د بې ګناه افغانانو په عام وژنو سره، نه د نورو فوځونو په راوستلو سره او نه په جګړې کې د اروپا په راښکیلولو سره کولی شي مقاومت وځپي او افغانستان د تل لپاره په خپل اشغال کې وساتي، له وتلو پرته او د افغانانو خپلواکیِ ته له احترامه پرته له بلي لارې د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، تاسو وتوانېدئ چې ناټو په جنګ کې راښکیل کړئ، غواړئ خپلې پښې سپکې کړئ او خپل ځاني او مالي تلفات راکم کړئ، ښایي تاسو او ستاسو ګوډاګیان داسي وانګېري چې د فوځونو د شمېر په زیاتولو سره به مقاومت وځپل شي او د کابل امریکایي حکومت به پر اوضاع مسلط کړی شي، خو حقیقت دا دی چې که موجود څلوېښت زره بهرنی فوځ یو لک څلوېښت زره هم شي، نه مقاومت ځپلی شي او نه پر اوضاع مسلط کېدی شي.

ګرانو هېوادوالو!

ځيني افغانان دا پوښتني کوي چې له روان بحران نه د هېواد د ايستلو لار کومه ده، څنګه کولی شو جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو او تلپاتې صلح او ډاډمن امنيت تأمين کړو؟ د دوی په ځواب کي وايو: د بحران د حل يوازنۍ لار همغه ده چې مورږ د روسانو په ضد غوره کړه، تر هغه جهاد ته ادامه ورکول چې ټول بهرني ځواکونه زمورږ له هېواده ووځي او افغانانو ته د دې فرصت ورکړی شي چې خپل برخليک په خپله او د پردیو له لاسوهنو پرته وټاکي. د مجاهدينو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي
- داسي موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کي هغه ډلي برخه ونه لري چې د بن په غونډي کي ئې برخه واخيسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډيوګانې، ټلويزيونونه، مجلې او اخبارونه وترڼ شي چې د بهرنيو ځواکونو لخوا اداره او تمويل کېږي او د دوی په ګټه فعاليت کوي.
- د بن په غونډي کي چې کومو هېوادونو برخه اخيستې او د امريکايانو د يرغل ملا تړ ئې کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد کي د ملت د خوښي منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کي واخلي او په دې اړه مناسب تصميم ونيسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونيسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخليک وټاکي او د خپلې خوښي حکومت جوړ کړي.
- بيا د ټول ملت حقيقي استازي راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصميم ونيسي.
- که دا شرائط تأمين شي، نو مجاهدين د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنيت په راوستلو کي هرراز مرستي ته تيار دي.
- ملت ته ډاډ ورکوو چې ټول صالح او باايمانه مجاهدين به د تل لپاره د دوی په

څنګ کي وي، تر هغه به جهاد ته ادامه ورکوي چي ټول اشغالګر ځواکونه زمور د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې ووځي. إن شاء الله هغه ورځ به ډېر ژر راشي چي امریکایان به د روسانو په څېر سرټیټي زمور له هېواده وځي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي به له اسلامي بیرغه پرته بل بیرغ نه رپېږي. د هغې ورځي د رارسېدو په هیله.

رپانده دي وي د اسلام بیرغ بریالي دي وي مجاهدین

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۷\۱۵

بسم الله الرحمن الرحیم

پیام تبریکی عید سعید فطر

إِنّ اللّهَ یُدَفِعُ عَنِ الّذِینَ ءَامَنُوا إِنّ اللّهَ لا یحِب کلّ خَوّانٍ کَفُورٍ * صدق الله العظیم

هموطنان عزیز!!

برادران و خواهران! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حلول عید سعید فطر را به شما ملت مظلوم و رنجدیده خود تبریک می گویم. به شما که این عید را نیز در شرایطی تجلیل می کنید که کشور تان در اشغال نیروهای صلیبی تحت فرمان انگلیسها و امریکائیهاست، پرچم های بیگانگان بر فراز پایگاههای نظامي اشغالگران در کشور ما در اهتزاز است، دستگاههای رادیوئی و تلویزیونی شان فعال و نشراتش چنان که گویا این کشور مستعمره دائمی آنان

است، طیاره های جنگی شان فضای کشور ما را در کنترول خود دارد، نیروهای زمینی شان جاده ها، میدانهای هوایی، و تمامی نقاط ستراتیژیک را، و مشاورین شان تمامی ادارات ملکی و نظامی را، هر زمانی، بر هر شهر و قریه ای که خواسته اند بم می ریزند، تانکهای شان در جاده ها گزمه می دهند و قدرت نظامي خود را به رخ افغانها می کشند، به هر قریه ای که بخواهند هجوم می برند، دروازه هر خانه ای را به زور باز می کنند، حق دستگیری و قتل هر افغاني را به خود داده اند، هر روز ده ها افغان مظلوم و بی دفاع را به خاک و خون می کشند، تنها در ماههای شعبان و رمضان و طی حملات گسترده شان در کندهار، هلمند و ارزگان بیش از دو هزار اهالی بی گناه این مناطق را شهید و مجروح کردند، نزدیک به هفتاد هزار خانواده از ولسوالیهای ژېړي، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد را به ترک خانه ها و هجرت به مناطق دیگر وادار ساختند، کابل اکنون به چنان پایگاه نظامي نیروهای اشغالگر درآمده است که بر فراز آن طیاره های بم افگن و بر جاده هایش تانکهای دشمن گزمه می کند. عید کابل در واقع عید شهر اسیر و محکوم است، عید واقعي افغانها زمانی فراخواهد رسید که افغانستان آزاد باشد و افغانها مالک سرنوشت خود، بساط سلطه اجنبی بر کشور ما برچیده شده، تمامی نیروهای بیگانه از وجب وجب کشور ما خارج گردد، فضای جنگ، بی امنیتی، ترس و بیم جایش را به صلح، امنیت و آرامش تخلیه کند، در تمامی کشور و برفراز هر دفتر و هر مرکزي پرچم شکوهمند اسلام، این نشان پرجلال آزادی و آزادمنشی در اهتزاز بوده، قدرت در اختیار حکومت منتخب اسلامی و در دست زمامداران امین، خدا ترس، وطن دوست و مورد اعتماد ملت باشد، و تمامی افغانهای مهاجر و آواره به کشور شان و به ده و قریه شان برگردند، نه کسی از تجاوز به سر و مال خود بیمی داشته باشد و نه از تعرض به عرض و آبروی خود، إن شاء الله چنین روزی بزودی فراخواهد رسید، به امید فرارسیدن چنین روزی و به مناسبت این عید عرایضی خدمت ملت مؤمن خود دارم:

- حال باید به همه ثابت شده باشد که تجاوز نیروهای اشغالگر امریکائی بر کشور ما با همان عزایم و انگیزه ها توأم بود که نیروهای شوروی و زمامداران آن وقت مسکو در سر داشتند، و معامله این جنایتکاران با ملت مظلوم ما از هیچ نگاهی با معامله آنها تفاوتی ندارد، شعارها و ادعاهای پوچ و میان تهی بازسازی، صلح، امنیت و دیموکراسی همان شعارهائیست که همواره هر اشغالگری برای تحمیق و اغفال بومیان مستعمرات خود عنوان می کند!! همه شاهد اند که انگلیسها و امریکائیها طی پنج سال گذشته در برخورد شان با افغانها و کشور شان چه جنایاتی نبود که مرتکب نشدند؟ برخورد وحشیانه اینها اگر بدتر و قبیح تر از برخورد روسها نبود به هیچصورتی کمتر از آنها نبود، آیا آنچه علیه زندانیان مظلوم ما در زندانهای جهنمی بگرام، کندهار و گوانتانامو مرتکب شدند و آنچه هم اکنون هر روز در جریان عملیات نظامي شان علیه مردم بی دفاع ما در دهات مرتکب می شوند، تلاشي خانه ها، دستگیری، لت و کوب، بستن و کشتن افغانها به اتهام همکاری با مجاهدین، آتش زدن به اجساد کشته های شان، لشکر کشي های پیهم و توسل به عملیات گسترده در جنوب، شرق و جنوب غرب کشور، و تهدید مردم به اینکه اگر خانه های شان را ترک نگویند و منطقه را تخلیه نکنند، زیر بمباردمانها و آتش توپ و تانک جان خواهند داد، و آغاز عملیات قبل از پایان ضرب الاجل، بمباریهای کور و انداخت بی محابای توپ و تانک و کشتار بی رحمانه مردم ... اینها و دهها جنایت دیگری که قلم از نوشتن آن ننگ دارد و آنچه تا هنوز افشاء نشده، آیا اینها چیزی نیست که افغانهای مظلوم روزانه شاهد آن اند؟ آنچه در ژېړی، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد مرتکب شدند، روسها و کمونستها نیز ارتکاب آن را مایه ننگ می پنداشتند.
- امروز پوچي و بیهودگی ادعای ناافغانانی به همه هویدا گردید که می گفتند: غرض تأمین صلح و امنیت در کشور حضور طویل المدت نیروهای اجنبی در افغانستان ضروریست!! دوام جنگ و تشدید روزافزون آن به همه ثابت کرد که

حضور نیروهای بیگانه باعث ادامه جنگ و بی امنیتی است نه ضامن صلح و امنیت، تا زمانیکه اشغال ادامه دارد و تا زمانیکه حکومتهای دست نشانده اجانب بر مقدرات مردم حکومت می کند، جنگ نیز ادامه خواهد داشت. روسها با تحمیل حکومت مزدور شان آتش جنگ را افروختند، امریکائیها بر نقش قدم آنان گام گذاشتند، تجربه ناکام آنانرا تکرار کردند، افغانستان بی دفاع را مورد تاخت و تاز قرار دادند، پس از اشغال کابل حکومتی مزدوری را در بن ساختند و وزارتخانه ها را به گروهایی اختصاص دادند که وابسته به شش کشور موئید و همکار امریکا در این هجوم بودند و به این ترتیب باعث ادامه جنگی شدند که آتش آنرا زعمای مسکو افروخته بودند. امریکائیها به دلیل همکاری تمامی همسایگان افغانستان در جنگ منتظر نتایج دلخواه بودند و انتظار آنرا نداشتند که با مقاومت دوامداری روبرو شوند، ولی امروز و پس از پنج سال جنگ، اعتراف می کنند که در محاسبات شان مرتکب اشتباه شده اند، با توسل به قدرت نظامي نمی توانند اوضاع را مهار و مقاومت را سرکوب یا تضعیف کنند، امروز وضع کشور را چنان می خوانند که نه در پایتخت امنیت وجود دارد و نه در بقیه ای شهرهای بزرگ و شهراهها، نه قطارها، گزمه ها و پایگاههای نیروهای اشغالگر از حملات کوبنده مجاهدین مصئون اند! نه عامه مردم احساس امنیت می کنند و نه زمامداران!!

- کسیکه از یک سو بر دوام حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد و از سوی دیگر ادعای علاقه مندی به خاتمه جنگ را دارد، یا جاهل است یا دروغگو، خائن، مبلغ اجنبی و در پی تحمیق افغانهای هوشیار!! جنگ فقط زمانی پایان خواهد یافت و صلح تنها زمانی تأمین خواهد شد که نیروهای اجنبی کشور ما را ترک بگویند، مداخله در امور داخلی کشور ما متوقف شود، پس از آشتی ملي و در نتیجه تفاهم بلاواسطه میان افغانها حکومتی موقت مورد تائید ملت تشکیل گردیده و تحت اشراف آن انتخابات آزاد و عادلانه برگزار شود و اقتدار به حکومت منتخب انتقال یابد.
- به ملت مظلوم خود اطمئنان می دهم که نیروهای امریکائی هیچ راهی دیگر

جز خروج بلاقید و شرط از افغانستان ندارد، حتماً بیرون خواهند رفت و إن شاء الله به زودی، اگر روسها با صد و بیست هزار سرباز تا دندان مسلح نتوانستند کشور عزیز ما را برای همیش اشغال کنند، امریکا و ناټو نیز با چهل هزار سرباز مست و لاابالی خود قادر به اشغال دائمی افغانستان نخواهد شد. مطمئنم که سرنوشت شبیه به اتحاد شوروی در انتظار امریکاست، و این سنت دائمی و تغییر ناپذیر الهیست که قدرت های مست و مغرور و عامل فساد و ظلم را به مرگ و نابودی محکوم نموده، بشریت را از شر آن نجات دهد.

- مجاهدین با پروردگار شان عهد بسته اند که امریکائیها و شرکای جرم شانرا چون روسها از کشور خود بیرون کنند، به نام خدا تعهد کرده اند که تا آزادی کامل کشور و اخراج تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور شان، سلاح را بر زمین نگذاشته و لحظه ای دشمن را آرام نگذارند.
- مجاهدین مؤمن و هدفمند همواره با دشمن اصلی می جنگند، می خواهند هر مرمی شان در سینه دشمن اصلي فرو رود، از عملکرد کسانی اظهار برائت می کنند که به جای ادامه حملات کوبنده بر دشمن اصلي به انفجارات در مساجد، قتل ملاها، آتش زدن به مکاتب متوسل می شوند، اینها کار مجاهدین نه بلکه کار انگلیسها و امریکائیها بوده، جواسیس سی آی ای در آن آلوده اند، انفجار در مسجد جامع هرات غرض ترور خطیب معروف و داعی مخلص این مسجد و تمامی انفجارات از این نوع که قربانیان آن مردم بی گناه بوده، همه به هدایت اداره های استخباراتی اشغالگران و توسط حکام محلی انجام شده است، حکامی که برای ارضای اجانب به هر جنایت و خیانت حاضر اند. مجاهدین واقعي به خوبی درک می کنند که نه با تخریب مکاتب و مساجد صدمه ای به اشغالگران می رسد و نه ترور مبلغین ذلیل و اجیری که در بدل مزد اندکی استخدام می شوند ارزشي برای آنان دارد، برعکس این نوع ترور ها مواد تبلیغاتی و بهانه ای برای ترور شخصیتهای صالح و علمای با عمل در اختیار دشمن می گذارد، مفتی هایی که فتوای قتل اینها را صادر می کند،

مفتی های جاهل اند، همینها بودند که فتوای جنگ با مجاهدین و ائتلاف با جنرالهای کمونست را نیز صادر می کردند و اکنون در کابل و در خدمت امریکائیها اند. مجاهدین می دانند که هدف شان تخریب مکاتب نه بلکه از پا درآوردن کسانیست که از این مکاتب سنگری به نفع دشمن و علیه اسلام و ملت ما درست کرده اند، دشمن اصلي ما آنهایی اند که از مکتب، شفاخانه و مسجد پوششي برای ادامه اشغال افغانستان می سازند.

- از همهٔ افغانهای مؤمن و آزادیخواه این انتظار را داریم که دست در دست مجاهدین گذاشته، در کنار کسانی بایستند که بمنظور اخراج نیروهای بیگانه از کشور و تشکیل حکومت منتخب و مورد پسند ملت خود این جهاد مقدس را آغاز کرده اند، همراهی و تائید صادقانه از این مجاهدین واجب دینی تمامی مسلمانان است، افغانهایی که در این جهاد شرکت نکنند، بزودی پشیمان و با حسرت وندامت روبرو خواهند شد، إن شاء الله کشور ما بزودی آزاد گردیده، نیروهای اشغالگر رانده خواهند شد و آنگاه مخالفین جهاد نه در برابر خدای خود عذری موجه خواهند داشت و نه در برابر مردم، هم در برابر خدا خجل و شرمنده خواهند بود و هم در برابر مردم. ذلت و رسوایی دنیا و آخرت نصیب کسانی خواهد شد که دشمنان اسلام را در جنگ علیه اسلام و مسلمانان کمک کردند.
- مطمئن باشید که امریکائیها در تمامی برنامه های شان ناکام بوده اند و به هیچ هدفی نایل نشده اند، نه قادر به سرکوبی و تضعیف مقاومت شدند، نه بر اوضاع مسلط شدند، نه امنیت کاذب و دروغین شانرا تأمین کردند، نه جلو کشت و قاچاق مواد مخدر را گرفتند، آنها کابل را برای مسکو و شرکای منطقوی شان فتح کردند، گروههایی را بر اریکه قدرت نشانده و حکومت، اردو و پولیس را از آنان ساخته اند که ائتلاف تحت رهبری مسکو با مصارف بی دریغ و هنگفت چند ساله قادر نشد اینها را به اینجا برساند!! امروز خود اعتراف می کنند که با جنگ نمی توان بحران افغانستان را حل کرد و مقاومت را از میان برد، می گویند تولید مواد مخدر در سال

جاری پنجاه در صد بیش از سال گذشته خواهد بود، خود می گویند که اداره فاسد است، رشوت و اختلاس به اوج خود رسیده، زمامداران در فساد، رشوت، و قاچاق مواد مخدر تا گلو غرق اند!! اینها حرفهائیست که امروز از دهن هر کسی شنیده می شود!! مایه تعجب است که آنها از کسانی انتظار صداقت، اخلاص و پاک دامنی را دارند و گمان می کنند که شاید بتوان از اینها یک اداره موفق، باکفایت، صالح درست کرد که در برابر چند دالري کشور، عزت و ایمان شانرا می فروشند، دیروز تحت فرمان افسران شوروی با ملت خود جنگیدند و امروز تحت فرمان انگلیسها می جنگدند!!

- ما خواهان حل عادلانه، مطمئن و پایدار بحران کشور و خاتمه فوری و دائمی جنگ هستیم، اگر نیل به این هدف از طریق دیگری جز جنگ میسر می بود، ما بی درنگ و قبل از همه آنرا اختیار می کردیم، اگر امروز نیروهای اشغالگر از کشور ما خارج شود، و به ملت ما حق تعین سرنوشت بدون فشار و مداخله بیرونی داده شود، ما حاضر به بحث در تمامی قضایای دیگر هستیم، گروههایی که به نیروهای انگلیسی و امریکائی پناه برده اند و گمان می کنند که بدون سایه حمایت این نیروها آینده تاریک دارند، به ایشان می گوئیم: بسوی خدا و ملت خود برگردید، بر افغانها اعتماد کنید، ملت حاضر است توبه شما را بپذیرد، عفو کند و آینده تانرا تضمین نماید، ما افغانستان آزاد، مستقل، سربلند و متحد دارای نظام اسلامي می خواهیم، به عفو، گذشت و آشتی باور داریم، نه به فکر انتقامیم و نه از طریق جنگ و اعمال قوه در پی رسیدن به قدرت.
- در حالیکه تمامی مجاهدین و فرد فرد ملت را به برادری و وحدت کامل دعوت می کنم، قیام بزرگ ملي برای آزادی و نجات کشور را قضیه حاد و جدی روز می خوانیم و از همهٔ اقشار ملت می خواهیم در این قیام تاریخی شرکت کنند. به مجاهدین مکرراً اطمئنان می دهم که إن شاء الله روز پیروزی شما بر دشمن دور نیست. به امید فرارسیدن آنروز!

مرگ بر امریکا و عمالش

زنده باد مجاهدین دلیر اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۷\۳۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د اختر مبارکی پیغام

إِنّ اللّهَ يُدَفِعُ عَنِ الّذِينَ ءَامَنُوا إِنّ اللّهَ لا يحِب كلّ خَوّانٍ كَفُورٍ * صدق الله العظيم

گرانو وطنوالو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وايم، افغانان دا اختر هم په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انګرېزانو او امريکايانو تر مشرۍ لاندي د صليبي ځواکونو په لاس اسير دی، په ګوټ ګوټ کي ئې د پردیو بيرغونه رپېږي، راډيوګانې او ټلويزيونونه ئې داسي خپرونې کوي لکه چي افغانستان د دوی دائمي مستعمره وي! د پردیو جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چي وغواړي بمونه وروي، ټانکونه ئې زمورِ د هېواد پر سرکونو ګزمې کوي، په کوم کلي چي وغواړي بريد کوي، د هر کور دراوزه په زور خلاصوي، د هر افغان د نيولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، يوازي د روژې او شعبان په مياشتو کي ئې، په

کندهار، هلمند او ارزګان کي تر دوو زرو زيات بې ګناه افغانان په وينو کي ورغړول، د ژېړي، پنجوايي، موسی قلعه او نوزاد په ولسوالیو کي ئې نړېدې اویا زره کورنۍ دې ته اړ کړې چې خپل کور کلی پرېږدي او نورو سيمو ته هجرت وکړي، کابل نن د بهرنيو ځواکونو داسي نظامي اډه ده چې پر سر ئې د دوی جهازونه ګرځي او پر سړکونو ئې د دوی ټانکونه. د کابل اختر په حقيقت کي د يوه محکوم او اسير ښار اختر دی، د افغانانو واقعي اختر به هلته وي چې افغانستان آزاد او افغانان خپلواک وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلي وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، قدرت د ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي، په ټول هېواد او د هر دفتر او هر مرکز د پاسه د اسلام پرتمين بيرغ، دا د آزادۍ، عزت او سرلوړۍ نښه، رپانده وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد او خپل کور کلي ته ستانه شوي وي. إن شاء الله دا ورځ به خامخا او ډېر ژر راځي. په دغه هيله او د دغې ورځې په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرايض لرم:

- اوس بايد ټولو ته ثابته شوې وي چې زمونږ پر هېواد د امريکايي يرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چې روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چې روسانو کول، د بيادانولو او د سولې، امنيت او ديموکراسۍ شعارونه همغه غولوونکي شعارونه دي چې هر يرغلګر ځواک ئې د ايل شوو ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانانو په خپلو سترګو وليدل چې امريکايانو او انګرېزانو په تېرو پنځو کلونو کي له دوی او د دوی له هېواد سره څه وکړل، د دوی وحشيانه سلوک که تر روسانو زيات کرکجن نه وي نو په هيڅ صورت کي ترې کم نه دی، آيا هغه څه چې دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کي له مظلومو بنديانو سره وکړل او هغه څه چې د نظامي عملياتو په وخت کي ئې له بې وزلو کليوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلک له مجاهدينو سره د ارتباط په نامه نيول، وهل او وژل او بيا د مړو پر اجسادو تېل شيندل او اور وراچول، په لويو سيمو کي پراخ

عملیات ترسره کول او خلک په دې ګوابنل چې که فوراً له سیمې ونه وځي او خپل کورونه پرې نه ږدي، وژل کېږي او متصل د دې ړندې بمبارۍ او د توپونو او ټاکونو بې درېغه ډزې پیلول او په سلهاوو بې ګناه خلک وژل، دا او ډېر نور چې قلم ئې له لیکلو حیاء کوي او ډېر هغه څه چې ورو ورو به افشاء کېږي، آیا دا ټول هغه څه نه دي چې افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟ په پنجوایي، ژېړي، نوزاد، موسی قلعه کې چې دوی کوم جنایات وکړل، روسانو او کمونستانو ترې ډډه کوله!!

- نن د هغو ناافغانانو د دې بې بنسټې او غلطې خبرې بېهوده والی هر افغان ته ثابت شو چې ویل ئې: په هېواد کې د امنیت او سولې د تأمین لپاره د بهرنیو ځواکونو اوږد مهاله شتون ضروري دی!! اوس ټولو ته جوته شوې چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چې د بهرنیو ځواکونو لاس پوځي حکومتونه پر افغانانو مسلط وي، جګړه به دوام کوي. روسانو د یوه مزدور او لاس پوځي حکومت په ټپلو سره د جګړې اور بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کېښود، پر افغانستان ئې برید وکړ او د کابل له نیولو وروسته ئې په بن کې یو ګوډاګی حکومت جوړ کړ، وزارتونه ئې په هغو شپږو هېوادونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل چې په دې برید کې ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه او په دې توګه د هغې جګړې د دوام باعث شول چې اور ئې د روسانو په لاس بل شوی وو. خو دا دی ګورئ چې د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي ځان خوندي ګڼي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئون!!

- څوک چې له یوې خوا د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټینګار کوي او له بلې خوا د جګړې د خاتمې خبره کوي، دروغجن، ملي خائن او د پردیو نوکر دی او خپل ولس دوکه کوي!! سوله یوازې هغه وخت راتلی شي چې بهرني ځواکونه له

افغانستان نه ووځي، د افغانستان په کورنيو چارو کي د بهرنيو لاس وهنې بندې شي، له ملي پخلاينې نه وروسته د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بيا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندي آزاد انتخابات ترسره شي او واک يوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

- زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امريکايي ځواکونه له وتلو پرته بله هيڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، که روسان په يو لک شل زره فوځ ونه توانېدل چې زمورږ هېواد د تل لپاره اشغال کړي نو امريکا او ناټو خو په خلوېښت زره فوځ هيڅکله دا کار نه شي کولی!! زه مطمئن يم چې امريکا ته د شوروي اتحاد برخليک منتظر دی او دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواک نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړيوال د هغه له شر نه ژغوري.
- مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چې امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالگر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ايستلي وسله به په زمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.
- باايمانه مجاهدين له اصلي دښمن سره جنگېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کي چاودنې کوي، ملايان وژني او مکتبونه سوځوي، دا کارونه اکثراً په خپله امريکايان او يا ئې د سي آی اې په اشاره د دوی جاسوسان کوي، د هرات د جامع جومات د منلي او مخلص خطيب د وژلو په موخه د جومات په وړاندي چاودنه او تر دې د مخه ډېرې نورې هغه چاودنې چې بې گناه خلک په کي وژل شوي، ټولي انگرېزانو او امريکايانو تر سره کړې، په دې کي هغه محلي چارواکي ککړ دي چې د پردیو لپاره هر خيانت او جنايت ته چمتو دي، واقعي مجاهدين په دې پوهېږي چې نه د مکتبونو په ورانولو

او سوځولو سره دښمن ته کوم تاوان رسېږي او نه په څو پيسو پېرل شوي ذليل او اجير مبلغين دښمن ته څه ارزښت لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبليغاتي مواد او د صالح علماوو د ترور پلمه په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتيان دي، دغو مفتيانو له مخلصو مجاهدينو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله، خو نن په کابل کي ناست او د امريکايانو په چوپړ کي دي!! مجاهدين په دې پوهېږي چې هدف ئې بايد د مکتبونو تخريب نه بلکي د هغو کسانو له منځه وړل وي چې له مکتبونو نه د اسلام او زمور د ملت په ضد د يوه سنګر په څېر استفاده کوي، زمور اصلي دښمنان هغه دي چې مکتبونه، روغتونونه او جوماتونه د يوې وسلې په توګه او زمور د هېواد د اوږدمهاله اشغال په نيت کاروي.

- مور له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدينو سره لاس يو کړي چې د بهرنيو ځواکونو د ايستلو او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پيل کړی. د دوی صادقانه ملګرتيا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کي برخه وانخلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفين نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنيا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري يرغلګرو ځواکونو سره ئې داسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتيا وکړه.
- امريکايان په خپلو ټولو موخو کي ناکام شوي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې کاذب امنيت راوستی شو او نه ئې د مخدره موادو مخنيوی وکړی شو، دوی افغانستان د روسيې او د مسکو د محلي اندېوالانو لپاره فتح کړی، هغه ډلي ئې قدرت ته ورسولې او حکومت، فوځ او پوليس ئې ترې جوړ کړ چې

روسانو په ډېر مصرف دې حالت ته ونه شو رسولی، نن په خپله اعتراف کوي چې په جګړې سره د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، د مخدره موادو تولید به سرِ کال د تېر کال په پرتله یونیم برابر زیات وي، اداره فاسده، رشوت او تالان اوج ته رسېدلی او چارواکي په فساد، رشوت او د مخدره موادو په قاچاق کي تر ستوني غرق دي!! دا هغه خبري دي چې نن له هري خولې اورېدل کېږي، عجیبه ده که څوک له هغه چا د صداقت، اخلاص او پاک لمنې طمع ولري او د دوی په لاس د یوې صالح اداړې د جوړېدو انتظار ولري چې د څو ډالرو په مقابل کي خپل هېواد، عزت او ایمان پلوري، پرون د روسانو په قومنده د خپل ملت په ضد جنګېدل او نن د انګرېزانو په قومنده!!

- مورِ د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړې پرته له بلي لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو مورِ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیک د ټاکلو موقع ورکړی شي، مورِ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، مورِ د امنیت تضمین درکوو، مورِ خپلواک، سرلوړی او متحد اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کي یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!

- زه په داسي حال کي چې ټول مجاهدین او ټول افغان ولس یووالي او وحدت ته رابلم او د دښمن په ضد ستر اسلامي پاڅون ته بلنه ورکوم، یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

مرګ په امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لارې زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

کمکی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د مذاکراتو په اړه زمور٘ دریځ

په داسي حال کي چي د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، په دې اړه خپل دریځ داسي توضیح کوو:

- دا یو مثبت انکشاف ګڼو چي مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چي په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي.
- دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چي د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.
- خو مذاکرات په هغه صورت کي مفید او ګټور ګڼو چي اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبري صلاحیت هم ورکړي چي د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چي دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چي د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړی او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی قلعه معاهدې وښوده چي په یوې سیمي کي د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مور٘ له دې سره توافق کولی شو چي دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کي پلې شي.

- د کرزي په وينا کي نوې خبره نه تر سترګو کېږي، د دې په ځای چې بیان ئې د بحران د حل په ارتباط کوم مثبت او معقول وړاندیز ولري او په اخلاص او صداقت سره د جدي مذاکراتو لوري ته د بلنې بڼه ولري، د مجاهدینو په خلاف د تبلیغاتو بڼه لري!! د مجاهدینو په ضد دا خبره کول چې د پردیو په منګولو کي دي، یو دروغجن تور او له څرګندو حقایقو نه انکار دی، د پردیو په منګولو کي خو هغه خلک دي چې نن د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي په کابل حکومت کوي او د پردیو تر قومندې او بیرغ لاندي د خپل مظلوم ولس په ضد جنګېږي!! خو مورږ له ده سره موافق یو چې لومړی دې افغانان د پردیو له منګولو ووځي بیا دې مذاکراتو ته کښېني!! هغه پردي خو ټولو افغانانو او ټولې نړۍ ته څرګند دي چې د افغانستان په کورنیو چارو کي لاسوهنې کوي، د جګړو اور ئې بل کړی او دې اور ته لمن وهي، په دوی پورې تړلې وطن پلورونکي ډلې هم ټولو ته معلومې دي، دا خو همغه هېوادونه دي چې پر مظلوم افغانستان باندي ئې د امریکایانو د یرغل مرسته او ملګرتیا وکړه، همغه چې نن ئې فوځونه د افغانانو په ضد جنګېږي او هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، همغه چې په بن کي راغونډ شول او د کابل لاس پوڅی حکومت ئې جوړ او وزارتونه ئې په خپلو منځونو کي ووېشل او په هر یوه پورې تړلې افغاني ډلې ته ئې مناسبه برخه ورکړه. کرزی دې افغانانو ته په واضح الفاظو ووایي چې له دې خبرو نه ئې مراد څه دی، خطاب ئې امریکا، روسیې او د دوی منطقوي اړوالانو ته متوجه دی که بل چا ته؟ او هغه څوک دی؟! مورږ خو وایو چې ایران او پاکستان له افغانانو سره هومره جفا کړې چې امریکایانو او روسانو کړې، خو نن دا دواړه د کابل د امریکایي حکومت تر شا ولاړ دی او که د دوی مرسته نه وی نو امریکایانو نه کابل په دومره آسانۍ نیولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدی شو!! کوم بې عقله انسان به له کرزي سره دا خبره ومني چې دا ملکونه د مجاهدینو مرسته کوي؟! ایران له مسکو او دهلي سره ولاړ دی او پاکستان له واشنګټن او لندن سره، د مجاهدینو په اړه د دواړو ائتلافونو دریځ له هیڅا پټ نه دی. د کابل

ځيني چارواکي د يوه اشغالګر او مداخله ګر نوم اخلي خو د بل په وړاندي ئې د سکوت مهر په خوله وهل شوی، هغه ته د اشارې کولو جرأت هم نه شي کولی، هغه ته د هر څه کولو حق ورکوي، دا حق ورکوي چې پېسې او وسلې ولیږي، سرحدات په خپله خوښه وټاکی، خپلې سرحدې تانې هم په خپله جوړې کړي او زمونږ هم، کابل، هرات، مزار او نورو ولایاتو ته پیسې لېږي او د یوه قوم او فرقې لپاره زمکي اخلي او د هغه ځای قومي جوړښت په خپله ګټه بدلوي!! او دا همغه کار دی چې یو وخت یهودانو په فلسطین کي کاوو!! دا چارواکي که د بل مداخله ګر په ضد هم څه وایي نو د دغه د ارضاء او خوشحالولو لپاره ئې وایي!!

- مونږ په دې باور یو چې د سترو سترو او سپېځلو آرمانونو لپاره باید هري قربانۍ ته چمتو وو، د الله تعالی په لار کي، د اسلام لپاره او د یوه خپلواک او آزاد افغانستان د جوړولو لپاره باید د خپل سر او وینو قرباني کولو ته تیار وو او تر هغه وسله په زمکه کښېښږدو او له سنګرونو اوچت نه شو چې دا آرمانونه نه وي تر سره شوي، خو په دې باور یو چې د یو چا د اقتدار لپاره باید یوه قطره وینه هم توی نه شي، په هیڅ ځای او هیڅ وخت کي د یوې شېبې لپاره هم باید وسله ونه کارولی شي، اقتدار الهي امانت او د خلکو حق دی، دا باید افغان ولس ته پرېږود چې څوک د مشرتابه لپاره اهل ګڼي، په چا اعتماد کوي او مشري ئې مني. د پردیو د وسلو، پېسو او فوځونو په زور پر افغانانو د حکومت کولو لرې باید د تل لپاره پای ته ورسوو. مونږ به د هر هغه چا مخي ته ودرېږو چې وغواړي د ټوپک په زور پر افغانانو حکومت وکړي، مخکي مو هم دا کار کړی وروسته به ئې هم کوو.
- مونږ نه پوهېږو چې کرزی د چا په استازیتوب د روغي جوړې خبري کوي او څنګه به خپلې ژمنې عملي کوي؟!! دی خو د کابل په حکومت کي د یوه مېلمه حیثیت لري، اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پوري تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنیت ریاست، سفارتونه، فوځ او پولیس او د دولت نوري مهمې ادارې د دوی په واک کي

دي، همدا دوی دي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امریکایان جنګوي او چي تر څو دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموریت دی چي پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حامیان خپلې ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعیف او تجزیې کي لټوي، د دوی بهرني حامیان نه غواړي زمونږ په هېواد کي امنیت راشي او مرکزي آسیا د افغانستان له لارې له نړۍ سره وصل او تېل او ګاز ئې له دې لارې صادر شي، دوی د هند د نیمې وچې مهم مارکیټ او د مرکزي آسیا ذخایر په خپل واک کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زمونږ په هېواد کي د جګړو او بې امنیتیو دوام ضروري او مفید ګڼي او مصارف پرې کوي!!

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵\۸\۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

د نصرت مېنې اوسېدونکو ته

د نصرت مېنې باایمانه او مجاهدو اوسېدونکو

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

کله چي له اسلام سره ستاسو ژوره مینه، ستاسو اخلاص، د قربانۍ جذبه او په جهاد کي ستاسو لویه ونډه رایادوم، نو له الله تعالی نه تاسو ته د دنیا او آخرت سعادت او بریا او مزید توفیق غواړم. الحمد لله تاسو د کمونستانو او روسانو په ضد تېر جهاد کي لویه ونډه درلوده، تاسو لومړي مجاهدین او لومړي مهاجرین وئ، دلته

هغه افغانان راغونډ شوي وو چې په افغانستان کې د اسلام او جهاد بیرغ د دوی په لاس ورپېدو، افغانان تاسو راویښ او جهاد ته چمتو کړل، یقیناً چې تاسو د ټولو هغو مجاهدینو په جهاد کې برابر شریک یئ چې له تاسو وروسته د جهاد سنګر ته راوتلي او د اسلام لپاره ئې قربانۍ ورکړې، د فلسطین، کشمېر، چیچین او نورو سیمو مجاهدین د افغانستان په جهادي مدرسې کې وروزل شول او د جهاد درس ئې له افغانانو زده کړ، د نړۍ له ګوټ ګوټ نه په زرګونو مجاهدین راغلل، ستاسو په ځنګ کې د شوروي اتحاد له ځواکونو سره وجنګېدل، له افغانانو سره ئې یو ځای او په یوه سنګر کې ویني توی شوې، د دوی ډېرۍ ستاسو په ځنګ او د حزب اسلامي په سنګرونو کې جنګېدلي، کله چې به دا انصار ورونه نصرت مېنې ته راغلل نو زړه به ئې مطمئن شو چې واقعاً دا خلک د اسلام لپاره جنګېږي، دوی د همداسې خلکو په لټه کې وو، داسې سنګر ئې لټولو چې هلته د اسلام بیرغ رپېږي، د تکبیر نعره اوچته وي او مجاهد ئې د الله د دین د قایمولو لپاره جنګېږي، الله تعالی دې تاسو ته د دغو ټولو مجاهدینو د جهاد په ثوابونو کې لویه برخه درکړي.

الحمد لله تاسو په اوسني جهاد کې هم فعاله ونډه لرئ، دښمن ته تسلیم نه شوئ، د هجرت ژوند ته مو پر دې ترجیح ورکړ چې د اسلام د دښمنانو تر تسلط لاندې په خپل هېواد کې ژوند وکړئ، ستاسو ډېر زلمیان په شهادت ورسېدل، تاسو په ټول افغانستان کې د صلیبي ځواکونو په ضد افغانان جهاد ته وهڅول، دا ستاسو د قوي ایمان نښې دي او ښیي چې تاسو له بشپړ اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږئ، إن شاء الله ستاسو دا آرمان به هرومرو ترسره کېږي، ډېر ستر ستر کارونه وشول، إن شاء الله پاتې به ئې هم ترسره شي.

الحمد لله چې د نصرت مېنې اکثریت اوسېدونکي داسې دي چې غواړي خپل حلال رزق د لاس په تېاکو حاصل کړي، شپه ورځ زیار باسي چې خپله کورنۍ وپالي او نه یوازي بل ته ئې د احتیاج لاس اوږد نه شي بلکې غواړي له نورو سره مخصوصاً له مجاهدینو سره مرسته وکړي، خو داسې کسان هم شته چې تل غواړي له نورو او

حتی له حزب نه څه وشکوي او هغه هم په داسي حال کي چي حزب له سختو شرایطو سره مخامخ وي!! دا حزب هغو ایثارګرانو جوړ کړی چي د الله تعالی په لار کي په سر او مال جهاد ئې داسي الهي فریضه ګڼله لکه لمونځ او روژه، دا جهاد د دوی د قربانیو په نتیجه کي پیل شوی او إن شاء الله د دوی په لاس به وروستي منزل ته رسي. هغه خلک چي د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره حزب ته راغلي وو په سختو ورځو کي ئې حزب پرېښود او په نورو دروازو کي ودرېدل، داسي خلک د نیمې لاري ملګري وي، د بریاوو په ورځو کي د وفاداری ډبرې په سینه وهي خو د کړاوونو او آزمویښو په وخت کي خپل ملګري په میدان کي یوازي پرېږدي او سوړې لټوي، خو ما ډېر داسي خدای پال او باایمانه کسان هم ولیدل چي وایي: که مخکي مي ښه کړي وو یا بد، نن او په دې سختو ورځو کي دا جفا او بې مروتي ګڼم چي حزب او مجاهدین ئې یوازي پرېږدم!! الله تعالی دې دوی ته ډېر ډېر اجر ورکړي.

ورونو! اورم چي ځینې کسان په فرعي مسایلو کي ستاسو تر منځ د اختلافاتو راولاړولو هڅه کوي، امید دئ له داسي اختلافاتو نه ځان لرې وساتئ، کاش زمونږ درنو فقهاوو لږ تر لږه د لمانځه د هیئت په څېر مسایلو کي اختلاف نه درلودی، ټولو د مدینې منورې د خلکو لمونځ معیار ګڼلی وی او نن د ټولې نړۍ د مسلمانانو لمونځ یو ډول وی، د پیغمبر علیه السلام نږدې اتلس زره لمونځونه د مدینې خلکو په خپلو سترګو لیدلي او په خپلو غوږونو ئې اورېدلي او خبر ئې نسل په نسل له یوه بل ته انتقال شوی، خو متأسفانه مورږ په دې کي هم د امت تر منځ د اختلاف شاهد یو، د کوفې، مدینې او شام د فقهاوو ترمنځ اختلاف دی، دا درې مراکز په هغه وخت کي درې ستر ستر سیاسي مراکز وو، د سیاسي مراکزو اختلاف په فقهي مسایلو کي له اختلاف سره یو ځای شو او دا دی تر نن پوري د دې لړۍ روانه ده، دا مشکل به هغه وخت حل کېږي چي ټول اسلامي امت واحد ستر سیاسي مرکز ولري او همدا مرکز د مذهبي اختلافاتو د ختمولو لپاره داسي کار وکړي لکه عثمان رضي الله عنه چي د قرآن د مختلفو نسخو د توحید په اړه وکړ او د یوه ستر اختلاف مخه ئې ونیوله. خو

تر هغه چې دا کار کېږي زه ټولو ته توصیه کوم چې د شهید شیخ عبدالله عزام په څېر د هغو انصارو ورونو په شان عمل وکړئ چې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه خپل ایمان، اخلاص او د الله تعالی په لار کې د قربانۍ جذبې دلته راوستل، ستاسو په خوا کې ئې جهاد کاوو او شهیدانېدل، د دوی اکثریت حنفي مذهب نه وو خو ستاسو په احترام به ئې نه آمین بالجهر کولو او نه رفع الیدین. دوی د اسلامي امت وحدت غوښتو، دوی ټولو اسلامي مذاهبو ته احترام درلود، غوښتل ئې ټول په یوه صف کې د ګډ او لوی دښمن مقابله وکړي، لکه څنګه چې په حرمین شریفینو کې ټول مسلمانان د هر مذهب پلویان په یوه امام پسې اقتداء کوي، یو آمین بالجهر کوي او بل نه، یو رفع الیدین کوي او بل نه، دوی غوښتل په هر جومات کې مسلمانان دغسي یو بل تحمل کړي او په فرعي مسایلو کې اختلاف دوی یو له بل نه بېل نه کړي، که غواړو اسلامي امت متحد کړو نو په کار ده همداسي وکړو.

ورونو! هغه څوک چې د دغو انصارو ورونو په څېر عمل نه کوي، په فرعي مسایلو ترکیز کوي او ګمان ئې دا دی چې که داسي ونه کړي نو خدای ترې ناراضه کېږي او جنت ته له تلو محرومه کېږي، تاسو حوصله وکړئ او عکس العمل مه ښیئ، پرېږدئ دوی خپل آرمان ترسره کړي، زه باور لرم چې واقعي مسلمان او د الله تعالی مخلص بندګان له دې ځان لرې ساتي چې د فرعي مسایلو په سر د مسلمانانو تر منځ کرکه، نفرت او اختلاف راولاړ شي، دا کار به یا هغه څوک کوي چې جاهل او متعصب دی او یا هغه چې د دښمن لخوا ګمارل شوی، دا هغه کسان دي چې نه ئې د الله تعالی په لار کې جهاد کړی، نه ئې نور جهاد ته هڅولي، نه ئې د اصلي دښمن په ضد یوه خبره له خولې وتلې، خپل ټول زور ځواک ئې د مسلمانانو تر منځ په فرعي مسایلو کې د لانجو او شخړو په راولاړولو کې ضایع کړی!! په هغو کسانو باور مه کوئ او خبره ئې مه اورئ چې مذهبي تعصبات راپاروي، په فرعي مسائلو ترکیز کوي، د همدغو فرعي مسایلو په سر یو بل تکفیروي، لوی کفار او د مسلمانانو لوېې لوېې مسئلې ئې هېرې کړې دي، په دې اړه څه نه وایي چې په افغانستان، عراق او

فلسطين کي څه تېرېږي، دا ورته مهمه نه ده چي هره ورځ په سلګونو بې وزلي مسلمانان په خپلو وينو کي رغړول کېږي، دوی ته مهمه خبره دا ده چي له سنتو وروسته دعا کول جايز ده که ناجايز، دوی نه په خپله په جهاد کي برخه اخيستې ده، نه ئې د کورنۍ غړو او نه ئې څوک جهاد ته هڅولي، نور د خدای لپاره لمونځ او جهاد کوي خو د ده هم لمونځ د اجورې په مقابل کي وي او هم ئې تبليغ، په مسلمانانو کي د اختلاف راولاړولو د ميدان ښاغلی او توريالی دی او له هري ورې مسئلې به يوه فتنه راولاړوي، خو د اصلي دښمن په ضد جګړي کي ئې ملا ماته ده او په خوله ئې مهر لګېدلی. دا خلک نه په دين پوه دي او نه دين ته اخلاص لري، که ئې ديني پوهه او اخلاص درلودی نو يا به د دغو انصارو ورونو په څېر وو او يا د هغو مجاهدينو په څېر چې ټولو حقه مذاهبو ته په درنه سترګه ګوري.

ورونو! زما توصيه دا ده چي د هر جومات لپاره د متقي او هوښيارو کسانو يوه اصلاحي شوری جوړه کړئ، دې شوری ته اختيار ورکړئ چي متقي، په دين پوه او مجاهد امامان درته غوره او هغه امام لري کړي چي د امامت اهليت او کفايت نه لري او د خلکو د مسلمانولو په ځای له اسلام نه د خلکو د ايستلو باعث وي. د جومات امام بايد دا ومني چي يوازي په هغه صورت کي د امامت حق لري چي خلک پرې راضي وي. نصرت مېنه بايد يوه لويه اصلاحي شوری ولري، چي د پندغالي د ټولو چارو په سمبالولو کي فعاله ونډه ولري، امنيتي چارې، د تعليم او تربيې مربوط امور، اخلاقي او اجتماعي مسايل، د شخړو او منازعاتو حل و فصل او په جوماتونو پوري اړوند چارې د همدې شوری په لاس تر سره شي. زه د دې مقصد لپاره يو باصلاحيته هيئت ټاکم، اميد دی له دې هيئت سره مرسته وکړئ. لوی الله مو مل. په احترام

حکمتيار

۱۳۸۵\۹\۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د دلوي ۲۶

گرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونكي ورځ ده، هغه ورځ چې د نړۍ د داسې يوه ستر او وحشي ځواک په متلاشي کېدو او زوال منتج شوه چې په تاريخ کې ئې بېلګه نه وه ليدل شوې، پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه ليدل، امريکا ته ئې په ويتنام کې ماتې ورکړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناک نظامي ځواک ترې جوړ شوی وو، له دغې ورځې او د باايمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پيل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه. حقيقت دا دی چې د افغانستان په لرغوني تاريخ کې د دلوې ۲۶هغه لوړ مقام لري چې هيڅ ورځ ورسره سيالي نه شي کولی، دا په يوه اوږده او نابرابر جنګ کې د مجاهدو افغانانو د بريا او د دوی له هېواده د يوه ستر استعماري ځواک د ماتې خوږلي فوځ د وتلو ورځ ده. دا هغه ورځ ده چې د اتحاد شوروي يو سل شل زره يرغلګر ځواکونه له لسو کلونو مسلسل جنګ نه وروسته زمونږ له هېواده وايستل شول، الله تعالی افغانانو ته د دې توفيق ورکړ چې خپل هېواد د پردیو له سلطې آزاد کړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ کې ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه کړ، د خپل کور کلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پردیو د بيرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانيو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندې ئې سر ټيټ نه کړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا

ستره او تاريخي بريا ورپه برخه کړه. افغانان تر دې د مخه هم له اشغالګرانو سره جنګېدلي، خو نه د دښمن فوځ دومره زيات او په داسي وژونکو مخکي تللو وسلو سمبال وو او نه د دومره اوږدې مودې لپاره له افغانانو سره جنګېدلي. او دا دی اوس د امريکا تر مشرۍ لاندي له يوه داسي ځواک سره په جګړې بوخت دي چې هم تر پروني دښمن خطرناک دی او هم ئې دښمني ژوره او زړه.

هر څوک په دې پوهېږي چې ولي افغان ولس په دې ونه توانېدو چې د روسي فوځونو له ايستلو وروسته په خپل هېواد کي يو واقعي اسلامي حکومت قائم او د خپلو شهيدانو آرمانونه پلي کړي. وجه ئې دا وه چې له يوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلې خوا زمورږ کينه کښو ګاونډيو د دې لپاره له روسانو سره لاس يو کړ چې افغانان ونه توانېږي يو خپلواک، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي او د نورو د سيالۍ شي او له بلې خوا په بهر کي د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کي د منافقينو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ايستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پوري دا ټولي جګړي ورته موخي لري او له بهر نه په افغانانو تپل شوې. د امريکا له لوري په روانې جګړې کي هم مسکو او په مسکو پوري تړلي ملکونه او ډلي لويه وندې لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امريکايانو پر افغانستان برېد ته زړه ښه کړی وو، نه به ئې زمورږ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نيولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

حقيقت دا دی چې د تېرو دريو لسيزو تاريخ، د نه هېرېدونکي مقاومت، د آزادۍ د ستر او بې نظيره جنګ او د اسلامي جهاد تاريخ دی، د افغانستان په لرغونې تاريخ کي دا درې لسيزې دومره لوړ او ځلانده ځای لري چې هيڅ پراو ورسره نه شي مقايسه کېدی، زمورږ دښمنان او د دوی ذليل برېښي د سرشيندنو، قربانيو او ويارونو دې پراو ته په بده سترګه ګوري، هغه د بې مقصدو جګړو او

ورانيو تاريخ ګڼي، دا ځکه چې دوی د استعمارګرانو په ضد د محکومو ولسونو له هر مقاومت نه کرکه لري، خپل عمال ئې په دې ګمارلي چې د افغانستان د لرغونې تاريخ دا ځلانده مرحله مسخه او داغجنه کړي، د کورنيو جګړو نوم ورکړي، توره دوره او د ورانيو او ويجاړيو مرحله ئې وګڼي، خو نه داسې چې مسئوليت ئې اشغالګرانو او د دوی لاس پوڅو ته راجع کړي او نه داسې چې د افغانانو وينو، قربانيو او سرشيندنو ته په درنه سترګه وګوري او د سپېځلي مقاومت ستاينه ئې وکړي!! برعکس هر څه ته د بې مقصده جنګ په سترګه ګوري او ټولې خواوې په کې ملامتوي، لکه څومره چې افغان مجاهد ولس او زړه ورو سرشيندونکو مجاهدينو ته د اعتراض او انتقاد ګوته نيسي، همدومره اشغالګران او په دوی پورې تړلې ډلې له پامه غورځوي او برئ الذمه ئې ګڼي، ستاسو په ياد وي چې د کلنټن مېرمني خو حتی دا هم وويل چې کمونستان تر مجاهدينو ښه وو!!

ورونو خويندو!!

افغانان بايد په دې وويارې چې په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بيرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فريضه د دوی په لاس احياء شوه، په فلسطين، کشمېر، چيچين، عراق او د نړۍ په نورو سيمو کې د مسلمانو مجاهدينو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لويه ونډه ده، د دغو سيمو مجاهدين يا هغه دي چې په افغانستان کې روزل شوي او يا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخيستی، دا هغه حقيقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقيقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کې د مجاهدينو په لاس د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي.

- همدا کفري ځواکونه اوس د افغانستان لپاره د خپلې خوښې اردو او پوليس جوړوي، افراد او افسران ئې د دوی په لاس روزل کېږي، دا فوځ او پوليس په حقيقت کې د شمالي

ائتلاف ملېشې په امریکایي دریشي کي دي، دا دی د هېواد لپاره نوی قضائي نظام جوړوي او قاضیان ئې په ایتالیا کي تربیه کوي، د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندي کړ، د دوی برخلیک د پردیو په لاس کي او د پردیو د خوښي افراد او ډلې پرې مسلط شوي، امریکایانو په تېرو پنځو کلونوکی په لسهاوو زره افغانان په خپلو وینو کي ورغړول، په زرهاوو ټُنه بمونه ئې په افغانستان وورول، په سلهاوو کلي او ښارونه ئې وران کړل، د افغانستان ټول ملکي او نظامي هوائي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامي طیارې ئې وسوځولې، په ټول توان طاقت ئې هڅه وکړه چي د افغانستان اسلامي هویت ختم کړي او په دې هېواد کي د اسلامي نظام د قائمېدو امکانات د تل لپاره له منځه یوسي، د دې لپاره ئې له یوې خوا د خپلې خوښي سیکولر تعلیمي نظام پر افغانانو تحمیل کړ او له بلې خوا ئې د ټولنې بې دینه، مفسد او بداخلاقه ځواکونه په هېواد مسلط کړل او د هغو ځواکونو او شخصیتونو د ځپلو لپاره ئې ملا وتړله چي اسلام ته وفادار دي او خپلواک افغانستان غواړي. د دې حقایقو په رڼا کي هر با ایمانه او باضمیره انسان قضاوت کولی شي چي اوس زمور هېواد له شک او تردید نه پرته په دارالحرب او د پردیو په مستعمرې بدل شوی او اوس په هر مسلمان، نر وي که ښځه، جهاد فرض عین دی. په دې کي چي څوک شک کوي، یا له دین نه بې خبره دی یا له خپل دین، عزت، هېواد او خپلواکۍ نه د دفاع همت نه لري.

ورونو خویندو!

افغانان په دې هم ښه پوهېږي چي دا اشغالګر ځواکونه له امریکا، اروپا او آسټرالیا نه په کومه موخه دلته راغلي، مصارف کوي او مرګ ژوبله ګالي، د بیاودانولو او له افغانانو سره د مرستو په نامه چي اشغالګران کوم دروغجن تبلیغات کوي، هیڅ هوښیار افغان نه پرې غولېږي، دا مرستي نه بلکي هغه لګښتونه دي چي اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کي نیسي چي په خپل نظامي او غیر نظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چي د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د څلوېښت زره بهرني فوځ، نږدې یو لک هغه مامورین چي په انجیوګانو کي ئې

استخدام کړي، چې يا استخباراتي کار ترې اخلي، يا مسيحيت ته د افغانانو د منحرف کولو فعاليت پرې کوي او يا د اخلاقي فساد په خورولوکي ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کې نيسي. دا داسې وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کې خپل لګښتونه د پور په نامه يادوی او د لندن په کنفرانس کې ئې د بخښلو اعلان کوي!! يعني دا چې روسانو دا لس ملياردە ډالر د افغانستان په ورانولو او د يو نيم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړي بلکې له افغانانو سره ئې داسې مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپېر ئې يوازې دا دی چې روسان ئې د پور په نامه يادوی او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولي او يا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پيسې چې خپلو انجيوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه يادوی!! تاسو ته معلومه ده چې انګرېزانو د هند د اشغال په دوران کې د جنګي موخو او د خپلو انتقالاتو لپاره له ډهلي نه تر تورخم او چمن پورې پوخ سړک او د رېل کرښه وغزوله، خو د دې سيمې هيڅ آزادي غوښتونکي دې کار ته د هند د بياودانولو په سترګه ونه کتل، خو متأسفانه امريکايي افغانان دومره ذليل دي چې د خپلو بادارانو د ګوتو په شمېر محدود تبليغاتي کارونه په داسې حال کې ستايي چې لا د کابل سړکونه ويجاړ پاتې دي او د پلازمېنې اوسېدونکو ته برېښنا نه ده رسېدلې... امريکايان د راتلونکو دوو کلونو لپاره د لس ملياردە ډالرو مرستې اعلان کوي خو وايي چې اته نيم ملياردە به ئې د فوځ او پوليس په جوړولو لګېږي او پاتې برخه به همغسې وي لکه مخکنۍ!! هر افغان په دې پوهېږي چې اشغالګران ولي د فوځ او پوليس له روزلو او مسلح کولو سره علاقه لري، دوی غواړي افغانان د افغانانو په ضد وجنګوي او له دې لارې د خپلو تلفاتو منځيوی وکړي!! هېڅ مسلمان بايد په دې کې شک ونه لري چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سيمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمور په هېواد کې سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطين او کشمېر غميزې

پای ومومي، همداسي به د تل لپاره په اسلامۍ نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

ورونو خویندو!!

افغانان باید یو ځل بیا ملا وتړي او له هغه خبیث زاړه دښمن نه خپل غچ او انتقام واخلي چي په تېرو دریو پېړیو کي د مسلمانانو په ضد جګړو کي بوخت دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وینو سره دي، په کار ده چي اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بریدونه څو برابره زیات کړو، په جنګ کي باید خپله ټوله توجه د اصلي دښمن لوري ته واړوو او په نورو خواوو کي له مصروفېدو ډډه وکړو.

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رون سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوېښه کړې او دا درس ئې ورکړی چي له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات یوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیک اخته کېږي. دعا کوو چي الله تعالی دې مظلوم افغانان له دې دردناک حالت نه وژغوري او زمور هېواد دې د کفري ځواکونو له سلطې نه آزاد کړي. مور مطمئن یو چي الله تعالی به د اسلام د دې بل ستر دښمن د نسکورولو لپاره له افغاني مجاهدینو نه همغه کار اخلي چي د شوروي اتحاد د زوال په لار کي ئې تړې واخیست، ډاډه یو چي امریکایان به هم د مجاهدینو د مسلسلو بریدونو په نتیجه کي له افغانستان نه وځي او په افغانستان کي به د مخلصو مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت قائمېږي. د الله جل شأنه وعده همدا ده: وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزيزٌ*

د صلیبي ځواکونو د ماتې په امید

د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله

ژوندي او بريالي دي وي زړه ور مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۲۶دلو ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

امريکايانو ته د افغاني او عراقي مجاهدينو ګډ پيغام

مورِ افغاني او عراقي مجاهدين په ګډه د امريکا ولس ته لاندي دردناک حقايق په ګوته کوو:

- د جورج بش جنګي ټيم تاسو ته د عراق او افغانستان په اړه د حقايقو له ويلو ډډه کوي، تاسو ته هم دروغ وايي او نړيوالو ته هم، تاسو ته نن هم هغسي دروغ وايي لکه چې پر عراق د برید په وخت کې ئې درته ويل چې عراق د اتمي او کيمياوي وسايلو په توليد بوخت دی!! دا خبره ئې هغه مهال هم کوله چې ټول عراق ئې د بغداد په شمول ونيولو خو نه اتمي او کيمياوي وسايل په لاس ورغلل او نه ئې تأسيسات!! دوی نه د خپلو مړو، زخميانو او مالي او ځاني تلفاتو صحيح ارقام درته وايي او نه د مظلومو افغانانو او عراقيانو؛ او نه د خپل ناکام سياست له هغو خطرناکو پاېلو تاسو خبروي چې امريکا او ټوله نړۍ ئې ورسره مخامخ کړې.
- جورج بش تاسو ته دروغ وايي چې امريکايي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، مورِ په يقين سره درته وايو چې دا هسي خوب او خيال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبليغات دي، حقيقت دا دی چې مورِ د درې سرې مار

څلور غاښونه ایستلي، دوه ئې پاتې دي، د دغو د ایستلو لپاره دوو نورو کلونو ته ضرورت لرو، امریکایي فوځ به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او إن شاء الله د جورج بش د دغي دورې له پوره کېدو د مخه.

- دوی د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امریکایانو ته څه ګټه ورسوله او نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځو کلونو کي ئې نږدې اوه نیم لکه افغانان او عراقیان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخمیان کړل او تر یو نیم ملیون زیات ئې هجرت ته اړ کړل، دا نن چي مورږ دغه پیغام تاسو ته لېږو په عراق کي تر نوي زیات بې ګناه عراقیان او په افغانستان کي یوازي په یوه کلي د ناټو د بمباریو په ترڅ کي تر سلو زیات افغانان وژل شوي!! او همدا نن په الماني اخبارونو کي د هغو فوځیانو عکسونه خپاره شول چي د یوه افغان له پرې کړي سر سره ئې لوبې کولې!! دا د هغو جنایاتو یوه وړه برخه ده چي ستاسو فوځونه ئې په افغانستان او عراق کي کوي!! څوک به په دې خبري کي شک وکړي چي نن نړۍ تر بل هر وخت نه زیاته له بې امنیتیو او جګړو سره مخامخ ده.

- کوم تاوان چي د جورج بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي بل څوک ئې نه شي رسولی، هره میاشت اویا ملیارده ډالر تجارتي خساره او د کال اتیا ملیارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره میاشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چي په راتلونکي کال کي به إن شاء الله دا شمېره هره میاشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخمیانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځو کلونو کي د امریکایانو د مړو او زخمیانو شمېر تر پنځه وېشت زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشدید او پراخېدا ښیي چي دا تلفات به په لنډې راتلونکي مودې کي هغه ځای ته ورسېږي چي د امریکا ولس به ویتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کي شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتیا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې

ټول شو، امریکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زیات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلک سپینه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنیتۍ باعث ګڼي او له امریکا او امریکایانو نه هومره کرکه او نفرت لري چې د بشریت په تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواک په ضد داسې کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ویل چې د عراق او افغانستان په نیولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امریکا په لاس کې پرېوځي او هم د مرکزي آسیا ذخایر او په ټولې نړۍ کې به د ټېلو بیه امریکایان ټاکي!! خو تاسو ولیدل چې نه یوازې د مرکزي آسیا په زېرمو د تسلط خوب رښتونی نه شو، بلکې د ټېلو بیه له اتو ډالرو اتیا ډالرو ته نږدې شوه، که په ایران برید شوی وي نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقیقت دا دی چې که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښایي اوس به دا زېرمې د امریکا په واک کې وې، خو اوس دا دی ازبکستان امریکایان له خپلې خاورې په سپکاوي سره وایستل!! دوی په نړۍ کې د اتمي وسایلو د خورېدو مخنیوی د یرغل لپاره د یوه مبرر او توجیه په توګه وړاندې کاوو خو دا ده شمالي کوریا اتمي آزموینه وکړه، ایران د یورانیمو غني کول پیل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنیوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کې چې امریکایان پرې حکومت کوي، زمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کې ده، د مخدره موادو تولید شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو، دوی افغانستان او عراق د ایران او روسیې لپاره فتح کړل، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چې مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل. کوم تاوان چې د بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي د امریکا هیڅ دښمن ئې نه شي ورورسولی، د امریکا هر دښمن دا خوښوي چې د بش ټیم یو ځل بیا په اقتدار کې پاتې او په پارلمان کې ئې اکثریت وي.

- د امریکا د راتلونکو انتخاباتو په دوران کې د داسې تبلیغاتو شاهد یو چې ښیي موږ د بش د جنګي ټیم په بریا خفه کېږو، تاسو ته په صریح الفاظو وایو چې دا تبلیغات هیڅ حقیقت نه لري، موږ دا غوره ګڼو چې د بش ټیم په سپینې مانۍ او د

کانګریس په دواړو برخو کي د مخکي په څېر برلاسي پاتې شي، مورِ بش ته د امریکا د بریژنف په سترګه ګورو، دی به امریکا له همغه برخلیک سره مخامخ کوي چي بریژنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړ. دا غوره ګڼو چي یوه دوره بله هم د جمهوري غوښتونکو د حکومت شاهد وو، حقیقت دا دی چي د امریکا له شره د نړۍ د ژغورنې ښه لار دا ده چي د بش ناکام جنګي سیاست دوام وکړي، امریکا ته همداسي یو کم عقله، مغرور او شرابي جمهور رئیس او د ډیک چیني او رامز فیلډ په څېر جنګي ټیم په کار دی.

- مورِ د امریکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه یو، ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چي تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له مورِ نه امریکا ته کوم ګواښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلمیانو چي د نیویارک او واشنګټن فدایي عملیات ئې ترسره کړل، د امریکا ظالمانه سیاستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملیاتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چي امریکا په اسلامي ملکونو خپله سیاسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمه دیکتاتورانو، جنرالانو او پاچایانو له حمایت نه لاس واخلي، مورِ امریکایانو ته وایو چي خپل زامن د څو مفسدو بډایانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابریکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چي مسلمانان آزاد او خپلواک ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو انګرېز پلرونو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چي له دې وروسته د خپلې خوښي حکومتونه او نظامونه ولري.
- دا هیڅ حقیقت نه لري چي امریکایي فوځ د دیموکراسۍ او آزادۍ لپاره جنګېږي، د بش له جنګي ټیم نه پرته په نړۍ کي هیڅوک دا خوشې او بېهوده خبره

نه کوي او نه ئې مني، ديموکراسي د جهازونو، توپونو او ټانکونو په زور نه راځي، يوازي احمقان به اشغال ته د آزادۍ نوم ورکوي، هيڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقيقت کي د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېرى کوي، د اعمار لپاره خو انجنيران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له جهازونو او ټانکونو سره!! آيا په نړۍ کي به داسي څوک وموميۀ چي له جورج بش سره دا خبره ومني چي امريکايانو په عراق، افغانستان، پاکستان او ازبکستان کي ديموکراسي راوسته؟!! مورِ ته ووايئ: دوی په عربي ملکونو کي، په پاکستان کي او د نړۍ په نورو سيمو کي د چا حکومت خوښوي او د چا مرسته کوي؟!

- تاسو ته په صداقت سره وايو چي زمورِ له نظره په سپيڅ مانۍ کي په جنګي جنون اخته ټيم زمورِ لپاره که ګټور نه وي نو مضر نه دی، مورِ او د امريکا هر مخالف به هغه وخت خفه کېږو چي په سپيڅ مانۍ کي کوم هوښيار ټيم ځای په ځای شي، مورِ د وينزويلا زړه ور او وطنپال مشر او د ده په څېر نورو مشرانو ته هم مشوره ورکوو چي په دې ورځو کي له داسي څه ويلو او کولو ډډه وکړي چي امريکايان د بش ټيم ته د رأيې له ورکولو اجتناب وکړي. ټول هغه ځواکونه چي د امريکا له شر نه خلاصون غواړي بايد امريکايان دې ته وهڅوي چي جمهوري غوښتونکو ته رأيه ورکړي.
- د امريکا مظلومو تور پوستو او د امريکا اصلي اوسېدونکو ته چي له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم دي او د ګوتو په شمېر څو بدمست سپين پوستې بډايان پرې حکومت کوي، د امريکا هغو مظلومو خلکو ته چي پانګوال نظام ځپلې، د هېواد ټولي شتمني ئې د څو بډايانو په لمن کي اچولې، د همدغو د ګټو لپاره په نورو ملکونو بريدونه کوي او د بې وزلو امريکايانو زامن د دوی د ګټو لپاره قرباني کوي، دوی ته وايو: که غواړئ د دې نظام له منګولو وژغورلی شئ پرېږدئ يو ځل بيا د بش ټيم په پارلمان کي اکثريت ولري او په سپيڅ مانۍ کي پاتې شي.

- د نړۍ هغو مظلومو ولسونو ته چې انګرېزي استعمار ځپلي، جنګونه ئې ورباندي تپلي، شتمني ئې تړې لوټ کړې، ظالم پاچایان، دیکتاتوران او جنرالان ئې پرې مسلط کړي، هغوی ته وایو: که غواړئ دا استعمار د روسي استعمار له برخلیک سره مخامخ شي نو دا ئې وخت دی، د عراقي او افغاني مجاهدینو ملا تړ وکړئ. إن شاء الله په نړدې راتلونکي کي به مورږ او تاسو د انګرېزي استعمار د کامل زوال جشن لمانځو.
- په دې پوه شئ چې د جورج بش ټیم په افغانستان او عراق کي اقتدار غلو، مفسدینو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پردیو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بیا ودانۍ په نامه چې د امریکا له بانکونو څه ایستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بیا رغونې نښې حتی د کابل په ښار کي نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکي ئې ویل چې له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چې اوس هم په پاکستان او ایران کي څلور ملیونه مهاجرین مېشت دي! پوښتنه دا ده چې دا درې ملیونه خپل ملک ته نه وو ستانه شوي او تاسو په دروغو د دوی د ستنېدو خبره کوله!! او که د بې امنیتۍ او جګړو په وجه بېرته ایران او پاکستان ته مهاجر شوي!! د دوی ټولي خبري دې ته ورته دروغجني دي!! غواړي نړۍ او خپل ولس دوکه کړي، خو له ځانه پرته بل څوک نه شي دوکه کولی!! په ټولي نړۍ کي د واقعي سولې او حقیقي عدالت د راتلو په هیله.

بریالي دي وي آزادي غوښتونکي مجاهدین

مړه دي وي جنګ غوښتونکي، د صلح او عدالت دښمنان

حکمتیار

افغانستان

۲۰۰۶\۱۰\۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

له سلطان صديقي سره مرکه

۱. پوښتنه: د افغانستان روان وضعیت څنګه ګڼئ؟

ځواب: ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته برېښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. د افغانستان سیاسي او نظامې وضعیت د نېټو فوځونو د قومندان او د امریکا د کانګریس مینانو د پلاوي، له هغو اعترافاتو نه معلومولی شئ چې په دې وروستیو کې ئې کړي، هغوی په دې اعتراف وکړ چې د افغانستان بحران د جنګ له لارې نه شي حل کېدی او دا چې مقاومت د دوی له انګېرنې او انتظار نه ډېر زیات پراخ او مضبوط دی او دا چې د کابل حکومت په ډېرو سیمو باندې خپله واکمني له لاسه ورکړی. حقیقت دا دی چې د مقاومت لمن ډېره خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهار کولو عاجز شوي، د دوی تلفات زیات شوي، امریکایان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو.

۲. پوښتنه: آیا ستاسو او طالبانو ترمنځ د یووالي او ګډ مقاومت په اړه څه خبرې شوې؟ او له اسامه او ایمن الظاهري سره ستاسو لیدنه شوې؟

ځواب: د امریکایانو په ضد روان مقامت زمور د مجاهدینو په لاس پیل شو او

دا هغه وخت وو چې نوري ډلې مورِ مقاومت ته راباللې خو هغوی په دې موقعیت کې نه ول چې په مقاومت کې برخه واخلي، مجبور شوو چې یوازې خپل کار ته ادامه ورکړو، ډېر وروسته نوري ډلې هم میدان ته راووتلې، مورِ هڅه وکړه چې د ټولو مجاهدینو تر منځ مضبوط یووالی او وحدت وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي خو نورو ډلو دې بلنې ته مثبت ځواب ونه وایو او په مستقله توګه ئې خپل کار پیل کړ. مورِ اوس هم د دې هڅه کوو چې د مجاهدینو تر منځ د مقاومت په اړه هم او د افغانستان د راتلونکي په اړه هم توافق او یو والی وي، خو له هیڅ ډلې داسې کوم توافق ته نه یو رسېدلي،

هو؛ له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره زما ملاقات شوی او دا هغه وخت چې ایراني لیبرالانو له امریکایانو سره د نورو ملګرتیاوو په ضمن کې غوښتل ما هغوی ته تسلیم کړي او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مي د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار ورونه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکایي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کې برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته عظیم اجر ورکړي چې خپلو مېلمنو او انصارو ورونو ته ئې پناه ورکړې او د دوی مرسته ئې کړې او ټولو هغو خائنانو ته دې په دنیا او آخرت کې سزا ورکړي چې د دوی په نیولو او دښمن ته په سپارلو کې ئې د اسلام د دښمنانو مرسته او ملګرتیا کړې، الله تعالی دې هغه بې ایمانه او ذلیل منافقین سپک او رسوا کړي چې د امریکایي افسرانو په قومنده ئې د خپل ولس او خپلو مسلمانو ورونو په ضد په جګړې کې برخه اخیستې، په خپل قوم ئې بمونه ورولي، بې ګناه خلک ئې نیولي او لاس تړلي ئې امریکایانو ته سپارلي!!

متأسفانه په افغانانو کي داسي ذليل خلک هم پيدا شول چي د څو ډالرو په بدل کي خپل هېواد، خپلواکي او عزت پلورل د هوښيارۍ نښه ګڼي او په دې افتخار کوي چي د امريکايانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېږي او خپل انصار وروڼه ئې د څو ډالرو په بدل کي د اسلام پر دښمنانو پلورلي!!

۳. پوښتنه: د مقاومت د څرنګوالي په اړه ستاسو نظر څه دی او کومه تګلاره غوره ګڼئ؟

ځواب: مورږ د اشغالګرو ځواکونو د ايستلو لپاره له لومړۍ ورځې نه په يوې دقيقې منصوبې کار کوو، الحمد لله زمورږ کار تر ډېره حده مؤثر وو او په زړه پورې نتايج ئې ورکړي، زمورږ د منصوبې څو مهمې برخې وې:

- ولس مقاومت ته تيارول.
- مجاهدين د داسي چريکي جنګونو لپاره په وړو وړو ټولېو کي تنظيمول چي په دښمن باندې په هر ځای کي او په پرله پسې توګه بريدونه وکړي، ګزمې او قطارونه ئې تر برېد لاندې ونيسي، هغه وخت او په هغه ځای کي پر دښمن حمله وکړي چي زيات تلفات وروړوي، دښمن پوه نه شي چې چا پرې برېد کړی او له چا خپل انتقام واخلي.
- مورږ مجاهدينو ته په کلکه سپارښتنه کوله چي له مخامخ نښتو نه ډډه وکړي، تاسو پوهېږئ چي مورږ له هېڅا نه د مرستې طمع نه شوی کولی، بايد په خپلو محدودو امکاناتو مو د دښمن مقابله کړې وی او په همدې سره مو دښمن ته تر زيات نه زيات تلفات اړولي وی، مخامخ جګړې له يوې خوا زياتو وسايلو او امکاناتو ته ضرورت لري،
- همدا راز مورږ غوښتل چي د عام ولس د تلفاتو مخنيوی وشي، داسي کار ونه کړو چي دښمن ته له عام ولس نه د غچ اخيستو بهانه په لاس ورشي، مخامخ نښتې دښمن ته همدا بهانه په لاس ورکوي، دوی د نښتو د ځای شاوخوا سيمو باندې بمونه وروي او په دې سره خپل غچ له عام ولس نه اخلي، په چريکي جنګونو سره تر ډېره

حده د عام ولس د تلفاتو مخنيوی کېدی شي.

- سيمي بايد هغه وخت آزادې او د دښمن له کنټرول او اداري وايستی شي چې دښمن پوره کمزوری شوی وي او خپل ځواکونه ئې لويو لويو مراکزو ته راغونډ کړي وي.

۴. پوښتنه: مسيحيانو او يهودانو ته ستاسو پيغام څه دئ؟

ځواب: يهودانو او مسيحيانو ته زما پيغام دا دی چې مونږ د اديانو تر منځ په تفاهم باور لرو، مونږ په دې باور يو چې الهي اديان د وروروالي او صلح ضامن دي، يوازي دين، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېري نه منع کړي او په نړۍ کې عدالت او امنيت راولي، مسلمانانو عملاً ثابته کړي ده چې انسانانو او د ټولو اديانو پلويانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د يوې عقيدې په تپلو باور نه لري، د مسيحيانو او يهودانو د عبادت ځايونو ورانول حرام ګڼي، اسلام يوازي د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جايز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پای ته ورسېږي او چنګ غوښتونکي وسله پر زمکه کېږدي.

مغرور جورج بش او د ده جنګي ټيم يوې داسي خطرناکي لوبې ته لاس اچولی چې نړۍ او په خپله امريکا ته ډېرې بدې پايلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صليبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کي چې دا جنګونه د امريکا د تپلو د کمپنيو جنګونه دي، دوی غواړي د عراق او مرکزي آسيا د تپلو په ذخايرو مسلط شي، د امريکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د توليد کمپنۍ او د تپلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امريکا چارواکي په داسي حال کي چې نه په مسيحيت باور لري او نه بل دين لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي،

۵. پوښتنه: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات کوم دي؟

ځواب: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات همغه دي چې د ببرک کارمل او د نجيب د حکومتونو د ناکاميو وجوهات وو، لويه وجه ئې دا ده چې دا د پردیو په

لاس یو تپل شوی حکومت دی، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي حکومت کوي، واک ئې د پردیو په لاس کي دی، په هر دفتر کي ئې امریکایي مشاورین ناست دي او ټول اختیارات د هغوی په لاس کي دي، دوی په هغو ځواکونو تکیه کړې چي په افغانانو بمونه وروي او هره ورځ په لسهاوو بې وزلي افغانان په خپلو وینو کي رغړوي. دا حکومت له هغو ډلو جوړ شوی چي پرون روسانو د افغان ولس په ضد وجنګولې او نن ئې امریکایان جنګوي، له غلو، مفسدینو، منافقینو او وطن پلورونکو نه یو کامیاب حکومت نه شي جوړېدی.

۶. پوښتنه: د مقاومت د نورو ډلو په اړه څه نظر لرئ، آیا له طالبانو او القاعدې سره کومه موافقه یا تړون لرئ؟

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کي مجبوراً باید دا ووایم چي حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

۷. پوښتنه: د فدایي عملیاتو په اړه ستاسو نظر څنګه دئ؟

ځواب: کوم شهادت طلبانه عملیات چي په فلسطین، عراق او افغانستان کي د اشغالګرو ځواکونو په ضد ترسره کېږي، دا نه یوازي سل په سلو کي جائز دي بلکي د دغو شهیدانو مقام او اجر تر هغو شهیدانو ډېر ډېر لوړ دی چي له دښمن سره په مخامخ نښتو کي په شهادت رسېږي، دا د بېرته ژوندي راتلو طمع لري خو هغه بل خپل سر په ورغوي کي نیسي او خپل رب ته ئې وړاندي کوي، یوازي سرکاري مفتیان، له دین نه بې خبره آخوندان او احمقان به دې ته د ځان وژنې نوم ورکوي او هغه به ناجائز او حرام ګڼي. دا فتواګانې هغه بې همته او ناپوه کسان ورکوي چي په قاموس کي ئې د هجرت، جهاد او شهادت الفاظ نه شته، په جهاد باور نه لري، کله ئې هم د دښمن د مقابلې جرأت نه دی کړی، ما ته که الله تعالی بل زوی راکړ نو نوم به ئې محمد عطا ږدم، زما دعا دا ده چي الله تعالی مي د قیامت په ورځ له هغو شهیدانو

سره حشر کړي چې د نیویارک او واشنګټن عملیات ځې ترسره کړل.

۸. پوښتنه: آیا کېدی شي مسکو او تهران د مجاهدینو ملا تړ وکړي؟ آیا له شمالي ائتلاف سره د تفاهم څه امکان شته؟

ځواب: مسکو او تهران او د دوی تر حمایت لاندي ډلي تر اوسه د امریکایانو مرسته او ملګرتیا کوي.

۹. پوښتنه: د اسلامي ملکونو واکمنانو ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: د اسلامي ملکونو پاچایانو او واکمنانو هم ځان ذلیل کړی او هم خپل امت، له دوی نه د هیڅ خیر طمع نه شي کېدی، هغوی د خپل اقتدار لپاره د اسلام او مسلمانانو په ضد هر څه کولو ته تیار دي، اسلامي امت به تر هغه همداسي ټوټې ټوټې وي او پردي به ځې پر برخلیک حکومت کوي چې دا منافقین او مفسدین پرې مسلط وي، دوی په فساد او عیاشۍ کي دومره غرق دي چې ترې وتلی نه شي، څومره چې له دوی نه اسلام ته تاوان رسېږي له بهرنیو دښمنانو دومره تاوان نه رسېږي، کابل او بغداد امریکایي ځواکونو په خپل زور نه بلکي د دغو منافقینو په مرسته نیولي.

۱۰. پوښتنه: د اسلامي امت ځوان نسل ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: مورږ د اسلامي امت له ځوان نسل نه د یوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د یوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخیستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دی، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه ترې ډک وي او د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نیمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پیل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتیا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثریت ورسره یو ځای

شو، په پردیو پوري تړلې ډلي ئې د فکري مبارزې په ډګر کې له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بریا د مخنوي لپاره، زمور د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې یوه کودتا او بیا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کې شوروي اتحاد زمور پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بیا د دوی لوی یرغل، مور له وخته مخکې جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غبرګ پرانېزي او هر هغه څوک په خپلې خوا کې ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلې خوا پردي لاسونه رااوږده شول او د اسلامي نهضت ترځنګ ئې ببلې ډلي جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول چې اسلامي نهضت ورکول، هري ډلې د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتیا وایي او کومه د مجبوریت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقایق معلوم شوي او په دې پوه شوي چې هغه ډلې نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امریکایانو خوا ته ودرېدلې او جنګیالي ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

۱۱. پوښتنه: جورج بش ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې بریدونه لویه او تاریخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپایي اندېوالانو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۸\۱۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د امریکا د انتخاباتو نتایج

د امریکا د انتخاباتو نتایجو وښوده چې د امریکا عام ولس د افغانستان او عراق په اړه د جورج بش له غلطو جنګي سیاستونو سره مخالف دي.

مورږ همدا انتظار درلود چې د جورج بش جنګي ټیم به په دې انتخاباتو کې له ماتې سره مخامخ کېږي، خو هیڅوا دا ګمان نه کاوو چې مخالفت به دومره شدید وي او په دومره زیات شمېر کې به امریکایان د دوی په ضد رایه ورکړي.

په دې کې هیڅ شک نه شته چې دا د افغاني او عراقي مجاهدینو لپاره یوه لویه فتحه ده، په دې پسې به هغه ورځ هم وګورو چې امریکایي فوځیان په ټیټ سر له افغانستان او عراق نه ووځي.

داسې معلومېږي چې په افغانستان او عراق کې د مجاهدینو هره هغه مرمۍ چې د امریکایانو په لوري ویشتل شوې د بش په ضد یو ووټ تړې جوړ شوی.

زه داسې ګمان کوم چې بش د امریکا بریژنف او راتلونکی جمهور رئیس به ئې د امریکا ګورباچوف ثابت شي، زه باور لرم چې امریکا ته همغه برخلیک منتظر دی

چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. إن شاء الله د امريکا د زوال ورځي رانږدې شوي دي، نړۍ او مخصوصاً اسلامي امت به له ډېرو هغو ستونزو نه وژغورل شي چي امريکايان ئې باعث دي.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۸\۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر په مناسبت پيغام

ګرانو هېوادوالو!

ورونو خويندو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وايم، دعا کوم چي الله تعالی زمور مظلوم او دردېدلی ولس له دې دردناک حالت نه وژغوري او دا توفيق ورکړي چي راتلونکي اختر ونه په خپلواک او آزاد افغانستان کي په داسي حال کي ولمانځي چي د هېواد په ګوټ ګوټ کي د اسلام بيرغ رپانده وي، ټول اشغالګر ځواکونه له هېواده وتلي وي، جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او اقتدار د داسي صالح حکومت په واک کي وي چي ملت ترې راضي وي، چارواکي ئې له خدايه وېرېږي او پر مظلومانو ترحم لري.

لوی اختر مسلمانانو ته د قربانۍ درس ورکوي، په دې ورځ د نړۍ نږدې دوه مليونه حاجيان په يوه رنګ جامو کي د الله تعالی د کور طواف کوي، په حجرالاسود

لاس ږدي او له خدای سره دا ژمنه تازه کوي چې له ده پرته به بل چا ته لاس نه اوږدوی، د بل کور دروازه به نه ټکوي، بل چا ته به سر نه ټيټوي، له ده پرته به نه له چا طمعه لري او نه وېره، د هاجر عليها السلام په پل ګام ږدي او ژمنه کوي چې هره سعي او هر هاند به ئې د الله تعالی په لار کي وي، د خپل ستر موحد او بت ماتوونکي جد ابراهيم خليل الله قرباني رايادوی، د اسمعيل ذبيح الله په لار د تلو هوډ کوي، د الله تعالی او د ده د بندګانو د دريو سترو او دائمي دښمنانو څلې په ډبرو ولي او دا تعهد کوي چې تل به د هر (فرعون، هامان او قارون) په ضد جنګېږي، د منیٰ، عرفات او مزدلفې شپې ورځې دوی ته د مجاهد او قربانيو ته د چمتو باايمانه انسان په څېر د ژوند کولو طريقه ورښيي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو ترمنځ د وروروليۍ، مساوات، يووالي او يو رنګ والي درس ورکوي، پاتې مسلمانان په خپلو کورونو کي د قربانيو او د لمونځ په ترڅ کي دا ورځ لمانځي، اسلام د دې ورځ په ټاکلو سره مور ته وايي: ستاسو د خوشحالۍ ورځي هغه دي چې الله تعالی تاسو ته د ده په لاري کي د قربانۍ همت، عزم او توفيق درکړي، راشئ په دې مبارکي ورځي کي تعهد وکړو چې د ابراهيم عليه السلام په څېر به ژوند کوو، د اسمعيل عليه السلام په څېر به قربانۍ ته چمتو وو، د نمرود مقابلې ته به درومو، په هغه اور کي به له لوېدو وېره نه لرو چې نمرودان ئې بلوي، په همدې اور کي د لوېدو په وخت به وايو:

حَسبُنَا اللّهُ وَ نِعمَ الْوَکیلُ ، نِعمَ الْمَولٰی وَ نِعمَ النّصِیرُ

خدای هم راته کافي دی او هم ډېر غوره وکيل، غوره مولا او غوره مرستندوی

دا اختر مور ته وايي: خدای ته مخه کړئ، د بنده بندګي مه کوئ، بتان نسکور کړئ، د اسارت جغ مات کړئ، زولنې وشلوئ، آزاد او سرلوړی ژوند وکړئ، د خپل ټاټوبي د خپلواکۍ او آزادۍ بيرغ لوړ وساتئ، د پردیو بيرغونه رانسکور کړئ، د هغو طاغوتي نظامونو ټغر ټول کړئ چې مظلومان او بې وزلي انسانان کړوي، د هغو زندانونو دېوالونه ونړوئ چې خدای پال آزادي غوښتونکي په کي ځورول کېږي، که دا ونه کړئ نو تاسو نه اختر پېژندلی او نه مو لمانځلی!!

ورونو خويندو! له دې فرصته په استفادې سره د هېواد د مهمو قضاياوو په اړه څو عرايض لرم:

- لکه څنګه چې الله تعالی تاسو ته د روسي يرغلګرو په ضد په تېر جهاد کې بريا درکړه، دا دی د صليبي ځواکونو په ضد په روان مقاومت کې هم ستاسو بريا د تحقق په حال کې ده، امريکايي يرغلګر له ماتې سره مخامخ شوي او د وتلو په حال کې دي، امېد دې الله تعالی د اسلام او بشريت دا زوړ او ترټولو خطرناک دښمن هم له هغه برخليک سره مخامخ کړي چې شوروي اتحاد ئې ورسره مخامخ کړ، خو دې ته مو بايد پام وي چې روسيه او ملګري ئې د هند او ايران په شمول غواړي هغه لوبه تکرار کړي چې د روسي فوځونو د وتلو په مهال ئې وکړه، غواړي بيا وطن پلورونکی شمالي ائتلاف راژوندی کړي، غيرپښتانه په کې راغونډ کړي او د پښتنو په ضد ئې وجنګوي. مسکو او منطقوي ملګرو ئې د همدې لپاره د افغانستان په نيولو کې د امريکايانو ملګرتيا وکړه، امريکايانو په حقيقت کې افغانستان د همدې ائتلاف لپاره فتح کړي او د دوی لپاره ئې هغه څه وکړل چې له کولو ئې عاجز وو، امريکايانو دې ائتلاف او په دوی پوري تړلو ډلو ته په افغانستان کې په خلاص لاس د کار کولو شرايط برابر کړل، د همدې لپاره دا ملکونه زمور په هېواد کې د امريکايي ځواکونو د مزيد پاتې کېدو پلوي کوي، مور دا هيله درلوده چې د ايران نوی حکومت به د ليبرالانو په تېر سياست کې تجديد نظر وکړي او له امريکا سره د ملګرتيا په ځای به زمور له هېواده د ټولو پردیو ځواکونو د وتلو غوښتنه وکړي، خو متأسفانه داسي ونه شول، تهران اوس هم په همغه مخکني سياست عمل کوي او ښيي چې دوی خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې افغانستان د پردیو په اشغال کې وي.
- پاکستان زمور د هېواد په اړه همغه څه کوي چې امريکا ئې تري غواړي، مور د اسلام آباد چارواکو ته وايو: که د امريکايانو د مرستې لپاره خپل ټول فوځ په قبايلو کې ځای په ځای کړئ، امريکايانو ته اجازه ورکړئ چې ټولې ديني مدرسې ويجاړې کړي، په زرګونو نور بې ګناه افغانان ونيسئ او امريکايانو او د دوی لاس پوڅې

حکومت ته ئې وسپارئ، نه به امریکا درنه راضي شي او نه به د کابل ګوډاګی حکومت ستاسو په خلاف د تبلیغاتو لړۍ بنده کړئ، په کابل کي چي نن څوک د قدرت په ګدۍ ناست دي، د دوی مأموریت دا دی چي پاکستان او افغانستان په جګړي کي ښکیل کړي، دوی د پردیو استازي دي، غواړي کابل د هغه محلي ائتلاف اډه وي چي د مسکو تر مشرۍ لاندي جوړ شوی او هدف ئې په افغانستان کي د جګړي دوام او د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی دی. افغانان باید متوجه وي چي د کابل د ګوډاګي حکومت هیڅ وینا د دې حکومت خپله وینا نه ده، دوی همغه څه وایي چي ورته ویل شوي او همغه څه کوي چي پرې ګمارل شوي.

- د افغانانو مختلفې ډلي، څو ملکونه زمور د هېواد په چارو کي په لاسوهنو تورنوي، ځینې روسیه، هند، ایران او ازبکستان د جګړو د پیل او دوام باعث ګڼي، ځینې امریکا، انګلستان، پاکستان او د امریکا اروپایي اتحادیوالان او ځینې دا دواړه ائتلافونه د افغانستان د پېښو او په دې هېواد کي د عدم ثبات او جګړو د ادامې سبب شمېرې او په دې باور دي چي دواړه ائتلافونه په دې سلا شوي چي په افغانستان کي د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونیسي، حقیقت دا دی چي په تېرو دریو لسیزو کي دغو هېوادونو بېلابېل افغاني ډلي جوړي کړې، وئې پاللې، په پیسو او وسلو ئې سمبال کړې او د خپلو استعماري موخو لپاره ئې وجنګولې، دا دوی دي چي نن غواړي غیرپښتانه د پښتنو او شیعه د سنیانو په ضد وجنګوي، فوځ او پولیس ئې له شیعه وو، شورای نظار او پرچمیانو نه جوړ کړ او د پښتنو په ضد ئې جنګوي او دا همغه کار دي چي په عراق کي ئې وکړ، شیعه ډلي، د مسعود بارزاني او جلال طالباني تر مشرۍ لاندي ډلي ئې په فوځ او پولیس کي ونیول او د عراقي مسلمانانو (سنیانو) په ضد ئې جنګوي. نن د افغانستان فوځ او پولیس په حقیقت کي د شمالي ائتلاف ملیشې په امریکایي یونیفورم کي دي، چي د انګرېزانو تر قومندې لاندي په جنوب او شرق کي جنګېږي!!

- تجربو وښوده چي د افغانستان بحران نه په یوه ائتلاف پوري د تړلو ډلو په

مسلط کولو سره حل کېدی شي او نه د بل ائتلاف په لاس پوځي حکومت سره، دا بحران یوازي په هغه صورت کي حل کېدی شي چي افغانان خپلي خوښي ته پرېښودی شي ترڅو له بهرني فشار او مداخلې پرته خپل برخلیک وټاکي او د خپلي خوښي نظام او حکومت جوړ کړي. خو دې مقصد ته د رسېدو لپاره افغانان یوه بل عمومي پاڅون ته ضرورت لري، داسي پاڅون چي ټول قومونه په کي برخه واخلي، اشغالگر ځواکونه د هېواد په هیڅ ګوټ کي یوه شېبه آرام پرې نه ږدي، وطن پلورونکي ورټي او همغه معامله ورسره وکړي چي له کمونستانو سره ئې کوله، هغه ډلي د ملت اصلي دښمنان وګڼي چي افغانان په خپلو کي وېشي، شمال د جنوب په ضد او غیر پښتانه د پښتنو په خلاف جنګوي، د پردیو تر قومندې لاندي او د هغوی د ګټو لپاره د خپل ملت په ضد جنګېږي.

- افغانستان یوه بل اسلامي انقلاب ته ضرورت لري، داسي انقلاب چي د هېواد خپلواکي ترلاسه کړي، عدالت تأمین کړي، مظلوم افغانان د بې رحمو ظالمانو له منګولو وژغوري، ډاډمن امنیت راولي، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ظالمانو په لاس د خلکو غصب شوي کورونه، زمکي او مالونه هغوی ته وسپاري، پاچا او کورنۍ ئې، خائن حکام او د حکومت هغه چارواکي چي په ملي شتمنیو ئې قبضه کړې، ملت ئې لوټلی، هېواد ئې پلورلی، د پردیو لپاره له خپل ملت سره جنګېدلي، پردیو د لوټمار شرایط ورته برابر کړي، د انګرېزانو د سلطې په وخت کي هغوی د دوی پلرونو ته زمکي ورکړې او اوس د امریکایانو د تسلط په وخت کي دوی د بنګلو، زمکو او شتمنیو خاوندان کړل، دا خائنان باید الهي عدالت ته مخامخ شي، د انګرېزانو د اشغال له دوران نه تر نن پوري چي کومو وطن پلورونکو ته له استعمارګرانو سره د ملګرتیا په بدل کي زمکي، قصرونه، باغونه او شتمنۍ ورکړي شوی، ټولي لوټ شوې ملي شتمنۍ باید د ملت په حساب مصادره او هغو خلکو ته ورکړي شې چي د آزادۍ په جنګونو کي ئې قربانۍ ورکړې، مظلومانو، وږو، بې وزلو، د شهیدانو کورنیو او هغو ته چي له لاس او پښو او د بدن له نورو غړو محروم شوي،

کور ئې وران شوی او مالي او ځاني تلفات وراوښتي. هیڅ افغان باید دا ونه زغمي چې د وطن د آزادۍ په لار کې د شهید شویو کونډې ګدائي ته اړ وي او ملي خائنان او وطن پلورونکي په آخرین ماډل موټرو کې ګرځي!!

- مورږ د جګړې فوري او دائمي خاتمه او د ډاډمن امنیت عاجل تأمین غواړو، خو جګړه هغه وخت پای ته رسېدی شي چې ټول اشغالګر ځواکونه د هېواد له لوېشت لوېشت څخه ووځي، بهرنۍ لاسوهنې متوقف شي، اقتدار د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت ته وسپارلی شي او اجتماعي عدالت تأمین شي، تر څو چې اشغال ادامه لري جنګ به جاري وي، تر څو چې اقتدار د هغو ډلو په لاس کې وي چې د پردیو د وسلو، پیسو او فوځونو په زور پر ملت تحمیل شوې، تر څو چې یو منفور او ملت دښمنه اقلیت پر افغانانو حکومت کوي، مفسدین او ملي خائنان د اقتدار په ګدۍ ناست وي او اجتماعي عدالت تر پښو لاندې وي، نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه امنیت راتلی شي. د روسانو یو سل شل زره فوځ او د امریکا او ناټو څلوېښت زره فوځ ونه توانېدو چې د زړه ورو او باایمانه افغانانو مقاومت وځپي او د خپلې خوښې امنیت راولي، دغو تجربو وښوده چې د اشغال دوران پای ته رسېدلی، نور نو هېڅ ځواک نه شي کولی د وسلو په زور خپله اراده پر نورو ملتونو تحمیل کړي، هم وطن پلورونکي ډلي باید له دې نه پند واخلي او هم زمورږ هغه جاه طلب ګاونډیان چې غواړي په افغانستان کې د روسانو او امریکایانو ناکامه تجربه تکرار کړي، څوک چې اوس د یوه محلي زبر ځواک کېدو شوق کوي او د همدې لپاره کله له روسانو سره د افغانستان په نیولو کې ملګرتیا کوي او کله له امریکایانو سره، باید پوه شي چې داسي مستي او شوقونه اکثراً بدې پایلې له ځان سره لري!!

- مورږ له هیڅ له داخلي ډلي او بهرني هېواد سره ذاتي دښمني نه لرو، په تفاهم او روغې جوړې باور لرو، د شخړو عادلانه او سوله ییز حل غواړو، واقعیتونه منو، په دې ټینګار کوو چې هر چا ته باید خپل حق ورکړي شي، هیڅوک له خپل جایز حق نه محروم نه شي. د همدې لپاره مورږ د هېواد د بحران د خاتمې لپاره داسي طرحه

وړاندي کړې چې په دغو اساساتو ولاړه ده: د بهرنيو فوځونو بشپړ او بلا قيد وشرط وتل، ټولو ډلو ته د منلو وړ يو موقت حکومت جوړول، د ملت د واقعي استازو مجمع دايرول، چې همدا به د اساسي قانون، فوځ، پوليس، راتلونکي حکومت او نورو مهمو ملي قضاياوو په اړه تصميم نيسي. په جنګي جناياتو د تورنو کسانو او د هغو وطن پلورونکو محاکمه چې د اشغالګرانو په څنګ کي ودرېدلي، په مسکو او بن کي ئې د هېواد د پلورلو اسناد امضاء کړي، پردیو ته ئې د افغانستان په کورنيو چارو کي د لاسوهنو شرايط برابر کړي، دا ټول بايد د دغي لويې جرګې له لوري ترسره شي. مورږ دا هم وويل چي د موسى کلا توافق د مرکز په شمول په نورو سيمو کي هم عملي کېدی شي، بهرني ځواکونه دې ووځي، د هري سيمي اداره دې د سيمي خلکو ته وسپارلی شي، په کابل کي دې د کابل د اوسېدونکو په خوښه يو موقت حکومت جوړ شي... بهرني ځواکونه دې يا خپلو ملګرتيا وکړه او نظامي اډې ئې ورکړې. مورږ په دې اعتراض نه لرو چي دا ځواکونه د ازبکستان په خان آباد، د پاکستان په جکب آباد او په مشهد او زاهدان کي ځای په ځای شي!!

خو تاسو ګورئ چي زمورږ د نېک نيت او معقولو وړانديزونو په ځواب کي مورږ ته ويل کېږي چي د بهرنيو ځواکونو شته والی ضروري دی، د کابل حکومت له هغه چا سره خبري کوي چي موجوده نظام او اساسي قانون مني!! مورږ مجبور يو د دغو جنابانو په ځواب کي ووايو: څوک چي ځان په نورو ساتي او د خپل کور د دروازې کيلي ئې هم د پردي په لاس کي وي، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي د سپکاوي او ذلت له ژوند نه عار نه لري، په دې ئې د غيرت رګ نه خوځي چي هره ورځ د دغو ځواکونو په لاس د ده په لسګونو بې ګناه وطنوال په وينو کي رغړي، په عزت او ناموس ئې تېری کېږي، ډېر ساده انسان به له داسي چا سره د خبرو لېوال وي او له داسي خبرو به څه هيله لري!! هيڅ باايمانه او اصيل افغان د اشغالګرانو شته والی د

يوې شېبې لپاره هم نه مني، موږ نه د پردیو په لاس تپل شوی نظام منو او نه د امریکا د سفیر په لاس لیکل شوی اساسي قانون، صبر وکړئ چي کله اشغالګران وباسو او دا نظام رانسکور شي بیا به خبري کوو!!

- موږ په مکتب، مدرسې او جومات کي چاودنې او د بې ګناه افغانانو وژنه په کلکه غندو، په دې پوره باور لرو چي دا کار د اسلام او افغانستان د دښمنانانو په لاس ترسره کېږي، دوی لکه څنګه چي غواړي په اسلامي امت کي د شیعه او سني تر نامه لاندي د جګړو اور ته لمن ووهي همداسي غواړي د ملا او مکتبي په نامه د یوه بل جنګ اور هم بل کړي، دوی غواړي مجاهدین بدنام کړي، خو افغانان پوهېږي چي دا د بې عقلو او بې دینو خلکو او د دین او د علم د دښمنانو کار دی نه د مجاهدینو!! مجاهدین غواړي چي د ملا او مکتبي تر منځ اختلاف د تل لپاره پای ته ورسوي، موږ غواړو مکتب او مدرسه سره توحید کړو او د هېواد لپاره واحد تعلیمي نظام او واحد تعلیمي نصاب ولرو، داسي چي ډاکټر، انجنیر، والي او څارنوال مو په دین پوه وي او د جومات امام مو په ساینس او ورځنې علومو، مکتبي د ملا په اړه ونه وایي چي بې علمه او له دنیا بې خبره دی او ملا د مکتبي په اړه ونه وایي چي بې دینه او ملحد دی، متأسفانه ځیني کسان په دې نه پوهېږي چي دا دوه بېل بېل نظامونه د استعمار د وخت پاتې شونې دي او د دښمن له لوري پر مسلمانانو تحمیل شوي، د ملا او مکتبي د جنګولو لپاره، د ملا د تحقیر او سپکاوي لپاره، د دې لپاره چي له مدرسې نه باید د جومات داسي امام فارغ شي چي په هر څه کي خلکو ته محتاج وي، د خلکو دراوزو ته په ودرېدو مجبور وي، ډوډۍ، جامه او معیشت ئې د وظیفو، صدقاتو او خیراتونو له لارې تأمین شي، خو له مکتب نه به والي او وزیر وځي، معاش، کور او موټر به دولت ورکوي، د شرعیاتو له پوهنځي نه به قاضي وځي او د حقوقو له پوهنځي نه ولسوال او څارنوال، موږ غواړو دا حالت پای ته ورسوو، تر دولسم پورې باید په ټولو زده کوونکو یو عام او مشترک نصاب ولوستی شي، په دې ګډ نصاب کي هم باید د ديني علومو کافي برخه وي او هم د ساینسي علومو او د

تاريخ، جغرافيې او ضروري ژبو مناسبه او اړينه برخه، له دولسم نه وروسته بايد د تخصص دوره پيل شي، چې په دې دورې کې به ځينې د ديني علومو پوهنځيو ته ځې، ځيني طب، انجنيري، زراعت او نورو پوهنځيو ته، د حقوقو په نامه هغه پوهنځی چې غربي حقوق په کې لوستل کېږي، دا بايد د شرعياتو په پوهنځي کې مدغم شي، هلته به غربي حقوق يوازې له اسلامي حقوقو سره د مقارنې لپاره لوستل کېږي.

- حکومت او بهرني حاميان ئې اعتراف کوي چې د مقاومت له ځپلو عاجز شوي، ډېرې سيمې ئې له لاسه وتلي، امنيت نه شته، نه لويې لاري خوندي دي، نه د بهرنيو ځواکونو اډې او نه ئې ګزمې او کاروانونه، د اداري فساد، رشوت، اختلاس او د ملي شتمنيو د تالان لمن هومره پراخه شوې چې حکومت ئې مخنيوی نه شي کولی او لوړ پوړې چارواکي په خپله په کې ککړ دي، چارواکي په دې اعتراف کوي چې اوس هم د هېواد په مختلفو برخو کې د حکومت د پلويانو په لاس کې تر پنځوسو زيات شخصي زندانونه شته، دا زندانونه د مفسدينو د هغې ډلې په واک کې دي چې د حکومت مهم وزارتونه ئې هم په لاس کې دي او په دې اداراتو پورې مربوط ټول زندانونه هم د دوی شخصي زندانونه دي، دا همغه ډله ده چې امريکايانو ته ئې په کابل کې شخصي زندانونه هم جوړ کړي، همغه چې د کابل ځينو چارواکو د ځانګړو موخو لپاره افشاء کړل، د زندان چلوونکی د سي آی اې غړی ونيول شو، خو له لنډې مودې بند تېرولو وروسته په احترام او عزت سره خوشې شو، دا خبره هم افشاء شوه چې په دې زندان کې دغې ډلې بې وزلې بنديان له پښو راځړول او رنګ رنګ عذابونه به ئې ورکول، ټولو ته معلومه ده چې نن د مخدره موادو تجارت هغه ځای ته رسېدلی چې د نړۍ په سلو کې نوي برخه په افغانستان کې او د حکومت تر واک لاندې سيمو کې توليد کېږي!!! دا حقيقت له هيڅا پټ نه دی چې امريکايي اشغالګران په ټولو برخو کې له ماتې سره مخامخ دي، په دې ونه توانېدل چې د بې ګناه افغانانو په وژلو او د دوی پر کليو او کورونو د بمونو په ورولو سره خپلې موخې ترلاسه کړي، دا دی هغوی هم د شوروي ځواکونو په څېر د وتلو لپاره تياری نيسي،

هر افغان پوهېږي چې د دغو ځواکونو له وتلو وروسته به د کابل حکومت له کوم برخليک سره مخامخ کېږي، مورږ دغه وضعيت ته په پام سره ټولو افغانانو ته بلنه ورکوو چې راشئ له دې بحران نه د هېواد د ايستلو لپاره يوه بل ته د ورورۍ لاس ورکړو، افغانستان د ټولو ورونو قومونو گد کور وگنو، جگړه د تل لپاره پای ته ورسوو، د پردیو د لاسوهنو مخه ونيسو، داسي سرلوړی او خپلواک افغانستان جوړ کړو چې د نړۍ هيڅ ځواک هغه ته په کړه ستر گه د کتلو جسارت ونه کړي، له نورو سره د سيالۍ جوگه وي او هيڅا ته ئې د احتياج لاس اوږد نه وي.

سرلوړي دي وي افغانان

بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

لوی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د صدام په اعدامولو څوک خوښ شو؟

حزب اسلامي د لوی اختر په لومړۍ ورځ د بش په امر او د عراق د لاس پوڅي شيعه حکومت په لاس د صدام حسين اعدامول په کلکه غندي او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای گڼي چې د دوی واکمنان د پردیو په لاس د اقتدار په گدۍ کښېنول کېږي، يو په بل بدلېږي او په داسي سپکاوي او سفاکي سره وژل کېږي!!! ډېره عجيبه ده چې گورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذليلو واکمنانو په دې اعدام خوښي څرگنده کړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راکښ کړ او دا

ئې خپله بريا او د حق بريا وګڼله!!

مورږ د عراق شيعه ډلو او د دوی بهرنيو حاميانو ته وايو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولي د ذليلو کرسيو لپاره دې ته چمتو کېږئ چې د جاني امريکايانو هغه ناولي لاسونه په خپلو جامو پاکوئ چې د عراقيانو په وينو سره دي؟ تر څو به د پوليسو او فوځيانو په امريکايي يونيفورم کي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چې له کورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شکوئ، په سرونو کي ئې مېخونه ټک وهئ، د کلشنکوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سينه ئې په ګوليو ولئ، بيا ئې په تورو پلاستکي کڅوړو کي اچوئ او د سړکونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چې بش، بلير او ايهود ايلمرت ئې په عراق کي ليدل غواړي!! تاسو په دې نه پوهېږئ چې دوی په دې سره غواړي په اسلامي نړۍ کي د شيعه او سني په نامه د يوې تلپاتې جګړې اور بل کړي، د همدې لپاره ئې صدام حسين د شيعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د يو سل اته څلوېښت شيعه وو د وژلو په تور اعدام کړ!!

په دې کي هيڅ شک نه شته چې د صدام حسين د اقتدار پر مهال ډېر بې ګناه عراقيان په قتل رسېدلي، عراقي مظلوم ولس له ډېرو ستونزو سره مخامخ شوی، يوازي شيعه نه بلکي سنيان هم وژل شوي، د بعثي رژيم هر مخالف کړول شوی، خو آيا د صليبي ځواکونو په لاس د مظلومو عراقيانو د وژل شوو شمېر تر هغه کم دی؟ آيا د مالکي لاس پوڅي حکومت تر هغه لږ ظلمونه کړي؟ آيا بش تر صدام حسين لږ ظالم او بې رحمه دی؟ هر باانصافه قضاوت کوونکی وايي چې: همدا صدام حسين که تر بش، مالکي او د ده تر حاميانو غوره نه وو نو په هيڅصورت کي تر دوی بد هم نه وو!! صدام حسين د اشغالګرانو په امر اعدام شو خو مالکي د دوی د متو په زور د اقتدار په ګدۍ کښېنول شوی!!

عراقيان او د نړۍ ټول مسلمانان بايد دې ته متوجه وي چې امريکايي استعمارګران او د دوی اروپايي ملګري د اسلامي امت د مزيد ټوټې ټوټې کولو په

لټه کي دي، دوی د ايران د شاه په ضد د ايراني انقلاب مرسته او ملاتړ په همدې طمع وکړ، خميني ته ئې د همدې لپاره په پاريس کي پناه ورکړه او په درناوي سره ئې تهران ته ورساوو، خو کله چې له تهران نه د انقلاب د صادرولو، د کربلا له لاري مکي ته د رسېدو، لومړی کربلا بيا مکه،او دې ته ورته شعارونه او نعرې واورېدی شوې او دغو شعارونو د عراق او ايران د جګړې بڼه غوره کړه، غرب د عراق مرسته وکړه، عربي هېوادونه هم ورسره ملګري شول، د دغه جنګ په نتېجه کي د تېلو بيه هر ښېلر اتو ډالرو ته راکوزه شوه، تېل توليدوونکي هېوادونه دې ته اړ شول چې د جګړې د لګښتونو او له جګړې وروسته د ورانيو د جبران لپاره په زيات مقدار کي تېل صادر کړي او په دې سره د تېلو بيه له هغه حد نه هم راولوېږي چې غربيانو غوښتل!! امريکايانو د همدې لپاره د عراق له نيولو وروسته اقتدار شيعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنيانو د وژلو لړۍ په دې سفاکانه بڼې کي پيل کړي چې نه يوازي په عراق کي بلکي په ټولي اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسيتونه راوپاروي او يوه بله جګړه په اسلامي امت تحميل کړي!!

په دې کي هيڅ شک نه شته چې امريکايان به حتماً له عراقه وځي، خو هغه وخت چې د شيعه او سني جنګ هغه ځای ته ورسوي چې نه يوازي عراق تجزيه شي بلکي د دې جګړې اور نورو سيمو ته هم خور شي. دا به ډېر سفاهت وي که څوک ګمان وکړي چې شيعه ډلي په خپل سر او خوښه د سنيانو په خلاف جنګېږي او امريکايان دا جنګ نه خوښوي!! دا حالت امريکايانو راوستی او دا جګړه د دوی په امر او د دوی د پلان مطابق تر سره کېږي.

مور د عراق او افغانستان شيعه ډلي دې ته رابلو چې د امريکايانو تر قومندې لاندي او د دوی د ګټو لپاره د خپلو هېوادوالو په ضد له جنګېدو ډډه وکړي.

حزب اسلامي افغانستان

د لوی اختر دوهمه ۱۳۸۵

له کرستوفر هار سل سره لومړی مرکه

پوښتنه: تاسو چېرې یئ؟

ځواب: زه د آسمان لاندې او د زمکې پر سر اوسېږم، د اوسېدو ځای مې ثابت نه دی، وخت په وخت بدلېږي.

پوښتنه: هره ورځ معمولاً څه کارونه کوئ؟

ځواب: ورځنې مصروفیتونه مې دا دي: له مجاهدینو سره ارتباط، د وضعیت څارنه، ولس ته لارښوونه، لیکنې او تحقیقات، له مخکنې حالت سره ځې توپیر په دې کې دی چې اوس مې له مراجعینو سره مخامخ ملاقاتونه کم شوي او د لیکنو، مطالعې، تحقیق او د مجاهدینو خطونو ته په خپل لاس د ځواب لیکلو فرصت زیات شوی. په تېرو پنځو کلونو کې ما نږدې پنځه زره خطونه لېږلي، لس کتابونه چې جمعاً نږدې درې زره صفحې کېږي او کافي شمېر اعلامیې لیکلې او نشر کړې دي. ما د خپلې مبارزې په تېرو اته دېرشو کلونو کې هیڅکه د لیکنو او تحقیق لپاره دومره مناسب فرصت نه وو ترلاسه کړی، په دې کار کې کمپیوټر راسره ډېره زیاته مرسته کړې، یو وړوکی کمپیوټر له څو سي ډي سره کافي دي چې د نړۍ ټول مهم کتابونه له ځان سره ولرم او د یوه غره پر سر باندې هم داسې وم لکه په یوه لوی او مجهز کتابتون کې چې ناست وم.

پوښتنه: ستا کورنۍ څنګه ده او چېرې اوسېږي، آیا ورسره لیدلی شئ، لږ تر لږه کله کله؟

ځواب: زما د کورنۍ غړي په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، په تېرو پنځو کلونو

کي د ليدو کتو ډاډمن شرايط نه دي راته برابر شوي.د کمونستانو په وخت کي ما خپله کورنۍ اوه کاله وروسته وليدله او اوس نه ده معلومه چي کله او چېرې به ئې په ډاډ او اطمئنان سره گورم.

پوښتنه: کله چي ما په ۱۹۸۵ کال کي له تا سره مرکه وکړه، ستا د کورنۍ نږدې شل غړۍ د روسانو او کمونستانو په لاس وژل شوي وو، څومره د امريکايانو په لاس وژل شوي، يا ځوړول شوي او يا زنداني شوي؟

ځواب: هو؛ د روسانو د اشغال په دوران کي زما پلار، دوه ورونه او د کورنۍ نور غړي په شهادت رسېدلي او د کورنۍ ټول نږدې خپلوان مي له اويا اتيا کلن نه تر تي خور ماشوم پوري زنداني شوي، خو د امريکايانو د اشغال په دوران کي زما د کورنۍ له نږدې غړو څخه درې کسان نيول شوي، دوه په افغانستان کي او يو په پاکستان کي، يو مي زوم ډاکټر غيرت بهير (چي يو وخت په پاکستان کي د افغانستان سفير وو) او دوه مي ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کي نيول شوي، ځينې ئې په گوانتانامو کي دي، ځينې ئې د افغانستان په امريکايي زندانونو کي او ځينې ئې لادرک دي چي برخليک ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زياتو قربانيو ته چمتو يو.

پوښتنه: آيا د افغانستان د وضعيت په اړه د خپل حزب نظر راته توضيح کولی شئ؟

ځواب: الحمد لله د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالگر ځواکونه د وضعيت له مهار کولو عاجز شوي، امريکايان ونه توانېدل چي خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنيت راوستی شو، نه ئې يو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنيوی وکړی شو، ما ته د هېواد وضعيت له هغه وخت سره ورته بريښي چي مسکو له افغانستان نه د وتلو فيصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تياری نيولو. که څه هم هغه

وخت له وضعيت نه د هر چا انتباه دا وه چې د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدينو په لاس نسکور شي، خو د هغه بين المللي سازش په سبب چې د مجاهدينو په ضد تر سره شو، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې قدرت ته د مجاهدينو د رسېدو مخه ونيسي، ځيني ډلې له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو کړي او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدينو مقابله وکړي، زمور ځينو ګاونډيو هم په دې کي برخه واخيسته او دا باعث شو چې د نجيب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کي پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي برېښي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوڅی حکومت هم سقوط کوي.

پوښتنه: له نورو ډلو سره ستاسو تعلقات څنګه دي، منظور مي طالبان او القاعده دي؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدينو په يووالي او وحدت ټينګار کړی او خپلو مجاهدينو ته مو ويلي چې په خپلو خپلو سيمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظيمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسيق او توافق نه لرو.

پوښتنه: په افغانستان باندي د امريکايانو تر مشرۍ لاندي ټېری په پراخه کچه ناموفق ګڼل کېږي، هم له سياسي لحاظه او هم له نظامي پلوه، دلايل ئې څه دي؟

ځواب: د امريکايانو د ناکامۍ څو اساسي لاملونه دي:

- دوی د افغانانو په پېژندو کي اشتباه کړې، ګمان ئې کولو چې افغانان له ټېرو جګړو ستومانه شوي او د دوی په ضد به جهاد ته تيار نه شي.
- دوی د هغو ډلو په مرسته کابل اشغال کړ، له هغوی نه ئې د خپلو زمکنيو فوځونو په څېر استفاده وکړه او اقتدار ئې ورته وسپارو چې په اصل کي په مسکو او د مسکو په منطقوي اندېوالانو پوري تړلې وي، دوی په حقيقت کي افغانستان د مسکو او ايران لپاره فتح کړی، د دغو ډلو او هېوادونو لپاره ئې هغه څه کړې چې هغوی په ډېرو لګښتونو ونه شو کړی.

- امریکایان ونه توانېدل چې یو مضبوط او صالح حکومت جوړ کړی، اقتدار ئې کمزورو ډلو، له ملت نه رټلو افرادو، غلو، د مخدره موادو قاچاقچیانو او د شمالي ټلوالي مفسدینو ته سپارلی.

پوښتنه: د ادیانو او فرهنګونو تر منځ جنګ ته په کومه سترګه ګورئ، مخصوصاً د اسلام او مسیحیت ترمنځ جنګ ته؟

ځواب: مغرور جورج بش او د ده جنګي ټیم یوې داسي خطرناکي لوبې ته لاس اچوالی چې نړۍ او په خپله امریکا ته ډېرې بدې پایلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صلیبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کي چې دا جنګونه د امریکا د تېلو د کمپنیو جنګونه دي، دوی غواړې د عراق او مرکزي آسیا د تېلو په ذخایرو مسلط شي، د امریکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د تولید کمپنۍ او د تېلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امریکا چارواکي په داسي حال کي چې نه په مسیحیت باور لري او نه بل دین لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، په دې نه پوهېږي چې دا کار نړۍ ته څومره خطرناکي پایلې له ځان سره لري، د نړۍ یو نیم ملیارد مسلمانانو سره، له هغه قوم سره جنګ چې په لکونو داسي ځوانان لري چې د اسلام لپاره هري قربانۍ ته چمتو دي، څه آسان کار نه دی، که نولسو کسانو امریکا ولړزوله، په مسلمانانو کي دوی ته ورته کسان ډېر زیات دي. متأسفانه امریکا په داسي حال کي چې د مشرتابه او په ټولې نړۍ کي د دیموکراسۍ راوستو دروغجنه دعوی کوي او غواړي د نړۍ ژاندارم له ځانه جوړ کړي، خپل ټول امکانات د فتنو او جنګونو په راولاړولو مصرفوي. جورج بش او غلام ئې ټوني بلیر نه یوازي خپل جنګ ته د صلیبي جنګ نوم ورکړی بلکي غواړي په مسلمانانو کي هم د شیعه او سني په نامه جنګ پیل کړي، په عراق او افغانستان کي ئې شیعه په لاس کي ونیول، په فوځ او پولیس کي ئې شامل کړل او د سنیانو په ضد ئې جنګوي او حتې د صدام حسین د اعدام پرېکړه ئې هم د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور وکړه، نه د سنیانو او کردانو د وژلو په تور، د سنیانو په

جوماتونو او د شیعه وو په زیارتونو کي چاودنې هم د سي آی اې کار دی چې غواړي دغه جنګ ته لمن ووهي!!

پوښتنه: آیا د مسلمانانو، یهودانو او مسیحیانو تر منځ رښتونې ملګرتیا او دوستي ممکنه ده؟

ځواب: مور په دې باور یو چې الهي ادیان د وروروليۍ او صلح ضامن دي، یوازي دین، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېري نه منع کړي او په نړۍ کي عدالت او امنیت راولي، مور د ادیانو تر منځ په تفاهم باور لرو، مسلمانانو عملاً ثابته کړي ده چې انسانانو او د ټولو ادیانو پلویانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د یوې عقیدې په تپلو باور نه لري، د مسیحیانو او یهودانو د عبادت ځایونو ورانول حرام ګڼي، اسلام یوازي د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جایز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پای ته ورسېږي او جنګ غوښتونکي وسله پر زمکه کېږدي.

پوښتنه: د بش حکومت د تبلیغاتو لپاره یوه نوې اصطلاح راایستلې چې اسلامي نهضت ته د اسلامي فاشیزم نوم ورکوي، آیا په دې اړه څه وایئ؟

ځواب: بش د فاشیزم په معنی نه پوهېږي، فاشیزم له نژادي او قومي تعصب نه د راولاړ شوي هغه مسلک نوم دی چې د یوه نسل، نژاد او قوم په غوره والي باور لري او پر نورو قومونو د هغه برلاسي غواړي، ځوک چې نن په نړۍ کي دا کار کوي نو هغه بش او د ده جنګي ټیم دی، مسلمانان په یورپ او امریکا کي نه جنګېږي بلکي دا دی څوپېړۍ کېږي چې دوی د مسلمانانو په ضد په اسلامي ملکونو کي جنګېږي!!

پوښتنه: د لاندي مسایلو په اړه څه نظر لرئ:

- د اسرائیل او لبنان جنګ او د ایران په ضد احتمالي جنګ
- دیموکراسي او د افغانستان د شوری او جرګو نظام
- له حماس، اخوان المسلمین او نورو سره روان سلوک

- مخدره مواد او ملا عمر
- ظاهر شاه او کرزی
- مېرمن مرکیل د جرمني صدراعظمه.

ځواب: الف: د لبنان جنګ د امریکایانو او انګرېزانو څلورم جنګ وو، دوی غواړي د لوی اسرائیل جوړولو زوړ خوب رښتونی شي، اسرائیل په حقیقت کي د دې لپاره جوړ شوی دی چي تل د عربو پر سر دایستل شوې توري په توګه وکارولی شي، اسرائیل د امریکایانو نظامي اډه ده، لکه څنګه چي د افغانستان، عراق او فلسطین جنګ د اامریکایانو او انګرېزانو جنګ دی د لبنان جنګ هم د دوی جنګ دی، اسرائیلیانو ډېره هوښیاري وکړه چي له لبنان نه ژر ووتل، پاتې کېدا ئې د نورو جنګونو په خاتمې کي ډېر ممد ثابتېدل.

ب: مورِ ګمان نه کوو چي امریکا پر ایران باندي د برید په اړه جدي وي، د ایران په ضد تبلیغات د بش یوه سیاسي مجبورتیا ده، ایران د بغداد او کابل په نیولو کي د امریکا دومره مرسته کړې چي د دوی له مرستي پرته ئې نه بغداد نیولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمي په څېر د ایراني چارواکو وینا ده!!

ج: که دیموکراسي هغه وي چي امریکایانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کي راوستې او د دوی انګرېز پلرونو په عربي هېوادونو کي، د پاچایانو، جنرالانو او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو تپل، نو هر شریف او آزادي غوښتونکی انسان ترې کرکه لري، که دیموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چي بې وزلي نېستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلک غولول جائز ګڼي، شتمنۍ د څو کسانو په لاس کي غورځوي او د ټولني اکثریت د دوی په غلامۍ کي اچوي، فوځ، پولیس او ټول نظام د دوی په خدمت کي ګماري او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي دیموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا دیموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چي ریډیو، ټلویزیون، اخبارونه او مجلې او ټول

تبليغاتي وسايل د دوی په واک کي دي، داسي نظام په غرب کي او تر هغه وخته چلېدی شي چي د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام ديموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چي په دې کي څه ښه والی شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چي د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بيه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کي د هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چي امريکا، روسيه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چي په ځينو کي ئې قدرت ترلاسه کړ او په ځينو کي وځپل شول.

اسلام مورِ ته داسي نظام راکوي چي د مظلومانو په خدمت کي وي، اجتماعي عدالت او برابري تأمين کړي، ټول خلک يو برابر ګڼي، نه پرېږدي چي شتمني د څو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د خلکو له مجبوريتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قيادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعيم د ملت خادم او د ملي شتمنيو امين بولي او په دې ئې مکلف کوي چي هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحيتونو په حدودو کي وي چي د ولس له لوري ورکول کېږي.

د: امريکا او ځينې اروپايي اتېيوالان ئې غواړي چي حماس، اخوان المسلمين او نور اسلامي خوځښتونه د اسلامي هېوادونو د ديکتارانو په لاس وځپي، د دوی په ضد د دغو بې رحمه جلادانو د هر جنايت، ظلم او تېري مرسته او حمايت کوي، نه پرېږدي چي دا ډلي حتی د انتخاباتو او هغې ديموکراسي له مخي قدرت ته ورسېږي او په قدرت کي پاتې شي چي د ملت اکثريت ئې ملاتړ کوي او په انتخاباتو کي ئې بريا ترلاسه کړي.

هـ: مورِ د مخدره موادو له توليد او تجارت سره مخالف يو او په يقين سره ويلی شو چي يوازي حزب اسلامي کولی شي په بشپړه توګه د دې مخنيوی وکړي.

و: ما نه تراوسه له ملاعمر سره ليدلي او نه ورسره کوم ارتباط او تماس لرو، خو مورِ هر هغه افغان ته په درنه سترګه ګورو چي د اشغالګرانو په ضد جنګېږي.

ز: ظاهر شاه او د ده کورنۍ مخکې هم انګرېزانو پر افغانستان مسلط کړه او اوس هم.

ح: کرزي د جهاد په دوران کې له یوې ډېرې وړې پارټۍ سره کار کاوو، له طالبانو سره ئې ملګرتیا وکړه، دا ئې ستره اشتباه وه چې له پاکستان نه په امریکایي هلیکوپټر کې کابل ته انتقال شو او د هغه حکومت ریاست ئې قبول کړ چې امریکایانو د کابل له اشغال نه وروسته جوړ کړ.

ط: د جرمني له صدراعظمې نه زمونږ انتظار دا وو چې د امریکایانو د ګټو لپاره به د المانیانو د زامنو له وژل کېدو سره مخالفت کوي او خپل فوځونه به له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه داسي ئې ونه کړل!! نه پوهېږو هغوی د مظلومو افغانانو په ضد ولې د بدمعاشو امریکایانو ملاتړ وکړ؟

پوښتنه: څنګه کولی شئ د هېواد په اړه خپل سیاسي نظریه پلې کړئ.

ځواب: مونږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له مقاومت نه پرته بله لار په مخ کې نه لرو، امریکایانو نوري ټولې لارې تړلې دي، د بحران د حل لپاره زمنږ طرحه دا ده:

- ټول بهرني ځواکونه دې له افغانستانه ووځي.
- داسي موقت حکومت دې جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه دې وتړل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- بیا دې د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه دې تصمیم ونیسي. او په پای کې دې د دغه اساسي قانون له مخې منتخب حکومت جوړ شي.

که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په

راوستلو کي هرراز مرستي ته تيار دي.

۲. پوښتنه: آيا افغاني مېرمني ستاسو د پلان يوه برخه جوړوي او ونډه به ئې څه وي؟

ځواب: مورِ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کي ټول هغه حقوق ورکوو چې ترې محرومې دي، اسلام چې کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هيڅ مذهب او نظام کي نه تر سترګو کېږي، باور وکړئ چې په اسلام کي د ښځو مکلفيتونه تر نارينه وو کم او حقوق او امتيازات ئې ترې زيات دي. د تعليم او زده کړې حق ئې له نارينه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کي برخه اخيستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارينه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کي، نه په معاملاتو کي او نه د ژوند په نورو مجالونو کي نه يوازي تبعيض نه دی ورسره شوی بلکي کافي امتيازات ورکړی شوی.

پوښتنه: د حجاب او چادري په اړه ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: اسلام نارينه ته د داسي لباس سپارښتنه کوي چې له نارينه سره ښايي او ښځو ته د داسي جامو چې له ښځو سره ښايي، لکه څنګه چې تاسو په حيواناتو مخصوصاً مرغانو کي ګورئ چې د نر او ښځي په جامو کي ئې ژور توپيرونه شته، اکثراً د نارينه جامه ئې تر ښځي ډېره ښاېسته، جالب او جاذب وي او د ښځو جامه ئې ساده. دا اوس په ټولي نړۍ کي د ښځو او نارينه وو ترمنځ په جامو کي توپير شته، اسلام چې د ښځي لپاره د جامو په اړه کومه لارښوونه کوي تورات او انجيل هم دې ته ورته لارښوونې لري.

پوښتنه: آيا تروريزم تعريفولی شئ؟

ځواب: تروريزم يعني هغه څه چې امريکا ئې په افغانستان او عراق کي کوي او اسرائيل ئې په فلسطين کي، که څوک غواړي د تروريزم حقيقي انځور وګوري نو د ګوانتانامو، ابوغريب، بګرام او کندهار امريکايي زندانونو ته دې ورشي، زه د امريکا او اسرائيل په ضد هيڅ عکس العمل ته د تروريزم نوم نه شم ورکولی او دا د عدالت

او انصاف خلاف ظالمانه قضاوت ګنم!! هر عقل او عدل بالمثله معامله جایز ګڼي. دا امریکا او اسرائیل دي چې خلک دې ته مجبوروي چې بمونه په ځان پوري وتړي او د غچ اخیستو لپاره د دښمن خواته چاودنه وکړي، دغو مظلومانو ته د انتقام اخیستلو بله لار نه ده پاتې، ما ته ووایئ: دا مظلومان د خپل د هېواد د آزادۍ لپاره بله څه چاره لري، د دښمن د مډرنو جهازونو او ټانکونو په ضد له دې پرته بل څه کولی شي، څوک چې نوري لاري لري نو هسي ځان مرګ ته نه ورکوي!!

ستا له نظره یو قانوني دولت څنګه وي؟

ځواب: زما له نظره هغه دولت قانوني دولت دی چې چارواکي ئې د ولس لخوا غوره شوي وي، قانون ته تابع وي، د ولس مشورو ته التزام لري، په ملي امانتونو کي د قانون مطابق او د ملت په مشوره تصرف کوي.

پوښتنه: د جرمني خلکو ته ستا مشوره څه ده، د نړۍ په اوسنیو شرایطو کي څه وکړي؟

- آیا دوی باید له هغه اسلام نه ووېرېږي چې تاسو ئې غواړئ؟
- له تروریزم څخه؟
- ستاسو له انتقام څخه؟

ځواب: د جرمني ولس ته زما مشورې دا دې:

- له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، د امریکایانو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومي ته مه لېږئ.
- خپلي ګټې د امریکا له ګټو سره مه تړئ.
- د تروریزم په اړه د امریکایانو تعریف مه منئ.
- د امریکایانو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګواښ او خطر په سترګه مه ګورئ.
- که له امریکایانو بېل شئ کولی شئ له اسلامي نړۍ سره ښه تعلقات ولرئ،

ښه به دا وي چې دا لار غوره کړئ.

- مخکې خو جرمني تجزیه شوی وو او د امریکا له ملګرتیا او اطاعت نه پرته ځې بله چاره نه درلوده، اوس خو متحد جرمني یو مضبوط ځواک دی، ولې باید په پټو سترګو په امریکایانو پسې اقتداء وکړي او خپلې ملي ګټې د امریکایانو لپاره قرباني کړي، ولې باید د امریکا لپاره له افغانانو سره وجنګېږي؟!

پوښتنه: افغانانو ته په همدې اړه څه وایئ؟

ځواب: له ټولو افغانانو سره همدا پوښتنې دي، افغانانو خو که د اروپا له بل هېواد نه دا توقع نه درلوده نو له جرمني نه خو ځې درلوده چې د افغانانو په ضد به د امریکایانو ملګرتیا نه کوي، همداسې لکه په دوهمې نړیوالې جګړې کې چې دوی د جرمني او جرمنیانو په ضد له نورو سره مرسته او ملګرتیا ونه کړه، آیا د ملاتړ بدله همدا ده چې نن ځې د جرمني حکومت افغانانو ته ورکوي؟!

پوښتنه: ستا له نظره کوم دین ډېر د شدت پلوي دی، اسلام که مسیحیت؟

ځواب: په اسلام او اصلي مسیحیت کې هیڅ توپیر نه شته، دواړه د صلحې او عدالت دینونه دي، د دواړو منبع او مرجع او تګلاره یوه ده، متأسفانه په بایبل کې داسې تصرفات شوي چې له هغه نه ځې یوازې د اسرائیلیانو مذهب جوړ کړی او اسرائیلیانو ته دا حق ورکوي چې له نیل نه تر فرات پورې دا ټوله سیمه ونیسي، غیر یهودي اوسېدونکي ځې ووژني، په نر، ښځې، لوی او ووړ ځې ترحم ونه کړي، ټول له تېغه تېر کړي، ورته وایي چې خدای یوازې د اسرائیلیانو خدای دی، په دوی کې مېشت دی، له دوی سره یو ځای په جګړو کې برخه اخلي او په هغه جنګ ډېر راضي کېږي چې ډېره وینه په کې توی شي!! په اسلام کې نه داسې افکار شته او نه داسې جنګونه، بلکې اسلام هغه جنګونه حرام ګڼي چې د یوه قوم د برلاسي لپاره وي او په هغه کې بې ګناه انسان په قتل ورسېږي.

پوښتنه: که ټول بهرني فوځونه په فوري توګه له افغانستانه ووځي څه به واقع شي؟

ځواب: د موسی کلا معاهدې وښوده چې په یوې سیمې کې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، موږ په دې باور یو چې د افغانستان جګړې د پردیو د لاسوهنو په نتیجه کې پیل شوې او د دغو لاسوهنو په ختمېدو سره به پای ته رسېږي، هغه کسان چې وایي: د بهرنیو ځواکونو شته والی د امنیت لپاره ضروري دی دروغ وایي، دا هغه کسان دې چې د دغو فوځونو په زور پر افغانانو تحمیل شوي، د دغو فوځونو وتل یوازې دوی ته تاوان لري، دوی د خپل اقتدار د دوام لپاره د دغو فوځونو شته والی ضروري ګڼي!!

پوښتنه: ستاسو لومړی کار به څه وي؟

ځواب: موږ به ټول افغانان یووالي ته رابلو، ټولو ته به توصیه کوو چې یو له بل نه د انتقام او غچ په ځای د یوه داسي مضبوط افغانستان جوړولو لپاره ملا وتړي چې ټول افغانان د وروڼو په څېر په ډاډه او مطمئن زړه ژوند په کي وکړي، سر، مال او عزت ئې له هر راز تېري او تعرض نه خوندي وي. موږ به ملت ته وایو چې د بهرنیو هېوادو مخصوصاً زموږ د کینه کښو ګاونډیو د مداخلو مخه ونیسي.

پوښتنه: په افغانستان کې د جرمني د شته والي په اړه څه ملاحظه لرئ؟

ځواب: تکراراً وایو چې د افغانستان په اړه د جرمني د حکومت اوسنی سیاست نه د افغانانو په ګټه دی او نه د جرمنیانو. اروپایي هېوادو ته وایو چې خپل زامن د امریکایانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د امریکایانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

پوښتنه: په غرب کې ستاسو په اړه ډېر شکوک شته، آیا دا رښتیا ده چې تا د نجونو پر مخ دې هغه مهال تیزاب شیندلي چې ستا د نظر مطابق جامه ئې نه درلوده؟

ځواب: دا زما په ضد د کمونستانو تبلیغات وو چې ځینو بې خبرو غربیانو هم ورسره منلي.، باور وکړئ چې زما د عمر په دغو اته پنځوس کلونو کې زما یوه څپېړه هم د کومې پردې یا خپلواکې ښځې پر مخ نه ده لګېدلې.

پوښتنه: د داسې عمل په اړه څه نظر لرې؟

ځواب: زه داسې کار مطلقاً حرام ګڼم او په دې باور یم چې یوازې یو بې رحمه، وحشي او بې ایمانه انسان داسې جنایت کولی شي، زه یوې ښځې ته په بده سترګه کتل، د هغې اهانت او سپکاوی، د محاکمې له حکم نه پرته د یوه انسان نیول، ځورول، وهل او سپکول حرام ګڼم، زه د چا کور ته د هغه له اجازې او د باصلاحیته محکمې له حکم نه پرته ننوتل حرام ګڼم.

پوښتنه: مجاهدین ولې په ۱۹۸۹ کې (د روسانو د وتلو په مهال) ونه توانېدل چې یو مضبوط دولت جوړ کړي؟

ځواب: د روسي فوځونو د وتلو پر مهال موږ له یوه خطرناک بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زموږ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي ـ جهادي ائتلاف جوړ شو، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. هر یوه د جګړو په دوام کې خپلې ګټې لټولې، د واشنګټن په چارواکو د اسلام ضد جنګ شیطان سور وو، مسکو او انډېوالانو ئې غوښتل مرکزي آسیا او پراخ ذخایر ئې د دوی له لاسه ونه وځي او د دې سیمې تېل او ګاز د افغانستان له لارې د هند نیمې وچې ته او د امریکایي کمپنیو په لاس انتقال نه شي، ایران غوښتل دا مارکیټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډیورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کې د یوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښیدو، د همدې لپاره ئې رباني

دوه ځلې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ. دې ته ورته مسایل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نیمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکړل.

پوښتنه: په افغانستان کې د بهرنیو د مداخلاتو په اړه څه نظر لرئ؟

ځواب: د افغانانو ډېرې ستونزې د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کې راولاړې شوې دي.

پوښتنه: زما د سولې وړاندیز ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: الف: ستا د سولې په پلان کې ډېر مثبت نقاط شته، له ډېرو برخو سره ئې مورِ توافق کولی شو، خو دا په هغه صورت کې چې اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه بلاقید او شرط وتل ومني او دې ته تیار شي چې افغانانو ته د خپلې خوښې حکومت جوړولو واک او اختیار ورکړی شي.

ب: تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي یو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کې پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کې د هېواد په شمال کې هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کې، کندز، بغلان، پروان، بادغیس، کاپیسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتیا، خوست، پکتیکا، لوګر او وردګ میدان زمورِ مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثریت خلک پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کې واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کې نړدې اویا په سلو کې رایې مورِ ترلاسه کوو، تاسو ته ښایي دا هم معلومه وي چې په تېرو امریکایي انتخاباتو کې سره له دې چې حزب هغه تحریم کړل او برخه ئې په کې وانه خیسته او سره له دې چې جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کې وشوې، خو د ولس لوی شمېر خلکو هغو کسانو ته رایه ورکړه چې په حزب پورې مربوط وو، هیڅ ډلې د حزب په اندازه رایې نه دي ترلاسه کړې. مورِ کولی شو د هېواد په ډېرو ولایاتو کې هم بشپړ امنیت تأمین کړو، هم مضبوطه اداره جوړه کړو او هم د مخدره موادو د کر کښت مخنیوی وکړو،

په دې شرط چې پرېکړه ئې د پارلمان لخوا وشي.

۱۳۸۵-۸-۱۵

د کرستوفر هارسل دوهمه مرکه

پوښتنه: د جرمني حکومت ولي نه شي کولی چې د افغانستان په ارتباط مؤثر او مثبت دریځ غوره کړي؟

ځواب: ما ته د ځینو جرمنیانو اصلي ستونزه دا برېښي چې دوی د امریکا له اغېز نه د وتلو جرأت نه لري، غواړي په هر صورت کي له امریکا سره ملګرتیا وکړي، حتی که دا ملګرتیا د دوی د ملي ګټو په خلاف او د ټولو منل شویو بین المللي موازینو خلاف وي!! زه ډېر متأسف یم چې د دوی په اړه د دې خبري کولو ته مجبور شوی یم.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چې ټول ذیدخل اړخونه واقعیتونو ته تسلیم شي، افغانانو ته له بهرني فشار او مداخلې پرته د خپل برخلیک ټاکلو حق ورکړی شي، په افغانانو باندي د پردیو غوښتني، شرایط، نظریات او نظام تحمیل نه شي، د افغان ولس دین، مذهب، کلتور، خپلواکي او ملي حاکمیت ته درناوی وشي، د هغو ډلو د حذفولو هڅه ونه شي چې د ملت لویه برخه تمثیلوي او په پردیو پوري د تړلو ډلو د تپلو هڅه ونه شي. امریکایانو دې حقایقو ته اعتناء ونه کړه، دې ته ئې ترجیح ورکړه چې له مسکو او تهران سره لاس یو کړي او په هغې جګړې کي ښکیل شي چې روسانو پیل کړې وه او دوام ئې د دوی ګټې تأمینوي، امریکا اوس په افغانستان او عراق کي په داسي جګړې کي ښکیل ده چې تلفات ئې د امریکا ولس زغمي او ګټه ئې مسکو او تهران ته رسېږي.

پوښتنه: ویل کېږي چې د روسي فوځواونو له وتلو نه وروسته ستاسو له ځینو قوموندانانو نه ولس شکایتونه درلودل، حقیقت څنګه دی؟ که دا اتهامات صحیح وي نو له دغو قوموندانانو سره به تاسو څه کوئ؟

ځواب: زه په ټول اطمئنان سره تاسو ته ویلی شم چې د افغانستان هیڅ سیاسي ډله له فکري، تنظیمي او اخلاقي پلوه او له ولس سره د ښه سلوک له ناحیې له حزب اسلامي او د هغه له غړو سره نه شي مقایسه کېدی، د افغانستان تر ټولو ښه خلک په حزب کي راغونډ شوي، زه هر چا ته د دې چلنج ورکوم چې ما ته په حزب کي یو داسي قوموندان نه شي په ګوته کولی چې ناروا قتلونه ئې کړي وي، خلک ئې ځوروولي وي، د خلکو مال ئې غصب کړی وي او ملي شتمنۍ ئې لوټلې وي. یو خو د هغو خلکو دروغجن تبلیغات دي چې له حزب سره رقابت لري او بل د زمکې پر سر حقایق او واقعیتونه دي، زه به تر هر چا د مخه د هغه چا د محاکمې مطالبه کوم او په خپل لاس به هغه ته د قانون مطابق سزا ورکوم چې د حزب د اصولو خلاف ئې عمل کړی وي او هغه کارونه ئې کړي وي چې اسلام ئې حرام ګڼي. مورږ له هر ظالم نه خپل برائت اعلانوو، نه ئې په خپل حزب کي نیسو او نه دفاع ترې کوو او د محاکمې لپاره ئې هر راز تعاون ته چمتو یو.

پوښتنه: آیا دا رښتیا ده چې د کابل د حکومت ځینې چارواکي هم د امریکایانو له تصرفاتو شکایت لري؟

ځواب: زه له تاسو سره موافق یم چې اکثر افغانان حتی هغه چې د کابل په امریکایي حکومت کي د اقتدار په ګډیو ناست دي، له روان حالت نه تنګ او راتلونکي ورته تیاره برښي، خو د امریکا له وېرې څه نه شي ویلی، امریکا د افغانستان او د ټولې نړۍ د ستونزو مور ده، تر څو چې امریکا د یوه ځواک په توګه په افغانستان او دې سیمې کي حضور لري جګړې او ستونزې به ادامه کوي.

پوښتنه: ستاسو په اړه ویل کېږي چې که قدرت ترلاسه کړئ نو نوري ډلې به له منځه وړئ، ځواب مو څه دی؟ مخصوصاً له اقلیتونو سره به څه کوئ؟

ځواب: زما په اړه که د امریکایي مطبوعاتو او د امریکا تر اغېز لاندي غربي مطبوعاتو په هېنداري کي قضاوت وشي نو هغوی خو ما او هر آزادي غوښتونکي مسلمان مبارز ته د یوه تروریست په سترګه ګوري، دا همغه مطبوعات دي چې د روسانو په ضد د مقاومت په دوران کي ئې زه د افغان ولس تر ټولو منلی مشر او زما حزب ئې تر ټولو منظم، مضبوط او مخکښ حزب ګڼلو. دوی دې پرېږدي چې افغان ولس، زما او زما د حزب په اړه قضاوت وکړي، زه د خپل ولس قضاوت منم.

دا هم باید تاسو ته ووایم چې افغانانو قومي، مذهبي او ژبني ستونزه نه درلوده، زمونږ کینه کښ ګاونډیان او زمونږ زاړه دښمنان غواړي دا ستونزه راولاړه کړي، د افغانستان وضعیت د ملي یووالي له پلوه که د دې سیمې تر ټولو هېوادو نو ښه نه وي نو تر هیڅ یوه بد نه دی.

پوښتنه: آیا امریکایان به له افغانستانه ووځي؟

ځواب: زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره ویلی شم چې امریکا په افغانستان کي د اوږدې مودې لپاره نه د پاتې کېدو توان لري، نه چانس او نه څه تر لاسه کولی شي.

پوښتنه: ځینې کړۍ په دې باور دي چې امریکایان ښایي له عراقه ووځي خو له افغانستانه به نه وځي، تاسو په دې ارتباط څه وایئ؟

ځواب: زما تشخیص دا دی چې امریکا به له افغانستان او عراق نه په یوه وخت کي وځي او ښایي دا وتل په همدې کال کي ترسره شي.

پوښتنه: آیا امریکا به پر ایران حمله وکړي؟ د حملې په صورت کي به ستاسو موقف څه وي؟

ځواب: مورږ په دې سیمي کي د روانو جګړو د ختمېدو هیله لرو، نوري جګړې نه خوښوو، ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران د حملې په موقعیت کي وي، زه داسي ګمان کوم چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نیولو کي د تهران تعاون د دې توافقاتو یوه برخه وه، ښایي د یورانیمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ایران په ضد د

امریکا تبلیغات د خاصو مجبوریتونو او غرضونو په وجه دي، که احیاناً د امریکا له لوري پر ایران حمله وشي، مورږ دا د ایران او د امریکا خپل منځي کشاله ګڼو، خو که د ایران مشران مورږ ته پناه راوړي نو زه به هغه څه ورسره نه کوم چي دوی له ما سره وکړل، دوی غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، خو افغانان به دا کار نه کوي، زه له هغو افغانانو سره هم مخالفت نه کوم چي وایي: مورږ باید له ایران سره همغه څه وکړو چي دوی له افغانانو او افغانستان سره کړي.

پوښتنه: ناټو غواړي په مخکنیو سیاستونو کي نوښت راولي، آیا په دې سره کولی شي ستونزي حل یا راکمې کړي؟

ځواب: د اشغالګرو ځواکونو نه زړه تګلاره بریالۍ وه او نه به ئې نوې بریالۍ وي، یوازي یوه بریالۍ تګلاره په مخکي لري چي امېد دی د وخت له ضایع کولو پرته هغه غوره کړي او هغه تګلاره دا ده چي ژر تر ژره له افغانستانه ووځي.

پوښتنه: د بهرنیو مرستو په اړه څه وایئ؟

ځواب: له افغانانو سره اصلي مرسته دا ده چي بهرنۍ مداخله، اشغال او جګړه پای ته ورسېږي.

پوښتنه: د بهرنیو ځواکونو قومنده ناټو ته سپارل شوې، آیا له دې نه به څه نتیجه ترلاسه کړي؟ آیا دا وحدت تر اوږدې مودې دوام کولی شي؟

ځواب: د امریکایانو هڅه دا وه چي اروپا د افغانستان او عراق په جنګ کي راښکیل کړي او په دې سره خپل ځاني تلفات او نظامي لګښتونه راکم کړي، په دې وتوانېدل چي ناټو د افغانستان په جګړي کي ښکیل کړي، اما دا چي آیا دوی به وتوانېږي چي په افغانستان کي مېشت بهرني ځواکونه د اوږدې مودې لپاره تر یوې قومندې لاندي وساتي، زه په دې کي شک لرم، زما انتباه دا ده چي د دوی ترمنځ چاودونه پیل شوي او ورو ورو پراخ کېږي، ډېرو اروپائي هېوادونو د امریکا تر هیبت لاندي افغانستان ته د فوځونو د لېږلو پرېکړه وکړه، د امریکایانو ماتې دا هیبت ختموي، د امریکا په انتخاباتو کي د جورج بش د جنګي ټیم ماتې هم خپل

اغېز لري، زما انتظار دا دی چي لومړی فرانسه په دې جنګونو کي د امریکا ملګرتیا پرېږدي او بیا جرمني د دوی تقلید وکړي او له افغانستانه خپل فوځونه وباسي. په درناوي

حکمتیار

افغانستان

د جدي اتلسمه ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

له سلیم صافي سره مرکه

۱. حکمتیار صاحب! تاسو چېري اوسېږئ، په پاکستان کي او که په افغانستان کي؟

ځواب: صافي صاحب! ښایي ستاسو مقصد به دا وي چي زه خپله ثابته پته درکړم، متأسفانه زه اوس ثابته پته نه لرم، مجبور یم د داسي پوښتني په ځواب کي سوال کوونکو ته ووایم چي زه د زمکي پر سر او د آسمان لاندي اوسېږم، زه پنځه کاله مخکي د دلوې په شپږ وېشتمې له تهران نه ووتلم، په سهار ئې د ایران له پولي واوښتم او شپږ ورځي وروسته د هېواد یوې داسي سیمي ته راغلم چي دنګ دنګ غرونه او ګڼ ګڼ ځنګلونه لري، همدلته وم چي د امریکا د بې پیلوټه طیارې لخوا په ما باندي راکټي وریږد وشو، د دوی جاسوسي طیارې، درې شپې ورځي مسلسل زمور پر سر ګرځېدلې، مور داسي ګمان کولو چي دا طیارې فقط جاسوسي مأموریت تر سره کولی شي، د ساحې دقیق عکسونه اخستی شي، مخابروي او د سټلایټ

ټیلفونونو ارتباطات کشف کولی شي، خو راکټي برید نه شي کولی، دا زمورږ اشتباه وه، مورږ په همدې دوران کي ټیلفوني ارتباطات جاري ساتلي وو، زمورږ د اوسپدو ساحه داسي وه چي د دوی پیاده ځواکونه په آسانۍ نه شو ورته راتلی، له بمبارد طیارو نه ځان یوې خوا بلي خوا ته کول آسان دی، مخصوصاً که ستا موقعیت ډېر څرګند نه وي. د دوی راکټ له ما نه اویا اتیا متره لري ولګېدو، په هغې ساحې کي کافي شمېر کسان وو، خو الحمد لله نه څوک ووژل شو او نه ژوبل شو.

له دغي نېټې وروسته مي د اوسپدو ځای ثابت نه دی، کله یو ځای او کله بل ځای اوسپږم. ښایي له دې نه به زما وضعیت معلوم کړی شئ چي ما په دغو تېرو پنځو کلونو کي تل مسافرانه لمونځ کړی، په کنر، لغمان، میدان وردګ او پکتیا کي زما د لټون لپاره عملیات وشول.

د تېرو پنځو کلونو په دوران کي، زه یوه نیمه میاشت په داسي ځای کي اوسپدلی یم چي د امریکایانو له یوه عملیاتي مرکز نه ځې تر پنځه سوه ګزه کمه فاصله درلوده، چي کله به له دې مرکز نه د دوی هلیکوپټرې د عملیاتو لپاره تلې راتلې نو زمورږ په سر به تېرېدی، هومره نږدې چي په کلشنکوف ښه ویشتل کېدې!!

همدا راز یو ځل د دوی خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چي زه په کي اوسپدم، ما ته ورونږو ویل چي وضعیت خطرناک دی، له دې ځایه باید ولاړ شو، ما ورته ویل چي که دغي ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خېژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسي وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، مورږ د جنګ لپاره تیاری نه درلود، سل یو نیم سل ګزه د اوسپدو له ځایه پورته غره ته وختو، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، مورږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو، بېرته کوز شول او مورږ خپل ځای ته راستانه شوو. دلته له مورږ نه غلطي شوې وه، مکرر مو له ستلایټ ټیلفون نه استفاده کړې وه، په داسي حال کي چي امریکایانو په بې پیلوټه طیارو او جاسوسي سپوږمکیو دا ساحه تر سخت نظارت لاندي نیولې وه، هومره چي یوه شپه ما تر یوه ساعت په کم وخت کي د دوی

اوه سپورمکی ولیدې چې د همدې ساحې په فضاء کې تېرې راتېرې شوې.

بیا مو دوه شپې د امریکا له هغو خاصو ځواکونو سره په یوه غره کې تېرې کړې چې زما د نیولو لپاره راغلي وو، دوی د غره په یوې برخې کې او مورږ په بلې برخې کې او زمورږ تر منځ له څلورو سوو متره کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چې کاش ورونه جنګ ته تیار وی، په امریکایانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سیمې مجاهدین له عملیاتو سره موافق وی نو د دوی یو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملیاتو د پیل شپې ورځې وې او د دا راز عملیاتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

۲. انجنیر صاحب حکمتیار! په جګړو کې اکثراً د طالبانو نوم اخیستل کېږي، ستاسو حزب په کومو سیمو کې فعالیت کوي؟

ځواب: صافي صاحب! د دښمن له لوري اکثراً دریو ډلو ته جګړې او بریدونه منسوب کېږي: لومړی د القاعدې نوم اخلي او بیا د طالبانو نوم او په پای کې وایي د دولت نور مخالفین، افراطي ډلې او د القاعدې ملګري، د دې وجه کاملاً واضح ده، امریکایان غواړي وښیي چې دوی یوازي له دغو دوو ډلو سره په جګړو بوخت دي، نه له افغان ولس سره او نه د افغانانو له نورو ډلو سره!! خو تاسو ته معلومه ده چې اوس بهرني ځواکونه په دې اعتراف کوي چې هره میاشت په اوسط توګه شپږ سوه بریدونه پر دوی کېږي، یعني هره ورځ نږدې شل بریدونه، خو په مطبوعاتو کې هره ورځ دوه درې عملیات منعکس کېږي او دا القاعدې او طالبانو ته منسوبېږي، تاسو مورږ ته ووایئ چې دا پاتې اولس عملیات څوک کوي او امریکایان ئې له چا ګڼي؟

۳. حکمتیار صاحب! ستا ځینې ملګري لکه سباوون په کابل کې له کرزي سره کار کوي او ځینو په انتخاباتو کې برخه واخیسته، د دوی په اړه څه وایئ؟ آیا دوی د حزب غړي ګڼئ؟ د دوی په اړه به په راتلونکي کې د حزب دریځ څه وي؟

ځواب: څوک چې زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زمورږ د نیمې لارې ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي

وو، څوک چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کې د داسې خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سیمو کې اوسېږي چې د دې نظام تر اداري لاندې دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، مورږ یوازې هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امریکایي انتخابات د حزب لخوا تحریم شول او په هغه کې ځینې برخه وانه خیسته، خو ځینې کسان د حزب په نامه کاندید شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رایه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په اړه چې د حزب له تګلاري سره ځې مخالفت کړي، لا تر اوسه کومه پرېکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شوری نه ده دائره شوې، له دوی نه ځینې داسې دي چې له اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هیڅ اړیکي نه لري او له حزب نه د جلا کېدو پرېکړه ځې هم نه ده کړې، محدود شمېر ځې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ځې له یوې خوا په حزب کې خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلې خوا د کابل حکومت خاص اهمیت ورنه کړ!!

۴. ستا د جهاد د وخت زیاتره ملګري لکه رباني، سیاف او مجددي ټول د کرزي تر څنګ ناست او په هغه حکومت کې برخه لري چې تاسو ځې په ضد جهاد کوئ، مورږ نه پوهېږو دا څنګه توجیه کړو، څنګه به دې ته جهاد وایو؟ هغوی هم مجاهدین دي، تاسو هم خپله مبارزه جهاد ګڼئ، مورږ به څنګه دې ته جهاد وایو؟

ځواب: جهاد په اشخاصو نه پېژندل کېږي، بلکې اشخاص په جهاد سره پېژندی شو، که د یوه کلي ټول خلک لمونځ پرېږدي او یوازې څو کسان جومات ته

راځي او لمونځ کوي، همدوی ته لمونځ کوونکي وایو او نور د لمانځه تارک ګڼو، په کار خو دا ده چې ووایو: هغه خلک چې نن د صلیبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدین نه وو، هسې شرایطو پر جهاد تپلي وو او که احیاناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضایع شوی، دا زما شخصي رایه نه ده، دا د قرآن صریح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتیا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کي ملګرتیا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتیا خو پرېږده، څوک چې د کافرانو په ډلي کي ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زیات کړي، دا هم د دوی له ډلي څخه ګڼل کېږي!! دې ته باید متوجه وو چې له مجاهدینو سره موقتي ملګرتیا یوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په څېر ئې دیني فریضه ګڼل، دا بېله معنی لري!!

۵. اوس چې ستاسو کومه مبارزه روانه ده، د حامد کرزي د حکومت خلاف یا د امریکایانو خلاف، آیا دا ستاسو او طالبانو تر منځ په شریکه او تر یوې قومندې لاندې روانه ده او که بېله بېله؟ که تر یوې قومندې لاندې نه وي، آیا په راتلونکي کي د دې امکان شته چې تاسو او طالبان تر یوې قومندې لاندې د امریکایانو خلاف جهاد وکړئ؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبري شوې دي، مورږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلي تګلاري او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هري سیمي کي ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکي بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د

اقتدار په سر نښتې نه پیل کېږي، مورږ د اقتدار لپاره نه بلکي د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق وو خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، مورږ چمتو یو.

۶. داسي ویل کېږي چې په نړۍ کې د امریکا په ضد روانه مبارزه د القاعدې او اسامه بن لادن تر مشرۍ لاندې روانه ده، دا هم ویل کېږي چې اسامه او ایمن الظواهري له تاسو سره یو ځای اوسېږي، آیا له یولسم ستمبر نه وروسته له دوی سره ستا ملاقات شوی؟ آیا څه ارتباط ورسره لرئ؟ آیا ستاسو مبارزه په شریکه روانه ده او که بېله بېله؟

ځواب: امریکایان هڅه کوي د دوی په ضد هر مقاومت، که د دنیا په هر ګوټ کې وي، له القاعدې سره وتړي، د دوی ګمان دا دی چې د القاعدې په ضد ئې هومره تبلیغات کړي چې د یوې ډلې د تجرید او منزوي کولو لپاره همدا کافي ده چې په القاعدې پورې ئې وتړي، خو حقیقت داسي نه دی، امریکا په خپلو غلطو سیاستونو سره ځان ته دومره دښمنان راپیدا کړي چې شمېرل ئې ګران دي، د نړۍ اکثریت خلک له امریکا کرکه لري، امریکا د فساد، جګړو، بې امنیتۍ، فقر او لوږې باعث ګڼي، یوازي په امریکا کې نږدې دوه سوه مسلح ډلې شته چې د امریکا په ضد جنګېږي. زه باور لرم چې امریکا په داخل او بهر کې له دومره مخالفتونو سره مخامخ ده چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ نه وو، د تاریخ په اوږدو کې د هیڅ هېواد په ضد دومره کرکه او نفرت نه دی راپیدا شوی لکه د امریکا په ضد چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې تر سترګو کېږي، زما ګمان دا دی چې بش به د امریکا بریژنف ثابت شي او راتلونکی جمهور رئیس به ئې ګورباچوف وي، امریکا ته همغه برخلیک منتظر دی چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو!.

د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه باید ووایم چې هو؛ له یولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره لیدلي او دا هغه وخت چې

ايراني ليبرالانو غوښتل ما امريکايانو ته تسليم کړي او زه د ايراني چارواکو له خبرولو پرته له ايرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. او دا په داسي حال کي وو چي ما ته اطلاع راکړی شوه چي دوه ورځي وروسته کرزی تهران ته راځي او هغه غواړي له تا سره وګوري، خو تر دې د مخه ئې ما ته وويل چي د کابينې په غونډي کي قطعي پرېکړه شوې ده چي تاسو بايد له ايرانه ووځئ، مورږ ته ووايئ چي چېرې ځئ؟ ما ورته وويل: صحيح ده زه به پرې غور وکړم، په همغه مابنام له تهران نه روان شوم او د سحر لمونځ مي د ايران سرحد ته نږدې وکړ او د دلوې په شپږوېشتمې چي له افغانستان نه د روسي فوځونو د وتلو له ورځي سره ئې سمون خوړلو، له ايران نه ووتلم، بايد تاسو ته ووايم چي په کابل د امريکايي ځواکونو له برید نه وروسته مي د حزب اسلامي غړو ته وويل: ستاسو يوه مهمه دنده دا ده چي هغه انصار وروڼه خوندي ځايونو ته ورسوئ چي له افغانستان نه د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چي په تورې بورې د امريکايي ځواکونو برید پيل شو او ځينو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کي برخه واخيسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باايمانه مجاهدينو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وايستل او يوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کي له دوی سره شوی.

خو دا بايد تاسو ته واضح کړم چي مورږ له القاعدې سره هيڅ تنظيمي رابطه نه لرو. مورږ له افغانستان نه بهر هيڅ نظامي فعاليت نه لرو. نه اوس او نه د روسانو د اشغال په دوران کي.

۷. څو ورځي مخکي ستا يو بيان راغی چي مجاهدين دې د پاکستاني فوځ خلاف جنګ نه کوي، که څوک د امريکايانو خلاف جنګ کوي نو افغانستان ته دې راشي، تاسو ولي د پاکستان خلاف له جنګ نه دوی منع کوئ، پاکستان خو د امريکا ائتلافي دی؟ دوهمه خبره دا ده چي د هغو خلکو په باره کي ستا نظر څه دی چي د پاکستان د فوځ، حکومت او واکمنانو په ضد جنګېږي؟

ځواب: هو؛ ما دا بيان ورکړی، ما د وزيرستان مجاهدينو ته هم مسلسل

پیغامونه ولیږل چې دلته جګړه بنده کړئ، دا جګړه مورږ ته تاوان رسوي، دا د امریکایانو په ګټه ده، هغوی ما ته ولیکل چې مورږ د پاکستان حکومت مجبور کړي یو، دا جنګ مورږ نه دی پیل کړی، مورږ له ځانه دفاع کوو او بله چاره نه لرو. زه هر مجاهد ته وایم چې د مسلمانانو اصلي جنګ په افغانستان کې روان دی، که دلته امریکایانو ماتې وخوړه نو د اسلامي امت ډېرې ستونزې به په خپله او په ډېرې آسانۍ سره حل شي.

زه د پاکستان سیاسي او جهادي ډلو ته نه وایم چې په پاکستان کې کومه تګلاره غوره کړي، زه یوازې دا ورته وایم چې راشئ د لوی او اصلي دښمن په ضد په ګډه وجنګېږو، زه ئې د کابل حکومت په ضد جنګ ته نه رابلم بلکې د بهرنیو ځواکونو په ضد ئې جنګ ته رابلم، که امریکایان او د دوی ائتلافي فوځونه له څو زره کیلومتره لرې سیمو نه افغانستان ته راځي، په بې ګناه افغانانو بمونه وروي او ستا مسلمان ورونه وژني نو ما ته ووایه چې ستا اسلامي وروروليو او قومي غیرت چېرې دی چې د دغو مظلومو افغانانو نه د دفاع لپاره هسې په اوچت غږ خبره هم نه شې کولی، زه له هغو خلکو نه د ملګرتیا او حمایت انتظار نه لرم چې تل د افغانانو له دښمنانو سره ملګري شوي، پرون ئې د روسانو ملګرتیا کوله او نن د انګرېزانو او امریکایانو، زما د وینا هدف فقط دا دی چې د دې سیمې مسلمانان باید له افغانستان نه د بهرنیو فوځونو د ایستلو لپاره ملاوتړي، زه خپلو مجاهدینو ته هم وایم چې ستاسو هره مرمۍ باید د اصلي دښمن په لوري وویشتل شي، د افغاني مزدور فوځ د سلو کسانو تر وژلو د یوه امریکایي ټپي کول اهمیت لري، کله چې امریکایان وایستلی شي د دوی د مزدورانو چاره آسانه ده.

۸. د افغانستان د حکومت لخوا دا تور لګېږي چې که طالبان کومه مبارزه کوي او یا تاسو نو مجاهدین په پاکستان کې روزل کېږي او له پاکستان نه افغانستان ته ځي، د دې تور په اړه څه وایئ؟ که دا تور ردوئ نو ستاسو وسله له کومه ځایه راځي؟ د روزنې او تربیت کار چېرې تر سره کېږي؟

ځواب: امریکایان ښه پوهېږي چې مورږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هیڅا مرستې ته اړ نه یو، نه ایران زمورږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو د امریکا مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امریکایان ښه پوهېږي چې د سړک د سر د امریکایانو د یوه کاروان په وړاندې په یوې چاودنې باندې زمورږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسایلو کې بهرنۍ مرستې ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کې، إن شاء الله داسې جنګ په یوازې سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که مورږ په کال کې زر داسې چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که امریکایان په کال کې د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو یوه پېړۍ مخکې زمورږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړی، مورږ به د خپلو غازي نیکونو ناخلفه لمسیان وو چې نن د پردیو بیرغونه زمورږ په هېواد کې په رپېدو وي او دښمن د هېواد په کوم ګوټ کې یوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

هر څوک په دې حقیقت پوهېږي چې د اسلام د لارې مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړي، څوک چې دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندې جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کې ئې امریکایي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه ناافغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوک په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دې نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژوندہ سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوک مجاهدین په پاکستان پوري تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه

دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکایي هلیکوپترو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي او له مجاهدینو سره ئې په ملګرتیا تورن نه کړي؟!!

۹. لکه چې ګورئ په عراق کې هم امریکا خپله پالیسي بدلول غواړي، پاکستاني چارواکو هم په وزیرستان کې معاهده وکړه، په هلمند کې هم د نېټو او طالبانو تر منځ یوه موافقه مخې ته راغله، آیا د دې امکان شته چې ستاسو او امریکایانو یا کرزي سره خبرې اترې او روغه جوړه وشي؟

ځواب: مورږ د مذاکراتو له لارې د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، دې ته د یوه مثبت انکشاف په سترګه ګورو چې مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چې په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي. دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چې د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.

خو مذاکرات په هغه صورت کې مفید او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبرې صلاحیت هم ورکړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی کلا معاهدې وښوده چې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مورږ له دې سره توافق کولی شو چې دې ته

ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کي پلي شي.

۱۰. تاسو له لومړۍ ورځي د جهاد په میدان کي متحرکه پاتې شوي یئ، د القاعده مشران، اسامه او ملګري ئې ستاسو په بلنه او ستاسو د ملګرو انجنیر محمود او نورو په وسیله افغانستان ته راغلل، له نړۍ سره دا وېره ده چي مبادا القاعده ته اټمي وسایل په لاس ورشي، آیا دا وېره په ځای ده؟ اسامه هم ویلي وو چي له مورِ سره داسي وسایل شته، آیا له دوی سره د اټمي او کیمیاوي وسایلو ترلاسه کولو او استعمال امکان شته؟

ځواب: د اسامه بن لادن موضوع له افغانستان او افغانانو سره تړل یوه مغالطه ده، که امریکایانو یوازي د القاعدې د مرکزونو ختمولو او د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره پر افغانستان یرغل کړی وو نو اوس خو باید بېرته وتلي وی، اوس خو دلته د القاعدې مراکز نه شته، د القاعدې ټول مراکز عراق ته منتقل شوي، د طالبانو حکومت هم ختم شوی، دوی ولي اوس هم په پاتې کېدو ټینګار کوي؟ له دې نه خو معلومېږي چي دوی نوري موخي لري!! دوی په دې نه پوهېږي چي په دې یرغل سره ئې په سلګونو نور اسامه راپیدا کړل او د القاعدې لپاره ئې په سلګونو نور مراکز پرانستل، تاسو ته معلومه ده چي اسامه بن لادن عادي او مرفه ژوند درلود، د شوروي په ضد د جهاد په دوران کي افغانستان ته راغی، دلته ئې جهادي فکر په برخه شو، په سعودي کي د امریکایي فوځونو له ځای په ځای کېدو او د عراق په ضد جنګ سره ئې مخالفت وکړ، د سعودي حکومت د ده تابعیت ختم کړ، مجبور شو په افغانستان کي پاتې شي، له افغانستان نه سودان ته ولاړ، امریکایانو د سودان حکومت مجبور کړ چي هغه وباسي، بېرته افغانستان ته راغی، حالت داسي راغی چي دی له طالبانو سره ملګری شو، امریکایانو هغه وخت د طالبانو حمایت کولو او له دوی سره د اسامه په ملګرتیا ئې هم اعتراض نه درلود، خو وروسته له هغه چي په کینیا، نیروبي او یمن کي د القاعدې لخوا د امریکایانو په ضد عملیات ترسره شول، له طالبانو ئې وغوښتل چي اسامه ورتسلیم کړي، د سعودي حکومت هم دا مطالبه

وکړه، د طالبانو خارجه وزیر ریاض ته وغوښتلی شو، هلته ئې له سعودي چارواکو سره د اسامه د سپارلو ژمنه وکړه، په کابل کي ئې د علماوو په نامه شوری جوړه کړه او دې شوری هم له اسامه وغوښتل چي له افغانستان نه ووځي، د سعودي د استخباراتو مشر ترکي الفیصل په خصوصي طیارې کي د دې لپاره کندهار ته ولاړ چي اسامه به لاس ترلی له ځان سره بیایي، پنځه ورځي په کندهار کي تم شو، خو طالبان د خاصو عواملو په وجه ونه توانېدل چي اسامه ترکي الفیصل ته تسلیم کړي، له طالبانو سره د واشنګټن او ریاض اختلاف له دې نېټې وروسته راولاړ شو.

واشنګټن پر عراق باندي د اټمي وسایلو د جوړولو په تور برید وکړ، خو معلومه شوه چي خپل ولس او نړیوالو ته ئې دروغ ویل، هر څوک پوهېږي چي د القاعده په ضد د دوی تور دې ته ورته دروغجن او بې بنسټه تبلیغات دي، که د عراق، ایران، لیبیا په څېر شتمن هېوادونه لاتراوسه نه دي توانېدلي چي اټمي وسایل جوړ کړي نو القاعده به څنګه په دې وتوانېږي؟ تجربې وښوده چي القاعده په تش لاس وکولی شو چي امریکایانو ته د یولسم ستمبر په څېر داسي ستر ګوزار ورکړي چي په تاریخ کي ئې نظیر نه شو موندلی، د القاعدې اټم بم په حقیقت کي هغه سرتېري عملیات دي چي امریکا ئې د مقابلې توان نه لري!!

۱۱. تاسو ديني مطالعه هم لرئ، ستاسو ډېر کتابونه هم مخي ته راغلي دي، یو دا راته ووایئ چي آیا ستاسو د لیک لوست سلسله جاري ده، په راتلونکي کي د کوم نوي کتاب د لیکلو انتظار کېدی شي؟ بل دا چي د ځان وژونکو عملیاتو په اړه بحثونه روان دي، ځینې وایي چي ځانه وژنه ناجایز کار دی، ستاسو نظر څه دی؟ آیا مسلمان ته د سرتېرو عملیاتو اجازه شته او که نه شته؟

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخي په اړه عرض کوم چي الحمد لله ما له دې فرصت نه چي له جلسو او ملاقاتونو فارغ وم، پوره استفاده وکړه، مطالعې، تحقیق او لیکنو ته مي کافي وخت درلود، په اونۍ کي مي یوه ورځ د خطونو او پیغامونو لېږلو ته وقف کړې وه او نوري ورځي مي څېړنو او لیکنو ته، په تېرو پنځو کلونو کي مي

لس کتابونه ولیکل او په تېرو شپږو میاشتو کي مي په بایبل باندي یو تفصیلي نقد لیکلی، امید دئ په لنډو ورځو کي بشپړ او د (بایبل د قرآن په رڼا کي) تر نامه لاندي چاپ شي.

او د دوهمې برخي په اړه باید ووایم چي د شهادت طلبانه عملیاتو په اړه او دا چي آیا دا عملیات جائز دي؟ آیا هغه چا ته شهید ویلی شو چي په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آیا دا کار د قرآن له دې آیت سره مخالفت نه دی چي فرمایي: ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ. په دې اړه باید څو خبري په پام کي ولرو:

دا مکمل آیت نه بلکي د یوه آیت یوه برخه ده، آیت داسي دی:

وَ أَنفِقُوا فی سبیل اللّهِ وَ لا تُلْقُوا بِأَیْدِیکُمْ إِلی التهلُکَةِ وَ أَحْسِنُوا إِنّ اللّهَ یحِب الْمُحْسِنِینَ * البقرة: ۱۹۵

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چي الله محسنین خوښوي.

دا آیت په حقیقت کي جهاد او د الله په لار کي قربانۍ ته بلنه ورکوي او وایي چي د الله په لار کي له انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول، تهلکه ده، باید د الله په لار کي خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکې وژغورل شئ. له دې آیت نه مخکي ویل شوي چي که څوک په تاسو تېرى وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړي، له دې نه معلومېږي چي دلته له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کي د سر او مال قرباني کول دي. له دې آیت نه دا انتباه اخیستل چي ځان په خطر کي مه اچوئ، یوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چي څوک د یوه کلام نیمائي برخه راواخلي، مخکنۍ او وروستنۍ برخي ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې نیمایي آیت استناد کول او دا خبره تري راایستل چي شهادت طلبانه عملیات جائز نه دي، نه یوازي بې بنسټه او غلط استناد دی بلکي له آیت نه معکوسه معنی او انتباه اخیستل دي. آیت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پایله تهلکه ګڼي خو دوی

تړې معکوس مطلب راباسي!! دا خو داسي ده لکه چې څوک ووايي: په قرآن کي راغلي چې (و لاتقربوا الصلوة) لمانځه ته مه نږدې کېږئ حال دا چې دا د آيت يوه برخه ده، بشپړ آيت داسي دی: (و لاتقربوا الصلوة و انتم سکٰرٰی): چې نشه وئ نو لمانځه ته مه نږدې کېږئ او يا دا چې څوک ووايي: په قرآن کي راغلي (ويل للمصلين): افسوس د لمونځ کوونکو په حال، خو د آيت وروستۍ برخه پرېږدي چې وايي: هغه لمونځ کوونکي چې په غفلت او بې پروايۍ سره خپل لمونځ ادا کوي.

قرآن له همدغه آيت نه مخکي له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼي او فرمايي:

فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا أَنّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ * البقرة:۱۹۴

بيا که څوک پر تاسو تېرى وکړي نو د ده د تېري په څېر تېرى پرې وکړئ او له الله ووېرېږئ او په دې پوه شئ چې الله له متقيانو سره دی.

که دا دواړه آيتونه يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړی دا چې له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي د ځان او مال قرباني ده او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسايلو باندي د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناک او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چې له دښمن سره بالمثله معامله جائزه ده.

پوښتنه دا ده چې د شهادت طلبانه عملياتو مخالفين ولي دې ته توجه نه کوي چې قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او حتی ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، د ده د مظلوميت په وجه، د يوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوک چې د اسرائيلو او امريکا په ضد شهادت طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا له ظلم

نه د نجات بله لار نه ګوري، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمِهِ فَأُولَئک مَا عَلَيهِم مِّن سبيل * إِنّمَا السبيل عَلى الّذِينَ يَظلِمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الأَرْضِ بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئک لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * سبا:۴۱-۴۲

او چا چې له مظلوميت نه وروسته انتقام واخيست هيڅ الزام ورباندې نه شته، الزام خو په هغه چا دی چې پر خلکو ظلمونه کوي او په زمکه کې په ناحقه تېری کوي، دغو لره دردناک عذاب دی.

کوم کسان چې د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کې پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوی، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته ليکلې وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که يو سرکاري مفتي په فرانسه کې د حجاب ممنوعيت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امريکا په ضد د شهادت طلبانه عملياتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوک چې يوه شببه هم د الله په لار کې جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخيستې وي، نه په سنګر کې پاتې شوی وي، نه ئې زندان ګاللی وي، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد يوه د حق خبره کړې وي، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملياتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی بايد له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.

که څوک شهادت طلبانه عمليات له هغې ځان وژنې سره مقايسه کوي چې يو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د يأس او ناهيلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقايسه ده، د قرآن هغه آيتونه چې د خوف او وېرې په وجه د اولاد له

وژلو نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملیاتو تطبیقول ډېر ناروا تطبیقول دي. دا خو د وېرې او یأس په وجه نه بلکي له الله سره د شدیدې مینې او د ده پر دین باندي د غیرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

له دغو جنابانو نه پوښتنه کوو: که څوک په خپلې چانټې کي بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسایل زیات او پر مخ تللې دي او هم ئې شمېر زیات دی او له هغه سره د ده د نښتې قوي احتمال دا دی چې دی په شهادت رسېږي، خو له دې محتمل خطر سره سره هغه سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې یو کس همدا بمونه په ځان پوري وترې او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه یوسي؟!! دا په داسي حال کي چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له څرګندي وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نوري لاري چارې ورته نه وې. ډېره عجیبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. پکار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کي وژل کېدل یقیني او په هغه بل کي احتمالي دی. یو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی بېرته راوګرځي. دا د برید په وخت کي ځان ته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخي دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چې څوک دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شک په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

مخکي له دې چې څوک په دې اړه څه ووایي چې په نیویارک او اسرائیلو کي د غیرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه باید دا خبره په پام کي وساتي

چې آيا امريکايانو او اسرائيلو دې ته ورته کار کړي که نه، غيرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وينو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پيسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه، که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چې د دوی په ضد همداسي وکړي، له دې لحاظه هم چې هغه مظلوم دی او د انتقام اخيستو حق لري او له دې لحاظه هم چې هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چې اسرائيليان هر فلسطيني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په ووړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو، د شيخ احمد ياسين په څېر يوه سپين ږيری، له دواړو سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کې، له امريکايي هليکوپتر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې يو ځای په شهادت رسوي، واشنګټن د رسمي بيان په ترڅ کې له دغه ستر جنايت نه دفاع وکړه او وئې ويل: اسرائيل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوک د امريکايانو او اسرائيلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. په هغه څه سره چې امريکايان او اسرائيل ئې په فلسطين، افغانستان او عراق کې کوي، هر فلسطيني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکوي چې ټول امريکايان او اسرائيليان محارب وګڼي او خپل انتقام تري واخلي. دا بېله خبره ده چې څوک مجاهدينو ته مشوره ورکړي چې په کار ده خپل بريدونه اصلي دښمن ته متوجه کړئ، هغو ځايونو ته چې د دښمن د ملا تير ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووايي چې هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چې د خپل دښمن پر هرځای برید وکړي او خپل غچ تري واخلي، دا د ده مشروع او مسلم حق دی.

۱۲. ځيني وايي چې د روسانو له وتلو وروسته د مجاهدينو تر منځ خپل منځي جګړو د طالبانو د راتلو لار آواره کړه او بيا د طالبانو او تاسو خپل منځي جګړو د امريکايانو د راتلو لار آواره کړه، اوس چې تاسو تېرو وختونو ته ګورئ، په کوم کې چې

ستاسو، مسعود او رشید دوستم ترمنځ او بیا د طالبانو په ضد جګړې شوې دي، آیا دا منئ چې په دې کې له تاسو نه څه غلطي او اشتباهات شوي، آیا په دې کې تاسو ته خپل اشتباهات هم په نظر درځي او که دا ټول د دښمن دسیسې درته ښکاري؟

ځواب: صافي صاحب! دا ادعا حقیقت نه لري چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته اقتدار مجاهدینو ته انتقال شوی او دوی د اقتدار په سر په خپلو کې نښتي او د نوې جګړې اور ئې بل کړی، حقیقت دا دی چې د روسانو په لاس پیل شوې جګړه تر نن پورې ادامه لري، روسان ووتل خو هغه جګړه ئې تر شا پرېښوده چې دوی ئې اور بل کړی وو، د جګړې د دوام لپاره ئې پیسې او وسلې لېږلې، په دې جګړو کې تر نن پورې د کمونستانو ونډه همغسې ده لکه د روسانو په شته والي کې ئې چې وه، تاسو ته معلومه ده چې د جبل السراج ائتلاف د مسکو په لارښوونه او د ایران په وساطت جوړ شو، واشنګټن ترې حمایت کاوو، دوی کمونستان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې په دې ائتلاف کې راغونډې کړې، موخه ئې دا وه چې د همدغو ډلو ائتلافي حکومت جوړ کړي او د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي، دوی غوښتل د جهاد تجربه ناکامه کړي او په نورو ځایونو کې د جهاد د پیل کېدو مخنیوی وکړي، ایران د سنیانو حکومت نه شو زغملی، د همدې لپاره ئې له روسانو سره لاس یو کړ، له نجیب سره ئې روغه جوړه وکړه، په مشهد کې ئې هغه ته ښه راغلاست وویل او هملته ئې د همکارۍ معاهده ورسره امضا کړه، ایران پلوه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چې په پنجشیر او بامیانوکې د مجاهدینو د تلو راتلو لاري وتړي او کاروانونه ئې تر برید لاندې ونیسي. روسیې او امریکا هم د مجاهدینو حکومت د خپلو ګټو لپاره لوی ګواښ ګڼلو، کوم کار چې دغو دریو هېوادونو د طالبانو د حکومت په نسکورولو کې په ګډه وکړ همدا کار ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته هم کړي وو، لکه څنګه چې ایران د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه همداسي ئې د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کې لویه برخه وه، د روسانو له وتلو وروسته ایران له شمالي ائتلاف سره د

سلګونو ملیونو ډالرو او وسلو مرسته کړې ده!! که د ایران مالي او نظامي مرستې نه وی نو شمالي ائتلاف د لنډې مودې لپاره هم جنګ ته دوام نه شو ورکولی.

تاسو ته معلومه ده چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال موږ له یوه خطرناک بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زموږ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي _ جهادي ائتلاف جوړ شو، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. هر یوه د جګړو په دوام کې خپلې ګټې لټولې، د واشنګټن په چارواکو هغه شیطان سور وو چې د اسلام ضد جنګ ته ئې هڅولو، مسکو او انډیوالانو ئې غوښتل مرکزي آسیا او پراخ ذخایر ئې د دوی له لاسه ونه وځي او د دې سیمې تېل او ګاز د افغانستان له لارې د هند نیمې وچې ته او د امریکایي کمپنیو په لاس انتقال نه شي، ایران غوښتل دا مارکیټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډیورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کې د یوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښیدو، د همدې لپاره ئې رباني دوه ځلې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ. دې ته ورته مسایل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نیمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکړل.

دا هم باید ووایم چې زه ځان او خپل حزب نه تبرئه کوم او هیڅکله نه وایم چې زموږ هر څه سل په سلو کې صحیح، سم او معیاري وو، خو دومره ویلی شم چې په دې جګړو کې موږ هغه څه کړي چې کول ئې د اسلام او هېواد په ګټه وو، موږ د یوه ستر بین المللي سازش مقابله کړې ده، زه د روسانو، کمونستانو او شمالي ائتلاف په ضد جګړه ورته او مشابه ګڼم، یوازې ناپوه او بې خبره خلک به دا جګړې

سره بهلوي، يوه به جائز او بله ناجائز ګڼي!! زه طالبان هم په هغو جګړو نه ملامتوم چي د دې خطرناک او وطن پلورونکي ائتلاف په ضد ئې کړي، د همدې لپاره مورِ په دې دوران کي د طالبانو په ضد له څه کولو ډډه وکړه، دا په داسي حال کي چي طالبان د خپلو هغو مشرانو په تحريک چي اوس په کابل کي ناست دي، تر ټولو د مخه له حزب سره وجنګېدل، حتی د حزب په ضد ئې له همدې ائتلاف سره ملګرتيا کوله. که طالبان له مورِ سره نه وی جنګېدلي او له شا ئې پر مورِ برید نه وی کړی نو مورِ د هغه لوی سازش د شنډولو توان درلود او شمالي ائتلاف مو عملاً له ماتې سره مخامخ کړی وو، د همدې لپاره شمالي ائتلاف د طالبانو مرسته وکړه.

ما ته هم روسانو د طالبانو په ضد په جګړي کي د برخي اخيستو بلنه راکړه او هم ايران، دواړو د ډېرو مرستو وينا کوله خو ما په دې خاطر دې بلنې ته منفي ځواب ورکړ چي پوهېدم دوی غواړي مورِ کابل د شمالي ائتلاف لپاره فتح کړو، همدا راز ما ته امريکايانو له برید نه مخکي بلنه راکړه چي د طالبانو په ضد جګړي کي برخه واخلو، د امريکايانو پلاوي راته وويل: طالبان خو له تاسو سره جنګېدلي دي، ستاسو دښمنان دي، مورِ د افغانستان د نيولو اراده نه لرو، د طالبانو د حکومت له نسکورولو وروسته يو موقت جکومت جوړوو چي بيا به انتخابات ترسره کېږي، تاسو په انتخاباتو کي د برېا چانس لرئ... خو ما ورته وويل: زه د طالبانو او هر افغان حکومت د سلو کلونو لپاره منلی شم، که څه هم زما دښمن وي، خو د يوه بهرني ځواک حکومت د يوې ورځې لپاره نه منم، تاسو کابل نيولی شئ خو ساتلی ئې نه شئ، تاسو د طالبانو حکومت نسکورولی شئ خو پر افغانستان باندي حکومت نه شئ کولی، افغانستان ته ننوتل آسان دي خو وتل ترې ګران، د روسانو ناکامه تجربه مه تکراروئ!!

زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره دا دعوا هم کولی شم چي په افغانستان کي تر ټولو غوره حزب؛ حزب اسلامي وو او دی، هم د صالح افرادو له پلوه او هم د سياسي، اجتماعي او جهادي تګلارو او دريځونو له پلوه، باور وکړئ چي که ما تر

حزب اسلامي نه غوره ډله موندلې وی نو زه به له هغې سره یو ځای کېدم، په ټول جرأت سره دا ویلی شم چې د افغانستان اسلامي تحریک د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، د کمونستانو او روسانو په ضد جهاد د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړی او حزب اسلامي د هغه جهاد د ملا تیر وو، د امریکا په ضد په روان جهاد کې هم د حزب اسلامي د مجاهدینو وندې ډېره ډېره ځلانده او پراخه ده، باور وکړئ چې نه د افغانانو ملي وحدت له حزب نه پرته بله ډله تأمینولی شي او نه په افغانستان کې یو قوي حکومت له حزب نه پرته بله ډله جوړولی شي، نوري ډلې قومي او محلي ډلې دي، که په شمال کې وي نو په جنوب کې نه شته او که په پښتنو کې وي نو په غیر پښتنو کې نفوذ نه لري.

۱۳. فرض کړئ چې داسي وشي چې امریکایان او نور بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي د دې څه تضمین شته چې تاسو، طالبان او نور به همغسي په خپلو کې نه جنګېږي چې د شوروي د وتلو نه وروسته وجنګېدل؟

ځواب: دا سوال خو په هغه صورت کې په ځای وو چې بهرنیو ځواکونو امنیت راوستی وی او د دوی شته والی د ثبات او امنیت ضامن وی!! تجربو ثابته کړه چې بهرني ځواکونه د جنګ د پیل او دوام لامل وي نه د ثبات او امنیت لامل، نه د شوروي اتحاد ځواکونو په افغانستان کې امنیت راوستی شو او نه امریکایانو دلته او په عراق کې امنیت تأمین کړی شو، حقیقت خو دا دی چې د افغانانو اکثر ستونزي د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کې راولاړې شوې دي. که دا لاسوهنې نه وي افغانان کولی شي خپلي ستونزي په خپله حل کړي، زه باور لرم چې که ایران او پاکستان زمور په کورنیو چارو کې مداخله ونه کړي او خپلي ګټې زمور په هېواد کې د جګړو په دوام کې ونه لټوي، افغانان کولی شي په آسانۍ سره خپل منځي مشکلات حل کړي.

ما ته اوس د سیمې او نړۍ حالت داسي معلومېږي چې بیا به نه د مسکو تر مشرۍ لاندي ائتلاف د افغانستان په کورنیو چارو کې د مداخلت لپاره د پرون په څېر امکانات ولري او نه د واشنګټن تر مشرۍ لاندي ائتلاف، له افغانستان او

عراق نه د امریکایي فوځونو په وتلو سره به زمور ډېرې ستونزې حل شي.

۱۴. ستاسو او د پاکستان د حکومت اړیکې له ببلابېلو مراحلو نه تېرې شوې، یو وخت به نورو ډلو دا تور لګولو چې تر ټولو زیاتې مرستې له حزب سره کېږي، تاسو ډېره موده په پاکستان کې هم پاتې شوي یئ، بیا په تېرو وختونو کې چې څه وشول، تاسو له پاکستان نه ګیلې درلودې او پاکستان له تاسو نه، اوس ستاسو او د پاکستان او د پاکستان د استخباراتي ادارو اړیکې څنګه دي؟ او چې څه شوي دي له دې سره سره تاسو په پاکستان او د پاکستان په ادرارو باور او اعتماد کولی شئ؟

ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دریځ هر چا ته څرګند دی، چې په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زیات، د امریکایانو ملګرتیا کوي، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل کېږي، په دې کې هومره چې د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دې چې امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چې هند له روسانو سره نږدې وو، غوښتل ئې هند تر فشار لاندې ونیسي، اوس چې هند امریکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهمیت له لاسه ورکړی، د ساړه جنګ په وخت کې هم امریکا هند ته پر پاکستان ترجیح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه کولو ته تیار دي.

د پاکستان تېرو حکومتونو هم د واشنګټن په وینا هغه څه کړي چې هم ئې افغانستان ته تاوان رسولی او هم پاکستان ته، تاسو ته معلومه ده چې رباني دوه ځلې په پرایم منسټر هاوس او ګورنر هاوس کې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل شو او دا د دې لپاره چې مسکو او واشنګټن په خپلو کې دا پرېکړه کړې وه، اسلام آباد چې د حزب په ضد څه کړي هغه له تاسو پټ نه دي، زه په ټول صداقت سره تاسو ته وایم چې مور د پاکستان له حکومت او حکومتي ادارو او مأمورینو سره هیڅ ارتباط نه لرو، ما په تېرو نږدې دیرلسو کلونو کې نه یوازې له هیڅ پاکستاني

مأمور سره لیدنه، کتنه نه ده کړې، بلکې په ټیټه کچه هم له دوی سره مخامخ یا خطي رابطه نه لرو، ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په اړه دا ګمان کوي چې د امریکایانو په ضد د مجاهدینو مرسته او حمایت کوي.

۱۵. د ایران حکومت یو وخت تاسو ته پناه درکړې وه او بیا یو وخت داسي راغی چې د یولسم ستمبر نه وروسته تاسو هغوی له خپل ملک نه وایستئ، له بلي خوا نړۍ ایران د امریکا دښمن ګڼي او ځینې کسان د ایران دریځ ستایي، په دې ټولي مسئلې کې تاسو د ایران رول ته په کوم نظر ګورئ؟

ځواب: ایران له هغې ورځې چې روسي فوځونو له افغانستان څخه د وتلو پرېکړه وکړه تر نن پورې له مسکو سره واحد او ګډ دریځ لري، د جبل السراج ائتلاف د ایران په وساطت جوړ شو، تاسو ته معلومه ده چې په دې ائتلاف کې کمونستان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې راغونډې کړی شوې، روسانو ورته پیسې چاپولې او ایران ورته وسلې لېږلې، د دواړو هڅه دا وه چې په افغانستان کې یو قوي حکومت جوړ نه شي، دواړو غوښتل چې د مرکزي آسیا تېل او ګاز د افغانستان له لارې بهر ته صادر نه شي، د مرکزي آسیا مارکیټ د امریکا او پاکستان په لاس کې پرې نه وځي، ایران وکولی شي خپل نفت او ګاز هند او پاکستان ته انتقال کړي او دا مهم مارکیټ د نورو لاس ته ورنه شي.

ایران هم د افغانستان په نیولو کې د امریکا ملګرتیا وکړه او شمالي ائتلاف ئې دې ته چمتو کړ چې د امریکا د زمکني فوځ په توګه د افغانانو په ضد وجنګېږي او هم ئې د بن په غونډې کې وڼده امریکایانو ته هومره په زړه پوري وه چې په جګ غږ ئې تري مننه وکړه، د خاتمي، رفسنجاني او خرازي په څېر مشرانو ئې په خپلو مطبوعاتي کنفرانسونو او د جمعې د ورځې په خطبو کې ویل چې که د ایران مرسته نه وی نو امریکایانو دومره ژر او په آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! زه هغو خلکو ته حیران یم چې د ایران په غلطو دریځونو د اعتراض په ځای د هغه ستاینه کوي، ما ته د ایران اوسنی دریځ داسي معلومېږي لکه په تېر صلیبي جنګ کې چې د

مصر فاطمي حکومت د اسلامي خلافت په ضد له صليبي ځواکونو سره مرسته او ملګرتيا وکړه. آ بله ورځ د کابل د امريکايي حکومت خارجه وزير د تهران له دې دريځ نه ستاينه وکړه چې په افغانستان کې د بهرنيو ځواکونو پاتې کېدل د امنيت لپاره ضروري ګڼي!!

۱۶. يو څو شخصي پوښتنې کول غواړم، يو خوا ستا ځيني مخالفين دا تور لګوي چې حکمتيار صاحب له امريکا نه هم ډېرې پيسې ترلاسه کړې او له بل او بل نه هم او ډېرې پيسې ئې جمع کړې دي، له بلې خوا ستاسو د قربانيو يادونه کېږي، لږ د خپل او کورنۍ د قربانيو سرسري ذکر زمونږ کتونکو ته وکړئ!

ځواب: په افغانستان کې د کمونستانو په لاس لومړی وران شوی کور زما کور دی چې تر نن پورې وران پاتې دی او زه له دغه وران کور نه پرته د نړۍ په هيڅ ګوټ کې بل کور نه لرم، د نصرت مېنې په کمپ کې چې زما کوم کور وو اوس په هغه کې زما خپلوان اوسېږي، په ايران کې د حزب يو اکونټ نمبر چې د دريو کسانو په نامه وو او په هغه کې د حزب او افغاني کارګرانو محدود رقم پروت وو، مقدار ئې ښايي د يوې وړې مغازې د پانګې په اندازه هم نه وو، هغه ايراني چارواکو د امريکايانو د خوشحالولو لپاره منجمد کړ او په درواغو ئې وويل چې په دې کې څو مليونه ډالر وو، حال دا چې په دې کې يو ډالر هم نه وو، ما اعلان وکړ چې که په دې اکونټ نمبر کې څومره ډالر هم وي نو زه ئې ايران ته بخښم چې حزب الله ته ئې وليږي.

د روسانو د اشغال په دوران کې زما پلار او دوه وروڼه په شهادت ورسېدل او د کورنۍ ټول نږدې خپلوان مي له اويا اتيا کلن نه تر تي خور ماشوم پورې زنداني شول، ټوله شتمني مو تالان شوه، زمکه مو مصادره شوه، زما لري لري خپلوان هم وځورول شول، بنديان شول او له هېواد نه وتلو ته اړ شول، زما د کورنۍ غړي حتی لري خپلوان تر نن پورې په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، هېواد ته نه شي تلی، د کمونستانو په وخت کې ما خپله کورنۍ اوه کاله وروسته وليدله او اوس نه ده معلومه

چي کله او چېري به ئې په ډاډ او اطمئنان سره ګورم، په تېرو پنځو کلونو کي د لیدو کتو ډاډمن شرایط نه دي راته برابر شوي، زما د سنګر او مبارزې له هغو ملګرو څخه چي په لومړیو ورځو کي مو دا تحریک پیل کړ نږدې په سلو کي پنځه نوي په شهادت رسېدلي، له هغو دولسو کسانو څخه چي د دې تحریک د مؤسسینو لومړۍ حلقه وه یوازي زه له شهادت نه محروم پاتې شوی یم، نور یولس کسان په شهادت ورسېدل او زما ژوند هم داسي چي خدای خبر، د مبارزې په دې اته دېرشو کلونو کي څو ځلې مرګ په څو قدمۍ کي راته کمین نیولی او الله تعالی زه ترې ژغورلی یم، زه داسي احساس کوم چي ښایي د ډېرو لږو کسانو د وژلو هومره هڅې به شوې وي لکه زما د وژلو، هم د کي جي بې له لوري، هم د سي آی اې له لوري او هم د افغانستان د مختلفو حکومتونو له لوري!!

د امریکایانو د اشغال په دوران کي زما له خپلوانو څخه یو کس په شهادت رسېدلی، د کورنۍ له نږدې غړو څخه مي درې کسان نیول شوي، دوه په افغانستان کي او یو په پاکستان کي، یو مي زوم ډاکټر غیرت بهیر (چي یو وخت په پاکستان کي د افغانستان سفیر وو) او دوه مي ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کي نیول شوي، ځینې ئې په ګوانتانامو کي دي، ځینې ئې د افغانستان په امریکایي زندانونو کي او ځینې ئې لادرک دي چي برخلیک ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زیاتو قربانیو ته چمتو یو.

باور وکړئ کله چي زه د نورو افغانانو قربانیو ته پام کوم نو شرمېږم چي خپلې قربانۍ یادې کړم، ما ته څو ورځې مخکي یوې داسي مور پیغام راولېږو چي اوه زامن ئې په شهادت رسېدلي، دې خدای پالې مور ویلي وو چي تل له هر لمانځه وروسته دعا درته کوم، په هغې ورځ چي خبره شوم د کبابیانو په سړک ستا مخي ته چاودنه وشوه نو خدای ته په سجده پرېوتم او تر ډېرو مي دا دعا کوله چي الله تعالی دې تا په خپل حفظ او امان کي وساتي، د همدې دینداري مور لمسۍ راته لیکلي وو چي زه د خپل پلار د شهادت په وخت کي لا نه وم پیدا شوې، اوس مي ټول قرآن حفظ کړی،

ډېر ځلې دا آرمان کوم چې کاش هلک وی او اوس مې ټوپک په لاس کې وي او ستا پهره داري مي کولی!!

۱۷. دا خبره هم کېږي چې د حکمتیار صاحب ډېر کتابونه نشر شول، د ستیکول یو کتاب، د پوسټ وار او نور بې شمېره کتابونه او د پاکستان د ځینو مامورینو کتابونه، په ځینو کې ویل شوي چې تاسو څه کړي نو هغه د امریکا او د سي آی اې کار وو، زما یوه پوښتنه دا ده چې امریکا هغه وخت هم ستاسو په قول د دین او اسلام دښمنه وه، د فلسطین په اړه د دوی دریځ هم هغسي وو، پوښتنه مي دا ده چې تاسو هغه وخت ولې د امریکایانو ملګرتیا او ملاتړ وکړ؟ تاسو څه فکر کوئ د شوروي په ماتولو کې چې تاسو او مجاهدینو کوم رول ادا کړ او د هغه په نتیجه کې نن له امریکا نه یوازنی سوپر پاور جوړ شوی، آیا تاسو خپل دا کار یوه غلطي نه ګڼئ؟ دوهمه پوښتنه دا ده چې تاسو د دې دین دښمنه ځواک ډالرې، مرستې او وسلې ولې قبولې کړې؟ او د شوروي اتحاد په ضد مو یو ځای مبارزه ولې وکړه؟

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مې عرض دا دی چې موږ د روس او امریکا تر منځ په جنګ کې د امریکا مرسته او ملګرتیا نه ده کړې، داسې نه وه چې امریکا او روسیه د نړۍ په کوم ګوټ کې جنګېدل او موږ ئې مرستې ته ورغلي یو، خبره د دې عکس ده، موږ د کمونستانو په ضد جهاد پیل کړ، کله چې کمونستان له ماتې سره مخامخ شول او موږ په دې وتوانېدو چې اکثر ولایات آزاد کړو، کابل تر محاصرې لاندې ونیسو او د کابل د نیولو لپاره وروستی ګام اوچت کړو، روسانو په افغانستان تېری وکړ، د تېري په مهال د امریکا د هغه وخت جمهور رئیس کارټر اعلان وکړ چې روسان له دې نه د مخکې تللو هڅه وکړي نو امریکا به ئې تحمل نه کړي، د کارټر د وینا معنی دا وه چې د افغانستان پر نیولو اعتراض نه لري خو که روسي فوځونه تر دې مخکې ولاړ شي نو امریکا به ئې تحمل نه کړي او تاسو ته معلومه ده چې د کارټر دا خبره هم هسې تش او بې بنسټه ګوابنس وو، امریکا په ویتنام کې ماتې خوړلې وه، په هېڅ ځای کې ئې له شوروي اتحاد سره د بیا مخامخیدو

جرأت نه درلود، ما ته له کابل نه زمورِ پلوي افسرانو احوال لېږلی وو چې مورِ د وروستي ګوزار لپاره تیار یو خو معلومات مو دا دی چې روسانو په اوزبکستان کي ډېر فوځونه ځای په ځای کړي، ښایي تېری وکړي، که ممکن وي تاسو له امریکایانو نه پوښتنه وکړئ چې په دې اړه د دوی معلومات څنګه دی او که مسکو تېری وکړي د دوی غبرګون به څه وي؟ ما د حزب د سیاسي چارو یوه مسئول ته وظیفه ورکړه چې له امریکایانو نه پوښتنه وکړي، هغه په پېښور کي د امریکا له قونصل سره خبري وکړي، هغه ورته وویل: زه له واشنګټن نه پوښتنه کوم او تاسو ته ځواب درکوم، څو ورځي وروسته د واشنګټن ځواب دا وو: مورِ ګمان نه کوو چې روسان به پر افغانستان تېری وکړي، داسي معلومات مو نه دي ترلاسه کړي چې وښیي مسکو د تېري لپاره ځان چمتو کوي، که احیاناً دا کار وشو نو مورِ به دوه کاره کوو: له مسکو سره د سالټ ټو د مذاکراتو لرې به متوقف کوو او پر روسانو به د غلې مرستي بندوو!! د دې ځواب معنی کاملاً څرګنده وه او هغه دا چې امریکا هم د مسکو له اقداماتو بې خبره وه او هم د روسانو په خلاف د څه کولو په موقعیت کي نه وه. مورِ مقاومت ته دوام ورکړ، هیڅوا دا ګمان نه کاوو چې افغانان به د شوروي اتحاد په ضد مقاومت وکړی شي، خو کله چې نړیوالو ولیدل چې افغانان لګیا دي مقاومت کوي، یرغلګرو ځواکونو ته تلفات اړوي، سور فوځ د مقاومت له ځپلو عاجز شوی، په دغه وخت کي امریکایانو د افغانستان له مسئلې سره علاقه وښوده، لومړی ځې په پټه د پاکستان له لاري مرستي پیل کړې، ورو ورو ځې جرأت زیات شو او څه موده وروسته ځې په ډاګه له مقاومت نه دفاع وکړه، اوس تاسو مورِ ته وواییځ چې مورِ د شوروي اتحاد په ختمولو کي د امریکا مرسته کړې او که امریکا د کمونیزم په ضد جګړي کي د افغانانو له جهاد نه ګټه پورته کړې؟ دا نه زمورِ اشتباه وه نه د امریکایانو زیرکتیا، دا د مسکو سفاهت وو چې پر افغانستان ځې برید وکړ!

تاسو ته معلومه ده چې ما له ریګان سره په داسي حال کي له ملاقات نه ډډه وکړه چې د پاکستان جمهور رئیس ضیاء الحق په ډېر تأکید او ټینګار سره د هغه

غوښتنه کوله، ریګان خپله لور د یوه پلاوي په مشرۍ راولېږله او ما ته ئې سبا په لسو بجو په سپینې مانۍ کې له ریګان سره د لیدو بلنه راکړه، خو ما د دې لپاره دا بلنه ونه منله چې نړیوالو مخصوصاً مسلمانانو ته دا ثابته کړم چې د افغانستان جهاد د روس او امریکا جنګ نه بلکې د اسلام او کمونیزم تر منځ جنګ دی، د دې جنګ واګې د واشنګټن په لاس کې نه بلکې په خپله د افغانانو په لاس کې دي!!

تېر تاریخ خو پرېږده، دا اوس چې موږ له امریکایانو سره جنګېږو، آیا دا کافي نه ده چې هر مخالف په دې خبري قانع کړي چې موږ پرون هم د اسلام لپاره جنګېدلو او نن هم، پرون د نړۍ ډېرو ملکونو زموږ ملاتړ کاوو خو نن د نړۍ هیڅ هېواد زموږ د حمایت جرأت نه لري، حتی زموږ ګاونډیان، د ایران او پاکستان په شمول، له امریکایانو سره ملګري شوي او زموږ مخالفت کوي. که دا نن روسیه یا د نړۍ کوم بل هېواد د افغان مجاهدینو ملا تړ وکړي، که څه هم امکان ئې ضعیف دی او موږ له هیڅا دا توقع نه لرو، آیا دا به د مجاهدینو غلطي وي؟ آیا په دې سره مجاهدین ملامتولی شو؟

د پوښتني د دوهمې برخې په اړه مي عرض دا دئ چې ما په خپل ټول سیاسي ژوند کې له امریکایانو سره هیڅ راکړه ورکړه نه ده کړې، په وار وار ئې د مرستو وړاندیز کړي خو ما منفي ځواب ورکړی، تاسو کولی شئ د امریکا له نوي دفاع وزیر نه چې یو وخت د سي آی اې مشر وو، پوښتنه وکړئ چې د حزب اسلامي په اړه څه وایي، هغه څو کاله مخکې د یوې مرکې په ترڅ کې دې پوښتني ته چې تاسو ولې د حزب اسلامي په څېر د یوه خطرناک رادیکال حزب مرسته وکړه، داسې ځواب ورکړ: د افغانانو له مقاومت سره چې کومې مرستې کېدې، دا پاکستان ته سپارل کېدې، پاکستان ویل: موږ پرېږدئ چې د هغه چا مرسته وکړو چې په مقاومت کې اغېزمنه او مؤثره وڼډه لري، کومې ډلې چې تاسو پرې تأکید کوئ کمزورې دي او د وسلو د استعمال لپاره افراد نه لري، کومې وسلې چې ترلاسه کوي په پاکستان کې ئې خرڅوي، په هغه وخت کې موږ ته د مقاومت دوام مهم وو، خو اوس موږ پرېکړه

کړي ده چي حزب اسلامي ختم کړو!!

۱۸. یوه علمي پوښتنه کول غواړم: الله تعالی په قرآن کي دا وعده کړې ده چي د جهاد په نتیجه کي به امن راځي او خلکو ته به سوکالي او خوشحالي ورپه برخه کېږي، خو مورږ عملاً ولیدل چي تاسو د روس په خلاف جهاد وکړ خو له هغه وروسته خپل منځي جګړي د مسلمانانو په برخه شوې نه امن راغی او نه خوشحالي راغله، افغانستان لوټې لوټې شو، تاسو په دې اړه څه وایئ؟ یقیناً چي داسي خو نه ده چي نعوذ بالله د خدای وعده د جهاد په باره کي دروغ وه، نو آیا ستاسو د جهاد په فلسفې کي څه غلطي نه وه؟

ځواب: د الله تعالی ټولي وعدې رښتونې دي، له مجاهدینو سره ئې وعدې هم رښتونې دي او تل ئې ثابته کړې ده چي په خپلو وعدو وفا کوي، آیا د افغان جهاد بریا او د شوروي اتحاد په څېر یوه وحشي او مغرور ځواک ته ماتې او د هغې هیبتناکي امپراطورۍ زوال کافي نه ده چي ووایو: الله تعالی خپله وعده رښتونې کړه؟ کوم تغیرات چي په نړیواله کچه د دې جهاد په نتیجه کي راغلل، د کمونیزم ټغر ټول شو، د مرکزي آسیا او شرقي اروپا هېوادونه آزاد شول، اسلام د یوه داسي برلاسي دین په توګه میدان ته راووت چي نن د نړۍ ټول کفري ځواکونه د هغه په خلاف متحد شوي، کومه تبدیلي چي په افغان ولس کي راغلې دا له نورو لارو نه په سلو کلونو کي هم نه شوی راتلی، کومه بیداري چي د دغه جهاد په نتیجه کي په ټول اسلامي امت کي راپیدا شوه له بلي هیڅ لاري ممکن نه وه، د دې په اهمیت هغه وخت ښه پوهېدی شو چي د اسلامي امت ننی حالت له دېرشو کلونو مخکي حالت سره مقایسه کړو. ما ته د عراقیانو ننی مقاومت د افغان مجاهدینو د مقاومت اغېز ښکاري، زه د نیویارک او واشنګټن عملیات هم د افغان جهاد نتایج ګڼم، زه باور لرم چي دې جهاد هومره ستر ستر نتایج درلودل چي شمارل ئې ګران دي.

دې ته مو باید پام وي چي دا وعدې کله له افرادو سره وي او کله له قومونو او ملتونو سره، په جهاد کي څوک په شهادت ورسېږي، څوک زخمیان شي، لاس پښې

ئې قطع شي، له سترګو محروم شي، ستونزي او کړاوونه وګالي، د دنيا له ډېرو نعمتونو محروم شي، خو د همدغو قربانيو په سبب الله تعالى په مليونونو خلک وژغوري او سوکالي ئې په برخه کړي، يو نسل قرباني ورکړي او راتلونکى نسل ترې ګټه واخلي، چا چې اسلام تر مور پورې راورساوو له مدينې نه تر دې ځايه د دې اوږدې لار لوښت لوښت د دوى په وينو سره شوه، خو د همدغو قربانيو په وجه اسلام تر هند او چين پورې ورسېدو او په سلګونو مليونه انسانان له ظلم، جهل، شرک او فساد نه وژغورل شول او نږدې لس پېړۍ مسلمانانو پر هند حکومت کاوو، آيا دا کار له جهاد نه پرته له بلې لارې ممکن وو؟ آيا دا نه ښيي چې له مجاهدينو سره د الله تعالى وعدې رښتونې دي؟ زه په دې کلک باور لرم چې که افغان جهاد نه وى نو نن به په عراق کې هم جهاد نه وو!! او که نن امريکايان له افغانستان او عراق نه ووځي نو نه يوازې په دې دواړو هېوادو کې به اسلامي حکومتونه جوړېږي بلکې په ډېرو نورو هېوادونو کې به هم ژوره تبديلي راځي.

۱۹. زياتره ديني مفکرين دا خبره کوي چې کله مسلح جهاد کېږي نو د هغه لپاره د مسلمانانو يو حکومت په کار دى او يوه فرد، ډلې او ګروپ ته دا اختيار نه شته چې هغه دې د ځان له لورې د جهاد اعلان وکړي، تر څو چې اسلامي رياست نه وي جوړ شوى، دوى دا دليل وړاندې کوي چې کله پيغمبر عليه السلام په مکه کې وو نو هغه توره نه وه رااخيستې خو کله چې ئې په مدينې کې رياست قايم کړ نو له هغه وروسته ئې د تورې جهاد شروع کړ؟

ځواب: دا د سرکاري مفتيانو سرکاري فتوى ده، هيڅ علمي بنسټ نه لري او هيڅ په دين پوه عالم به دا غلطه خبره له خولې ونه باسي، رياست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دى، نه دا چې لومړى به حکومت جوړېږي او بيا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوى چې په دې سره غيراسلامي نظام رانسکور کړى شي او پرځاى ئې اسلامي حکومت قائم شي. نه خو غيراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته

له بلي لاري قائمېدی شي، څوک چي دا غلطه او بابيزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دې ووايي چي پيغمبر عليه السلام ولي په داسي حال کي جهاد پيل کړ چي په حجاز باندي د قريشو واکمني وه، دی له پايتخت (مکي) نه د مدينې يوه وړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وايو: آيا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرک کارمل کولو؟!! آيا په فلسطين کي به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کي من موهن سينګ، په چيچين کي پوتين او اوس په افغانستان کي جنرال ډيويډ بارنو يا کرزی!!

د قرآن په هيڅ آيت کي نه صراحتاً دا راغلي او نه تلويحاً او اشارتاً دا موندلی شو چي د (جهاد اعلان) به د حکومت او رياست لخوا کېږي.

په ټول قرآن کي نه د "حکومت" او "رياست" لفظ راغلی او نه دا خبره چي د جهاد اعلان به د حکومت، رياست، خلافت او امارت يا حاکم، رئيس، خليفه او امير لخوا کېږي.

د پيغمبر عليه السلام په احاديثو کي هم دا نه شو موندلی چي د جهاد د اعلان لپاره ئې د "حکومت" او "رياست" شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کي ويل شوي وي چي جهاد يوازي په هغه صورت کي جائز دی چي "حکومت" او "رياست" ئې حکم صادر کړي.

څوک چي له قرآن او حديث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چي نه په قرآن کي د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئيس) يا (حکومت) او (رياست) شرط لګول شوی او نه په احاديثو کي. که څوک ووايي چي له جهاد نه مخکي جماعت ضروري دی، نو دا خبره يقيناً چي صحيح ده، خو که څوک ووايي چي د جهاد اعلان به د يوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دين نه د يوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدي شي خو د يوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.

د پيغمبر عليه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چي د جهاد د پيل لپاره

دوو اساسي شيانو ته ضرورت دی: (جماعت يعني حزب او ډله) او (مهجر يعني د هجرت ځای)، پيغمبر عليه السلام فرمايي:

آمركم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد فی سبيل الله، فإنه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن يرجع، ومن دعا بدعوى الجاهلية فهو من جثاء جهنم، قالوا: يا رسول الله وإن صام وإن صلى؟ قال: وإن صام وإن صلى وزعم أنه مسلم:

په پنځو هغو شيانو تاسو ته امر كوم چي الله تعالى ماته د هغه امر كړی: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد فی سبيل الله او څوک چي د يوې لوښت په اندازه له جماعت نه لري شو نو هغه د اسلام كړۍ له خپلي غاړي وايستله (له اسلام نه ووت) مگر دا چي بېرته راوگرځي او چا چي د جاهليت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلكو وويل: يا رسول الله! كه څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې كړی وي؟ وئي ويل: كه څه هم روژه ئې نيولې وي او لمونځ ئې كړی وي او په ځان ئې دا گمان كړی وي چي مسلمان دی.

له دې مبارک حديث نه په څرگنده توگه معلومېږي چي له جهاد نه مخكي بايد جماعت جوړ شي او بيا د حاكم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بيا مسلحانه مزاحمت پيل شي. پيغمبر عليه السلام په مكي دور كي جماعت جوړ كړ او مدينې ته له هجرت سره سم ئې د قريشو په ضد مسلحانه مزاحمت پيل كړ.

بايد دا خبره په خيال كي وساتو چي دغه پنځه كارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چي جماعت به جوړوي، داسي جماعت چي په سمع او اطاعت ولاړ وي، بيا به د حاكم سياسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت كي به هجرت كوي او بيا به د همدې نظام د رانسكورولو لپاره وسلې ته لاس كوي.

د جهاد اعلان هغه څوک په حكومت پوري تړي چي يا د حكومت نوكر وي، يا د جهاد مخالف وي او يا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سركاري مفتيان وركوي، هيڅ داسي غيرسركاري عالم نه شې موندلی چي په قرآن او حديث

پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غیراسلامي حکومتونو پوري مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتیانو پټې اړیکي وڅیړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفینو له خوا استخدام شوي، انګرېزانو په اسلامي نړۍ د خپلې سلطې په دوران کې داسې ډېر مفتیان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت ، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعلیمي نصاب نه خارج کړي، امریکایانو په افغانستان او عراق کې همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه یوازې جهادي مفاهیم له نصاب نه وباسي بلکې قرآني آیات هم وباسي.

۲۰. ستاسو په ژوند کې ښېلې ښېلې مرحلې راغلې، ډېر وخت مو په غرونو او رغونو کې، لومړۍ د شوروي په ضد مبارزه کې او بیا اوس د امریکا خلاف مبارزه کې او په منځ کې د خپل منځیو جګړو په دوران کې، یوې خوا ته مو ډېر وخت په غرونو رغونو کې تېر کړي او بلې خوا ته یو وخت د افغانستان صدراعظم شوئ، د پاکستان په قصرونو کې کښېنستئ، د ایران او سعودي او د نړۍ د نورو ملکونو په قصرونو کې، ما ته ووایئ چې د غرونو او سنګرونو له ژوند نه زیات خوند اخلئ او که د قصرونو؟

ځواب: ما یو وخت ستا دغه پوښتنه له خپلو ماشومانو وکړه، هغوی راته وویل: تر ټولو زیات خوند مو له هغو ورځو اخیستی چې له تا سره په سپینې شګې کې اوسېدو!! او ما ورته وویل چې زما د ژوند تر ټولو خوندورې شېبې هغه وي چې په یوه سنګر کې پروت وم!! که زه شهید شوم نو په همغه ځای کې مي دفن کړئ چې په کې شهید شم او که په خپل طبیعي مرګ ومرم نو ما د سپینې شګې په دغه سنګر کې دفن کړئ چې د څو سختو جنګونو په دوران کې مي دلته څه وخت تېر کړی!!

۲۱. انجنیر صاحب آخري پوښتنه: اوس په لکونو او کروړونو پښتانه تاسو اوري او

ويني، د دغو پښتنو په نامه، په خاصه توګه د افغانستان د پښتنو په نامه ستاسو پيغام څه دی؟

ځواب: پښتون يو خدای پال او غيرتی قوم دی، د انګرېزانو، روسانو او اوس د امريکايانو په ضد جهاد کي ئې ډېره لويه ونډه وه، ايمان ئې، همت ئې، د قربانۍ جذبه ئې، توره ئې، په کړاوونو کي صبر او استقامت ئې د ډېرې ډېرې ستاينې وړ دی، خو دوه ستر ستر عيبونه لري:

۱- ساده دي او ژر دوکه کېږي، تل ټګمارو مشرانو د دوی له صداقت او سپين زړه نه استفاده کړې ده، کله ئې په يوه دښمن خرڅ کړي او کله په بل، انګرېزان ئې له خپل ملک نه وايستل خو د همدغه انګرېز غلامان ئې په مشرۍ قبول کړل. د روسانو په ضد د مقاومت په دوران کي داسي تش په نامه مشران هم وو چې د روسانو ملګرتيا ئې کوله خو همدغو پښتنو د دې په ځای چې د دوی تور مخ ته خاورې وروشيندي دوی ئې د مشرانو په توګه منل، نن هم داسي کسان شته چې ځان ته د پښتنو مشران وايي خو د هغو امريکايانو ملاتړ کوي چې هر ورځ په سلهاوو پښتانه په خپلو وينو کي رغړوي.

۲- له يووالي محروم دي، په قبېلو قبېلو وېشل شوي، په يوه واحد مشرتابه د راټوليدو اهليت ئې کمزوری دی، د همدې لپاره له حکومت کولو محروم شوي او تل ئې د نورو تر واکمنۍ لاندي ژوند کړی.

زما هيله دا ده چې پښتانه د دغو عيبونو علاج وکړي،

د افغانستان ټولو قومونو ته مي پيغام دا دی چې يو بل ته د وروری لاس ورکړي، افغانستان خپل ګډ کور وګڼي، هغه پردي پال او ملت پلورونکي له خپلو ليکو وباسي چې په دوی کي اختلاف راولاړوي او يو د بل په خلاف جنګوي، په ګډه په جهاد کي برخه واخلي، خپل هېواد آزاد کړي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي داسي حکومت جوړ کړي چې نه د پردیو په خدمت کي وي او نه يوه قوم ته په بل ترجيح ورکړي، له الله تعالی وېره لري او په خپل ولس زړه سوی او ترحم.

اجازه راکړئ د اسلامي ملکونو مشرانو ته هم له دې لارې دا پیغام ولیږم چې امریکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسین سره ئې وکړل، ډېره عجیبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امریکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسې حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وایي چې موږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختیځ کې هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راولو، متأسفانه چې زمورږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!!

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

عراقي مجاهدینو ته

وَ الّذِینَ جَهَدُوا فِینَا لَنهْدِیَنهُمْ سُبُلَنَا وَ إِنّ اللّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِینَ

زما د ایمان او عقیدې ورونو، عراقي مجاهدینو!

سلام پر تاسو او ستاسو پر قوي ایمان او پرتمین جهاد. ستاسو لوړ همت او کلک عزم ته غرونه سر ټیټوي، ستاسو لاسونه د ښکلولو دي، تاسو د مسلمانانو سر اوچت کړ، په دوی کې مو نوې ولولې او نوي امیدونه راولاړ کړل، دوی ته مو وښوده چې څوک د ایمان په وسلې سنبال وي، په خالي لاس هم د لویو او مجهزو ځواکونو مقابله کولی شي، د عراق او افغانستان پېښو دا ثابته کړه چې د اسلامي ملکونو فوځونه د بهرني یرغل په وړاندې د مقاومت توان نه لري، اکثر ئې د استعمار پاتې شوني دي او د خپلو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، د عراق ټول فوځ هغه کار ونشو

کړی چې د فلوجې څو مجاهدینو په څو اونیو کې وکړ، افغان فوځ روسانو ته تسلیم شو او دا دی د پاکستان فوځ د امریکایانو تر قومندې لاندې له خپل ولس سره جنګېږي.

زما وروڼو! تاسو د خپل جد ابراهیم خلیل الله سنت راژوندی کړ، هغه هم دغلته، د دجلې او فرات خوا ته، په ځوانۍ کې او یوازې له یوه تبر سره د نمرودیانو معبودان رانسکور کړل او د منجنیق له سر نه د اور کندې ته د لوېدو په وخت کې ئې ویل: حسبنا الله و نعم الوکیل، نعم المولی و نعم النصیر. دا همغه کار وو چې ستاسو شهید ورور محمد عطاء او د ده سرتېرو په خدای مینو ملګرو وکړ، دوی هم د زمانې د نمرود بتان، په نیویارک او واشنګټن کې رانسکور کړل. دا بتان هم د ځینو لپاره معبود او د ځینو لپاره له خلکو د څه شکولو او په غلامۍ کې د بې وزلو د ساتلو وسیله وو، همغسې لکه د نمرود بتان، ناپوهانو ته معبود او واکمنانو ته د عوامو د غولولو او پر دوی د حکومت کولو ذریعه. که دا ستر تاریخي کار (چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه شو موندلی) د قرآن له نزول نه مخکې شوی وی، خدای خبر چې په قرآن کې به ئې په کومو عبرتناکو الفاظو یادونه شوې وه، په هغه قرآن کې چې د ابراهیم علیه السلام د بت ماتولو او له حاکم کفري نظام نه د اصحاب کهف د سرغړاوي قصې رااخلي.

مجاهدو وروڼو!

زما انتظار دا وو چې الله تعالی به زما ولس ته د شوروي له ماتولو وروسته د امریکا د ماتولو شرف او افتخار هم ورپه برخه کړي، دا ځکه چې الله تعالی د زمانې ډېر لوی او مغرور ځواکونه، د خپل غرور او مستۍ په اوج کې، زما د هېواد درو ته راوستي او دلته ئې د دوی غرور مات کړی او له همدې ځایه ئې زوال پیل شوی. د سکندر اعظم، چنګیز، انګرېز او شورویانو ماتې او زوال له دغو سردرو نه شروع شوی، ډېرو دلته خپل سرونه خوړلي او دلته ئې ژامي ماتې شوې. پر افغانستان باندې د صلیبي ځواکونو یرغل او د مجاهدینو د مقاومت پیل مې د دې انتظار د تحقق مقدمه

ګڼله، پر عراق د دغو ځواکونو برید او هلته ستاسو په لاس د مقاومت پیل او پر اشغالګرانو ستاسو زړه ورو او پر له پسې بریدونو لا ډېر مطمئن کړم او په دې مي باور مزید تقویه شو چې إن شاء الله د امریکا د زوال نېټه رانږدې شوې، اسلامي امت خپل اصل ته راګرځېدلی، د خپل دین او عزت لپاره قربانۍ ته چمتو شوی، عزت او آزادۍ ته د رسېدو لپاره ئې د جهاد لار غوره کړې، الله به د دوی مرسته کوي او پر دښمن به بری ورکوي، دا د الله قطعي او رښتوني وعده ده، الله د مجاهدینو د بري ضامن او ذمه وار دی. باید ډاډه او مطمئن وو چې صلیبي اشغالګران به له افغانستان او عراق نه وځي او د شوروي په برخلیک به اخته کېږي.

زما مجاهدو عراقي ورونو!

د نړۍ ټول غیرتي مسلمانان ستاسو پر مقاومت ویاړي او ستاسو د بریا لپاره دعا کوي، د نړۍ ټول مظلومان د امریکایي استعمار له شر نه د نجات لپاره په عراق او افغانستان کي د امریکایانو ماتې ته سترګې په لاره دي. د نیویارک او واشنګټن له پېښو نه وروسته تر اوسه امریکایانو داسي ګوزارونه خوړلي چې جبران ئې ورته په هیڅ صورت او هیڅ بیه ممکن نه دی، نه خپل بایللی کاذب عزت او رعب بیا اعاده کولی شي، نه خپل تجارتي او اقتصادي تاوانونه جبرانولی شي او نه د روانو جګړو مالي او ځاني تلفات او لګښتونه تر اوږدې مودې تحمل کولی شي. تاسو ته معلومه ده چې د ۱۱ستمبر نه تراوسه په تېرو دریو کلونو کي د امریکایانو مالي تاوانونه او جنګي لګښتونه د ویتنام د شل کلنې جګړې په پرتله څو برابره دی، که هغه ئې ونشو زغملی، دا خو په هیڅ صورت کي نه شي زغملی، لږ نور صبر په کار دی، تر وروستي بري پورې لنډ مزل پاتې دی. له دښمن سره د ذلیلو منافقینو ملګرتیا مو مشوش او پریشانه نه کړي، دا د هر اسلامي مقاومت د ستونزو او ابتلاءاتو یوه طبیعي برخه ده، لایحزُنک الّذِینَ یُسرعُونَ فی الْکُفْر مِنَ الّذِینَ قَالُوا ءَامَنّا بِأَفْوَهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ .

مه د دوی پروا کوئ او مه ځان وربانديِ مصروفوئ، ټوله توجه او پام مو باید د اصلي دښمن په لوري وي. د اصلي دښمن له ایستلو نه وروسته به له دوی سره خپل حساب تصفیه کوو.

مورِ هم ایاد علاوي او سیستاني لرو، کاش دوی د خپلو افغاني ملګرو له بدو پایلو نه پند او عبرت اخیستی وی، که ستاسو سیستاني د (علاج) لپاره لندن ته بهول کېږي او هلته له (معالجی) وروسته له (کلک هوډ) او (نوي عزم) سره بغداد ته راانتقالېږي او شیعه له هر راز مقاومت نه اجتناب ته هڅوي او همدا کار د شیعه مذهب حکم، غوښتنه او د شیعه ګانو په مصلحت ګڼي او د نجف شیعه مقاومت کوونکي دې ته راضي کوي چې خپلې وسلې امریکایانو ته تسلیم کړي او پر نجف او کربلا د صلیبي ځواکونو سلطه ومني او پرېږدي چې امریکایان او انګیریزان سنیان ورته وځپي او قدرت دوی ته په لاس ورکړي، زمورِ سیستاني ئې هم په لندن کي له (معالجې) وروسته د مسکو له لارې هېواد ته ولېږو، هغه هم امریکایانو ته وویل: مورِ ستاسو زمکنی فوځ یو، په غرني افغانستان کي د جنګ په رموزو پوهېږو، په غرونو کي ئې بلد یو، خپله بمباریِ تنده کړئ، مزید قوي بمونه وکاروئ او د مخکې تګ لپاره مورِ ته لار پرانیزئ. خو دا دی ګورئ چې له هغوی سره ئې څه وکړل، د بې ګټې او له کاره لوېدلې پرزې په څېر ئې لرې وغورځول. له عراقي منافقینو سره به هم همداسي کېږي، که ستاسو (سپاه بدر) خپله وسله تسلیم کړه او فلوجې، رمادي او موصل ته د امریکایانو تر قومندې لاندې جنګ ته ولاړل، دې ته ورته سپاه زمورِ په هېواد کي هم امریکایانو ته له خپلو وسلو سره تسلیم او د دوی تر قومندې لاندې کنر، پکتیکا او کندهار ته د جنګ لپاره ولاړل. ستاسو په هېواد کي دا د انتخاباتو، اساسي قانون، پارلمان او خونړیِ دیموکراسي لوبه هماغه ده چې په افغانستان کي ئې بله بېلګه ګورئ، د امریکایانو خونړیِ دیموکراسي د جنرالانو په لاس او د هېوادونو له اشغال نه وروسته راځي، لومړی هېوادونه نیسي، لاس پوځي زعماء وربانديِ مسلط کوي، بیا ورته انتخابات کوي، هغه هم د اپاچي هلیکوپټرو تر وزر لاندې، داسي چې نه په کي سیاسي احزاب شته او نه انتخاباتي مبارزه، د کاندیدانو نومونه او د رأی اچونې ځایونه له رأی اچولو نه فقط څو ګنټې مخکې اعلانېږي، امنیت ئې څو لکه بهرني فوځیان ساتي، هلته به هم د انتخاباتو نتیجه همغسي وي لکه په افغانستان کي، په دروغو به د رأی اچوونکو شمېر دوه برابره زیات اعلانوي او دا به د دیموکراسي ستر بری ګڼي، همغسي لکه د عراق د اتمي او کیمیاوي وسایلو په اړه چې ئې ښکرور دروغ وویل، خپل ولس او ډېر حکومتونه ئې وغلول او په جګړې کي ئې راښکیل کړل، هلته به هم د ټېلو د کومي امریکایي کمپنیِ یو عراقي مأمور د انتخاباتو ګټونکی

اعلانېږي، دلته کرزی د یونیکال د کمپنۍ یو پخوانی وړوکی مأمور، په بن کي جمهور رئیس شو او بیا ئې د آزادۍ د اتل مډالونه ترلاسه کړل او ورپسې دا دی منتخب جمهور رئیس شو اوپه دې سره د امریکایي دیموکراسۍ پلیتي وني خپله زهرجنه مېوه ورکړه، پر افغانانو ئې هغه کسان مسلط کړل چي د امریکا په کابارو کي ستر شوي، نه مذهب لري، نه اخلاق او نه غیرت، کمال ئې دا دی چي په انګرېزي خبري کولی شي او نیکټائي او د لاس خولې خوځول ئې د امریکایانو په ځېر دي. دا مسخره ډرامه به په بغداد کي هم تکرارېږي، ډرامه یوه ده، لوبغاړي ئې ورته ځېرې، جوړوونکی او چلوونکی ئې یو، یوازي نندارتون اوستېجونه ئې دوه، کابل او بغداد.

دوی ګمان کولو چي په افغانستان او عراق کي به ئې خلک د ګلانو په ګډېو استقبال کړي، د دوی د ټانکونو په قطارونو به د ګلانو پاڼې شیندي او د دوی د فوځیانو په غاړه کي به د ګلانو امبلونه اچوي، خو داسي ونه شول، په سرو مرمیو او چاودنو استقبال شول، په افغانستان کي ئې په دریو کلونو کي ۱۷۰۰او په عراق کي ئې په دوو کلونو کي یولس زره ځلور سوه فوځیان مړه او ژوبل شول، دوی غواړي دا سپکاوی په انتخاباتو جبران کړي او نړۍ والو او خپل ولس ته ووایي: دا دی په افغانستان او عراق کي دیموکراسي راغله او مورِ خپل هدف ته ورسېدو، ګمان کوي چي په دې سره که هوشیار خلک نه شي دوکه کولی نو بې عقله خو به دوکه کړي، په دنیا کي د بې عقلو شمېر هم کم نه دی!! راځئ دوی ته په ګډه یوه خبره وکړو: د دې دیموکراسۍ او د خپلو دیموکراتو جاسوسانو احوال هلته واخلئ چي تاسو له افغانستان او عراق نه ووځئ، فانتظروا انا معکم منتظرون.

زړه ورو عراقیانو!

خپل رب ځان ته کافي وګڼئ، کومه لار چي تاسو غوره کړې همدا او یوازي همدا آزادۍ او خپلواکۍ ته د رسېدو لار وګڼئ، ګاونډیو ته طمع مه کوئ، دوی به له تاسو سره همغه څه کوي چي له مورِ سره ئې وکړل، دا یو تصادف مه ګڼئ چي د عراق انتخابات په همغه نیټه ترسره کېږي چي په ایران کي د غدیر خم او د ایراني

انقلاب د بري ورځ لمانځل کېږي!! دا د ډېرو پټو اسرارو غمازي کوي، انګرېزان غواړي د اقليت او اکثريت تر منځ د جګړو اور بل کړي او شيعه له سنيانو سره وجنګوي. په افغانستان کي ئې هم همداسي وکړل، امريکايانو بغداد او کابل يوازي په خپل زور ځواک سره نه دی نيولی، که د دغو ګاونډيو او د دوی د منافقو او ايمان پلورونکو چارواکو مرسته نه وی، نه ئې کابل نيولی شو او نه بغداد، دوی اډې ورکړې، دوی خپلې لاس پوڅې ډلې دې ته اړ کړې چي د يرغلګرانو ملګرتيا وکړي او د دوی تر قومندې لاندي له خپل ولس سره وجنګېږي، همدا دوی دي چي مسلمانان نيسي او لاس تړلي ئې امريکايانو ته سپاري، همدا دوی دي چي د دې خبري په کولو د شرم او خجالت احساس نه کوي چي د تروريزم په ضد جنګ کي د امريکا تر قيادت لاندي برخه اخلو!! هر څوک ښه پوهېږي چي د تروريزم تر نامه لاندي روان جنګ که دا د فلسطين، عراق، افغانستان، کشمېر او چيچين جنګونه دی او که د الجزائر، تايلند، فلپين، وزيرستان او د نړۍ په ګڼ شمېر نورو سيمو کي جنګونه، دا ټول له اسلام او مسلمانانو سره له جنګ نه پرته بل هيڅ څه نه دي. امريکا د هر هغه جنګ ملاتړ کوي چي د اسلام په ضد وي او په هغه کي د مسلمان وينه توی شي، که دا د کمونست په لاس وي، يا د هندو او بودايي په لاس او يا د داخلي منافقو حکامو په لاس.

وَ لا تَهِنُوا وَ لا تحزَنُوا وَ أَنتُمُ الأَعلَونَ إِن كُنتُم مُّؤمِنِينَ *

وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

ستاسو ورور حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د باجوړ بمباري

۱. د باجوړ د بمباریٰ او د اتیاوو ماشومانو او تنکي زلمیانو د شهادت په مناسبت د شهداوو کورنیو او د پاکستان مسلمان ملت ته خپل تسلیت وړاندي کوم.

۲. په یقین سره ویلی شم چي د دې پېښې تر شا همغه بې رحمه امریکایان دي چي تر دې د مخه ئې په همدې باجوړ کي په بلي مدرسې بمونه وورول،

۳. له کومي ورځې چي امریکایان دې سیمي ته راغلي او په افغانستان او پاکستان کي پلې شوي، تر نن پوري په لسهاوو جوماتونه او مدرسې، د دوی د وحشیانه بمباریو په ترڅ کي ورانې شوې او په سلهاوو بې ګناه افغانان او پاکستانیان په خپلو وینو کي رغړول شوي. هیڅوک باید په دې کي شک ونه کړي چي د باجوړ وروستی پېښه د همدغو جاني امریکایانو کار دی.

۴. زما هیله دا ده چي زمورږ پاکستاني وروڼه خپل اصلي دښمنان وپېژني، خپل غچ له اصلي دښمن نه واخلي، که په پاکستان کي دا کار نه شي کولی زمورږ څنګ ته دې راشي، مورږ باید په ګډه د دښمن په ضد هغه څه وکړو چي له دې سیمي ئې وتلو ته اړ کړو او د فتنې دا کرغېړنې جړړې وباسو.

۵. د پاکستان هوښیار او مجاهد ولس باید دې ته متوجه وي چي د اسلام دښمنان په دې خوشحالېږي چي پاکستانیان په خپلو کي وجنګېږي او د یوه وینه د بل په لاس توی شي، دوی ته د مدرسې یو طالب، د سکول یو طالب العلم او د فوځ یو عسکر هیڅ توپیر نه لري، د هر یوه په وژل کېدو خوشحالېږي، دوی غواړي فوځ د ولس په ضد او ولس د فوځ په ضد وجنګوي.

۶. دوی په افغانستان او عراق کي هم همدا کار کوي، هلته هم افغاني او عراقي فوځ او پولیس جوړوي او د عراقیانو او افغانانو په ضد ئې جنګوي، شیعه ډلي ئې د فوځ او

پوليس په ليکو کي نيولې دي او د سنيانو په خلاف ئې جنګوي او دې جنګ ته مذهبي رنګ ورکوي. په پاکستان کي هم د داسي جګړو تر شا د اسلام او د پاکستان د دښمنانو لاس دی.

۷. امريکا که يو ځواکمن عراق نه شو زغملی نو يو اتمي پاکستان هم نه شي زغملی، خو يو د دوستۍ په جامه کي ختمول غواړي او بل په څرګند يرغل سره.

۸. د پاکستان حکومت له امريکايانو سره د افغانستان په اشغال کي هومره مرسته وکړه چي له دې پرته امريکايانو ته د کابل نيول ممکن نه وو، خو نن امريکايانو هند ته د افغانستان له لاري د پاکستان په ضد په خلاص لاس د هر څه کولو شرايط برابر کړي، په حقيقت کي امريکايانو کابل د مسکو او د مسکو د منطقوي ملګرو لپاره فتح کړي، د کابل د حکومت ټول مهم وزارتونه، فوځ، پوليس او استخبارات د هغو ډلو په لاس کي دي چي په همدغو ملکونو پوري تړلې دي.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

د الحيات د ورځپانې له خبريال

جمال اسماعيل سره مرکه

پوښتنه: مقاومت او راتلونکې ئې څنګه ګورئ؟

۱- الف: د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعيت له مهارولو عاجز شوي، امريکايان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنيت راوستی شو، نه ئې يو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنيوی وکړی شو، ما ته د هېواد وضعيت له هغه وخت سره ورته برېښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فيصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تياری نيولو. که څه هم هغه وخت له وضعيت نه د هر چا انتباه دا وه چې د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدينو په لاس نسکور شي، خو د هغه بين المللي سازش په سبب چې د مجاهدينو په ضد تر سره شو، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې قدرت ته د مجاهدينو رسېدو مخه ونيسي، ځيني ډلي له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو کړي او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدينو مقابله وکړي، زمور ځينو ګاونډيو هم په دې کي برخه واخيسته او دا باعث شو چې د نجيب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کي پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي برېښي چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوځی حکومت هم سقوط کوي.

ب: روان مقاومت د حزب په لاس پيل شو، تر يو نيم کال پوري مورِ په ميدان

کي يوازي وو او دا هغه وخت وو چي چا د امريکايانو په ضد د څه ويلو او کولو جرأت نه شو کولی، الحمد لله د مقاومت لمن ورو ورو خوره شوه، د خلکو وېره ختمه شوه او ورو ورو نور هم صحنې ته راداخل شول.

پوښتنه: آيا ستاسو حزب د افغانستان اوسنی وضعيت همغسي ګڼي لکه چي د روسانو په لاس اشغال شوی وو؟ د کابل له حکومت سره يو ځای کېدو ته په کومه سترګه ګورئ؟ د حزب اسلامي د هغو غړو په اړه څه وايئ چې اوس په افغانستان کي اوسېږي؟

ځواب: الف: د حزب دريځ څرګند دی، حزب اوسنی وضعيت همغسي ګڼي چي د روسانو د اشغال په وخت کي وو، پرون زمور هېواد د روسانو او د وارسا پکت لخوا اشغال شوی وو او نن د امريکايانو او ناټو په لاس، نن پر هر افغان جهاد همغسي فرض دی لکه پرون، د امريکايانو له ګوډاګي رژيم سره ملګرتيا همغه حکم لري چي د روسانو له لاس پوځي نظام سره ئې درلود.

ب: له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتيا يو حکم لري او له حمايت او ملګرتيا پرته په هغو سيمو کي اوسېدل چي د دې نظام تر اداري لاندي دي بل حکم لري، مور يوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چي له اشغالګرانو سره ملګرتيا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبيان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو بلا قيد و شرط وتل او د يوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.

پوښتنه: د مخکنيو جهادي ډلو په اړه څه وايئ؟ آيا ګمان کوئ چي مجاهدين به بيا وتوانېږي چي د افغانستان په راتلونکي کي اغېزمنه ونډه ولري؟ که بهرني ځواکونه ووځي بيا به خپل منځي جګړي نه پيل کېږي؟

ځواب: الف: ځيني احزاب اوس يا نشته او يا له امريکايانو سره د ملګرتيا په سبب ئې خپل اعتبار له لاسه ورکړی او يوازي داسي کسان ورسره پاتې دي چي نه تعهد لري او نه کوم سپېڅلی هدف، د منحطو او پرېوتو اغراضو لپاره د هر چا

ملګرتیا ته چمتو دي، پرون د روسانو د ګټو لپاره جنګېدل او نن د امریکایانو د ګټو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي.

ب: په یقین سره ویلی شم چې د افغانستان راتلونکي به بیا هم د مجاهدینو په لاس کې وي، إن شاء الله دا ځل به مخکنۍ ترخې تجربې هم نه تکرارېږي، دا ځکه چې ولس هوښیار شوی، دوست او دښمن ئې پېژندلی، اوس نه مسکو په هغه موقعیت کې دی چې مورږ ته پروني مشکلات راپیدا کړي او نه به امریکا له خپلې ماتې وروسته د ډېر څه کولو په موقعیت کې وي.

پوښتنه: د حزب وندې په مقاومت کې څومره ده؟ چېرې فعال حضور لري؟ ولې په خبرې رسنیو کې د طالبانو نوم زیات اخیستل کېږي او د حزب لږ؟

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کې مجبور یم دا ووایم چې حزب اسلامي همغه د پرون ورځې ځواکمن حزب دی، قوت ئې زیات شوی دی کم شوی نه، ما ته په ټول هېواد کې داسې سیمه په نظر نه راځي چې هلته حزب فعال او مؤثر شتون ونه لري، د دې حقیقت به هغه وخت خلکو ته څرګند شي چې حزب د علني فعالیت پرېکړه وکړي او په څرګنده توګه میدان ته راووځي. په مقاومت کې د حزب د وندې په اړه دومره ویلی شم چې دا روان مقاومت هم د حزب اسلامي په لاس پیل شو، د جهاد اعلان د حزب اسلامي له لوري وشو، طالبان په لومړیو کې په دې موقعیت کې نه ول چې څه وکړي، هغوی خواره واره شوي وو، د بېرته منظم کېدو او څه کولو لپاره ئې کافي وخت ته ضرورت درلود، زه ویلی شم چې نږدې تر یوه نیم کال پورې مورږ په سنګر کې یوازي وو، تاسو خبر یئ چې د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته د امریکا له جاسوسي طیارو نه لومړی راکټې برید زما په خلاف تر سره شو، چې له ما نه اویا اتیا ګزه لرې ولګېدو!!

پوښتنه: له طالبانو او القاعدې سره د یووالي، تفاهم یا تنسیق په اړه څه وایئ؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چي په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چي د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو.

پوښتنه: آیا تر اوسه مو له طالبانو او د دوی د مشر ملامحمد عمر سره مذاکرات شوي؟ آیا حزب دې ته تیار دی چي د طالبانو له ډلي سره یوځای شي؟

ځواب: له طالبانو سره په مختلفو پړاوونو کي په مختلفو سطوحو خبري شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه یو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او مورږ خپل، له ملا محمد عمر سره زما لیدنه کتنه نه ده شوې، اوس د دې سوال نه راولاړېږي چي یوه ډله په بلي کي مدغم شي، مورږ د یوې لویې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تیار یو چي د صالح شخصیتونو یوه لویه جرګه جوړه شي او همدا جرګه د مقاومت لپاره یوه سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، یوه باصلاحیته شوری ورته جوړه کړي، د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: د افغانستان په اړه د دې هېواد د ګاونډیو او د روسیې، هند او چین دریځ څنګه دی؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امریکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امریکا دې ته ترجیح ورکړې چي هند ته په افغانستان کي د فعال حضور شرایط برابر کړي، نن د افغانستان جریانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ایران هم د برید په سر کي په پراخه پیمانه د امریکایانو مرسته وکړه، شیعه ډلي او شمالي ټلواله ئې دې ته چمتو کړه چي د امریکا د زمکنیو فوځونو په توګه او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندي وجنګېږي، دا هماغه کار وو چي دوی په عراق کي هم وکړ، د بن په غونډې کي ئې هم وندې دومره وه چي امریکایي مقاماتو ترې منله وکړه او وئې ویل: مورږ د ایران د هغې مرستي منله کوو

چې د موقت حکومت په جوړولو کې ئې وکړه، ایراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئیس، خارجه چارو وزیر او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولینو په ډېر افتخار سره ویل: که د ایران مرسته نه وی نو امریکایان داسې ژر او په دومره آسانۍ سره د کابل او بغداد په نیولو نه موفق کېدل. خو ایران او روسیه د افغانستان په اړه ځان ته سیاست لري، له امریکایانو سره ئې ملګرتیا د طالبانو د حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کې امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې پراخه مرسته وکړه، خو اوس بېرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مور ترې مننه کوو، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستې نه ئې ځان وساتو، د افغانستان په نیولو کې د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي،
- داسې موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وترل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کې چې کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د یرغل ملا تړ ئې کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد کې د ملت د خوښې منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کې واخلي او په دې اړه مناسب تصمیم ونیسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونیسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخلیک وټاکي او د خپلې خوښې

حکومت جوړ کړي.

- بیا د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصمیم ونیسي.
- که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کې هرراز مرستې ته تیار دي.

خو حقیقت دا دی چې داسې حل ته نه امریکا او ناټو تیار دي او نه زمورږ کینه کښ ګاونډیان، افغانان له دې پرته بله چاره نه لري چې مقاومت ته تر هغه ادامه ورکړي چې خپلواکي ترلاسه کړي. افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسې انقلاب ته چې په یوه مستقل، خپلواک او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړیوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمورږ کینه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورنۍ او بهرنۍ دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازې همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، یو بل ته د وروړۍ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناک حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

پوښتنه: امریکا وایي مورږ د افغانستان د بیا ودانولو په کار بوخت یو، دا دي اروپا هم د افغانستان په جګړې کې ښکېل شوه، تاسو په دې اړه څه وایئ او اروپایانو

ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: الف: امریکایان په دې وتوانېدل چې ناټو د افغانستان په جګړې کې راښکیل کړي او دا د اروپایي هېوادونو لویه اشتباه ده، متأسفانه اروپایي هېوادونه اوس او د شوروي اتحاد له زواله وروسته هم د امریکا له اغېز او سلطې څخه نه دي آزاد شوي.

ب: هیڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقیقت کې د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېری کوي، د اعمار لپاره خو انجنیران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له ټانکونو او طیارو سره!!

ج: اروپایي هېوادو ته وایو چې خپل زامن د امریکایانو د ګټو لپاره د مرګ کومې ته مه لېږئ، د امریکایانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

پوښتنه: ستاسو د یوې مرکې په استناد ویل شوي چې حزب له القاعدې سره یو ځای کېدو ته چمتو دئ، آیا دا خبره سمه ده؟

ځواب: په هغې مرکي کې زما خبره په امانت سره نه ده منعکس شوې، زما اصلي خبره دا وه: مورږ د ټولو هغو عرب او غیر عرب انصارو مجاهدینو، مخصوصاً د شیخ اسامة بن لادن او دکتور ایمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي یو چې د روسانو په ضد جګړې کې ئې زمورږ ملګرتیا وکړه، زمورږ په څنګ کې وجنګېدل او ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، مورږ او زمورږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هیله کوو چې الله تعالی مورږ ته د دې توفیق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په

داسي يوې جګړې کي د دوی په څنګ کي برخه واخلو چي بيرغ ئې د دوی په لاس کي وي او مورږ ئې انصار وو.

په دې وينا سره ما د افغان ولس احساسات انځور کړي، هر افغان دا غواړي چي کاش د افغانستان له جنګ نه فارغ وی او اوس د خپلو فلسطيني او عراقي وروڼو په څنګ کي جنګېدلی او د دوی پور ئې ادا کړی وی.

پوښتنه: د روسانو او امريکايانو د يرغل ترمنځ څه توپيرونه په ګوته کولی شئ؟

ځواب: څو اساسي توپيرونه تر سترګو کېږي:

- هغه وخت زمورږ ګاونډيو د نړۍ د اکثر ملکونو په شمول زمورږ ملاتړ کاوو، خو اوس نه يوازي د نړۍ هيڅ هېواد زمورږ د مقاومت ملاتړ نه کوي بلکي زمورږ له دښمنانو سره مرسته کوي، ملاتړ او مرسته خو پرېږده حتی د امريکا مخالفينو ته له پناه ورکولو هم ډډه کوي، بلکي نيسي ئې او لاس تړلي ئې امريکايانو ته سپاري، پاکستان وايي مورږ اوه سوه تروريستان ونيول او په امريکايانو مو د ډالرو په بدل کي وپلورل او ايران وايي مورږ اوه نيم سوه تروريستان ونيول او خپلو خپلو هېوادونو ته مو تسليم کړل!!
- هغه مهال په افغانستان کي د شوروي اتحاد او د وارسا د پکت د فوځ شمېر يولک شل زره وو، خو اوس د امريکا او ناټو د فوځ شمېر څلوېښت زره دی.
- د روسانو د هجوم په مهال د افغانستان ډېرى برخي د مجاهينو په لاس کي وې، ډېر ولايتونه او نږدې ټولي ولسوالۍ آزادې شوې وې، مجاهدينو په کابل باندي د وروستي بريد لپاره تياری نيولو، په ټول هېواد کي د مجاهدينو مضبوط مراکز جوړ شوي وو، روسان له لومړۍ ورځې دې ته اړ شول چي د لويو لويو زمکنيو بريدونو په نتيجه کي دا سيمي د مجاهدينو له واکه وباسي، د همدې لپاره د روسانو تلفات زيات وو، د دوی د اعتراف له مخي په لسو کلونو کي ئې نږدې څوارلس زره مړي او اوه وېشت زره زخميان درلودل، خو امريکايان او انډېوالان ئې په تېرو پنځو کلونو کي

د خپلو مړو شمېر نړۍ پنځه سوه ګڼي او د زخميانو شمېره نه په ډاګه کوي، خو حقيقت دا دی چې د دوی د مړو او زخميانو شمېر تر دوه نيم زره زيات دی، هرځومره چې د بهرنيو فوځونو شمېر زيات شي، د دوی تلفات به زياتېږي، د وخت په تېرېدو سره به د دوی تلفات هم ورځ په ورځ زياتېږي، سږ کال د دوی تلفات تر نورو ټولو کلونو زيات وو، په لسو کلونو کې د روسانو مصارف نړۍ اويا ملياردە ډالر وو، خو امريکا هر کال تر اويا ملياردە زيات مالي لګښت د افغانستان او عراق په جنګ کې لري، د روسانو په جنګ کې د افغان ولس تلفات ډېر زيات وو، د جنګ لمن ډېره خوره وه، اوس له هغو سيمو پرته چې مخامخ جګړې په کې شوې دي او امريکايي ځواکونو په عام ولس بې رحمانه او وحشيانه بمباری کړې دي او په زرهاوو بې ګناه خلک ځې وژلي، په نورو جګړو کې د مجاهدينو تلفات ډېر لږ دي، هوښيار مجاهدين د خپلو مخکښو جنګي تجربو په رڼا کې د جبهه يې جنګ په ځای د چريکي جګړو لار غوره کړې، د دښمن په مرکزونو د برید په ځای د هغوی پر ګزمو او قطارونو ناڅاپي بريدونه کوي، کمين ورته نيسي، د لاري په اوږدو کې ځې د ريموټ کنترول بمونو په ذريعه استقبال کوي، د امريکايانو لويه ستونزه دا ده چې نه پوهېږي کله، چېرې او د چا لخوا به تر برید لاندې نيول کېږي، نه پوهېږي دښمن ځې چېرې دی او چېرې ځې ده ته کمين نيولی؟!!

- د هجوم په پيل کې عام ولس په وېره کې وو، د دښمن تبليغاتو، د افغانستان په فضا کې د بې شمېرو سترو سترو جنګي جهازونو الوتنو، له اشغالګرانو سره د ټولو ګاونډيو مرستو، د طالبانو د حکومت ډېر ژر سقوط... دوی وېرولي وو، د مقاومت د پيل او دوام امکانات ځې ضعيف ګڼل، خو اوس الحمدلله وضعيت کاملاً بدل شوی، ولس ډاډه شوی چې تر روسانو د دې دښمن مقابله ډېره آسانه ده، د پردیو له مرستې پرته هم کولی شي د دښمن مقابله وکړي، په دې پوه شوي چې روسان هم د جنګي مورال له پلوه او هم د خپلو افغاني مزدورانو د شمېر له پلوه تر امريکايانو قوي او ځواکمن وو، امريکايانو ته هم کولی شي ماتې ورکړي، له وضعيت نه زما

انتباه دا ده چې مورږ يوه عمومي پاڅون ته ډېر نږدې شوي يو

پوښتنه: په دې مقاومت کې کوم څوک ستاسو ملاتړ کوي؟

ځواب: مورږ له الله تعالی پرته بل حامي او مرستندوی نه لرو، د نړۍ هيڅ هېواد، حکومت او حتی سياسي حزب زمورږ د مرستي او حمايت جسارت نه کوي، ډېر هغه ګوندونه چې يو وخت به ئې په جګ غږ د مجاهدينو د حمايت او ملاتړ خبرې کولې او هغه هم د دې لپاره چې د دوی په نامه څه ترلاسه کړي، اوس د امريکا له وېرې د مجاهدينو د مخالفت اعلانونه کوي او دوی ته تروريستان وايي!! خو مورږ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، په هغه مو توکل دی، تر وروستۍ مرمۍ او وروستۍ سلګۍ به د الله تعالی په لار کې خپل مقدس جهاد او مقاومت ته دوام ورکوو، خپل جنګي تکتيکونه داسي تنظيموو چې په کمو وسايلو دښمن ته زيات تلفات واړوو.

پوښتنه: مجاهدين ولې په دې موفق نشول چې اسلامي حکومت جوړ کړي؟ آيا د دې وېره نشته چې د بهرنيو ځواکونو له وتلو وروسته بيا خپل منځي جګړې پيل شي؟

ځواب: متأسفانه ځيني کسان چې د افغانستان د پېښو له عمق نه خبر نه دي او په دې نه پوهېږي چې دا ولې هم روسانو پر افغانستان برید وکړ او هم امريکايانو، ولې واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته په ګډه د مجاهدينو د حکومت د جوړېدو مخه ونيسي؟ د څه لپاره زمورږ ګاونډي يوې او بلې ډلې ته وسلې او پيسې ورکوي او د خپلو ګټو لپاره ئې جنګوي؟! دا بې خبره کسان د افغانستان جګړو ته د کورنۍ جګړې نوم ورکوي، په داسي حال کې چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته جنګونه په حقيقت کې د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، په دغو جګړو کې کمونستانو همغه ونډه درلوده چې مخکې ئې درلوده، د دې جګړو وسلې او پيسې هم د مسکو او د مسکو د منطقوي اړوالانو لخوا ورکول کېدې، ځيني د مجاهدينو حکومت نه شي زغملی، ځيني د سنيانو او پښتنو حکومت او ځيني

يو مضبوط، قوي، متحد، خپلواک او اسلامي افغانستان، له ډېرو سره دا وړه ده چې که دلته د جهاد تجربه بریالۍ شوه نو دا به په نورو ځایونو کي هم تکرارېږي، باید په خپل ټول توان طاقت سره د دې تجربې د موفقیت مخه ونیسي، ما ته وواياۍ: له امریکایانو او روسانو سره د افغان مجاهدینو په ضد زمور د ګاونډیو او نورو اسلامي ملکونو د واکمنانو ملګرتیا ته له دې پرته بله څه توجیه وړاندي کولی شو؟! خو زه مطمئن یم چې إن شاء الله دا ټولي توطئې به د الله تعالی په فضل او عنایت سره شنډې شي او په افغانستان کي به د مجاهدینو په لاس واقعي اسلامي حکومت جوړ شي، دا د شهیدانو ملک دی، د شهیدانو آرمانونه به حتماً په کي ترسره کېږي. وما ذلک علی الله بعزیز.

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۴۲۷\۹\۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

د اسامه په شهادت به امريکا ډېره خوشحاله شي که ايران؟

د اسامه ابن لادن وژل خو اوس د امريکا يو ستر او اساسي هدف دی، د دې ناولي هدف لپاره ئې کلکه ملا تړلې، په ټول توان طاقت ئې لويه جګړه پيل کړې او د لسهاوو زره فوځ ترڅنګ ئې د سي آی اې په زرهاوو جاسوسان په کار اچولي، د ده نيونه او وژنه د امريکايانو لپاره په داسي يوې درنې مسئلې بدل شوی چې د امريکا او د اوسني جمهور رئيس برخليک پوري تړل شوی، طبيعي ده چې د ده په نيولو او وژلو سره به که ټول امريکايان نه وي نو ډېر به ئې خوښ شي، که څه هم په دې سره به نه د امريکا په ضد د نړيوالو کرکه راکمه شي او نه به د امريکا په ضد روان مقاومت تضعيف شي. خو خبره دا ده چې ايران به ولې په دې خوښ شي چې يو مسلمان مبارز د امريکايانو په لاس ووژل شي؟ د ده نيونه او وژنه به ايران ته څه ګټه ورسوي؟ دې پوښتنې ته د سم ځواب موندلو لپاره بايد لاندې خبرې په پام کې ولرو:

- که تاسو د ايران دولتي مطبوعات، ورځپاڼې، راډيو او ټلويزيون تعقيب کړي وي نو دې ته به حتماً متوجه شوي وئ چې ايران تل د اسامه په ضد پراخ تبليغات کړي، تبليغات خو څه کوئ حتی په دې ئې ټينګار کړی چې اسامه امريکايانو صحنې ته راايستلی، چې څه کوي د امريکايانو لپاره او د دوی په مشوره ئې کوي، د امريکا په ضد د ده مبارزه او جهاد هسي يوه ډرامه ده!! د نيويارک، واشنګټن، کينيا،

تانزانیا، عدن او نوري پېښې، په ده باندې د امریکایانو بریدونه، د ده د نیولو او وژلو لپاره د امریکایانو دا ټولې هڅې، یو هم له امریکا سره د ده د دښمنۍ نښه نه ګڼي، مسلسل ئې دا انګازې خورې کړې چې اسامه نیول شوی، د امریکایانو په لاس کې دی، په مناسب وخت کې به ئې د نیولو خبر خپروي او دې ته ورته نورې اوتې بوتې!!

- پر افغانستان باندې د امریکایانو د برید په مهال ایرانیانو څو لوړ پوړي هیئتونه اسامه ته ورولېږل، په کندهار کې ئې له ده سره لیدنې کتنې درلودې، ایران ته ئې د تلو بلنه ورکړه، د برید په مهال ئې طالبانو او القاعدې ته احوال ولیږو چې د پناه لپاره ایران ته راتلی شي او ایران دې ته تیار دی چې دوی ته پناه ورکړي، ډېر کسان ایران ته ولاړل، نږدې وو اسامه هم له خپلې کورنۍ سره هلته ولاړ شي، خو زما او د ځینو نورو دوستانو د مشورې په اساس ئې خپل تصمیم بدل کړ.
- ټول هغه کسان چې ایران ته تللي وو، یو په بل پسې ونیول شول، ځینې ئې د افغانستان امریکایي حکومت ته وسپارل، ځینې ئې له داسې لارو له ایران نه وایستل چې په پای کې امریکایانو ته په لاس ورغلل، ځینې ئې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړل. ځینې نور لاتراوسه د ایران په زندانونو کې پاتې دي!! کوم پنځه سوه کسان چې ایران ئې د نیولو او له خپل ملک نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللی وو.
- کندهار ته د ایراني هیئتونو د تلو موخه دا وه چې اسامه په دام کې واچوي، ایران ته ئې بوځي او بیا د ده په سر له امریکا سره معامله وکړي او یا د ده د اوسېدو ځای معلوم او امریکایانو ته اطلاع ورکړي.
- زما په اړه هم ایران له امریکایانو سره دا موافقه کړې وه چې ما به له ایرانه باسي خو په داسې لار چې امریکایانو ته په لاس ورشم.
- د طالبانو په ضد د جنګ په دوران کې ایراني افسران له امریکایي او انګرېز افسرانو سره اوړه په اوړه، په شمال کې، د شمالي ائتلاف په اکمال او سوق او اداره مصروف وو، ګډې غونډې ئې درلودې، استخباراتي معلوماتونه ئې له یوه بل سره

تبادله کول، په تخار، پنجشیر او مزار کي ئې د قومندي ګډ مراکز جوړ کړي وو او د عملیاتو ګډ پلانونه ئې جوړول!!

- د برید په درېیمه اونۍ ایران امریکایانو ته اجازه ورکړه چې د سیستان او خراسان له فضاء نه په استفادې سره په کندهار، هرات او د جنوب غرب په نورو مراکزو باندې هوائي عملیات ترسره کولی شي، د دې مقصد لپاره ئې څو ورځې د زاهدان هوائي میدان تړلی وو او دې سیمې ته ئې د ملکي طیارو تګ راتګ متوقف کړی وو او امریکایي طیارو په پوره ډاډ او اطمئنان سره له بحري اډو الوتنې کولې، د ایران له فضاء تېرېدلې او په کندهار او هرات ئې بمونه ورول!! دا هغه بمبارد طیارې وې چې په خلیج کي د امریکا له اډو او طیاره وړونکو بېړیو الوتلې، د ایران له فضاء به تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، د همدې امریکایي طیارو لپاره ئې د افغانستان سرحد ته نږدې د مسافر وړونکو طیارو الوتنې متوقف کړې وې.
- عجیبه دا ده چې دا هېواد ځان ته مسلمان هم وایي!! مورږ نه پوهېږو چې کوم ایمان او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفري ځواکونو ملګرتیا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خیانت توجیه کولی شي چې د یوه اسلامي هېواد په نیولو کي له کفري ځواکونو سره مرسته وشي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کلیو او کورونو په ورانولو کي له یرغلګرو سره ملګري شي!!
- په افغانستان د امریکایي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئولیت تر ټولو مخکې د همغو هېوادونو په غاړه دی چې شمالي ټلواله ئې له امریکا سره ملګرتیا ته اړ کړه. که دوی د امریکایانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امریکایان هیڅکله په دې نتوانېدل چې زمورږ هېواد اشغال کړي. په دې کي هیڅ شک نشته چې د افغانانو په وژلو کي او زمورږ په هېواد کي د اسلام ضد ټولو فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کي ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چې امریکایانو د دوی په مرسته زمورږ هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع

ئې ترلاسه کړه.

- دا هېواد اوس د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چې په دې ظروفو او شرائطو کې د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزیې پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کې لومړی د هغو لږکیو لپاره د بېل بېل فدرالي حکومت جوړول غواړي چې له دوی سره ژبنی او مذهبي اړیکي لري او بیا له افغانستان نه د دوی د سیمو بېلول او له ځان سره ئې یوځای کول غواړي. امریکا هم له دوی سره په دې اړه توافق لري چې زمور٘ په هېواد کې فدرالي نظام رایج شي. اختلاف په دې کې دی چې امریکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټینګار کوي.
- افغانان له خپلو ډېرو ګاونډیو نه ګیلې لري، له چا کم له چا زیات، خو یوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کې له افغانانو سره هومره دښمني کړې چې هېرول ئې ګران دی. دا هغه ګاونډی دی چې لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس یو کړ، د شمال جهادي – کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لارې شمالي ټلوالې ته وسلې او پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کې په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کې، په دې کلونو کې خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلی جنګي جبهې جوړې کړې وې او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کې یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولې په افغانستان کې دا کار نه شئ کولی، ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. د امریکایانو تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د اقلیتونو لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شي قدرت ترلاسه کړي، پښتانه وځپي، ټول هغه شخصیتونه او ډلې د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوي چې پښتانه راغونډولی شي.

- ایران نه غواړي په اسلامي نړۍ کي داسي شخصیتونه سر رااوچت کړي چي د امت سني اکثریت ورباندي راغونډ شي، دا هم په داخل کي د ځان لپاره یو ګواښ ګڼي اوهم په نړیواله سطحه. په ایران کي سنیان ځواکمن شتون لري، په سلو کي تر دېرش زیات سنیان دي، خو له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو څخه محروم دي، په تهران کي د جومات د جوړولو اجازه نه ورکوي، په مشهد کي ئې د دوی مشهور او لرغونی جومات وران کړ، په دې ئې هم اکتفاء ونه کړه د دې جومات امام ئې په هرات کي په شهادت ورساوو، د ایران په ټول نظام کي د وزیر په کچه خو پرېږده حتی د رئیس او مدیر په کچه هم یو سني نه شئ موندلی، د سنیانو ټول سیاسي مشران او ګڼ شمېر مذهبي مشران ئې یا زنداني کړل، یا ترور، یا له هېواد نه هجرت ته اړ، له هېواد نه بهر ئې هم دوی آرام پرېي نښودل، څو کسان ئې د پاکستان په کراچۍ او کویټه کي ترور کړل او د ډېرو نورو د ترور او وژلو لپاره ئې بې شمېره پټې او څرګندي هڅي وکړې.
- په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه ئې سخته وېره درلوده، د روسانو له وتلو نه وروسته ئې له نجیب سره خبري پیل کړې، په کابل او نورو ځایونو علاوه ئې له هغه سره په مشهد کي مذاکرات وکړل، په ایران پوري تړلې شیعه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چي له نجیب سره لاس یو کړي او په بامیانو کي د مجاهدینو د تلو راتلو لار وتړي، په دغي سیمي کي چي دغو شیعه ډلو له مجاهدینو سره کومي جفاوې کړې، د جهاد یو تور باب جوړوي. د نجیب له تلو نه د مخه ئې پرچمیان، شیعه، تاجک او ازبک په یوه داسي ژبني ائتلاف کي راغونډ کړل چي ایران او مسکو په ګډه حمایه کاوو، د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کي د ایران ډېر اوږد لاس وو. ایران چي په دغه موده کي له شمالي ائتلاف سره د وسلو او پیسو کومي مرستي کړې دي، د هغې پنځه په سلو کي ئې د جهاد په دوران کي نه دي کړې. د ایران په سلو کي ۹۵ مرستي د داخلي جګړو د تشدید او دوام لپاره وې نه د روسانو په ضد جنګ لپاره. دا دی د امریکایانو د حملې په وخت

کي ئې له دې دښمن سره لاس یو کړ او په ډاګه ئې وویل: که زمونږ مرستي نه وی نو امریکا کابل او بغداد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نه شو نیولی، دا خبره د دوی جمهور رئیس، د ده معاون، خارجه وزیر او د تهران د جمعې د لمانځه موقت امام رفسنجاني، نه یو ځل بلکي مکرر کړې!!

- په خارج کي هم ایران د دې هڅه کړې چې د اسلامي امت قیادت تر لاسه کړي او مسلمانان ئې مشرۍ ته غاړه کښږدي، د همدې لپاره ایرانیانو له انقلاب نه وروسته خپل هېواد ته د (ام القری) نوم ورکړ چې تر اوسه همدا نوم استعمالوي، د ام القریٰ نوم د قرآن له لوري مکي مکرمې ته ورکړی شوی، ایرانیان غواړي تهران د اسلامي امت لپاره هغه حیثیت ولري چې مکي مکرمې د پیغمبر علیه السلام په وخت کي درلود!! دوی له انقلاب نه وروسته د سعودي په ضد شدید تبلیغات هم د همدې مقصد لپاره پیل کړي وو، همدا تبلیغات د حج په موسم کي د ایرانیانو او سعودیانو ترمنځ د خونړیو نښتو لامل وو.
- ایران په افغانستان کي د یهودانو حکومت منلی شي خو د سنیانو او پښتنو حکومت نه مني!! له امریکایانو سره د افغانستان په اشغال کي د دوی ملګرتیا همدا حقیقت په ګوته کوي. د نجیب حکومت د نسکورېدو په وخت کي کابل ته د حزب اسلامي د ځواکونو د ننوتو په ورځ رفسنجاني وویل: مورږ به په هیڅ بیه دا ونه منو. د طالبانو په ضد له شمالي ائتلاف سره د ایران بې دریغه او پراخې مالي او نظامي مرستي او په پای کي د دوی په ضد له امریکایانو سره ملګرتیا همدا حقیقت ثابتوي.
- دا عجیبه نه ده چې په عراق کي د مقتدا الصدر د پلویانو له وروستي پاڅون نه وروسته ایران د امریکا په وینا عراق ته له شیعه وو سره د منځګړیتوب لپاره هیئت ولیږو، د دوی نظر دا دی چې پرېږدي د عراق سنیان چې اوس د امریکایي یرغلګرو مقابله کوي، نښه وځپل شي، د دې ګټه شیعه وو ته رسېږي، د عراق شیعه باید د سنیانو په ځپر د مقاومت لار غوره نه کړي، برعکس باید د سیستاني او عبدالعزیز حکیم په ځپر له امریکایانو سره د ملګرتیا لار غوره او سنیان د امریکایانو د منځ په

زور وځپي. په دې حساس وخت کي او د اشغالګرانو او شيعه ډلو ترمنځ د روغي جوړې لپاره د هيئت د لېږلو مقصد له دې پرته بل څه نه شي کېدی.

- ايران د بن په امريکايي غونډې کي او هلته د کابل لپاره د يوه امريکايي حکومت د جوړلو په کار کي تر ټولو هېوادونو ناپاک او مضر رول ادا کړ، هومره چي امريکايان د دغه خبيث رول د ادا کولو لپاره ترې منته کوي او ترې غواړي چي همداسي يو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږي چي د دې لپاره ئې هم متې رابډوهلې!! خپلو پلوي ډلو ته وايي چي له امريکايانو سره ملګرتيا ستاسو په ګټه ده، د سنيانو په ځپلو کي ترې استفاده وکړئ، له مخالفت نه ډډه وکړئ، د بغداد په راتلونکي امريکايي حکومت کي په زړه پوري برخه ترلاسه کړئ. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چي له امريکا سره د افغانستان په څېر ملګرتيا او مرستي ته تل او په هر ځای کي تيار دي!! نړۍ وال په خپلو سترګو ګوري چي دا هېواد د عراق په اړه همغه څه کوي چي د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاريخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چي د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کي، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد، دې هېواد تل همداسي لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چي د مسلمانانو په ضد يو بل صليبي جنګ پيل شوی، عراق او افغانستان د امريکايي ځواکونو په لاس اشغال شوي،دا ګاونډی مو بيا همغه څه کوي چي په تاريخ کي ئې په وار وار کړي.
- ايران خپلي ملي ګټې په افغانستان کي د جګړو او عدم استقرار په دوام کي لټوي، د دې لپاره چي د مرکزي آسيا تېل او ګاز د افغانستان له لاري بهر ته اتتقال نه شي، د دې سيمي بازار د دوی په واک کي راشي او تېل او ګاز ئې د ايران له لاري انتقال شي او پاکستان د دې سيمي بازارونو ته لار ونه مومي، زمونږ په هېواد کي د جګړو او تشنج د دوام لپاره هڅه کوي.
- لکه څنګه چي په افغانستان کي د شيعه - سني، هزاره - پښتون او اقليت - اکثريت جګړه د ايران د لاسوهنو او مداخلو نتيجه وه، په پاکستان کي هم د شيعه او

سني ترمنځ د خونړيو نښتو لړۍ د ايران د سياستونو نتيجه ده، دا نښتې د ايراني انقلاب نه وروسته پيل شوې، له دې د مخه د پاکستان شيعه او سني د وروڼو په څېر د يوه بل خوا ته اوسېدل، د کويټې او د پاکستان د نورو سيمو د نښتو مسئوليت تر ټولو د مخه د ايران په غاړه دی. د کربلا د وروستۍ پېښې لاملونه هم بايد په هغه سياست کې ولټوو چې د عراق شيعه ئې له اشغالګرانو سره ملګرتيا ته وهڅول او د عراق آزادي غوښتونکو ته ئې شيعه ټولنه د پردیو او دښمنانو د برېښو په توګه معرفي کړه.

مور له هغه دښمن نه منتقم خدای ته شکايت کوو چې د دوستۍ په جامه کې له مظلومو افغانانو سره دښمني کوي، خدای دې مظلوم مسلمانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چې تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلې ګټې د افغانانو په جنګ ځپلې هېواد کې د جګړو په دوام کې لټوي او له يهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

نابللی مېلمه

د پښتنو شاعرانو په جرګې کي

ناڅاپي د پښتنو شاعرانو يوې جرګې ته ورغلم، په دې هيله چي دلته به کوم اقبال وګورم، اقبال ته ورته کوم پښتون شاعر، هغه نه چي ژبه ئې د پښتون وي خو شعر ئې د ناپښتون، هري خوا ته مي سترګې وغړولې، د ډېرو شعرونه مي واورېدل، ما ګومان کاوو چي د پښتون شاعر به يوازي ژبه د پښتون نه وي، زړه به ئې هم د پښتون وي، احساسات به ئې هم د پښتون وي، خو داسي نه وه، ما نه د دوی په شپېلۍ کي د پښتون د ژوندي زړه غږ واورېدو او نه د دوی د شعر په هېنداري کي د پښتون لوړ همت، لوی زړه، جګه شمله، درنه حياء، د آزاد او سرلوړي ژوند حماسه، اوچت اخلاق، د پت او عزت درناوی، د مظلوم ملګرتيا او د ظالم مخالفت، ما هلته د توري ستاينه، د آزادۍ جنګ ته بلنه، له بې وزلي نه دفاع، د تېري کوونکي په ضد توري ته لاس کول، د ګاونډي درناوی او د هغه پت او عزت خپل پت او عزت ګڼل، د هغه لور خپله لور او خور ګڼل، وانه ورېدل، زما هيله دا وه چي واورم: له خدای نه پرته بل ته سر نه ټيټوم، د بل لويې نه منم، د خپل هېواد آزادي غواړم، خپلواکي غواړم، زما نيکونو د بل واکمني نه ده منلې، د خپل سر پرې کېدل ئې منلی خو دښمن ته ئې سر نه دی ټيټ کړی، زه به د پښتون زوی نه وم که ما د بل غلامۍ ته سر ټيټ کړ. زما هيله دا وه چي دلته به د تورو زلفو په ځای د تېرې توري ستاينه وي، د ګودر په ځای به د سنګر ستاينه، دلته به د يار د سرو سترګو په ځای د هغو مجاهدينو سره پرهارونه او تغمې تغمې بدنونه يادېږي چي په سنګرونو کي په شهادت رسېدلي او د

بګرام او ګوانتانامو په زندانونو کي تر بې رحمانه تعذيبونو لاندي دي، خو حيف حيف چي ما دلته داسي شاعران وليدل چي شعر ئې يوازي د ډمانو لپاره خوندور او ګټور دی، زما په خيال کي هم دا خبره نه ګرځېده چي يو پښتون شاعر او هغه هم په داسي وخت کي چي د ده هېواد اشغال شوی، پردي وربانديِ حکومت کوي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، کورونو ته ننوځي، د افغاني پېغلو په عفت او عزت تېری کېږي، د هېواد په ګوټ ګوټ کي د پردیو بيرغونه رپېږي، په دې حالت کي به هغه د مينې او عشق خبري کوي، د خپل ګاونډي د لور او خور سور شال، تور خال، زلفي، شونډي او د کميس د لمني نوم به په خوله اخلي، د هغه چا په څېر به برېښي چي د ګودر په لار کي، د کوم مات دېوال او وني شا ته پټ ولاړ دی، د غله په څېر ګودر ته د راتلونکو پېغلو ننداره کوي!!

ما په دې جرګې کي ليدل چي يوه به په ډېر شور ځوړ سره خپل شعر وايو او د هر بند له ويلو وروسته به ئې يوې خوا بلي خوا ته وکتل، له څک غوږونو سره، په دې انتظار چي له کومي ګوښې د واه واه غږ واوري، له لاندي به که ټول نه وو نو د ده خاصو ملګرو خو به په چک چکو او بيا وايه، بيا وايه په چيغو بدرګه کاوو، د هر يوه وار تېرېدو، له ځان سره به مي ويل: اميد دی دا بل همغه څوک وي چي زه ئې د ليدو او د شعر اورېدو لپاره دې جرګې ته راغلی يم، خو جرګه پای ته ورسېده او زما هيله ترسره نشوه. ما دلته نه اقبال ومونډو او نه د اقبال په کوڅه تېر شوی کوم لاروی، اقبال خو پرېږده، ما دلته د بلخي، جامي، سعدي، غالب او ډېرو نورو د لوی ښار د يوې کوڅې يو مسافر اوسېدونکی هم ونه مونډو.

په دې جرګې کي مي داسي خبريالان ترسترګو شول چي په ميکرافون ئې بي بي سي، امريکا غږ، رادېو آزادي ليکل شوي وو، دوی په تالار کي داسي ګرځېدل لکه چي کوربه وي او دا شاعران ئې مېلمانه، شاعران د دوی د خوښي او شعرونه ئې د دوی د سليقې، له هر يوه نه ئې غوښتي وو چي ټوپک، ټوپکيان او ټوپک سالاران به غندي، سندرې، خندا، ګډا او نڅا به ستايي، مجاهد به محکوموي او رخشانه،

قمرګله او مېرمن پروين به ستايي، د ملګرو په لاس د هېواد د بيا ودانۍ (استعمار)، د نورو تر سلطې لاندي آزادي، د پردیو د متو او وسلو په زور راغلې ديموکراسي، د انګرېزانو د فوځونو په مرسته راغلی امنیت، دا به د سترو سترو لاس ته راوړنو په نامه یادوی، د بهرنیو فوځونو شتون به ضروري، د افغانانو په ګټه او د ديموکراسۍ او امنیت د ودي لپاره حتمي ګڼي او په دې به له دوی نه مننه کوي!! پوه شوم چې له دې جرګې نه زما انتظار بې ځایه وو، ناهیله او زړه ماتې وتل مي برخلیک، دوی خو د افغانانو لپاره اوس دا خوښوي چې ټوپک په زمکه کېږدي او رباب په لاس کي واخلي، ګډا او نڅا زده کړي، د سنګر په ځای کابارو ته مخه کړي، اوس خو ټوپک له ده سره نه ښایي، هو؛ ټوپک له غلامانو سره نه ښایي، ټوپک خو باید د هغه چا په لاس کي وي چې آزاد او خپلواک وي، د خپل هېواد د ساتلو توان او اهلیت ولري، بل ته سر نه ټیټوي، خپل امنیت په بل نه ساتي، د کوم هېواد د جمهور رئیس شخصي امنیت هم چې پردي ورته ساتي هغوی وسلې ته څه ضرورت لري، د دې ولس شاعر به خود د ساقي او ساغر، د شرابو جام، سپین مخ او تور خال ستایي، د ده ئې له توري، میړاني، آزادۍ او خپلواکۍ سره څه غرض او څه کار؟!

د جرګې په پای کي مي دا الفاظ په ژبه جاري شول او ناهیلی ووتم:

قلم دي مات ژبه دي پرې شه بې همته د ګودر شاعره!

ستا پر هېواد دښمن واکمن دی، ستا د کور مخي ته انګرېز پیره کوي، خو ته لګیا د ګاونډي د لور سرې شونډې او تور خالونه ستایې!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

ايران ته د امريکا ګواښونه

دا ګواښونه د جنګ پيلامه وګڼو که هسي تبليغاتي ډرامه؟!

د ايران او امريکا ترمنځ تاو ترېخوالی او يو د بل په ضد تبليغات ئې کله کله هومره توند او تېز شې چې سړی ګومان کوي نن سبا به په ايران برید کېږي، که د عراق او افغانستان په څېر هلته فوځونه ونه لېږي نو کېدی شي يوازي په هوائي بريدونو اکتفاء وکړي او د ايران اتمي تأسيسات تخريب کړي، که امريکا په خپله برید ونه کړي او په افغانستان او عراق کي ئې شديد مصروفيت دې ته پرې نږدي نو د اسرائيلو په لاس او د دوی د جازونو په واسطه به دا برید ترسره کېږي!! يو ځل خو د ايران له يوه اتمي مرکز څخه نږدې سل کيلو متره لري د يوې چاودنې غږ واورېدی شو، سبا ته په ډېرو خبري رسنيو کي دا چاودنه د برید په نامه منعکس شوه او ايراني چارواکي دې ته اړ شول چې د برید خبر تکذيب کړي!! دا انګېرنې او ګومانونه هم هسي اټکلونه نه وي، بلکي د تل ابيب او واشنګټن د مسئولينو په ويناوو ولاړ اټکلونه وي!! خو له دغو توندو او تريخو خبرو او اظهاراتو نه به لا څو ورځې نه وي تېرې شوې چې له واشنګټن او تل ابيب نه به د دې برعکس داسي اظهارات اورېدل کېږي چې له ايران سره ئې ښې اړيکي په ګوته کوي!! دا ضد او نقيض دريځونه د ډېرو له نظره د فهم وړ نه برېښي، خو په سياست کي دا هر څه ممکن دي، په ظاهر کي دښمني او په پټه دوستي د ننې نړۍ د عام او مروج سياست يوه ځانګړتيا ده.

اوس دا عجيبه مه ګڼئ چي کله خبره توده شي او ډېر خلک داسي ګومان وکړي چي پر ايران حمله نږدې ده او ورپسې بيا واورئ چي له يوې خوا سپينه مانۍ اعلان وکړي چي له ايران سره مشکلات د خبرو آترو له لارې اواروو، د عراق د بيا ودانولو په مجوزه غونډې کي د ايران له شمولیت سره مخالفت نه لرو، د تجارت په نړيوالې مؤسسې کي د ايران له شمولیت سره موافق يو، دې ته تيار يو چي ايران ته د امريکايي جازونو پرزې ورکړو. او له بل لورې د ايران لوړ رتبه مقامات حتی د ايران رهبر ووايي: په ګاونډيو هېوادونو کي د امريکايي ځواکونو شتون ايران ته ګواښ نه دی!! دا اظهارات هسې تصادفي او تبليغاتي خبرې نه دي، برعکس د ژور پټ تفاهم او توافق او راکړې ورکړې نتايج دي، دا تفاهمات او توافقات اکثراً د انګلستان په وساطت ترسره کېږي.

کله چي د بش اداره وغواړي کانګريس ته د وړاندې شوې بودجې لپاره ملاتړ ترلاسه کړي يا په انتخاباتو کي د امريکايانو رأيه ترلاسه کړي نو د ايران په ضد تبليغات تشديد شي، خو چي د ايران په ضد د ګواښ خبره تبليغاتي ګټه ونه لري نو بيا نه د امريکا لخوا د بريد ګواښونه اورو او نه د اسرائيل لخوا د بريد خبره.

هرڅوک په دې ښه پوهېږي چي په دې شرايطو کي امريکا يا اسرائيل پر ايران د بريد اراده يا مجال نه لري؟ په افغانستان او عراق کي د امريکايانو شديد مصروفيت او هلته د مقاومت په ځپلو او د اوضاع په کنترولولو کي د امريکايي ځواکونو له ناکامي سره سره دا نه ممکن برېښي او نه معقول چي امريکا دې بله جبهه هم ځان ته پرانيزي او پر ايران دې هم بريد وکړي؟ د دې بريد ضرورت بيا مخصوصاً په اوسنيو شرايطو کي څه دی؟

په داسي حال کي چي ايران له امريکا سره د کابل او بغداد په نيولو کي تر هر بل هېواد زياته مرسته وکړه آيا کېدی شي له دې سره سره پر ايران بريد وکړي؟! ايران اوس له کومه لحاظه امريکا ته عاجل خطر دی چي ناچار بايد همدا اوس دا خطر له منځه يوسي؟! ايران خو اوس داسي دی چي له امريکا سره د عراق او

افغانستان په نیولو کي ئې ملګرتیا تر سعودي هم زیاته او امریکا ته په زړه پوري وه، له دې ملګرتیا سره سره به ولي او په کوم دلیل پر ایران برید کوي؟

ډېر ساده او بې خبره کسان به دا ګومان کوي چې د افغانستان او عراق په اړه د ایران او امریکا ترمنځ سیاسي او نظامي ملګرتیا یو تصادف دی نه د یوه اوږدمهاله تړون نتیجه!! که دا کار یوازي په افغانستان کي شوی وی کېدی شو هغه ته مو د تصادف نوم ورکړی وی او یا مو له طالبانو سره د دوی د مخالفتونو او د طالبانو په لاس د ایراني دیپلوماتانو د وژل کېدو په سبب ګڼلی وی، خو دا چې ګورو په عراق کي هم ایران پلوه شیعه او د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي عراقي ډلي امریکایانو ته تسلیمېږي او د امریکایانو تر قومندې لاندې د سنیانو په ضد جنګېږي او هلته هم هغه کار کوي چې دلته ئې په افغانستان کي کوي، دا که په کوم څه دلالت کوي نو هغه یوازي دا خبره ده چې د ایران او امریکا ترمنځ په ظاهر کي یو څه او په خفا کي بل څه روان دي!! په ظاهر کي یو د بل په ضد تبلیغات او ګواښونه او په خفا کي موالات او ګډ سازشونه، هم د سپینې مانۍ واکداران داسي یوه سیاست ته اړ دي او هم د تهران واکمنان، که په افغانستان او عراق کي ملګرتیا یو ضرورت ګڼي او خپلې ګټې په کي لټوي، نو د خپلو ولسونو د اعتماد او باور ترلاسه کولو لپاره دغه تبلیغات هم یو ضرورت او د دواړو مجبوریت دی!!

که تاسو لږ دقت کړی وي نو دا به درته معلومه شوې وي چې د دواړو ترمنځ تبلیغات په خاصو خاصو وختونو کي تشدید شي، بیا ورو ورو راکم شي او بیا د اوږدې مودې لپاره نه یوازي بند شي بلکي د منفي او دښمنانه تبلیغاتو ځای دوستانه څرګندونو ته خالي شي!! یو به وایي: مور پر ایران د حملې اراده نلرو، غواړو مشکلات د تفاهم له لاري حل کړو، بل به وایي: که په عراق او افغانستان کي د ایران مرسته او ملګرتیا نه وی نو امریکا په دومره آسانۍ او دومره ژر کابل او بغداد نه شو نیولی!!

دا هم یو حقیقت دی چې ایران د شاه د اقتدار په وخت کي د امریکا لویه اډه

وه، د ایران هرڅه د امریکا په لاس کي وو، سیاسي نظام، فوځ، د ټبلو په شمول ئې ټولي اقتصادي زېرمې د امریکایانو په واک کي وې، خو امریکایانو شاه او شاهي نظام داسي وموندو چې د اوضاع له اداري نه عاجز دی، دې نتیجې ته ورسېدل چې دا نظام حتماً ړنګېږي، له هغه نه د دفاع لپاره هغسي څه کول ورته ګټور نه دي چې د مصدق په خلاف ئې وکړل او تښتېدلی شاه ئې بېرته پر ایران مسلط کړ. د نظام نسکورېدل ورته حتمي برېښېدل خو غوښتل ئې دا تبدیلي د روسانو په ګټه رامنځ ته نه شي، د هغه وخت حالات داسي وو چې ټول انقلابونه مخصوصاً د شاهي رژیمونو په ضد د مسکو په اشاره او مرسته ترسره کېدل. د مجاهدین خلق په نامه ډلې چې د شاهي نظام د نسکورولو لپاره لګیا وه، پوره زور موندلی وو، په ځوانانو او فوځ کي ئې نفوذ ورځ په ورځ زیاتېدو، دې ډلې چې په پاریس کي ئې فعال دفتر درلود، له امریکایانو سره د خپلو تماسونو په ترڅ کي هغوی ته ډاډ ورکړ چې کمونست نه یو او له مسکو سره ارتباط نلرو، په ایران کي د زوړ شاهي نظام په ځای یو نوی دیموکراتیک نظام راوستل غواړو او تاسو ته تر شاه غوره یو، دوی ورسره موافقه وکړه، پر افغانستان د روسانو بریدد دوی له دې نه سخت وېرولي وو چې که کوم مؤثر اقدام ونه کړي نو ایران به هم د افغانستان په څېر د روسانو په لاس کي پرېوځي، دا ئې ځان ته غوره وګڼله چې پرېږدي شاهي نظام د حزب توده په ځای د مجاهدین خلق په لاس نسکور شي. د شاه په ضد مقاومت زور واخیست، مجاهدین خلق په دې هم وتوانېدل چې د ایران ځیني مذهبي مشران له ځان سره ملګري کړي، خميني چې هغه وخت په نجف کي اوسېدو او د امام لقب لا نه وو ورکړي شوی، له دوی سره موافقه وکړه او د دوی په وینا له نجف نه پاریس ته ولاړ، دا هغه وخت وو چې د شاه په ضد مقاومت دې مرحلې ته نږدې شوی وو چې په عمومي پاڅون بدل شي، روسان په افغانستان کي مصروف ول او امریکایان له شاه نه مأیوس شوي وو، د انقلابیونو لپاره په زړه پوري شرایط برابر شوي وو، انقلاب پیل شو، لا څو اونۍ نه وې تېرې شوې چې فوځ او پولیس له انقلابیونو سره یو ځای شول، شاه وتښتېدو، نظام

نسکور شو او ایراني انقلابیون بریالي شول، امریکایانو نه د انقلاب په دوران کي مداخله وکړه او نه ئې د شاه له تښتېدو وروسته د هغه مرسته وکړه، انتظار ئې دا وو چې ایران او زېرمې به ئې د دوی له ولکي څخه نه وځي، خو له انقلاب نه وروسته هرڅه هغسي ونشول چې دوی ته د ځینو ایرانیانو له لوري ویل شوي وو او دوی ئې د انقلاب له بریا نه وروسته په انتظار کي ول، په داخل کي هم د مجاهدین خلق او مذهبي ډلو او شخصیتونو ترمنځ هغه دوستانه روابط په خپل حال پاتې نه شول، د اقتدار د وېش په سر هم او د سیاستونو په سر هم په دوی کي ژور او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ شول، له دې نه مخکې مذهبي مشرانو خاص تنظیم او ډله نه درلوده، خو له هغه وروسته چې خميني د امام او رهبر په حیث ومنلی شو، دوی ته دا موقع په لاس ورغله چې د امام خميني پر محور راغونډ شي، د بهشتي په څېر د دوی ځیني حساس شخصیتونه دې ته متوجه شول چې له ګوابنونو سره د مقابلې لپاره یوه منظم او مطمئن مسلح ځواک ته ضرورت لري، په فوځ، پولیس او استخباراتو اعتماد نه شي کېدی، د سپاه پاسداران انقلاب د جوړولو طرحه ئې وړاندي، موافقه او امکانات ئې ترلاسه کړل او د جوړولو کار ئې پیل کړ، حقیقت دا دی چې که دغه کار نه وی شوی نو د هغو ټولو داخلي او خارجي ګوابنونو په وړاندي مقاومت کول ورته ممکن نه وو.

مذهبي مشرانو ته له مجاهدین خلق سره اختلاف په ډېره ګرانه بیه تمام شو، د بهشتي او مطهري په څېر اکثر مؤثر شخصیتونه ئې ترور شول، د تروروونو په لړ کي یو ځل جمهور رئیس، لومړی وزیر، د پارلمان د۷۲ غړو په شمول د پارلمان په غونډې کي په لوېې چاودنې کي ووژل شول، بني صدر د دوی بل جمهور رئیس له مجاهدین خلق سره ملګری شو او د دې ډلې له مشر مسعود رجوي سره یو ځای د تهران د هوائي میدان له لارې او په ایراني الوتکي کي پاریس ته وتښتېدل، دغو اقداماتو په څرګنده بڼودله چې دوی څومره په نظام کي نفوذ درلود. بل طرف ته د مذهبي مشرانو پلوي ځواکونو د مجاهدین خلق په لسهاوو زره کسان ورته ووژل.

پدغه دوران کي امريکايانو څو ځله د فوځ له لاري د کودتا هڅه وکړه خو دا هڅي شنډې شوې، فوځ تصفيه شو، په مقابل کي ئې سپاه پاسداران د يوه پياوړې ځواک په حيث رامنځ ته شو، د عراق او ايران په جګړې کي له عراق سره د امريکا مرستو هم دا نتيجه ورنه کړه چي په ايران کي د امريکا د خوښي تبديلي راشي. دا طبيعي ده چي امريکا به تل دا هيله لري او دا هڅه به کوي چي ايران يو ځل بيا د دوی په لاس کي پرېوځي، هيڅکله هغه حالت نه شي هېرولی چي ايران دا د سيمي مهم هېواد او د تېلو او ګازو پراخې زېرمې ئې د دوی په لاس کي وې.

اوس چي شوروي اتحاد ختم شوی او امريکا ځان د نړۍ يوازنی زبرځواک ګڼي او پر ټولې نړۍ د سلطې هڅه کوي، طبيعي ده چي د ايران په څېر هېواد هېر نه کړي، په ايران کي هم ځينې حلقې دا نظر لري چي له امريکا سره دوستي د دوی په ګټه ده، مخالفت ئې په ګرانه بيه ورته تمامېږي، همدغه ذهنيت خاتمي قدرت ته ورساوو، خو هغه په دې کي پاتې راغی چي په ايران کي د امريکا د خوښي تغييرات راولي. د کابل او بغداد په نيولو کي له امريکا سره د تهران ملګرتيا هم له دغه ذهنيت نه خړوبه کېږي.

د دې احتمال ډېر ضعيف برېښي چي ايران به د اتمي انرژۍ په سر له امريکا سره داسي اختلاف ته ملا وتړي او داسي څه کولو ته به زړه ښه کړي چي په بريد منتهي شي، ايران به په دې ډګر کي هم هغه څه کوي چي امريکا ئې غواړي، دلته به هم د واشنګټن شرايطو ته غاړه ږدي، دوی په افغانستان، عراق او لبنان کي ټول هغه څه وکړل چي امريکايانو غوښتل، له دې نه هر څوک په آسانۍ سره دا نتيجه اخيستی شي چي تهران به د اتمي انرژۍ په اړه هم دې ته ورته روغه جوړه کوي!! د لبنان له پېښو نه هم معلومېږي چي هلته هم د سپينې مانۍ ټول شرايط منل شوي، د سوريې د فوځونو له وتلو وروسته به حزب الله هم خپلي وسلې داسي تسليموي لکه چي په افغانستان او عراق کي ايران پلوو ډلو وسپارلې. که امريکا په عراق کي مستقر د مجاهدين خلق ۲۵۰۰۰ کسيز مجهز فوځ د ايران په ګټه منحل کړ او که

ایران د عراقي شیعه وو هغه ۱۵۰۰۰کسیز سپاه بدر چي ایران روزلی او مجهز کړی وو، دې ته اړ کړ چي خپلي وسلې امریکایانو ته وسپاري او دا دواړه د یوه توافق له مخي ترسره شول نو طبیعي ده چي حزب الله به هم خپلي وسلې سپاري.

انګرېزان او امریکایان دې نتیجې ته رسېدلي چي په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني اختلاف ته لمن ووهي او له دې نه د مسلمانانو د مزید ځپلو په لار کي استفاده وکړي، دوی داسي انګېرې چي اوس په هر ځای کي سنیان د دوی مقابله کوي، په هیڅ ځای کي د شیعه وو کوم د پام وړ مسلح مخالف غورځنګ نشته، ټول جنګیالي مسلح ځواکونه له سنیانو راولاړ شوي، غواړي د دغو غورځنګونو د ماتولو لپاره د شیعه وو ملګرتیا ترلاسه کړي، د افغانستان، عراق او ګڼ شمېر نورو سیمو پېښې دغه حقیقت په ګوته کوي.

دغو ټولو حقایقو ته په پام سره ویلی شو چي پر ایران د امریکا د برید خبره هسي یوه ډرامه ده چي د تبلیغاتي مقاصدو لپاره مطبوعاتو ته ورکول کېږي.

حکمتیار

ايراني فلم ته امريکايي جائزه!!

د ايران د ارشاد او فرهنګ وزارت د اسامه په نامه او د طالبانو په ضد يو داسي فلم جوړ کړ چي امريکايانو ورته جائزه ورکړه! دا هم يو له هغو کارونو نه وو چي امريکايانو نه شو کولی خو ايران ورته وکړ. دا فلم د صديق برمک لخوا، د ايران پلوه افغانی شيعه وو په اشتراک او د ايران د ارشاد او فرهنګ وزارت په مالي مصرف، لارښوونه او تخنيکي مرستو جوړ او په اروپا او امريکا کي د لومړي ځل لپاره وښودلی شو او د ټولو هغو کړيو تحسين او تقدير ئې ترلاسه کړ چي د اسلام او مسلمانانو په ضد ئې زړونه له حقد او کينې ډک دي او هر هغه کتاب، فلم، ډرامې او ليکنې ته جائزې ورکوي چي اسلام يو زوړ او قرون وسطائي دين او مسلمانان جاهل، وروسته پاتې، غير مهذب او غير متمدن قوم وښيي او په اسلامي ملکونو کي په ښځو ظلم او تېری، په زور نکاح، له تعليم او تربيې نه د دوی محروميت او د ټولني فقر او لوږه په ډېره کرکجنه بڼه په کي انځور شوی وي، که څه هم دا ليکنه او فلم د محتوی له لحاظه ډېر پريوتی او منحط او د واقعيتونو په انځورولو کي سخت کمزوری وی او په بې بنسټه، مسخره، دروغجنو او غولوونکو صحنو شامل وي. د اسامه فلم د علی شريعتی په دې وينا پيل شوی چي وايي: خدايه ما له هغو کسانو څخه مه کړې چي دين په دنيا خرڅوي، له دې نه د فلم د جوړوونکی مقصد دا دی چي ملايان دين په دنيا خرڅوي. په دې فلم کي به تاسو د سنيانو سره د ايرانيانو هغه زړه کينه او حقد هم په ښه توګه او په خپلي کاملې بڼې کي احساس کړئ چي د دوی په زړونو کي خوتېږي او وخت ناوخت راڅرګنديږي. په دې فلم کي مور له

صليبي ځواکونو سره د ايران هغه ملګرتيا په بله بڼه کي ګورو چي د افغانستان او عراق په نيولو کي ئې له امريکا سره وکړه، دا عجيبه مه ګڼئ چي ايران د افغانانو په ضد فلم جوړوي او امريکا ورته جائزه ورکوي. مګر ايران په ټولو مخکښو صليبي جنګونو کي د سنيانو په ضد له صليبي ځواکونو سره ملګرتيا نه ده کړې؟ مګر په هند کي د انګرېزانو په ضد د هندي مسلمانانو د مقاومت په دوران کي او هغه وخت چي زمانشاه د کابل واکمن له لاهور نه د ډيلي په لور وخوځېدو او د هند مظلوم مسلمانان د ده رارسېدو ته سترګې په لار وو، ايران د انګرېزانو په اشاره په هرات حمله ونه کړه او زمانشاه ئې له نيمې لاري بېرته د کابل په لور راستنېدو ته اړ نه کړ؟ او په دې سره ايرانيانو د هند په نيولو او د مسلمانانو په ځپلو کي د انګرېزانو مرسته ونه کړه؟ دا اوس اوس د افغانستان او عراق په نيولو کي ايران د صليبي ځواکونو خوا ونه نيوله؟ او افغاني او عراقي ايران پلوه شيعه ډلو ته ئې ونه ويل چي له امريکايانو سره لاس يو کړي او د دوی تر قومندې لاندي له سنيانو سره وجنګېږي؟ مګر د خاتمي، رفسنجاني، ابطحي او خرازي په څېر ايراني چارواکي په ډېر افتخار او په مکرره توګه دا نه وايي چي ايران د افغانستان او عراق په نيولو کي د امريکا مرسته وکړه او که دا مرسته نه وی نو امريکا په دومره آسانۍ افغانستان او عراق نه شو نيولی او دا چي ايران له امريکا سره دا راز ملګرتيا ته په هرځای کي تيار دی!! مګر هغه ايراني وسلې او د ايران په لاس روزل شوې مسلح شيعه ډلي چي پرون د طالبانو او بغداد په ضد جنګېدل، امريکايانو ته تسليم نه شوې او نن د امريکايانو تر قومندې لاندي نه جنګېږي؟ مګر دې ته نه ګورئ چي ايراني چارواکو تراوسه يو ځل هم په رسمي توګه دا نه دي ويلي چي بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي؟! مګر نه ګورئ چي صليبي ځواکونه په نجف او کربلا برید کوي، خو د عبدالعزيز حکيم او السيستاني په څېر ايران پلوه شيعه آخوندان، چي د بغداد په امريکايي حکومت کي شامل شوي، د يوه بيان د صادرولو په اندازه هم عکس العمل نه ښيي! ايران د علي رضي الله عنه د روضی په تخريب خفګان ښيي خو

د زرهاوو مظلومو افغانانو او عراقيانو په مرګ ژوبلې ئې تندی هم نه تريو کېږي، دا په داسي حال کي چي الله تعالی د يوه مسلمان په قتل هومره ناراضه کېږي چي د زمکي، آسمانونو او د مکي په شمول د ټولو مقدسو ځايونو په ورانېدو دومره نه ناراضه کېږي!! د اسلام له نظره خو د يوه مسلمان وينه د نړۍ تر ټولو مقدسو ځايونو زيات ارزښت لري.

په دې خبري تعجب پکار دی چي ايراني آخوندان څنګه په دې نه پوهېږي چي په يوه بې محتوی او مسخره فلم کي هغه صحنې ښودل چي د اسلام دښمنان ئې خوښوي او د اسلام په ضد تري استفاده کوي او د افغانی ملا سپکاوی او د ده په ږيري، پګړۍ، غسل، اودس او استنجاء تمسخر، د ده په نکاح تړلو او قضاوت خندا، دا په پای کي د ايراني آخوندانو لمن هم نيسي، د ايران آخوندان هم په دوی قياسوي، سبا به د ايراني آخوند په اړه همداسي فلم جوړوي چي په هغه کي ايراني آخوند د خپل مقلد وړه لور صيغه کوي، که افغاني ملا د خره په کراچۍ سپور ښيي او لس کلنه نجلۍ په زور ځانته نکاح کوي او د درنو کولپانو هار ورته ډالۍ کوي، په داسي حال کي چي له دې د مخه ئې دوې نوري ښځي هم په زور نکاح کړې، ټولي د کولپ شوو دروازو شا ته په بندو کوټو کي ساتي او د کور دروازه هم د وتلو په وخت کي ورپسې کولپ کوي، داسي خندونکي صحنې چي عملي مثال ئې د نړۍ په هيڅ ګوټ کي نه دی ليدل شوی، په افغانستان کي خو ئې تصور هم نه شي کېدی، دلته خو ملا که څه هم تر بل هرچا بې وزلی، نادار او مسکين وي، يوه ښځه او ماشومان ئې هم سم نه شي پاللی، خو تر هرچا زيات مخور، درومند او د عزت خاوند ګڼل کېږي، نه ځان ته څوک په زور نکاح کولی شي او نه د بل چا د زور نکاح ترسره کولی شي، د ايراني ملايانو په څېر نه دي چي خمس او زکات ترلاسه کوي، زيارتونه ئې په واک کي وی او شکرانې او نذرانې ورکول کېږي، بل ته هم په صيغې نکاح تړي او ځانته هم. سبا به څوک له همدې فلم نه په تقليد سره، ايراني آخوند ښيي چي هر اُستان (ولايت) ته په سفر کي د خپل يوه مقلد لور صيغه کوي، د امام

رضاء او امام زمان په نامه چې کومې عرض پانې د قبر خوا ته یا هغه خاص ځای کې اچوي نو مؤظف آخوند په پټه هغه رااخلي، ځواب ئې لیکي او په پټه ئې په خاص ځای کې ږدي، ترڅو عریضه کوونکی هغه په دې ګمان او هیلې راواخلی چې امام ئې د ده عریضې ته ځواب ورکړی!!

ایران داسې نور فلمونه هم جوړ کړي، څه ئې د مخملباف او د ده د لور په لاس او څه ئې د ایران د صدا او سیما له لوري، په ټولو دغو فلمونو کې څو اساسي برخې مشترکې دي: د افغانانو جهاد ته په سپکه کتل، د افغانانو تحقیر او تذلیل او د یوه جاهل، وروسته پاتې او غیرمهذب قوم په څېر ئې وړاندې کول، لرغوني افغانستان ته فقط ۲۵۰کلن تاریخ ثابتول او د لوی ایران هغه برخه ئې ګڼل چې د احمد شاه ابدالي په وخت کې تر بېله شوه. ایران یوازې د داسې بې محتوی او مسخره فلمونو او کتابونو په ذریعه د افغانانو د تاریخ مسخ کولو هڅه نه ده کړې بلکې زموږ د هېواد په ټولو ناخواله پېښو کې تر بل هر ګاونډي د ایران ونډه خطرناکه، مضر او تاوان رسوونکې وه او ده، زموږ په کورنیو چارو کې ئې تر بل هر ګاونډي هېواد نه زیاته لاسوهنه کوي، د داخلی جګړو لپاره ئې تر بل هر ګاونډي زیاتې وسلې او پیسې لېږلې، تر هرچا د ایران دښمني له افغانانو سره زیاته او ژوره ده، د افغانستان په تباهۍ کې خپلې ګټې لټوي، زموږ په هېواد کې د جګړو دوام غواړي، یو ځواکمن افغانستان د ځان لپاره خطرناک ګڼي، ضعیف، محتاج، غریب، فقیر او جنګ ځپلی افغانستان خوښوي، دا هڅه کوي چې اقلیتونه د پښتنو په ضد تحریک کړي، د دوی متحده جبهه د پښتنو په خلاف وجنګوي، تاجک او شیعه په افغانستان مسلط کړي، په اقتدار کې دوی ته لویه برخه په لاس ورکړي، له روسانو سره ئې د همدې ناولي غرض لپاره لاس یو کړ، له امریکایانو سره ئې د همدې شوم هدف لپاره ملګرتیا وکړه، پرچمیان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې ئې د همدې لپاره د جبل السراج په خائنانه ټرون کې راغونډ کړل. دوی له افغانانو نه د هغه وخت غچ اخیستل غواړي چې شاه محمود هوتک د اوسني ایران لویه برخه د پلازمېنې په

شمول فتحه کړي وه او په اصفهان کي ئې د حکومت مرکز او پایتخت وو، په اصفهان کي د شاه محمود هوتک پاچائي قصر په دوی کي تل دا وېره راولاړوی چي متحد او ځواکمن افغانستان کولی شي د تېر وخت په څېر دوی ته ستونزي راولاړې کړي او په سیمي کي د ایران د لوئې غوښتني په وړاندي ستر خنډ جوړ کړي.

ایراني چارواکي په افغانستان کي د شیعه وو لپاره په حکومت کي د لویي برخي غوښتنه کوي، فیدرالي نظام او د شیعه وو لپاره خپلواکه سیمه او ولایت غواړي، خو په ایران کي نه د فیدرالي نظام خبره کوي او نه اقلیتونو ته د عادلانه، انساني او اسلامي حقوقو او حیثیت ورکولو په اړه څه ویلو او کولو ته تیار دی، په دې اړه نه په خپله د مسئولیت احساس کوي او نه نورو ته د څه ویلو اجازه ورکوي، شاید دنړۍ په هیڅ ګوټ کي له اقلیتونو سره هومره جفا او ظلم ونه شي لکه په ایران کي چي له سنیانو سره کېږي، تاسو لاړ شئ او له بلوڅانو او کردانو نه پوښتنه وکړئ چي په اوسني ایراني نظام کي له دوی سره څه سلوک کېږي؟ دوی ته څه حقوق ورکړی شوي؟ په فوځ، پولیس، سپاه او دولتي اداراتو کي د دوی څومره کسان شته؟ سنیانو ته په کومه سترګه کتل کېږي؟ زردشتیانو، مسیحیانو او یهودانو ته زیات حقوق ورکړی شوي که سنیانو ته؟ سنیانو ته د دوست په سترګه کتل کېږي که د دښمن په سترګه؟! د دوی له دردناک حالت نه له خبریدو وروسته به پوه شئ چي د ایراني حکومت معامله له سني اقلیتونو سره څنګه ده. افغانستان، پاکستان او نورو اسلامي هېوادونو ته په کار دا ده چي له شیعه وو سره همغه څه وکړي چي ایران ئې له سنیانو سره کوي، په دې سره به د دوی عقل سر ته راشي او په ایراني سنیانو به له تېری او ظلم نه لاس اخیستو ته اړ شي.

دا یوازي افغانان نه دي چي ایران ئې مخالفت کوي او د دوی په هېواد کي د داخلي جګړو اور ته لمن وهي، بلکي له ټول اسلامي امت سره او د اسلامي امت د تېر تاریخ په اوږدو کي تل دوی اختلافات راولاړ کړي او له دښمن سره د نښتو په دوران کي دوی د دښمن ملګرتیا کړې، د دغو اختلافاتو څو بېلګو ته ستاسو پام

رااړوو:

- ټول امت په دې متفق دی چې امارت او خلافت موروثي نه دی او له پلار نه اولاد ته په میراث نه رسي، بلکي د خلکو له لوري د یوه امانت په توګه هغه چا ته سپارل کېږي چې خلک ئې د دې منصب لپاره (اهل) وګڼي. په قرآن کي په صریحو الفاظو مسلمانانو ته دا دنده سپارل شوې چې دا امانت به (اهل کس) ته سپاري: لکه چې فرمایي:

إِنّ اللّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الأَمَنَتِ إِلى أَهْلِهَا وَ إِذَا حَكَمْتُم بَينَ النّاسِ أَن تحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنّ اللّهَ نِعِمّا يَعِظكم بِهِ إِنّ اللّهَ كانَ سمِيعَا بَصِيراً * النساء: ۵۸

الله تاسو ته امر کوي چې امانتونه د هغه اهل ته وسپارئ او کله چې د خلکو ترمنځ حکمیت او قضاوت کوئ نو په عدل سره حکمیت وکړئ. یقیناً چې الله په ډېر غوره څه تاسو ته پند درکوي، بې شکه چې خدای اورېدونکی لیدونکی دی.

په دې مبارک آیت کي هم د عام ولس دنده ټاکل شوې او هم د واکدارانو: ولس ته ویل شوي چې خپل واکداران په خپله غوره کړئ او (واک) د یوه (امانت) په څېر هغه چا ته وسپارئ چې (اهلیت) ئې ولري. او واکدارانو ته ویل شوي چې په خپل حکمیت او قضاوت کي به عدالت مراعاتوئ.

شیعه دې ته هم نه ګوري چې الله تعالی دا حق خلکو ته ورکړی چې خپل واکداران په خپله غوره کړي او د (واک) امانت (اهل) ته وسپاري، که امارت یا موروثي وی او یا د وحي په اساس ټاکل کېدی نو په قرآن کي به مسلمانانو ته دا نه ویل کېدو چې د واک امانت اهل ته وسپارئ. شیعه دې ته هم نه ګوري چې د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته ابوبکر صدیق، بیا عمر او بیا عثمان رضي الله عنهم د خلکو لخوا د امارت لپاره غوره شوي، نه د پیغمبر علیه السلام له خپلوانو نه چا ته په میراث رسېدلی او نه د راشدینو خلفاوو له وفات نه وروسته د دوی له زامنو او خپلوانو نه څوک غوره شوی. قرآن په دې اړه چې په اسلام کي قیادت موروثي نه دی، د ابراهیم علیه السلام په قصې کي داسي وضاحت کوي: ابراهیم علیه السلام

په الهي آزموينو کي بريالی شو، الله تعالی ورته وويل چي د دې بريا په وجه تا د خلکو لپاره امام او مشر ګرځوم، هغه وويل: زما په اولاد هم دا پېرزوينه وکړه، الله تعالی په ځواب کي ورته وويل: ظالمان په دې عهد او فرمان کي شامل نه دي، يعني د الله دا وعده داسي نه ده چي د پلار په وجه به اولاد هم ترې برخمن کېږي، حتی که ظالم هم وي، که قيادت موروثي وی نو له پلار نه به ظالم اولاد ته هم په ميراث پاتې کېدو. قرآن په دې اړه فرمايي:

وَ إِذِ ابْتَلى إِبْرَهِيمَ رَبُّهُ بِكلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنّ قَالَ إِنى جَاعِلُک لِلنّاسِ إِمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرِّيّتى قَالَ لا يَنَالُ عَهْدِى الظلِمِينَ * البقرة:۱۲۴

او کله چي ابراهيم خپل رب په څو کلمو وآزمويو او هغه ترسره کړې، نو الله ورته وويل: زه دې د خلکو لپاره امام ګرځوم، ده وويل: او زما له اولاد نه هم، الله وفرمايل: زما ژمنه ظالمانو ته نه رسي.

موروثي قيادت که دا سياسي وي يا اجتماعي او يا هم مذهبي، هم دعقل خلاف دی، هم د نقل او هم د عدل، د همدې لپاره په پورتني آيت کي او د ابراهيم عليه السلام د غوښتني په ځواب کي ويل شوی چي زما ژمنه (ظالمانو) ته نه رسي، يعني دا صريح ظلم دی چي امامت موروثي شي او له پلار نه زوی ته انتقال شي، دا بېله خبره ده چي که په زوی کي د پلار په څېر کفايت او اهليت وي او الله تعالی ئې د مشرتابه لپاره غوره او خلک ورباندي راغونډ شي او مشر ئې وټاکی، دی ته په موروثي توګه د قيادت د انتقال نوم نه شو ورکولی. همدا راز که د اسلام تاريخ ته ځير شو نو وبه ګورو چي د پيغمبر عليه السلام له رحلت نه وروسته، د ده په يارانو، مهاجرينواو انصارو کي هيچا دا ونه ويل چي پيغمبر عليه السلام د خپل ځای ناستي او راتلونکي امير په اړه کومه توصيه او سپارښتنه کړې، له تفصيلي مناقشې او بحث نه وروسته ټولو په دې اتفاق وکړ چي ابوبکر رضی الله عنه خپل امير وټاکي، هغه ئې تر بل هرچا د دې منصب لپاره ور وګڼلو، د صحابه وو د دې اجماع او توافق په وجه ټول امت له شيعه ګانو نه پرته په دې متفق دي چي ابوبکر رضي الله عنه له پيغمبر

عليه السلام نه وروسته د امت افضل شخصيت دی، د ده د انتخاب په ورځ هيڅوا ونه ويل چې علی رضي الله عنه تر نورو غوره دی او پيغمبر عليه السلام د ده په اړه کومه سپارښتنه کړې، دا ممکنه نه وه چې رسول الله صلي الله عليه و سلم دې د چا په اړه سپارښتنه کړې وي او صحابه دې هغې ته اعتناء ونه کړي او د خپل پيغمبر د سپارښتنې خلاف دې بل څوک غوره کړي. متأسفانه شيعه د ټول امت او د ټولو صحابه وو د رأيې خلاف ادعا کوي چې علی رضي الله عنه د پيغمبر وصي او وارث دی او پيغمبر عليه السلام ته ئې نسبت داسې دی لکه د هارون عليه السلام نسبت موسی عليه السلام ته!! متأسفانه دوی په دې هم نه پوهېږي چې د هارون عليه السلام په اړه په تورات او قرآن کي په ډېر صراحت سره يادونه شوې او هغه د الله له لوري د پيغمبر په حيث غوره شوی، که د پيغمبر عليه السلام په څنګ کي د بل پيغمبر يا د ده د وارث او ځای ناستي ټاکل ضروري وی نو الله جل شأنه به د هارون عليه السلام په څېر په قرآن کي د هغه يادونه کړې وه. په ټول قرآن کي يو داسې آيت نه موندل کېږي چې صراحتاً يا اشارتاً دې د علی رضي الله عنه يادونه په کي شوې وی. دا خو پرېږده چې هغه ته دې د هارون عليه السلام مقام ورکړی شوی وي، شيعه ګان د ټول امت، مفسرينو او صحابه وو د رأيې خلاف ادعا کوي چې د قرآن په درې سوو آيتونو کي علی رضي الله عنه ته اشاره شوې، دا ادعا د پيغمبر عليه السلام له رحلت نه وروسته تر څلورو پېړيو پوري هيڅوا ونه کړه، څلور پېړۍ وروسته يو کس راولاړ شو، د يوه نوي مذهب اساس ئې کيښود، علی رضي الله عنه ته ئې څه اقوال منسوب او په يوه کتاب کي ئې راغونډ کړل، دا ادعا ئې وکړه چې امامت موروثي دی، له پيغمبر نه بايد علي ته او له هغه نه د ده اولاد ته انتقال شوی وی، ابوبکر، عمر، عثمان او ټول هغه صحابه رضي الله عنهم ئې غاصبان وګڼل چې د علي رضي الله عنه په ځای ئې نور د امامت او امارت لپاره غوره کړل. دا په داسې حال کي چې علی رضي الله عنه له ده نه مخکې له ټولو خلفاوو سره بيعت کړی، په ټولو پسې ئې هره ورځ پنځه وخته د جمعې په لمانځه کي اقتدا کړې، له هيڅ يوه سره ئې

اختلاف نه دی کړی، هیڅکه ئې دا نه دي ویلي چي امامت د ده حق دی، نه ده دا خبره کړې او نه د ده موئیدینو چي امامت موروثي دی او باید د پیغمبر په کورنۍ کي د ده نږدې خپلوانو ته انتقال شي. که دا موروثي هم وی نو باید زوی، د زوی د نشتوالي په صورت کي ورور، لور او نسځي ته په میراث رسېدلی وی، نه د ډېرو ترونو له ډېرو زامنو نه یوه ته، دا دوی ولي د یوه تره په شته والي کي د بل تره زوی یوازنی وارث ګڼی؟ په داسي حال کي چي د پیغمبر علیه السلام تره عباس رضي الله عنه ژوندی وو نو د بل تره زوی علي رضي الله عنه به د کوم شریعت له مخي وارث ګڼل کېږي؟

د دې غلطي انګېرنې په سبب شیعه ګانو د امام غائب عقیده له ځانه جوړه کړه، چي بیا دغي خرافې، غلطي او بې بنسټې عقیدې دوی ته مزید مشکلات راولاړ کړل، دوی ئې د اجتماعي بدلون او اسلامي ټولني د جوړولو لپاره له هر راز هڅو نه منع کول او دوی ته ئې د امام مهدي تر راتلو د انتظار درس ورکاوو. د ایران انقلاب او د دې انقلاب په نتیجه کي د شیعه آخوندانو قدرت ترلاسه کول، شیعه له نوې ستونزي سره مخامخ کړل، دوی د داسي تحول لپاره په خپل مذهب کي توجیه نه درلوده، دا خو هم د انتظار د عقیدې خلاف وه او هم د موروثي امامت خلاف. شیعه آخوندانو له دې ستونزي نه د وتلو لپاره د ولایت فقیه مفکوره راوایستله، دا اختراع په اصل کي د امامت په اړه د شیعي عقیدې او په اجتماعي انقلاب او سیاسي نظام کي د شیعه وو د اشتراک ترمنځ د تناقض ختمولو لپاره رامنځته شوه، د (ولایت فقیه) مفکوره د (انتظار) او (موروثي) امامت له باورونو سره په ایراني نظام کي د شیعه آخوندانو د برخي اخیستو له ټکراو نه راوزېږده، دوی (ولی فقیه) د (امام غائب) ځای ناستی وګانو او ادعا ئې وکړه چي (ولی فقیه) له (امام غائب) سره روحاني ارتباط ساتي او هغه ئې لارښوونه کوي. د ایران انقلاب له شیعه مذهب نه نه دی راخوټېدلی، دا انقلاب د (مجاهدین خلق ایران) د هڅو په نتیجه کي رامنځته شو، دوی د انقلاب په یوه حساس او مخکي تللی پړاو کي خمینی راوړاندي کړ، د دې

لپاره چې د عام ولس مزید ملاتړ ترلاسه کړي او د آخوندانو د مخالفت مخه ونیسي، که څه هم د دوی دا ابتکار مؤثر ثابت شو او د دوی پاڅون ته ئې ملي او عمومي بڼه ورکړه خو د انقلاب له بري نه وروسته ئې دوی ته هومره ستونزي راولاړې کړې چې چاره ئې ورته ګرانه شوه او په پای کې د دوی او آخوندانو ترمنځ په مسلحانه تصادم منتج او له هېواد نه د دوی د وتلو باعث شو. دوی داسې ګمان کاوو چې د انقلاب له بري وروسته په ډېره آسانۍ کولی شي د آخوندانو چاره وکړي، که څه هم د دوی ډېر مهم او مشهور کسان ئې یو په بل پسې ترور کړل، جمهور رئیس، صدراعظم او د پارلمان ۷۲ غړي ئې په یوه ورځ او په یوه انفجار سره ووژل، خو په دې موفق نه شول چې آخوندان له قدرت نه خلع او په اوضاع مسلط شي. شیعه یو ځل مخکې او هغه وخت هم له داسې مشکل سره مخامخ شوي وو چې امام رضا د مامون الرشید قیادت ومانو او د هغه په حکومت کې ئې برخه واخیسته، د دې اقدام د توجیه لپاره اوس شیعه آخوندان وایي چې هغه دې ته مجبور کړی شوی وو، په حکومت کې له برخې اخیستو پرته ئې بله چاره نه وه او بیا د ده د طبیعي وفات په اړه وایي چې مامون الرشید د زهرو جام ورته ورکړ او ده د مجبوریت او ناچاریۍ له مخې او یا په دې خاطر چې نه پوهېدو دا زهر دي، د شربت په ګمان وڅښل او په شهادت ورسېدو!! خو له دوی نه پوښتنه کوو چې تاسو خو امام رضا عالم الغیب ګڼئ او د خپلو حاجتونو تر د سره کېدو لپاره اوس د هغه قبر ته عرائض وړاندي کوئ، څنګه ئې دومره بې وزلی او ناتوان ثابتوئ چې د مامون الرشید مخالفت نه شي کولی، په یوه نامشروع حکومت کې د مجبوریت له مخې برخه اخلي او د زهرو جام په سر اړوي؟

د ایران د فتحې جګړه د عمر رضي الله عنه د خلافت په دوران کې پیل شوه، لکه څنګه چې ایراني نشنلستانو له فاتح عربو او مخصوصاً د دوی له مشرتابه سره کینه درلوده د دوی اور لمانځونکو مذهبي مشرانو هم دا کینه په زړه کې ساتله، همدا کینه په پای کې د شیعه مذهب په رامنځته کېدو او له ټولو خلفاوو او صحابه وو سره

د دوی په دښمنۍ منتج شوه، له عمر رضي الله عنه سره د دوی کلکه دښمني له همدې ځایه نشأت کوي، دا په داسي حال کي چي علی رضي الله عنه خپله لور عمر رضي الله عنه ته په نکاح ورکړې.

په ټولو اختلافی مسائلو کي د شیعه ګانو اختلاف له نور امت سره داسي دی لکه د آذان په اړه د دوی شاذ دریځ، په داسي حال کي چي پیغمبر علیه السلام په مدینه منوره کي تقریباً اتلس زره لمونځونه کړي، د هر لمانځه لپاره آذان شوی، د آذان دا الفاظ تراوسه دا څو پېړۍ په ټولو جوماتونو کي تکرار شوي او د اسلامي نړۍ په ټولو جوماتونو کي تراوسه زمزمه کېږي، خو شیعه وو څو پېړۍ وروسته له ځانه نوي الفاظ په دې آذان کي ورزیات کړل، د اشهد أن علیاً ولی الله ... الفاظ ئې په داسي حال کي په خپلو آذانونو کي زیات کړي چي په خپله د علي رضي الله عنه د امارت په وخت کي او حتی هغه وخت چي له مدینې نه کوفې ته ولاړ، هیڅا د ده په حضور کي داسي آذان نه دی ورکړی. د شیعه وو په مذهب کي د علي رضي الله عنه او د ده د اولاد رضي الله عنهم په اړه ټولي زیاتوني او غُلو د دوی آذان ته ورته دي.

- په داسي حال کي چي ایران تل په امت کي د اختلاف باعث شوی، خو اوس او د ایران د شیعي حکومت له جوړېدو وروسته دوی د امت د یووالي خبره کوي او هغه هم داسي چي د نړۍ ټول مسلمانان به ایران ته د (ام القری) په سترګه ګوری، د (ام القری) نوم د قرآن له لوري (مکي مکرمې) ته ورکړی شوی خو دوی په ډېره بې باکۍ سره دا نوم د ایران لپاره کاروي. دا په داسي حال کي چي دوی د ایران سنیان چي نفوس ئې تر ۳۶% کي زیات دی له ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، په ټول ایراني نظام کي حتی هلته هم چي اکثریت وګړي ئې سنیان دي، لکه سیستان، بلوچستان، کرد مېشته او ترکمن مېشته سیمو کي ئې یو سني هم د مدیر په رتبه کي په کار نه دی ګمارلی، وزیر، معین او رئیس خو پرېږده، په ټول ایراني اردو، پولیس او سپاه کي هیڅ سني جنرال او عالي رتبه نظامي افسر نه شئ موندلی، د سنیانو اکثر سیاسي او مذهبي مشران ئې یا ترور کړل، یا تبعید او یا ئې په زندانونو

کي تر تعذيب لاندي ووژل، په تهران کي سنيانو ته د جومات جوړولو اجازه نه ورکوي، مسيحيان، يهودان او اور لمانځونکي خپل خپل عبادت ځايونه لري خو سنيان ترې محروم کړی شوي، د ايران په تلويزيون کي د داسي صحنې ښودل منع دي چې لمونځ د سنيانو په طريقه وښيي، که څه هم دا په ترکيه، پاکستان، سعودی يا افغانستان کي د کوم جماعت لمونځ وی!! د ايران له شيعي انقلاب نه وروسته؛ هغوی د انقلاب صادرولو ترنامه لاندي، له افغانستان، پاکستان، عراق او نورو هېوادونو نه ګڼ شمېر شيعه ايران ته بوتلل، هلته ئې ترنظامي روزنې لاندي ونيول، د بمونو جوړولو، انفجاراتو او ترور طَور طريقې ئې وروښودې، بېرته ئې له کافي امکاناتو سره خپلو سيمو ته وليږل او هلته ئې د سني سياسي مشرانو او مذهبي علماوو د ترور او د دوی په جوماتونو کي د چاودنو لړی پيل کړه او په دې سره ئې په دې هېوادونو کي د مذهبي جګړو هغه اور بل کړ چې تراوسه په زرهاوو بې ګناه شيعه او سني په کي وژل شوي او لړی ئې تراوسه په شدت روانه ده. د دوی انقلاب صادرول دا وو چې په جومات کي، د لمانځه په وخت کي، په بې ګناه لمونځ کوونکو مشينګنې وچلوي او دا د الله او امامانو د رضا حاصلولو او جنت ته د رسېدو وسيله وګڼي!!

- له امت سره د شيعه ګانو د اختلاف يوه بله بېلګه موقته نکاح ده چې دوی ئې د (صيغه او متعه) په نامه يادوی!! دوی د څو مياشتو، اونيو او ورځو لپاره خو پرېږده حتی د څو ګنټو لپاره موقته نکاح نه يوازي جائز ګڼي بلکي د هاشمي رفسنجاني په اصطلاح ئې د شيعه مذهب يو مترقي اړخ شمېري!! دا په داسي حال کي چې قرآن په ډېر صراحت سره د نکاح يوه اساسي ځانګړتيا او موخه دا ښيي چې د دې تعلق د دوام او بقا په نيت به تر سره کېږي نه د شهوت ترسره کولو په نيت او غرض. لکه د النساء سورې په ۲۴ آيت کي چې فرمايي:

وَ أُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ ذَلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَلِكُم محْصِنِينَ غَيرَ مُسفِحِينَ ...

او له دې نه علاوه تاسو ته حلالې شوې چې په خپل مال (د مهر په ورکولو) سره

ئې تر لاسه کړئ، د نکاح په قید کې ساتونکي نه د شهوت ترسره کوونکي.

گورئ چې قرآن نکاح کوونکي د (محصنین) په صیغه یادوی چې د نکاح دوام په ګوته کوي او وایي چې دوی به (مسافحین) نه وي، یعني د شهوت ترسره کولو او خپل شوق پوره کولو په غرض به دې کار ته نه راوړاندي کېږي.

دا مطلب په قرآن کې مکرر راغلی، هم د نارینه وو په اړه او هم د ښځو په اړه او ویل شوي چې دواړه باید د دې قانوني جنسي تعلق د دوام په موخه د نکاح اراده وکړي نه د جنسي تمایلاتو په حکم.

د ښځو په اړه فرمایي:

فَانكِحُوهُنّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنّ وَ ءَاتُوهُنّ أُجُورَهُنّ بِالْمَعْرُوفِ محْصنَتٍ غَيرَ مُسفِحَتٍ وَ لا مُتّخِذَتِ أَخْدَانٍ

نو د څښتانو په اجازه ئې نکاح کړئ او مهر ئې ورکړئ، په داسي حال کې چې نکاح کېدونکي به وي، نه د شهوت ترسره کوونکې او نه د پټې یار نیونکې.

له دې ټولو څرګندونو نه په ډاګه معلومېږي چې د قرآن له مخې نکاح د کورنۍ د جوړولو او د نسل د دوام لپاره یوه مقدسه معامله ده چې باید په همدې نیت او اراده ترسره شي، نه د شهواني غوښتنو په حکم او د څو شیبو لذت اخیستلو لپاره.

د (صیغه) او (زنا) ترمنځ هیڅ فرق نشته، دا په حقیقت کې د زنا لپاره د شرعي حیلې جوړولو مرادف ده، په دې سره دوی زنا ته شرعي لباس وراغوستی، رفسنجاني د ایران مخکنی جمهور رئیس د پوهنتون زده کوونکو ته د جمعې د ورځې په یوې خطبې کې وویل چې دوی کولی شي په (صیغه او موقته نکاح) سره خپل مشکل حل کړي، د پوهنتون پېغلی او ځوانان د تحصیل په دوران کې کولی شي په خپلو کې موقته نکاح وترې!! خو حقیقت دا دی چې له شیعه نه پرته نه کوم اسلامي مذهب موقته نکاح جائز ګڼلی او نه په نورو الهي ادیانو کې د هغه د جواز کومه بېلګه موندلی شو.

- یوه بله مسئله چې شیعه د شاذ موقف په غوره کولو سره له نور اسلامي امت نه

ببلوي د (تقيه) په اړه د دوی غلط تصور دی. تقيه دې ته وايي چې څوک د خپل زړه خبره پټه وساتي او هغه څه ووايي چې ورباندي باور او يقين نه لري او د ده د اصلي مدعا او د زړه له خبري سره مغايرت ولري. قرآن په هغه سخت او خطرناک حالت کې د داسي څه ويلو اجازه او رخصت ورکوي چې څوک د دښمن په لاس کې پريوتی وي، په مرګ ګواښل کېږي، که له اسلام نه انکار ونه کړي او د کفر کلمه ونه وايي وژل کېږي، په دې حالت کې هغه ته د داسي څه ويلو رخصت ورکوي، خو د اجازی په ضمن کې ورته وايي: که په خپل ايمان ټينګ پاتې شې او د دې ثبات او استقامت په وجه په قتل ورسېږې نو دا د عزيمت خبره ده، هسې هم انسان مري، که دا مرګ ئې د الله په لار کې او په خپل ايمان د ټينګار په حالت کې وي نو دا ورته غوره دی، په داسي مرګ سره خو هغه د خپل رب په لور دروميږي، بايد له هغه وېره ونه لري. قرآن داسي فرمايي:

لا يَتّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَفِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِک فَلَيْس مِنَ اللّهِ فى شيءٍ إلا أن تَتّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَ يُحَذِّرُكمُ اللّهُ نَفْسهُ وَ إِلى اللّهِ الْمَصِيرُ * آل عمران: ۲۸

مؤمنان دي له مؤمنانو نه علاوه کافران په دوستۍ نه نيسي او څوک چې دا کار وکړي نو په هيڅ څه کې له الله سره نه دی (ټولي اړيکي ئې له الله سره شلولې دي) مګر دا چې له هغوی نه څه وېره ولري، دا په داسي حال کې چې الله تاسو له خپل ځانه وېروي او بېرته تګ خو د الله په لوري دی.

دا مبارک آيت که له يوې خوا مورِ ته لارښوونه کوي چې له کافرانو سره به له دوستۍ ډډه کوو او له دوی سره د دوستۍ په سبب زمورِ ټولي اړيکي له الله تعالی سره قطع کېږي، له بلي خوا د وېرې په حالت کې او هلته چې يو مسلمان د کافرانو په لاس کې پرېوتی وي او په مرګ ئې ګواښي، هغه ته دا اجازه ورکوي چې دښمن ته د دوستۍ او ملګرتيا خبره وکړي، خو په دې شرط چې په دې کار سره به اسلام او مسلمانانو ته تاوان نه رسوي، يوازې د ځان د ژغورلو لپاره به کومه چاره او حيله

لټوي، دا رخصت د ده د ضعف، ناتوانۍ او مجبوريت له مخي ورکړی شوی، د عزيمت او قوي ايمان تقاضا دا ده چي په دې حالت کي هم د ثبات او استقامت لار غوره کړي، په خپل ايمان ټينګ پاتې شي او د دښمن په ځای يوازي له يوه خدای نه وېره ولري او دا ئې په پام کي وي چي مرګ د ده د ژوندون پای نه دی بلکي د بل ژوندون مقدمه ده، په دې مرګ سره هغه د الله په لور درومي.

متأسفانه شيعه وو منافقت، دوه مخي توب او خدعې ته هم د (تقيه) نوم ورکړی او له هرچا سره په هرحالت کي دا (تقيه) جائز ګڼي، دا په داسي حال کي چي قرآن خدعه او دوه مخي توب حرام ګڼي او د اسلام له نظره له دښمن سره هم خدعه ناجائز ده، د همدغي تقيې په وجه هرڅوک د يوه شيعه مذهبه انسان د هري خبري په باب داسي ګمان کوي چي ښايي هغه تقيه کوي او د زړه مقصدي خبره له ده نه پټه ساتي. ځوک نه پوهېږي چي د شيعه کومه خبره صادقانه او رښتونې ده او کومه ئې په تقيه ولاړه خبره.

- شيعه وو ته له زردشتيانو نه فال، کوډې، نجوم او تعويذونه په ميراث پاتې شول او د اسلام په کړۍ کي له ننوتو وروسته ئې همدغو خرافاتو ته مذهبي رنګ ورکړ. د دوی د مذهبي مشرانو يو مصروفيت دا وي چي خلکو ته فالونه وګوري، کوډې وکړي، تعويذونه ورکړي او د نجوم له مخي د خلکو د راتلونکي په اړه وړاندوينې وکړي او په دې سره له دوی شکراني او نذراني ترلاسه کړي. د شيعه وو مظلوم عوام په دې نه پوهېږي چي دا خرافات په اسلام کي نشته، اسلام حرام کړي او د دوی ټګمار مذهبي مشران ئې غولوي او له دوی نه د شکرانو د لاس ته راوړو لپاره ئې دا چل ول جوړ کړی. دوی د حافظ شيرازی د شعر په کتاب هم فال نيسي او حتی د فال لپاره ئې داسي قرآن چاپ کړی چي په يوه مخ ئې (خوب يعني ښه) ليکل شوي او په بل (بد)، ځوک چي دا قرآن د فال لپاره پرانيزي نو که د (خوب) پاڼه ورته پرانستی شوه کار ئې سم او فال ئې نېک دی او که د (بد) پاڼه پرانيستی شوه نو فال ئې بد او کار ئې د کړو نه دی. که د منتظري په څېر يوه مذهبي مشر ته د ده کوم مقلد ووايي

چې د واده اراده لرم، څوک مې غوره کړی، آیا اقدام وکړم که نه؟ نو هغه به همداسې یو قرآن پرانیزي، د پاڼې دې او هغه مخ ته به ګوري، که د پاڼې په سر (خوب) لیکل شوی نو ورته وایي به: هو؛ دا کار ښه دی، وئې کړه او که بد لیکل شوی وو نو ورته وایي: مه ئې کوه، دا کار درته ښه نه دی!!

- په ایران کې د زیارتونو شمېر او په هغوی مصرف هومره دی چې د اروپا د هیڅ ملک په قصرونو هومره مصرفونه نه دي شوي، د امام رضا په قبر چې کوم مصرف شوی ښایي د نړۍ په هیڅ قصر به هومره مصرف نه وي شوی، دا په داسې حال کې چې اسلام د قبر له پخولو، د هغه په سر د ګنبدې له جوړولو او هغه ته د جومات له بڼې ورکولو نه په کلکه ممانعت کړی، پیغمبر علیه السلام په هغو یهودو او نصاراوو لعنت وایي چې د خپلو پیغمبرانو په قبرونو ئې جوماتونه جوړ کړل:

عن عائشة قالت: « قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في مرضه الذي لم يقم منه: «لَعَنَ اللهُ اليَهُودَ وَالنّصارَى اتّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»

له عائشې رضي الله عنها نه روایت شوی چې وایي: رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل هغه مرض کې چې ترې روغ نه شو وفرمایل: په یهودو او نصاراوو دې د خدای لعنت وي چې د خپلو انبیاوو قبرونه ئې جوماتونه کړل.

ایرانیانو به د خمیني په ژوند کې د ده هغه محقر کور بیا بیا په تلویزیون کې ښودو چې په جماران کې ده د اوسېدو لپاره غوره کړی وو، په دې خبري به ئې فخر کاوو چې د دوی مذهبي مشر د نړۍ د مشرانو خلاف په داسې یوه عادي او فقیرانه کور کې اوسېږي، خو د ده له مړینې وروسته ئې د ده له قبر نه داسې ستر او مجلل قصر جوړ کړ چې د امریکا سپینه مانۍ هم ورسره سیالي نه شي کولی.

هسې هم دا لوی ظلم دی چې د یوه هېواد شتمني دې په قبرونو او زیارتونو مصرف شي او هغه هم په داسې حال کې چې پنځه ملیونه وګړي ئې د کار پیدا کولو لپاره بهر ته تللي، په ملیونهاوو وړي، بې کوره او فقیر خلک لري، له دغو مظلومانو نه پیسې اخیستل او هغه په قبرونو مصرفول نه په هیڅ عقل برابر راځي، نه انساني

ترحم اجازه ورکوي او نه ئې هیڅ دین او مذهب جائز ګڼي. شیعه وو د علی رضي الله عنه، عباس علمدار او ... په نامه د دنیا په ګوټ ګوټ کي زیارتونه جوړ کړي، هر زیارت د دوی د آخوندانو لپاره د عوائدو لوی مدرک دئ، شیعه وو د هغه علی رضي الله عنه په نامه په لسهاوو جعلي زیارتونه جوړ کړي چي پیغمبر علیه السلام د حجاز د جګو او ګنبدي قبرونو د آوارولو او د ټولو قبرونو له سرونو نه د جنډو راکوزولو کار ورته سپارلی وو او د ده تر قیادت لاندي د دغو خرافاتو د ختمولو کار ترسره شو.

- له امت سره د شیعه وو بل اختلافي ټکی دا دی چي د قرآنکریم د صریح حکم په خلاف او د ټول امت د علماوو د اجماع او اتفاق خلاف په دې ټینګار کوي چي له الله پرته نور ذوات هم علم غیب درلودی شي، دا په داسي حال کي چي قرآن په پوره تأکید او صراحت سره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته فرمایي چي خلکو ته په څرګندو ټکیو کي ووایه چي زه علم غیب نه لرم، یوازي زېرى ورکوونکی او وېرووونکی یم، د الهي وحي امین او د الهي پیغام داسي وړونکی چي بې له کمښت او زیادت نه ئې خلکو ته رسوي، قرآنکریم دا هم بیانوي چي رسول الله صلی الله علیه وسلم خلکو ته اعلان کړی چي که هغه له جنت، دوزخ، ملائکو، جنیاتو، قیامت او نورو پټو امورو څخه خبري کوي او په دې اړه معلومات ورکوي، نو تاسې دا ګمان ونه کړئ چي هغه علم غیب لري، برعکس په دې اړه چي هغه څه وایي هغه وحي ده نه د ده شخصي علم او پوهه.

قرآنکریم په دې اړه فرمایي:

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ* الاعراف:۱۸۸

ووایه: د خپل ځان لپاره د ګټې او زیان مالک نه یم، مګر هغه څه چي خدای ئې وغواړي، که زه په غیب پوهېدلی نو د ځان لپاره به مي ډېره ګټه ترلاسه کوله او هیڅ تاوان به نه رارسېدو، زه د مؤمنانو ډلي ته د یوه انذار کوونکي او زېرى

ورکوونکي نه پرته بل څه نه یم.

دا آیت مورِ ته په ډېره دقیقه توګه لارښوونه کوي او یو حساس او دقیق معیار په اختیار کي راکوي او وایي: علم غیب د ګټې د ټولو مواردو د لاس ته راوړو او د تاوان له ټولو مواردو نه د ځان ژغورنې وسیله ده، ځوک چې علم غیب ولري هغه ته له هیڅ پېښې تاوان نه رسېږي، له هیڅ څه نه صدمه نه ګوري، د هیڅ دښمن په وړاندي ماتې نه خوري، په خپل ژوندکي له هیڅ خنډ او مانع سره نه مخ کېږي، په هرعمل کي بریالی وي، ځکه پوهېږي چې د ضرر او زیان موارد کوم دي، له هغو نه ځان ساتي، په دې پوهېږي چې د ګټې او منفعت عوامل او موارد کوم دی، ټول خپلوي او کار ترې اخلي، له هغه خوړو نه ډده کوي چې صحت ته ئې ضررلري، د خپل هر درد دوا پېژني، نو په دې اساس نه ناروغه کېږي، نه ئې دښمن دا فرصت موندلی شي چې پر ده غالب شي، ځکه هغه ته د غلبې عوامل او لاري چاري معلومې وي او ټول د ځان په ګټه په کار اچوي، دښمن نه شي کولی هغه زنداني کړي، له وطن نه ئې وشړي، وئې وژني، د خلکو له ملاتړ نه ئې محروم او کمزوری کړي، دا ځکه چې هغه مخکي له مخکي نه د دښمن له تصمیم نه خبرېږي او لازم تدابیر نیسي، په جګړه کي بری د هغه چا وي چې د مقابل لوري له نقشې، اهدافو، وسایلو او تاکتیک نه خبر وي، د کمزورۍ نقطې ئې ورته معلومې وي. رنځ هم د رنځ له عواملو نه د ناخبرۍ له امله پیدا کېږي، زیان او ضرر هم هغه وخت چا ته رسېږي چې د زیان عوامل او اسباب ونه پېژني. که پیغمبرانو علیهم السلام او نورو لویو شخصیتونو علم غیب درلودی نو په زندانونو کي به نه اچول کېدل، په شهادت به نه رسېدل، ماتې به ئې نه خوړله، له وطن نه به نه شړل کېدل، ملګري به ئې د دښمن په لاس نه وژل کېدل او نه به تعذیبېدل، له مشکلاتو او کړاوونو سره د هغوی مخامخ کېدل په دې دلا لت کوي چې هغوی علم غیب نه لري. قرآنکریم د الله رسول صلی الله علیه وسلم ته امر کوي چې خلکو ته ووایي چې علم غیب نه لري:

قُل لا أَقُولُ لَکمْ عِندِی خَزَائنُ اللّهِ وَ لا أَعلَمُ الْغَیْب وَ لا أَقُولُ لَکُمْ إِنی مَلَکٌ إِنْ

ووايه: زه نه درته وايم چي د الله خزانې له ما سره دي او نه په غيب پوهېږم او نه دا درته وايم چي زه فرشته يم، زه يوازي د هغه څه متابعت کوم چي راته وحي کېږي.

په داسي حال کي چي په هر څه پوه خداى چي عالم الغيب والشهاده دى، په تأکيد او مکرره توګه د قرآنکريم په متعددو آيتونو کي په څرګنده توګه وايي چي له الله نه پرته هيڅوک علم غيب نه لري، له ده نه پرته نه په آسمان کي څوک علم غيب لري او نه په زمکه کي، الله خپل پيغمبر ته امر کوي چي د خلکو ابهام او تشويش رفع کړي او دا ورته اعلان کړي چي علم غيب نه لري، هغه يوازي پيغمبر دى، هغه څه وايي چي ورته وحي شوي. اوس له دې صراحت سره سره که څوک راشي او د الله او رسول الله صلى الله عليه وسلم د قول مغايره او مخالفه ادعا وکړي او ووايي چي علم غيب لري او يا دا هڅه وکړي چي د بل چا لپاره علم غيب ثابت کړي، آيا دا ادعا دروغجنه او بې بنسټه نه ده؟ آيا دا د الله او د ده د رسول د قول د تکذيب هڅه نه ده؟

قرآنکريم د متعددو کيسو له لاري هم دا حقيقت په ګوته کوي چي پيغمبران عليهم السلام علم غيب نه لري:

د ابراهيم عليه السلام په اړه فرمايي: يوه ډله فرشتې د ښايسته ځوانانو په شکل کي د هغه کور ته راځي، هغه هرکلى ورته وايي، ځي يو خوسى ورته حلالوي، په غوړيو کي ئې وريتوي او د دوى مخي ته ئې ږدي، ناڅاپه متوجه کېږي چي مېلمانه ئې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، د وېرې احساس کوي، وايي هسي نه چي مېلمانه ئې د دښمنۍ قصد ونه لري، ځکه خو ډوډۍ نه خوري، هغه وخت معمول دا وو چي څوک به د دښمنۍ په نيت د چا کور ته ورغى نو د هغه پر دسترخان به ئې ډوډۍ نه خوړله. فرشتو چي هغه پريشانه وليد نو ورته وئې ويل: مورِ ستا د رب له لوري رالېږل شوي يو، ترڅو د اسحاق او ورپسې د يعقوب زېرى درکړو، ابراهيم عليه السلام تعجب

کوي او مېرمن ئې په حیرانتیا سره پوښتنه کوي چې دا څنګه کېدی شي چې مورِ د اولاد خاوند شو، په داسي حال کي چې زه بوډی او خاوند مي بوډا؟ ملایکو ورته وویل: آیا د الله تعالی کار ته حیران یئ او شک کوئ؟! ابراهیم علیه السلام له خپل هغه اوچت معنوي مقام سره سره له دې نه عاجز وو چې کورته راغلې فرشتې وپېژني او له دې نه هم خبر نه دی چې الله تعالی ورته زامن، اسحاق او یعقوب ورکوي او په دې هم نه پوهېږي چې دا فرشتې په زمکه کي څه مأموریت لري، پوښتنه ترې کوي: ستاسې مأموریت څه دی؟ فرشتې ورته وایې: مورِ راغلي یو دا لاندي کلی چې اوسېدونکي ئې ظالمان دي په بل مخ واړوو. ابراهیم علیه السلام ورته وایي: هلته خو لوط علیه السلام هم اوسېږي!! هغه کلی څنګه ورانوئ چې د لوط علیه السلام غوندې غوره شخصیت په کي اوسېږي؟ فرشتې وایي: مورِ د کلي اوسېدونکي پېژنو، لوط علیه السلام او اهل ته ئې نجات ورکوو، پرته له مېرمني نه ئې، مېرمن به ئې له نورو سره وروسته پاتې کېږي او له هغوی سره به یوځای هلاکېږي. ګورئ چې د ابراهیم علیه السلام په څېر ستر او باعظمته شخصیت له الله نه د اولاد تمنا کوي، تر سپین ږیرتوب پورې ئې دا تمنا ترسره نه شوه، ګمان کوي چې نور نو د دې تمنا د ترسره کېدو دوران تېر شوی، په دې خبر نه دی چې الله د ده هیله ترسره کوي، نه پوهېږي چې الله تعالی به ده ته اولاد ورکړي او کله به ئې ورکړي، خو شیعه خپل امامان عالم الغیب ګڼي، له زیارتونو نه زامن غواړي، قبرونو ته خپل لیکلي عرائض وړاندي کوي او له هغوی نه د خپلو حاجتونو د رفع کولو طمع کوي!!

له لوط علیه السلام نه حکایت کوي چې همدغه د ابراهیم علیه السلام خوا ته راغلې فرشتي په اصل کي د ده د دعا په اساس او د ده د مرستي لپاره لېږل شوي وې، خو کله چې د ده خوا ته راځي دی نه پوهېږي چې دا ملایکي دي او د ده مرستي ته راغلې دي، برعکس د دوی په راتګ سره سخت غمجن شو، دومره چې زړه ئې تنګ شو او وئې ویل: ای کاش کوم پیاوړی ملاتړ او مرستندوی مي درلودای چې د

دې مفسد او بدکار قوم د هجوم په وړاندې می له خپلو مېلمنو دفاع کړې وای!! لوط علیه السلام هغه وخت په دې پوه شو چې دا خو ملائکې دي نه ځلمیان چې فرشتو په خپله ځان ورمعرفي کړ او ورته وئې ویل مورِ فرشتې یو، ستا مرستې ته راغلې یو او مأموریت مو د دې ظالم قوم دا کلی نسکورول دی.

قرآنکریم د یعقوب علیه السلام په اړه فرمایي: زامنو ئې اراده وکړه چې خپل ورور یوسف علیه السلام له مخې نه ایسته کړي او په څاه کې ئې واچوي. خپل پلار ته راغلل او وئې ویل: پلاره! د یوسف په اړه ولې پرمورِ باور نه کوې؟ په داسې حال کې چې مورِ د هغه خیر غواړو، سبا هغه له مورِ سره ېېدیا ته ولیږه ترڅو ساعت تېري او لوبې وکړي، یعقوب علیه السلام نه پوهېږي چې زامن ئې د یوسف علیه السلام په اړه بدنیت لري، هغه ورسره لېږي، ماښام چې بېرته کور ته راګرځي، پلار ته وایي: مورِ مسابقه درلوده، سیالي مو کوله، یوسف مو د خپل سامان خوا ته پرېښی وو، لیوه راغی او هغه ئې وخوړ، دا ئې په وینو رنګ جامې، یعقوب علیه السلام له دې نه خبر نه وو او علم ئې نه درلود چې په ګران زوی ئې څه تېر شوي، له ډېره غمه ئې سترګې ړندې شوې او ترهغه د یوسف علیه السلام له حال نه خبر نه شو چې زامنو ئې له مصر نه د ده خبر راوړ.

د زکریا علیه السلام کیسه داسې کوي چې الله تعالی ئې دعا قبوله کړه، یوه فرشته ئې د زوی د زېرې لپاره ورولېږله، زکریا علیه السلام لمونځ کاوو چې فرشتې زېرې ورکړ، ده په ځواب کې ورته وویل: اې خدایه! ما ته به څنګه زوی راکوې، زه خو زوړ یم او مېرمن مي شنډه ده؟! د دې نبنه به څه وي؟ ورته وویل شول: نبنه ئې دا ده چې د زوی د تولدپه ورځو کې به دریې ورځې خبرې ونشې کړای.

قرآنکریم د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم د خوب کیسه کوي، خوب ئې ولید چې مسجدحرام ته داخل شوی او عمره ادا کوي، د همدې خوب په اساس له یو زر څلور سوه کسانو سره د مکې په لور روان شو، حدیبیه ته چې ورسېد له خندِ سره مخ شو، قریشو ئې مخه ونیوله، مکې ته د ده او د یارانو له ننوتو

او د مناسکو ترسره کولو نه ئې مخنیوی وکړ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ناچار ودریدل، له عمرې نه منصرف شو، هملته ئې د قربانۍ څاروي ذبح کړل او ټول له احرام نه ووتل او له قریشو سره د یوه تړون په اساس بېرته مدینې ته ستون شو، د رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه خوب یو کال وروسته تحقق وموند، دا جریان په دې دلالت کوي چې نه رسول الله صلی الله علیه وسلم علم غیب درلود او نه ئې یارانو رضي الله عنهم، ان تردې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل خوب د تحقق له وخت نه هم خبر نه وو.

بخاري روایت کوي چې عائشې رضي الله عنها وویل:

مَنْ حَدَّثَکَ أَنّ مُحَمّدًا صَلّی اللّه عَلَیْهِ وَسَلّمَ رَأی رَبّهُ فَقَدْ کَذَبَ وَهُوَ یَقُولُ (لَا تُدْرِکُهُ الْأَبْصَارُ) (وَ مَا کانَ لِبَشرٍ أن یُکلِّمَهُ اللّهُ إلا وَحیاً أوْ مِن وَرَاء حِجَابٍ أوْ یُرْسِلَ رَسولاً فَیُوحِیَ بِإِذْنِهِ مَا یَشاءُ) وَمَنْ حَدَّثَکَ أَنّهُ یَعلَمُ الْغَیْبَ فَقَدْ کَذَبَ وَهُوَ یَقُولُ لَا یَعْلَمُ الْغَیْبَ إِلّا اللّهُ *

که چا درته وویل چې محمد صلی الله علیه وسلم خپل رب لیدلی دی نو پوه شه چې دا شخص دروغ وایي، ځکه الله تعالی فرمایي: (سترګی ئې نه شي لیدلی)، (او هیڅ انسان لره نه ښایي چې الله ورسره تکلم وکړي مګر په وحي سره، یا د حجاب له شا نه او یا کومه فرشته ولیږي نو هغه د الله په حکم هغه څه ورته وحي کړي چې غوښتي ئې وي) او که چا درته وویل چې هغه علم غیب لري، نو دا هم دروغ وایي ځکه خدای تعالی فرمایي: له الله پرته هیڅوک په غیب نه پوهیږي.

د یوه بل اولوالعزمه پیغمبر حضرت نوح علیه السلام کیسه بیانوي او وایي: له نوح سره ئې مېرمني او زوی ملګرتیا ونه کړه او په کښتۍ کې ورسره سپاره نه شول، وروسته پاتې او په طوفان کې غرق شول، نوح علیه السلام د داسي پېښې انتظار نه درلود، د الله تعالی له وعدې نه یې انتباه دا وه چې ټوله کورنۍ به ئې ژغورل کېږي، د طوفان په وخت کې ئې خپل زوی ته بلنه ورکړه؛ خو هغه د ده خبره ونه

منله او په کښتۍ کي له سپرېدو ئې ډډه وکړه، دوی په خبرو کي وو چې د طوفان څپې ئې ترمنځ حایل شوې. کله چې کښتۍ پرغړه تم شوه، نوح علیه السلام خپل رب ته دعا وکړه او وئې ویل: لویه ربه ! زما زوی خو زما له اهل څخه دی او ستا وعده هم رښتونې ده، نو د هغه ډوبېدل یعنې څه!! خدای ورته وفرمایل: زوی دې ستا له اهل څخه نه دی، هغه ناصالح وو، د هغه څه غوښتنه را نه مه کوه چې نه پرې پوهېږې، تا له دې نه په خپلې پناه کي ساتم چې له جاهلانو څخه وې.

همداراز شیعه د قرآن د صریح او واضح نصوصو خلاف او د ټول امت د متفقه رأیې خلاف ادعا کوي چې الله تعالی خپلو خاصو بندګانو ته د کائناتو د چارو په سنبالولو، د دعاګانو قبلولو، د حاجتونو ترسره کولو او د مشکلاتو حلولو کي واک او اختیار ورکړی، دا نازولي په غیب پوهېږي، دعاګانې اوري، حاجتونه ترسره کوي او مشکلات حلوي، هرڅوک باید دوی ته او د دوی له لاري د خپلو حاجتونو د رفع کولو لپاره د دعا لاس اوچت کړي، الله تعالی یوازي هغه دعا او عبادت قبلوي چې د دغو نازولو له لاري خدای ته وړاندي شي. دا غلطه او خرافي عقیده د اسلام له اساساتو سره ټکر کوي او قرآن ئې د توحید منافي او د شرک عامل شمېري او د هغه د نفي لپاره ئې مفصل بحثونه کړي او دې ته ئې په ربوبیت کي د شرک نوم ورکړی، په ربوبیت کي شرک په دې معنی دی چې څوک د کایناتو په اداره او د امورو په سنبالولو کي ئې له خدای سره بل څوک شریک وګڼي او دا عقیده ولري چې الله تعالی د کایناتو اداره او د امورو تدبیر ئې په یوازي توګه نه کوي بلکي کارونه ئې له نورو ذواتو سره وېشلي، ځینې په خپله کوي او ځینې نور ئې هغوی ته سپارلي او هغوی ته ئې دا واک ورکړی چې د خپلې خوښې مطابق په کي تصرف وکړي. دا ډله خلک یا دا ګمان کوي چې: الله تعالی د دنیا او عالم له پیداېښت او په هغه کي د ضوابطو له وضعه کولو نه وروسته دا مخلوقات په خپل حال پرېښي دي، امور او کارونه په خپله د الهي مقدراتو او ضوابطو مطابق ترسره کېږي، ټول کارونه همداسي په خپل سر د الهي سننو مطابق روان دي، الله تعالی نه هیڅ مداخله په کي کوي او نه

دې ډول مداخلې ته څه ضرورت لیدل کېږي!! او یا دا ګمان کوي چې: خدای تعالی هم لکه د دنیوي واکمنانو په شان د خپلې پاچایۍ د چارو د ادارې او سنبالولو په خاطر هره برخه یوه چا ته سپارلې ده او په همدې برخه کې ئې همدا کس خپل نائب او د چارو (قیم) او (متصرف) منلی دی!! اوس که څوک په دې برخه کې له کوم مشکل سره مخامخ کېږي نو باید د همدې برخې قیم، وصي او متصرف ته مراجعه وکړي، له هغه مرسته وغواړي او له دې لارې خپل مشکل حل کړي، په دې معنی چې د الله تعالی دربار ته له رجوع نه مخکې باید دغو متصرفینو او قیم ذواتو ته مراجعه وشي، له دوی نه د خپلو مشکلاتو د حل غوښتنه وشي او یا له همدې لارې، د مراتبو د تسلسل مراعات سره، پوړ په پوړ پورته ولاړ شي او خپل سوال د الله در بارته وړاندې کړي، دوی وایي: که د الله تعالی د پاچایۍ دا واکمن مأمورین، هغه چې ته ئې د امورو په تدبیر او د موجوداتو په اداره کې د الله نائب او وکیل شمېرې، که دا متصرفین ستا د مشکلاتو د حل وس او توان لري، ستا فریاد اورېدی شي او ستا دعاګانې اجابت کوی شي، نو بیا څه ضرورت دی چې د مراتبو د تسلسل له مراعات نه پرته او مستقیما د الله دربار ته د مراجعې بې باکي کوې؟!! خپل حیثیت دې وپېژنه، هغه ځای ته د تلو بې ځایه هڅه مه کوه چې نه ئې اهلیت لرې او نه توان، دا خبره ومنه چې د الله تعالی دربار داسې دروازې لري چې د هر چا په وړاندې نه پرانیستل کېږي او داسې ساتونکي لري چې هرچا ته د نږدې کېدو اجازه نه ورکوي!! دې دربار ته د رسېدو لپاره وسیلې، واسطې او سفارش کوونکي ته اړتیا شته، دا واسطې او سفارش کوونکي وپېژنه، د هغوی لاس او لمن ونیسه، ترڅو د الله دربار ته لار پیدا کړې او دروازه ئې در ته پرانیستل شي، دا د الله په اړه د مشرکینو ګمان وو چې قرآن ئې په کلکه ردوی. شیعه نه یوازې له قبرونو نه مرسته غواړي بلکې د خپلو امامانو د قبرونو خوا ته هومره په تضرع او ژړا دعا کوي چې د کعبې خوا ته او په حرم کې او له الله نه د مرستې غوښتلو په وخت کې داسې تضرع او ژړا نه کوي، د الله د نامه په یادولو سره ئې په وضع کې هیڅ تغییر نه راځي خو د امامانو په یادولو

سره که ژړا نه ورځي هم نو په زور او تکلف سره ځان ژړه غونی کړي، هر کال باید د کربلا د پېښې په یاد توري جامې واغوندي او سینه ووهي، له دوی نه پوښتنه کوو چې د ماتم او سینې وهلو د دې دود دستور جواز مو له کومه کړی؟ پیغمبر علیه السلام او علی رضي الله عنه خو تر دریو ورځو زیات ماتم جائز نه ګڼي، مخ سینه په څېړو او شا په زنځیرونو وهل حرام ګڼي، تاسو دا طریقه له کومه راایستلې؟ دوی د قبرونو ښکلول، طواف، د زیارت په دروازې سترګې موښل او له مړو مرسته غوښتل خو پرېږده قبرونو ته لیکلي عرائض وړاندي کوي، د امام زمان په نامه په یوه څای کي خپلي لیکلي عریضې اچوي او بیا ئې ځواب ته انتظار کوي او کوم ټګمار آخوند د دوی ځوابونه ولیکي او په خاص ځای کي ئې واچوي او عریضه کوونکی ورشي، ځواب ترلاسه کړي او ګمان کوي چې دا د امام زمان او امام رضاء لخوا ورکړی شوی ځواب دی!! خو قرآن وایي: ستاسو عبادت باید یوازي د یوه خدای لپاره وی او دعا او استعانت مو یوازي له یوه خدای نه، له هغه پرته مه د چا عبادت کوئ او مه مرسته ترې غواړئ، الله تعالی د دعاګانو اورېدونکی او منونکی (سمیع الدعاء او مجیب الدعوات) دی، بنده ته د ده د غاړې تر رګ نه زیات ورنږدې دی، چې تاسو هرځای وئ الله درسره دی، که دوه وئ درېیم مو الله دی او که څلور وی پنځم مو الله دی، هر څه د ده په واک کي دي او د ده په اراده ترسره کېږي، غوښتنو ته هغه ځواب وایي او حاجتونه هغه ترسره کوي. قرآنکریم په (خلقت او امر) کي د ماسوی الله یعني له الله پرته د بل هرچا هر راز وندې نفي کوي او فرمایي:

يَأَيُّهَا النّاس ضرب مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنّ الّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّهِ لَن يخلُقُوا ذُبَاباً وَ لَو اجتَمَعُوا لَهُ وَ إِن يَسلُبهُمُ الذُّبَاب شيْئاً لا يَستَنقِذُوهُ مِنْهُ ضعُف الطالِب وَ الْمَطلُوب* مَا قَدَرُوا اللّهَ حَقّ قَدْرِهِ إِنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزِيزٌ * الحج: ۷۳-۷۴

اې خلکو! یو مثال راوړل کېږي، ورته غوږ شئ: بې شکه څوک چې تاسې له الله پرته خپلي مرستي ته رابولئ، یو مچ هم نه شي پیدا کولی او که دا مچ څه ترې وتښتوي نه ئې شي ترې ژغورلی، طالب او مطلوب دواړه بې وسه شول، د الله

تعالی قدر ئې لکه څنګه چې له ده سره ښایي نه دی پېژندلی، بې شکه چې الله زورور عزتمند دی.

- یعني له الله تعالی پرته چې تاسې له بل هر څه او هرکس نه مرسته وغواړئ، که دا په آسمان کې وي او که په زمکه کې، انسان وي که فرشته، ژوندی وي که مړ، یو هم نه شي کولی یوه وړه او حقیره حشره پیدا کړي او که دا حشره څه ترې وتښتوي نو د هغه د ژغورنې توان هم نه لري، نه څه شي پیدا کولی شي او نه ئې ژغورلی شي، په دې معامله کې طالب او مطلوب دواړه کمزوري او بې وسه دي، مطلوب کمزوری او بې وسه دی ځکه چې نه د کوم څیز د خلقت او پیدا کولو توان لري او نه پر نورو د حکمرانۍ او واکمنۍ قدرت ورسره شته او طالب ځکه کمزوری او ضعیف دی چې په داسې یوې بې وسه او کمزورې متکاء ئې تکیه وکړه او مرسته ئې ترې وغوښتله چې د هیڅ څه واک او توان نه لري.

همدا راز د یونس سورې په ۳ آیت کې په دې اړه وایي:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ *

بې شکه چې ستاسې رب هغه ذات دی چې آسمانونه او زمکه ئې په شپږو ورځو کې پیدا کړل، بیا ئې په عرش استوا وکړه، چارې سنبالوي، هیڅ داسې شفاعت کوونکی نشته چې د ده له اذن او اجازې پرته شفاعت وکړی شي، دا ستاسې رب دی، نو د ده عبادت وکړئ، آیاعبرت نه اخلئ .

دا مبارک آیت لاندینې مهم مطالب بیانوي:

- الله تعالی زمکه او آسمانونه په شپږو تکویني مراحلو کې پیدا کړل.
- آسمانونه او زمکه ئې له پیداېښت نه وروسته مهمل او خپلې مخې ته نه دي پرېښي، بلکې په هغه عرش ئې د ټولو موجوداتو د مالک، حاکم او واکدار په حیث استوا وکړه چې زمکه آسمانونه ترې لاندې دي. د دې پراخې هستۍ د ټولو امورو تدبیر ئې په خپل واک او اختیار کې ساتلی دی.

- هیڅوک د الله له اذن او اجازې پرته د هغه په وړاندې د شفاعت او سفارش توان او صلا حیت نه لري، هغه د دنیا د پاچایانو په شان نه دی چې د نورو سفارش او شفاعت ته اړ وي، داسې نه ده چې باید بل څوک یو مظلوم ورمعرفي کړي، بل څوک د چا د لیاقت او اهلیت په اړه معلومات ورکړي او د ده او بنده ترمنځ واسطه شي.
- هغه رب او پالونکی چې باید یوازې د هغه عبادت وکړئ او یوازې له هغه نه مرسته وغواړئ، صفات ئې دا دي: د ټولې هستۍ خالق، ستا او د ټولو مخلوقاتو رب او پالونکی دی، په عرش ئې استوا کړې، د هرڅه مالک او واکدار دی، د هستۍ د ټولو امورو د تدبیر اختیار ورسره دی، ستا او هغه ترمنځ د رابطې لپاره هیڅ وسیلې، واسطې، سفارش او شفاعت کوونکي ته ضرورت او اړتیا نشته. دا درس باید درته پند وي او د هغه په رنا کې نېغه لاره له کبرې نه بېله کړې او د الله تعالی له دربار نه پرته بل دربار ته له رجوع او پناه وړلو نه ځان وساتې.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د شیطان پاچایي

آیا کله مو په دې اړه فکر کړئ چې که چېرې د زمکې پر سر په کوم ملک باندې د شیطان واکمني وی او هلته ده د خپلې خوښې نظام او حکومت جوړ کړی وی، دا به څنګه نظام وو؟ د انسانانو له نظامونو سره به ئې څه توپیر او ورته والی وو؟ په نړۍ کې د شته نظامونو له کوم یوه سره به ورته وو؟ هلته به د ټولنې سیاسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي جوړښت څنګه وو؟ څه به حلال او جائز او څه به

حرام او ناجائز ګڼل کېدل؟ څوک به د قدرت پر ګدۍ ناست وو او څوک به په زندان کي او تر تعذیب لاندي وو؟ چا ته به د مجرم په سترګه کتل کېدل او څوک به په سمې لاري برابر، مصلح او محق ګڼل کېدو؟! کوم حزب به واکمن وو او کومه ډله به د نظام مخالفه ډله او د رټلو، شړلو او وژلو مستحقه ګڼل کېده؟؟ چا ته به ښه ویل کېدل او چا ته بد؟ د چا په تندي به د (تروریست)، (افراطي)، (اشرار)، (مفسد في الارض)، (د ترقي او تمدن مخالف) ټاپه وهل کېده او چا ته به د (شریف)، (نجیب)، (دیموکرات)، (مترقي)، (آزادي غواړي) او (مصلح) لقب ورکول کېدو؟! د غرب له موجوده نظامونو سره به د دې نظام څه توپیر وو؟

دې پوښتنې ته د ځواب لپاره باید وګورو چې شیطان څه غواړي، څه خوښوي، کوم کار او عمل ئې خوښ دی او له کوم نه کرکه لري، څوک ئې خوښیږي او له چا کرکه لري او د ځان دښمن ئې ګڼي، د شیطان د خوښي نظام کوم دی؟ آیا په غربي ټولنو کي هغه څه روان دي چې رحمن خدای ئې خوښوي او که هغه څه چې شیطان ئې غواړي؟

د اسلام او هر الهي دین له مخي (شیطان) د (شر سمبول) او د انسان او انسانیت دښمن دی، ده د انسان د پېدابښت له لومړۍ ورځې لوړه کړې چې په هر ګام کي به انسان ته په کمین کښیني، له ښي او کین اړخه به برید پرې کوي، له سمې لاري به ئې کږوي، بد څه او بد کار به ورته ښایسته کوي، د خپل انساني فطرت خلاف جګړي ته به ئې هڅوي او دا به ثابتوي چې انسان د دې وړ او مستحق نه دی چې د زمکي خلافت ئې په واک کي وي.

دین چې څه د انسان په ضرر ګڼي او هغه ئې حرام کړي، که دا د ده په ذات پوري تعلق لري او که ئې په ټولنې پوري، که د اقتصاد په برخه کي وي او که د اخلاق په برخه کي، که د ده د سیاسي او اجتماعي نظام مربوط مسئله وي او که په اعتقادي او فکري امورو پوري مربوط مسئله، شیطان نه یوازي د دې حرمت نه مني او د انسان په تاوان او ضرر ئې نه ګڼي، بلکي هغه د (خلود او دوام) موجب او د ارتقا

او تعالي باعث ګڼي، څه چې دين ته کرکجن برېښي او انسان ترې منع کوي، شيطان هغه انسان ته ښايسته کړي او د هغه په لور لاس غځولو ته ئې هڅوي.

که د غربي نظام مختلفو برخو ته لږځير شئ نو وبه ګورئ چې په دې نظام کي ټول هغه څه حلال ګڼل شوي چې هر الهي دين تحريم کړي، که د قرآن، تورات او انجيل په رڼا کي دا نظام وڅېړئ نو هغه به داسي وموميء لکه چې شيطان په سپينې مانۍ کي د جمهوري رياست پر کرسۍ ناست او د خپلي خوښي نظام ئې قائم کړی وي، په دې نظام کي ټول هغه څه روان دي چې الهي کتابونه ئې د شيطان کار ګڼي.

که شيطان ته د دې موقع په لاس ورشي چې د نړۍ په کوم ګوټ کي د خپلي خوښي ټولنه جوړه کړي او هغه نظام په کي قائم کړي چې دی ئې غواړي نو د امريکا له اوسنۍ ټولني سره به ئې هيڅ توپير نه وي، د غربي ټولنو په څېر به ئې يوه ټولنه جوړوله او سياسي، اجتماعي، نظامي پاليسي به ئې همغسي وه چې نن ئې جورج بش پلې کوي.

که وغواړو چې غربي ټولنه په څو مختصرو کرښو کي تشريح کړو او د دې ټولني د فرهنګي، سياسي، اجتماعي او اقتصادي برخو اساسي بنسټونه په ګوته کړو نو ويلي شو چې:

د غربي ټولني د اقتصادي نظام بنسټونه:

- سود چې د مظلوم او بې وزلي له اړتيا او مجبوريت نه د ګټې اخيستو وسيله ده او په ټولو الهي اديانو کي تحريم شوی، د غربي ټولني د اقتصادي نظام اساسي بنسټ دی، د غرب ټوله راکړه ورکړه او اقتصادي مناسبات په سود ولاړ دي، که د دې ټولني له بانکي سيستم او تجارتي او اقتصادي تعامل نه سود وباسئ نو دا نظام په ټپه ودرېږي او د يوه ګام مخکي اخيستو توان نه لري.
- قمار چې له زحمته پرته او د يوه حريص انسان د غولولو له لارې وړيا مال ترلاسه کول دي او د هر دين او هر عادلانه انساني قضاوت له مخي ناروا او ظالمانه عمل دی، په غرب کي نه يوازي جائز دی بلکي هم په شخصي توګه او هم په دولتي

کچه د وړيا ثروت ترلاسه کولو يوه مهمه ذريعه ده.

- احتکار چې بډای ته د مسکين او محتاج انسان د استثمار او د نورو د شتمنيو د غارت کولو موقع په لاس ورکوي، له خپلې شتمنۍ نه په استفادې سره، د خلکو د اړتيا وړ شيان په ارزانه بيه ترلاسه کوي، بازار او نرخ په خپل کنترول کي راولي، چې په بازار کي د احتکار شوو شيانو عرضه محدود او تقاضا زياته شوه او نرخونه اوچت شول، هغه ئې د خپلې خوښې په بيه بازار ته راوباسي او وړيا ګټه ترلاسه کوي، د دې ګټې عامل نه د ده زيار او زحمت دی او نه د ده هنر او حکمت، فقط خپلې شتمنۍ او د نورو اړتيا او مجبوريت دا فرصت ورکړی چې خلک غارت کړي. دا د احتکار د جواز او هغه ته د مشروعيت ورکولو په وجه ده چې د دوا په څېر ضروري شيان هم د خپل اصلي قيمت نه څو څو ځله په زياته بيه بازار ته عرضه کېږي، د دوا محتکر د دې پروا نه لري چې د ده همنوع انسان له بيماری په دې خاطر مري چې د دوا هغه بيه نه شي ورکولی چې محتکر تر اصلي بيې څو برابره زياته ټاکلې، يو مثال ئې د اېډز دوا ده، يوې امريکايي کمپنۍ هغه احتکار کړې، نورو کمپنيو ته د هغې د توليد اجازه نه ورکوي، د برازيل حکومت غواړي دا دوا په ارزانه بيه توليد او بازار ته عرضه کړي خو د امريکا حکومت ئې نه پرېږدي، که د دې دوا اصلي بيه يو ډالر وي نو امريکايي کمپنۍ ئې په سل ډالره بازار ته وړاندي کوي. د کمپيوټر هغه يوه سې دې چې په پاکسان کي توليد کېږي په بازار کي په اته کلداړې ترلاسه کېدی شي خو همدا سي دې د مايکروسافټ امريکايي کمپنۍ په پنځوس برابره بيې په څلور سوه کلداړې خرڅوي.

- غولوونکي تجارتي اعلانات او د ښځو له ښايست، جالب غږ او هڅوونکو حرکاتو نه د خلکو د راماتولو او د مشتريانو د جلبولو لپاره استفاده.

- د وسلو د خرڅلاو بازارونه لټول او جوړول او په نورو ملکونو کي د دې لپاره د جګړو اورونه بلول

- د خپلو توليداتو لپاره مارکيټونه لټول او د دې لپاره هم سوړ او هم تود جنګ

ضروري ګڼل.

- د پيسو د لاس ته راوړو لپاره هر کار جائز ګڼل، حتی د خپل عفت عرضه کول او د فحاشي داسي رسمي او بربنډ ځايونه جوړول چي دولت ته ټکس ورکوي او دغو ګنده مرکزونو ته د دې اجازه ورکول چي د مشتريانو د پيدا کولو او راماتولو لپاره داسي ټلويزيوني خپرونې وکړي چي د فحش کار په پوره وقاحت کي بربنډ ښيي.

د غربي ټولني د سياسي او اجتماعي نظام بنسټونه دا دي:

- سپين پوستې لوړ نژاد ګڼل
- د بډايانو واکمني
- طبقاتي نظام
- قمار ته ورته انتخابات
- د قدرت ترلاسه کولو سوړ جنګ او د خپل حريف د ماتولو د هري هڅې جواز، د وسلې له کارولو پرته،
- د هغې ډلې بريا چي مالي امکانات او تبليغاتي وسايل ئې تر نورو زيات وي.

د غربي ټولني فرهنګي بنسټونه دا دي:

- آزاد جنسي روابط او ټول هغه اخلاقي او مذهبي حدود او ضوابط ماتول چي جنسي روابط تنظيموي او د قانون په حدودو کي ئې محدودوی.
- شراب، قمار، موسيقي او نڅا
- لوبې، نه د روغتيا لپاره او نه د ټولو لپاره، دا هم د بډايانو په لاس کي په تجارتي وسيلې بدل شوی، لوبغاړي اخيستل کېږي او د لوبو په تماشا پيسې ترلاسه کوي. لوبو، نڅا او سندرو هومره عموميت موندلی چي دا د قرآن له وينا سره سم د دوی په دين او مذهب بدل شوی. اتخذوا دينهم لهوا و لعبا

د غربي ټولني ديني او مذهبي جوړښت:

- په خرافاتو باور

- عیسی خدای او د خدای زوی ګڼل
- د عیسی ویني د ده د منونکو د معافي ذریعه بلل
- د عبادت څو مسخره او خندوونکي شکلیات
- خدای له انسان سره تشبیه کول، دا اعتقاد چې خدای انسان خپل صورت ته ورته پیدا کړی، له خټې ئې د ده مجسمه جوړه کړې، بیا ئې په اور ایښې چې پخه شي، بیا ئې د خپلې روح یوه برخه په کې پو کړې
- مذهبي موسیقي
- د مذهب په نامه څو مسخره حرکات
- د خدای په ځای د شخصیتونو لمانځنه
- د خدای او بنده تر منځ په واسطې او وسیلې باور
- په هغو مسخره وړاند وینو باور چې د تورات او انجیل په نامه کتابونو کې راغلې
- کشیش د خدای استازی ګڼل، د خدای برخه ده ته سپارل، د جنت اسناد له ده نه په پیسو پېرل او د کلیسا په لکهاوو مفت خورو کشیشانو او راهبانو ته د مرفه او آرام بې زحمته ژوند اسباب برابرول
- د عیسی علیه السلام بیا راتلو او په ټولې نړۍ د مسیحیانو واکمنۍ ته انتظار درلودل.

که د غربي نظام هره برخه د قرآن په رڼا کې وڅېړئ او د شیطان او شیطاني کړو وړو په اړه چې قرآن څه ویلي، د هغوی په خوا کې ئې کېږدئ وبه ګورئ چې په غربي نظامونو کې ټول هغه څه راغونډ شوي چې هر الهي دین شیطان ته منسوب کړي.

حکمتیار

اوس بايد جاسوسۍ ته نوی تعريف راپيدا کړو!!

کله چي افغانانو د راډيوګانو په څپو کي د کرزي دا وينا واورېده چي دوه لوړ پوړي مسئولين ئې د جاسوسۍ په تور ايستلي، ډېرو کټ کټ وخندل او دا ئې يوه بله خندوونکي ډرامه وګڼله، ځينو له ځان سره ويل: اوس بايد جاسوسۍ ته نوی تعريف راپيدا کړو!! او ځينو نورو بيا دا هم د امريکايانو په وينا او د تبليغاتو په موخه يوه خبره ګڼله، چي هدف ئې د پارلمان غړي تر اغېز لاندي نيول او په راتلونکي کابينه کي د رد او بدل لپاره د لاري اوارول دي!!

مخکي به هغه چا ته جاسوس ويل کېدل چي د بل هېواد لپاره به ئې اطلاعات راغونډول، وړې کامرې او ټېپونه به ئې پټ له ځانه سره ګرځول، د نظام د پلويانو او مخالفينو غږونه به ئې ثبتول، د خاصو خاصو ځايونو عکسونه به ئې اخيستل او دا به ئې په پټه سفارت ته رسول. دا کس به ئې د مخبر په نامه يادااوو، خلکو به په ډېر بد نظر ورته کتل، سپک او ذليل به ئې ګانو او د سختې سزا وړ، که به د چا دا پټ ارتباط له کوم خارجي سفارت سره کشف شو او له ټېپ او کامرې سره به ونيول شو نو دی او ټوله کورنۍ، دوستان او ملګري به ئې له يوې خوا د حکومت له لوري له سختو کړاوونو سره مخامخ شول او له بلي خوا به ئې په ولس کي خپل حيثيت او اعتبار له لاسه ورکړ. خو د جاسوس او مخبر دا تعريف ورو ورو بدل شو، داسي کسان راپيدا شول چي ټېپونه او کامرې به ئې څرګندي له ځان سره ګرځولې، د نظام د پلويانو او مخالفينو ويناوې به ئې ثبتولې، د هرځای عکسونه او فيلمونه به ئې اخيستل، خپل هېواد ته به ئې لېږل، په ورځپاڼو، راډيوګانو او تلويزيونونو کي به ئې خپرول، بي بي سي او امريکا غږ به همدغه کسان د خبريال په ځای د مخبر په نامه يادول او د دوی له لوري لېږل شوي راپورونه به ئې په دې صيغه خپرول چي: زمونږ مخبر له فلاني

هېواده دا راپور رالېږلی!! خو دا مخبران به نه یوازي د مخکي په څېر سپک او ذلیل نه ګڼل کېدل، بلکي ډېرو مخصوصاً سیاسي شخصیتونو به په ډېره درنه سترګه ورته کتل او حتی خپل حیثیت او اعتبار به ئې د دوی د ښو راپورونو مرهون ګانو!! که څه هم دوی همغه کار کاوو چي مخکني مخبرانو به کاوو. بیا خلکو ولیدل چي د پردیو په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان خپل مخالفین پردیو ته په جاسوسۍ متهموي، شاه شجاع به له یوې خوا هغه کسان جاسوسان ګڼل چي د انګرېزانو او د انګرېزانو په لاس د تپل شوي رژیم په خلاف ئې مبارزه کوله او له بلي خوا به ئې هغه کسان هم جاسوسان ګڼل چي د ده له موافقې پرته به ئې له انګرېزانو سره اړیکي ساتلي، له دغو به ئې وېره تر هغو نورو زیاته وه، په دې خاطر چي داسي نه انګرېزان د ده په ځای هغه بل انتخاب نه کړي. ببرک کار مل، خپل سیال امین د سي آي اې جاسوس ګانو او د دې هڅه ئې کوله چي مسکو په دې خبره قانع کړي، دا په داسي حال کي چي امین کمونیزم ته تر ده ډېر مخلص او د کمونیزم ضد ځواکونو په ځپلو کي تر ده ډېر بې رحمه او قسي القلب وو او په داسي حال کي چي امین د خپل ژوند په وروستیو شېبو او یوازي هغه وخت د پاکستان له لارې له نورو سره د تماس هڅه وکړه چي پوه شو روسان ئې له منځه وړي، پیغام ئې اسلام آباد ته ورسېدو خو لا ئې ځواب نه وو ترلاسه کړی چي د روسانو په لاس ووژل شو. دا دی اوس کرزی پرته له دې چي د چا نوم واخلي وایي چي دوه لوړ پوړي چارواکي ئې د جاسوسۍ په جرم له خپلو دندو ګوښه کړي!! له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چي دا جاسوسان څوک وو؟ څه کار ئې کاوو؟ کوم اطلاعات ئې راغونډول؟ د دې نظام څه د چا له نظره پټ دي چي جاسوسان ئې معلوم کړي او اړوند هېوادونو ته ئې مخابره کړي؟ په سلهاوو خبریالان له خپلو ټیپونو، کامرو او سټلایټ ټیلفونونو سره، د خیریه مؤسسو ترنامه لاندي دوه نیم زره هغه مؤسسې چي د بهرنیو لپاره کار کوي او په زرهاوو مأمورین لري، دېرش زره بهرني فوځونه، د ګڼ شمېر ملکونو هغه راډیوګانې، تلویزیونونه چي د افغانستان د ننه نشرات کوي، په سلهاوو ورځ پانې او

مجلې چې مصارف ئې همدغه ملکونه او د دوی استخباراتي ادارې ورکوي او د دوی په ګټه تبلیغات کوي، په کابینه کي هغه وزیران چې دوه تابعیته لري او په دې خاطر تر کابېنې رسېدلي چې په بهرنیو ملکونو پورې تړلي دي او له دې پرته بل هیڅ امتیاز نه لري، چا ته له مسکو سره د تړاو په خاطر وزارتونه ورکړی شوي او چا ته له لندن، واشنګټن، پاریس، بن، تهران او اسلام آباد سره، په بن کي جوړ شوي حکومت کي هغو ډلو ته په حکومت کي برخه ورکړی شوه چې په دوه جمع شپږ هېوادو پورې تړلې وې، (دوه جمع شپږ د دې لپاره لیکم چې اصلي وېش د دوو مشرانو تر منځ شوی، شپږ کشران د دوی ضمایم او په دوی پورې تړلي وو)، کومو ملکونو چې په بن کي دا حکومت جوړ کړ هغوی خپل خپل کسان او خپلي خپلي ډلي په دې حکومت کي شاملي کړې او په داسي حال کي چې د دې حکومت د جمهور رئیس شخصي امنیت، حتی د ارګ د ننه هم امریکایي کوماندو ساتي او جومات ته د ننوتو په وخت کي هم هغوی له خپلو ناولو بوټونو سره ننوځې او سپي ئې د جومات په دروازه کي خلک لټوي... نو په دې صورت کي به جاسوس څوک وي او څه کار به کوي او کوم معلومات به د کوم هېواد لپاره راغونډوي؟!!

له وزیرانو نه چې څوک په خپله خوښه لري شوي او یا احیاناً کرزي لري کړي، فهیم، قانوني، جلالي، محقق، اشرف غنی احمد زی، رمضان زاده، انوري او کاظمي ... چې ځینې ئې د هغو هېوادو لخوا حمایه کېږي چې د روسیې تر مشرۍ لاندې ائتلاف کي شامل دي او ځینې ئې د امریکا تر مشرۍ لاندې ائتلاف پورې، کرزی دا جرأت نه شي کولی چې د لومړۍ ډلې په خلاف داسي وینا وکړي او هغوی جاسوس وګڼي، هغه په دې ائتلاف پورې د تړلو ډلو په وړاندې ځان ډېر ضعیف او کمزوری ګڼي او دا بې باکي هیڅکله نه کوي چې د دوی غصه راوپاروي، له وضعیته هم معلومېږي او د نیویارک ټایمز له هغه نشر شوي راپور نه هم چې د لري شوو جاسوسانو په اړه ئې خپور کړی، چې له دغو دوو کسانو څخه د کرزي هدف احمد علی جلالي او اشرف غني احمدزی دي، په راپور کي هم د دغو دواړو نومونه

اخیستل شوي!! او د دې وجه له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې یا دوی دواړو امریکایي مقاماتو ته د کرزي په اړه ویلي چې کمزوری دی، د هېواد له اداري عاجز دی، د شمالي ټلوالې په وړاندي ډېر خاضع او خاشع دی او امتیازات ورکوي او یا دا چې امریکایانو تر کرزي په جلالي ډېر حساب کاوو، غوښتل ئې هغه د دفاع وزیر وټاکل شي او حتی هغه ئې د کرزي ځای ناستی ګانو!!

افغانستان خو اوس د امریکا په داسي مستعمرې بدل شوی چې خپل سفیر هم د خلیلزاد په څېر داسي یو افغان ټاکي چې هم د امریکا د دفاع وزارت، هم د خارجه وزارت او هم د سي آی اې مامور او غړی پاتې شوی، مېرمن ئې د یوې مسیحي مؤسسې داسي فعاله غړې چې امریکا ته د اسلام ضد هڅو کي مشورې ورکوي، خلیلزاد یوازي سفیر نه وو بلکي د بش خاص استازی او حتی په افغانستان کي د امریکا وای سرا او اصلي واکمن او جمهور رئیس وو، کرزی هم د ده په مرسته او مشوره جمهور رئیس وټاکلی شو، دا ځکه چې دی او کرزی د یونیکال په امریکایي کمپنۍ کي مامورین پاتې شوي وو، ملګرتیا ئې له همغه وخته پیل شوې وه!! نه پوهېږو په دې حالت کي به د کرزي د معیارونو له مخي جاسوس څوک وي؟!!

مورِ هغو افغانانو ته هم حیران یو چې وایي: که هر څه وي کرزی یو پښتون دی، پښتانه دې ته اړ دي چې د شمال فاشست او سکترستي ټلوالې په مقابل کي به ئې مرسته کوي!! دوی ته څو عرایض لرو:

- لومړی دا چې کرزی د شمالي ټلوالې د مقابلې توان او جرأت نه لري، له جلالي سره د ده د مخالفت یوه وجه دا وه چې هغه غوښتل د دې ټلوالې د اوسني تسلط او برلاسۍ مخه ونیسي، خو ده ورسره نه منله. د تورن اسمعیل او امان الله تر منځ نښته وشوه، کرزي امان الله وراټو او تورن اسمعیل ئې د وزارت لپاره له هراته کابل ته راووست، دا په داسي حال کي چې نور نو د هرات، بادغیس او فراه مظلوم پښتانه د ده په خلاف قیام ته اړ شوي وو او ده ته نور په هغې سیمې د مطلقه حکومت مجال نه وو پاتې.

- که دا نن کرزی یا په خپل مرګ ومري یا په کومي چاودنې کي مړ شي او یا د بیماریٍ په وجه له صحنې ووځي، ما ته ووایئ چې د ده ځای ناستی به څوک وي، د ده لومړی معاون او دوهم معاون که د پارلمان رئیس؟؟ او که امریکایان ووځي نو قدرت به د چا په لاس کي پرېوځي؟!! د دفاع وزارت، داخله وزارت، خارجه وزارت او د امنیت په چارو کي مهم او حساس پستونه د چا په لاس کي دي؟!!
- اسلام خو مورِ ته د دې اجازه نه راکوي چې د ژبني تعصباتو په وجه د هغه چا ملګرتیا وکړو چې د اسلام د دښمنانو ملګری وي، دا تاسو ولي پرون د نجیب، ترکي او امین په ضد جنګېدئ او د دوی په خلاف جنګ کي تر ټولو قومونو مخکي وئ، په سلو کي نوي مهاجرین ستاسو وو او په سلو کي اتیا شهیدان او زخمیان ستاسو!!
- دا نن خو د کرزي حامي امریکایان او انګرېزان یوازي ستاسو په سیمو کي عملیات کوي، ستاسو پر کورونو او کلیو بمونه وروي، ټول جنګ ئې ستاسو په ضد دی، په سلو کي اته نوي بندیان پښتانه دي، په سلو کي سل عملیات د پښتنو په سیمو کي او د پښتنو د ځپلو، وژلو، نیولو او سپکولو لپاره ترسره کېږي، خو کرزی په دې بې رحمانه بمباریو د اعتراض جرأت هم نه شي کولی!! نن خو هماغه انګرېزان ستاسو پر ملک حکومت کوي چې ستاسو پلرونه ورسره جنګېدلي وو، هماغه چې پښتانه ئې په دوو برخو ووېشل او د ډیورند ظالمانه کرښه ئې د دوی ترمنځ تېره کړه او په دې سره ئې هم د دې لوري په پښتنو نور مسلط کړل او هم د هغه لوري په مظلومو پښتنو. نه پوهېږو چې تاسو د دې لاس پوځي نظام له ملاتړه د کومي دنیوي ښېګړې طمع لرئ او که د اخروي ښېګړې؟!! افسوس د هغه ناپوه انسان په حال چې د خپل زاړه او کینه کښ دښمن له لاس پوځي نه د خیر طمع کوي!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

ايرانيانو ته څو مشورې

په پېښور کي د ايران کنسل ويلي چي امريکايان دې په ايران د افغانستان او عراق گمان نه کوي!! موږ په داسي حال کي چي دعا کوو ايران د افغانستان او عراق په برخليک اخته نه شي، امريکا پرې حمله ونه کړي او د ايران گاونډيان ئې په دې بريد کي ملگرتيا ونه کړي او الله تعالی ايرانيانو ته دا همت ورکړي چي د امريکايانو گواښونو ته سر ټيټ نه کړي، تسليم نه شي، د خپل عزت او خپلواکۍ سودا ونه کړي، موږ په ايران او هر اسلامي هېواد باندي بريد داسي گڼو لکه پر افغانستان او عراق بريد، په ايران مو دومره زړه سوزېږي لکه په عراق، په دې هم خفه کېږو چي په ايران بريد وشي او په دې هم چي ايران له اتمي ټيکنالوژۍ نه د استفادې له جائز حقه محروم کړی شي، خو ايرانيانو ته د يوه خواخوږې گاونډي په حيث څو سپينې خبرې لرو:

ای کاش تاسو پر افغانستان او عراق د حملې په وخت کي دا فکر کړی وی چي کېدی شي په دې دوو گاونډيو هېوادو د صليبي ځواکونو بريد، په ايران د بريد مقدمه شي او د کابل او بغداد نيونه به امريکايان هومره تشجيع کړي چي په نورو به هم بريد ته زړه ښه کړي، ای کاش ستاسو ځينو مشرانو د ايمان او عقيدې خلاف او د خپلو ملي گټو خلاف، د کابل او بغداد په نيولو کي د امريکايي اشغالگرانو مرسته نه وی کړې، ايران پلوه عراقي او افغاني شيعه ډلو ته ئې نه وی ويلي چي امريکايانو ته تسليم شئ او د دوی تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد وجنگېږئ!! که ئې دا

بريدونه غندلی نه شوی نو لږ تر لږه له صليبي ځواکونو سره د ملګرتيا په ځای به ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت به پاتې شوي وی. متأسفانه داسي ونه شول، تاسو لومړی د افغانستان په نيولو کي د صليبي ځواکونو مرسته او ملګرتيا وکړه او بيا مو د عراق په نيولو کي دا غلطي تکرار کړه، دا کار مو په پټه هم ونه کړ بلکي په څرګنده او په داسي بڼې کي چې په دې مو افتخار کاوو او د خاتمي او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ايران مرسته نه وی نو امريکا دومره ژر او په داسي آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نيولی!! رفسنجاني خو دا هم ويل چې له امريکا سره داسي ملګرتيا ته مورږ په هر ځای کي تيار يو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کي نه بلکي د جمعې لمانځه په خطبو کي کوله!! حقيقت دا دی چې که له امريکايانو سره ستاسو پټه او څرګنده مرسته نه وی نو نه ئې کابل نيولی شو او نه بغداد. مورږ له رفسنجاني او خاتمي سره په دې خبري کي اتفاق کوو، خو د دې تر څنګ په ټولو هغو کسانو، حکومتونو او ډلو لعنت وايو چې د افغانستان او عراق په نيولو کي ئې د امريکايانو مرسته او ملګرتيا کړې!! او په دې عقيده يو چې دوی نه ايمان لري، نه همت او مېړانه او نه بصيرت او عقل!!

تاسو ته خو دا په کار وه چې نن مو د افغانانو او عراقيانو د سر دعا کولی، د دوی ايمان، همت، عزم او د قربانۍ جذبې ته مو د ارادت سر ټيټولی، چې دا وحشي ځواک ئې دلته تم کړی او په تاسو او نورو هېوادو ئې د دوی د برید مخه نيولې. د افغانستان او عراق زړه ور او با ايمانه مجاهدين په داسي حال کي د دښمن مخي ته په مېړانه ودرېدلي، مقاومت کوي، قربانۍ ورکوي چې نه يوازي د اسلامي نړۍ ټولو بې همتو او منافقو واکمنانو يوازي پرېښي بلکي ډېر ئې د دوی په ضد له دښمن سره ملګري شوي!! افغانانو او عراقيانو ته بايد هر باايمانه ايراني سلام وکړي، ځان او خپل قوم د دوی پوروړی وګڼي، د دوی د عظمت په وړاندي سر ټيټ کړي او دا خبره په جګ غږ وکړي چې که د دوی مقاومت او سر شيندنې نه وی نو نن به په دمشق او تهران کي هم د امريکايانو بيرغونه رپېدل. چې د بغداد له نيولو وروسته د خميني

لمسی امریکایانو ته پر ایران د حملې بلنه ورکوي او وایي چې همدا ئې وخت دی چې د ایران ولس د مستبدینو له منګولو آزاد شي او په دې هېواد کې هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راشي، نو د ایراني لیبرالانو به څه حال وو او پر ایران د امریکایانو برید ته به څومره لېوال ول؟!!

متأسفانه د ځینو ایرانیانو په زړه او دماغ له سنیانو او پښتنو سره د کینې او عناد شیطان سپور دی، د دوی په ضد له یهودانو او کمونستانو سره هم له ملګرتیا ډډه نه کوي!! دغو متعصبو کړیو د روسانو له وتلو مخکې د دې لپاره له مسکو سره لاس یو کړ چې په کابل کې د مجاهدینو حکومت جوړ نه شي. د نجیب مرسته ئې وکړه، په مشهد کې ئې هغه استقبال کړ او د ملګرتیا معاهده ئې ورسره امضا کړه. د روسانو او شورای نظار تر منځ د اوربند او د حزب اسلامي په ضد د دواړو د ګډ جنګ معاهده هم د دوی په وساطت رامنځ ته شوه، شیعه ډلو ته دوی امر وکړ چې په بامیانو کې د مجاهدینو د کاروانونو مخه ونیسئ، په بامیانو کې چې د شمال د مجاهدینو په کاروانونو کوم بریدونه شوي ښایي مجاهدین ئې هیڅکله هېر نه کړي او ښایي د طالبانو په وخت کې د بامیانو د جګړو او مرګ ژوبلې یوه لویه وجه هغه تېر ظلمونه، د مجاهینو مخنیوی او د دوی په کاروانونو بریدونه وي.

دوی د پرچمیانو، شورای نظار، دوستم او حزب وحدت تر منځ د جبل السراج معاهده رامنځ ته کړه، کومه چې د خونړیو پېښو اصلي لامل شوه. د جبل السراج له معاهدې وروسته چې ایران دغه ائتلاف ته کومي وسلې او مهمات ورکړي، د دې سلمه برخه ئې د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې افغانانو او حتی شیعه افغانانو ته نه دي ورکړي، شیعه ګانو ته ئې هم د روسانو او کمونستانو په ضد د جنګ لپاره نه ورکولې، برعکس د دې لپاره ئې ورکولې چې د سني مجاهدینو په ضد ترې کار واخلي او په بامیانو کې د دوی په کاروانونو بریدونه وکړي. د آزادۍ په جنګ کې چې د کوم قوم برخه له هیڅ سره برابره وه نو دا هغه شیعه ډلې وې چې ایران پاللې او پیسې ئې ورکولې. هغه افغاني ډلې چې د سپاه پاسدارانو په څېر به ئې برګ څادرونه

په غاړه کي اچول او روزنه ئې د ايراني افسرانو په لاس کېده او ايران ورته وسلې او پيسې ورکولې، ايراني افسرانو مخکې له روسانو سره کښېنول او ورپسې ئې له امريکايانو سره ملګرتيا ته چمتو کړل.

دا دوی وو چې د حزب اسلامي په ضد جګړو کي ئې د جبل السراج ائتلاف ته هم وسلې او پيسې ورکولې او هم ئې د دغو مفسدينو لارښوونه کوله، حتی د حزب اسلامي له مجاهدينو نه د شيندنې په نيولو کي د سپاه پاسدارانو مسلح ټولګيو مخامخ او پراخه برخه واخيسته. کومه ورځ چې د حزب اسلامي ځواکونه کابل ته ننوتل، رفسنجاني د ايران د هغه وخت جمهور رئيس په ډېره بې شرمۍ اعلان وکړ چې ايران به پر کابل باندي د حزب اسلامي تسلط هيڅکله ونه مني!!

د طالبانو په ضد جنګ کي دوی د امريکايانو کلکه ملګرتيا وکړه، د دوی فوځي افسرانو د جنرال (سردار) موسوي تر مشرۍ لاندي له هغو امريکايايي او انګرېزي افسرانو سره په تخار، پنجشير او مزار کي د قومندې ګډ مرکزونه جوړ کړي وو، د جنګ لارښوونه ئې کوله او د بي ۵۲ بمبارد طيارو ته ئې کوردينات ورکاوو، چې امريکايانو د شمالي ټلوالې د اکمال، سوق او اداري دنده ورسپارلې وه!!

د بن په خائنانه معاهدې کي د ايران ونډه هومره د افغانانو او افغانستان ضد او د صليبي ځواکونو په ګټه وه چې د امريکا او انګليس د جاسوسي شبکو مشرانو او د خارجه وزارتونو لوړ پوړو مشرانو ئې له دوی منله وکړه. په بن کي د افغانستان د اشغال سند امضا شوی او د دې سند په جوړولو او امضا کولو کي د ايران ستره ونډه وه. د بن د خائنانه معاهدې په ترڅ کي د امريکا لاس پوڅی حکومت پر افغانانو تپل شوی او د دې حکومت په جوړولو کي د دغو ايرانيانو لويه برخه وه.

دا دوی وو چې ايران پلوه افغاني او عراقي ډلو ته ئې وويل چې د امريکايانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد وجنګېږئ، دا ځکه چې هغوی سنيان دي او سنيان تر يهودانو بدتر. د سپاه بدر په نامه چې پنځلس زره شيعه عراقيان په ايران کي روزل شوي او وسلې ورکړی شوي وې، ټول د دغو ايرانيانو په وينا امريکايانو ته

تسليم شول، خپلي وسلې ئې امريکايانو ته وسپارلې او اوس د عراقي فوځ په ټولګيو کي د امريکايي افسرانو تر قومندې لاندې له سني عراقيانو سره جنګېږي. کوم کار چې شمالي ټلواله ئې په افغانستان کي کوي، عراقي شيعه ئې په عراق کي کوي او دا دواړه ئې د ايران په امر او وينا کوي!!!

د افغانانو او عربانو په نيولو او لاس ترلې دښمن ته په سپارلو کي ايراني چارواکو له پاکستاني چارواکو سره سيالي کوله، که به نن اسلام آباد وويل چې مورږ شپږ سوه کسان ونيول او امريکايانو ته مو وسپارل؛ سبا به له تهرانه دا غږ اوچت شو چې مورږ شپږ نيم سوه تروريستان ونيول او خپلو خپلو حکومتونو ته مو وسپارل!! او په دغو نيول شوو کسانو کي ډېر ئې هغه وو چې ايرانيانو ورته وېزې ورکړې وې او حتی دوی ته ئې بلنه ورکړې وه چې ايران ته راشئ مورږ درته پناه درکوو!!

له نظامې برخو علاوه په نورو برخو کي هم ايراني چارواکو د امريکايانو مرسته کړې، ايرانيان په خپلو ټولو خبرې رسنيو کي عراقي او افغاني مجاهدين د تروريستانو په نامه يادوی او د دوی په ضد ئې تبليغات تر غربيانو ډېر زهرجن دي، دغو متعصبو ايراني کړيو د افغانانو په ضد، مخصوصاً د سني علماوو په خلاف داسي کرکجن او له مسخره او دروغجنو صحنو ډک فيلمونه جوړ کړل چې امريکايانو ورته جائزې ورکړې!!

په مخکنيو صليبي جنګونو کي هم دغسي متعصبو ايرانيانو د صليبي يرغلګرو ځواکونو ملګرتيا وکړه او په اوسني صليبي جنګ کي هم ورسره ملګري شول.

کله چې افغانان د زمان شاه ترمشرۍ لاندې د ډهلي په لور وخوځېدل، تر څو د هند د مظلومو مسلمانانو مرسته وکړي او پرې نږدي چې ډهلی د انګرېزانو په لاس کي پرېوځي د ايران د هغه وخت چارواکو د انګرېزانو په اشاره پر هرات حمله وکړه او د افغانانو هغه فوځ ئې چې د هند د مسلمانانو د مرستي لپاره خوځېدلی وو، مجبور کړ چې بېرته افغانستان ته راستون شي او پر هرات د دوی برید شنډ کړي.

دغو نامردو متعصبينو دا بې مروتي هم وکړه چې غوښتل ئې ما امريکايانو ته

تسليم کړي!! زما د اخراج فيصله ئې وکړه، د امريکايانو د خوشحالولو لپاره ئې اعلان وکړ چې زما بانکي حساب ئې منجمد کړی!! افغانان پوښتنه کوي چې زما جرم له دې پرته بل څه وو چې پر خپل هېواد مي د پردیو برید غندلو او د خپل هېواد خپلواکي مي غوښتله؟!!

که نن پر ایران برید کېږي، یا بندېزونه پرې لګول کېږي او شتمنۍ ئې په غربي بانکونو کي منجمد کېږي، د دې مسئولیت به یقیناً او له شکه پرته په خپله د ایراني چارواکو په غاړه وي او دا به دوی ته د الله تعالی له لوري د دوی د غلطو سیاستونو سزا وي. مګر الله تعالی به هغه چا ته سزا نه ورکوي چې د مسلمانانو په وژلو او د اسلامي ملکونو په نیولو کي د کفري ځواکونو مرسته کوي؟!!

ایرانیانو ته زمونږ لومړۍ مشوره دا ده چې د امریکا په ځای له الله تعالی ووېرېږئ، د افغانستان او عراق په اړه په خپل غلط سیاست کي تجدید نظر وکړئ او د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلئ، دوهمه مشوره مو دا ده چې افغانان حقیر مه ګڼئ او په سپکه سترګه ورته مه ګورئ، الله تعالی به هغه څوک حتماً سپک او ذلیل کړي چې د یو نیم ملیون شهیدانو وارث قوم ته په سپکه سترګه ګوري او د دوی له دښمنانو سره لاس یو کوي.

په دې کي هیڅ شک نشته، یوازي ناپوه او بې خبره خلک به په دې کي شک کوي چې د روسانو له وتلو وروسته تر نن پورې د ایران متعصبو کړیو له افغانانو سره هومره ظلمونه او جفاوي کړې چې له روسانو وروسته هیڅ هېواد ورسره نه دي کړي!! پاکستان د امریکا په وینا له افغانانو سره دښمني کړې، خو ایرانیانو د ژبني او مذهبي تعصب او په کابل کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي په خاطر دښمني کړې، پاکستان له امریکایانو سره لاس یو کړ، خو ایراني لیبرالانو هم له روسانو او هم له امریکایانو سره د افغانانو په ضد ملګرتیا وکړه.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

له ورور حکمتیار سره د الجزیرې د خبریال مرکه

پوښتنه: په افغانستان باندې د امریکایي یرغل او د طالبانو د اسلامي امارت له نسکورېدو نه پنځه کاله تېر شول، نن د افغانانو په هېواد کې څه تېرېږي او وضعیت څنګه دی؟

ج-۱: د صلیبي ځواکونو له لورې زمونږ پر هېواد یرغل او د دوی په لاس د افغانستان له اشغاله څلور کاله شپږ میاشتې تېرېږي، په دې برید کې زمونږ کینه کښو ګاونډیانو د امریکا مرسته وکړه، مسکو او د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف ځې ملا وترله، په دې ائتلاف پورې ترلو افغاني ډلو چې د شمالي ائتلاف په نامه راغونډ شوې، د امریکایانو د زمکنیو فوځونو په څېر د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په ضد وجنګېدې او د افغانستان اشغال ځې امریکایانو ته آسانه کړ. د طالبانو حکومت ځې نسکور او په ځای ځې هغه لاس پوڅی حکومت نصب کړ چې کابینه ځې په بن کې جوړه او وزارتونه ځې په هغو ډلو ووېشل شول چې په ۶+۲ ملکونو پورې ترلې وې.

امریکایانو له خپل بریدنه یوازې یوه نتیجه ترلاسه کړې، چې هغه د طالبانو د حکومت نسکورل دي، نه ځې مقاومت وځپلی شو، نه ځې یو قوي مرکزی حکومت جوړ کړي شو، نه ځې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ځې د مخدره موادو د کر او تجارت مخه ونیولی شوه. په حقیقت کې دوی افغانستان د روسانو او ایران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د شمالي

ټلوالې په لاس کې دي. د شلو ولایاتو والیان د دې ائتلاف غړي دي، که نن امریکایان له افغانستانه ووځي نو قدرت به د دې ائتلاف په لاس کې پاتې کېږي او بیا به څو میاشتې وروسته د دې ائتلاف پایتخت د تاجکستان کولاب ته انتقالېږي. امریکایانو داسې سیاسي ډله نه درلوده چې تر دې دمخه د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې. امریکایانو د روسانو او ایران لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کې او په ډېرو مصارفو ونه شو کړی.

پوښتنه: ۲- امریکا او ملګري ئې دا ادعا کوي چې مقاومت ئې ځپلی او د مجاهدینو ډلې ئې له منځه وړې، په افغانستان کې امنیت راغلی او هغه اقتصاد ي وضعیت چې نن ئې افغانان په خپلو سترګو ګوري تر مخکې ډېر ښه دی، په دې اړه ستا تبصره څه ده، امید دی په تفصیل سره رڼا پرې واچوئ.

ج- ۲: امریکایانو په ابتداء کې دا ګمان وکړ چې د دوی په ضد مضبوط او پیاوړی مقاومت نه شي پیل کېدی، د ولس اکثریت له طالبانو سره خواخوږي نه لري، حزب اسلامي په بهر کې داسې څوک نه لري چې مرسته ئې وکړي، ګاونډیان د ایران او پاکستان په شمول د امریکایانو مرسته کوي، مخالفین ورته نیسي او لاس تړلي ئې دوی ته سپاري، نظامي اډې ئې ورکړې، خپلو پلوي ډلو ته ئې ویلي چې له امریکایانو سره لاس یو کړي او په حکومت کې برخه واخلي، د ګاونډیو له مرستو پرته نه مقاومت پیل کېدی شي او نه دوام کولی شي، ګمان ئې دا وو چې محدود مقاومت به ډېر ژر ختم شي، د همدې لپاره ئې په عراق هم برید وکړ، خو ډېر ژر متوجه شو چې اشتباه ئې کړې وه، په افغانستان کې مقاومت ورځ په ورځ ودې وکړه، له یوې سیمې بلې ته وغزېدو، د دوی په مرکزونو، قطارونو او ګزمو بریدونه زیات شول، مالي او ځاني تلفات ئې ورځ په ورځ مخ په زیاتېدو شول، په عراق کې هم د دوی انتظار دا وو چې عراقیان به ئې د ګلانو په ګډیو استقبالوي، د ناجي په سترګه به ورته ګوري، آزادي بخښونکي به ئې ګڼي او د هغه چا ملګرتیا به نه کوي چې

امریکایان اشغالګران ګڼي او د آزادۍ جنګ ته بلنه ورکوي، هلته ئې هم انګېرنه دا وه چې ګاونډي هېوادونه د ایران او سوریې په شمول د دوی ملګرتیا کوي، شیعه ډلي د ایران په وینا ورسره ملګري شوې او د دوی ترقومندې لاندې جنګ ته تیارې دي. خو ژر پوه شول چې اشتباه ئې کړې، ونه شو توانېدی چې د مقاومت د پیل کېدو او ورځ په ورځ ودي مخه ونیسي، نن نن په افغانستان او عراق کي حالت تر بل هر وخت زیات د دوی په تاوان او د دوی د انتظار خلاف دی.

دا سمه ده چې د شمالي ائتلاف د اقتدار په دوران کي د خلکو اقتصادي حالت ډېر خراب وو، حکومت د بې اعتباره پیسو په بې دریغه چاپولو سره خپل پراخ جنګي مصارف برابرول او په دې سره ئې عام ولس له سختو اقتصادي ستونزو سره مخامخ کړي وو، د شمالي ائتلاف بهرنیو حامیانو یوازي وسلې ورکولې، هغه هم اکثراً د قیمت په مقابل کي، ایران ورسره مالي مرستي کولې خو هغه هم دومره نه وې چې د دوی ټول جنګي مصارف پوره کړي. د طالبانو په راتلو سره د ولس اقتصادي وضعیت لازیات خراب شو، د دوی د اقتدار په وخت کي خو د جنګ د تشدید تر څنګ قحطي او وچکالي هم خپل سپېره وزر پر افغانانو وغوړاوو. خو د امریکایانو په راتلو سره په دې وضعیت کي د پام وړ تبدیلي نه ده راغلې، د محدود شمېر کسانو حالت ښه شوی، دا هغه کسان دي چې پردیو ته کار کوي، یا په فوځ او پولیس کي استخدام شوي او د پردیو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي او یا په هغو انجیوګانو کي استخدام شوي چې تنصیري فعالیتونه لري او افغانان مسیحیت ته رابلي او اخلاقي فساد خوروي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زمور په حساب نشر ته سپاري دا یا د دوی نظامي مصارف دي، یا ئې خپل نظامی پرسونل او مشاورینو ته ورکوي، یا ئې هغو مؤسساتو او انجیوګانو ته چې مسیحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې دیني او اخلاقي فساد خوروي، خو تاسو ته معلومه ده چې د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم

د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چې د مجاهدینو په ضد د افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسي کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومې فابریکې مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو زمکو د آبادولو.

۳- اورو چې د افغانستان ګاونډي په دې هېواد کې د فتنو، شخړو، عدم استقرار او بې امنیو په راولاړولو کې لوی لاس لري او له اشغال ګرانو سره ئې د افغانستان په نیولو کې مرسته وکړه، تاسو په دې اړه څه وایئ؟ آیا دا خبرې صحیح دي؟

ج-۳ حقیقت دا دی چې د ګاونډیو مخصوصاً پاکستان او ایران له مرستې پرته امریکایان په دې نه توانېدل چې افغانستان او عراق دومره ژر او په آسانۍ سره ونیسي او تر اوسه دلته پاتې شي، که دوی د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایي اشغالګرانو مرسته نه وی کړې، ایران پلوه عراقي او افغاني شیعه ډلو ته ئې نه وی ویلي چې امریکایانو ته تسلیم شئ او د دوی تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ!! که ئې نور څه نه شوی کولی نو لږ تر لږه له صلیبي ځواکونو سره د ملګرتیا په ځای ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت پاتې شوي وی، امریکا به په آسانۍ خپلو ناولو موخو ته نه رسېده، متأسفانه داسي ونه شول، دوی لومړی د افغانستان په نیولو کې د صلیبي ځواکونو مرسته او ملګرتیا وکړه او بیا ئې د عراق په نیولو کې دا غلطي تکرار کړه، دا کار ئې په پټه هم ونه کړ بلکې په څرګنده او په داسي بڼې کې چې په دې سترې ګناه او تاریخي غلطۍ ئې افتخار کاوو، پروېز مشرف خو پرېږده د خاتمې او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ایران مرسته نه وی نو امریکا دومره ژر او په داسي آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! رفسنجاني خو دا هم ویل چې له امریکا سره داسي ملګرتیا ته مور په هر ځای کې تیار یو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کې نه بلکې د جمعې لمانځه په خطبو کې کوله!! حقیقت دا دی چې که له امریکایانو سره د ګاونډیو پټه او څرګنده

مرسته نه وی نو نه ئې کابل نیولی شو او نه بغداد.

۴-امریکا او ملګري ملتونه ګمان کوي چې افغانستان د تروریزم او د ترهګرو عملیاتو په مرکز او د مخدره موادو د تجارت په اډې بدل شوی، دا ادعا څومره حقیقت لري؟ او آیا امریکا د مخدره موادو په خورېدو او انتشار کې لاس لري؟

ج-۴: افغانستان ته د امریکایانو له راتلو وروسته د مخدره موادو کښت او تجارت څو برابره زیات شو، په دې کې نه یوازې هغه افغاني چارواکي لاس لري چې اوس د امریکایانو ملګري دي بلکې د دوی خپل ملکي او نظامي پرسونل په پراخه پیمانه په دې کې ککړ دي.

۵-شیخ اسامه ارو پایانو او امریکایانو ته د اوربند وړاندیزونه وکړل، خو په دې شرط چې دوی به د فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو له مرستې لاس اخلي، دې وړاندیزونو ته په کومه سترګه ګورئ؟

ج-۵: د شیخ اسامة بن لادن وړاندیز حکیمانه او معقول وړاندیز وو، په کار ده چې مورږ وخت په وخت نړیوالو ته دا حقیقت ثابت او څرګند کړو چې امریکایان او د دوی اروپایي اتڼیوالان د جګړې د دوام اصلي عاملین دي، د فلسطین، افغانستان ، عراق او د مسلمانانو په ضد د ټولو روانو جګړو د پیل او دوام سبب دوی دي، دوی دا هڅه کوي چې په اسلامي هېوادو مخامخ او د خپلو لاس پوڅو په لاس حکومت وکړي، شتمنۍ ئې غارت کړي او مسلمانان د خپلې خوښې اسلامي حکومتونو له لرلو د تل لپاره محروم وساتي. دا دی مسلمانان ورته د صلحې او روغې جوړې معقول وړاندیزونه کوي خو غربي استعمارګران د جنګ او اشغال په دوام ټینګار کوي.

۶آیا د اسامه او ایمن الظواهري او نورو ملګرو له احوال نه خبرېږئ؟ افغانان دوی ته په کومه سترګه ګوري او د دوی په اړه څه فکر کوي؟

ج-۶: مورږ د ټولو هغو عرب مجاهدینو مخصوصاً د شیخ اسامة بن لادن او دکتور ایمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي یو چې د روسانو په ضد جګړې کې ئې زمورږ ملګرتیا وکړه، زمورږ په څنګ کې وجنګېدل او

ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، مورږ او زمورږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هیله کوو چې الله تعالی مورږ ته د دې توفیق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په داسې یوې جګړې کې د دوی په څنګ کې برخه واخلو چې بیرغ ئې د دوی په لاس کې وي او مورږ ئې انصار وو.

۷- آیا ګمان کوئ چې په نړۍ راتلونکي کې به امریکا او ائتلافي ځواکونه له افغانستانه ووځي؟ دا خبره څومره رښتیا ده چې ائتلافي ځواکونه په مزار شریف کې له خپلې سترې اډې وتلي، آیا دا کار شوی؟

ج-۷: امریکایي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه ووځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکي مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو څلورو کلونو کې هیڅ (نه خبر) له افغانستانه وانه وړېدو، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې د (بدو خبرونو) د مسلسل اوړېدو حوصله ولري!! إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نړدې شوې، د آزادۍ او عزت رون سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوښه کړې او دا درس ئې ورکړې چې له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات یوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیک اخته کېږي. و ما ذلک علی الله بعزیز

امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخیستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د

ديموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطين کي ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کي ستاسو د آزادۍ او ديموکراسۍ مصداق.

۸- د نړۍ د ګوټ ګوټ مسلمانان چې د افغانستان او عراق د وضعيت شاهد دي، دې حملې ته د بلي صليبي جګړې په سترګه ګوري، تاسو په دې اړه څه نظر لرئ او د نړۍ مسلمانانو ته په دې ارتباط څه ويل غواړئ؟

ج-۸: د نړۍ ټول مسلمانان بايد د فلسطين، افغانستان او عراق جنګ د اسلام او صليبي ځواکونو ترمنځ جنګ وګڼي او په دې کي فعاله برخه واخلي او په دې باور وي چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سيمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمور په هېواد کي سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطين او کشمېر غميزي پای وموميږي، همداسي به د تل لپاره په اسلامۍ نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دين او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي. هېڅ مسلمان بايد په دې کي شک ونه لري چې عزت او آزادۍ ته د رسېدو يوازي يوه لار ده او هغه اعتصام بحبل الله او جهاد فی سبيل الله،

۹ـ محترم ورور انجنير حکمتيار ! تاسو په خپل مخکښ جهاد کي سترې تجربې ترلاسه کړې، همداراز الله تعالی تاسو ته د امريکايانو او د دوی د ملګرو په ضد د جهاد توفيق درکړ، هغو خلکو ته ستا نصيحت څه دی چې د جهاد اراده او تلوسه لري؟ هغه اسلامي طريقه کومه ده چې اوس او په دغو ظروفو کي ئې بايد مجاهدين غوره کړي، خاصتاً د ې ته په پام سره چې د اسلام ټول دښمنان د مسلمانانو په ضد متحد شوي، د افغانستان، عراق، فلسطين او نورو مجاهدينو ته ستا توصيې څه دي؟ آيا په افغانستان کي د مجاهدينو د يووالي په اړه مو څه کړي، مخصوصاً له طالبانو او د دوی د امير ملا محمد عمر سره د يو والي او وحدت په ارتباط؟

ج -۹: نن نن په نړيواله سطحه اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واک

کي لري چي له دې نه مخکي ئې هيڅکله نه درلودل، په لوی شمېر کي مخلص، پوه، با ايمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلميان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسيع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږی، په يوه وخت کي په ګڼ شمېر جبهو کي کار روان دی، که د دې امکاناتو يوه برخه هم د يوه مهم هدف په لوري توجيه شي نو په زړه پوري نتيجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چي په کوم هېواد کي انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې نه پرته به ئې هلي ځلي هيڅکله هغه نتيجه ورنه کړي چي انتظار ئې کوي. بايد وګوري چي په کوم ځای کي د يوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځايونو زيات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کي دا کار تر نورو ځايونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای بايد انتخاب شي او په همدې بايد ترکيز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعيت داسي ګورم چي دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کي د امريکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چي کوم امکانات شته د نړۍ په هيڅ ګوټ کي ئې نه شو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، يوه ستر ځواک ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امريکا تر هغه ډېر ضعيف ورته برېښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چريکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صليبي جنګ له افغانستان نه پيل شوی، د امت برخليک د دې جګړې په پايلو پوري تړلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو إن شاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

متأسفانه د اسلام په نامه ځيني جوړې شوې ډلي د دې په ځای چي خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجيه کړي او يا د مفسدو رژيمونو په نسکورولو کي تري استفاده وکړي برعکس په داسي فعاليتونو

کي تري استفاده کوي چي نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات یا په مذهبي نښتو کي ضایع کړي او یا د عادي خلکو په وژلو او نورو پرېوتو او بېهوده فعالیتونو کي. کله کله په همداسي فعالیتونو کي د دغو ډلو تلفات هومره زیات شي چي په دې سره یو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.

د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کي له دښمن سره (مخامخ جنګ) او د (جبهو پرانستل) نه مفید دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چي امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کي استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کي جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چي اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړیدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوڅو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چي مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کي هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چي په واک کي ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت باید داسي تنظیم کړي چي په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي.

مورږ په افغانستان کي د ټولو مجاهدینو د یووالي مسلسله هڅه کړې، مخکي هم او اوس هم او إن شاء الله دې هڅو ته به تل ادامه ورکوو، خو متأسفانه د ځینو خاصو عواملو په وجه لاتراوسه په دې نه یو موفق شوي چي ټول هغه افغانان په یوه صف کي راغونډ کړو چي په آزاد او خپلواک افغانستان کي سل په سلو کي اسلامي حکومت غواړي، په ځینو مواردو کي ګاونډیان مانع شوي، په ځینو مواردو کي حکومتونه او په ځینو کي د نورو ملکونو اسلامي ډلي او په ځینو کي د افغاني ډلو نامعقوله غوښتني او ناسمې تګلاري.

۱۰- مورِ او تاسو هغه څه اورو چې په غربي رسنیو کې د اسلام په ضد او زمورِ د ګران پیغمبر په خلاف ویل کېږي، د د ې تبلیغاتي هجوم غرض څه دی؟ آیا غرب عمداً دې کار ته ملا تړلې؟

ج-۱۰: ډېر ناپوه کسان به په دې نه پوهېږي چې د اسلام په ضد د غربي هېوادو تبلیغات د یوه پراخ صلیبي جنګ یوه برخه ده. دا نه لومړی ځل دی او نه وروستی چې زمورِ د ګران پیغمبر علیه السلام سپکاوی کوي او کارتونونه ئې خپروي، مګر دوی د سلمان رشدي په لاس دا کار ونه کړ؟ مګر د تسنیمه نسرین په لاس ئې دا کار ونه کړ؟ مګر د ګوانتانامو، ابو غریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې ئې د قرآن سپکاوی ونه کړ؟ مګر دا دوی نه دي چې د اسلامي ملکونو منافق او مفسد چارواکي دې ته اړ کوي چې په تلویزیوني خپرونو کې د اخلاق، عفت او مذهب خلاف فیلمونه خپاره کړي، بربنډې ښځې د رقص، نڅا او سندرو په حالت کې وښیي، نایټ کلبونه او کاباړې جوړې کړي او د شرابو په پیر پلور بندیزونه ختم کړي.

۱۱- په فلسطین کې له پارلماني انتخاباتو او د حماس له بریا وروسته د حماس د غورځنګ د راتلونکي په اړه څه نظر لرئ؟ د قدس د آزاد ی لپاره تر ټولو غوره لاره کومه ده؟ په انتخاباتو کې شرکت او که د جهاد ادامه؟

ج-۱۱: د حماس د ډلې بریا د دوی د جهادي تګلارو نتیجه ده، امید دی د حماس زړه ور مجاهدین خپل جهاد ته د سابق په څېر او تر مخکې زیات ادامه ورکړي، له جهاده پرته د فلسطین د آزادی لپاره بله لار نشته، که بله لار وی نو د الفتح غورځنګ به څه ترلاسه کړي وو، الفتح ته دا تش په نامه حکومت هم د حماس د قربانیو په نتیجه کې او د دې لپاره او په دې شرط ورکړی شو چې د جهادي مقاومت د ځپلو لپاره تري استفاده وکړي. إن شاء الله په افغانستان او عراق کې د امریکایانو له ماتې او له دې هېوادو له وتلو وروسته به صهیونستان هم له ټولو اشغال شوو سیمو وځي.

۱۲-تاسو د نجیب حکومت غیرا سلامي حکومت ګڼلو او د هغه په ضد جنګېدئ، د د ې حکومت د پلویانو او ملګرو په اړه مو هم دې ته ورته موقف درلود، نو اوس د هغه چا په اړه د شریعت حکم څه ګڼئ چې له امریکایانو سره ئې ملګرتیا وکړه او په دې ائتلاف او حکومت کي شامل شول او د امریکایانو ترقومندې لاندي د مجاهدینو او افغان ولس په ضد جنګېږي؟

ج-۱۲: څوک چې نن د صلیبي ځواکونو په ضد نه جنګېږي، دا یا هغه څوک دی چې پرون هم د روسانو په ضد نه دی جنګېدلی او یا هغه دی چې د روسانو په ضد جنګ ئې د ایمان او عقیدې په حکم نه وو، مګر کوم د عقل او ایمان خاوند په دې نه پوهېږي چې د صلیبي ځواکونو دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر روسانو ډېره زړه او ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې غربي استعمارګران له اسلام او مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي، دا د دوی کار وو چې اسلامي خلافت ئې تجزیه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسي لانجمنې پولې او سرحدات وټاکل چې له یوې خوا وروڼه قومونه سره بېل کړې او له بلي خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کي ئې جنګونو ته تیار کړي، دوی په دې اکتفا نه کوي چې اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملک ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، جنرالان او پاچایان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمني غارتوي، په هند باندې د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسي ووېشل چې د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چې کشمېریان او پښتانه ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دریو او کردان ئې په څلورو برخو ووېشل، دا دوی ول چې یهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطین کي ئې ځای په ځای کړل، دوه ملیونه مظلوم فلسطینیان ئې له خپلو کورونو او زمکو وشړل او یهودان ئې په کي مستقر کړل، دا اوس یهودان د دوی په زور فلسطینیان وژني او نه ئې پرېږدي چې بېرته

خپل ملک ته ستانه شي. په بوسنيا کي لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالينډي فوځ په لاس مسيحيانو ته تسليم او ټول ووژل شول.

و السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

حکمتيار

بسم الله الرحمن الرحيم

ښايي طالبان دا اشتباه ونه کړي!

په دې ورځو کي د طالبانو ځينو نطاقانو او مسئولينو له خپلو هغو مخکنيو چارواکو نه دفاع وکړه چي امريکايانو ته تسليم شوي، له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چي طالبان څنګه او ولي له خپل يوه وزير نه په داسي حال کي حمايت کوي چي هغه امريکايانو ته تسليم شوی، هره وينا او عمل ئې د طالبانو له څرګند او علني سياست سره ژور توپير لري، دی هر راز مسلحانه مقاومت محکموي او دوی په مسلحانه مقاومت ټينګار کوي، دی په امريکايي انتخاباتو کي برخه اخلي او هغوی هر راز انتخابات تحريموي، دی د کابل له حکومت سره ملګری شوی او هغوی د کابل د حکومت په هر عادي عسکر هم ډزي ضروري ګڼي!! په داسي حال کي چي د دوی دا پخوانی خارجه وزير چي د اشغال په هماغه لومړنيو شېبو کي امريکايانو ته تسليم شو او تر اوسه د دوی په خوا کي اوسېږي، مقاومت محکموي، اسامه ملامتوي، خپلو ملګرو طالبانو او ټول افغان ولس ته بلنه ورکوي چي له مقاومت نه لاس واخلي او له امريکايانو سره روغي جوړي ته راوړاندي شي، ټولي هغي خبري کوي چي امريکايان ئې خوښوي او له هري خولې ئې اورېدل غواړي او دا دی اوس

په انتخاباتو کي برخي اخيستو ته ملا تړي، خو له بلي خوا ګورو چي طالبان تل هغه ته برائت ورکوي، خپل غړی ئې ګڼي، کله وايي چي هغه بندي دی، دې خبرو ته اړ شوی، دا خبري د ده خپلي خبري نه دي او کله بيا دا وايي چي دې پخواني وزير هيڅکله نه دي ويلي چي زه د طالبانو په استازيتوب خبري کوم، مورږ هيڅوک د خبرو آترو لپاره نه دی لېږلی!! آ بله ورځ هم د طالبانو ويانډ وويل چي مورږ متوکل ته احترام لرو!! د دې معنا څه ده؟ د دوی ويانډ خو هره ورځ د مقاومت په دوام ټينګار کوي، حتی د نورو عمليات هم طالبانو ته منسوبوي، کومه خبره ئې تبليغاتي وګڼو او کومه ئې د دوی د اصلي دريځ څرګندونکې؟! ډېر خلک داسي ګمان کوي چي د د دوی د ويانډ اظهارات تبليغاتي بڼه لري، نه په حقيقت مبتني دي او نه د طالبانو د پټ او اصلي دريځ څرګندونه کوي!! د طالبانو له حمايت نه معلومېږي چي د دې پخواني وزير په اظهاراتو کي بايد د دوی اصلي خبره ولټوو، دا ممکنه نه ده چي هغه دي په خپل سر او د طالبانو له موافقې پرته امريکايانو ته تسليم شوی وي او طالبان دي د مخکني ارتباط په خاطر د ده حمايت وکړي!! دی د طالبانو د ډلي له هغو کسانو څخه دی چي د دې ډلي د راپيدا کېدو له لومړۍ ورځې ئې له امريکايانو سره ډېري نږدې اړيکي وې، ده ته په غربي مطبوعاتو کي د طالبانو د اقتدار په وخت کي هم د معتدل او غير افراطي طالب په سترګه کتل کېدل او تل به ئې په دغه نامه يادوو، پر افغانستان د برید په وخت کي ئې هم توقع دا وه چي د ده په څېر طالبان به ټول له امريکايانو سره يو ځای کېږي، د داسي کسانو شتون امريکايان دې ته هڅول چي برید وکړي او د طالبانو د ژر ماتې انتظار ولري، په يقين سره ويلی شو چي که دا کسان او له امريکايانو سره د دوی پټه ملګرتيا نه وی نو امريکايانو به نه دومره ژر حمله کړې وه او نه به ئې دومره ژر کابل نيولی وو. د طالبانو په ليکو کي د ملا خاکسار په څېر ډېر کسان داسي وو چي د کابل په سريع سقوط کي ئې د دښمن مرسته وکړه، که ده نظامي واک نه درلود او په جنګ کي ئې د امريکايانو خاصه مرسته نه شوی کولی، خو په هغو کسانو کي وو چي امريکايانو ترې د ملګرتيا انتظار

درلود، د طالبانو د اقتدار په وخت کي دغو کسانو دوه کارونه امریکایانو ته کول: طالبان داسي سیاستونو غوره کولو ته وهڅوي چي روابط ئې له امریکایانو سره لازیات مضبوط شي او له مجاهدینو سره ئې د یوځای کېدو او یووالي مخه ونیسي، اوس هم دغه ډله په نومورو دوو برخو کي په کار بوخته ده او داسي معلومېږي چي د طالبانو قیادت هم دا غوره ګڼي چي دا ډله د سابق په څېر له امریکایانو سره خپل روابط ټینګ وساتي، له پخواني وزیر نه د طالبانو د ویاند ملاتړ بل تعبیر او تفسیر نه شي درلودی. اورېدل کېږي چي د طالبانو په ډله کي د امریکایانو ملګري اوس هم دوی ته مشوره ورکوي چي له مجاهدینو سره له یووالي ډډه وکړئ او له عربو مجاهدینو سره خپل تعلقات وشلوئ، امریکایان دې ته تیار دي چي طالبانو ته په حکومت کي په زړه پوري برخه ورکړي، همغه برخه چي د طالبانو په لاس د کابل له نیول کېدو نه د مخه ورته منل شوې وه، خو طالبانو خپله ژمنه ماته کړه او په معاهدې ئې عمل ونه کړ، د دغې ډلې نوري مشورې ئې منلې خو د دوهمې مشورې په اړه دا مشکل لري چي عربان ئې د تمویل مرجع ده، که له عربانو سره تعلقات قطع کړي د تمویل او اکمالاتو بله مرجع نه لري، د طالبانو له وروستیو اظهاراتو نه دا په ډاګه معلومېږي چي که د دوی د اکمال او تمویل ستونزه حل شي نو له عربانو نه لاس اخیستل ورته ډېر آسان کار برېښي، دې وزیر خو د خپل وزارت په مهال د سعودی حکومت ته د اسامه د سپارلو ژمنه کړې وه، د ده د ژمنې په اساس ترکي الفیصل په خپلي خاصي طیارې کي کندهار ته ولاړ، پنځه ورځي هلته د دغه مقصد لپاره پاتې شو، خو د ځینو خاصو عواملو په وجه د اسامه تسلیمول وځنډېدل، یوه مهمه وجه ئې د طالبانو په لیکو کي د ټولو بهرنیو مجاهدینو د پاکستانیانو او عربانو په شمول کلک مخالفت وو، ملا عمر ته وویلی شو چي ستا اصلي جنګي ځواک دغه بهرني مجاهدین دي، که دوی ناراض شي او له جنګ نه لاس واخلي بیا خو طالبان د شمالي ائتلاف په وړاندي مقاومت نه شي کولی. که دا خبره نه وی نو همغه وخت به اسامه ترکي الفیصل ته سپارل شوی وو او له ځان سره به ئې ریاض ته وړی وو. ویل

کېږي چې طالبانو له ایران سره هم خبري پیل کړې، هیئتونه ئې ایران ته لېږلي، په دې طمع چې ایران به د دوی مرسته وکړي او د تمویل مشکل به ورته حل کړي. که څه هم د دې احتمال ډېر ډېر ضعیف دی، ایران له شیعه ډلو نه پرته له بل چا سره مرسته نه کوي، له طالبانو سره خو د مرستې سوال نه پیدا کېږي، ایران د طالبانو په ضد حتی له "شیطان بزرگ" سره لاس یو کړ، څنګه ممکن ده چې اوس به د دوی مرسته وکړي؟! که څه هم بعیده نه ده چې ایران د خاصو موخو لپاره دا کار هم وکړي!! خو متأسفانه ځینې کسان د خپل دوست او دښمن په پېژندو کې ډېرې ستونزې لري، اکثراً دوست ته د دښمن په سترګه ګوري او له دښمن نه د دوستۍ طمع ساتي او ډېر ځله د هغه چا په ضد له اصلي دښمن سره لاس یو کړي چې په اصل کې د ده دوست دی. طالبانو ته دا ویل شوي چې د اسامه نه سپارل د دې سبب شو چې له امریکایانو سره ستاسو ملګرتیا په دښمنۍ بدله شوه، که اوس هم هغه تسلیم کړئ مشکل حل کېږي، لکه څنګه چې دې پخواني په خپله اعتراف کړی چې ده د اسامه د ایستلو پلوي کوله، اوس هم ډېرو د دې خبري ملاتړ کړی، خو امریکایانو ته ئې ویلي چې اسامه اوس زمونږ په لاس کې نه دی، امریکایان هم د تحقیقیاتو په نتیجه کې په دې پوه شوي چې اسامه اوس د طالبانو په لاس کې نه دی، د همدې لپاره له طالبانو سره د روغې جوړې هڅې توندې شوې دي. دا به د طالبانو ستره او نه جبرانېدونکي اشتباه وي چې د خپلو تسلیم شوو وزیرانو په پل ګام کېږدي او اقتدار ته د بیا رسېدو په طمع له امریکایانو سره ملګري شي. طالبان باید دوه خبري له ذهنه وباسي: د طالبانو مخکنی نظام بیا راوستل او د ایران، پاکستان یا امریکا په مرسته قدرت ته رسېدل، دا دواړه خبري باید د تېر تاریخ جزء وګڼي او د تکرار طمع ئې ونه کړي. د دوی لپاره غوره لار دا ده چې له یوې خوا ولس ته اطمئنان ورکړي چې د اقتدار لپاره نه بلکې د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، حکومت به د ملت په خوښه جوړېږي او د هېواد مشر به د ولس لخوا او د آزادو اسلامي انتخاباتو له لارې غوره کېږي او له بلې خوا له هغو مجاهدینو سره یوځای شي چې

په جهاد باور لري، هم د روسانو په ضد جنګېدلي او هم د انګرېزانو او امريکايانو په ضد جنګېږي. ټول بايد په دې حقيقت پوه شي چې دا ځل به تېرې ترخې تجربې نه تکرارېږي، نه به د مسکو په خوښه څوک په افغانستان حکومت کولی شي او نه د امريکا په خوښه او نه زمونږ د دې او هغه ګاونډي د متو په زور، دا ځل به ولسي انقلاب راځي، په دې انقلاب کي به د ځوان او مؤمن نسل لويه او اساسي ونډه وي، له دې نه وروسته به نه افغان ولس په پټو سترګو د چا ملګرتيا کوي، نه به ئې په تشو شعارونو غولېږي او نه به د راتلونکي نظام په اړه بې تفاوته پاتې کېږي. هيڅوک دې دا ګمان نه کوي چې کومه سياسي، اجتماعي يا قومي ډله به د خپلي خوښي حکومت جوړوي او ټول ولس به ورته غاړه ږدي، افغان ولس له دې مرحلو تېر شو، د دغو ترخو تجربو د تکرار هر چانس د تل لپاره له منځه تللی دی.

والسلام علی من اتبع الهدی

بسم الله الرحمن الرحيم

خدايه! تا ته شکايت کوو

د دوست په جامه کي دښمن نه

افغانان له خپلو ډېرو ګاونډيو نه ګيلې لري، له چا کم له چا زيات، خو يوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کي له افغانانو سره هومره دښمني کړې چې هېرول ئې ګران دي. دا هغه ګاونډی دی چې لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس يو کړ، د شمال جهادي _ کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لاري شمالي ټلوالې ته وسلې او

پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کې په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کې، په دې کلونو کې خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلې جنګي جبهې جوړې کړې وې او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کې یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولي په افغانستان کې دا کار نه شئ کولی؟ ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. زمونږ دا ګاونډی په افغانستان کې د یهودانو حکومت منلی شي خو د پښتنو او سنیانو حکومت نه شي منلی. وروستیو پېښو همدا حقیقت ثابت کړ. زمونږ دا ګاونډی په داسې حال کې چې د امریکا په ضد به ئې شعارونه ورکول، د افغانانو په ضد له امریکایانو سره ملګری شو، شمالي ټلوالې ته ئې وویل چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د اقلیتونو لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شئ قدرت ترلاسه کړئ، پښتانه وځپئ، ټول هغه شخصیتونه او ډلې د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوئ چې پښتانه راغونډولی شي. د امریکایانو د یرغل په ورځو کې د دوی افسران د امریکایي او بریتانیائي افسرانو په خوا کې د شمالي ټلوالې د جبهاتو په تنظیم، اکمال او سوق او اداره کې اوږه په اوږه لګیا وو او ګډې کمیټې ئې جوړې کړې وې. کله چې امریکایانو له روسانو نه وغوښتل چې شمالي ټلوالې ته وسلې ولیږي او هغه دې ته تیار کړي چې د امریکا د زمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي نو د دې ګاونډي هېواد د دفاع وزیر د لومړي ځل لپاره په یوه مطبوعاتي کنفرانس کې اعلان وکړ چې مونږ له شمالي ټلوالې سره د وسلو مرسته کوو!! د امریکا هغه طیارې چې په خلیج کې د دوی له اډو او طایره وړونکو بېړیو نه الوتلې نو د همدې ګاونډي هېواد له فضاء تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، دې ګاونډي ورته دا اجازه ورکړې وه. څو ورځې خو د همدې امریکایي طیارو لپاره هغوی د افغانستان سرحد ته نږدې د خپلو مسافر وړونکو طیارو الوتنې هم متوقف کړې. دوی طالبانو او د طالبانو عربو ملګرو

ته په پټه دا پیغام لېږلی وو چې مورږ تاسو ته پناه درکوو، خو ټول هغه کسان چې په دغې وینا غولېدلي او دې هېواد ته ئې پناه وړې وه ونیول شول، ځینې د افغانستان حکومت ته وسپارل شوو او ځینې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړی شول. کوم پنځه سوه کسان چې دا ګاونډی ئې د نیولو او له خپل ملک نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللي وو.

دي ګاونډي د بن په امریکایي غونډي کې او هلته د کابل لپاره د یوه امریکایي حکومت د جوړلو په کار کې تر ټولو هېوادونو ناپاک او مضر رول ادا کړ، هومره چې امریکایان د دغه خبیث رول د ادا کولو لپاره له دې هیوا نه منله کوي او ترې غواړي چې همداسي یو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږی چې د دې لپاره ئې هم متې رابډوهلې!! هلته هم د بغداد د مخالفینو په راغونډولو کې له خپل اثر او رسوخ نه استفاده کوي او خپلو پلوي ډلو ته وایي چې له امریکایي پلوه ډلو سره یوځای شي او د بغداد په راتلونکي امریکایي حکومت کې په زړه پوري برخه ترلاسه کړي. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چې له امریکا سره د افغانستان په څېر ملګرتیا او مرستې ته تل او په هر ځای کې تیار دي!! نړۍ وال به په خپلو سترګو وګوري چې دا هېواد به د عراق په اړه همغه څه کوي چې د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاریخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چې د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کې، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد، دې هېواد تل همداسي لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چې د مسلمانانو په ضد یو بل صلیبي جنګ پیل شوی، زمورږ هېواد د امریکایي ځواکونو په لاس اشغال شوی او د عراق د نیولو لپاره تیاری روان دی، دا ګاونډی مو بیا همغه څه کوي چې په تاریخ کې ئې په وار وار کړي.

که د عراق په ضد د امریکا د ګوابښ په اړه د دې هېواد رسمي دریځ او د مسئولینو ویناوو ته لږ ځیر شو نو په آسانۍ پوهېدی شو چې د عراق په اړه څه اراده

لري او څه غواړي؟ دوی وايي: مورږ د بغداد د رژيم د ړنګولو مخالفت نه کوو، بلکي د امريکا د يو اړخيز اقدام مخالف يو!! هر عاقل انسان پوهېږي چي د دې خبري معنی دا ده چي امريکا بايد په عراق د حملې په ارتباط له دې هېواد سره تفاهم وکړي او د عراق په راتلونکي کي د دوی پلوي ډلو ته په زړه پوري برخه ورکړي، همغه څه چي په افغانستان کي ئې وکړل.

دا هېواد اوس د افغانستان د تجزيې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چي په دې ظروفو او شرائطو کي د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزيی نه پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کي لومړی د هغو لږکيو لپاره د ېهل ېهل فدرالي حکومت جوړول غواړي چي له دوی سره ژبني او مذهبي اړيکي لري او بيا له افغانستان نه د دوی د سيمو ېهلول او له ځان سره ئې يوځای کول غواړي. امريکا هم له دوی سره په دې اړه توافق لري چي زمورږ په هېواد کي فدرالي نظام رايج شي. اختلاف په دې کي دی چي امريکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټينګار کوي.

عجيبه دا ده چي دا هېواد ځان ته مسلمان هم وايي!! مورږ نه پوهېږو چي کوم ايمان او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفری ځواکونو ملګرتيا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خيانت توجيه کولی شي چي د يوه اسلامي هېواد په نيولو کي له کفري ځواکونو سره مرسته وکړي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کليو او کورونو په ورانولو کي له يرغلګرو سره ملګری شي!!

زمورږ له نظره په افغانستان د امريکايي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئوليت تر ټولو مخکي د همغو هېوادونو په غاړه دی چي شمالي ټلواله ئې له امريکا سره ملګرتيا ته اړ کړه. که دوی د امريکايانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امرکائيان هيڅکله په دې نه توانېدل چي زمورږ هېواد اشغال کړي. په دې کي هيڅ شک نشته چي د افغانانو په وژلو کي او زمورږ په هېواد کي د اسلام ضد ټولو

فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کي ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چې امریکایانو د دوی په مرسته زمورِ هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع ئې ترلاسه کړه.

مورِ د دوستۍ په جامه کي له دې دښمن نه منتقم خدای ته شکایت کوو، خدای دې مظلوم افغانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چې تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلي ګټې د افغانانو په جنګ ځپلي هېواد کي د جګړو په دوام کي لټوي او له یهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د افغانستان لپاره کوم نظام غوره ګڼو ؟

که څه هم د نظام خبره باید هلته وشي چې افغانانو خپلواکي ترلاسه کړې وي، ټول بهرني فوځونه له هېواد نه وتلي وي او افغانان د بهرني ګوابښ او تهدید نه پرته، د خپلو باورونو، اعتقاداتو او دود دستور مطابق، خپل برخه لیک وټاکلی شي او د خپلي خوښي نظام جوړ کړی شي، خو د دې لپاره چې ځینې خلک غواړي په دې پوه شي چې مورِ د هېواد لپاره څنګه نظام خوښوو، د ریاستي او پارلماني نظامونو په اړه څه نظر لرو او کوم یو د هېواد لپاره غوره ګڼو، ددوی په ځواب کي لاندي وضاحتونه ضروری ګڼو:

- د افغانانو غوښ اکثریت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قربانی ورکړی، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنیو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لاري د دوی په هېواد وتپلی شي پایله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پایله وي او فقط تر هغه به دوام کوي چې افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت تر لاسه کړي.
- افغانان اوس اسلامي نظام له غیر اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کي دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چي اوس ئې څوک په آسانۍ نه شي غولولی.
- اسلامي نظام هغه دی چي په هغه کي: اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازنې مأخذ وي، ټولي شخړی او منازعات د اسلامي شریعت په رڼا کي حل وفصل شي، چارواکي په خپلو ټولو اجرءاتو کي شریعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استازو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحیته مرجع وي. د چارواکو په واک کي صلاحیتونه او ملي شتمني امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بیعت او رأیه د نظام د مشروعیت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.

د دغو اصولو په رڼا کي مورږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چي:

- ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد، معلن او غیر اجباري بیعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدین په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر یا پټ ځای کي، له بیعت نه وروسته خلیفه شوي نه له بیعت نه مخکي، بیعت د خلیفه له انتخاب نه وروسته شکلي یا رسمي مراسم نه دي بلکه خلیفه له همدې لاري غوره کېږي، خلیفه هغه دی چي ملت ورسره بیعت وکړي، دا د کوم شخص یا کورنۍ موروثي حق نه دی چي له پلار نه زوی ته په میراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چي په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاري. هم د دې امانت د اهل تشخیص د ولس حق

او وظيفه ده او هم ئې سپارل، يوازي هغه څوک د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چې مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بيعت کړی وي. په صندوق کي رأيه اچول د بيعت ښه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بيعت په يوې وړې ټولني کي ممکن دی نه په سترې ټولني کي.

- منتخب مشر له يوې خوا په دې مکلف دی چې په ټولو چارو کي به د شريعت په نسبت التزام لري، له بلي خوا له ولس سره په مشوری مکلف دی. په اسلامي ټولني کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چې حاکم آخري مرجع وي. د قوانينو مرجع په ترتيب سره شريعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هيڅا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلي خوا قوانين صادر کړي. قضايا به د شريعت مطابق حل او فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولی الامر هم له شريعت نه د انحراف په صورت کي مستحق العزل دی او هم د استبداد، مطلق العناني او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کي.
- په دې نظام کي چارواکي د ولس مالک الرقاب او د هېواد ټولواک نه بلکي د ولس خادم او د دوی د امانتونو امين دی. فقط په هغه صورت کي او تر هغه وخته د واک امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان يعني ولس وغواړي او په امانتونو کي ئې خيانت نه وي کړی.
- هم د ده صلاحيت د شريعت په رڼا کي او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئوليتونه.
- د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کي يوازي هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمني ده ته په نورو مسلمانانو هيڅ مادي امتياز نه بخښي.
- په اسلامي ټولني کي د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئيس په ځای د خليفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وايي، دا ځکه چې په اسلامي ټولني کي مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی

وي، خلک ئې دبيعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنيو کي د ولس د استازي په توګه او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امير) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امير ترمنځ فرق همدا دی: آمر يعني امر کوونکی، حکم کونکی او امير يعني د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.

- نظام بايد داسي وي چې په ديکتاتوري او استبداد منتج نه شي. داسي نه چې واک د يوه کس يا کورنۍ په لاس کي پرېوځي نو ټولواک شي او اقتدار د دغي کورنۍ موروثي حق.
- اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني عدالت او برابرۍ مغاير. هغه اختيارات چې په سلطنتي نظام کي يوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختيارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوک دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په اړه وايي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو، يعني ځان ته ئې هغه اختيارات ورکړي وو چې يوازي له خدای سره ښايي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتياوې بيانوي:

۴. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.

۵. ځان ته ټولواک وايي او د مصر د ټولو شتمنيو مالک.

۶. هغه خلک په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاکمه طبقه، محرومه او محکومه طبقه، فوځ او واکمنه طبقه.

- قدرت بايد په مرکز کي داسي متمرکز نه شي چې څو کسان د کودتا له لاري وکولی شي دا مرکز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي او يا بهرني ځواکونه د مرکز په نيولو سره ټول هېواد اشغال کړي، هم بايد د کودتاګانو ټول امکانات د تل لپاره له منځه يووړی شي او هم بهرني ځواکونه داسي ګمان ونه کړي چې د مرکز په نيولو سره ټول هېواد نيولی شي. نه داسي نظام چې په انارشيزم منتج شي او هېواد دتجزيې په لور وخوځوی او شرير ځواکونه منطقوي، محلي او قومي استقلال او

خپلواکي ته وهڅوي او يا بهرني ځواکونه د مرکز د ضعف په وجه د هېواد ځيني برخي اشغال کړی شي، نه له مرکز نه تيښته او نه په مرکز کي ذوب کېدل، بلکه د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چي په مرکز د څو کسانو تسلط په دې منتج شي چي د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښي مطابق تغییر وموسی، فرهنگ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجي او داخلی سیاست، اقتصادي او اجتماعی نظام او هر څه، پنځه کمونست افسران کمونستی انقلاب اعلان کړی او پنځه د اروپا او امریکا په نايټ کلپونو کي ستر شوی د امریکا په زور په مرکز مسلط او په ټول هېواد امریکايي ديموکراسی او کوبائی اخلاق مسلط کړی، راډيو، تلويزيون، اخبار او مجلی، مسجد او منبر د دوی په لاس کي پرېوځي.

- نظام بايد داسي نه وي چي اقتدار له بر نه د لاندي په لور او له مرکز نه د اطراف په لور خور شي.
- اجتماعی عدالت تأمين کړي، د مرکز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځته نه کړي. داسي نه چي ټول تسهيلات او وسايل د مرکز په واک کي وي او واکمنان او د مرکز اوسېدونکي ترې برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهيلاتو نه محروم وي. داسي نه چي اطراف د مرکز قرباني شي، بايد اطراف د مرکز د استحصال او استثمار وسيله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لگوي او نه په هيڅ معيار او ميزان کي د منلو دی چي سړک، برق، گاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلک له دې ټولو محروم!! په دې سره له يوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي له بلي خوا خلک له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخليه کېږي، زراعت او مالداري صدمه گوری..
- د دولت د ټولو عوايدو منبع په اصل کي خلک دي، که دا ماليه ده او که د گمرکاتو محصول، د گمرک اصلی تأديه کوونکي هم خلک دي نه تاجران، تاجر چي د گمرک په نامه څه ورکوي له عام اخيستونکو نه ئې بېرته تر لاسه کوي! د عدالت

غوښتنه دا ده چې له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چې له غریب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چې له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چې سرمایه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوریت نه ناروا استفاده وشي، بډای ضروري شیان احتکار کړي او په دې سره ئې بیه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کړي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چې دا د محرومانو له مجبوریت نه د شتمنو د استفادې ذریعه ده.

- د اجتماعي عدالت معنی دا ده چې د ټولنې ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت مراعات کړي. واکمن دا حق نه لري چې ملي شتمني غنیمت وګڼي او په خپله خوښه په هغې کي تصرف وکړي. دا حق هم نه لري چې له دولتي حیثیت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شریعت تحریم کړې.
- دې ته مو باید پام وي چې پارلماني نظام د بریتانیائي استعمار میراث دی او د بریتانیا له خوا د دوی په مستعمراتو کي رائج شوی. ریاستي نظام امریکایانو معرفي کړی او دې ته ترجیح ورکوي چې په خپلو مستعمراتو کي دا نظام وګوري. دا دواړه نظامونه نه یوازي له دې ناحیې د اعتراض وړ او مردود دي چې د استعماري ځواکونو زېږنده ده بلکي له دې پلوه هم چې بې شمېره نواقص لري، ځینې اساسي ستونزي او نواقص ئې دا دي:
- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعی رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي.
- چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کي ممثل او استازی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.

• دا د شتمنو او په ټولنې د حاکمې طبقې سلطې ته قانوني جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کې برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي، په ټولو هغو ملکونو کې چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د نادارې طبقې نه هیڅوک د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګرېز ډوله پارلماني نظام کې انتخابات په اصل کې د حاکم او مسلط سیاسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعیت ورکولو وسیله وي. په سیاسی، اقتصادي او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لارې پارلمان ته لار مومي.

• د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخیستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخیستی شي او هم هغه ډلې چې مالي امکانات ئې زیات وي او شتمن بهرني حامیان ولري. دا د افغانستان په شان یوه ملک ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقیبانو په ولګه کې دی له احتیاط نه ډېر لرې دی چې د هېواد د مشر ټاکل په یوه محدود ټولګي پورې وتړلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پورې مربوط وي دا تر دې ډېر مصئون دی چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحیت ورکړی شي.

• په پارلماني نظام کې باید صلاحیتونه د صدراعظم او جمهور رئیس تر منځ په یوه تناسب ووېشلی شي، دا له یوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سیالۍ ډګر پرانېزي، له بلې خوا د تشکیلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلې خوا په عام ولس کې د شخړو او منازعاتو باعث. زمور د ګاونډیو هېوادونو تجربې زمور مخې ته پرتې دي. په پاکستان کې انګرېزانو دا نظام په میراث پرېښود، خو تر اوسه یوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکمیل نه کړی شوه، کله رئیس جمهور عزل کړی او کله ځواکمنو جنرالانو. په ایران کې هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ایرانیانو د انقلاب په لومړیو کلونو کې د رهبر او جمهور رئیس تر څنګ صدراعظم هم درلود، خو وروسته مجبور شول چې د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. خو

عجيبه دا ده چي په همدې ايران پوري تړلې ډلې د تهران په وينا په افغانستان کي پارلماني نظام غواړي!! پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر يوې تشريفاتي ملکي يا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. يوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د يوې کورنۍ په اندازه وي او که د يوه ستر ملت په اندازه، په سر کي بايد يو قيم او رئيس ولري نه متعدد رئيسان له خاصو صلاحتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وايي: که د کائناتو واګې د دوو خدايانو په لاس کي وی نو تباه کېدو او هر يوه به هڅه کوله چي عرش ته ورسېږي او په بل بر لاسی شي.

- په اسلامي نظام کي خليفه چي د ټول ولس له خوا غوره کېږي، د ولس په استازيتوب د ټولو دولتي چارو مسئول دی. د خلفاء راشدينو په دوران کي مورِ نه د خليفه ترځنګ د صدر اعظم مثال موندلی شو او نه د دوو چارواکو تر منځ د قدرت د وېش مثال.. په دې اساس په ټول جرأت سره ويلی شو چي هغه نظام له اسلام سره اړخ نه لګوي چي د نظام په سر کي دوه باصلاحيته چارواکي د صدراعظم او جمهور رئيس په نامه ولري او قدرت د دوی تر منځ په يوه خاص تناسب ووېشلی شي.. داسي نظام نه يوازي له اسلام سره اړخ نه لګوي، بلکي په ټولو هېوادونو کي ئې بدې پاېلې درلودلې او د عدم ثبات باعث او د چارواکو او ولس ترمنځ د شخړو او سيالۍ موجب ګرځېدلي. له اسلام سره هغه نظام اړخ لګوي چي ولسمشر ئې د ولس له خوا غوره شي، د چارو واګې د ده په لاس کي وي، خو په خوا کي ئې داسي ځواکمنه او باصلاحيته شوری وي چي د ټول ملت استازيتوب کوي نه د هغو کسانو چي کامياب کانديدانو ته ئې رأيه ورکړې، په شوری مکلف وي، قدرت او صلاحيت او په ملت پوري مربوط وسايل او امکانات امانت وګڼي او د شوری له پرېکړو سره سم په هغه کي تصرف وکړي، په شخصي ژوند او له ملي شتمنيو نه په استفادې کي له هيڅ مسلمان نه هيڅ امتياز ونه لري، هيڅ څه له مشورې پرته ونه کړي.

د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طريقه دا ده چي:

- ټول افغانستان يوه انتخاباتي حلقه ومنلی شي او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي

چي د نفوس له مخي او يا د.اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتې حوزې وټاکلی شي.

- هر افغان په هر ځای کي رأيه ورکړی شي ، په دې مکلف نه وي چي يوازي په خاصي انتخاباتي حوزې کي رأيه ورکولی شي.
- رأيه يوازي يوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکي د کانديد شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې، تګلاري او د دوی له لوري د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکړی شي. يعني څوک چي د جمهوری رياست لپاره کانديد کېږي هغه يوازي يو داسي شخص نه دی چي د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او يوازي ميدان ته راوتلی، بلکي هغه د يوې ډلي له خوا کانديد شوی، دا ډله کېدی شي يو حزب وي او يا يوه ائتلافی جبهه او يا يوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کانديد ملاتړي، دا مجموعه به د ټول هېواد او دهېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفايته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري رياست لپاره د دوی کانديد بايد ملت ته ووايي چي تګلاره ئې څه ده او د هري انتخاباتي حوزې لپاره څوک اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چي د خاصي تګلاري خاوند او د ده مجموعې ته رأيه ورکړي.
- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړيو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومي مجموعې چي مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوی د لست له لومړيو نومونو نه به د مجلس د غړو دېرش په سلو کي غوره کېږي او چا چي تر دی کم يا زيات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.

په ځينو هېوادونو کي دې طريقې ته ورته انتخابات ترسره کېږي، ښه والی ئې په دې کي دی چي:

- انتخابات يو ځل وي او د څو ځله رأيې اخيستني، بې ځايه مصرف او د ولس له بې ځايه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.

- د محلي رقابتونو مخنيوی کېږي.
- منتخب استازی ځان د خاصي سيمي او ولس وکيل نه بلکه د ټول ملت استازی ګڼي، په مجلس کي په ملي ګټو او مصالحو تأکيد کوي نه د مؤکلينو د خوشحالولو لپاره د خاصي سيمي لپاره د امتيازاتو ترلاسه کولو لپاره.
- هر رأيه چي صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استازی لري. داسي نه وي چي ناکام کانديد ته د رأيې په ورکولو سره په مجلس کي د استازي او وکيل له درلودو محروم شي.
- په دې طريقې کي د ټولني له اقليتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقليت او اکثريت معضله نه راپور ته کېږي.
- په دې کي د انتخاباتي حلقو د تثبيت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کي رأيه ورکولی شي.
- هره مجموعه هڅه کوي چي تر ټولو صالح کسان د کانديدانو په لست کي معرفي کړی تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي.
- انتخابات د بډايانو او فيوډالانو له ولګې باسي او د درېيمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانېزي.

اما فيدرالي نظام، دا د افغانستان په موجوده ظروفو کي د هېواد له تجزيې نه پرته بله نتيجه نه لري، د يوه قوی نظام او ځواکمن اردو په نشتوالي کي له فيدرالي نظام سره توافق په اصل کي د هېواد له وېش سره توافق دی. هيڅ با احساسه او وطنپال افغان د فيدرالي نظام خبره نه کوي، مشبوه او مشکوکي کړی د پردیو په وينا دا خبره کوي. هدف ئې د نورو هېوادونو په ګټه د افغانستان وېش دی نه ولايتو ته د متناسب او مناسب واک او صلاحيت لېږدول.

- په نظام کي د ملي اردو ځرنګوالی او په ټولني کي د هغه رول بايد دقيقاً او د ټولني د موقعيت او وضعيت له مخي مشخص شي. د افغانستان شرائط داسي دی چي د لاندي مشخصاتو اردو ته اړ يو:

- په خپلو ذاتي امکاناتو متکي محدود اردو، دومره چې په خپله ځې اکمال کړی شو.
- د اردو د اکمال په اړه باید پردیو ته له لاس اوږدولو نه ډډه وشي. د پردیو په مرستو جوړ شوی اردو یا د پردیو په خدمت کي وي، یا د پردیو شرائطو منلو ته اړ کېږي او یا په حساس وخت کي خپل شته والی له لاسه ورکوي.
- په اردو زیاته تکیه نه ده په کار، ملت باید دفاع ته تیار کړو، د دفاع په کار کي باید ټول ملت برخه واخلي. باید دمکلفیت د دورې په اساس اردو جوړ کړو.
- اجیر اردو نه د افغانستان د شرائطو لپاره مناسب دی او نه ځې د اکمال توان لري.
- ځیني د امریکایانو او انګرېزانو په مرسته د اردو روزنه او اکمال غواړي، خو ومولیدو چې دا اردو د امریکایانو تر قومندې لاندي د ملت په خلاف وجنګولی شو. ځیني د اردو د اکمال لپاره مسکو ته لاس لمن اوږدوی، په داسي حال کي چې ومولیدو د روسانو په لاس روزل شوی اردو د ملت په ضد وجنګولی شو.
- مورږ دعراق په سویه اردو نه شو جوړولی، خو ومولیدو چې دې اردو د امریکا د برید په وړاندي څومره او څو ورځې مقاومت وکړ او دا څوک وو چې د یرغلګرو په ضد وجنګېدل، اردو که ولس؟ دا باید زمورږ او نورو لپاره لارښوونکي تجربه وي.

همدا راز په نظام کي باید د تعلیم او تربیې څرنګوالی داسي وي چې:

- د افغان ولس په معتقداتو ولاړ وي، په غېږ کي ځې باایمانه، باهمته، سرلوړي او وطنپال زده کوونکي وروزل شي.
- په هېواد کي باید یوازي یو تعلیمی نظام رائج وي نه مختلف تعلیمي نظامونه او نصابونه. مختلف نصابونه او مختلف تعلیمی نظامونه د شخړو او اختلاف باعث ګرځي او د ملا او مکتبي جنګ راولاړوي.
- مدرسه او مکتب باید سره مدغم شي.
- تر دولسم پوري باید نصاب داسي وي چې هر زده کونکی هم کافی او ضروري ديني زده کړه وکولی شي او هم له نورو ضروري علومو څخه کافي زېرمه ترلاسه کړی شي. داسي چې په اختصاصي دوره کي هم ډاکټر او انجنیر د دین په ټولو

ضروري مسائلو پوه وي او هم قاضي او امام په ټولو ضروري انساني علومو مجهز وي.

- له دولسم نه وروسته بايد د تخصص دوره پيل شي، ځيني په ديني او شرعي علومو کي تخصص ترلاسه کړي او ځيني د طب، انجنيري، ساينس او نورو علومو په برخه کي.

حکمتيار

افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

د لمر تلويزيون د خبريال مرکه

پوښتنه: کومه انګيزه د دې سبب شوه چي اوس مو له دولت سره د خبرو تکل کړی دی؟

ځواب: ما له دولت سره نه اوس او نه مخکي د خبرو کوم تکل کړی او نه زمور په مخکني دريځ کي څه تبديلي راغلې، دا هسي په استخباراتي ادارو پوري د تړلو رسنيو تبليغات ول، مور تل ويلي او اوس هم وايو چي په مذاکراتو باور لرو او د مذاکراتو له لاري د بحران لپاره ډاډمن حل لټول، ضروري او مفيد ګڼو خو په دې شرط چي مقابل لوري زمور له هېواد نه د ټولو اشغالګرو ځواکونو له وتلو سره موافق وي. د کابل له دولت سره يوازي په هغه صورت کي مذاکرات ګټور ګڼو چي امريکايي ځواکونه دې دولت ته په دغي اساسي موضوع د خبرو اجازه او واک ورکړي او دا ومني چي د افغاني لورو ترمنځ هر توافق ته به په درنه سترګه ګوري،

خو که د کابل له امریکایي حکومت سره دا واک او اختیار نه وي نو خبري بې فایدې او د وخت ضیاع ده، دا ځکه چي له دې پرته نه بحران حل کېدی شي او نه جګړه پای ته رسېدی شي.

پوښتنه: له دولت سره د یو ځای کېدو شرایط څه دي؟

ځواب: موږ په داسي حکومت کي هیڅکله برخه نه اخلو چي واک ئې د پردیو په لاس کي وي او د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي پر افغانستان حکومت کوي، زمونږ له نظره د حکومت ترکیب ثانوي موضوع ده او یوازي هغه مهال باید خبري پرې وشي چي ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه وتلي وي.

پوښتنه: آیا پرته له شرایطو دولت سره خبرو ته چمتو یاست؟

ځواب: نه؛ د اشغالګرانو په شته والي کي د دوی ترحمایت لاندي حکومت کي برخه نه اخلو.

پوښتنه: که له دولت سره یو ځای شوئ نو کومي څوکۍ ته ځان ورګګئ؟

ځواب: د داسي حکومت تر شل کاله جمهوري ریاست نه د سنګر یوه ورځ غوره ګڼم.

پوښتنه: د حزب اسلامي له هغو څانګو سره چي اوس مهال د کرزي له حکومت سره یو ځای شوي دي، اوس هم په ارتباط کي یاست؟ د هغوی په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: څوک چي زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زمونږ د نیمې لاري ملګري وي چي بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چي له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کي د داسي خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چي له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سیمو کي اوسېږي چي د دې نظام تر اداري لاندي دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي وو او دي، موږ یوازي هغه کسان له حزب نه وتلي

ګډو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امریکایي انتخابات د حزب لخوا تحریم شول او په هغه کي ځې برخه وانه خیسته، خو ځیني کسان د حزب په نامه کاندید شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رایه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په اړه چې د حزب له تګلاري سره ځې مخالفت کړی، لا تر اوسه کومه پرېکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شوری نه ده دائره شوې، له دوی نه ځیني داسي دي چې له اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هیڅ اړیکي نه لري او له حزب نه د جلا کېدو پرېکړه ځې هم نه ده کړې، محدود شمېر ځې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ځې له یوې خوا په حزب کي خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلي خوا د کابل حکومت خاص اهمیت ورنه کړ!!

پوښتنه: د افغانستان له اوسني اساسي قانون سره موافق یاست؟

ځواب: نه؛ دا د اشغال په دوران کي جوړ شوی هغه اساسي قانون دی چې مسوده ځې د امریکا سفیر جوړه کړې، د هغه کمیسیون په نامه اعلان شوې چې معاش ځې امریکایانو ورکاوو، زمونږ له نظره او د هر آزادي غوښتونکي افغان له نظره دا د اسارت د دور قانون دی چې هیڅ ارزښت نه لري.

پوښتنه: شخصاً د حامد کرزي په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: کاش ښاغلي حامد کرزي دا اشتباه نه وي کړې چې د داسي بدنام حکومت مشري ځې قبوله کړه او د پردیو په لاس د هېواد له اشغال او د دوی په لاس او له هېواده بهر د حکومت له جوړېدو سره ځې توافق وکړ.

پوښتنه: اوس مهال د افغانستان د ننه او بهر څومره پلویان لرئ؟

ځواب: د دوی شمېر به ما او تا او هر چا ته هغه وخت ښه څرګند شي چې

حزب د علني فعاليت مجال ترلاسه کړي يا انتخابات ترسره شي او وګورو چې د افغان ولس څو په سلو کې حزب اسلامي ته رايه ورکړي، نه به دا وي چې تر هغه وخته صبر وکړو، زما تشخيص او يا انتظار دا دی چې د افغان ولس مطلق اکثريت به د حزب ملا تړ کوي. تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي يو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کې پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کې ئې د هېواد په شمال کې هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کې، کندز، بغلان، پروان، بادغيس، کاپيسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتيا، خوست، پکتيکا، لوګر او وردګ ميدان زمور مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثريت خلک پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کې واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کې نږدې اويا په سلو کې رايې مور ترلاسه کوو، تاسو ته ښايي دا هم معلومه وي چې په تېرو امريکايي انتخاباتو کې سره له دې چې حزب هغه تحريم کړل او برخه ئې په کې وانه خيسته او سره له دې چې جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کې وشوې، خو د ولس لوی شمېر خلکو هغو کسانو ته رايه ورکړه چې په حزب پوري مربوط وو، هيڅ ډلي د حزب په اندازه رايې نه دي ترلاسه کړې.

پوښتنه: تاسو د ديموکراسۍ په اړه څه نظر لرئ؟ آيا دغه ديموکراسي چې د طالبانو له راپرځېدو وروسته په افغانستان کې پلې شوې ده، ستاسو له نظره د منلو وړ ده او که نه؟

ځواب: که ديموکراسي دغه وي چې امريکايانو په افغانستان او عراق کې راوسته، نو مور او هر شريف انسان پرې لعنت وايو، که د خلکو حکومت وي نو دا د نړۍ په هيڅ ګوټ کې نه ده پلې شوې، په امريکا کې خلک نه بلکې سپين پوستي بډايان، لوی لوی زمکه وال، د لويو لويو شرکتونو، فابريکو او بانکونو خاوندان او جنرالان پرې حکومت کوي او که له دې پرته بل څه وي نو مور تر اوسه نه ده ليدلې.

که ديموکراسي هغه وي چې امريکايانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کې راوستې او د دوی انګرېز پلرونو په عربي هېوادونو کې، د پاچايانو، جنرالانو او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو ټپل، نو هر شريف او آزادي غوښتونکی انسان ترې کرکه لري، که ديموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چې بې وزلي نيستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلک غولول جائز ګڼي، شتمنې د څو کسانو په لاس کې غورځوي او د ټولنې اکثريت د دوی په غلامۍ کې اچوي، فوځ، پوليس او ټول نظام د دوی په خدمت کې ګماري او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي ديموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا ديموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چې ريډيو، ټلويزيون، اخبارونه او مجلې او ټول تبليغاتي وسايل د دوی په واک کې دي، داسي نظام په غرب کې او تر هغه وخته چلېدی شي چې د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام ديموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چې په دې کې څه ښه والی شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چې د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بيه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کې د هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چې امريکا، روسيه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چې په ځينو کې ئې قدرت تر لاسه کړ او په ځينو کې وځپل شول.

اسلام مورِ ته داسي نظام راکوي چې د مظلومانو په خدمت کې وي، اجتماعي عدالت او برابري تأمين کړي، ټول خلک يو برابر ګڼي، نه پرېږدي چې شتمني د څو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د خلکو له مجبوريتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قيادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعيم د ملت خادم او د ملي شتمنيو امين بولي او په دې ئې مکلف کوي چې هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحيتونو په حدودو کې وي چې د ولس له لوري ورکول کېږي.

پوښتنه: په ټولنه او سیاست کي د ښځو د حق او ونډې په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: مورږ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کي ټول هغه حقوق ورکوو چي تړې محرومې دي، اسلام چي کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هیڅ مذهب او نظام کي نه تر سترګو کېږي، په اسلام کي د ښځو مکلفیتونه تر نارینه وو کم او حقوق او امتیازات ئې تړې زیات دي. د تعلیم او زده کړې حق ئې له نارینه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کي برخه اخیستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارینه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کي، نه په معاملاتو کي او نه د ژوند په نورو مجالونو کي نه یوازي تبعیض نه دی ورسره شوی بلکي کافي امتیازات ورکړی شوي.

پوښتنه: د بشر له حقونو څخه که چېرې کوم چا سرغړونه وکړه، نو ستاسو په نظر هغه شخص مجرم ګڼل کېدی شي؟

ځواب: هغه چا ته مجرم ویلی شو چي جرم ئې کړی وي او جرم له منل شوي قانون نه تخطي او تجاوز ته ویل کېږي، هېوادونه ېبل ېبل قوانین لري او د جرم او مجرم لپاره ېبل ېبل تعریفونه، اسلام ډېرو هغو عملونو ته د جرم او ګناه په سترګه ګوري چي د غرب او غربي تهذیب له مخي جرم او ګناه نه ګڼل کېږي، مثال ئې سود، احتکار، قمار، دروغجن او غلوونکي اعلانات، زنا، شراب او دې ته ورته نور ګناهونه دي چي په غربي ټولنو کي مجاز او د اسلام او هر الهي دین له نظره حرام دي، د امریکایانو له نظره چي څوک تروریست ګڼل کېږي مورږ ورته د اتل او غازي په سترګه ګورو او دا دی ګورئ چي زمورږ له نظره د پردیو جاسوسان او جنګي جنایتکاران د امریکایانو په معیارونو کي د قدر وړ او د اتلولۍ د لقب مستحق ګڼل کېږي!!

پوښتنه: د روغي جوړې او مصالحې په اړه د ملي شورى د وروستۍ مصوبې په باب مو نظر څرګند کړئ.

ځواب: په داسي حال کي چي د پارلمان غړي د امریکایانو په لاس له نیول

کېدو، بندي کېدو او د خپل کور له تلاشي کېدو وېرېږي، د بهرنيو فوځونو او د دوی د جنایاتو په اړه د څه ویلو جسارت نه شي کولی، دوی به په ټول هېواد کي د روغي جوړي او مصالحې په اړه څنګه د اعتبار وړ پرېکړه وکړی شي؟!! د پارلمان غړو دا مصوبه د دې لپاره نه ده تصویب کړې چې په هېواد کي جګړه پای ته ورسېږي بلکي موخه ئې دا وه چې د ځان لپاره د مصئونیت او نه نیول کېدو قانوني تضمین ترلاسه کړي، خو تاسو ولیدل چې د دغي مصوبې له اعلان نه وروسته د ځینو غړو کورونه تلاشي او د امریکایانو په لاس له پوره اهانت او سپکاوي سره مخامخ شول. که د پارلمان غړي واقعاً روغه جوړه غواړي نو په واضح الفاظو دې اعلان کړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپلي ستونزي په خپله حل کړي.

پوښتنه: د طالبانو او حزب اسلامي د همکاریو ختمېدل د دواړو لورو په غوښتنه شوي او که د یوه پلو پرېکړه وه؟

ځواب: مورږ له طالبانو سره نه مخکي د ګډ کار او همکاریو رسمي معاهده درلوده او نه اوس او نه د داسي همکاریو د ختمېدو کوم اعلان شوی، مورږ یوازي دا خبره کړې ده چې له طالبانو سره په مختلفو پراوونو کي په مختلفو سطوحو خبري شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه یو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او مورږ خپل، مورږ د دوی هیئتونو ته د ګډ کار طرحه ورکړې، هیئتونو ئې ورسره توافق کړی خو ځینو مشرانو ئې مخالفت کړی، وروسته د مذاکراتو دا لړۍ ختمه شوه او اوس نه له طالبانو سره کومه معاهده لرو او نه مذاکرات. مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه: د سیمي د سیاست په اړه که رڼا واچوئ آیا د سیمي راتلونکي ته خوشبین یاست او که نه؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امریکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امریکا دې ته ترجیح ورکړي چې هند ته په افغانستان کې د فعال حضور شرایط برابر کړي، نن د افغانستان جریانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ایران هم د برید په سر کې په پراخه پیمانه د امریکایانو مرسته وکړه، شیعه ډلې او شمالي ټلواله ئې دې ته چمتو کړه چې د امریکا د زمکنیو فوځونو په توګه او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې وجنګېږي، دا هماغه کار وو چې دوی په عراق کې هم وکړ، د بن په غونډې کې ئې هم وندې دومره وه چې امریکایي مقاماتو ترې منله وکړه او وئې ویل: مورږ د ایران د هغې مرستې منله کوو چې د موقت حکومت په جوړولو کې ئې وکړه، ایراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئیس، خارجه چارو وزیر او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولینو په ډېر افتخار سره ویل: که د ایران مرسته نه وي نو امریکایان داسې ژر او په دومره آسانۍ د کابل او بغداد په نیولو نه موفق کېدل. خو ایران او روسیه د افغانستان په اړه ځان ته سیاست لري، له امریکایانو سره ئې ملګرتیا د طالبانو د حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کې امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې پراخه مرسته وکړه، خو اوس بېرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مورږ ترې منله کوو، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستې نه ئې ځان وساتو، د افغانستان په نیولو کې د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

زه ډاډه یم چې په دې سیمې کې به د امریکایانو نظامي حضور ډېر ژر پای ته رسېږي او بیا به د سیمې په سیاسي وضعیت کې ژوره تبدیلي راځي.

پوښتنه: د سیمې په کړکیچ کې د پاکستان او په ځانګړې توګه د آی اس آی د رول په اړه څه نظر لرئ؟ آیا پاکستان د افغانستان د حالاتو په اړه مثبت رول لوبولی او که منفي؟

ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان دریځ کله مثبت، په حقایقو مبتني او د دواړو هېوادو په ګټه وو او کله منفي او د دواړو هېوادو په ضرر وو، کله چې د اسلام آباد چارواکو د امریکا تر فشار لاندې د افغانستان په اړه پرېکړه کړې نو هم ځې افغانانو ته ستونزې راولاړې کړې او هم په خپله د پاکستان ولس ته، اسلام آباد د ډاکټر نجیب د حکومت د نسکورېدو پر مهال د واشنګټن په وینا د جبل السراج د ائتلاف ملاتړ وکړ او دوه ځلې ځې ښاغلی رباني د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ، پاکستاني جنرالانو داسې انګېرله چې په کابل کې د مجاهدینو تر حکومت یو کمزوری ائتلافي حکومت د دوی په ګټه دی، د طالبانو مرسته او بیا د دوی په ضد له امریکایانو سره د دوی ملګرتیا د پاکستان بله ستره غلطي وه، که د پاکستان مرسته نه وي نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ځې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکایي هلیکوپټرو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ځې لاس پښې تړلي سپارلي.

متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل کېږي، په دې کې هومره چې د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دې چې امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چې هند له روسانو سره نږدې وو، غوښتل ځې هند تر فشار لاندې ونیسي، اوس چې هند امریکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهمیت له لاسه ورکړی، د ساړه جنګ په وخت کې هم امریکا هند ته پر پاکستان ترجیح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه کولو ته تیار دي.

ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په اړه دا ګمان کوي چې د امریکایانو په ضد د مجاهدینو مرسته او حمایت کوي.

پوښتنه: طالبانو ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: زه هغو طالبانو ته په درنه سترګه ګورم او د زړه له کومې د دوی قدر او درناوی کوم چې د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي، هغوی ته اطمئنان ورکوم چې د حزب اسلامي مجاهدین به د دې مبارزې په هر ډګر او هر سنګر کې د هر مخلص مجاهد په خوا کې ولاړ وي او په هیڅ پرېږدو کې به تر نورو شاته پاتې نه شي. د حزب مجاهدین ګډ کار ته تیار دي، د هېواد د راتلونکي په اړه هر تفاهم او توافق ته چمتو دي او له هیڅ مسلمان سره د ډغرو وهلو اراده نه لري. دغو طالبانو ته څو توصیې لرم:

- له جبهه اي جګړو ډډه وکړئ، داسي جګړې د ګټې په ځای تاوان رسوي.
- فدائي عملیات یوازې د سترو سترو اهدافو لپاره ترسره کړئ.
- ټوله توجه مو د اصلي دښمن لورې ته معطوف کړئ او په نورو فرعي جبهو کې له مصروفېدو ډډه وکړئ.
- د نیمې لارې ملګرو او د هغو کسانو په بېلېدو مه خفه کېږئ چې تاسو ئې یوازې پرېښودئ او له امریکایانو سره ملګري شول، دوی د امریکایانو په وینا له تاسو سره یو ځای شوي وو، دا دوی وو چې له مخلصو مجاهدینو سره په جنګ او له کمونستانو او منافقینو سره په ائتلاف ئې ټینګار کولو. له هر مجاهد صف نه د داسي کسانو بېلېدل د تاوان په ځای ګټه لري.

پوښتنه: که چېرې له دولت سره ستاسو خبرو کومه نتیجه ورنه کړه نو بیا به په یواځې سر خپلې مبارزې ته دوام ورکوئ او که به بېرته له طالبانو سره یو ځای شئ؟

ځواب: مورږ د ټولو مخلصو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو او په دې لار کې له هیڅ ډول هڅې او حتی ایثار نه ډډه نه کوو، خو خپله مبارزه به په هر صورت جاري

ساتو، که څه هم نور د وحدت په اړه زمورږ وړاندیزونو ته مثبت ځواب ونه وایي.

پوښتنه: د بیان د آزادۍ په اړه مو نظر څه دی؟ آیا د هېواد د اوسنیو مطبوعاتو او رسنیو کړه وړه ستاسو له نظره سم دي؟

ځواب: زه د اسارت په دوران کي د آزادو او خپلواکو مطبوعاتو رامنځ ته کېدا شبه محال ګڼم، زما تشخیص دا دی چي د امریکایانو تر سلطې لاندي چي کومي رسنۍ زمورږ په هېواد کي صحنې ته راوتلې ډېرې ئې د هغو ملکونو لخوا تمویل او توجیه کېږي چي د افغانستان په نیولو کي ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، له روسیې، اسرائیل، هند او ایران نه نیولې تر فرانسې، جرمني، انګلستان او اېټالیې پوري هر ملک ځان ته یوه ډله غوره کړه، د راډیو، ټلویزیون، مجلې او ورځپاڼې د خپرولو لپاره ئې امکانات ورکړل او خپل تبلیغات پرې کوي، په دې هېوادو کي امریکا د لست په سر کي ده او ایران په دوهم نمبر کي راځي.

پوښتنه: که چېرې ولسي جرګه په افغانستان کي د امنیت تر ټینګېدو پورې د امریکایي ځواکونو پاته کېدل وغواړي نو د دې پرېکړې په وړاندي به ستاسو غبرګون څه وي؟

ځواب: دا پارلمان په همدې موخه جوړ شوی، له دې پارلمان نه د اشغالګرانو غوښتنه او انتظار همدا دی چي د اشغالګرو ځواکونو شتون ته به قانوني بڼه ورکوي، خو افغان ولس ته داسي پرېکړه هیڅ ارزښت او اهمیت نه لري.

پوښتنه: تاسو په خپل ذهن کي افغانستان ته څه ډول یو انځور وکاږئ؟

ځواب: مورږ داسي افغانستان غواړو چې:

- آزاد او خپلواک وي او په هیڅ ګوټ کي ئې د پردیو بیرغونه نه رپېږي.
- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کي وي چي ملت غوره کړي، له خدای نه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- مسلمان منتخب جمهور رئیس ولري (پارلماني نظام او د پارلمان له لارې د جمهور رئیس ټاکل مضر ګڼو)

- یوه مقتدره او باصلاحیته منتخبه شوری ولري (نه د انګلستان او امریکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائیه قوه ئې په واقعي معنی مستقله او ځواکمنه وي. هیڅوک د باصلاحیته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نیولو او بندي کولو حق ونه لري.
- د دولت اداري تشکیلات محدود وي، امکانات ئې په تولیدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سیاسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکیز کوي او داسي پردي پالې ډلي په کي د فعالیت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي. داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهیلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتیاوو محروم.

پوښتنه: که اوسنی حالت دوام وکړي د افغانستان راتلونکي به څنګه وي؟

ځواب: إن شاء الله دا حالت به د اوږدې مودې لپاره دوام نه کوي، دا یو غیر طبیعي او له بهر نه تپل شوی حالت دی، هر افغان په دې پوهېږي چې د دې حالت د دوام پاېلې ډېرې خطرناکي دي، زه مطمئن یم چې افغان ولس به حتماً دا حالت پای ته رسوي.

پوښتنه: افغان ولس او افغان حکومت ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: افغان ولس ته مي پیغام دا دی چې افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په یوه مستقل، خپلواک او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړیوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمورږ کینه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. اوس

ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازي همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کي راغونډ شي، یو بل ته د وروړۍ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناک حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

مورِ له افغان ځوانانو او د اسلامي امت له ځوان نسل نه د یوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د یوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخیستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دي، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه ترې ډک وي او هم د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نیمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پیل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتیا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثریت ورسره یو ځای شو، په پردیو پوري تړلې ډلې ئې د فکري مبارزې په ډګر کي له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بریا د مخنوي لپاره، زمورِ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې یوه کودتا او بیا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کي شوروي اتحاد زمورِ پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بیا د دوی لوی یرغل، مورِ له وخته مخکي جنګ ته اړ کړو،

جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غېږ پرانېزي او هر هغه څوک په خپلې خوا کې ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلې خوا پردي لاسونه رااوږده شول او د اسلامي نهضت ترڅنګ ئې ببلې ببلې ډلې جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول چې اسلامي نهضت ورکول، هري ډلې د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتیا وایي او کومه د مجبوریت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقایق معلوم شوي او په دې پوه شوي چې هغه ډلې نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امریکایانو خوا ته ودرېدلې او جنګیالي ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

افغانان باید په دې وویاړي چې په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بیرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فریضه د دوی په لاس احیاء شوه، په فلسطین، کشمېر، چیچین، عراق او د نړۍ په نورو سیمو کې د مسلمانو مجاهدینو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لویه ونډه ده، د دغو سیمو مجاهدین یا هغه دي چې په افغانستان کې روزل شوي او یا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخیستی، دا هغه حقیقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقیقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د فرانسې له خبرې آژانس سره مرکه

پوښتنه- دولت او پارلمان د عمومي عفوې په نامه يوه مصوبه جوړه کړې ده آيا تاسو غواړئ د دې پروسې او مصوبې څخه فايده پورته کړئ او خپله سلاح په زمکه کښږدئ او له دولت سره يو ځای شئ؟

ځواب: تاسو حتماً پوهېږئ چې دا مصوبه د پارلمان د هغو غړو په ابتکار تصويب شوه چې وېرېدل د امريکايانو لخوا د جنګي جنايتو په تور محاکمه نه شي!! خو تاسو وليدل چې مغرور او بد مست امريکايان داسې پرېکړو ته هيڅ ارزښت نه ورکوي، امريکايانو دا پارلمان يوازې د دې لپاره جوړ کړی چې د دوی اشغال ته قانوني بڼه ورکړي او هر جنايت ئې توجيه کړي، د دې پارلمان په جوړولو دا دومره مصارف ئې د دې لپاره نه وو کړي چې د دوی د خوښې خلاف پرېکړې به کوي. زمونږ له نظره د اشغال په دوران کې او د اشغالګرانو تر وزر لاندې جوړ شوی پارلمان او پرېکړې ئې هيڅ اهميت او ارزښت نه لري. که پارلمان د بهرنيو ځواکونو د وتلو پرېکړه وکړی شي مونږ ورسره خبرو ته تيار يو.

پوښتنه - آيا تاسو کوم وخت کوشش کړی دی چې ولس مشر کرزي يا دولت سره رابطه وکړئ او يا د کرزي حکومت کوشش کړی دی چې تاسو سره په خصوصي توګه رابطه وکړي؟

ځواب: هغه مهال چې زه په ايران کې وم، ښاغلي کرزي ايران ته سفر درلود، ايراني چارواکو ته ئې ويلي وو چې غواړي له ما سره وګوري، ايرانيان له دې ملاقات سره موافق نه ول، نتائجو ته ئې د شک په سترګه کتل، غوښتل ئې چې کرزي په

شمالي ائتلاف متکي وي او حزب اسلامي په حکومت کي برخه وانه خلي، د خاتمې کابينې فيصله وکړه چي د کرزي له راتلو د مخه ما امريکايانو ته تسليم کړي، زه د ده له راتلو څو ورځې مخکي او د دلوې په ۲۶ له ايران نه ووتلم او هېواد ته راغلم، نو ځکه هغه ملاقات ونه شو، بيا خليل زاد او د حکومت نورو چارواکو په مختلفو پړاوونو او مختلفو سطوحو کي پيغامونه لېږلي او د خبرو آترو غوښتنه ئې کړې، خليلزاد خو دا هم ويلي وو چي هر ځای دی وغواړي زه ورځم، خو زما ځواب دا وو چي مورږ يوازي په هغه صورت کي مذاکراتو ته تيار يو چي اجندا ئې د بهرنيو ځواکونو بلا قيد شرط وتل وي، له دې شرط نه پرته نه مذاکرات مفيد ګڼو او نه په کي برخه اخلو.

پوښتنه - آيا تاسو غواړئ چي د ولس مشر کرزي سره مذاکرات وکړئ که غواړئ نو شرطونه مو څه دي؟

ځواب: يو ځل بيا ستاسو له لاري اعلان کوم چي د اشغالګرانو تر سلطې لاندي حکومت کي هيڅکله برخه نه اخلو، له دې شرط نه په هيڅ صورت کي تنازل نه شو کولی چي بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته دې د خپل برخليک ټاکلو حق ورکړی شي. که کله هم تاسو واورېدل چي حزب اسلامي د اشغالګرانو له شتون يا د دوی په لاس تپل شوي حکومت سره توافق کړی نو دا خبره دروغجنه او بې بنسټه او د دښمن له لوري غولوونکي تبليغات وګڼئ.

تاسو ماته ووايئ چي د کابل په حکومت کي له چا سره خبره وکړو؟ د پرېکړو اختيار له چا سره دی؟ آيا د امريکايانو له اجازې پرته څوک د حکومت له مخالفينو سره خبري کولی شي؟ آيا امريکايان دې حکومت ته د روغي جوړي په ارتباط د مذاکراتو واک ورکوي؟ د کابل چارواکي په کوم صلاحيت د مذاکراتو خبره کوي او څنګه به خپلې ژمنې عملې کوي؟!! د کابل په حکومت کي خو اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چي په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پوري تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنيت رياست، سفارتونه، فوځ او پوليس او د

دولت نوري مهمي اداري د دوی په واک کي دي، همدا دوی دي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امریکایان جنګوي او چي تر څو دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموریت دی چي پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حامیان خپلي ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعیف او تجزیې کي لټوي، د دوی بهرني حامیان نه غواړي زمور په هېواد کي امنیت راشي او مرکزي آسیا د افغانستان له لارې له نړۍ سره وصل او تېل او ګاز ئې له دې لارې صادر شي، دوی د هند د نیمې وچې مهم مارکیټ او د مرکزي آسیا ذخایر په خپل واک کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زمور په هېواد کي د جګړو او بې امنیو دوام ضروري او مفید ګڼي او مصارف پرې کوي!!

پوښتنه - آیا تاسو کافي منابع، سلاح، پیسې او مجاهدین لرئ چي دغه جنګ پر مخ بوځئ او که لرئ ئې ستاسو مجاهدین د افغانستان په کومو ساحاتو کي عملیات ترسره کوي؟

ځواب: باور وکړئ چي مور دا جهاد داسي کوو لکه لمونځ چي کوو او لکه روژه چي نیسو، یا حج کوو، دا جهاد مو فقط د الله تعالی په توکل او اعتماد پیل کړی، زه د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي تر دغي شېبې پوري مو د امریکایانو په ضد جهاد کي له هیڅ حکومت نه په مستقیمه یا غیر مستقیمه توګه هیڅ مرسته نه ده ترلاسه کړې، نه مالي، نه نظامي او نه سیاسي او اخلاقي، تاسو ما ته ووایئ آیا په ټولې نړۍ کي داسي حکومت په نظر درځي چي د مجاهد ملاتړ وکړي او د هغه چا مرسته وکړي چي خپلواک او اسلامي افغانستان غواړي؟ که داسي حکومت پېژنئ نو ما ته ئې هم آدرس راکړئ!! ډېر ناپوه او غرضي انسان به دا خبره کوي چي ایران یا پاکستان به د مجاهدینو مرسته کوي!! ایران او پاکستان خو د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو دومره مرسته وکړه چي د دوی له مرستي پرته ئې نه کابل نیولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول.

څوک چي نظامي تجربه لري او د روان مقاومت له ځانګړتیاوو خبر وي، هغه

پوهېږي چې مجاهدين د دې مقاومت د دوام لپاره د هيڅا مرستې ته اړ نه دي، نه ئې ايران مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ايران ليبرالانو د امريکايانو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امريکايان پوهېږي چې د سړک د سر د دوی د يوه کاروان په وړاندې په يوې چاودنې باندې د مجاهدينو مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسايلو کې بهرنۍ مرستې ته ضرورت لري او نه ئې په مصارفو کې، إن شاء الله داسې جنګ په يوازې سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شي، که مورږ په کال کې لږ تر لږه زر داسې چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که اشغالګران په کال کې لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماته شي که دومره مصارف ونشي زغملی. که انګرېزانو يوه پېړۍ مخکې زمورږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړی، مورږ به د خپلو غازي نيکونو ناخلفه لمسيان وو چې نن د همغو انګرېزانو بيرغونه دلته رپېږي او زمورږ د هېواد په کوم ګوټ کې يوه شېبه آرامه تېره کړی شي.

پوښتنه - ستاسو رابطه له له القاعده او طالبانو سره څرنګه ده، ستاسو رابطه او همکاري له طالبانو سره شته او که نه او که شته مو نو تر کومه حده پوري ده؟

ځواب: په داسې حال کې چې له القاعدې او طالبانو سره هيڅ راز تنظيمي اړيکي نه لرو، د هر هغه چا درناوی کوو چې د اسلام، حق او عدالت لپاره جنګېږي، مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هيڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

مورږ تل د مجاهدينو په يووالي او وحدت ټينګار کړی او خپلو مجاهدينو ته مو ويلي چې په خپلو خپلو سيمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه - تاسو په کوم وخت او کوم ځای کې آخري ځل لپاره له اسامه بن لادن سره ليده کاته او ملاقات وکړ؟

ځواب: له یولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن سره لیدلي او دا هغه وخت چي ایراني لیبرالانو غوښتل ما امریکایانو ته تسلیم کړي او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم.

باید تاسو ته ووایم چي په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مي د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چي هغه انصار ورونه خوندي ځایونو ته ورسوئ چي له افغانستان نه د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چي په تورې بورې د امریکایي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کي برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، اسامه بن لادن او د ده څو ملګري چي ایمن الظواهري هم په کي وو له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کي له دوی سره شوی.

پوښتنه - ستاسو رابطه د حزب اسلامي له هغو غړو سره چي اوس فی الحال په کابل کي دفترونه لري، له دولت سره کار کوي او یا په پارلمان کي دي، څه قسم ده، اړیکي ورسره لرئ او که نه؟ چي یو مثال ئې د حکمتیار صاحب زوم جریر صاحب دی چي په کابل کي په آزاده توګه ګرځي او ځان ئې پارلمان ته هم کاندید کړی وو.

ځواب: زما زوم ډاکټر غیرت بهیر دی چي د سي آی اې او آی اس آی لخوا په اسلام آباد کي ونیول شو او تراوسه د بګرام په امریکایي زندان کي دی، جریر زما د شهید ورور زوم دی، په کابل کي د ده له اوسېدو سره نه موافق وم او نه یم، نه دی زما استازی دی او نه زه د ده د مواقفو مسئولیت په غاړه اخلم او مه تاسو د بل په کړو وړو ما ملامتوئ!!

څوک چي زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زمونږ د نیمې لاري ملګري وي چي بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چي له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی

له حزب نه وتلي، په حزب کي د داسي خلکو لپاره هيڅ ځای نه شته، خو هغه چي له اشغالګرانو سره ملګرتيا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سيمو کي اوسېږي چي د دې نظام تر اداري لاندي دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، مور يوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چي له اشغالګرانو سره ملګرتيا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبيان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنيو فوځونو بلا قيد و شرط وتل او د يوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.

پوښتنه - ستاسو معلومات د پاکستان د رول په ارتباط او دا چي د افغانستان په معضله کي څه ونډه لري، څرنګه دی؟ مثلاً داسي ويل کېږي چي پاکستان له طالبانو سره مرسته کوي، آيا دا خبره حقيت لري او تاسو ئې منئ او که نه؟

ځواب: دا په غرض او مرض د ککړو خلکو پوچ او بې بنسټه تبليغات دي، چي يوازي ناپوه او د بېمارو زړونو خاوندان به ئې مني، پاکستان د افغانستان په ارتباط د امريکايانو دومره مرسته کړې چي له دې مرستي پرته نه د کابل نيول ورته ممکن وو او نه دلته پاتې کېدل، دا پاکستان وو چي د طالبانو حکومت ئې نسکور کړ، امريکايانو که د طالبانو او القاعدې مشران نيولي نو د پاکستان په مرسته ئې نيولي، د ګوانتانامو زندان په هغو بنديانو ډک دي چي پاکستان نيولي او لاس تړلي ئې امريکايانو ته سپارلي، د امريکايانو څومره مخالفين چي د پاکستاني چارواکو په لاس وژل شوي د امريکايانو په لاس نه دي وژل شوي، که دا نن پاکستان د امريکايانو له ملګرتيا او يا د امريکا د مخالفينو له نيولو او وژلو لاس واخلي نو امريکا ته به په افغانستان کي پاتې کېدا ډېره ډېره ګرانه شي.

سره له هغو ټولو جفاګانو چي پاکستاني چارواکو له طالبانو سره وکړې، دوی به څنګه بيا هم په اسلام آباد باور کوي او اسلام آباد به په کومو سترګو دوی ته د دوستۍ لاس اوږدوی.

پوښتنه - آيا ستاسو طرفداران او مجاهدين د سرحد په هغه غاړه (پاکستان)

کي شته دي که نه؟

ځواب: په پاکستان کي خو اوس هم د ملل متحد د وينا له مخي درې مليونه مهاجرين شته، د دغو مهاجرينو ډېرى هغه افغانان دي چي د امريکايانو په لاس د هېواد د اشغال مخالفت کوي او له مجاهدينو سره خواخوږي لري، همدا راز تاسو ته به حتماً معلومه وي چي د پاکستاني ولس مطلق اکثريت په سيمي کي د امريکا له شتون سره مخالفت کوي.

۱۰ پوښتنه - د ناټو قواوې او عسکر وايي چي په افغانستان کي په سلګونو خارجي جنګيالي چي په القاعده پوري مربوط او تړاو لري شتون لري او جنګېږي، آيا د دوی دا خبره حقيقت لري او که نه او که حقيقت لري دا وګړي څوک دي؟

ځواب: هو؛ د دوی دا خبره حقيقت لري چي په افغانستان کي خارجي جنګيالي شته خو په سلګونو نه بلکي په زرګونو او دا هغه جنګيالي دي چي له اروپا، امريکا او آسټرالیا راغلي او د امريکايانو تر قومندې لاندي زمونږ د ولس په ضد جنګېږي!! همغه چي هره ورځ د دوی په ناولو لاسونو په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وينو کي رغړي، کورونه ئې ورانېږي، په کليو ئې بمونه ورېږي او هجرت ته مجبورېږي. القاعده اوس په عراق کي د امريکايانو مقابله کوي، جنګيالي ئې هلته کوز شوي، نور نو افغانستان ته د يوه سنګر يا پناه ځای په توګه ضرورت نه لري.

۱۱ پوښتنه - يوه عمومي نظر سنجي او سروې په افغانستان کي دا ښيي چي ډېرى او په زيات تعداد افغانان د ناټو د قواوو او عسکرو شتون په افغانستان کي ضروري او د افغانانو په ګټه ګڼي او تاسو ئې شتون او موجوديت د افغانستان او افغانانو لپاره ضروري نه ګڼئ او غواړئ چي څومره ژر کېدی شي د افغانستان څخه ووځي نو دا په دې معنی نه ده چي ستاسو نظر د افغان ولس له نظر سره په تضاد او ټکر کي راځي؟

ځواب: دا کومه څېړنه ده؟ د چا لخوا ترسره شوې؟ دا هسي د نورو دروغجنو تبليغاتو په څېر د استخباراتي آژانسونو لخوا خواره شوي، همغسي چي امريکايانو د

اشغال په لومړيو مياشتو کي ويل چې له دريو مليونو مهاجرينو نه دوه مليونه خپل ملک ته ستانه شول، خو لا څو مياشتې نه وې تېرې چې د ملل متحد اړوند ادارو وويل چې په پاکستان کي درې مليونه مهاجرين مېشت دي!! کمونستانو به هم ويل چې روسي فوځونه د افغان حکومت په غوښتنه او د امنيت راوستو لپاره راغلي او د افغان ولس مطلق اکثريت د دوی شته والی غواړي!! امريکايان او برېښې ئې همغه د روسانو او کمونستانو خبري تکراروي، له څو ذليلو ناافغانانو نه پرته هيڅوک د بهرنيو فوځونو له شتون سره موافق نه دي.

۱۲ پوښتنه - د طالبانو لوی قومندان ملا داد الله څو ورځې وړاندي مطبوعاتو ته په سختو او بدو الفاظو کي وويل چې طالبان هيڅکله نه غواړي چې د حکمتيار صاحب يا حزب اسلامي سره يو ځای شي نو ستاسو عکس العمل د ملاداد الله د وينا په اړه څه دی او څه رد العمل په دې اړه ښکاره کوئ او ښيئ؟

ځواب: زه د قومندان داد الله قدر کوم، د ده او د ټولو هغو افغانانو مقاومت ته په درنه سترګه ګورم چې په مېړانه او زړه ورتيا سره د صليبي ځواکونو مقابله کوي، ګمان نه کوم چې هغه به زما په اړه غلطه خبره کړې وي، خو که ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه ورکوم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تيار يم چې د دښمن لوري ته يوه ډبره ولي، ما څو مياشتې مخکي د قومندان داد الله دا خبره اورېدلې ده چې زه ئې د مشر ورور په نامه ياد کړی يم، ګمان نه کوم چې هغه به زما او حزب اسلامي په ضد څه ووايي، ښايي دا به د ځينو استخباراتي خبري رسنيو شرارت وي چې غواړي د مجاهدينو ترمنځ اختلافات راولاړ کړي،ده دوه درې ځلې د ټيلفون له لاري له ما سره خبري کړې او دا هغه مهال چې د طالبانو ځيني جنګيالي په شمال کي جنرال دوستم ته تسليم شول چې نږدې ټول ئې په قتل ورسېدل، ځيني ئې د حزب د مجاهدينو په مرسته له نيول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، ملا داد الله آخوند هم په دې ډلي کي وو، ما په بلخ کي د حزب قومندان اميرجان ته وويل چې حتماً او په هره بيه چې کېدی شي دوی له هغې سيمي وباسه، الله تعالی دې هغو مجاهدينو ته

اجر ورکړي چې د امریکایانو او د دوی د وطن پلورونکو برېښو له منګولو ئې ډېر شمېر طالبان وژغورل.

۱۳ پوښتنه - آیا تاسو په خپله معلومات لرئ ملا محمد عمر او اسامه بن لادن په افغانستان کې دي او که په پاکستان کې دي؟ او بله دا چې تاسو له کله نه چې له ایران نه راغلي یاست پاکستان ته تللي یاست او که نه، که په دې اړه هم لږ او ډېر وضاحت وکړئ نو بده به نه وي.

ځواب: زه له ملامحمد عمر آخوند سره هیڅ تماس نه لرم، د ده او د اسامه بن لادن د اوسېدو د ځای په اړه څه نه شم ویلی او د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه باید ووایم چې له ایرانه د وتلو پر مهال ما ته د هغو ورونو له لارې اطلاع راکړی شوه چې په پاکستان کې اوسېدل چې پاکستاني چارواکو د صوبه سرحد د هغه وخت د ګورنر په شمول دوی ته ویلي: حکمتیار ته اطلاع ورکړئ چې پاکستان ته د راتلو هڅه ونه کړي!! که پاکستان ته راغی نو مورږ به ئې نیسو او امریکایانو ته به ئې سپارو، زما زوم ډاکټر بهیر ئې ونیولو او تراوسه په بګرام کې دی او دا په داسې حال کې چې د طالبانو وزیران د خارجه وزیر په شمول او سفیران ئې، په اسلام آباد او امریکا کې د دوی د سفیرانو په شمول، آزاد ګرځي!! نو اوس تاسو ما ته ووایئ چې زه به پاکستان ته تللی وم که نه؟! او که تللی وم نو دا به څومره لویه غلطي وي؟

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د الجزيرې له تلويزيون سره مرکه

سوال: د امريکايي او نورو بهرنيو ځواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړ خو د هغه حکومت په ضد دې جهاد اعلان نه کړ چې همدې امريکايانو جوړ کړی، دا هغه خبره ده چې طالبان هم په تا انتقاد کوي ستا ځواب څه دی؟

ځواب: په دې اړه څو خبري ضروري ګڼم:

الف: د افغاني حکومت په نامه داسي څه نشته چې څه اهميت ولري او د دې وړ وي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته داکار سم نه برېښي چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدې تش په نامه او بې ارزښته حکومت په ضد ضايع کړو.

ب: د دين حکم او د عقل تقاضاء دا ده چې اصلي دښمن له فرعي نه او لومړی درجه خطرناک دښمن له دوهمې او درېيمي درجې دښمنانو نه تفکيک کړو .

ج: په دې کي بايد هيڅوک شک ونه لري چې که د دې حکومت بهرني حاميان له ماتې سره مخامخ او له افغانستان نه وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنجر شوي ټاير په څېر د کوم ګاډي په باډۍ کي اچوي او له ځان سره به ئې وړي .

د: طالبانو ته زما توصيه دا ده چې انتقادونه پرېږدي،کار ته راوړاندي شي، د ويډيو کيسټونو په دکانونو کي د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو په ځای دې د امريکايي فوځونو په ضد عملياتو ته ملا وتړي. بمونه د هغه دښمن په ضد استعمال کړه چې ستا او ستا د ولس په سر بمونه وروي. دا صحيح او معقول کار نه دی چې د اصلی دښمن په ضد څه نه شي کولی نو د زړه بړاسي د مکتبونو په سوځولو او د ويډيو کيسټونو د دوکانونو په ورانولو باسي. که کوم بم لرې او د هغه د چاودلو جرأت او همت لرې نو راشه چې زه ئې مناسب ځای او وخت دروښيم.

هـ: دا حکومت د امریکایي فوځي شتون زېرنده ده او د همدې فوځي شتون په پای ته رسېدو به را نسکورېږي. نو په کارخو دا ده چي د ستونزي اصلي عامل باندي ترکیز وکړو.

و: آیا طالبان دا ګمان کوي چي د هېواد واګې د دغه تش په نامه حکومت د چارواکو په لاس کي دي ؟! که داسي فکر وکړي نو دا به د دوی لویه اشتباه وي. دا چارواکي خو زمورږ د عادي افغانانو نه لا زیات بې واکه او محکوم دي، په دوی باندي خو امریکایان خپل په وینو سره لاسونه پاکوي او د خپل ولس په خلاف ئې جنګوي، راځئ داسي څه وکړو چي دا مظلومان هم له دې ذلت او سپکاوي نه وژغورو.

سوال: آیا د اسامه بن لادن له تنظیم، القاعدې سره اړیکي لرئ او آیا له تهران نه د راتلو نه وروسته دې له هغه سره لیدنه کتنه شوې؟ او د هغو عملیاتو په اړه څه وایاست چي په امریکا، یمن او نورو ځایونو کي ترسره شوي او ده ته منسوب کېږي او دی ئی هم تائیدوي ؟

ځواب: مورږ له طالبانو او د القاعدې له تنظیم سره تنظیمي اړیکي نلرو، په دې عقیده یو چي په اسلامي نړۍ کي د امریکا په ضد روان مقاومت یوازي اسامه ته منسوبول او داسي انګېرل چي د ده په وژلو یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړی شي، دا د امریکایي چارواکو لویه غلطي ده. دوی په دې وینا سره هم ځان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کي یو داسي طبیعي رد العمل دی چي د امریکایي چارواکو د غلطو، جنګ غوښتونکو او اسلام دښمنه سیاستو په ضد راولاړ شوی، چي دوی د مظلومانو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو د وحشیانه تېري ملاتړ کوي، په اسلامي هېوادونو کي په خپل نظامي حضور ټینګار کوي، اسلام او اسلامي خوځښتونه د خپل استعماري ګټو اولویې غوښتنو په وړاندي ګوابښ ګڼي، په اسلامي نړۍ کي د مفسدو، بې دینه او ملحدو ډلو ټپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چي د دې هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلې خوښې نظامونه او حکومتونه ولري او آزاد او خپلواک ژوند وکړي او ... په دې صورت کي که د اسامه په څېر په سلهاوو لوی

لوی شخصیتونه ووژني، بل او بل به د هغوی په ځای راوړاندي کېږي او همغه څه ته به ملا ټړي چي نن ئې دوی کوي. امریکایان دې په دې پوه شي چي د شخصیتونو په ترور او وژلو سره خپل مشکل له اسلامي امت سره نه شي حل کولی.

دا هم باید ووایم چي مورږ د هر هغه تحریک ملاتړکوو چي د اسلام د سر لوړی اود اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ئې ملاتړلې وي، د آزادۍ او خپلواکۍ لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکي په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملګرتیا کوي.

سوال: آیا په اسلامي او عربي نړۍ کي د امریکا شته والي ته په همغه سترګه ګورئ چي اسامه ورته ګوري ؟

ځواب: په عربي او اسلامي نړۍ کي د امریکا د سیاسي او نظامي حضور په اړه ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چي امریکایي اډې دې ختمي شي، د دوی فوځونه دي ووځي، د دغو هېوادونو په کورنیو چاروکي دې لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دې خپلي مستعمرې، د وسلو د خرڅلاو بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکیټ نه ګڼي او د دې هېوادونو له ولسونو سره دې د غلامانو او اسیرانو په څېر چلند نه کوي.

سوال: آیا ستاسو، طالبانو او ابن لادن ترمنځ د تعاون خبره صحیح ده او آیا د یوې متحدې جبهې د جوړېدو په اړه څه هڅه شوې؟

ځواب: زه تل د دې خبري جدي او کلک پلوي وم او یم چي د هېواد د ننه او د ټولي اسلامي نړۍ اسلامي ځواکونو تر منځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکي مي هم د دې جبهې د جوړیدو ضرورت احساسولو او اوس هم. امید دی دا ستر او مقدس هدف بلآخره تر لاسه کړو او په دې لاري کي چي کومي مخلصانه هڅې رواني دي هغه خپله نتیجه ورکړي، خو دا باید ناچار او په تأسف سره ووایم چي د طالبانو سره په لوړه کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور یم چي ډېر ژر به ټول مخلص مجاهدین په یوه متحد صف کي راغونډېږي او په

ګډه به له خپل دين، عزت، وطن او ولس نه دفاع کوي.

سوال: آيا له نورو افغاني ډلو مخصوصاً په انتقالي حکومت کي د شاملو ډلو سره تماس لرئ؟ او د امريکايانو په څنګ کي د هغو کسانو ودرېدل څنګه تعبيروئ چي مخکي د روسانو په ضد جنګېدلي؟

ځواب: په انتقالي حکومت کي د شاملو ډلو سره په دې خاطر له تماس نه ځان ساتو چي له يوې خوا دا کار څه ګټه نه لري، له بلي خوا هغوی د امريکايانو ملګرتيا وکړه، په خپل هېواد ئې د پرديو د حملې ملاتړ وکړ او په يوې داسي اداري کي شامل شول چي د امريکايانو په لاس جوړه شوې، د ارګ حفاظت اوساتنه ئې د امريکايي ځواکونو په لاس کي او د هېواد ټول هوايي ميدانونه د بهرنيو ځواکونو په اختيار کي. مورږ ته د امريکايانو ملګرتيا، د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کې شاميلېدل او د هغه تر سلطې لاندې ژوند کول، د دغو ځواکونو بر لاسي ته سر ښکته کول، حرام او د دين منافي برېښي، زمورږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دی او د هېواد د آزادۍ او د يرغلګرو فوځونو د ايستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دی، زمورږ او د دغو ډلو ترمنځ نه تفاهم څه ګټه لري او نه تر هغه توافق ممکن دی چي دوی له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سياستونو کي تجديد نظر وکړي.

دا هغه ډلي دي چي يا ئې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونوکي ئې له روسانو نه وسلې او پيسې تر لاسه کولې او يا هغه چي په سياست کي هرڅه جائز ګڼي، د مذهبي احکامو په نسبت تر التزام نه سياسي مصلحتونو او وقتي ګټو ته ترجيح ورکوي او په دي کي څه حرج او اشکال نه ګوري چي دښمن ته د دوستۍ لاس اوږد کړي او د داخلي حريف د پرځولو لپاره له بهرني دښمن نه مرسته وغواړي، د "ولاء" او "براء" په اړه د دوی ناقص تصور دوی ته د داسي کار کولو اجازه ورکوي. ځيني نور بيا داسي دي چي دې کار ته د "تقيي" نوم ورکوي او هغه جايز ګڼي.

سوال: د امریکا د کانګرس په نامه ستا خط څه تاثیر او نتیجه درلوده؟

ځواب: له هغه پرانستي لیک نه زمونږ هدف دا وو چې له دې لارې ځینې هغه حقایق نړۍ والو ته ورسوو چې امریکایي چارواکي ئې له خپل ولس او نړۍ والو نه پټ ساتي، هغوی ته ووایو چې د امریکایانو د ادعا برعکس، دوی په افغانستان باندې له خپل ناروا او وحشیانه تېري نه هیڅ نه دي تر لاسه کړي، دوی د روسانو ناکامه تجربه تکراروي او د همغو پایلو سره به مخامخ کېږي چې روسان ورسره مخامخ شول. نړۍ وال باید پوه شي چې په افغانستان کې د امریکا جنګي ماشین په ټپه ودرېدلی، د دې هېواد په دلدل کې ښېتی، ټولې هڅې ئې ناکامه شوې، نه د مقاومت په ځپلو موفق کېدی شي او نه د خپلې خوښې امنیت راوستی شي او نه جګړه پای ته رسولی شي. دا دي د یوه کال هڅو نه وروسته په دوی د مجاهدینو بریدونه روان دي، ورځ په ورځ تشدید کېږي، نه ئې ګزمې خوندي دي او نه بارکونه.

سوال: تراوسه ستاسو ډلې کوم عملیات تر سره کړي ؟ او د دغه او هغه عملیاتو تر منځ څه مقایسه کولی شي چې د روسانو په خلاف مو ترسره کول ؟

ځواب: زما دعا دا ده چې د امریکایي فوځونو په خلاف مي په جهاد کې ونډه تر هغې ونډې ډېره زیاته او ځلانده وي چې د روسي فوځونو په ضد الله تعالی زما په برخه کړه، امید دی الله تعالی ما په ټولو هغو عملیاتو کې شریک محسوب کړي چې تر اوسه ترسره شوي او یا په راتلونکي کې تر سره کېږي.

که د تېرو څو میاشتو عملیات له هغو عملیاتو سره مقایسه کړو چې د روسي فوځونو په ضد د دوی د تېري په لومړیو څلورو میاشتو کې ترسره شوي نو په څرګنده توګه به وګورو چې اوس هم د عملیاتو شمېر زیات دی او هم د دښمن تلفات، په اوسنیو عملیاتو کې د مجاهدینو جنګي مهارت او نظامي بصیرت او تجربه ډېره ځلانده لیدل کېږي، مګر نه ګورئ چې دښمن د زیاتو امنیتي تدابیرو سره سره په دې نه شي توانیدی چې عملیات کوونکي ونیسي او یا د دوی د راتلونکو عملیاتو مخنیوی وکړي.

سوال: آيا د داسي پراخ ولسي ملاتړ احساس کوئ ؟

ځواب: الحمد الله زمورږ ولس مسلمان دی، په اسلام غيرت کوي، له اسلام نه د دفاع په لار کي هري قربانۍ ته چمتو دي، اسلامي حکومت او د اسلام تر سيوري لاندي ژوند غواړي، له مجاهد سره مينه لري، له هغه چا نه متنفر دي چي دښمن ته تسليم شي.

سوال: ستاسو په اړه د پاکستان سياست څنګه څېړئ، آيا د امريکا په ضد د ګاونډيو هېوادونو د تعاون توقع لرئ؟

ځواب: افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېوادونو نه کلکه ګيله لري چي په افغانستان باندي د امريکا د وحشيانه تېري ملاتړ کوي او هغوی ته ئې تسهيلات ورکړي او خپلو پلوي افغاني ډلو ته ئې ويلي چي د امريکايانو تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي. متأسفانه له دوی نه ځينو له امريکا نه د وېرې په وجه دا دريځ غوره کړ او ځينو نورو په دې خاطر چي له امريکا سره د ملګرتيا له لاري امتيازات تر لاسه کړي او ځينو نورو په دې خاطر چي دوی د طالبانو حکومت نه خوښولو او د هغه په ځای ئې داسي حکومت غوښتو چي د دوی ملي او محلي ګټې تامين کړي او د هغه په ترکيب کي د دوی پلوي ډلي په زړه پوري وندې ولري.

تاسو پوهېږئ چي روسيه او چين په خپلو هېوادونو او مرکزي آسيا کي له اسلامي خوځښتونو سره ستونزي لري، په افغانستان کي اسلامي حکومت د دې ستونزي د تشديد لامل ګڼي، د امريکا د وسلو او پيسو په زور د دې خطر ختمول خوښوي، ايران او روسيه د امريکا په لاس جوړي شوې افغاني اداړې کي د خپلو پلوي ډلو برخه هومره په زړه پوري ګڼي چي له نورو لارو ئې داسي برخه نه شوی تر لاسه کولی. پاکستان له هند، روسيې او ايران سره رقابتونه لري، په امريکا باندي اتکاء ته ځان اړ ګڼي، هومره چي که واشنګټن د هري ډلي د جوړولو او ملاتړ امر ورکړي، که څه هم دا د شمال ټلواله وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوی په لاس د جوړي شوې ډلي د ختمولو قومنده ورکړي، نو همدې ته ځان مجبور ګڼي .

افغانان له امریکا سره د جنګ په دوران کې نه له خپلو ګاونډیو نه د مرستې او تعاون هیله کولی شي او نه د نړۍ له کوم بل هېواد نه. دوی به فقط د خپل رب په تائید او نصرت تکیه کوي او له خپلو ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره به مقاومت ته دوام ورکوي.

ښایي څه موده وروسته او په داسي مرحلې کې چې د امریکا د ماتې نښې ښې څرګندې شي او زمورږ ګاونډیان او د امریکا رقیبان وګوري چې امریکایي فوځونه په یوه ناکام جنګ کې داسي ښکېل شوي چې یا به ډېر ژر د وتلو پرېکړه کوي او یا به د قطعي ماتې خطرناکوعواقبو ته انتظار کوي، ښایي په همداسي یوې مرحلې کې ځینې هېوادونه د مقاومت مرستې ته راوړاندې شي، د روسانو په ضد تېر مقاومت کې هم همداسي وشول.

سوال: په دې اړه څه فکر کوئ چې امریکایان ستا په لټه کې دي او د پاکستاني او امریکایي امنیتي ځواکونو له خوا د شمشتو کمپ تلاشي څنګه ګڼئ چې ستا پلویان په کې اوسېږي.؟

ځواب: په دې اړه څو خبري په پام کې ولرئ او بیا په خپله فیصله وکړئ.

الف: امریکا د هر مسلمان شخصیت او هر اسلامي ځواک دښمن ده، هغه مسلمان شخصیت چې امریکایي چارواکي ئې دښمن ونه ګڼي باید په خپل ایمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کې شک وکړي.

ب: امریکا خو زما په ضد هم د شمالي ټلوالې مرسته کوله او هم د طالبانو.

ج: ایران ئې دې ته اړ کړ چې له هغه هېواد نه زما د وتلو فیصله وکړي او د ایران د چارواکو نه ئې غوښتي وو چې یوازي زما په وتلو اکتفاء ونه کړي بلکې داسي څه وکړي چې زه امریکایانو ته په لاس ورشم!! خو چې زه په خپله او د ایراني چارواکو له خبرولو نه پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبلیو بش خاص استازي زلمي خلیل زاد، څو ځله په مطبوعاتي کنفرانسونو کې وویل: د حکمتیار ایستل، د ایران د حسن نیت نښه نه بلکې مورږ ته د مشکلاتو د راپیداکولو په مقصد

د: چې کله زه هېواد ته راغلم نو د مخکني اعلان نه پرته ئې په ما راکټې حمله تر سره کړه، د سی آی اې مشر اعلان وکړ چې په حکمتیار زمورې د یوې بې پیلوټه طیارې لخوا راکټې حمله وشوه، دي بچ شو، خو څلور لوړ پوړي ملګري ئې په قتل ورسېدل. رامز فیلډ د امریکا د جنګ وزیر هم دا حمله تائید کړه او جورج بش په دې اړه وویل: امریکا به په هر هغه چا د حملې نه ډډه ونه کړي چې زمورې ځواکونه له ګواښ سره مخا مخ کړي.

هـ: امریکایي چارواکي داسي ګمان کوي چې د دوی په ضد روان بریدونه پس له هغه پیل شول چې زه داخل ته راغلم او د بهرنیو فوځونو په ضد مي جهاد اعلان کړ، دوی فکر کوي چې نه په طالبانو کې د دا راز مقاومت تجربه او کفایت شته او نه د القاعدې غړي اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته په هېواد کي داسي عملیات تر سره کولی شي.

و: ګڼ شمېر ولایتونه ئې په ما پسې لټولي، کنر ته ئې تر ۸۰۰ پوري خاص ځواکونه ولیږل، د کنر ټولي درې ئې ولټولي، نورستان ته ولاړل، وردګ، میدان او غزني ئې ولټولو، د لوګر ځینې سیمې ئې تلاشي کړې .... د دغو سیمو چارواکو ته ئې ویل: مورږ ته اطلاع رسېدلې چې حکمتیار دې سیمې ته راغلی، د ده ټیلفوني تماسونه مو کشف کړي ... د همدې لپاره دلته تلاشي ضروري ګڼو.

سوال: د امریکایانو تلفات څومره دي.

ځواب: د امریکایانو د مړو او زخمیانو مجموعي شمېر له ۶۷۰ نه زیات شوی. په دې ورځو کي د دوی د تلفاتو تخميني شمېر هره ورځ پنځه کسه دي، د دوی تلفات ورځ په ورځ زیاتېږي.

سوال: په پاکستان کي د اسلامي احزابو بریاوې څنګه ګڼئ؟

ځواب: دا یوه ښه انکشاف دی، مورږ په دې خوشحاله شوي یو چې پاکستاني ولس اسلامي ګوندونو ته رایه ورکړي. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان

مخصوصاً هغه افغانان چې په خپل هېواد کې اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالي اداړې هغه رسمي موقف چې د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کې ویل شوي چې مورږ د پاکستان په انتخاباتو کې د بنسټ پاله ډلو بریاوو مشوش کړي یو ..... دا بیان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو تمثیل نه کوي، د انتقالي اداړې چارواکو د خپلو بهرنیو حامیانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړې.

دا هم باید ووایم چې د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولې نړۍ کې د اسلامي ځواکونو په ضد د فشار، ګوابښ او تهدید مخکښې بهیر، ټول مسلمانان مأیوسه کړي وو او د دوی روحیه ئې سخته مړاوې کړې وه خو د امریکا په ضد د مقاومت له پیل نه وروسته او د هغو بریاوو په نتیجه کې چې د مجاهدینو په برخه شوې د مسلمانانو روحیه بېرته راژوندۍ شوه، که د الله تعالی په فضل سره امریکایي ځواکونه له ماتې سره مخامخ شي نو په دې سره به په ټولې نړۍ کې د اسلامي تحریک روحیه هومره اوچته شي چې د نړۍ په هیڅ ځای کې به هیڅوک د دوی د بري مخه ونه شي نیولی. امریکا له همدې وېرېږي او د همدې لپاره ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي لپاره له مسکو سره لاس یو کړ، شمالي ټلواله ئې جوړه او د جګړو اور ئې بل کړ.

سوال: په عراق باندې د حملې لپاره د امریکا د تیاري په اړه ستاسو دریځ څه دی ؟

ځواب: په عراق د امریکا برید داسې ګڼو لکه په افغانستان باندې د دوی وحشیانه تېرۍ. مورږ لا د مخه ویلي وو چې د اسلامي نړۍ برخلیک د افغانستان په جنګ پورې تړلی دی که امریکا په دې جګړې کې بریالۍ شي او خپلو موخو ته ورسېږي نو بیا به په بل ځای کې د امریکا په وړاندې مقاومت ممکن نه وي، دوی به

خپل ټول مخالفين او د امريکايانو په اصطلاح "باغي حکومتونه" او د "شر محورونه " يو په بل پسې تر بريدونو لاندې نيسي.

خوکه له ماتې سره مخامخ شول نو بيا به نه يوازې په بل ځای کې له داسې بريد نه ډډه کوي بلکې ټوله اسلامي نړۍ به د امريکا له شر نه ژغورل کېږي.

هرچاته بايد دا خبره جوته وي چې په افغانستان کې د مقاومت امکانات هومره پراخ او ځلانده دي چې د اسلامي نړۍ په بل هيڅ هېوادکې ئې مثال نه شو موندلی.

زه په دې هم يقين لرم چې که ترڅو راتلونکو مياشتو پورې امريکا په عراق باندې خپل بريد وځنډولو نو څو مياشتې وروسته به دوی په افغانستان کې له داسې حالت سره مخامخ شوي وي چې په بل هېواد کې ښکيل کېدو ته به زړه نه ښه کوي.

سوال: آيا د مدنيتونو ترمنځ د جګړې احتمال ګورئ او آيا دا جګړه عملاً پيل شوې؟

ځواب: هو، دا جګړه عملاً پيل شوې او دا جګړه به د تل لپاره روانه وي. زه ګمان کوم څوک چې له دې جګړې نه انکار کوي او د مدنيتونو تر منځ د تفاهم شعارونه ورکوي، هغوی ځان غولوي او د پرديو غولوونکي شعارونه زمزمه کوي. د تفاهم دا شعار په اصل کې غرب د دې لپاره عنوان کړی چې نور د دوی د تهذيب، تمدن او کلتور په وړاندې له بې ځايه مقاومت نه لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسليم شي.

غربي تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال کې دی، غواړي نور له دفاعي حالت نه لاس واخلي، له دفاعي حالت نه د نورو د ايستلو ښه اسلوب همدا دي چې په هغوی کې د روغې جوړې او تفاهم روحيه را ولاړه شي او له مقاومت او دفاع نه غافل شي، په اسلامي نړۍ کې چې څوک دا شعارونه زمزمه کوي يا ګمارل شوي کسان دي او يا ناپوه او د دې شعارونو له مضرو اثراتو نه بې خبره. نه پوهېږم د تورې لاندې او په داسې حال کې چې دښمن د خپلو توپونو خولې ستا په لوري توجيه کړې، د تفاهم معنی به څه وي؟ په دې حالت کې چې څوک له دښمن سره د تفاهم

خبره کوي يا به جبون او بې همته وي يا غيرمتعهد او د داسي تفاهم له خطرناکو عواقبو نه بې خبره.

ماته وواياست: په داسي حال کي چي امريکا په اکثرو اسلامي هېوادونوکي نظامي اډې جوړي کړې، د نړۍ ټول ستراتيژيک ځايونه ئې عملاً او د وسلو په زور اشغال کړي، بش د بل صليبي جنګ اعلان کوي، د ايتاليا صدر اعظم وايي: مورږ کمونيزم ته ماتې ورکړه اسلام ته به هم ماتې ورکوو!! د جرمني خارجه وزير وايي: په افغانستان کي د شريعت نفاذ نه منو... او په داسي حال کي چي په افغانستان کي جنګ روان دی، په عراق باندي د حملې لپاره تياری نيول کېږي، ايران د شيطاني محور جزء ګڼل کېږي .... په دې جنګي حالت کي به د تفاهم معنی څه وي؟ او څوک چي دا شعارونه ورکوي مقصد ئې څه دي؟

همداراز ماته ووايئ: په داسي حال کي چي امريکا د افغانانو د ګمراه کولو لپاره د امريکا غږ او راډيو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه يوازي له بهرنه د لنډو څپو له قوي ټرانسميټرو نه خورېږي بلکي په افغانستان کي د امريکا له نظامي اډو نه د F M په څپو هم مکرر او منظم خپرېږي، هر افغان، پښتون وي که تاجک، د دنيا په هر ګوټ کي دا خپرونې د شپې او ورځې په ۲۴ساعتونوکي اورېدی شي، دوی چي له دغي لاري کوم زهر خوروي هر پوه او بااحساسه انسان وربانديد پوهېږي، له دې نه علاوه دوی په کابل کي ګڼ شمير ورځپاڼې او مجلې تغذيه او اکمالوي، بريتانيا، فرانسه او جرمني هم دې ته ورته کارکوي، دوی خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفينو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبليغات، اخلاقي فساد او په الحاد او بې ديني ولاړ کلتور ته بلنه، موسيقي، نڅا، د ښځو او نارينه وو ترمنځ آزاد جنسي تعلق او د غربي فرهنګ او کلتور د نورو ځانګړتياوو لوري ته خلک هڅول ... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پيمانه کارکولی شي، د خلکو له فقراو ناداری نه اعظمي ګټه اخيستی شي، دې ته ورته کار دوی په افغانستان او په نورو اسلامي هېوادنو کي کوي، خو ما ته ووايئ چي د دې په مقابل کي د مدنيتونو

ترمنځ د تفاهم پلويان څه کولی شي .

سوال: آيا تاسو هم د ابن لادن په څېر فکر کوئ چې اوسنی جنګ يو بل صليبي جنګ دی؟

ځواب: په دې کې هيڅ شک نشته چې دا يو بل صليبي جنګ دی، د فلسطينانو په ضد جنګ، د افغانستان جنګ، د سودان جنګ او د عراق راتلونکی جنګ د هماغه صليبي جنګ ېېلې ېېلي برخي دي چې جورج بش اعلان کړی.

بسم الله الرحمن الرحيم

د نوا او صبا د راديو او تلويزيون د خبريال مرکه

پوښتنه: د افغانستان روانو سياسي حالاتو ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: افغانستان د پردیو په اشغال کي دی، د افغانانو استقلال او خپلواکي سلب شوې، تر څلوېښت زره زيات اشغالګر ځواکونه پرې حکومت کوي، ټول اختيارات د پردیو په لاس کي دي، زمورِ د هېواد په ګوټ ګوټ کي د پردیو بيرغونه رپېږي، حکومت دوی جوړ کړی، په حکومت کي تغيرات د دوی په خوښه او امر راځي، د هر وزير خواته امريکايي مشاور ناست دی او د وزارت ټول اختيارات د هغه په لاس کي دي، اډې لري، زندانونه لري، راډيوئي او تلويزيوني نشرات لري، هر کور ته د ننوتلو او د هر افغان د نيولو، وژلو او سپکولو اختيار لري، په کليو او ښارونو بمونه وروي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وينو کي رغړوي، نه د چا

سر خوندي دی، نه مال او نه عزت، نن زمور هېواد داسي د پردیو په اسارت کي دی چي په تېر تاریخ کي ئې نظیر نه شو موندلی.

پوښتنه: د ځان مرګو بریدونو په اړه مي پوښتنه دا ده چي ستاسو له نظره څنګه دي؟ آیا دغه بریدونه چي نن په عراق او افغانستان کي ترسره کېږي شرعي جواز لري؟ که جواز لري نو مهرباني وکړي د قرآن عظیم الشأن په کوم آیت او یا د پیغمبر علیه السلام په حدیث ئې ثابته کړئ او یوه بېلګه ئې هم وړاندي کړئ او که جواز نه لري نو بیا طالبان ولي ځانمرګي بریدونه ترسره کوي او مسئولیت ئې هم په غاړه اخلي؟ او دا هم وایي چي دا بریدونه په خپله افغانان ترسره کوي، آیا تاسو فکر کوئ چي دا به په ږښتیا افغانان وي او که کومه بله ډله؟ او په چا پوري به تړلې وي؟

ځواب: مور هر هغه عملیات غندو چي بې ګناه خلکو ته د سر او مال زیان رسوي، که دا بمباري وي او که بمي چاودنې، خو هغه فدائي عملیات چي د اسلام، آزادۍ او عدالت لپاره وي او د مظلومانو له لوري د ظالمانو او اشغالګرانو په ضد ترسره کېږي نه یوازي تائیدوو بلکي دا سرتېري د ستر اجر مستحق ګڼو، دا فدائي عملیات باید داسي وګڼو لکه څوک چي د دښمن په داسي سنګر برید وکړي چي د وژل کېدو احتمال ئې ډېر قوي او د روغ رمټ وتلو احتمال ئې له هیڅ سره برابر وي، یا به دواړه جائز وي او یا دواړه ناجائز، مور د اسلام له صدر نه ډېرې داسي بېلګې په مخکي لرو چي له صحابه وو نه چا د دښمن په داسي ځای برید کړی او پر دښمن باندي د برید لپاره ئې د خطر داسي ځای ته ځان رسولی چي سل په سلو کي ئې د وژل کېدو احتمال وو خو نه پیغمبر علیه السلام او نه د ده له یارانو نه چا د دوی دې کار ته د ځان وژنې په سترګه کتلي، تاسو پوهېږئ چي هغه مهال باروت نه وو چي چا په ځان پوري تړلي وی او د دښمن په ټولګي کي ئې چاودنه کړې وی. اسلام هغه ځان وژنه حرام ګڼي چي د یأس او بې صبرۍ په سبب وي، د اسلام له نظره ژوند یو ستر الهي امانت دی او د دې الهي امانت د ښه ساتلو، حفاظت او دفاع کلکه سپارښتنه کوي او دا د هر انسان الهي فریضه ګڼي، خو د سترو او سپېڅلو اهدافو لپاره خپل

ژوند قرباني کول نه يوازي جائز ګڼي بلکي دا د الله تعالى د لاري د مخلص او رښتوني مجاهد نښه او صفت ګڼي، په خپل مال او نفس سره د الله تعالى په لار کي، د حق، عدالت او د مظلومانو د ژغورنې لپاره جهاد کول د مسلمان فريضه شمېري، که يو مجاهد د دغسي سپېځلو اهدافو لپاره د ځان لس برابره دښمن مقابله کوي، اسلام نه يوازي دا چي دې ته د ځان وژنې په سترګه نه ګوري بلکي دا د مضبوط ايمان او لوړ همت نښه ګڼي، د قرآن ګڼ شمېر آيتونه او د پيغمبر عليه السلام ډېر احاديث داسي قربانۍ ته مسلمانان هڅوي، که قرآن د هغسي قربانۍ سپارښتنه کوي نو د دې بل به څنګه مخالفت کوي؟ د دې دواړو ترمنځ هيڅ توپير نشته چي يو مجاهد د لس برابره دښمن مقابله کوي او بل باروت په ځان پوري تړي او د دښمن د صف منځ ته ننوځي او چاودنه کوي، دواړه د ځينو له نظره ځان وژنه برېښي. متأسفانه ځيني سرکاري مفتيان د قرآن په داسي يوه څرګند آيت باندي غلط استناد کوي چي په هغه کي د سر او مال له قربانۍ نه ډډه کول تهلکه ګڼل شوې خو دوی تړې غلطه او معکوسه معنی راباسي، آيت داسي دی:

©$b] i{p¾Åo&r ¡þ3æ®$'<] ðß/‰-Î {q}è¨Ÿr « $è<î™ 'Î {q}ÿR&r

ÇÎÈ ûüÏÅó ßß$<ïä

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او په خپل لاس ځان په هلاکت کي مه اچوئ او احسان وکړئ چي الله محسنين خوښوي.

د دې آيت معنی دا ده چي د الله په لار کي به د سر او مال له قربانۍ نه دريغ نه کوئ، د عدم قربانۍ په وجه له تباهۍ سره مخامخ کېږئ، په خپل لاس ځان په دې تباهي کي مه غورځوئ، له جهاد نه او د الله په لار کي له قربانۍ نه ډډه د تباهي او هلاکت باعث او د دښمن په لاس د سپکاوي او تذليل سبب کېږي، په هيڅ پلمه او بهانه به له دې نه ډډه نه کوئ. عجيبه ده چي ځيني بې لاري او منحرف خلک په دې

څرګند آیت په غلطه سره دا استدلال کوي چې له زورور دښمن سره مقابله، په خطر کي ځان اچول، له کم عدد او عدة سره د ځواکمن او په وسلو سنبال دښمن مخي ته ودرېدل، ځان په هلاکت کي غورځول دي او قرآن هغه تحریم کړي او یا دا چې فدائي عملیات روا نه دي!! دا ډېر ډېر ناروا او غلط استدلال دی، دلته عدم انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول د هلاکت باعث معرفي شوي، په دې سره د فدائي عملیاتو په ضد استدلال کول ډېر غلط او شرمناک استدلال دی، نه د ایمان خاوند داسي استدلال کولی شي او نه د عقل او پوهې خاوند، که داسي وي نو قرآن به یو مسلمان د لسو کافرانو په مقابلې نه مکلف کولو، د مسلمانانو د ترغیب لپاره به ئې د ابراهیم علیه السلام هغه قصه نه بیانوله چې په یوازي سر ئې د نمرودیانو بتان رانسکور کړل، دا به ئې نه ویل چې: کم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كثِيرَةً بِإِذْنِ اللّهِ وَ اللّهُ مَعَ الصبرِينَ * د الله په اذن سره څومره لږکي ټولګي په لوی ټولګي غالب شوي، الله خو له صابرانو سره دی.

د بې صبرۍ په وجه ځان وژنه او له الله سره د کلکي مینې په وجه فدائي عملیات کول یو له بل نه ډېر ډېر توپیر لري، یو له الله نه د یأس او ناامیدۍ په سبب دا کار کوي او بل په الله او آخرت د کلک باور او د الله له دین نه د دفاع په لار کي د سر قرباني کولو په جذبه دا کار کوي.

له دې آیت نه مخکي ویل شوي چې که څوک په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعتَدَىٰ عَلَيكُم فَاعتَدُوا عَلَيهِ بِمِثلِ مَا اعتَدَى عَلَيكُم) له دې نه معلومېږي چې په دې وروستي آیت کي له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کي د سر او مال قرباني دی. که دا دواړه آیتونه یو ځای او د یوه مضمون د متصلو برخو په حیث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړۍ دا چې له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي ځاني او مالي قرباني مراد ده او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسایلو باندي د مال د نه مصرفولو او د الله په لار کي له قربانۍ نه د ځان ساتلو عاقبت خطرناک او په خپل لاس ځان مرګ

ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چي له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.

د فدائي عملياتو په اړه بحثونه هغه مهال پيل شول چي په نيويارک او واشنګټن باندي همداسي بريدونه وشول، امريکا د تروريزم تر نامه لاندي د اسلام او مسلمانانو په ضد د پراخ جنګ اعلان وکړ او له ټولو حکومتونو نه ئې وغوښتل چي په دې جنګ کي د امريکا تر قومندې لاندي برخه واخلي، که نه نو د تروريستانو ملګري به ئې ګڼو، د ځينو حکومتونو بې همتو چارواکو نه يوازي د امريکايانو غوښتني ته سر ټيټ کړ بلکي له سرکاري مفتيانو نه ئې وغوښتل چي دا عمليات وغندي او هغه د اسلام خلاف وګڼي.

دا د فدايي عملياتو مخالفين ولي دې ته توجه نه کوي چي قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، څوک چي د اسرائيلو او امريکا په ضد فدائي عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی او له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري،.

کوم کسان چي د امريکايانو په ضد شهادت طلبانه عمليات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کي پر امريکايانو د مجاهدينو نور بريدونه هم نه تائيدوي، دا سرکاري مفتيان دي، هغه خبره کوي چي د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چي حکومت ورته ليکلې وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي

- دا کار چي څوک په خپلي چانټې کي بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چي هم ئې تر ده وسايل زيات او پرمختللي دي او هم ئې شمېر زيات دی او له هغه سره د ده د نښتې لوی او قوي احتمال دا دی چي دی په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې هيڅ فرق نه لري چي يو کس همدا بمونه په ځان پسې وترې او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن

له منځه يوسي؟!! دا په داسي حال کي چي دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له څرګندي وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نوري لاري چارې ورته نه وې. ډېره عجيبه ده چي څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چي دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چي دلته د الله په لار کي وژل کېدل يقيني او په هغه بل کي احتمالي دی. يو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او يقيني فيصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چي ژوندی ببرته راوګرځي. دا د بريد په وخت کي ځا نته هم پام کوي او دا احتياط کوي چي ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هيڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چي د الله دښمن ته تر زيات نه زيات تلفات واړوي. که د هر معيار له مخي دا دواړه مقايسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چي د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجيبه وي چي څوک دا يو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شک په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

پوښتنه: اوس يوازي تاسو او طالبان د کرزي دولت په وړاندي جنګېږئ آيا ستاسو ترمنځ همغږي شته؟ که وي نو رنا پرې واچوئ.

ځواب: مورږ د ټولو مجاهدينو په يووالي ټينګار کوو، هر مجاهد خپل ورور ګڼو او حزب اسلامي د ده سنګر او کور، له هيڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، په دې تأکيد کوو چي ټول مجاهدين بايد په ګډه د دښمن مقابله وکړي، د دښمن په وړاندي ئې خبره او دريځ يو وي، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم واحد دريځ ولري، ولس ته د دې خبري ډاډ ورکړو چي مورږ د اقتدار لپاره نه جنګېږو ، د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د هېواد له آزادۍ وروسته به د اقتدار پر سره شخړې نه راولاړېږي، ملت ته به دا واک سپارو چي څوک د مشرۍ او واکمنۍ لپاره غوره او اهل ګڼي هغه ته اقتدار وسپاري. د طالبانو ځينو مشرانو هغه مهال تماسونه ونيول چي دوی لا د امريکا په ضد د جنګ ميدان ته نه وو راوتلي، مورږ د ګډ کار طرحه

ورکړه، خو په داسي حال کي چي دوی ورسره موافق ول نورو توافق ونه کړ او د تماسونو هغه لړۍ قطعه شوه، اوس نه ورسره څه تماس لرو او نه کومه معاهده، خو بیا هم دا هڅه کوو چي ټول مجاهدین په یوه متحد صف کي راغونډ کړو.

پوښتنه: تر کله به د دولت او بهرنیو ځواکونو په ضد جنګ ته دوام ورکوئ؟ په داسي حال کي چي نور پخواني مشران لکه استاد سیاف، استاد رباني او داسي نور د کرزي له دولت سره یو ځای ولاړ دي او دندې ترسره کوي؟

ځواب: مورږ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چي ټول نیواکګر ځواکونه زمورږ د هېواد له لویشت لویشت خاوری ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قائم شی، د اشغال په دوران کي له دښمن سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چي دا په نیمه لار کي پاته مخکنی انقلاب تکمیل کړی، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایتکارانو واکمني پای ته ورسوی او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړی. پدی مبارزه کي به مورږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کي د خپل ولس په څنګ کي وو.

مورږ له امریکایانو سره ملګرتیا او دوی ته تسلیمېدل داسي ګڼو لکه روسانو ته تسلیمېدل او هغوی ته د ملګرتیا لاس ورکول، هغه چي په دې دواړو کي په توپیر قائل دی تاسو ترې وپوښتئ چي فرق په څه کي دی؟ د دوی دواړو په رنګ کي څه توپیر ګوري که په عقیدې او عمل کي ئې او که په موخو او غرضونو کي ئې او که له افغان ولس سره د دوی په چلند کي!! زمورږ او د هر هغه چا له نظره چي په اسلام پوه وي او حقایق مني، امریکایان د افغانستان په اړه همغه موخي لري چي شوروي اتحاد درلودې، د دوی دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر هغوی زړه او ژوره ده، له افغانانو سره ئې چلند تر هغوی ډېر بد او کرکجن دی.

تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو چي امریکایانو ته تسلیم شوي له هغه مولوي

ولي او مولوي عبدالعزيز سره ئې څه فرق دی چې د کمونستانو ملګرتیا ئې وکړه او د ډاکټر نجیب د اسلامي شئونو په وزارت کې ئې کار کاوو؟ تاسو ما ته ووایئ: د هغه چا په اړه څه قضاوت کوئ چې هم ئې روسانو ته دوستۍ لاس اوږد کړ، له کمونستانو سره ئې د مجاهدینو په ضد اءتلافي جبهه جوړه کړه، پیسې او وسلې ئې ترلاسه کړې او د مسکو د ګټو لپاره ئې د جګړو اور بل کړ او هم د امریکایانو د زمکنیو فوځونو په څېر د خپل ولس په ضد وجنګېدل او له هغوی ئې غوښتل چې خپلې بمبارۍ مزید تشدید کړي؟!!

پوښتنه: په کابل کې د سولې په نامه د یوه کمیسیون مشر صبغت الله مجددي چې پخوانی جهادي رهبر هم دی کله ناکله ادعا کوي چې په نومورې کمیسیون کې د طالبانو تر څنګ د حزب اسلامي په لسګونو هغه ګروپونه چې د ښاغلي کرزي د حکومت مخالف ول د یاد شوي کمیسیون په غوښتنه خپل مخالفت ته ئې د پای ټکی ایښی او یاد شوي کمیسیون ته ورغلي، که چېرې دا حقیقت ولري نو ستاسو په نظر څومره ګروپونه به نومورې کمیسیون ته ورغلي وي؟

ځواب: مورږ نه پوهېږو دا کمیسیون ولي د مجاهدینو په ضد تبلیغات کوي، ولي په درواغو وایي چې مجاهدینو وسله په زمکه کیښوده او دښمن ته تلسیم شول؟ مورږ له دوی سره څه بد کړي، څه تاوان مو دوی ته رسېدلی؟ مورږ خو د هېواد د آزادۍ لپاره د اشغالګرانو په ضد جنګېږو، دوی ولي د ملاتړ په ځای زمورږ په ضد پایځې ورپورته کړې او په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي مجاهدین کمزوري کړي، زه په صداقت سره تاسو ته وایم چې د کمیسیون دا خبري حقیقت نه لري، دا تبلیغات د دې لپاره کوي چې اشغالګرو انګرېزانو ته خپل صداقت وښیي او له هغوی نه ترلاسه شوې پیسې هضم کړي، معاش ئې ورزیات کړي او مزید امتیازات ورکړي، هغه کسان چې نن د امریکایانو لپاره دا خدمت کوي پرون ئې پلرونو د انګرېزانو لپاره همدا کار کولو، د قرآن په حاشیې به ئې امضاء کوله، د انګرېزانو مخالفینو ته به ئې لېږل او هغوی به ئې د دښمن په دام کې اچول. دوی د همدې لپاره

د انګرېزانو د تسلط په وخت کې افغانستان ته راوستل شوي وو!!

کوم کسان چې د تسلیم شوو په نامه امریکایانو ته معرفي شوي او د دوی په نامه ئې له امریکایانو پیسې ترلاسه کړې، هیڅ یو ئې مجاهد نه دی او له سنګر نه نه دی کوز شوی، کمیسیون غوښتي چې خپل فعالیت او صداقت نیواکګرانو ته ثابت کړي، خپل دوستان ئې ورمعرفي کړي، د هر یوه په نامه ئې څه امتیازات ترلاسه کړي، زیاته برخه ئې په خپلې کڅوړې کې اچولې او وړه برخه ئې په دغو کسانو وېشلې.

بله به وي چې یو مثال ئې تاسو ته بیان کړم: په کنر کې د اسمعیل په نامه یوه مجاهد څو ښه ښه عملیات وکړل، د رسنیو له لارې نشر شول، څه وخت وروسته مې د راډیو له لارې واورېدل چې د سولې کمیسیون د اسمعیل د تسلیمېدو ادعا کړې، څوک مې عاجل ولیږو چې حقیقت معلوم کړي، د اسمعیل خط ئې راوړ او معلومه شوه چې کمیسیون ټګماري کړې او بل څوک ئې د نوموړي اسمعیل په نامه انګرېزانو ته معرفي کړی او د هغه په نامه ئې پیسې ترلاسه کړې!! اصلي اسمعیل په سنګر کې پروت دی او د انګرېزانو په ضد خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

پوښتنه: د طالباونو له سقوط څخه راوروسته امریکایانو د مطبوعاتو له لارې کله ناکله ستاسو په نیولو او وژلو جایزې ټاکلې خو اوس هغه موضوع ته دومره اشاره نه کېږي، علت په څه کې دی؟

ځواب: له کومې ورځې چې امریکا زما په ضد د دښمنۍ پرېکړه کړې تر اوسه په کې تغییر نه دی راغلی، همداراز له کومې ورځې چې ما له امریکا سره خپله دښمني اعلان کړې، زما په دریځ کې ترننه هیڅ تبدیلي نه ده راغلې، اته دېرش کاله مخکې چې موږ د شرقي او غربي استعمار په ضد د کومو شعارونو ورکول پیل کړل، چې د پوهنتون صحن او د کابل سړکونه ئې شاهد ول، تر نن پورې خپلو شعارونو ته ژمن یو، دا ځکه چې موږ آزادي غوښتونکي یو او خپل دوست او دښمن د اسلام په حکم ټاکو، د الله تعالی او د هغه د بندګانو دوستان مو دوستان او دښمنان مو دښمنان

دي، زه به هغه ورځ د الله تعالی په وړاندي شرمنده او سر ټيټی وم چي د انسانيت دا ستر او خطر ناک دښمن ما ته د دوست په سترګه وګوري يا له ما د خطر احساس ونه کړي، لا هغه مهال چي مورږ له شوروي اشغالګرانو سره جنګېدو او د جورج ډبليو بش پلار لا د ريګان معاون وو، پاکستان ته په خپل سفر کي ئې له پاکستاني چارواکو وغوښتل چي (eliminate this fanatic) دا متعصب له منځه يوسئ او دا ځکه چي ما له ريګن سره له ملاقات نه هغه وخت انکار وکړ چي د مجاهدينو د يوه هيئت د مشر په توګه د ملګرو ملتونو د عمومي اسمبلۍ په غونډي کي د شرکت لپاره نيويارک ته تللی وم.

پوښتنه: که ښاغلی کرزی تاسو ته په خپل حکومت کي ځای درکړي آيا تاسو به په کوم شرط ورسره يو ځای کېږئ؟ او که چېرې ورسره يوځای شئ آيا له طالبانو سره به تاسو هم د کرزي د حکومت په ګټه جنګېږئ؟

ځواب: زما او د ټولو مجاهدينو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضاياوو بحث او روغي جوړي ته تيار يو، په هغه حکومت کي چي د بهرنيو ځواکونو تر وزر لاندي پر افغانستان حکومت کوي هيڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمورږ د مقاومت موخه دا نه ده چي په اقتدار کي برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، يوه داسي موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چي بهرنيو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بيا په آزاد او خپلواک افغانستان کي د ملت رايې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لاري يو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي.

مورږ نه مخکي له طالبانو سره جنګېدلي يو او نه اوس او نه په آينده کي د دوی يا بلي افغاني ډلي سره د جنګ اراده لرو، خو که څوک د يوه واقعي منتخب اسلامي حکومت په ضد وسلې ته لاس کړي او وغواړي چي د پردیو د متو په زور پر افغانانو حکومت وکړي مورږ به ئې په کلکه مخي ته ودرېږو، مهمه نه ده چي دا څوک دی او

شعار ئې څه دی.

پوښتنه: شپږ کاله وړاندې طالبانو د پخوانیو تنظیمونو مجاهدینو ته ټوپکیان او شر او فساد خطاب کاوو او ورسره جنګېدل آیا طالبان اوس هم تاسو ته د ټوپکیانو او شر او فساد خطاب کوي او که د مجاهدینو؟

ځواب: دا پوښتنه له طالبانو وکړه، د ټوپکیانو اصطلاح خو بې بي سي راوایسته او چا چې د مجاهدینو په ضد کارولې نو د بې بي سي تقلید ئې کاوو، اوس خو بې بي سي او امریکا غږ دوی ته ټوپکیان وایي!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن سره تاسو لیدلي، که لیدلي مو وي نو وروستۍ لیدنه مو کوم وخت او په کومه موخه وه؟ اوس ورسره څومره نږدې اړیکي لرئ؟ آیا تاسو د ده او د ده د پلویانو د سیاست ملاتړ کوئ او که نه تاسو ئې هم د نړیوالو په څېر ترهګر بولئ؟

ځواب: د دې پوښتنې په ځواب کې څو عرایض لرم:

- ما په دې اړه په مخکنیو مرکو کې وضاحت کړی هغه کافي ګڼم، ما له هغه سره هغه مهال لیدلي چې زه له ایرانه وطن ته راستون شوم او څو میاشتې زه او دی په یوه کور او یوې سیمې کې اوسېدو.
- مورږ له القاعدې سره هیڅ ډول تنظیمي اړیکي نه لرو.
- نړیوال ئې ترهګر نه بولي، یوازې امریکا او پلویان ئې ترهګر ګڼي، ډېر ورته د یوه آزادي غوښتونکي اتل په سترګه ګوري.
- څوک چې د آزادۍ، خپلواکۍ او عدالت لپاره جنګېږي او په خپلو هېوادونو کې د اشغالګرانو په ضد مقاومت کوي، چې هر څوک وي او په هر ځای کې دا کار کوي، مورږ ئې ملاتړ کوو، د دښمن په ضد هر چا ته د بالمثله چلند حق ورکوو، که امریکایان له څو زرو کیلومترو آخوا آسیا او افریقا ته راځي، ملکونه نیسي، په خلکو باندې بمونه وروي، د مظلومو فلسطینانو په ضد د بې رحمو صهیونستانو مرسته او ننګه کوي، نو دا د ټولو مسلمانانو دیني وجیبه ګڼو چې د هغو مجاهدینو مرسته

وکړي چي د امریکا په ضد جنګېږي. څه چي امریکا د دوی په ضد کوي، دوی ئې د هغوی په ضد د کولو حق لري.

پوښتنه: په دې وروستیو کي د استاد رباني په مشرۍ یوه ملي جبهه جوړه شوه چي په نوموړې جبهې کي د پخوانیو مجاهدینو رهبران او پخواني کمونستان برخه لري او تاسو په وروستیو مرکو کي ویلي چي دا جبهه د بهرنیو هېوادو په اشاره او مرسته جوړه شوې، تاسو څه ثبوت لرئ؟ او بل دا چي پخوا د کمونستانو او مجاهدینو تر منځ ډېرې جګړې وشوې او په زرګونو مجاهدین او د کمونستانو پلویان په کي له منځه ولاړل، د دې جبهې جوړېدا د وژل شوو کسانو په کورنیو او په خپله پر ملت څه منفي اغېز درلودی شي؟

ځواب: دا جبهه تر دې د مخه د روسانو د وتلو پر مهال د مسکو په اشاره او د ایران په وساطت جوړه شوې وه، اوس چي له افغانستان نه د بهرنیو ځواکونو د وتلو ګونګوسی دی، یو ځل بیا همغو ملکونو د همغې مړې جبهې د بیا راژوندۍ کولو هڅه پیل کړې، خو إن شاء الله دا به د وچي ونې ببخ ته د اوبو تویولو په څېر یوه بې فایدې هڅه وي، دا بد نامه، کرغېړنه او منحوسه جبهه او د پردیو د لاس آله نه بېرته راژوندۍ کېدی شي او نه څه ترې جوړېدی شي، نه روسان په هغه موقعیت کي دي چي له دې جبهې نه همغه پرونی کار واخیستلی شي او نه کمونستان او د دوی منافق ملګري د پردیو لپاره پرونی خدمت کولی شي، که څه هم ایران زمور د هېواد په اړه تر ټولو ملکونو خطرناک سیاست غوره کړی، افغانانو ته ئې تر بل هر چا زیات تاوان رسولی او د روسانو له وتلو وروسته ترنن پورې ئې د جګړو د دوام لپاره تر هر ملک نه زیاتې وسلې او پیسې افغانستان ته لېږلې او د همدغې جبهې په واک کي ئې ورکړې، خو إن شاء الله ایران به هم بیا همغه پرونی کار ونه کړی شي. تاسو ثبوت غواړئ، ثبوت هغه په زرهاوو ټُنه وسلې او مهمات دي چي د نجیب حکومت له نسکورېدو وروسته له مسکو نه مشهد ته او له هغه ځایه لومړی بګرام ته، بیا تخار ته او بیا کولاب ته انتقالېدل او دغې جبهې ته سپارل کېدل او هره ورځ به له باروتو

ډکي څو طيارې په دغو ځايونو کي تخليه کېدې.

دا بايد په قاطع الفاظو ووايم چي د عدالت له تأمين او د مجرمانو او جنايتکارانو له عادلانه محاکمې پرته سوله نه شي راتلی، قرآن په واضحو الفاظو وايي چي که د جګړې خاتمه او د سولې تأمين غواړئ نو لومړی عدالت او قسط تأمين کړئ،

فاصلحوا بينهما بالعدل و اقسطوا إن الله يحب المقسطين

د دواړو جګړه کوونکو ترمنځ په عدالت سره روغه جوړه وکړئ او قسط تأمين کړئ (هر لوري ته خپل خپل حق وسپارئ)، يقيناً چي الله تعالى مقسطين خوښوي.

پوښتنه: استاد رباني، استاد سياف او يو شمېر نور جهادي مشران د روسانو سره وجنګېدل او هغوی اوس د کرزي د حکومت ترڅنګ ولاړ دي او تاسو ورسره جنګېږئ، ستاسو او د ياد شوو جهادي مشرانو ترمنځ څه توپير دی؟ او آيا تاسو اوس هم ياد شوو جهادي رهبرانو ته د مجاهدينو خطاب کوئ؟

ځواب: مورږ نه له دوی دواړو سره کوم شخصي مخالفت لرو او نه له نورو سره، که دوی د جهاد ليکي ته راګرځي مورږ پرې خوشحاله کېږو او دا د دوی د دنيا او آخرت لپاره غوره ګڼو، خو د مجاهد خطاب په هغه صورت کي چا ته کېدی شي چي مجاهد وي او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چي له جهاده ئې لاس اخيستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسليم شوی.

پوښتنه: دا هم راته ووايئ چي افغانستان ته روسان په کومو موخو راغلي وو او امريکايان په کومو موخو راغلي، ، د دواړو تر منځ څه توپير دی؟ تاسو، استاد سياف، رباني، مجددي او يو شمېر نور جهادي مشران له روسانو سره جنګېدئ او اوس هغوی نه جنګېږي او تاسو جنګېږئ، ولي تاسو د دوی په شان په اوسني حکومت کي برخه نه اخلئ؟

ځواب: د دواړو موخي سره ورته دي، توپير يوازي په دې کي دی چي روسانو غوښتل له شمال نه جنوب ته ولاړ شي او د افغانستان له لاري د هند سمندر ته ځان ورسوي او امريکا غواړي له جنوب نه شمال ته ولاړ شي او د افغانستان له لاري د

مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي. مخکي هغوی غوښتل موږ د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کړي او اوس دوی د شورویانو همغه زړه تجربه تکراروي او مظلوم افغانان د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کوي.

د دې پوښتنه ته له دوی وکړه چي آیا د روسانو په ضد جنګېدلي یئ؟ څنګه او ولي جنګېدئ؟ اوس ولي د امریکایانو په ضد د مجاهدینو ملګرتیا نه کوئ؟ د روسانو او امریکایانو تر منځ او د دوی او د هغوی د یرغل او موخو تر منځ څه توپیر شته؟

پوښتنه: داسي ویل کېږي چي د افغانستان په ختیځ د کنر په ولایت کي د کرزي حکومت او د هغه د پلویانو او بهرنیو ځواکونو په وړاندي ستاسو زوی جنګېږي او د جګړي مشري هم په غاړه لري، دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: کاش زما زوی دا کار کړی وی یا ئې کولی شوی، که هغوی په جهاد کي برخه اخلي نو د یوه مجاهد په توګه به برخه اخلي نه د قومندان په توګه، ما تر اوسه له خپلې کورنۍ نه هیڅوک د حزب په کومي رسمي دندې نه دی ګمارلی، زه هر هغه مجاهد خپل زوی او ورور ګڼم چي د وطن د آزادۍ لپاره جنګېږي.

پوښتنه: که چېرې بهرنیان له افغانستان څخه ووځي فکر نه کوئ چي خپل منځي جګړې به د ۱۹او ۹۲کلونو په شان چي په افغانستان کي د مجاهدینو تر منځ پیل شوې یو ځل بیا پیل شي؟

ځواب: هغو جګړو ته د خپل منځیو جګړو په ځای باید د مخکنیو جګړو د تسلسل او ادامې نوم ورکړو، په دغو جګړو کي د کمونستانو ونډه همدومره وه لکه تر دې د مخه، هغه جګړې هم د جنرال آصف دلاور او جنرال نبي عظیمي تر قومندې لاندي روانې وې، له مخکنیو جګړو سره ئې توپیر یوازي په دې کي وو چي د ایران په وساطت شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلي هم ورسره یوځای کړی شوې، د سابق په څېر وسلې او پیسې مسکو ورکولې خو د ایران له لارې، نږدې شل زره ملیارده افغانۍ په مسکو کي چاپ او دې ائتلافي جبهې ته د جنګي مصارفو لپاره ورکړی شوې، مخکي به وسلې مخامخ له مسکو نه بګرام ته راتلې خو په دې وخت

کي به له مسکو نه مشهد او له مشهد نه بګرام ته انتقالېدې!!

دا اندېښنه په هغه صورت کي په ځای وه چي د بهرنيانو په شته والي کي نه جګړه وی او نه بې امنيتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولي ستونزي له بهرنيو لاسوهنو او د بهرنيو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نيمګړی مأموريت هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چي د روسانو په وينا او د ايران په وساطت جوړ شو او امريکا او امريکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجيب د حکومت د ځای ناستي په توګه قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل او دا دی اوس امريکايانو د روسانو په پل ګام کيښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او زمونږ هېواد ئې اشغال کړ او همغه ائتلاف ئې بيا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چي دا ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د امنيت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چي اشغال ادامه لري جګړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چي څنګه کولی شو د بهرنيو ځواکونو له ايستلو وروسته د جګړو مخنيوی وکړو او پرې نه ږدو چي د اتيايمو کلونو په څېر ناورين رامنځ ته شي، ځواب ئې دا دی چي ټول هېوادپال او په خپل وطن مين باايمانه افغانان دې په خپلو کي تعهد وکړي چي آزاد او خپلواک افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نيسو، هغه وطن پلورونکي ډلي به په خپل ځای کښېنوو چي د پردیو د متو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأيې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحريموو، هر څوک به په هغه څه قناعت کوي چي ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم بايد متوجه وو چي اوس نه مسکو په هغه موقعيت کي دی چي مورږ ته د مخکي په څېر مشکلات راولاړ کړي او نه به امريکايان په افغانستان او عراق کي له ماتې وروسته مورږ ته د ستونزو د راولاړولو په موقعيت کي وي، زمونږ له ګاونډيو نه يوازي ايران او پاکستان بيا هم کولی شي چي د مخکي په څېر د

مشکلاتو باعث شي، خو نړیوال حالات او د دې سیمې وضعیت داسي معلومېږي چې دوی به هم إن شاء الله د مخکنیو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه ښه نه کړي.

پوښتنه: د افغانستان په هره سیمه کي کله چې د بهرنیانو او د کرزي د دولت د سرتېرو په وړاندي برید ترسره شي طالبان ئې مسئولیت په غاړه اخلي، آیا په دې کي په رښتیا یوازي طالبان ونډه لري او که تاسو هم او که چېرې تاسو په کي ونډه لرئ نو بیا ولي په رسنیو کي ستاسو د ګوند او ستاسو نوم نه یادېږي؟

ځواب: د دښمن د اعتراف له مخي هره ورځ په اوسط توګه تر شلو زیات بریدونه په بهرنیو ځواکونو ترسره کېږي، په دوه دریو ئې دښمن اعتراف وکړي، د یوه دوو مسئولیت طالبان په غاړه واخلي، تاسو ما ته ووایئ چې دا پاته عملیات څوک کوي؟

مورږ په موجوده ظروفو او شرایطو کي نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چې د دښمن په امنیتي پوستو، اداري واحدونو او عسکري مرکزونو باندي د برید په ځای د دوی په ګزمو او وړو وړو قطارونو باندي برید ته ترجیح ورکړئ، په هغه ځای او هغه وخت برید وکړئ چې دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. د اجیر او وطن پلورونکي افغاني فوځ او پولیس په قطعاتو د بریدونو په ځای په بهرنیو ځواکونو برید ته ترجیح ورکړئ، د مکتب، شفاخانې، پل او نورو عام المنفعه تأسیساتو له ورانولو او په جومات او مدرسه کي له چاودنو او د سرکاري ملایانو له وژلو ډډه وکړئ، جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چې مورږ ئې اوس په واک کي نه لرو، له بلي خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چې زمورږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، داسي عملیات یوازي دومره ګټه رسولی شي چې د دښمن اصلي کرغېړنه څېره بربنډه کړي او له تبلیغاتي پلوه څه ناڅه اهمیت لري.

پوښتنه: په هېواد کي د ننه او بهر يو شمېر سياسي کارپوهان ګاونډی هېواد پاکستان په دې تورنوي چې د افغانستان په کورنيو چارو کي لاسوهنه کوي او د دوی په وينا کوم وران کاران چې په افغانستان کي د دولت او بهرنيو ځواکونو په ضد جنګېږي له پاکستان څخه رااوړي چې د کابل دولتي چارواکو هم په وار وار سره دغي موضوع ته اشاره کړې، آيا دا تاسو هم منئ، چې پاکستان په افغانستان کي لاسوهنه کوي او د بهرنيو ځواکونو په ضد جګړي کي طالبانو ته سرتېري روزي او بيا ئې افغانستان ته لېږي؟

ځواب: هو؛ پاکستان د نورو ګاونډيو په شمول لاسوهنه کوي خو د امريکا په وينا او ګټه او د کابل د اوسني حکومت په دفاع او حمايت کي، پاکستان خو اوس په هغه جنګ کي چې امريکا د تروريزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقيقت کي د اسلام په ضد بل صليبي جنګ دی، په لومړي خط کي او د امريکايانو خوا ته په څرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نيولو کي ئې د امريکايانو دومره مرسته وکړه چې له دې مرستي پرته نه د افغانستان نيول ورته ممکن وو او نه تر نن پوري دلته پاتې کېدل، په پاکستان کي خو اوس د امريکايانو اډې دي، سي آی اې او ايف بي آی دفترونه لري، خلک نيسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امريکايانو ټول اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، خو زما د اټکل له مخې د افغانستان په اړه د ايران سياست تر پاکستان نه هم زيات خطرناک دی، که پاکستان يوازي له امريکا سره د افغانستان په نيولو کي مرسته کړې نو ايران هم له روسانو سره د افغانانو په ضد ملګرتيا وکړه او هم له امريکايانو سره، که ايران د بغداد او کابل په نيولو کي تر پاکستانه د امريکا زياته مرسته نه وي کړې نو لږ خو ئې په هيڅ صورت کي نه ده کړې. که پاکستان اډې ورکړې نو ايران زمکني فوځونه ورکړل، ايران پلوه افغاني او عراقي ډلي ئې دې ته چمتو کړې چې د امريکا د زمکنيو فوځونو په توګه د دوی تر قومندې لاندې وجنګېږي.

پوښتنه: نن سبا په امريکا کي کي ديموکراتانو په ولس مشر بش فشار راوړي

چي امريکايي سرتېري دې له عراق څخه وايستل شي، که چېري له عراق څخه ووځي، تاسو په افغانستان کي د بهرنيو ځواکونو په ځانګړې توګه د امريکايي سرتېرو په اړه څه نظر لرئ، د کرزي پر حکومت به څه اغېز وکړي؟

ځواب: امريکايان به حتماً او إن شاء الله ډېر ژر له افغانستان او عراق نه وځي، زما اټکل دا دی چي دا کال به د اشغال او د بهرنيو فوځونو د پاتې کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چي نيواکګران به د اشغال له ادامې مأيوس او په دې پوه کړي چي له وتلو پرته بله چاره نه لري.

د اشغالګرانو له وتلو وروسته د دوی لاس پوڅی حکومت د لنډې مودې لپاره هم نه شي پاتې کېدی، چي د څلوېښت زرو بهرنيو ځواکونو په شته والي کي وضعيت نه شي مهار کولی نو د دوی له وتلو وروسته به څنګه حکومت وکړی شي؟

پوښتنه: تاسو ولي له طالبانو او د کرزي له دولت سره يو ځای کېدل نه غواړئ، علت ئې څه دی؟

ځواب: تاسو له ښاغلي کرزي او طالبانو نه پوښتنه وکړئ چي ولي له حزب اسلامي سره نه يو ځای کېږي؟ کوم ځواب چي دوی درکړ زما ځواب همغسي وګڼئ!! په داسي حال کي چي مورږ د ټولو اسلامي ډلو په يووالي او وحدت باور لرو او په دې لار کي له هيڅ ډول هڅو، ايثار او قربانۍ نه ډډه نه کوو، خو دا حقيقت بايد په پام کي ولرو چي په افغانستان کي روان اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پيل شوی، جهاد د حزب اسلامي مجاهدينو پيل کړ، د روسانو او کمونستانو په ضد جهاد کي حزب اسلامي د مقاومت د ملا تير وو، نوري ډلي ډېر وروسته او ټولي له هېواد نه بهر جوړي شوې، په کار خو دا وه چي دوی د نويو ډلو له جوړوبو ډډه کړې وی او چا چي اسلامي حکومت غوښتو له حزب اسلامي سره يو ځای شوي وی، ښايي دا غوښتنه به سمه نه وي چي حزب سلامي په هغو ډلو کي مدغم شي چي مشران ئې هم د حزب اسلامي د جهادي مدرسې شاګردان دي.

پوښتنه: په کابل کي د امن په نامه يوه جرګه چي مشري ئې پخوانی جهادي

مشر پیر سید احمد ګیلاني په غاړه لري او د دې جرګې موخه د ډیورنډ د کرښې د دوارو غاړو د قومونو یو نظر ، یو ځای کېدل او له هغوی سره خبري کول دي چې په خپلو سیمو کې به د دوی په وینا ترهګرو ته ځای نه ورکوي، ستاسو په نظر دغه جرګه به د کومې بلې موخې لپاره جوړه شوې وي او که څنګه؟ او آیا دا جرګه به وکولی شي چې په هېواد کې اوسنی بحران ته د پای ټکی کېږدي؟

ځواب: داسي جرګې هیڅ ارزښت نه لري او هیڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعیتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړولو یوه بې فایدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنیو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنیو چارو کې د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کې چې افغانستان د پردیو په اشغال کې دی او په پاکستان کې یو غیر منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کې لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواک ولاړ دی چې افغانستان ئې نیولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چې دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: د طالبانو مشر ملا محمد عمر او د نوموړي تحریک یو وتلي قومندان ملاداد الله او اسامه بن لادن د نړیوالو لخوا دهشتګر او تروریستان ګڼل کېږي، تاسو ورته په کومه سترګه ګرئ؟

ځواب: زه نه هغه چا ته د تروریست او ترهګر په سترګه ګورم چې امریکا ئې تروریست ګڼي او نه هغه چا ته د اتل په سترګه ګورم چې امریکایان ورته د اتل لقب ورکوي، د هر مسلمان او مجاهد معیارونه د امریکایانو او ټولو استعماري ځواکونو له معیارونو سره ژور او اساسي توپیرونه لري.

د آزادو ولسونو اتلان د آزادۍ د جنګ تر ټولو نومیالي او توریالي مبارزین وي، هغه چې تر نورو مخکې ئې د آزادۍ لپاره ملا تړلې، وسله ئې پورته کړې او تر ټولو مخکې سنګر ته وتلي، تر نورو زیات په سنګر کې پاتې شوي، تر بل هر چا ئې زیاته قرباني ورکړې، تر بل هر چا ئې پر دښمن زیات ګذارونه کړي او تر نورو

زیات ئې دښمن ته تلفات اړولي، خو کوم قومونه چې غلامۍ ته غاړه کېږدي، نو بیا په دوی کې د دغو اتلانو ځای داسې څېړې ونیسي چې د غلامۍ د ژوند څو شېبې وربانديې په خوشحالۍ کې تېرې کړي، د جنګي حماسو ځای عشقي سندرې ونیسي، د وسلې ځای دبله او رباب ونیسي، د سنګر په ځای د نڅا، شراب او کباب محفلونه، د زخمونو په ځای شنه خالونه او سرې شونډې ستایل کېږي، د غلامو قومونو اتلان یا سندر غاړي وي، یا د دښمن په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان او یا د دښمن له لوري نومول شوي کاغذي اتلان.

پوښتنه: د حزب اسلامي یو شمېر پخواني مجاهدین او قومندانان د کرزي په دولت کې دندې ترسره کوي، آیا دا د دې معنی نه ورکوي چې تاسو خپل پلویان له لاسه ورکړي دي؟

ځواب: تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو شمېر څومره دئ او په کومو مهمو دندو ګمارل شوي؟ آیا د دوی شمېر به د یوې افغاني کورنۍ د غړو د شمېر په اندازه وي؟ آیا په داسې سختو شرایطو کې چې حزب ورسره مخامخ دی د دومره لږ شمېر کسانو بېلېدل داسې تعبیروئ چې مورږ خپل پلویان له لاسه ورکړي؟ آیا د ګوتو په شمېر د څو ضعیفو او کمزورو کسانو بېلېدل یو داسې ستر، مضبوط او افغانستان شمول حزب تضعیفولی شي چې هم روسانو ترې شکایت درلود او هم امریکایان؟

پوښتنه: نن سبا د نړۍ او هېواد په مطبوعاتو کې د طالبانو او د هغوی د سیاسي فعالیتونو په اړه زیات بحثونه کېږي، خو ستاسو د فعالیتونو په اړه څه نه ویل کېږي، په دې کې ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا له یوې خوا سیاسي وجوهات لري او له بلې خوا امریکایان غواړې داسې وښیي چې له ټول افغان ولس سره نه بلکې یوازې له یوې ډلې سره مخامخ دي، دوی له القاعدې او طالبانو نه د غچ اخیستلو تر نامه لاندې پر افغانستان برید وکړ، غواړي وښیي چې اوس هم د دوی جنګ یوازې له دغو ډلو سره دی، د دوی په ضد د نورو جنګیالیو جنګ په امریکا او ټولې نړۍ کې د دوی په اړه پوښتني

راولاړوي، دوی هر هغه څوک د طالب او القاعدې په نامه یادوي چې د امریکا په ضد جنګېږي، که په افغانستان کې وي، یا عراق کې یا د نړۍ په بل ګوټ کې.

پوښتنه: طالبان بهرني او کورني خبریالان او دولتي مامورین اسیران نیسي او له دولت څخه د خپلو سرتېرو د خوشې کولو غوښتنه کوي او کله چې دولت د دوی غوښتنو ته مثبت ځواب ورنکړي نو هغوی نیول شوي اسیران وژني، آیا تاسو د طالبانو له دغې کړنلارې څخه ملاتړ کوئ؟ که چېرې تاسو ته یو بهرنی یا کورنی خبریال یا د افغان دولت یو انجنیر یا ډاکټر یا هغه بهرني انجنیران یا ډاکټران چې په افغانستان کې له شخصي یا بهرنیو کمپنیو سره کار کوي په لاس درشي تاسو به هم د طالبانو په شان ورسره رفتار کوئ او که څنګه؟

ځواب: نه مجاهدین غیر محارب کسان وژني او نه دې طالبان دا کار کوي.

پوښتنه: ستاسو او طالبانو د سیاست تر منځ څه توپیر شته، تاسو وایئ چې اسلامي هېواد او آزاد افغانستان غواړو او هغوی هم همدا وایي او بل دا چې په افغانستان کې څه قسم نظام ، دولت یا حکومت غواړئ، که اسلامي دولت یا اسلامي نظام مو غوښتو خو بیا د طالبانو رژیم سره ولي نه ولاړې او ولي نه درېږئ او یو ځای کېدل ورسره نه غواړئ؟

ځواب: اوس د دې وخت نه دی چې مورږ له طالبانو سره په خپلو توپیرونو بحث وکړو، دې ته ترجیح ورکوو چې د اختلاف په ځای د وحدت او تقارب په مواردو بحث وکړو، مورږ داسي افغانستان غواړو چې:

- آزاد او خپلواک وي او په هیڅ ګوټ کې ئې د پردیو بیرغونه نه رپېږي.
- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کې وي چې ملت غوره کړي، له خدایه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازنۍ او اساسي مرجع وي.
- مسلمان منتخب جمهور رئیس ولري.
- د هېواد لپاره نه پارلماني نظام مفید ګڼو او نه داسي نظام چې زعیم ئې د منتخبې

شوری د پرېکړو د ویټو کولو حق هم ولري.

- یوه مقتدره او باصلاحیته منتخبه شوری ولري (نه د انګلستان او امریکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائیه قوه ئې په واقعي معنی مستقله او ځواکمنه وي. هیڅوک د باصلاحیته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نیولو او بندي کولو حق ونه لري.
- د دولت اداري تشکیلات محدود وي، امکانات ئې په تولیدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سیاسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکیز کوي او داسي پردي پالې ډلي په کي د فعالیت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي، داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهیلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتیاوو محروم.
- انتخابات باید د اسلام له غوښتنو سره سم داسي وي چې هر افغان په کي برخه واخیستی شي، د جمهوري ریاست او پارلمان لپاره یو ځل او په یوه وخت کي ترسره شي، په هېواد کي باید یوازي یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسي دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمورږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شوری، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې اداړې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

پوښتنه: څه موده وړاندي د طالبانو یوه وتلي قومندان ملا داد الله آخند ویلي وو

چې دوی به په خپل تحریک کې حکمتیار ته د یو ځای کېدو اجازه ورنه کړي، آیا تاسو له طالبانو څخه د یو ځای کېدو غوښتنه کړې که نه؟ او دا په خپله په دې معنی نه ده چې که بهرني ځواکونه ووځي نو ستاسو او طالبانو ترمنځ به خپل منځي جګړې پیل شي که وایئ چې نه پیل کېږي نو دلیل به ئې څه وي؟

ځواب: زه ګمان نه کوم چې ملا داد الله به دا خبره کړې وي، ښایي دا به د هغو خبرې رسنیو شرارت وي چې غواړي د بهرنیو ځواکونو مخالفین د دوی په ضد متحد نه شي، زه د هر هغه مجاهد قدر کوم چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي، که څه هم له ما سره مخالفت ولري او حتی ما ته ښکنځلي وکړي، که احیاناً چا دا خبره وکړه نو دا د هرې ډلې حق دی چې څوک په خپلې ډلې کې مني او څوک نه مني، که ما د طالبانو په ډلې کې د شاملېدو عریضه وروړاندي کړه نو دوی کولی شي پرې ولیکي چې تا په خپلې ډلې کې نه منو.

پوښتنه: داسي ویل کېږي چې د پاکستان حکومتي چارواکي له طالبانو سره او ځینې غیر حکومتي مشران لکه جنرال حمید ګل او نصیر الله بابر او داسي نور له تاسو سره مرستي کوي، دا څومره حقیقت لري؟

ځواب: دا یا د استخباراتي کړېو تبلیغات دي او یا د ډېرو ناپوهو او بې خبرو خلکو خبرې، د پاکستان اوسنی حکومت او نصیر الله بابر او ډله ئې د امریکایانو ملګرتیا کوي، د افغانستان په اړه د دوی دواړو سیاست ورته دی، ډېر بې خبره انسان به داسي ګمان کوي چې دا دواړه به د امریکا د مخالفینو ملاتړ وکړي او جنرال حمیدګل اوس په داسي حالت کې دی چې خپل مشکلات هم نه شي حل کولی، پولیس ئې د خپلې کورنۍ د غړو په وړاندي نیسي او بې عزته کوي ئې، خو دی له ځانه د دفاع توان هم نه لري، له بل سره به څنګه مرسته وکړی شي، دومره ده چې جنرال حمیدګل په پوره جسارت او مېړانې سره د امریکا مخالفت کوي او پر افغانستان او عراق د امریکا یرغل محکوموي، امریکایانو د ده نوم هم د تروریستانو او د تروریستانو د حامیانو په لست کې نیولی. نو ځکه په امریکا پورې تړلې رسنۍ

دی د مجاهدینو د حامي او مرستندوی په نامه یادوي.

پوښتنه: پنځه کاله وړاندي به تاسو د خپل ګوند یا تنظیم د سرتېرو فعالیتونه د شهادت په ورځپاڼې کي چې تاسو ئې په خپله مسئول وئ خپرول آیا اوس هم د همدې ورځپاڼې نشرات کوئ او که کومه بله وسیله لرئ؟

ځواب: مورږ اوس د حزب په نامه کومه رسمي نشریه نه لرو، دا ځکه چې نه په پاکستان کي د دې کار مجال راته میسر دی، نه په ایران کي او نه د نړۍ په بل ګوټ کي، د شهادت ورځپانه هم په دې خاطر متوقف شوه چې آزادې لیکنې ئې نه شوی کولی، مسئولین ئې د پاکستاني چارواکو لخوا په دې وګواشل شول چې که د افغانستان د جریاناتو په اړه داسي څه ولیکي چې د دوی له سیاستونو سره تعارض ولري نو له بدو پایلو سره به مخامخ شي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د NBC له خبریال سره مرکه

پوښتنه - په افغانستان کي د بهرنیو قواوو او کرزي حکومت په وړاندي راتلونکي مشکلات څه دي، آیا افغان ولس به ورځ په ورځ د دوی په مخالفت کي ستاسو په څنګ کي ودرېږي؟

ځواب: د بهرنیو ځواکونو په وړاندي مشکلات دومره دي چې له حلولو ئې عاجز دي، نه د مقاومت د ورځ په ورځ پراخېدو او ځواکمنېدو مخه نیولی شي، نه د کابل حکومت داسي په خپلو پښو ودرولی شي چې د دوی له شته والي پرته خپل موجودیت وساتلی شي، نه د افغاني فوځ او پولیس په جوړولو او د افغان ولس په ضد

د جنګولو له لاري خپله مرګ ژوبله راکمولی شي، نه د کابل په لاس پوځي حکومت کي د اداري فساد، اختلاس، رشوت او شدید داخلي اختلاف مخنیوی کولی شي او نه د بهرنیو ځواکونو او د دوی د لاس پوځي حکومت په ضد د ولس زیاتېدونکي کرکه او نفرت راکمولی شي، ځنګه به له هغو خلکو یو صالح حکومت او منظم فوځ او پولیس جوړ کړی شي چې په خو پیسو ئې خپل دین، ایمان وطن او ولس پلورلي، پرون په روسانو او نن په امریکایانو؟!!

زه په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شم چې اشغالګرانو ته له وتلو پرته بله هیڅ لاره نه ده پاتې.

پوښتنه - تاسو په تېرو دوو مرکو کي د اسامه او ایمن الظواهري په اړه د هغوی سره په توره بوره کي د همکارۍ خبره کړې وه او ویلي مو وو چې د حزب اسلامي مجاهدینو هغوی ته نجات ورکړی وو، حال دا چې په تورې بورې کي د القاعدې جنګیالي وو او یا د اروښاد خالص په مشرۍ د اسلامي حزب او ستاسي په مشرۍ د حزب اسلامي څوک مخور قومندان هلته نه وو چې مرسته ئې کړې وی، لهذا تاسو په لوی لاس څنګه ځان د القاعدې په نجات کي غورځوئ؟ حال دا چې که تاسو کومک کړی وي او اسامه مو بچ کړی وي ستاسي هدف څه وو؟ که مو کومک کړی نه وي او په دې خبري ټینګار کوئ چې حزب او القاعده رابطه نه لري بیا تاسي ولي القاعده او اسامه په زوره په خپلو څرګندونو کي رایادوئ، دا په داسي حال چې نن هر څوک د القاعدې نه سترګې پټوي خو شخصاً ته ئې په اړه خبري کوې!!

ځواب: د دې پوښتني په ځواب کي مجبور یم څو خبري تاسو ته وکړم:

- په دغو مرکو کي ما د خبریالانو پوښتنو ته ځواب ویلی، دوی له اسامه سره د ملاقات پوښتنه کړې او ما ورته ویلي چې هو؛ زما ملاقات په دغه خاص وخت او شرایطو کي ورسره شوی.
- د افغانانو په ضد دا تبلیغات کېدل چې خپل مسلمان انصار وروڼه ئې دښمن ته تسلیم کړل او د دوی په ضد د امریکایانو تر قومندې لاندې وجنګېدل، ما غوښتل دا

تبليغات رد کړم او خلکو ته ووايم چې که ځينو بې مروتو او بې غيرتو نااافغانانو هغه کار کړی، نو ډېرو په مېړانه له دغو انصارو ورونو نه په لويه بيه دفاع کړې!! زمور ولس او مجاهدين په دغو دين او وطن پلورونکو نا افغانانو باندي مه قياسوئ.

- که تاسو ته دا خبره کول سم نه برېښي نو ډېر داسي خلک هم شته چې په دې خبري ډېر خوشحاله شوي.
- اوس خو د لومړي ځل لپاره دا خبره ما وکړه، په دې اړه خو په هغه صورت کي د شک کولو احتمال راولاړېدو چې بل چا هم دا ادعا کړې وی.
- څوک چې په تورې بورې کي ول هغوی د امريکايانو تر سختو بريدونو لاندي ول، خپله ئې ځان ته د پناه ځای لټولو، بل ته به ئې څنګه پناه ورکوله او د هغه د ايستلو په اړه به ئې څنګه مرسته کوله؟!!
- مور په ربښتيا باور لرو، دروغ حرام ګڼو، که ربښتيا ويل مو له خطر او ضرر سره مخامخ کوي تر دې ئې غوره ګڼو چې په دروغو ويلو سره کومه ګټه ترلاسه کړو.
- دواړه خبري مو ربښتيا دي، هم دا چې د حزب څو زړه ورو مجاهدينو له دوی سره په وتلو او خوندي ځای ته په انتقال کي مرسته کړې او هم دا خبره چې مور له القاعدې سره هيڅ تنظيمي اړيکي نه لرو، ستا خوښه چې مني ئې که نه!!
- مور هغه خلک نه يو چې په سختو ورځو کي خپل دوستان هېروي او د هغوی له ملګرتيا انکار کوي.

پوښتنه: افغانستان او عراق کي د امريکا د مشر جورج بش د پاليسيو او تېرو کړنو په اړه او د امريکا ولس، کانګريس او سياست مدارانو ته ستاسو پيغام څه دی؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندي برېد يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، بايد دې نتجې ته رسېدلی وي چې د خپلو فوځونو له ايستلو پرته بله چاره نه لري، بايد افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت بايد تسليم

کړي او پرېږدي چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ دوی او اروپايي اندېوالانو ئې آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان ئې پرې مسلط کړل، بايد پرېږدي چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

د امريکا ولس ته وايو: جورج بش تاسو ته دروغ وايي چې امريکايي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، مور په يقين سره درته وايو چې دا هسي خوب او خيال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبليغات دي. جورج بش د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امريکايانو ته څه ګټه ورسوله او نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځه نيمو کلونو کې ئې نږدې اوه نيم لکه افغانان او عراقيان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخميان کړل او تر درې مليونه زيات ئې هجرت ته اړ کړل.

کوم تاوان چې د جورج بش جنګي ټيم ئې امريکا ته رسوي بل څوک ئې نه شي رسولی، هره مياشت اويا مليارده ډالره تجارتي خساره او د کال يو سل شل مليارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره مياشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چې په راتلونکي کال کې به إن شاء الله دا شمېره هره مياشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخميانو ته لوړه شي، که په ټېرو پنځه نيمو کلونو کې د امريکايانو د مړو او زخميانو شمېر تر دېرش زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشديد او پراخېدا ښيي چې دا تلفات به په لنډې راتلونکې مودې کې هغه ځای ته ورسېږي چې د امريکا ولس به ويتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کې شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخميان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتيا مليارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امريکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زيات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلک سپينه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنيتۍ باعث ګڼي او له امريکا او امريکايانو نه هومره کرکه او نفرت

لري چي د بشريت په تاريخ کي د هيڅ استعماري ځواک په ضد، داسي کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ويل چي د عراق او افغانستان په نيولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امريکا په لاس کي پرېوځي او هم د مرکزي آسيا ذخاير او په ټولې نړۍ کي به د تېلو بيه امريکايان ټاکي!! خو تاسو وليدل چي نه يوازي د مرکزي آسيا په زېرمو د تسلط خوب رښتونی نه شو، بلکي د تېلو بيه له اتو ډالرو اتيا ډالرو ته نږدې شوه، که په ايران برېد شوی وی نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقيقت دا دی چي که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښايي اوس به دا زېرمې د امريکا په واک کي وي. سپينې مانۍ په نړۍ کي د اتمي وسايلو د خورېدو مخنيوی د يرغل لپاره د يوه مبرر او توجيه په توګه وړاندي کاوو خو دا دی کوريا اتمي آزموينه وکړه، ايران د يورانيم غني کول پيل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنيوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کي چي امريکايان پرې حکومت کوي، زمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کي ده، د مخدره موادو توليد شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو.

مورِ د امريکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه يو، ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چي تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له مورِ نه امريکا ته کوم ګواښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلميانو چي د نيويارک او واشنګټن شهادت غواړي عمليات ئې ترسره کړل، د امريکا ظالمانه سياستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملياتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چي امريکا په اسلامي ملکونو خپله سياسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمو ديکتاتورانو، جنرالانو او پاچايانو له حمايت نه لاس واخلي. مورِ امريکايانو ته وايو چي خپل زامن د څو مفسدو بډايانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابريکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صليبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ. په دې پوه شئ چي د جورج بش ټيم په افغانستان او عراق کي اقتدار غلو،

مفسدینو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پردیو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بیا ودانۍ په نامه چي د امریکا له بانکونو څه ایستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بیا رغونې نښې حتی د کابل په ښار کي نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکي ئې ویل چي له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چي اوس هم په پاکستان او ایران کي څلور ملیونه افغان مهاجرین مېشت دي!

د امریکا کانګرس او ولس ته زما مشورې دا دي:

- له افغانستان او عراق نه خپل فوځونه وباسئ، د نورو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومي ته مه لېږئ.
- جورج بش کابل او بغداد د روسیې او ایران لپاره فتح کړي، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چي مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل.
- خپلي ګټې د افغانستان او عراق له جنګ سره مه تړئ.
- د تروریزم په اړه د جورج بش تعریف مه منئ.
- د سپینې مانۍ د چارواکو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګوابښ او خطر په سترګه مه ګورئ.
- سپینې مانۍ ته داسي څوک ولیږئ چي له ټول جهان مخصوصاً اسلامي نړۍ سره ستاسو ورځ په ورځ د مزید خرابېدونکو اړیکو مخنوی وکړي. په ټولي نړۍ د واکمنۍ خوبونه پرېږدي او نورو ته د حقارت په سترګه ونه ګوري.

پوښتنه - ستا په عقیده اسامه ژوندی دی او که مړ؟ که ژوندی وي نو بیا ولي د القاعدې موقف باندي الظاهري خبري کوي او د ډېر وخت نه بن لادن څه نه وایي، په دې رابطه ستاسي تحلیل څه دی؟

ځواب: زما د معلوماتو له مخي هغه ژوندی دی او زما په څېر د نړۍ ډېر مظلوم مسلمانان دا دعا کوي چي الله تعالی دې د داسي اتلانو په مرګ د اسلام د

دښمنانو زړونه هيڅکله ښاد نه کړي. تاسو ته معلومه ده چې جهادي تحريکونه د اشخاصو په محور نه بلکې د اهدافو پر محور جوړېږي، مرګ او ژوند ئې د شخصيتونو په مرګ او ژوند پورې نه وي تړلی، که يو مشر ئې مري بل ئې ځای نيسي، امريکايان د اسامه په وژلو سره دا تحريک نه شي ختمولی، د عراقي مجاهدينو څومره مشران ئې ووژل خو دا دی نن د عراقي مجاهدينو مقاومت تر بل هر وخته زيات مضبوط دی.

زه ګمان کوم دا يو حکيمانه تصميم دی چې اسامه د زياتو بياناتو له ورکولو ډډه کوي. ايمن الظواهري ته هم زما مشوره دا ده چې مرکو او بياناتو ته زيات اهميت ورنه کړي.

پوښتنه - ځينې بهرنۍ حلقې په دې ګمان دي چې تاسي اوس هم د پاکستان سره روابط لرئ، آيا دا خبره رښتيا ده؟ آيا جماعت اسلامي د آی اس آی او ستاسي ترمنځ د رابطې وسيله ده که نه؟

ځواب: دا تبليغات يا په کي جي بي پوري مربوطې کړۍ کوي او يا په سي آی اې پوري، آی اس آی د پاکستان د حکومت او بيا د فوځ يوه اداره ده، څوک چې د حکومت او فوځ مشر وي دا اداره به ئې په خدمت کي او تر امر لاندي وي، د حکومت او فوځ د مشر دوست به ئې دوست او دښمن به ئې دښمن وي، پرويز مشرف اوس هم جمهور رئيس دی او هم د فوځ مشر، آی اس آی به همغه څه کوي چې دی ئې ترې غواړي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا خبره کوي يا مني چې دا اداره به د ده د امر خلاف کوم کار کوي، پرويز مشرف او جماعت اسلامي خو اوس د يوه بل سيوری هم په ګولیو ولي، څنګه به آی اس آی د جماعت په وساطت کوم کار وکړي؟ اوس خو آی اس آی د کشميري مجاهدينو ملګرتيا او مرسته هم پرېښي، په پاکستان کي ئې د دوی مرکزونه او دفترونه وتړل، د افغان مجاهدينو مرسته به څنګه کوي؟ پاکستان خو اوس په هغه جنګ کي چې امريکا د تروريزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقيقت کي د اسلام په ضد بل صليبي جنګ دی، په

لومړي خط کي او د امريکايانو خوا ته په څرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نيولو کي ئې د امريکايانو دومره مرسته وکړه چي له دې مرستي پرته نه د افغانستان نيول ورته ممکن وو او نه تر نن پوري دلته پاتې کېدل، په پاکستان کي خو اوس د امريکايانو اډې دي، سي آی اې او ايف بي آی دفترونه لري، خلک نيسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امريکايانو ټول اکمالات د پاکستان له لاري کېږي، پاکستان د خپل ولس په ضد هم هغه څه کوي چي امريکا ئې ترې غواړي، څنګه به د افغان مجاهدينو مرسته کوي؟!! زه په صداقت سره تاسو ته وايم چي د امريکا په ضد په دې جنګ کي مو له هغې ورځې نه چي دا جهاد مو اعلان کړی بيا تر نن پوري، نه د پاکستان له حکومت نه کومه مرسته ترلاسه کړې او نه له بل حکومت نه او نه له جماعت اسلامي نه، دا استخباراتي کړی په خپلو تبليغاتو کي ټول هغه حقايق هم له نظره غورځوي چي هر څوک پرې پوهېږي، نه دا ورته مهمه ده چي د پاکستان پاليسي څه ده او نه دا د جماعت تګلاره څنګه ده، جماعت اسلامي په انتخاباتي مبارزې باور لري، ګمان کوي چي له دې لاري کولی شي په ټولنې کي تبديلي راولي، نه د جهادي تګلارو حمايت کوي او نه د جهادي تنظيمونو ملاتړ، ما په دې اوږدې مودې کي د جماعت اسلامي له مسئولينو سره نه دي ليدلي، يوازي د دوی څو مشرانو ته مي داسي متحدالمآل ليکونه لېږلي چي د نورو ډلو مشرانو ته مي هم لېږلي، دا هم بايد ووايم چي د جماعت له ځينو مشرانو نه په دې خاطر ګيله لرو چي بې موجبه ئې زمونږ د جهاد مخالفت وکړ.

پوښتنه - ستا په فکر آيا امريکا به په ايران حمله وکړي؟ که حمله وکړي عواقب او نتائج به ئې څه وي؟

ځواب: مونږ ګمان نه کوو چي امريکا پر ايران د حملې په موقعيت کي وي او يا دې پر ايران باندي د برید په اړه جدي وي، د ايران په ضد تبليغات د بش يوه سياسي مجبورتيا ده، ايران د بغداد او کابل په نيولو کي د امريکا دومره مرسته کړې چي د دوی له مرستې پرته ئې نه بغداد نيولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمي په

ښهر د ايراني چارواکو وينا ده!!

مورِ په دې سيمي کي د روانو جګړو د ختمېدو هيله لرو، نوري جګړې نه خوښوو، زما اټکل دا دی چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نيولو کي د تهران تعاون د دې توافقاتو يوه برخه وه، ښايي د يورانيمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ايران په ضد د امريکا او د امريکا په ضد د تهران تبليغات د خاصو مجبوريتونو او غرضونو په وجه دي.

پوښتنه - د امريکا او ايران تر منځ د اختلافاتو په تناظر کي آيا روس او ايران اوس په افغانستان کي مداخله کوي؟ آيا دا خبره رښتيا ده چې روس او ايران د شمالي ټلوالي پخواني غړو او اهل تشيع سره د امريکا په ضد مالي مرستي ورکوي او دوی د کرزي حکومت مخالفت ته هڅوي؟

ځواب: له شمالي ټلوالې سره د مسکو او تهران مالي او نظامي مرستي هغه څه دي چې ټول افغانان ئې د تېرو کلونو په اوږدو کي شاهد دي او هيڅوک ترې انکار نه شي کولی، دا لږې اوس هم جاري ده، مسکو او تهران دې ته په پام سره چې بهرني ځواکونه له افغانستان نه د وتلو په حال کي دي، غواړي همغه څه يو ځل بيا په ګډه وکړي چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال ئې وکړل، هلته ئې د جبل السراج ائتلاف جوړ کړ چې د همدې ائتلاف له لاري ئې د جګړو يوه بله خونړۍ لړۍ پيل کړه، اوس ئې د ملي جبهې تر نامه لاندي همغه د شمالي ائتلاف پروني غړي راغونډ کړل، دوی خپلي ملي ګټې د افغانستان د جنګ په دوام کي لټوي، ګمان کوي چې د مرکزي آسيا په ډخايرو او په دې حساسې سيمي د دوی د واکمنۍ اعاده او دوام په دې جنګ پوري تړلی دی.

پوښتنه - افغانستان کي حزب اسلامي او طالبان د مخالفت په ليکو کي ولاړ دي، طالبانو د هلمند، زابل او نيمروز ځيني برخي نيولې دي، که حزب او وسله وال ئې قوت او ځواک وي نو ولي تراوسه هيڅ په لاس کي نه لري؟

ځواب: مورږ په موجوده ظروفو او شرایطو کې نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چې د دښمن په امنیتي پوستو او عسکري مرکزونو باندې د بریدونو په ځای د دوی په ګزمو او وړو وړو قطارونو باندې بریدونه ترجیح ورکړئ، په هغه ځای کې او هغه مهال له دښمن سره له نښتو ډډه وکړئ چې دښمن ئې غواړي او تیاری ئې ورته نیولی، په هغه ځای او هغه وخت بریدونه وکړئ چې دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چې مورږ ئې اوس په واک کې نه لرو، له بلې خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چې زمورږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، سره له دې چې مورږ له داسې جنګونو سره موافق نه یو خو زمورږ ځینو مجاهدینو هم په پکتیکا، وردګ میدان او خوست کې داسې عملیات کړي، د جلریز د ولسوالۍ نیول او بېرته پرېښودل ئې یوه بېلګه ده.

پوښتنه - په راتلونکي ګرم موسم کې افغانستان کې د زیاتو جنګونو د پیل کېدو خبره کېږي، ستاسې په عقیده دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: زما اټکل دا دی چې دا کال به د اشغال او د بهرنیو فوځونو د پاته کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چې نیواکګران به د اشغال له ادامې مأیوس او په دې پوه کړي چې له وتلو پرته بله چاره نه لري.

پوښتنه - د طالبانو فوځي قومندان ملا داد الله خپلو مرکو کې وروسته له دې چې تاسې د طالبانو سره د جوړ جاړې او روغې جوړې او مخالفتونو څرګندونې وکړې تاسې د خود خواه او جاه طلب په نامه یاد کړئ، ستاسې ځواب څه دئ؟

ځواب: ستا د دې سختې پوښتنې په ځواب کې څو خبرې لرم:

- زه ګومان نه کوم چې ملا داد الله به زما په ضد څه ویلې وي، ښایي دا به د ځینو شریرو خبرې رسنیو شرارت وي چې ده ته ئې داسې خبرې منسوب کړې او په دې

سره غواړي د اشغالګرانو د مخالفو ځواکونو له يو ځای کېدو او ګډ کار نه مانع شي. ولي به ملاداد الله بې موجبه زما په ضد دا تبليغات کوي؟ ما خو نه د طالبانو په ضد څه ويلي او نه شخصاً د ده په ضد.

- ما نه له طالبانو سره د مخالفت خبره کړې او نه له دولت سره د روغي جوړې خبره، د اسوشييتيد پريس د خبريال د يوې پوښتنې په ځواب کې مي دومره ويلي وو چې د طالبانو يو شمېر مشرانو هغه مهال مکرر تماس ونيولو چې طالبان لا د امريکايانو په ضد د مقاومت ډګر ته نه وو راوتلي، مورږ د ګډ کار طرحه ورکړه، دوی ورسره موافق ول خو ځينو نورو مشرانو ئې ورسره موافقه ونه کړه او اوس د مذاکراتو هغه مخکنۍ لړۍ قطعه شوې، د اسوشييتيد پريس له لوري چې ما ته کومې خبرې منسوب شوې وې زمورږ نطاق په همغه ورځ ترديد کړې.
- زه د ملاداد الله او د هر هغه چا قدر کوم چې د امريکايانو په ضد په روان مقاومت کې لږ يا ډېره برخه لري، که دوی ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه وايم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تيار يم چې د اشغالګرانو په ضد يو شعار ورکوي يا يوه ډبره ولي.
- له ملا داد الله سره زما لومړۍ او وروستۍ ټيلفوني خبرې هغه وخت شوې چې دی د هېواد په شمال کې وو، هغه مهال چې د طالبانو په زرګونو جنګيالي جنرال دوستم ته تسليم شول او نږدې ټول ووژل شول، ځيني ئې د ملاداد الله په شمول د حزب له مجاهدينو سره يوځای شول، چې الحمدلله ټول له نيول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، کله چې دی په بلخ کې د حزب اسلامي له قومندان امېرجان سره وو، ما ته ئې څو ځلې ټيلفون وکړ او ما قومندان امېرجان ته وويل چې په هره بيه چې کېدی شي دوی بايد له هغې سيمې روغ رمټ وباسئ، الله تعالی دې ټولو هغو مجاهدينو ته اجر ورکړي چې له دغو طالبانو سره ئې مرسته وکړه.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د اسوشييتيد پريس له خبريال سره مرکه

خبريال: السلام عليکم و رحمة الله

ډېره منه چې تاسو مورږ ته دا موقع راکړه،

پوښتنه: زما لومړۍ پوښتنه دا ده چې د خودکش حملو په اړه (چې فدائي حملې ورته وايي) ستاسو څه خيال دی، تاسو د دغو حملو تائيد کوئ؟ بله خبره دا ده چې ستاسو خلک د دښمن خلاف دغه تکتيک کاروي؟

ځواب: فدايي حملې که د ظالمانو، قاتلانو او اشغالګرانو په ضد وي او د هغو خلکو له لوري تر سره شي چې د حق، عدالت او آزادۍ لپاره جنګېږي او له دې پرته بله چاره ونه لري، نو دا نه يوازې يو جائز کار دی بلکې تر دې ئې هم مقام او اجر لوړ دی چې څوک له داسي دښمن سره په مخامخ جګړې کې په شهادت ورسېږي چې شمېر ئې تر ده لس ځلې زيات وي. د داسي شهادت طلبانه او فدائي عملياتو مخالفت به هغه څوک کوي چې يا له دين نه بې خبره وي او يا د دښمن په خدمت کې سرکاري مفتي وي.

مورږ د هري ځان وژني تائيد نه کوو، بلکې په دغو ياد شوو شرايطو برابر فدائي عمليات تائيدوو.

خو دا بايد واضح کړم چې مورږ تر اوسه د دې ضرورت نه دی احساس کړی چې په داسي عملياتو لاس پوري کړو.

پوښتنه: انجنير صاحب! له تاسو سره د دښمن په خلاف د جنګ لپاره څومره

خلک دي؟ او د افغانستان په کومو مناطقو کي زيات سرګرم دي؟

ځواب: تاسو پوهېږئ چي حزب اسلامي يو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سيمو او ټولو قومونو کي ژوري ريښې لري، په افغانستان کي اسلامي تحريک او اسلامي جهاد د حزب په لاس پيل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کي حزب د مقاومت د ملا تير وو، په سلو کي تر پنځه اويا زيات مجاهدين او مهاجرين په حزب پوري مربوط ول، نوري اسلامي او جهادي ډلي ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امريکايي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پيل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې يو نيم کال وروسته د جهاد لپاره تيار شول. اوس مورږ د بشري قوت له ناحيې لوی شمېر مجاهدين مسلحانه جهاد ته تيارولی شو خو د وسايلو او امکاناتو د محدوديت په سبب مو دومره مجاهدين فعال کړي چي هم ئې پاللی شو او هم تر اورږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

پوښتنه: انجنير صاحب! تاسو په يوې مخکنۍ انټرويو کي ويلي وو چي تاسو د امريکايانو خلاف د مشترکه جنګ لپاره طالبانو ته پيشکش کړی وو، خو طالبانو هغه ونه منلو، اوس چي ډېره موده پرې تېره شوې، له طالبانو سره اوس ستاسو تعلقات څنګه دي؟ او بله خبره دا چي آيا تاسو د طالبانو له مقصد او ارادې سره توافق لرئ؟

ځواب: کله چي طالبان د مقاومت لپاره تيار شول نو ځينو کسانو ئې له مورږ سره ارتباط ونيولو، مورږ ګډ کار ته راوبلل، د ګډ کار طرحه مو د دوی هئيت ته ورکړه، هيئت ورسره موافق وو خو د دوی ځينو مشرانو مخالفت وکړ، د خبرو آترو لړۍ تر يوه وخته جاري وه، بيا قطعه شوه، اوس له طالبانو سره هيڅ رابطه او معاهده نه لرو. طالبانو ته په کار وه چي د حزب اسلامي په شته والي کي ئې بېله ډله نه وی جوړه کړې، اوس هم دوی ته مناسب دا ده چي له حزب اسلامي سره يو ځای شي، په افغانستان کي يوازي حزب اسلامي کولی شي يو مضبوط اسلامي حکومت جوړ

کړي.

پوښتنه: ستاسو د يوې مخکنۍ انټرېو په رابطه زما سوال دی چې اسامه بن لادن او ايمن الظواهري سره ستاسو آخري بول چال (خبرې آترې) څه وخت شوی؟ آيا د دې امکان شته چې ما ته په تفصيل سره ووايئ چې کله مو له تورې بورې نه د اسامه بن لادن او ايمن الظواهري د تښتېدو په اړه مرسته کړې وه او دا خلک مو چيرته رسولي وو؟

ځواب: ما چې په کومي مرکي کي له تورې بورې نه د اسامه بن لادن او ايمن الظواهري د ايستلو په اړه څه ويلي وو، هلته مي کافي وضاحت کړی، تر هغه نه زيات څه د ويلو لپاره نه لرم. دومره ويلی شم چې هغوی اوس له ما سره يو ځای نه اوسېږي.

پوښتنه: د دې په حواله دا لازمي سوال پيدا کېږي چې له القاعدې سره اوس د حزب اسلامي تعاون شامله دی که نه؟ (اوس ورسره تعاون کوي که نه؟)

ځواب: مورږ له القاعدې سره نه مخکي تنظيمي روابط درلودل او نه اوس، له دوی سره هغه مرسته مو يوازي د دې لپاره کړې چې هغوی د افغانانو مېلمانه وو او پر ټولو افغانانو دا لازمه وه چې دوی ته د هغه دښمن په ضد پناه ورکړي چې زمورږ هېواد ئې نيولی.

پوښتنه: په تېرو وختونو کي د پاکستان آی اس آی د روسانو خلاف جهاد کي د حزب اسلامي ښه مدد کړی وو، اوس راته ووايئ چې اوس له آی اس آی سره څه تعلق لرئ؟ او بله خبره دا ده چې له حزب اسلامي سره د آی اس آی تعلق څه مددګاره وو که نه؟ (ګټور وو که نه؟)

ځواب: مورږ د پاکستان د هغو مرستو مننه کوو چې د روسانو په ضد د جهاد په دوران کي ئې له افغانانو سره کړې، نه به مورږ دا مرسته هېره کړو او نه زمورږ راتلونکي نسلونه ، که څه هم دا د مشترک دښمن په ضد يو مشترک جنګ وو او که څه هم پاکستان د امريکايانو د فشار په وجه دا غلطي وکړه چې نوري ډلي ئې جوړې

کړي او هغه مقاومت ئې په ټپلو ټپلو ډلو ووېشو چې یوازي د حزب اسلامي په لاس پیل شوی وو، که پاکستان دا غلطي نه وی کړې نو د روسانو له وتلو نه وروسته به مسکو او واشنګټن په دې نه توانېدل چې ځینې تش په نامه جهادي ډلې استخدام کړي او د واقعي مجاهدینو په ضد ائتلافي جبهه جوړه کړي او د دې جبهې په لاس د روسانو نیمګړی مأموریت بشپړ او د روسانو له وتلو نه وروسته هم هغه جګړه جاري وساتي چې د کمونستانو په لاس پیل شوې وه او همغې پرونۍ جګړې ته د کورنۍ جګړې نوم ورکړي. امریکایانو د همدې لپاره پاکستان د دغو ډلو جوړولو ته مجبور کړی وو، دا دی ګورئ چې هغه ډلې نن د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې له خپل ولس سره جنګېږي.

پوښتنه: په افغانستان کې خلک په تاسو باندې تنقید کوي چې له مسعود سره جنګ کې تاسو په کابل باندې د راکټونو باران کړی وو او په هغې کې ډېر معصوم خلک مړه شوي وو تاسو په دې باره کې څه وایئ؟

ځواب: دا خو د افغانانو نه بلکې د غربي مطبوعاتو تورونه دي چې ځینې بې خبره کسان ئې تکراروي، په کابل باندې راکټې او بمونه د هغه ائتلاف له لورې وربډلي چې پرون روسانو او ایران پیسې او وسلې ورکولې او نن ئې امریکایان جنګوي، په کابل کې یا د پښتنو سیمې ورانې شوې یا د هزاره وو، د کابل شرق، جنوب او غرب وران شوي، چې د دې سیمو خلک یا حزب اسلامي ته وفادار ول او یا د کابل د ائتلافي حکومت نورو مخالفینو ته، د کابل د شمال او مرکز هغه سیمې روغې رمټې پاتې شوې دي چې د کابل د حکومت په لاس کې وې. تاسو مهرباني وکړئ د کابل د هغو سیمو له خلکو نه پوښتنه وکړئ چې کورونه ئې وران شوي چې څوک د بمونو او راکټونو په ورولو او د خپلو کورونو په ورانولو تورنوي!!

پوښتنه: زما مشره! آیا د دې څه امکان شته چې له حامد کرزی سره څه خبرې آترې وکړئ؟ کېدی شي امریکنیان له افغانستان نه ولاړ شي، نو د دې څه امکان شته چې تاسو له حامد کرزي سره څه مذاکرات وکړئ؟

ځواب: په داسي حال کي چي د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، خو مذاکرات په هغه صورت کي مفید او ګټور ګڼو چي اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبري صلاحیت ورکړي چي د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چي دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چي د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. که مغرور امریکایان په دې پوه شي چي په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي او د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړي او د هر راز معاهدې او توافق اختیار ورکړي په هغه صورت کي مورږ له مذاکراتو سره توافق کولی شو.

پوښتنه: ډېره موده وشوه چي افغان قوم په جنګ کي دی آیا په مستقبل قریب کي د دې امکان شته چي د امن حالت راشي؟

ځواب: زه راتلونکي ته امیدوار یم، إن شاء الله اشغالګر ځواکونه به له افغانستان نه وځي، جګړه به پای ته رسېږي او زمورږ په هېواد کي به ډاډمنه سوله او امنیت راځي.

پوښتنه: انجنیر صاحب تاسو د افغانستان ستر وزیر (صدراعظم) پاتې شوی یئ، آیا دا ګمان کوئ چي بیا به په افغانستان حکمراني وکړئ؟ او که داسي وخت راشي نو تاسو به له تاجکانو، ازبکانو او هزاره وو سره د بقای باهمي په اصولو باندي برابر اوسېدی شئ؟

ځواب: زه نه مخکي د اقتدار لپاره جنګېدلی یم او نه اوس اقتدار ته د رسېدلو لپاره جنګېږم، زه د خپل هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت لپاره جنګېږم، په ملي وحدت باور لرم، غواړم ټول افغانان د ورونو په څېر، له برابرو حقوقو سره، یو د بل څنګ ته په ډاډه او مطمئن زړه ژوند

وکړي. قومي او ژبني اختلافات د هغو وطن پلورونکو ډلو په لاس راولاړېږي چې له بهر نه دا مأموریت ورکړی شوی، دا د بهرنیو لاس وهنو زېږنده ده، دې اور ته هغه پردي ناولې لاسونه لمن وهي چې خپلې ګټې په داسې جګړو کې لټوي چې افغانان په کې مري او افغانستان په کې ورانېږي، هغه هېوادونه چې کمزوری، ضعیف، محتاج او په جګړو اخته افغانستان خوښوي.

پوښتنه: زما یو بل سوال دا دی چې تاسو له اوږدې مودې همداسې (مخفي) اوسېږئ آیا کله داسې موقع راغلې چې امریکایان تاسو ته درنږدې شوي وي؟ (د تعقیب په دوران درنږدې شوي وي)

ځواب: هو؛ یو ځل د امریکایانو خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چې زه په کې اوسېدم، ما ته ورونو ویل چې وضعیت خطرناک دی، له دې ځایه باید ولاړ شو، ما ورته ویل چې که دغې ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خیژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسې وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، مورږ د جنګ لپاره تیاری نه درلود، سل یو نیم سل ګزه د اوسېدو له ځایه پورته غره ته وختو، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، مورږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو، بېرته کوز شول او مورږ خپل ځای ته راستانه شوو.

بیا مو دوه شپې د امریکا له هغو خاصو ځواکونو سره په یوه غره کې تېرې کړې چې زما د نیولو لپاره راغلي وو، دوی د غره په یوې برخې کې او مورږ په بلې برخې کې او زمورږ تر منځ له څلورو سوو متره کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چې کاش ورونه جنګ ته تیار وی، په امریکایانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سیمې مجاهدین له عملیاتو سره موافق وی نو د دوی یو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملیاتو د پیل شپې ورځې وې او د دا راز عملیاتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

پوښتنه: زما آخري تپوس دا دی چې تاسو د امریکي صدر جورج بش ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې بريد يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت تسليم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپايي اندېوالانو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د شمشاد تلويزيون له خبريال سره مرکه

پوښتنه: ښاغلی حکمتيار صاحب! هيله ده په پيل کې د شمشاد ليدونکو ته د افغانستان سياسي او امنيتي حالت وارزوي.

ځواب: د هېواد په دردناک سياسي او امنيتي حالت بايد د هر غيرتي او مؤمن افغان اوښکي توی شي، څومره چې نن افغانستان د پردېو په اسارت کې دی د تاريخ په اوږدو کې کله هم دومره او په دې دردونکي بڼې کې د پردېو په اسارت کې نه دی پاتې شوی!! نن اشغالګر ځواکونه د نظامي اډو تر څنګ محبسونه لري، راډيوئي او تلويزيوني شبکې لري، فوځ او پوليس د دوی په لاس روزل کېږي او د خپل ولس په

ضد ئې جنګوي، هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان د دوی په لاس وژل کېږي، په هر ځای چې وغواړي بمونه وروي، د هر کور د تلاشي او د هر افغان د نیولو، ځوروولو او په زندان کې د اچولو واک او اختیار لري، د کابل د امریکایي حکومت افغاني چارواکي د دوی پر جنایاتو د اعتراض جسارت هم نه شي کولی، د اعتراض په ځای د اشغالګرو ځواکونو هغو قومندانانو ته د افتخار مډالونه ورکوي چې لاسونه ئې د سلهاوو افغانانو په وینو سره دي، خو ما ته د هېواد اوسنی وضعیت د هغه وخت له وضعیت سره ورته برېښي چې د شوروي اتحاد اشغالګرو ځواکونو زمور له هېواده د وتلو لپاره تیاری نیولو، باور مي دا دی چې امریکایي اشغالګران او د دوی اروپایي ملګري په دې پوه شوي چې د افغانستان دائمي اشغال نه ورته ممکن دی او نه دومره ګټور چې دلته په دائمي جنګ کي ښکیل شي او ملاماتونکي تلفات ئې د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي، امریکایان ونه توانېدل چې د جنګ له لاري خپلو موخو ته ورسېږي، دوی له خپل برید نه یوازي یوه نتیجه ترلاسه کړې او هغه د طالبانو د حکومت نسکورول دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې یو قوي مرکزی حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ئې د مخدره موادو د کر او تجارت مخنیوی وکړی شو. امریکایانو افغانستان د روسانو او ایران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د هغو ډلو په واک کي دي چې په مسکو او تهران پوري تړلې دي. امریکایانو داسي قوي سیاسي ډله نه درلوده چې اقتدار وروسپاري او هېواد اداره کړی شي، نو ځکه ئې حکومت هغو ډلو ته وسپارو چې پرون د مسکو تر مشرۍ لاندي ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې، امریکایانو د روسانو لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کي او په ډېرو مصارفو ونشو کړی.

زه په دې کي هیڅ شک نه لرم چې اشغالګر ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او انشاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، د خپلو فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکې مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو شپږ شپېته

میاشتو کي هیڅ (ښه خبر) له افغانستانه وانه ورېدو، ګمان نه کوو چي تر اوږدې مودې دې د (بدو خبرونو) د مسلسل اورېدو حوصله ولري!! له پنځه نیمو کلونو مسلسل جنګ نه وروسته د هېواد وضعیت داسي دی چي که نن اشغالګر ځواکونه ووځي نو سبا به د دوی لاس پوځی حکومت نسکورېږي.

امریکایان دې په دې پوه شي چي فقط یوه د حل لار په مخکي لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخیستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چي د خپلي خوښي اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور د غربي استعمارګرانو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غلوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کي د دوی د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کی د دوی د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.

پوښتنه: ولي مو د ولس مشر حامد کرزي له دولت سره مخامخ خبرو ته زړه ښه نه کړ.

ځواب: له دولت سره مذاکرات یوازي په هغه صورت کي ګټور ثابتېدی شي چي د حکومت له چارواکو سره د بهرنیو فوځونو د ایستلو په اړه د خبرو کولو واک او اختیار وي، که امریکایان د کابل حکومت ته په دې اړه د خبرو کولو اجازه او اختیار ورکړي او مورږ مطمئن شو چي دوی به د ټولو نیواکګرو ځواکونو د ایستلو په ارتباط د ګډ بین الافغاني توافق درناوی کوي، نو مورږ مذاکراتو ته چمتو یو. له دې پرته مذاکرات بې فایدې او د وخت ضیاع ګڼو، زمورږ اساسي شرط او لومړۍ غوښتنه دا ده چي ټول بهرني ځواکونه دې په فوري او بشپړه توګه او له کوم قید او شرط نه پرته ووځي او افغانان دې خپلي خوښي ته پرېږدي چي د پردیو له لاسوهنو او له هر راز بهرني فشار نه پرته خپل برخلیک وټاکي، له دې پرته نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه سوله او امنیت راتلی شي.

پوښتنه: د اسلامي نظام د تحقق لپاره له وسله والي مبارزې پرته بله کومه لار غوره ګڼئ؟

ځواب: که د آزادۍ او خپلواکۍ ترلاسه کول او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت قائمول له مسلحانه مبارزې پرته له بلي لاري ممکن او میسر وی نو موږ به تر هر چا او هر کار نه مخکي دا لار غوره کړې وه، تاسو ته معلومه ده چي د سردار داؤد کودتا، بیا د کمونیستانو دوهمې کودتا، ورپسې د روسانو یرغل او اوس د امریکایانو تېري موږ وسله والې مبارزې ته اړ کړو، که دا نن نیواکګران ووځي، موږ په نورو ټولو مسایلو خبرو ته تیار یو، له دې سره موافق یو چي اقتدار دې یوه داسي موقت حکومت ته انتقال شي چي ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بیا دې د دې موقت حکومت تر اشراف لاندي آزاد، عادلانه او د اسلام له غوښتنو سره سم انتخابات ترسره شي، په دې صورت کي نه یوازي تیار یو وسله پر زمکه کېږدو بلکي د امنیت په راوستو کي هر راز مرستي ته چمتو یو.

پوښتنه: یو وخت مو له مسعود سره جنګ کاوو، بیا د جنګ په پای کي کابل وران شو، دلته تباهي وشوه، خلک ووژل شول، تاسو بېرته له مسعود سره یو ځای شوئ، ولي اوس د حامد کرزي له دولت سره نه یو ځای کېږئ،د ملي پخلاینې له کمیسیون سره نه یو ځای کېږئ؟

ځواب: کوم جنګ ته چي تاسو اشاره کوئ هغه د جنرال آصف دلاور او نبي عظیمي په څېر د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندي هغه جنګ وو چي مخکي د ټولو په ضد روان وو خو هغه مهال یوازي زموږ په خلاف توجیه شوی وو، دا په حقیقت کي د مخکني جنګ تسلسل وو، یوازي له یوه توپیر سره چي کمونستو جنرالانو شورای نظار او ایران پلوه ډلي له ځان سره ملګري کړل، موږ فقط له ځانه دفاع کړې، دا د شورای نظار ستره اشتباه وه چي په دې جنګ کي ئې د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندي برخه واخیسته، له روسانو سره په داسي وخت کي اوربند چي هیڅ غیرتي افغان د داسي اوربند تصور نه شو کولی، د جبل السراج په هغه

ائتلاف کي ګډون چي د روسانو په وينا او د ايران په وساطت جوړ او د جګړو يوه خونړۍ لړۍ ئې پيل کړه او په پای کي له امريکايي اشغالګرانو سره ملګرتيا او د امريکايي افسرانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېدل، د دوی ستر ستر اشتباهات ول. هر افغان ته دا حقيقت معلوم دی چي کابل د هغه چا په لاس وران شوی چي ټول افغانستان ئې هم وران کړی، د کابل په ورانولو کي د کمونستانو ونډه دومره وه لکه د ټول افغانستان په ورانولو کي د دوی ونډه.

په کابل کي يا د رحمن بابا مېنه، خوشحال خان مېنه، بګرامي، ارزان قيمت او نوري پښتون مېشتې سيمي ورانې شوې يا هغو ډلو ته د وفادارو خلکو سيمي چي د کابل ائتلافي حکومت ورسره جنګېدو، د کابل ډېره برخه د هغو ډلو تر منځ د جګړو په ترڅ کي ورانه شوې چي په ائتلافي حکومت کي شاملې وې، د کابل مرکز او شمال له ورانېدو خوندي پاتې شوي، که دا سيمي ورانې شوې وی نو تاسو حق درلود چي د ائتلافي حکومت مخالفين مو د ورانۍ باعث ګڼلي وی. خو د ائتلافي حکومت د جرم پېښې د نورو په اوږو اچول ډېره بې انصافي ده.

زمورږ موقف هغه مهال هم دا وو چي قدرت دې يوه موقت حکومت ته وسپارلی شي، بيا دې انتخابات تر سره شي او وسله وال رقابتونه دې د تل لپاره تحريم شي، د جګړو لړۍ هغو خلکو پيل کړه چي غوښتل ئې د پردیو د متو، پيسو او وسلو په زور پر کابل حکومت وکړي او خپل مخالفين وځپي.

پوښتنه: ښاغلی حکمتيار صاحب! د احمدشاه مسعود وژل د چا کار ګڼئ؟ او دغه وژنه څه ډول تعبيروئ.

ځواب: د دې پوښتني ځواب بايد هغه څوک ورکړي چي په پېښې کي حاضر وو او څرنګوالی ئې په خپلو سترګو ليدلی، زه څه ويل نه غواړم.

پوښتنه: په افغانستان کي د رواني او ناامنۍ د له منځه وړلو لپاره څه وړانديزونه لرئ؟

ځواب: بهرني ځواکونه دې ووځي، قدرت دې يوه موقت حکومت ته انتقال

شي، په دې حکومت کي بايد هغه ډلي برخه ونه لري چي د بن په غونډي کي ئې برخه واخيسته او د افغانستان د اشغال سند ئې امضاء کړ، د دوی لپاره دا ټېر پنځه کلن حکومت کفايت کوي، بيا دې عام او آزادنه انتخابات ترسره شي، دا انتخابات بايد داسي وي چي ټول افغانان په کي برخه واخلي، د جمهوري رياست او پارلمان لپاره يو ځل او په يوه وخت کي ترسره شي، په هېواد کي بايد يوازي يوه منتخبه با صلاحيته شوری وي، نه د امريکا او انګلستان په څېر يوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چي د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونيسي. نه داسي دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمورِ مالي امکانات هومره دي چي په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان يوې شوری، يوه مشر، يوه حکومت او يوې وړې اداړې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای بايد د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

د يوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره تر ټولو غوره لار دا ده چي د متناسبې نمايندګۍ په اساس انتخابات ترسره شي، داسي چي رأيه به د سياسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استازي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه، عادلانه او کم مصرفه طريقه همدا ده، په دې کي د مکرر او څو ځله رأيه اخيستنې، بې ځايه مصرف او د ولس له بې ځايه کړولو نه ډډه کېږي. هره رأيه چي صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استازی لري. داسي نه وي چي ناکام کانديد ته د رأيې په ورکولو سره په مجلس کي د استازي او وکيل له درلودو محروم شي. اوسنۍ طريقه د قمار په څېر ده، په دې سره چي کوم پارلمان جوړېږي هغه د ټول ملت نه بلکي د يوه اقليت استازيتوب کوي. انتخابات بايد د بډايانو او فيوډالانو له ولګې وايستل شي او د دريمې او متوسطې

طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانیستل شي.

منتخب مجلس باید ترټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندي شوې کابینه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلې کېدو بهیر به څاري، له چارواکو نه به د استیضاح او پوښتني او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کي د هېواد لوړ پوړي استازي، سفیران او دائمي استازي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

پوښتنه: د خپل وړاندیز له مخي د سولې د ټینګښت لپاره څه ډول تضمین په ګوته کولی شئ؟

ځواب: که زمونږ له وړاندیزونو سره توافق وشي، نوري ډلي د بهرنیو ځواکونو له وتلو، موقت حکومت ته د اقتدار له انتقال او له انتخاباتو سره توافق وکړي، نو مونږ د هر راز صادقانه او مخلصانه مرستي اطمئنان ورکوو، د هر هغه کورني او بهرني ځواک مقابلې ته چمتو یو چې د جګړو، بې امنیو او بې ثباتیو دوام غواړي او د افغانانو د یووالي او وحدت مخالفت کوي.

پوښتنه: داسي ویل کېږي چې تاسې په پاکستان کي پټ شوي یاست او د هغه هېواد له استخباراتو سره نږدې اړیکي لرئ، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: که تاسو د امریکایانو او د دوی د غلامانو دا دروغجن تبلیغات منئ نو له هغوی دا پوښتنه هم وکړئ چې ولې ئې زما د لټون لپاره په کنر، نورستان، لغمان، ننګرهار، میدان وردګ، پکتیا او نورو سیمو کي عملیات ترسره کړي؟ ولې ئې دا اعلان وکړ چې په کنر کي ئې پر ما له بې پېلوټه طیارې راکټي بریدونه وکړ چې زه ترې بچ شوم خو زما ځیني ملګري ژوبل یا ووژل شول؟ په پاکستان کي خو اوس سي آی اې او ایف بي آی په خلاص لاس د کار کولو هر امکان په واک کي لري، ولې ئې تراوسه زما د نیولو لپاره داسي کوم عملیات نه دي ترسره کړي؟ دا تبلیغات د هغو کړیو لخوا کېږي چې په پردیو پورې تړلې دي او هر څوک په ځان قیاسوي، هم ئې د روسانو د غلامۍ کړۍ په غاړه کي اچولې او هم د امریکا، نه د ایران له نوکرۍ ډډه

کوي او نه د پاکستان، د پردیو د مټو په زور قدرت ته رسېدلي او د دوی د پیسو او وسلو په زور په قدرت کي پاتې کېدل غواړي، د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دریځ هر چا ته څرګند دی، چي په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زیات، د امریکایانو ملګرتیا کوي، ډېر کم عقله انسان او یا په غرض او مرض ککړ انسان به دا خبره کوي یا مني چي د اسلام آباد چارواکي د امریکا له مخالفینو سره مرسته کوي!! ډېره عجیبه ده چي د کابل د لاس پوڅي حکومت چارواکي په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوي چي پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدین هڅوي!! خلک په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چي پردي ځوکونه خو اوس په کابل کي دي او بړېڅي ئې د هغوی د جازونو تر وزر لاندي هلته د ذلت شپې تېروي او ګاونډیان خو له همغې اولي ورځې له امریکایانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدین ونیوول او لاس تړلي ئې امریکایانو ته وسپارل او چا خپلو لاس پوڅو ډلو ته امر وکړ چي له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډیو مرسته نه وای نو صلیبي ځواکونو نه افغانستان نیولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول، په دې کي هیڅ شک نشته چي د افغانستان د روان جنګ اور زمور هغو بې رحمو ګاونډیو بل کړی چي د کابل اوسني واکمنان ئې قدرت ته رسولي.

پوښتنه: د صدام حسین اعدام څه ډول تعبیروئ؟

ځواب: امریکایانو د صدام حسین نیونه او وژنه لوی بری وګڼلو، لده سره په چلند کی ئی د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، مور د لوی اختر په لومړۍ ورځ، د بش په امر او د عراق د لاس پوڅي شیعه حکومت په لاس د صدام حسین اعدامول په کلکه غندو او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای ګڼو چي د دوی واکمنان د پردیو په لاس د اقتدار په ګدۍ کښېنول کېږي، یو په بل بدلېږي او په داسي سپکاوي او سفاکي سره وژل کېږي!!! ډېره عجیبه ده چي ګورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذلیلو واکمنانو په دې اعدام خوښي

څرګنده کړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راکښې کړ او دا ئې خپله بریا او د حق بریا وګڼله!!

مورِ د عراق شیعه ډلو او د دوی بهرنیو حامیانو ته وایو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولي د ذلیلو کرسیو لپاره دې ته چمتو کېږئ چې د جاني امریکایانو هغه ناولې لاسونه په خپلو جامو پاکوئ چې د عراقیانو په وینو سره دي؟ تر څو به د پولیسو او فوځیانو په امریکایي یونیفورم کي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چې له کورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شکوئ، په سرونو کي ئې مېخونه ټک وهئ، د کلشنکوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سینه ئې په ګولیو ولئ، بیا ئې په تورو پلاستکي کڅوړو کي اچوئ او د سړکونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چې بش، بلیر او اسرائیلیان ئې په عراق کي لیدل غواړي!! دا ولي تاسو په دې نه پوهېږئ چې د اسلام دښمنان غواړي په دې سره په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني په نامه د یوې تلپاتې جګړې اور بل کړي، د همدې لپاره ئې صدام حسین د شیعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور اعدام کړ!! امریکایانو د همدې لپاره د عراق له نیولو وروسته اقتدار شیعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنیانو د وژلو لړۍ پیل کړي او په دې سره نه یوازي په عراق کي بلکي په ټولي اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسیتونه راوپاروي او یوه بله جګړه په اسلامي امت تحمیل کړي!!

تاسو ما ته ووایئ: صدام حسین به ښه وو که سیستاني؟ یو د امریکایانو په لاس اعدام شو او بل د انګرېزانو په لاس په لندن کي (معالجه) شو!! یوه مرګ ومنلو خو دښمن ته تسلیم نه شو، بل پر کربلا او نجف د یرغلګرو د بیرغونو رپېدل ومنل او د خپلو سپېځلو زیارتونو کیلي ئې امریکایانو ته وسپارلې!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن او د هغه له ډلي څخه د ملا عمر ملاتړ څومره په حقه وو؟

ځواب: د ملا محمد عمر آخوند او د ټولو هغو افغانانو دې مېلمه پالنې ته په ډېره درنه سترګه ګورم، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته اجر ورکړي چې دا همت ئې وکړ، د افغانانو شمله ئې اوچته کړه او دا تاریخي پېغور ئې د افغان ملت لپاره پرې نه ښود چې خپل مېلمانه ئې دښمنانو ته تسلیم کړل او یا ئې له خپل هېواده وایستل. کله چې امریکایانو طالبان وګواښل چې که اسامه بن لادن دوی ته تسلیم نه کړي نو جدي غبرګون ته دې منتظر اوسي، له ما نه د ایراني چارواکو یوه هیئت پوښتنه وکړه چې طالبان به اسامه بن لادن تسلیم کړي که نه؟ ما ورته وویل: نه، بیا ئې وپوښتل: حتی د دوی د حکومت د نسکورېدو په بیه؟ ما ورته وویل: هو؛ حتی د دوی د حکومت د نسکورېدو په بیه، وئې ویل: ولې په دومره ډاډ او اطمئنان سره دا خبره کوې؟ ځواب مي ورکړ: زه خپل ولس، د افغانانو طبیعت او د خپل هېواد وضعیت ښه پېژنم، ما ترې پوښتنه وکړه: که امریکا له تاسو نه وغواړي چې ما دوی ته تسلیم کړئ ستاسو عکس العمل به څه وي؟ دوی د ځواب په ځای وویل: ته څه ګمان کوې؟ ما ورته وویل: ګمان کوم ما به تسلیم کړئ، په خندا سره ئې خبره تېره کړه او تاسو ولیدل چې همداسي وشول، طالبانو د خپل حکومت د ړنګېدو په بیه هغوی تسلیم نه کړل او ایرانیانو زما د تسلیمولو پرېکړه وکړه چې الله تعالی زه وژغورلم.

پوښتنه: څه فکر کوئ که بهرنیان له هېواده ووځي د اتیایمو کلونو په څېر ناورین به رامنځ ته نه شي؟ او که چیرته نه رامنځ ته کېږي د کوم تضمین له مخي؟

ځواب: دا اندېښنه په هغه صورت کي په ځای وه چې د بهرنیانو په شته والي کي نه جګړه وی او نه بې امنیتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولي ستونزي له بهرنیو لاسوهنو او د بهرنیو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نیمګړی مأموریت هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چې د روسانو په وینا او د ایران په وساطت جوړ شو او امریکا او امریکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجیب د حکومت د ځای ناستي په توګه

قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل او دا دی اوس امریکایانو د روسانو په پل گام کیښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او زمور هېواد ئې اشغال کړ او همغه ائتلاف ئې بیا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چې دا ځواکونه د جگړې د دوام باعث دي نه د امنیت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چې اشغال ادامه لري جگړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چې څنگه کولی شو د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته د جگړو مخنیوی وکړو او پرې نه ږدو چې د اتیایمو کلونو په څېر ناورین رامنځ ته نه شي، ځواب ئې دا دی چې ټول هېوادپال او په خپل وطن مین باایمانه افغانان دې په خپلو کي تعهد وکړي چې آزاد او خپلواک افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نیسو، هغه وطن پلورونکي ډلې به په خپل ځای کښېنوو چې د پردیو د مټو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأیې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحریموو، هر څوک به په هغه څه قناعت کوي چې ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم باید متوجه وو چې اوس نه مسکو په هغه موقعیت کي دی چې مور ته د مخکي په څېر مشکلات راولاړ کړي او نه به امریکایان په افغانستان او عراق کي له ماتې وروسته مور ته د ستونزو د راولاړولو په موقعیت کي وي، زمور له ګاونډیو نه یوازي ایران او پاکستان بیا هم کولی شي د مخکي په څېر د مشکلاتو باعث شي، خو نړیوال حالات او د دې سیمې وضعیت داسي معلومېږي چې دوی به هم د مخکنیو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه ښه نه کړي.

پوښتنه: په دې اړه چې بهرنیان باید له هېواده ووځي او امنیت خراب نه شي ولسمشر حامد کرزي ته څه وړاندیز لرئ؟

ځواب: زه د کابل واکمنانو ته د وړاندیز په ځای یوه نېکه توصیه لرم او هغه دا چې لږ تر لږ اوس خو باید دا خبره وکړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپلې ستونزې په خپله او د پردیو له فشار او

مداخلې پرته حل کړي، کېدی شي په دې سره الله تعالی دوی ته دا ستره ګناه او تاریخي اشتباه وبخښي چې د افغانستان په نیولو کې ځې د صلیبي ځواکونو ملګرتیا وکړه.

پوښتنه: په دې وروستیو کې داسې رپوټونه خواره شول چې حزب اسلامي یا ستاسو ګوند له طالبانو سره اتحاد کړی، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبري شوې دي، مورږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلې تګلارې او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هري سیمې کې ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکې بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د اقتدار په سر نښتې نه پیل کېږي، مورږ د اقتدار لپاره نه بلکې د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق ول خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، مورږ چمتو یو. مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر. مورږ د یوې لویې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تیار یو چې د صالح شخصیتونو یوه لویه جرګه جوړه شي او همدا جرګه هم د مقاومت لپاره یوه سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، یوه باصلاحیته شوری ورته جوړه کړي او د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار په افغانستان کې د روانو ځان مرګو بریدونو د

مشروعیت په ارتباط ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا عملیات باید د فدایي عملیاتو په نامه یاد کړو، نه د ځان مرګو بریدونو په نامه، هغه ځان وژنه چي یأس او بې صبري ئې لامل وي، د اسلام له نظره حرامه ده، خو هغه فدایي عملیات چي قوي ایمان، له الله تعالی سره مینه او په اسلام او دین باندي غیرت ئې لامل وي نه یوازي جائز ده بلکي تر هغه شهید ئې مقام او منزلت لوړ دی چي تر ځان لس برابره دښمن سره مقابلې ته وتلی او په شهادت رسېدلی.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار! که دا اوسني هېواد ته راغلي بهرنیان د روسانو په ځېر یرغلګر وي نو بیا ولي د دوی په خلاف ملت ستاسو تر شا ونه درېدو؟

ځواب: که دوی یرغلګر نه ګڼئ نو څه ئې ګڼئ؟ د مېلمنو په سترګه ورته ګورئ، که د انصارو او دوستانو په سترګه؟ که مېلمانه وي چا راباللي؟ مېلمه، دوست او ملګری خو د چا کور ته له جهازونو، توپونو او ټانکونو سره نه ورځي، د کوربه په کور کي نظامي اډې او محبسونه نه جوړوي او پر کور کلي ئې بمونه نه وروي!! ما ته ووایئ چي د دوی او روسانو تر منځ څه توپیر په نظر درځي؟ په رنګ او څېرې کي ئې، په شعارونو او ادعاګانو کي ئې او له افغانانو سره په چلند کي ئې؟!! ډېر بې خبره انسان به د دوی دواړو تر منځ په توپیر قائل وي، یوه ته به یرغلګر وایي او بل ته به د آزادي بخښونکي او بیاودانوونکي په سترګه ګوري!! خو دا چي ولي ټول ملت د دوی په ضد زمورِ ترشا ونه درېدو او په عمومي پاڅون ئې لاس پوري نه کړ، د دې وجه دا نه ده چي زمورِ ملت امریکایانو ته د شورویانو په ځېر د یرغلګرو په سترګه نه ګوري، وجه ئې دا ده چي د عمومي پاڅون لپاره هغه ضروري او لازمي شرایط نه دي برابر شوي چي هر پاڅون ورته ضرورت لري، په اوسنیو ظروفو کي د یرغلګرانو د مقابلې تر ټولو غوره طریقه چریکي جنګ دی نه عمومي پاڅون او مخامخ جبهه ئي جنګ.

پوښتنه: تاسو په څه ډول مذاکراتو باور لرئ چي د هغې له مخي به د افغانستان

شتو امنیتي ستونزو ته د پای ټکی کیښودی شي؟

ځواب: مورږ هغه مذاکرات ګټور ګڼو چي مقابل لوری د دوو خبرو په اړه د بحث او توافق واک او اختیار ولري: د ټولو بهرنیو ځواکونو بلاقید او شرط او فوري وتل او دا چي د افغانستان حکومت به د هېواد د ننه او په خپله د افغانانو په خوښه جوړېږي نه هغسي لکه تېر حکومت چي په بن کي جوړ شو او وزارتونه ئې په دوه جمع شپږ هېوادو او په دوی پوري تړلو ډلو باندي ووېشل شول.

پوښتنه: د ډیورنډ کرښې په رابطه مو نظر څه دی چي آیا دا دې د دواړو هېوادونو پاکستان او افغانستان تر منځ نړیوال سرحد وپېژندی شي که نه دا د افغانستان یو جزء ګڼئ؟

ځواب: مورږ له خپلو ګاونډیو سره د ډیورند په شمول ډېرې نوري لانجې لرو، اوس خو افغانستان هغه بې خاونده باغ ته ورته دی چي دیوالونه ئې نړېدلي او له مېوو ئې هر لاروی کولی شي خپلي ټکری ډکي کړي!! د ډیورنډ کرښه یوه ستره ملي قضیه ده، یوازي یو مقتدر او په واقعي معنی منتخب پارلمان به په دې اړه وروستۍ پرېکړه کوي او دا هم هغه وخت چي افغانان له داخلي ستونزو ژغورل شوي او په داسي وضعیت کي وي چي هیڅوک خپل شرایط پرې تحمیل نه کړی شي، په اوسني وضعیت کي هیڅوک د دې حق نه لري چي له ګاونډیو سره د سرحدي لانجو په اړه خبره او موافقه وکړي، اوس اساسي خبره د هېواد آزادي او خپلواکي ترلاسه کول دي. تاسو ته معلومه ده چي زمورږ نورو ګاونډیو هم د ګډو پولو په ارتباط لاسوهنې کړې دي، چا خپلي سرحدي پوستې هم په خپله خوښه جوړې کړې او زمورږ د سرحدي پوستو موقعیت ئې هم په خپله ټاکلی او په خپله خوښه ئې جوړې کړې، نور زمورږ اوبه وړیا ترلاسه کوي خو خپل تېل د سروزرو په بیه پر مورږ پلوري!!

پوښتنه: په دې وروستیو کي دا رپوټونه توزیع شوي چي د افغانستان او پاکستان تر منځ به د امن یوه جرګه جوړېږي چي هغه به دې سیمي ته د امن

راوستو ټول فکتورونه په ګوته کړي، د دغسي جرګې څخه يا د راتلونکي جرګې څخه تاسو د څه ډول پايلو طمعه لرئ؟

ځواب: داسي جرګې هيڅ ارزښت نه لري او هيڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعيتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړلو يوه بې فايدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنيو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنيو چارو کي د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کي چي افغانستان د پردیو په اشغال کي دی او په پاکستان کي يو غير منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کي لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواک ولاړ دی چي افغانستان ئې نيولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چي دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: په افغانستان کي مو د جنګي جنايتکارانو په اړه نظر څه دی؟ آيا دا محاکمه چيرته وشي؟ څوک ئې وکړي؟ څه ډول ئې وکړي؟ او د کوم قانون په سيوري کي وشي؟

ځواب: مورږ د جنګي جنايتکارانو له عادلانه محاکمې سره نه يوازي موافق يو بلکي ورباندي تأکيد کوو، خو لومړی بايد د (جنګي جنايت) لپاره يو واضح او د عدالت له غوښتنو سره سم تعريف پيدا کړو، بيا د دې تعريف په رڼا کي جنګي جنايتکاران تثبيت کړو، ورپسې هغه محکمه په ګوته کړو چي د داسي جنايتکارانو د محاکمې صلاحيت ولري، بيا بايد هغه قانون په ګوته شي چي په رڼا کي ئې جنايتکاران مجازات شي. اوس خو امريکايانو د جنګي جنايت او جنايتکارانو لپاره د خپلي خوښي تعريف تحميل کړی، آزادي غوښتونکي د ترهګر، تروريست او جنايتکار په نامه يادوي او په مقابل کي ئې هغو ته د قهرمانۍ او اتلولۍ القاب ورکوي چي د پردیو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېدلي او جنګېږي.

پوښتنه: په پای کي ښاغلی حکمتيار که تاسو د شمشاد ليدونکو ته کوم ځانګړی پيغام لرئ مهرباني وکړئ.

ځواب: افغان ولس ته مي پيغام دا دی چي هېواد له ډېر حساس پړاو نه تېرېږي، نن زمونږ پر هېواد داسي تورو وريځو خپل پرېږ وزر خور کړی چي مثال ئې د تاريخ په اوږدو کي لږ تر سترګو کېږي، نن بايد هر غيرتي افغان لږ تر لږ د هغه څه کولو ته ملا وتړي چي د روسانو په ضد ئې وکړل.

ټول با ايمانه افغانان يووالي، وروروليِ او وحدت ته رابلم، افغانان بايد يو بل ته د وروريِ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، بايد پرې نږدي چي د هېواد په هيڅ ګوټ کي اشغالګران يوه شېبه آرامه تېره کړي، افغان ولس بايد هغه څېرې د دښمن خدمتګاران وګڼي چي قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، وروڼه قومونه سره جنګوي، د جهاد مخالفت کوي او افغان ولس دې ته رابلي چي اشغالګرانو ته تسليم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چي د څو پيسو لپاره خپل ايمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پوليسو په ليکو کي ودرېږي او د بهرنيو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېرې ئې همغه دي چي پرون له روسانو سره يو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل او نن امريکايانو ته تسليم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

افغان ولس بايد متوجه وي چي په مسکو او منطقوي ملګرو پوري ئې تړلې ډلي غواړي همغه کار بيا وکړي چي د روسانو د وتلو پر مهال ئې وکړ، دغو ملکونو يو ځل بيا خپل لاس پوڅي راغونډ کړي او غواړي د امريکايي ځواکونو له وتلو وروسته مخکنيِ لوبه تکرار او د نويو جګړو اور بل کړي.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د کریستوفر دربیمه مرکه

پوښتنه: ناټو په مارچ کي د پسرلي عملیات په هلمند کي پیل کړي، په دې اړه د لاندي امورو په ارتباط څه معلومات لرئ:

- ولسي تلفات
- د مجاهدینو نقصانات

ځواب: اوس هر چا ته څرګنده شوې چي په دغو عملیاتو کي تل عام ولس ته تلفات اوښتي، په کلیو او کورونو بمباري شوې او بې دفاع او بې وزلي افغانان په کي وژل شوي. تاسو ته معلومه ده چي د ناټو ځواکونه له بمباریو استفاده کوي، په بې دریغه توګه ستر ستر بمونه وروي، دا په داسي حال کي چي مجاهدین ثابت سنګرونه نه لري، له مخامخ او جبهه ای جنګونو ډډه کوي، داسي نه ده چي د اوسېدو یا جنګېدو لپاره ځای ثابت ځایونه جوړ کړي وي او د ناټو جازونه ورشي او تر بمباریو لاندي ځي ونیسي، د مجاهدینو جنګي تکتیک داسي دی چي ټانکونه او جازونه د دوی په خلاف هیڅ نه شي کولی، دا ځکه چي دوی د دښمن وړو وړو کاروانونو او ګزمو ته د سړک یوې بلي خوا ته ریموټ کنټرول بمونه ږدي، په خاصو ځایونو کي کمین ورته نیسي، ناڅاپي برید پرې کوي او متصل ځي سیمه پرېږدي، د ناټو جازونه به څنګه دوی تر بمباریو لاندي نیسي؟ حقیقت دا دی چي د ناټو ځواکونه د دغو عملیاتو غچ له عام ولس او بې ګناه افغانانو اخلي، د مجاهدینو په ځای په هغو کلیو بمونه وروي چي د عملیاتو له ساحې ډېر لرې پراته وي.

پوښتنه: دې حملو د مجاهدینو تیاری څومره متأثره کړی؟

ځواب: تاسو ته په قاطع الفاظو ویلی شم چې په دغو عملیاتو سره نه یوازې د مجاهدینو فعالیتونه نه شي متأثره کېدی بلکې د مزید پراخېدو او ځواکمنېدو باعث به ځې شي، د دغو جنایاتو په وجه به هغه خلک هم د مجاهدینو خوا ته ودرېږي چې تراوسه ځې د اشغالګرانو په ضد وسلې ته لاس نه دی اوږد کړی.

پوښتنه: د عام ولس مالي او ځاني تلفات څومره دي؟ آیا د کابل حکومت د دې زیانونو د جبران لپاره کوم کار کړی؟

ځواب: تاسو به هم اورېدلي وي چې په دغو بمباریو کې د دوو اونیو په منځ کې په هرات، هلمند، کندهار او ننګرهار کې تر یو نیم سل زیات بې ګناه افغانان ووژل شول، ملل متحد او په خپله د ناټو چارواکو پرې اعتراف وکړ، کرزی هم دې ته مجبور شو چې ووایي: دا حالت او د بې ګناه افغانانو داسي بې دریغه وژنه نور د زغملو وړ نه ده. خو د کابل حکومت د داسي اعلامیو له خپرولو پرته د بل کار نه توان لري او نه اهلیت او کفایت.

پوښتنه: د جرمني پارلمان افغانستان ته د ټورنېډو طیارو د لېږلو اجازه ورکړې، د دې طیارو د نظامي تأثیر په اړه څه ووایئ؟ آیا ستاسو مجاهدینو دا طیارې په نښه کړې دي؟ په کوم ولایت او سیمې کې؟

ځواب: د ښځو عاطفه تر نارینه وو ډېره قوي وي، د همدې لپاره افغانانو ګمان کولو چې د انجیلا مریکل په راتلو سره به جرمني خپل فوځونه له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه ګورو چې د فوځونو د ایستلو په ځای ټورنېډو جازونه رالېږي، تاسو له هغې پوښتنه وکړئ: دا جازونه مو د څه لپاره لېږلي؟ آیا دا جازونه په بې ګناه افغانانو د بمونو له ورولو پرته بل کار کولی شي؟ آیا د جرمني لپاره دا مناسب ده چې د امریکایانو د ګټو لپاره په هغو مظلومو افغانانو د بمونو ورولو لپاره افغانستان ته جازونه لېږي چې په نړیوالې جګړې کې ځې د دوی مرسته کړې وه؟ آیا د افغانانو د وژلو لپاره د امریکا جازونه کافي نه وو؟ د انجیلا میریکل حکومت وښوده چې جرمني لا د امریکا له غلامۍ نه دی ژغورل شوی او په خپل خارجي

سیاست کي کافي خپلواکي او استقلال نه لري، د ټورنېډو جازونو لېږل په حقیقت کي د یوه غلام له لوري د خپل آقا د خوشحالولو یوه شرمناکه هڅه ده، هر اروپایي په دې پوهېږي چي د دوی هیڅ حکومت د خپلو ملي ګټو لپاره او په خپله خوښه افغانستان او عراق ته فوځونه او جازونه نه لېږي، له دې کار نه نه کومه اقتصادي ګټه دوی ته رسي او نه سیاسي ګټه، یوازي د سپینې مانۍ د خوشحالولو لپاره دا احمقانه کار کوي. که دا اوس د جرمني له ولس نه عام پوښتنه وشي نو د امریکا تر ولس به هم زیات شمېر د دی کار په ضد رأیه ورکړي.

پوښتنه: په دې اړه څه وایئ چي:

- د پاکستان او د شمالي وزیرستان له طالبانو سره هغه معاهده چي له مخي ئې باید له سرحد نه د جنګیالیو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وشي؟
- دا چي له پاکستانه ډېره وسله، پیسې او جنګیالي د CIA تر نظر لاندي افغانستان ته اوړي.
- او د طالبانو ګن شمېر مشران په پېښور، کویټه او نورو سیمو کي اوسېږي او افغانستان ته تګ راتګ کوي.

ځواب: ستاسو د پوښتني د لومړۍ برخي په ځواب کي عرض کوم: کومه معاهده چي په دې نامه یادېږي دا په حقیقت کي د اسلام آباد او د شمالي وزیرستان د هغو خلکو تر منځ وه چي د پاکستان حکومت غوښتل د شمالي وزیرستان د جنګیالیو په ضد ځي وجنګوي، دا معاهده د وروستیو هغو جګړو لپاره مقدمه وه چي په دې سیمي کي پیل شوې او د طالبانو او محلي خلکو تر منځ د نښتو نوم ورکړی شو.

د دوهمې برخي په ځواب کي باید ووایم: دا خوشې او بې بنسټه تبلیغات دي، هیڅ عاقل انسان به دا خبره نه وکړي او نه ومني چي یا CIA د امریکا مخالفینو ته وسلې ورکوي یا د پاکستان حکومت، د پاکستان حکومت له امریکا سره د افغانستان په اشغال کي دومره مرسته کړې چي له دې پرته امریکا ته د افغانستان اشغال

ممکن نه وو، ټول هغه کسان چې په ګوانتانامو یا د امریکا په نورو زندانونو کې پراته دي او هغه سلوک ورسره کېږي چې د بشریت په تاریخ کې ئې لږ مثالونه لیدل کېږي، دوی د نازیانو او کمونستانو مخ هم سپین کړ، دا ټول پاکستان نیولي او لاس پښې تړلې ئې امریکایانو ته سپارلي، د طالبانو حکومت امریکایانو نه بلکې د پاکستان حکومت رانسکور کړ، دا اوس د امریکایانو ټول اکمالات د پاکستان له لارې ترسره کېږي، که دا نن پاکستان له امریکا سره خپلې مرستې بندې کړې نو د لنډې مودې لپاره به هم د ناټو فوځونو ته په افغانستان کې پاتې کېدا ډېره ګرانه شي.

او د درېیمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د طالبانو جنګیالي د نورو مجاهدینو په څېر د افغانستان د ننه اوسېږي، امریکایان د خاصو موخو لپاره دا دروغجن تبلیغات کوي چې مجاهدین د پاکستان له پولو اوړي رااوړي، غواړي خپله ناکامي توجیه کړي، پاکستان مزید څه کولو ته اړ کړي، په داسي حال کې چې پاکستان تر خپل وس نه زیات څه د امریکایانو لپاره کړي. که په پاکستان کې یو غیر نظامي حکومت وی نو د دې لسمه برخه به ئې هم نه وو کړي، د همدې لپاره امریکا په پاکستان کې د یوه جنرال نظامي حکومت ته ترجیح ورکوي او دفاع ترې کوي.

پوښتنه: اوسنی جنګ د روسانو د وخت له جنګ سره څنګه مقایسه کوئ، د ناټو وړه څنګه ګڼئ؟

ځواب: دواړه جګړې د ماهیت او موخو له پلوه سره ورته دي، یوازې په څو مواردو کې توپیر لري:

- روسان له شمال نه راغلل او غوښتل ئې په جنوب کې تودو اوبو ته ځای وروسوي او د خلیج د تېلو څاګان تر خپل ګوابښ لاندې ونیسي، امریکایان له جنوبه راغلل او غواړي شمال ته ولاړ شي او د مرکزي آسیا زخایر د روسانو له ولګې وباسي او د امریکایي کمپنیو په واک کې ئې ورکړي.
- د روسانو شمېر یو لک شل زره وو او د دوی شمېر څلوېښت زره.
- مسکو د وارسا پکټ غړي په هغه جنګ کې ښکیل کړل او واشنګټن ناټو ښکیل

کړه.

- د روسانو تلفات په لسو کلونو کې څه د پاسه څلوېښت زره مړي او زخميان او نږدې اتيا ملياردە ډالر جنګي لګښت وو، خو د امريکايانو ځاني تلفات د روسانو په پرتله نسبتاً لږ دي خو مالي لګښت ئې څو برابره زيات دی.
- روسانو يو مضبوط سياسي حزب او يو جنګي افغاني فوځ په واک کې درلود چې امريکايان له دواړو محروم دي.

پوښتنه: يوه امريکايي له ما نه وپوښتل: که مجاهدين قدرت ترلاسه کړي آيا دوی به د مخدره موادو مخنيوی وکړي؟ ما ورته وويل: هو؛ بې له شکه چې مخه به ئې نيسي! مهرباني وکړئ ما ته ووايئ چې ستاسو تګلاره به څه وي او څنګه به ئې مخنيوی کوئ؟ ما هغه ته دا هم وويل: د امريکايانو افغاني ملګري د مخدره موادو ستر ستر قاچاقچيان دي، د کرزي د ورور او د حضرت علي نوم مي ورته ياد کړل چې د امريکايانو ملګري دي او همدا کار کوي، تاسو به له دغو خلکو سره څه معامله کوئ؟

ځواب: مورږ مکرر ويلي او بيا هم وايو چې د مخدره موادو د کښت، تجارت او استعمال مخالف يو، نه غواړو زمورږ د هېواد په هيڅ ګوټ کې هيڅ افغان د مخدره موادو په استعمال رورږدی او په غيرقانوني کښت او تجارت ئې بوخت وي، خو دې هدف ته رسېدل د جګړې خاتمه او د يوه قوي مرکزي حکومت تشکيل ته ضرورت لري او دا دواړه هغه څه دي چې امريکايان او زمورږ ګاونډيان ئې نه خوښوي، همدا وجه ده چې تېر کال په هغه افغانستان کې چې امريکايان پرې حکومت کوي د مخدره موادو توليد شپږ زره ټُنو ته ورسېدو، د امريکا افغاني ملګري او په خپله د دوی لوړ پوړي افسران په دې ګنده دندې کې ککړ دي.

پوښتنه: د بهرنيو مرستو په اړه به ستاسو تګلاره څه وي؟ هغه مرستې چې د افغانستان د بيا ودانولو لپاره ورکول کېږي، کومو برخو ته به ترجيح ورکوئ:

- د برېښنا توليد، وړې صنعتي پروژې، سړکونه، بندونه

- روغتونونه، ښوونځي
- آيا په دې مواردو کي به د ښځو او نارينه وو تر منځ تعادل او توازن په پام کي نيسئ که نه؟

ځواب: ډېر افغانان اوس د غربي هېوادو د مرستو په اړه دا خبره کوي چې ستاسو له خيره بې زاره يو شر مه رارسوئ!! ستاسو مرستې زمونږ د هېواد د آبادولو لپاره نه بلکې د ورانولو لپاره دي، تاسو د جنګ د دوام باعث يئ، د ترکتورونو په ځای ټانکونه رالېږئ، زمونږ په کليو او کورونو بمونه وروئ، مفسدين، غله، ملي خائنان او د پردیو جاسوسان مو پرمونږ مسلط کړي، له شپږو کلونو تېرېدو وروسته هم ستاسو د بياودانولو نښې حتی په کابل کي هم نه ترسترګو کېږي، ستاسو مخکښ ملګري شورويان هم له اروپا راغلل او همدا د بياودانولو، کور، کالي او ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، خو مورږ ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه رانه وړل، تاسو د هغوی په پل ګام اينښی او همغه څه کوئ چې هغوی کول، په ډېرو برخو کي هغوی ترتاسو ښه ول. ستاسو له بانکونو نه چې د افغانستان لپاره څه وځي نو دا يا د افغانستان په ورانولو مصرفېږي، يا د افغانانو په ګمراه کولو او يا ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي.

خو په ځانګړې توګه ستاسو د پوښتنې په اړه بايد ووايم چې د بياودانولو په ارتباط زمونږ ترجيحات دا دي: د اوبو مهارول، زمکي ښهرازه کول، وچې بېدياوي آبادول، زراعت ته وده ورکول، د برېښنا د توليد په اړه له اوبو اعظمي استفاده، سړکونه، وړې صنعتي پروژې، ښوونځي او روغتونونه جوړول.

د ښځو ونډه به نه يوازې له نارينه وو سره برابره وي بلکې په ډېرو مواردو کي به ښځو ته هغه امتيازات ورکول کېږي چې اسلام ورته منلي او مورږ ئې د نړۍ په هيڅ مکتب او نظام کي د هغه بېلګې نه ګورو، اسلام ښځو ته تر نارينه وو زيات امتيازات ورکړي.

پوښتنه: په افغانستان کي د ښکاره يا پټ مسيحي تبليغ په اړه څه وايئ؟ ، امید

دی په دې اړه په واضح الفاظو کي خپل دریځ څرګند کړئ، دې ته مو باید پام وي چې په جرمني کي په دې وروستي کال کي څلور زره مسیحیان اسلام ته اووښتي، تاسو باید په خپل دریځ کي حتماً باید دې ته متوجه وئ چې په غربي هېوادونو کي په اسلامي دعوت منفي اغېز ونه کړي.

ځواب: متأسفانه ډېرى غربي مؤسسې په دې لټه کي دي چې د افغانانو له مجبوریتونو او محرومیتونو غلطه او ناروا استفاده وکړي، د څو کیلو غنمو، یوې وېزې او یوه بورس په مقابل کي د هغه دین او مذهب ترې واخلي، وطن پلورنې، ملي خیانت او جاسوسۍ ته ځې چمتو کړي، کاش دوی افغانان کوم معقول دین او مذهب ته بللی، د دوی بلنه اخلاقي فساد، شراب، قمار، سندرو او نڅا ته دی، د دې په ځای چې افغانانو ته ووایي ټوپک په زمکه کېږده بېل او کلنګ واخله او خپل هېواد آباد او ښېرازه کړه، ورته وایي: رباب واخله، نڅا پیل کړه، مستي وکړه، په داسي حال کي چې زمونږ ولس د څښلو پاکي اوبه نه لري دوی ورته وایي: ویسکي وڅښه چې مست شې او د دنیا غمونه هېر کړې!!

زه ستا له لارې ټولو مسیحیانو ته بلنه ورکوم چې راشئ ټول په ګډه د یوه خدای عبادت وکړو او هغه مذهب چې تر ټولو غوره او ښه وي د یوازني مذهب په توګه غوره کړو، د مذاهبو ترمنځ اختلاف له منځه یوسو او د مذهبي جنګونو ټغر د تل لپاره ټول کړو، مسیحیان او مسلمانان ډېر مشترکات لري، راشئ اختلافي موارد د معقولې مناقشې له لارې حل کړو، هغه مذهب لري وغورځوو چې د علم، عقل او عدل خلاف اظهارات لري، ما په دې خاطر قرآن د الهي کتاب په توګه منلی او ټولو مسلمانانو هم، چې د هغه هره وینا مي د علم، عقل او عدل مطابق موندلې او راته ثابته شوې چې دا د الله تعالی له لورې نازل شوی کتاب دی، هیڅ انسان که هر څومره نابغه وي داسي کتاب نه شي وړاندي کولی، ما بایبل هم په دقیقه توګه مطالعه کړی، زه اوس د بایبل له هرو څلورو جملو نه په دریو داسي اعتراض لرم چې ګمان نه کوم هیڅ مسیحي ځې جواب راکړی شي، مورږ د مذهب په آزادۍ باور لرو، هر چا

ته دا حق ورکوو چې زموږ پر مذهب اعتراض وکړي او ځواب وغواړي، له نورو نه هم دا انتظار لرو چې پر خپل مذهب زموږ اعتراضونه په سړه سينه واوري او ځواب راکړي، ما پر بايبل باندې يو ضخيم کتاب ليکلی چې نږدې نه سوه صفحې دی، دمسيحيانو له ټولو علماوو سره د دې کتاب او په خپله د بايبل په اړه مناقشې ته تيار يم، زه په صداقت او جرأت سره دا ادعا کوم چې له عيسی او مريم عليهما السلام سره زما مينه تر مسيحيانو ډېره زياته ده او زه دوی دواړه تر مسيحيانو ښه پېژنم، موږ په همغه لار روان يو چې عيسی عليه السلام پرې تلو او همغه څه وايو او کوو چې ده ويل او کول.

پوښتنه: د کرزي حکومت غواړي چې ټولې بهرنۍ مرستې دې حکومت ته ورکړی شي، که ستاسو حکومت جوړ شو په دې اړه به څه دريځ غوره کوئ؟ که چا خپلې مرستې بندولې ستاسو عکس العمل به څه وي؟

ځواب: دوی کرزی راووست او جمهور رئيس ئې کړ خو اعتماد پرې نه کوي، په خپلو NGO ګانو د کرزي تر حکومت زيات باور او اعتماد لري، د استعمارګرانو چلند له خپلو لاس پوڅو حکومتونو سره تل او په هر ځای کې همداسې وي، موږ به هيڅ ته دا اجازه ورنه کړو چې د خپلو NGO ګانو له لارې زموږ د هېواد په کورنيو چارو کې لاسوهنې وکړي او زموږ ملي حاکميت او خپلواکي ته ګواښ متوجه کړي.

پوښتنه: ځينې خبرونکي په دې باور دي چې امريکايان غواړي د افغانستان له لارې د تېلو او ګاز نل ليکه وغزوي، چې د مرکزي آسيا تېل او ګاز د امريکايي کمپنيو لخوا انتقال شي، امريکايانو د دې مقصد لپاره طالبانو ته هم د نړيوال بانک لخوا د مرستې او پور ورځندیز کړی وو، تاسو په دې ارتباط څه وايئ؟ آيا په دې کار راضي يئ؟ اړوند شرکت به څومره خپلواکي لري؟ ګټه به ئې څوک ترلاسه کوي، په کوم تناسب؟ کوم لوري ته ترجيح ورکوئ؟ تګلاره به مو څه وي او د کومو اصولو له مخې به عمل کوئ؟

ځواب: زه نه يوازې له دغو خبرونکو سره موافق يم بلکې په دې باور يم چې

پر افغانستان د امریکایانو د یرغل اساسي موخه همدا ده چې غواړي د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي او تېل او ګاز ئې د امریکایي کمپنیو لخوا انتقال شي، له القاعدې غچ اخیستل او د طالبانو حکومت نسکورول هسي یوه بهانه وه، دا دی ګورئ چې اوس نه د طالبانو حکومت شته او نه القاعده او مرکزونه ئې، خو امریکا بیا هم په افغانستان کي د خپلو فوځونو په پاتې کېدو او د خپل نظامي حضور په دوام ټینګار کوي!!

په داسي حال کي چې د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا د تېلو او ګاز له انتقال سره موافق یو او په دې ارتباط هرراز مرستي او تعاون ته چمتو یو، خو د هغه چا په لاس چې د افغانستان خپلواکۍ او استقلال ته په درنه سترګه ګوري او نه غواړي چې افغانان د خپلو ناروا ګټو لپاره قرباني کړي، مورږ هر هغه چا ته د دښمن په سترګه ګورو چې په افغانستان کي د جګړو او بې امنیتۍ دوام د دې لپاره خوښوي او خپلو مزدورانو ته پیسې او وسلې ورکوي چې مرکزي آسیا د دوی په واک کي پرېوځي، د دې مارکیټ دروازې د دوی پر مخ پرانیستې وي او د افغانستان له لاري له نړۍ سره وصل نه شي.

مورږ دې ته ترجیح ورکوله چې په دې معامله کي مو شریک جرمني وي، خو د جرمني د حکومت وروستیو سیاستونو تجدید نظر ته اړ کړو، اوس به هغه چا ته د شریک په توګه ترجیح ورکوو چې له افغانانو سره د دښمنۍ پر ځای د دوستۍ لار غوره ګڼي.

پوښتنه: د امریکا دوهم مقصد دا دی چې چین محاصره کړي او په دې سیمي کي ئې د نفوذ مخه ونیسي، په دې ارتباط ستاسو دریځ څنګه دی؟ که ستاسو حکومت جوړ شو نو کوم لوري ته ترجیح ورکوئ: امریکا، چین، روسیه، پاکستان، سعودي عرب، مخصوصاً که هلته د اسامه حکومت وي؟ او که یو هم نه؟

ځواب: هو؛ دا د امریکایانو دوهم مقصد دی، د چین اقتصادي ودي پرېشانه کړي، امریکا هره میاشت اتیا ملیارده تجارتي خساره لري، دا حالت د اوږدې مودې

لپاره نه شي زغملی، د مثبت عکس العمل په ځای ئې د منفي عکس العمل لار غوره کړي، پر عراق او افغانستان د برید له لاري غواړي خپل داخلي بحران حل کړي او د نړیوالو رقیبانو په وړاندي له مزید ماتې نه مخنیوی وکړي.

مورږ به له هغه چا سره په خپلې معاملې کي ډېر احتیاط کوو چې د افغانستان په اشغال کي ئې د امریکایانو مرسته وکړه.

پوښتنه: د افغانستان د بحران د حل لپاره یو داسي نړیوال کنفرانس په پام کي دی چې د ټولو بهرنیو ځواکونو د غلطو لاسوهنو د مخنیوی لپاره مناسب ترتیبات ونیولی شي، تاسو په دې اړه څه وایئ؟

ځواب: که دا کنفرانس واقعاً د بهرنیو لاسوهنو د مخنیوي په نیت جوړېږي نو مورږ ئې ملاتړ کوو خو که د بن د کنفرانس په څېر وي چې د افغانستان د اشغال سند په کي امضاء شو او د کابل د حکومت وزارتونه په هغو ملکونو پوري تړلو ډلو باندي ووېشل شول چې په دې کنفرانس کي ئې برخه اخیستې وه او د کابل په نیولو کي ئې د امریکا ملګرتیا کړې وه، نو مورږ به ئې مخالفت کوو.

پوښتنه: د بحران د حل لپاره تاسو څه وړاندیزونه لرئ؟

ځواب:

- ټول بهرني ځواکونه دې ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کي دې د ټولو هېوادو، مخصوصاً زمورږ د ګاونډیو لاسوهنې بندې شي، ایران او پاکستان دې دې ته اړ کړی شي چې افغانستان ته وسلې ونه لېږي.
- قدرت دې یوه داسي موقت حکومت ته انتقال شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په دې کي هغه ډلي برخه ونه لري چې د اشغال په دوران کي ئې د پردیو د جازونو تر وزر لاندي پر کابل حکومت کړی.
- عام، آزاد او عادلانه انتخابات دې د جمهوري ریاست او د پارلمان لپاره تر سره شي، دا انتخابات باید داسي وي چې ټول افغانان په کي برخه واخلي، د جمهوري ریاست او پارلمان لپاره یو ځل او په یوه وخت کي ترسره شي، مورږ د متناسبې

نمایندګۍ په اساس انتخاباتو ته ترجیح ورکوو.

- په هېواد کي باید یوازي یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کي په اصل کي د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسي دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمورږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شوری، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې ادارې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

والسلام علی من اتبع الهدی

بسم الله الرحمن الرحیم

له سهیل قلندر سره مرکه

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لارې د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعیتونه په کي مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړیتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه د دې جرأت وکړي چې ووایي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، نو مورږ ئې ملاتړ کوو، خو د دې جرګې ترکیب ته په پام سره ویلی شو چې ښایي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې حران حل کړی شي،

په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا د جنرال پرویز مشرف او حامد کرزي جرګه ده، د یوه ګډ دولتي کمیشن په څېر ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباري وکړې، دا دئ اوږئ چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد د خوښې څېرې په کې غړیتوب لري او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېري په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو نوکري کوي. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلې او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې مسکو او واشنګټن د شوروي فوځونو د وتلو او د نجیب د حکومت په پاتې کېدو او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کولو توافق وکړ، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېنولو او

هغه تياره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسي حال کي چې پاکستان د کشالې طرف نه وو نه ئې او دا حق ئې نه درلود چې د افغان ولس د واقعي استازو په غياب کي هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسي وښوده چې دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پايلي وليدې، نه پوهېږو چې پاکستان بيا ولي همغه ناکامه تجربه تکراروي!!

ځواب: امريکا په افغانستان باندي د بريد پر مهال له شمالي ائتلاف نه د زمکنی فوځ په توګه استفاده وکړه، دا کار د مسکو، واشنګټن او تهران تر منځ د يوې پټې معاهدي له مخې وشو، د کابل له نيولو وروسته د بن غونډه جوړه شوه، دا غونډه په اصل کي د ۲+۶ ملکونو تر منځ غونډه وه، په دغو ملکونو پوري تړلې افغاني ډلې ورته راوبللی شوې، د کابل لپاره ئې د خپلې خوښې حکومت جوړ کړ، وزارتونو ئې په دغو ډلو ووېشل، هر هېواد ته په جنګ کي د دوی د برخي متناسب وزارتونه ورکړی شو، جمهوري رياست امريکا پلو ته او تر رياست وروسته مهم پستونه، لکه د جمهور رئيس معاونين، د دفاع، خارجه او داخله چارو وزارتونه روس او ايران پلو ډلو ته ورکړی شوو، امريکا داسي حزب نه درلود چې يو مضبوط حکومت ترې جوړ کړي، ورو ورو ئې هڅه وکړه چې د کرزي پر محور يوه ډله جوړه کړي او د دولت مهم پستونه هم دوی ته ورکړي، خو دوی يوازي په هغو خلکو اعتماد کوي چې په غرب کي ستر شوي وي، له فکري او اخلاقي پلوه د دوی په څېر وي، د امريکا لپاره هر څه کولو ته تيار وي، نه دين ولري، نه اخلاق او نه ملي غيرت، خو له داسي کسانو يو مضبوط او صالح حکومت جوړول ممکن نه دئ، د امريکايانو اصلي ستونزه همدا ده، که څه هم د افغانستان په ارتباط د مسکو او واشنګټن تر منځ هغه مخکنی تفاهم او توافق کمزوری شوی خو د کابل د امريکايي حکومت مهمي څوکۍ اوس هم د روس پلو ډلو په لاس کي دي، فوځ او پوليس له دوی جوړ شوی، د دفاع، داخله او خارجه وزارت د ملي امنيت مهمي څانګي د دوی په

واک کي دي.

ځواب: مورږ په افغانستان کي د امريکا او ناټو نظامي حضور داسي ګڼو لکه د شوروي اتحاد د فوځونو حضور او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼو لکه د روسي فوځونو په ضد جهاد. لکه څنګه چي مورږ د شورويانو له اشغالګرو ځواکونو سره د منافقينو او التقاطي ډلو اوربندونه او ملګرتيا غندله او لکه څنګه چي د امريکايانو تر قومندي لاندي، د افغان ولس په ضد، د مسکو او تهران پلو ډلو جنګېدل غندو، همداراز د اشغالګرانو په شته والي کي له مقاومته لاس اخيستل ناروا ګڼو. زه دومره ويلی شم چي څوک نن د صليبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدين نه وو، هسې شرايطو پر جهاد تپلي وو او که احياناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضايع شوی، دا زما شخصي رايه نه ده، دا د قرآن صريح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتيا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کې ملګرتيا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتيا خو پرېږده، څوک چې د کافرانو په ډلې کې ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زيات کړي، دا هم د دوی له ډلې څخه ګڼل کېږي!! دې ته بايد متوجه وو چې له مجاهدينو سره موقتي ملګرتيا يوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په څېر ئې ديني فريضه ګڼل، دا بېله معنی لري!! د مجاهد خطاب په هغه صورت کې چا ته کېدی شي چې مجاهد وي او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخيستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسليم شوی.

ځواب: زما او د ټولو مجاهدينو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضاياوو بحث او روغي جوړي ته تيار يو، په هغه حکومت کې چې د بهرنيو ځواکونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي هيڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمونږ د مقاومت موخه دا نه ده چې په اقتدار کې برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، يوه داسې موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چې بهرنيو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو

افغانانو ته د منلو وړ وي او بيا په آزاد او خپلواک افغانستان کې د ملت رايې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې يو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي. زه هر هغه څوک د جمهور رئيس په توګه منلی شم چې مسلمان وي او افغان ولس په خپله خوښه، د پردیو له فشار او ګواښ نه پرته، په آزاد او خپلواک افغانستان کې غوره کړی وي، څوک چې د پردیو د مټو په زور پر افغان تحميل شي او د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر افغانانو حکومت کوي، هيڅ افغان هغه د مشر په توګه نه مني.

ځواب: مورږ د نرم په وړاندې نرم او د سخت په وړاندې سخت يو، له مسلمان سره په خپل چلند کې په انعطاف، ترحم، پېرزويني، عفو، نرمښت او ايثار سره عمل کوو، خو له هغه دښمن سره چې د خپلو مټو زور مورږ ته ښيي، زمورږ پر هېواد تېری کوي، زمورږ د دين، خپلواکي او ملي حاکميت دښمن وي، په بالمثله عمل باور لرو، داسې دښمن ته تسليمېدل د خپل ايمان منافي عمل ګڼو. مورږ د روان بحران د حل لپاره معقوله، عادلانه او پر واقعيتونو ولاړه طرحه وړاندې کړې او هغه دا چې ټول بهرنۍ ځواکونه دې ووځي، قدرت دې يوه موقت حکومت ته انتقال شي، بيا دې عام او عادلانه انتخابات ترسره شي، په دې صورت کې مورږ هم مذاکراتو ته چمتو يو او هم د جګړې په ختمولو کې هر راز مرستې ته.

ځواب: زه ګمان کوم که مقابل لوری له داسې معقول حل سره توافق وکړي او بهرنۍ ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته تيار شي، طالبان به هم له جنګ نه لاس اخيستو ته چمتو شي، که څوک له عادلانه او معقول حل سره مخالفت وکړي افغان ولس ئې ملګرتيا نه کوي.

ځواب: مورږ نه بلکې يرغلګر امريکايان او ذليل پلويان ئې تجريد شوي، هم د افغانانو له لورې او هم د ټولې نړۍ له لورې، نن د نړۍ مطلق اکثريت له امريکايانو نه کرکه لري، پر افغانستان او عراق د دوی تېری غندي، د امريکا د ولس اکثريت هم له دې سياستونوسره مخالفت کوي. تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي يو ستر

حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو او ټولو قومونو کې ژورې ریښې لري، په افغانستان کې اسلامي تحریک او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کې تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پوري مربوط ول، نوري اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکایي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مونږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مي عرض دا دئ چې دا انصار مجاهدین د مجبوریت له مخې په افغانستان کې پاتې شول، خپلو هېوادو ته نشو تلی او د پنا بل ځای ئې نه درلود.

او د دوهمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د روسانو له وتلو نه وروسته جګړه د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، دا جګړه د مسکو او واشنګټن تر منځ د یوه سازش په نتیجه کې پر افغانانو تحمیل شوه، د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، له روس پلوه او امریکا پلوه ډلو نه به یوه ائتلافي جبهه جوړوئ، له دغې ائتلافي جبهې نه په استفادې سره به هغه ځواکونه له منځه وړي چې د اسلامي حکومت جوړولو هڅه کوي، زمونږ ګاونډیو هم په دې سازش کې برخه واخیسته، ایران د مسکو په وینا او پاکستان د امریکا په وینا، د ایران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ایران پلوه ډلې په کې راغونډې کړی شوې، ایران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کې قدرت د سني مجاهدینو په لاس کې پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ایران

افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پیسې لېږلې سلهاوو د ملیونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کې هیڅ هېواد د ایران په څېر زمونږ په کورنیو چارو کې او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې نه دي کړې. مونږ له یوه ستر بین المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته ېجنګونه ټول له بهر نه پر مونږ تحمیل شوي، لکه څنګه چیب د امریکایانو د یرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسې د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمونږ په خلاف لاس یو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړې د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: امریکا په هر صورت غوښتل چې پر افغانستان برید وکړي، د یولسم سیپتمبر پېښې دوی ته بهانه په لاس ورکړه او د دوی پلان شوی برید ئې څو میاشتې رامخکې کړ، له دې پېښې نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې سلا شوي وو چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰روسي فوځونو په مرسته به په ګډه پر افغانستان برید کوي، تخار او مزار به نیسي او شمالي ائتلاف ته به ئې سپاري؟

ځواب: که ومنو چې پر افغانستان باندې برید د اسامه په وجه وو، نو پر عراق باندې برید د څه لپاره وو؟ هلته خو اسامه نه وو، لکه څنګه چې ئې هلته د اټمي او بیولوژیکي وسایلو د شته والی په پلمه برید وکړ، اصلي هدف ئې د عراق په شتمنیو او زېرمو قبضه کول وو، دلته ئې هم د اسامه شته والی بهانه کړ. زه د طالبانو د دې پرېکړې قدر کوم چې د اسامه له تسلیمولو ئې ډډه وکړه او هغه څوک د نفرین وړ ګڼم چې مظلوم مسلمانان ئې نیولي او امریکایانو ته ئې تسلیم کړي.

ځواب: د افغانستان ستراتیژیک اهمیت امریکا دې ته هڅولې چې زمونږ هېواد ونیسي، امریکا په دې سیمې کې ډېر استعماري اهداف لري، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره د افغانستان دوامداره اشغال ورته زیات اهمیت لري، د مرکزي آسیا په زېرمو تسلط او د چین محاصره هم د دوی اهداف دي ، خو د امریکا اصلي وېره له دې نه وه چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت جوړ نشي او دا د نورو هغو اسلامي هېوادونو لپاره بېلګه نشي چې د امریکا مستعمرې ګڼل کېږي، په دې سیمې کې د اسلامي خوځښت ځپل او د پراخېدو مخه ځې نیول د امریکا اساسي هدف دئ، دوی پوهېږي چې د اسلامي امت نوی نسل د غرب له سلطې نه آزادي غواړي، که په افغانستان کې دا هدف ترلاسه شي نو په نورو هېوادونو کې به هم حتماً دا کار کېږي، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو پر مهال له مسکو سره د مجاهدینو په ضد لاس یو کړ، د شمالي ائتلاف په لاس ځې د جګړو اور بل وساتو، چې کله شمالي د ختمېدو پرېږو ته نږدې شو نو د ګډ برید پلان ځې جوړ کړ او دا دئ په پای کې ځې زمونږ پر هېواد برید وکړ، خو زه باور لرم چې امریکایان به نه یوازي خپلو ناولو موخو ته ونه رسېږي بلکې إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته شي

ځواب: دا خبره هیڅ حقیقت نه لري چې امریکایي ځواکونه د امنیت راوستو په غرض دلته پاتې دي، دوی نه امنیت راوستی او نه ځې راوستی شي، عملاً ګورو چې د دوی شته والی د جګړو او بې امنیو د دوام سبب دئ، تر څو چې دوی وي جګړه به دوام کوي، دا جګړه د بهرنیو لاسوهنو او یرغلونو په نتیجه کې پیل شوې، که بهرني فوځونه ووځي او بهرنۍ لاسوهني متوقف شي جګړه پای ته رسېږي، افغانان د امنیت لپاره هیڅ بهرني فوځ ته ضرورت نه لري، کوم ناافغانان چې په بهرنیو ځواکونو ځان ساتي او د دوی شته والی په افغانستان کې ضروري ګڼي، په خپل ولس دي باور وکړي، په پردیو دي ځان نه ساتي، که په ربښتیا بهرني ځواک ته ضرورت وي ولي باید له امریکا، اروپا او استرالیا نه او له هغو ملکونو نه راشي چې مسیحیان او د

امریکا پلویان دي، همغه چي له اسلام او مسلمانانو سره زړه دښمني لري، ولي نه وايي چي له د دې فوځ ځای دي د بې غرضه اسلامي هېوادو ځواکونه ونيسي.

ځواب: مورږ د ځان لپاره کوم شرایط نه لرو، شخصي او حزبي غوښتنې نه لرو، د بحران عادلانه او ډاډمن حل غواړو، په دې باور یو چي د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چي اشغالګران بلاقيد وشرط وتل ومني، قدرت یوه موقت حکومت ته انتقال شي، له خپلواکې وروسته عام او عادلانه انتخابات ترسره شي.

ځواب: هو؛ دا خبره رښتیا ده، امریکایانو هند ته په افغانستان کي په خلاص لاس د هر ډول فعالیت اجازه ورکړې.

ځواب: امریکا د اسلامي هېوادو مزید تجزیه، په وړو وړو ملکونو وېشل او په خپل منځیو جګړو کي د دوی ښکېلول غواړي، څه ئې چي په اندونیزیا کي وکړل په عراق، افغانستان او پاکستان کي ئې هم کول غواړي، دا لړۍ د اسلامي خلافت له رنګېدو پیل شوې او تراوسه ادامه لري، په دغه ناولي مقصد کي تل له هغو ډلو کار اخیستل شوی چي د روشنفکر او ملت پال (نشنلست) نوم ورکړی شوی، دوی په اصل کي ملت پلورونکي او د خپل قوم دښمنان دي خو د ولس د غولولو لپاره ئې دا نومونه په ځان ایښي. دغه روشنفکران او نشنلیان په افغانستان کي پرون له روسانو سره ملګري شول او اوس د امریکایانو خدائي خدمتګاران دي او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندي د خپل ولس او قوم په ضد جنګېږي.

ځواب: افغانان له اسلام آباد او تهران نه سخته ګیله لري، په دې باور دي چي د افغانستان په روان بحران کي د دوی دواړو لور لاس دئ، دوی خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، له تهرانه همدومره ګیله لرو لکه له اسلام آباده، دواړو د کابل په نیولو کي د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، پاکستان اډې ورکړې او ایران زمکني فوځونه، دا تهران وو چي خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چي له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغانانو په ضد وجنګېږي، افغانان به د ایراني چارواکو دا خبري څنګه هېروي چي ویل ئې: که له امریکایانو

سره د ايران مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسي ژر او په آسانۍ نيولو شو او نه بغداد!! مطمئن يو چي الله تعالی به د مظلومو افغانانو انتقام له ټولو هغو خلکو اخلي چي دا نه هېرېدونکی ظلم ئې ورسره کړی.

ځواب: د روسانو د يرغل په دوران کي که څه هم ټول ولس او ټولو قومونو برخه اخيستې خو د پښتنو ونډه ډېره ځلانده وه، د مقاومت تر ټولو زيات تاوده سنګرونه د دوی په سيمو کي او د دوی په لاس جوړ شوي وو، د دوی سيمي تر نورو زياتي وراني شوې، په سلو کي تر نوي زيات مهاجرين پښتانه ول، اوس هم مقاومت د دوی په سيمو کي پيل شوی او ورو ورو نورو سيمو ته خور شوی.

ځواب: تاسو ته معلومه ده چي په قبايلي سيمو کي روانه جګړه د امريکايانو په وينا او ټينګار پيل شوې، دوی له اسلام آباد نه په پرله پسې توګه وغوښتل چي دلته تصفيوي عمليات پيل کړي او ګوانښونه ئې وکړل چې که پاکستاني فوځ دا کار ونه کړي نو دوی به په خپله اقدام وکړي، تاسو وليدل چي په باجوړ، شمالي او جنوبي وزيرستان کي ئې په جوماتونو، مدرسو او کليو بمبارۍ وکړې، پاکستاني چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي دغو سيمو ته فوځونه وليږي او جګړه پيل کړي.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وايم چي د امريکايانو په ضد جنګ کي افغانان يوازي دي، له الله تعالی پرته هيڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کي داسي حکومت نشته چي د امريکايانو په ضد د افغانانو د مرستي جرأت وکړي، مورِ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسي طريقه مو غوره کړې چي په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکړی شو. څوک چي وايي له افغان مجاهدينو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وايي، که له مورِ سره د نړۍ يوه هېواد هم مرسته کولی نو امريکايان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

د پاکستان له چارواکو سره هيڅ رابطه نه لرو، نه په ټيټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکو د امريکا په وينا له حزب اسلامي

سره لويه جفا کړي، مورِ ئې له شا په خنجر وهلي يو، اوس د امريکايانو ملګرتيا کوي، د هغوی لپاره هم د خپل هېواد او خپل ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امريکايان ئې تري غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سياست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امريکا تر اغېز لاندې ټاکل شوی او د امريکا ګټو ته پر هر څه ترجيح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کې د امريکا په وينا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وينا او د ايران په وساطت جوړ شوی وو، بيا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ او اوس د کابل د امريکايي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونيول او امريکايانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځينې له امريکايانو سره بنديان دي او د ځينو برخليک معلوم نه دئ. زه ستاسو له لاري د پاکستان له ستري محکمي غواړم چې زمورِ د لادرکو بنديانو پوښتنه هم وکړي.

ځواب: د پاکستان مسلمان ولس ته زما پيغام دا دئ چې مورِ او تاسو د يوې کښتۍ سورلي يو، برخليک مو مشترک دئ، ستاسو دښمن زمورِ دښمن دئ او زمورِ دښمن ستاسو دښمن، نن د اسلامي امت تر ټولو ستر دښمن امريکا ده، امريکا ستاسو په ضد همغه ناولي عزايم لري چې د افغانانو په ضد ئې لري، څوک چې له دې دښمن سره دوستي کوي هغه له اسلام، اسلامي امت او له خپل ولس سره دښمني کوي، دا د لستوني ماران وپېژنئ، راځئ چې دواړه لاس يو کړو او په ګډه د دې خبيث او زورِ دښمن مقابله وکړو، له دې سيمې ئې وباسو او خپله خاوره د دوی له شر نه وژغورو، که دا ونه کړو نو هره ورځ به د فتنو، جګړو او ورانيو شاهد وو، زمورِ په مدرسو او جوماتونو به بمونه ورېږي، بې ګناه انسانان به په وينو کې رغړول کېږي او د پاکستان او افغانستان تر منځ د جګړو د اور بلولو هڅه به کېږي، د امريکا يو ناولی هدف دا دئ چې دا دواړه وروڼه ملتونه سره وجنګوي، خو زه باور لرم چې پاکستان مسلمان ملت ويښ او هوښيار دئ، دوست او دښمن پېژني او له اسلام نه د دفاع

لپاره هري قربانۍ ته چمتو دئ، زه دوی ته اطمئنان ورکوم چي امریکایان به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته کېږي. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د ARY له خبریال ضیاء الحق سره مرکه

ځواب: د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د جنګ ادامه څو وجوهات لري:

تاسو ته معلومه ده چي د روسانو له وتلو نه مخکي د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چي په ګډه به په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، د دې مقصد لپاره ئې له روس پلوه او امریکا پلوه ډلو نه یوه ائتلافي جبهه جوړه کړه، له دغي ائتلافي جبهې نه په استفادې سره ئې د جګړو یوه بله لړۍ پیل کړه، غوښتل ئې هغه ځواکونه وځپي چي د اسلامي حکومت جوړول غواړي، زمور ګاونډیو هم په دې سازش کي برخه واخیسته، ایران د مسکو په وینا او پاکستان د امریکا په وینا، د ایران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چي کمونستان او ایران پلوه ډلي په کي راغونډي کړی شوې، ایران دا نه شو زغملی چي په افغانستان کي قدرت د سني مجاهدینو په لاس کي پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ایران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پیسې لېږلې چي سلهاوو ملیونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کي هیڅ هېواد د ایران په څېر زمور په کورنیو چارو کي او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې او پانګوني نه دي کړې. مور له یوه ستر بین المللي سازش سره مخامخ

شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته جنګونه ټول له بهر نه پر مورږ تحمیل شوي، لکه څنګه چې د امریکایانو د یرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسې د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمورږ په خلاف لاس یو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړو د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: لویه جرګه د افغانانو نه بلکې تل د انګرېزانو او امریکایانو غوښتنه وه، دوی غوښتل چې د لویې جرګې له لارې هغه مخکنی شاهي رژیم بیا پر افغانانو تحمیل کړي چې انګرېزانو د هند په نیمې وچې د تسلط په وخت کې پر افغانستان مسلط کړ، اوس ئې لومړی افغانستان اشغال کړ، بیا ئې په بن کې د ۶+۲ملکونو په خوښه د کرزي حکومت جوړ کړ او وزارتونو ئې په همدغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل او بیا ئې دې حکومت ته د مشروعیت ورکولو لپاره د خپلو بې ۵۲ او ایف ۱۶ جازونو تر وزر لاندې داسې لویه جرګه ورته جوړه کړه چې غړي ئې دوی غوره کړي وو او همغه حکومت ته ئې رایه ورکړه چې دوی په بن کې جوړ کړی وو.

مورږ جنګ غوښتونکي نه یو، جنګ پر مورږ تحمیل شوی، آزادۍ ته د رسېدو لپاره بله لار نه لرو، که دا اوس بهرني ځواکونه ووځي، د ګاونډیو له لارې د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخلت بند شي او په پردیو پورې تړلو ډلو ته د وسلو لېږلو لړۍ بنده شي، مورږ د دې تضمین کوو چې ډېر ژر به په افغانستان کې امن او ثبات راځي. خو که همدا روان حالت وي نو تاسو ما ته ووایئ چې کوم منصف او آزاد انسان به له افغانانو وغواړي چې د اشغالګرانو په ضد ونه جنګېږي، د پردیو واکمني ومني او اسارت ته تسلیم شي؟ که افغانانو دا حالت منلی ولي د روسانو په

ضد جنګېدل او ولي ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکول.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چې د امریکایانو په ضد جنګ کې افغانان یوازې دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کې داسې حکومت نشته چې د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستې جرأت وکړي، مور الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسې طریقه مو غوره کړې چې په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې دوام ورکړی شو. څوک چې وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وایي، که له مور سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

ځواب: مور هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو او د ټولو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو، د اوسني مقاومت له پیل نه مو دا هڅه کړې چې افغان مجاهدین په یوه ډاډمن اتحاد کې راغونډ شي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي، متأسفانه تراوسه د داسې جبهې په جوړولو نه یو موفق شوي، خو سعی او کوشش مو روان دئ، تاسو ته معلومه ده چې پر عراق باندې د امریکا له برید نه وروسته د القاعدې نړدې ټول مجاهدین له افغانستان نه وتلي او عراق ته تللي، دوی اوس افغانستان ته د یوه مرکز او پنا ځي په توګه ضرورت نه لري، خو له طالبانو سره په مختلفو پراوونو کې مذاکرات شوي، له ملامحمد عمر سره زما لیدنه او کتنه نه ده شوې.

ځواب: زما د معلوماتو له مخې اسامه، ایمن الظواهري، ملامحمد عمر او د طالبانو ډېر مشرا ژوندي دي.

ځواب: د دې پوښتنې ځواب باید له جورج بش نه وغواړئ، هغه باید ووایي چې تر کله به د مظلومو افغانانو وژلو ته ادامه ورکوي، تر کله به د افغانانو په کلیو او کورونو بمونه وروي، تر کله به د افغانستان پر اشغال ټینګار کوي، مور خو له مقاومت نه پرته بله چاره نه لرو، زمور مقاومت به تر هغه ادامه کوي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقف شي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لاري د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعیتونه په کې مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړیتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه غواړي د کشالې په حلولو کې مؤثره وندې ولري نو دا جرأت دي وکړي چې ووایي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، خو د دې جرګې ترکیب ته په پام سره ویلی شو چې ښایي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې بحران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا جرګه یوه ګډ دولتي کمیسیون ته ورته جرګه ده، د دوو جمهورو رئیسانو جرګه ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباري وکړې، دا دئ اوس چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد په خوښه او د جورج بش په امر جوړه شوې او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لاري

د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې مسکو او واشنګټن پدې سلا شول چې شوروي فوځونه له افغانستانه ووځي، د نجیب حکومت پاتې شي او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کړي، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېناوو او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسې حال کې چې پاکستان د کشالې طرف نه وو او دا حق ئې نه درلود چې د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کې هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسې وښوده چې دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوځي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پایلې ولیدې، خو دا دئ پاکستان بیا همغه ناکامه تجربه بیا تکراروي!!

ځواب: د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکي خو اوس د امریکا ملګرتیا کوي، هم د خپل هېواد او ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امریکا ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل شوی او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کې د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ او اوس د کابل د امریکایي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیک معلوم نه دئ. تاسو ته معلومه ده چې

زه هغه وخت له ایرانه ووتلم او خپل هېواد ته راستون شوم چې تهران غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له تهرانه ووتلم او شپږ ورځې وروسته د افغانستان یوې مصئوني او غرنۍ سیمې ته ورسېدم، څه وخت وروسته د امریکایانو د بې پیلوټه طیارې له لوري پر ما راکټې وېرید وشو، چې الحمدلله څه تلفات ئې نه درلودل، له هغې نېټې وروسته زه د اوسېدو ثابت ځای نه لرم، نه چترال ته کوز شوی یم او نه پاړه چنار ته، زما د نیولو لپاره په لغمان، کنر، میدان وردګ او پکتیا کې ګڼ شمېر عملیات ترسره شوي.

ځواب: زه د لال مسجد په پېښې سخت خواشینی شوی یم، هلته ستر ظلم وشو، د ډېرو بې ګناه انسانانو وینې توی شوې، شهیدانو ته ئې دعا کوم، زه باور لرم چې په پاکستان کې پر مدرسو او جوماتونو ټول بریدونه یا مخامخ د امریکایانو لخوا ترسره شوي او یا د امریکا په وینا، تر څو چې امریکایان په دې سیمې کې نظامي حضور لري د داسې ډېرو نورو فاجعو شاهد به وو، په ډېرو نور مدرسو به بمونه وورېږي او د ډېرو نورو بې ګناه انسانانو وینې به توی شي. په دې ارتباط د طالبانو او القاعدې د ویناوو په اړه څه ویل نه غواړم. که هغوی له امریکایانو نه د دې غچ اخیستل غواړي زه ورته د توفیق دعا کوم.

ځواب: مورږ هغه فدایي عملیات تائیدوو چې د مظلوم لخوا د ظالم او غاصب په ضد ترسره کېږي، داسې عملیات نه یوازې جایز ګڼو بلکې د شهیدانو درجه ئې تر هغو شهیدانو هم لوړه ګڼو چې د دښمن په ضد په داسې مخامخ جګړې کې په شهادت ورسېږي چې د دښمن شمېر د دوی په پرتله لس برابره زیات وي. خو مورږ خپلو مجاهدینو ته توصیه کوو چې داسې عملیات باید د سترو سترو او مهمو اهدافو لپاره ترسره شي، په هغه وخت او هغه ځای کې ترسره شي چې د فتنو او جګړو اصلي عاملین او د دښمن مهم او مؤثر شخصیتونه له منځه یووړل شي، زه باور لرم چې سل فدایان کولی شي د یوه هېواد مسیر بدل کړي، په دې شرط چې د دوی عملیات په دقیقه توګه تنظیم شي. مورږ قطعاً د دې مخالف یو چې داسې سرتېرې د

وړو وړو اهدافو لپاره قرباني شي.

دا هم بايد ووايم چي د نړۍ مظلوم مسلمانان له دې دردناک حالت نه وتلو لپاره مجبور شوي چي د فدايي عملياتو لار غوره کړي، فدايي عمليات د غربي استعمار د بې رحمانه او وحشيانه ظلمونو په وړاندي يو طبيعي عکس العمل دئ، د نړۍ مظلوم مسلمانان چي دا درې پېړۍ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، د دوی هر څه ئې لوټ کړي، ظالم او بې رحمه پاچايان، جنرالان او ديکتاتوران ئې پرې مسلط کړي، په فلسطين، عراق، افغانستان، کشمير، چيچين کي مسلمانان وژني، د اسلامي ملکونو د شتمنيو په تالان بوخت دي، د دوی ظلم هغه ځای ته رسېدلی چي د مظلوم اسلامي امت په زرګونو شازلميان ئې سرتېرو او فدايي عملياتو ته چمتو کړي، تر څو چي د ظلم دا لړۍ روانه وي دا فدايي عمليات به هم روان وي او ورځ په ورځ به تشديد کېږي. تاسو به په نړۍ راتلونکې کي وګورئ چي دا لړۍ د اسلامي انقلاب لپاره لار آواره کړي، ځکه مسلمانان ګوري چي د دوی ستونزي نه په کودتاګانو حل شوې، نه په انتخاباتو او نه له نورو لارو او د څېرو په بدلېدو رابدلېدو سره، ناچار به د اسلامي انقلاب او ولسي پاڅون لار غوره کوي، زه نه يوازي په دې باور لرم چي مسلمانان به دا لار غوره کوي بلکي په دې باور يم چي که اسلامي امت او زړه سوانده مشران او سياسي احزاب ئې له دې دردناک حالت نه نجات غواړي نو په نورو ناکامو لارو د خپل وخت او امکاناتو د ضايع کولو په ځای دي د اسلامي انقلاب له لاري خپلواک، آزاد او سرلوړي ژوند ته د رسېدو لپاره ملا وتړي، زه باور لرم چي داسي کار په ډېرو ملکونو کي ممکن دئ، په اسلامي امت کي د هغو شازلميانو شمېر زرګونو ته رسېږي چي د اسلام او د اسلامي امت د عزت او سرلوړۍ لپاره د خپل سر او وينو قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: يرغمل نيونه د يرغمل نيوني په مقابل کي بالمثله عمل او د عدالت مطابق کار دئ، امريکايان افغانان او د افغاني مجاهدينو خپلوان او دوستان نيسي، ګوانتانامو ته ئې انتقالوي او په افغانستان کي ئې په هغو محبسونو کي ساتي چي په

خپلو نظامي اډو کي ئې جوړ کړي او تاسو ته معلومه ده چي په دې زندانونو کي ذليلو او بې رحمو امريکايانو له مظلومو بنديانو سره څومره وحشيانه سلوک کړی، آيا افغانان حق نه لري د امريکايانو هغه ملګري ونيسي چي د نظامي او جاسوسي مأموريتونو لپاره راځي، اخلاقي فساد خوروي او له اسلام نه د افغانانو د بې لاري کولو او محرف مسيحيت ته د دوی د اړولو هڅه کوي؟ که د دغو جاسوسانو په ضد هر څه کېږي مسئوليت ئې په بشپړه توګه د امريکايانو په غاړه دئ، دوی له جنوبي کوريا او نورو هېوادونو نه د مسيحيت خورولو او مسحيت ته د افغانانو د اړولو په غرض ټيمونه رالېږي، د جنوبي کوريا د يوې کليسا کشيش اعتراف وکړ چي تر اوسه ئې دوه سوه ټيمونه د دې غرض لپاره افغانستان ته لېږلي، تاسو ما ته ووايئ که افغانان د دې په مقابل عکس العمل نښيي مسئوليت به ئې د چا په غاړه وي؟ افغانان هر څه منلی شي خو پر خپل دين باندي تېری نشي زغملی، له خپل دين نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: پاکستاني چارواکو ته مي پيغام دا دئ چي د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلئ، لږ تر لږه د افغانستان او افغانانو په ضد د دوی مرسته مه کوئ، له هغي جګړي ووځئ چي امريکايانو د اسلام او مسلمانانو په ضد پيل کړې، د دوی ملګرتيا تاسو ته ډېر بد عواقب له ځان سره لري، امريکايان د پاکستان په ضد همغه ناولي عزايم لري چي د عراق، فلسطين، افغانستان او بل هر اسلامي ملک په ضد ئې لري، يو د دوستۍ تر پردې لاندي ځپي او بل په مخامخ نظامي يرغل سره، که د واشنګټن چارواکي اتمي عراق، ايران او ليبيا نشي زغملی نو اتمي پاکستان هم نشي زغملی، آيا پر پاکستان، حتی مکې او مدينې باندي د برید ګواښونه کافي نه دي چي ستاسو د عقل او غيرت رګ وخوځېږي؟! دا د دوی د زړه خبرې دي چي کله کله ئې له خولې راوځي او د اسلام او مسلمانانو په ضد د دوی پټه او زړه کينه څرګندوي.

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل

فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چې خپل برخليک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی.

د کابل د امريکايي حکومت چارواکو ته وايم: هغه ورځې په پام کي ولرئ چې امريکايان به د روسانو په څېر له افغانستانه وځي او تاسو به داسي يوازي پرېږدي لکه روسانو چې کمونستان پرېښودل او بيا ئې حتی په روسيه کي هم پنا ځی نه درلود، امريکايان دوستان او ملګري نه غواړي غلامان غواړي، د دوی ترغلامۍ خو د ګوانتانامو په زندان کي ژوند ډېر غوره دئ.

د اسلامي ملکونو مشرانو ته دا پيغام لرم چې امريکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسين سره ئې وکړل، ډېره عجيبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امريکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسې حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وايي چې مونږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختيځ کې هم د عراق او افغانستان په څېر ديموکراسي راولو!! متأسفانه چې زمونږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!! عجيبه ده چې دوی بيا هم له امريکا نه د وسلو اخيستلو تکل کوي، دوی په دې نه پوهېږي چې دا وسلې د دوی هيڅ درد نشي دوا کولی، لکه چې د عراق وسايل د بغداد چارواکو ته ګټه ونه رسوله، فوځ ئې متلاشي شو او وسلې ئې د دښمن په لاس کي پرېوتې، د عراق ټول فوځ دومره مقاومت ونه شو کړی او دومره تلفات ئې دښمن ته وانه ړول لکه د فلوجې د وړې سيمې ولسي مجاهدينو چې په مېړانه تر ننه مقاومت وکړ او دښمن ته ئې درانه تلفات واړول، تجربو وښوده چې د اسلامي ملکونو فوځونه د غربي استعمار د سلطې له دور نه پاتې شوي فوځونه دي، يوازي د خپل ولس د ځپلو همت او جرأت لري، نه د بهرني تېري د دفعه کولو جرأت او همت.

عرب مشران بايد په دې پوه شي چې امريکا په منځني ختيځ کي دا حالت د

همدې لپاره راوستی چې عربي هېوادونه له امریکا نه وسلو اخیستلو ته اړه کړي، تاسو ولیدل چې له یوې خوا د دفاع او خارجي چارو وزیران (کوندالیزارایس او رابرټ ګیټز) په اوو عربي هېوادو د ۶۳ ملیارده ډالرو په بیه د وسلو خرڅولو خبره کوي او له بلي خوا ډیک چیني د همدې اعلان په استناد او پدوی پسې وایي چې دا دئ د عراق په اړه د سپیني مانۍ سیاستونه خپل نتایج ورکوي!! د دې خبري معنی دا ده چې د وسلو د خرڅلاو دا معامله د عراق په اړه د دوی د سیاست نتیجه ده! د دغو هېوادو خلک باید پوه شي چې دا وسایل نه د ایران په ضد دوی ته ورکول کېږي او نه د اسرائیل په ضد، له ایران نه دوی په خپل لاس ببو جوړ کړ، د دې لپاره چې عربان پرې ووېروي، د همدې لپاره ئې د بغداد حکومت شیعه وو ته وسپارو، د همدې لپاره ئې د تهران په ګټه او د یوې معاملې په توګه د مجاهدین خلق هغه ډله متلاشي کړه چې د ایران د موجوده رژیم مخالف او مراکز ئې په عراق کي وو، دا همغه ډله وه چې د ایران انقلاب د دوی په لاس بري ته ورسېدو او تهران ته ستر ګوانې ګنډل کېده، دا هېوادونه څنګه ګمان کوي چې امریکا د ایران په ضد د دوی تقویه کول غواړي؟ امریکا خو بغداد او کابل د ایران لپاره فتحه کړل او هغه څه ئې د ایران په ګټه وکړل چې ایران ئې له کولو عاجز وو. دا اوس له یوې خوا په عربي هېوادو تر دې نامه لاندي وسلې پلوري چې ایران دوی ته ګوانې دئ، خو له بلي خوا په بغداد کي له ایرانیانو سره په مذاکراتو بوخت دي، ډېر ساده انسان به د دغو منافقانه سیاستونو په موخو نه پوهېږي، له تهران سره د کابل او بغداد له نیولو نه مخکي دا خبرې په پټه پیل شوې وې، اوس ئې هغه بربنډي کړې. اسلامي ملکونه باید دې ته متوجه وي چې دا مذاکرات د نویو سازشونو غمازي کوي، غرب غواړي په رواني صلیبي جګړې کي له ایران نه همغه کار واخلي چې په مخکنیو صلیبي جګړو کي ئې تري اخیستی.

د دغو عربي هېوادو مشرانو ته وایو دا پیسې د وسلو اخیستلو په نامه د هغه چا په جیب کي مه غورځوئ چې ستاسو دښمنان پالي، په خپل ولس او د خپل هېواد په

ترقي ئې ولګوئ، له عراقي، فلسطيني او افغاني مجاهدينو سره مرسته وکړئ، هغوی کولی شي په لږو امکاناتو سره هم امریکایان له دې سیمي وتلو ته اړه کړي او هم اسرائیل او د اسلام نور دښمنان په خپل ځای کښېنوي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د یوه مبارک آیت صحیح تفسیر

د (قرآن پوهنه) تر عنوان لاندي مي د سهار په درنې ورځپانې کي د یوه مضمون وروستۍ برخه تر سترګو شوه، په ډېر شوق او دقت سره مي د هغه لوستل پیل کړل، لیکوال په پښتو کي لیکل شوي تفاسیر او ترجمې معرفي کړې وې، په دې ضمن کي ئې د تفسیر حسیني پښتو ژباړي، بدر منیر په اړه داسي لیکلي وو: پښتو ته اړوونکی ئې نامتو عالم او صوفي او د پښتو ژبې پیاوړی لیکوال او ادیب دوست محمد خټک ... دی، ژباړه ئې خوږه او روانه ده او د تفسیر نمونه ئې دا ده:

(په تفسیر کشاف کي راوړي دي چي یو بادشاه وزیر ته وویل چي د دې آیت شریف تفسیر راته وکړه، حق تعالی فرمایلي دي کل یوم هو في شأن، دی الله هره ورځ په نوي شان کي، دا نوی شان له حق تعالی سره نشان د مخلوقیت قبلوي او خالقیت او مخلوقیت هیڅ مناسبت نه لري او په دې سره اعتقادکفر راولي، وزیر ورته عرض وکړ چي درې ورځي موده ما له راکړه پس وزیر په دا درې ورځي موده کي هیڅ فایده وموصول ته ونه رسوله، نو درېیمه ورځ خپه او پریشان او ناتوانه سرګردانه ګرځیده یو خانه زاد د ده وهغه ته عرض وکړ اې صاحبه ولي داسي دلګیر او ملال یې؟ ده ورته وویل چي ملالت مي په دا خبره ده چي باد شاه د دې آیت

شریف پوښتنه وکړه، ما دري ورځي مهلت غوښتی وو، اوس ئې له معنی څخه عاجز راغلم، ده ورته وویل: د الله په فضل سره دا ځواب به زه ورله ورکړم، وزیر ډېر خوشحاله شو، دی ئې په حضور د بادشاه راوست، ویل ئې بادشاه سلامت! ستا د سوال مقصد له دې ځوانه څخه راغلی دی، بادشاه ورته وویل، وایه معنی د دې آیت شریف، ده ورته وویل بادشاه عرض داشت د بنده وتاته دا دی چې ته په اصل کې سوالګر یې، د سوال کننده دا ځای نه دی لکه چې ستا دی، ته زما په ځای ودرېږه، تخت وماته پرېږده چې زه پرې کښېنم نور به تاته د دې خبرې ځواب درکړم.

بادشاه عاشق د دې ځواب وو، دی ئې پر تخت کښیناوو او بادشاه د ده پر ځای ودرېدو، ده ورته وویل چې بادشاه په علم قدیم کې د رب تعالی دا راغلي وو چې زه به ستا پر تخت کښېنم او ته به زما پر ځای ودرېږې اوس هغه دلته په ظهور سره راغی، بادشاه تحسین د ده د قول وکړه آفرین ئې پرې ووایه)

زه نه پوهېږم د دې مضمون محترم لیکوال چې هم عالم دی او هم ښه لیکوال، څنګه ئې د نوموړي تفسیر دا ادبیات خوښ کړي او څنګه ئې د نوموړي مبارک آیت دا ډېر غلط او بې بنسټه تفسیر خوښ کړی، که د نوموړي تفسیر ادبیات همدا وي او د نورو آیتونو په اړه ئې تفسیر دې ته ورته، نو دا خو ډېر بې خونده ادبیات او ډېر ضعیف تفسیر دی، څوک چې د قرآن په ژبه پوه وي او له تفسیر نه ډېر لرې خبر وي، په دې پوهېږي چې د دې مبارک آیت معنی او تفسیر په هیڅ صورت کې هغه څه نه دی چې د بدر منیر په تفسیر کې راغلي، د آیت اصلي معنی چې ټولو درنو مفسرینو رااخسیتې دا ده:

الله تعالی د زمکې او آسمانونو د ټولو مخلوقاتو اړتیاوو ته په خپله ځواب وایي، دی ئې ضرورتونه رفع کوي او اړتیاوي ئې پوره کوي. د دې عالم هر کار، هره شیبه، په خپله مالک الملک خدای ترسره کوي،الله تعالی داسي نه دی چې د دنیا کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي وي او دی هیڅ تصرف په کې نه کوي، بلکې هر کار، که ستر وي او که وړ، د ده په اراده، إذن، حکم، قدرت او مخامخ تصرف سره ترسره

کېږي، هغه يوه شيبه هم د عالم د چارو له اداري، پالنې او ساتنې څخه نه غافله کېږي، د بدر منير مفسر د دې آيت مخکې او وروسته مطالبو ته له پام نه پرته نيمګړې برخه تفسير کړې، دې ته ئې نه دي کتلي چې له دې نه مخکې راغلي: يسئله من في السموات والارض (د آسمانونو او زمکې هر څه ده ته خپلې غوښتنې وړاندې کوي، له ده نه د خپلو غوښتنو ترسره کېدل غواړي او ورپسې راځي: کل يوم هو في شأن (دی هره ورځ په يوه کار کې لګيا دی، يعني هغه هره شيبه په چارو کې د تصرف په حالت کې دی) د بدر منير مفسر شايد داسې ګمان کړی وي چې له شأن څخه په خپله د الله تعالی ذاتي حالت مراد دی او دا د ذاتي حالت بدلېدل رابدليدل خو له مخلوق سره شايي نه له الله تعالی سره، نو ځکه ئې دا قصه رااخيستې، خو په دې قصې کې د وزير د خانه زاد ځواب داسې دی چې له آيت سره هيڅ اړخ نه لګوي، نه پوهېږم بادشاه سلامت څنګه په دې ځواب قانع شوی او په خپل وزير باندې ئې غصه سړه شوې!!! ځواب خو داسې دی چې الله له مخکې نه هر څه ټاکلي او هر څه د همغه مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د بادشاه سلامت پر تخت د ده کښيناستل هم دغسې له مخکې نه مقدر او د الله تعالی په علم قديم کې وو او دا دی ترسره شو، دا خو نه يوازې د پوښتنې ځواب او د دې مبارک آيت معنی نه ده بلکې د اصلي معنی عکس او مغاير تعبير دی، آيت وايي چې کارونه الله تعالی په خپله ترسره کوي، ټول مخلوقات د خپلو اړتياوو لپاره چار ناچار ده ته رجوع کوي، خو د ده ځواب دا دی چې کارونه د مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د مقدراتو مطابق د کارونو ترسره کېدل يو حقيقت دی خو دلته او د دې آيت په شرح او تفسير کې هغه وړاندې کول غلط تعبير دی او په اصلي معنی د پوهيدو مانع ګرځي، دا آيت خو داسې نه وايي چې الله تعالی مخلوقات پيدا کړي، سنن او مقدرات ئې وضع کړي او اوس ټول کارونه د همغو سننو او ضوابطو مطابق په خپله او د الله تعالی له عملي تصرف نه پرته ترسره کېږي، برعکس وايي چې الله تعالی په خپله هر کار د خپلو سننو مطابق ترسره کوي. دا مطلب د قرآن په ګڼ شمير آيتونو کې راغلی، په آيت الکرسي کې دوه ځله په

مختلفو الفاظو دې ته اشاره شوې، لاتأخذه سنة و لانوم، (نه ئې پرمښکی نیسي او نه خوب)، یعني د عالم له اداړې نه یوه شېبه هم نه غافله کېږي، وسع کرسیه السموات والارض ولایؤده حفظهما (د اقتدار کرسۍ ئې آسمانونه او زمکه احتوی کړي او د دې دواړو ساتنه ئې نه ستومانه کوي)

د بدر منیر مفسر دې ته هم نه دي کتلي چې له نومورې آیت نه وروسته ویل شوي: فباي آلاء ربکما تکذبان (نو د خپل رب د پېرزوینو له کوم یوه نه انکار کوئ؟) له دې نه خو په ډاګه معلومېږي چې په مخکني آیت کي د الله نعمتونو او پېرزوینو ته اشاره شوې، نه تقدیر او مقدراتو او د الله علم قدیم ته، دا وروستی آیت په خپله دا خبره واضح کوي چې له شأن نه مراد هغه کارونه دي چې الله تعالی ئې د مخلوقاتو د حوائجو د رفع کولو لپاره هره شیبه ترسره کوي، د همدې لپاره انسانان او پېریان مخاطب شوي چې د خپل رب له کوم کوم نعمت نه سترګي پټوئ.

ما دا مطلب د دې لپاره ولیکو چې له قرآن نه دفاع د هر مسلمان وجیبه ده، چې کله هم د قرآن د کوم آیت ناسم تعبیر وړاندي کېږي، که دا د کومې ډېرې مهمې مسئلې په اړه وي او که د کومې عادي قضیې په باب، باید هر مسلمان د هغه مخه ونیسي او حقیقت خلکو ته ورسوي. خلک باید د معتبرو تفسیرونو ویلو ته تشویق کړو او د داسي تفسیرونو له ویلو ئې راوګرځوو چې ضعیف دي او په ضعیفو روایاتو ولاړ. دلته د یوه نامعلوم پاچا داسي کیسه چې له آیت سره هیڅ اړخ نه لګوي، د یوه داسي آیت په تشریح کي رااخیستل شوې چې یوه مهمه اعتقادي مسئله توضیح کوي او داسي معلومېږي چې دا کیسه د آیت د تشریح په نیت نه بلکي د پاچا سلامت د توصیف په نیت رانقل شوې، حال دا چې قرآن د پاچایانو په اړه فرمایي: دوی د فساد عامل دي او د عزتمنو خلکو سپکول ئې کار!! پاچا او د یوه داسي آیت تفسیر لټول او د هغه لپاره له خپل تخته راکوځېدل، هیڅ عقل ئې نه مني او په تاریخ کي ئې بېلګه نه ګورو.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

آيا ضروري خبرتيا د طالبانو له لوري خپره شوې؟

په ځينو سيمو کي د طالبانو د مشر په امضاء د ضروري خبرتيا تر نامه لاندي يوه پاڼه خپره شوې چي حزب اسلامي په دې اړه لاندي وضاحت ضروري ګڼي:

- ګمان نه کوو چي دا به د طالبانو له لوري وي، د دې احتمال قوي ګڼو چي دا د کابل د امريکائي حکومت د استخباراتو کار دی چي غواړي په دې سره مجاهدين او طالبان سره لېري کړي او د اشغالګرانو په ضد د يوې متحدي اسلامي جبهې د جوړېدو په وړاندي خنډونه راولاړ کړي، دا استخبارات همغه د کمونستانو د خاد پاتې شونې دي، د خاد هغه غړي چي پرون د روسانو لپاره د خپل ملت په ضد جنګېدل نن د امريکايانو لپاره همغه پروني کارونه کوي.
- په دې پاڼي کي چي د حزب اسلامي په ضد کوم تورونه لګول شوي ټول بې بنسټه، دروغجن او له ځانه جوړ شوي افتراءات دي، چي نه ئې هيڅ افغان مني او نه د افغانستان له تېر تاريخ نه باخبره کوم انسان، دا تورونه يوازي هغه څوک لګولی شي چي يا ايمان نه لري او يا له حقايقو ډېر بې خبره وي، ټول افغانان پوهېږي چي د افغانستان اسلامي نهضت او اسلامي جهاد د حزب اسلامي په لاس پيل شوی، د روسانو په ضد جهاد کي حزب اسلامي د مقاومت د ملا تير وو، افغانانو ته د اسلامي مبارزې او جهاد درس د همدې حزب مجاهدينو ورکړی، په دې اته ډېرش کلني اوږدې مبارزې کي، د تأسيس له لومړۍ نېټې تر نن پوري، تل په خپل څرګند اسلامي دريځ ټينګ پاتې شوی، نه ئې ښي لوري ته يو انچ انحراف کړی او نه کين

لوري ته، نه ئې يوه شېبه د اشغالګرانو په ضد له خپل اسلامي جهاد نه لاس اخيستی، نه په غير اسلامي او لاس پوڅو حکومتونو کي شامل شوی، نه ئې له غير اسلامي ډلو سره ائتلافي حکومت جوړ کړی.

- دطالبانو د ډلي مخلص غړي پوهېږي چي څومره د حزب اسلامي د مرستو او ښېګڼو مرهون دي، څومره څه ئې د دوی په ضد کولی شوو خو ډډه ئې ترې کړې، او دا اوس د حزب اسلامي څومره مجاهدين د دوی په څنګ او خوا کي د اشغالګرانو په ضد جنګېږي؟! متيقن يو چي دوی به هيڅکله د حزب اسلامي په ضد داسي زهرجن او دروغجن تبليغات ونه کړي.
- دوی په دې هم پوهېږي چي حزب اسلامي هيڅکله د دوی د تضعيف او په دوی کي د اختلافاتو راولاړولو هڅه نه ده کړې، له داسي کار سره هيڅ علاقه نه لري، نه ئې مرحوم داد الله آخوند د دوی په ضد هڅولی او نه بل څوک.، دا خبره هيڅ حقيقت نه لري چي د حزب اسلامي مجاهدينو په کندها، هيلمند، زابل، خوست، غزني، پکتيا، پکتيکا، کنر او ننګرها کي ډېر شمېر طالبان وژلي، دوی پوهېږي چي په دغو سيمو کي نه يوازي د حزب اسلامي او طالبانو تر منځ هيڅ نښته نه ده شوې، او هيڅوک نه دي وژل شوي، بلکي په اکثرو سيمو کي د دواړو ډلو مجاهدين په ګډه د دښمن مقابله کوي.
- مورِ د طالبانو تحريک ته د دوی د ځينو مشرانو له لاري ويلي چي دا پانه تردید کړي، د دوی عکس العمل ته منتظر يو. د حزب اسلامي مجاهدينو ته وايو چي خپله هوښياري وساتي، د داسي دروغجنو تبليغاتو تر اغېز لاندي رانشي، دا د دښمن د استخباراتي کړيو کار وګڼي، هر هغه مسلمان افغان ته چي د اشغالګرانو په ضد جنګېږي د خپل ورور او همسنګر په سترګه وګوري، د ټولو مجاهدينو د يووالي لپاره جدي او دوامداره هڅه وکړي. بايد ډاډه او مطمئن وي چي دا توطئې د دښمن د کمزوی او ضعف نښي دي، جهاد به إن شاء الله حتماً او ډېر ژر بري ته رسېږي، او په آزاد او خپلواک افغانستان کي به د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت

بريالي دي وي مجاهدين

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۶\۵\۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د مذاکراتو په اړه د حزب اسلامی اعلامیه

حزب اسلامي يو ځل بيا د روغي جوړي په اړه د ټولو افغانانو مخي ته دا حقايق ږدي:

- له کابل نه چي د روغي جوړي په اړه کومي ناړي سوړي اورېدل کېږي دا د مخکي په څېر خوشي تبليغات دي، موخه ئې د هغه فشار راکمول دي چي د افغان ولس له لوري دولت ته متوجه دئ او له چارواکو غواړي چي يا جګړه پای ته ورسوئ او يا له اقتدار نه لاس واخلئ او هغه چا ته ئې وسپارئ چي له روان بحران نه د هېواد د ايستلو توان او کفايت لري.
- نه د کابل چارواکي د بين الافغاني مذاکراتو په اړه صداقت لري او نه د دوی حاميانو دا واک او اختيار ورکړی چي له دې لاري دي د افغانستان روان بحران حل شي. دوی اوس هم د مجاهدينو د تسليمېدو خبره کوي نه د بحران حلولو خبره.
- افغانان د دې لپاره جنګېږي او د دې تحميلي جګړي ستونزي ګالي چي هېواد ئې د پرديو په لاس اشغال شوی او د آزادۍ لپاره له مقاومت او جنګ نه پرته بله لار

نه گوري، که نه نو افغانان تر بل هر چا زيات د جګړې د عاجل او دائمي خاتمي ليوال دي، تر څو چې اشغال ادامه لري جنګ به روان وي.

- د بهرنيو ځواکونو په شته والي که نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه صلح او امنيت راتلی شي، خدای پال او پر آزادۍ مين افغانان به تر هغو خپلې وسلې پر ځمکه نه ږدي چې ټول اشغالګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوېشت نه ووځي او په خپلواک او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت قائم شي.
- بين الافغاني مذاکرات يوازي په هغه صورت کي څه نتيجه ورکولی شي چې اشغالګران د کابل امريکائي حکومت ته د دې واک او اختيار ورکړي چې د بهرنيو ځواکونو د اخراج په شمول په ټولو قضاياوو باندي له مجاهدينو سره خبري کولی شي او امريکايان به د دغو مذاکراتو په نتيجه کي د افغانانو هري موافقې او پرېکړې ته په درنه سترګه ګوري
- د دغو دواړو اساسي شرايطو د منلو په صورت کي د ملګرو ملتونو په دې وړاندېز بحث کېدی شي چې په افغانستان کي د امريکا تر مشرۍ لاندي د ائتلافي ځواکونو پر ځای دي د اسلامي هېوادو فوځونه مستقر شي، خو دا په هغه صورت کي چې: ۱- د افغانانو کوم لوری پر دې ټينګار وکړي، او د خپل امنيت د تضمين لپاره د داسي ځواکونو شته والي ضروري وګڼي. ۲- دا له هغو اسلامي هېوادو څخه وي چې په افغانستان کي د کومي خاصي ډلې پلوي نه کوي، ۳- دا ځواکونه له ښاورونو نه بهر او په نظامي اډو کي ځای په ځای شي او يوازي هغه مهال د نظامي فعاليت اجازه ولري چې ټول افغاني لوري پرې سلا شوي وي.
- په افغانستان کي يو مقتدر او پر اوضاع مسلط حکومت يوازي هغه مهال جوړېدی شي چې واګي د يوه ځواکمن، د افغانانو د بشپړ اکثريت له تأييد نه برخمن او افغانستان شمول حزب په واک کي وي، نه روسان په دې وتوانېدل چې د يوه وړوکي حزب د تپلو له لاري مقتدر حکومت رامنځته کړي او نه امريکايانو د وړو ډلو د استخدام له لاري دا هدف ترلاسه کړی شو. که څوک ګمان کوي چې د يوه ستر

حزب په غياب کي او د افغان ولس د اکثريت له مخالفت سره سره به پر افغانستان حکومت وکولی شي؛ سخته اشتباه کوي او د روسانو ناکامه تجربه تکراروي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۶\۶\۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

مجاهدينو ته د احتياط سپارښتنه

په دې وروستيو کي دامريکا، انګليس، ملګرو ملتونو او کابل حکومت له چارواکو نه داسي ويناګاني اورېدل کېږي چي ښيي دوی له ځينو مخالفو لورو سره مذاکرت پيل کړي، د ملګرو ملتونو هيئت خو دا هم وويل چي که څه هم مورږ له مخکنيو مذاکراتو نه مثبت نتايج نه وو ترلاسه کړي، خو دا ځل مثبتو نتائجو ته زيات هيله من يو!! د طالبانو وياند هم له مذاکراتو سره خپل توافق اعلان کړ، د وياند له وينا نه هر چا دا انتباه واخيسته چي ښايي طالبانو به د کابل له حکومت سره بالواسطه يا بلاواسطه خبري پيل کړې وي!! په امريکا او پاکستان کي ځيني کړی او هلته ځيني مېشت افغانان هم وايي چي د طالبانو هيئتونه ئې ليدلي.

دغو خبرو ته په پام سره مجاهدينو ته څو توصيې او مشورې لرو:

- دښمن غواړي په مجاهدينو کي د مقاومت د دوام روحيه تضعيف کړي، له سنګرونو ئې کوز کړي او د مقاومت په ځای له دښمن سره د روغي جوړې او د مذاکراتو د لاري غوره کولو ته ئې تيار کړي.
- دا مذاکرات ئې په داسي حال کي پيل کړي چي په هلمند، کندهار، غزني، زابل،

کنر او پکتیا کي د دوی ستر ستر تصفیوي عملیات روان دي، په کلیو او کورونو بمونه وروي او هره ورځ په سلګونو افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، له یوې خوا مذاکرات او له بلي خوا نظامي عملیات ښیي چي دوی په روغي جوړي باور نه لري.

- مورِ د طالبانو یوه هیئت ته ویلي وو چي راشئ د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، تعهد وکړو چي هیڅ لوری به په یوازي سر او د بل لوري له مشورې او موافقې پرته له دښمن سره خبروآترو ته نه کښېني، د طالبانو مخلصو غړو د دې وړاندیز په کلکه ملاتړ وکړ چي مورِ تري مننه کوو او دا د دوی د اخلاص نښه ګڼو؛ خو متأسفانه چي د دوی ځینو مشرانو ورسره موافقه ونه کړه!! ښایي دا به همغه کسان وي چي اوس د ملګرو ملتونو د استاځو په وساطت د کابل له حکومت سره او د هیئتونو په ذریعه له امریکایانو سره په مذاکراتو بوخت دي!! همدا کسان وو چي د طالبانو او شورای نظار ترمنځ ئې د حزب اسلامي په ضد د متحدي جبهې جوړولو دنده ترسره کړه، له جنرال مالک سره ئې ائتلاف وکړ، او شپږ زره مجاهد طالبان ئې د دې کمونست جنرال په اعتماد شمال ته او د مرګ کومي ته ولېږل، لس زره جنګیالي طالبان ئې جنرال دوستم ته تسلیم کړل چي نږدې ټول ئې ووژل شول، او دا دئ اوس ئې ډېرې په ډاګه د امریکایانو ملګرتیا کوي او په کابل کي اوسېږي .... دوی بیا هم هڅه کوي چي مجاهد طالبان په همغه لوري بوځي چي ګټه ئې دښمن ته رسېږي او طالبان پکي قرباني کېږي.
- مورِ یو ځل بیا طالبانو ته بلنه ورکوو چي راشئ د مجاهدینو صفوف متحد کړو، په ګډه د دښمن مقابله وکړو، د الله تعالی په نامه تعهد وکړو چي تر هغه به خپله وسله پر ځمکه نه ږدو چي ټول بهرني ځواکونه زمورِ له هېواده نه وي وتلي، په داسي مذاکراتو کي به برخه نه اخلو چي د اشغالګرو ځواکونو بشپړ او بلاقید و شرط وتل ئې د بحث اصلي اجندا نه وي، د افغانستان د راتلونکي په اړه ولس ته اطمئنان ورکړو چي مورِ د اقتدار لپاره نه بلکي د خپل هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کي د ملت د خوښي د واقعي اسلامي حکومت د جوړولو لپاره جهاد کوو.

- مورِ له خپل رب او له خپل ولس سره تعهد کړی چي جهاد ته به د هېواد تر بشپړي آزادۍ دوام ورکوو، په دې باور یو چي وروستۍ فتحه به د مخلصو مجاهدینو په برخه کېږي، هم به بهرني ځواکونه وځي او هم به د دوی لاس پوڅی حکومت نسکورېږي، مخلص مجاهدین به هیڅکله د هغه چا ملګرتیا ونه کړي چي دښمن ته تسلیمېږي او د هغه شرایطو ته غاړه ږدي.
- مورِ ته له امریکایانو سره روغه جوړه داسي معلومېږي لکه پروتوکولي شورای نظار چي شورویانو ته تسلیم شوه او له کمونستانو سره ئې ګډه جبهه جوړه کړه او دا ذمه واري ئې په غاړه واخیسته چي د روسانو په لاس پیل شوې جګړه به د دوی له وتلو وروسته هم جاري ساتي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۶-۷-۷

بسم الله الرحمن الرحيم

ځواب

د کابل د امریکایي حکومت جمهور رئیس حامد کرزي په خپل وروستي مطبوعاتي کنفرانس کي څو داسي خبري وکړې چي مورِ ئې ځواب ویلو ته اړ کړو؛ هغه په دې کنفرانس کي په دوو خبرو ترکیز وکړ: لومړی ئې دا چي د بهرنیو ځواکونو د وتلو په اړه د مخالفینو شرط نه مني او ګواکي دا دا د ځینو بهرنیو غوښتنه ده نه د افغان ولس غوښتنه!! او دوهمه دا چي مخالفین بې ادرسه دي. د دې دواړو خبرو معنی دا ده چي دوی نه د مذاکراتو په اړه صادق دي او نه امریکایانو دا اختیار ورکړی چي له مجاهدینو سره د بهرنیو ځواکونو د وتلو په اړه خبري وکړي. افغان

ولس په دې پوهېږي چې د کابل حکومت مشر بې وسه دي، نه ئې امریکایان په خبرې غوږ ګروي او نه ئې د حکومت په ځواکمنو چارواکو حکم چلېږي، امریکایان هره ورځ ګڼ شمېر افغانان په وینو کې رغړوي، په کلیو او کورونو بمونه وروي، خو دی ئې نه یوازي مخه نشي نیولی بلکې د مطبوعاتي کنفرانسونو له لارې له دوی مطالبه کوي چې په خپلو عملیاتو مورِ خبروئ!!، که له یوې خوا پر مظلومو افغانانو د امریکایانو د وحشیانه بریدونو مخنیوی نشي کولی او له بلې خوا د کورنیو چارو وزارت، د دفاع وزارت، د امنیت ریاست او نورې مهمې ادارې د شمالي ټلوالي په واک کي دي، د ده معاونین، د فوځ او پولیس افسران د همدې ډلې غړي دي، هغوی د مسکو او تهران په وینا او د دوی د ګټو لپاره په افغانستان کې د جګړو دوام غواړي، نو نه پوهېږو چې دی د چا لخوا د روغې جوړې او پخلاینې خبرې کوي او مجاهدینو ته څه ویل غواړي؟!

- ایراني چارواکي وایي چې مورِ به له کابل، هرات او مزار نه داسې ښارونه جوړوو چې اکثر اوسېدونکي ئې شیعه وي، ټول افغانان په خپلو سترګو ګوري چې دوی په دغو ولایاتو کې ځمکي اخلي او شیعه کورنیو ته ئې سپاري، جناب حامد کرزي په همدغو ولایاتو کې ایران پلوه والیان وټاکل!! په ټهرو شپږو کلونو کې په دې ونه توانېدو چې د پښتنو او غیرپښتنو هغه په زرګونو کورنۍ بېرته په خپلو سیمو کې ځای په ځای کړي چې د شمالي ټلوالي د ظلمونو او قومي تصفیو له امله مهاجري شوې!! هغه خو پرېږده چې هره ورځ د امریکایانو د وحشیانه بمباریو له امله هجرت ته مجبوریږي او شمېر ئې لکونو ته رسېږي!! افغانان به څنګه له داسې بې وسه واکمنانو سره مذاکراتو ته زړه ښه کوي او نتایجو ته به ئې څه هیله ولري.
- دوی ته وایو: مورِ ته دا طعنه مه راکوئ چې آدرس نه لرو، دا قضاوت افغان ولس ته پرېږدئ چې کوم حالت د پېغور وړ ګڼي؛ د هغه چا حالت چې پردي ئې په ارګ کې کښېنوي، د کور دړې ته ئې پردي پیره کوي او امنیت ئې پردي ساتي او که د هغه چا حالت چې د اشغالګرانو په ضد د مبارزې لپاره ملا تړي، غرونو ته خېږي

او په بې آدرسه سنګرونو کې د دښمن مقابله کوي!! خو سره له دې که مطمئن شو چې زمونږ آدرس امریکایانو ته د بمبارد لپاره نه ورکوي مونږ به ئې خبر کړو او که امریکایان له کوم ولایت نه ووځي مونږ به هملته خپل آدرس او د ټیلفون نمبر ورکړو.

- افغان ولس ته یوځل بیا اطمئنان ورکوو چې مونږ نه د اقتدار لپاره جنګېږو، نه ریاست او وزارت غواړو او نه د پردیو په لاس جوړ شوي حکومت کې برخه اخلو، د هېواد خپلواکي، د ملت د خوښي منتخب اسلامي حکومت او د جګړې دائمي پای غواړو، خو هر څوک پوهېږي چې د دې هدف په وړاندې لوی خنډ د بهرنیو ځواکونو شتون دی، امنیت او د ملت د خوښي حکومت هغه وخت راتلی شي چې بهرني ځواکونه له هېواده ووځي، د افغانانو آزادي، خپلواکي او ملي حاکمیت تأمین شي، افغانان پرېږدي چې خپل برخلیک په خپله او د پردیو له هرراز مداخلې پرته وټاکي، د صادقانه او مخلصانه مذاکراتو له لارې خپلې لانجې حل کړي، د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې د خپلې خوښي صالح، اهل او د اعتماد وړ مشران غوره کړي. افغانان د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې انتخابات نه غواړي، آزاد او عادلانه انتخابات غواړي، هغه چې له آزادۍ وروسته او د داسي حکومت تراشراف لاندې ترسره شي چې د پردیو په لاس نه وي تپل شوی او مشر ئې د اقتدار لپاره کاندید نه وي.
- که د کابل چارواکي له دغو شرایطو سره توافق نشي کولی او اشغالګر ځواکونه دوی ته په دغو اساسي خبرو د بحث واک نه ورکوي نو د مذاکراتو په دروغجنو ادعاوو سره دي د افغانانو د غولولو هڅه نه کوي، افغانان هوښیار دي، د غولوونکو شعارونو په ماهیت او موخو پوهېږي، په خپلو سترګو ګوري چې دښمن په داسي حال کې د مذاکراتو خبره کوي چې په هلمند، کندهار، غزني، زابل، کنر او پکتیا کې د دوی ستر ستر تصفیوي عملیات روان دي، په کلیو او کورونو بمونه وروي او هره ورځ په سلګونو افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له یوې خوا مذاکرات او له بلې

خوا نظامي عمليات ښيي چي دوی په روغي جوړي باور نه لري.

- مورِ د کابل چارواکو ته وايو: جګړه هغه مهال پای ته رسېدی شي چي عوامل ئې ختم شي، د جګړو ستر عامل د بهرنيو فوځونو شتون او د بهرنيو هېوادونو لاسوهنې دي، مورِ له دغې غوښتنې پرته بله غوښتنه نه لرو چي اشغالګران دي ووځي او بهرنۍ لاسوهنې دي متوقف شي، که دا شرايط ومنل شي په نورو ټولو خبرو روغي جوړي او تفاهم ته او د امنيت د تأمين په لار کي هري مرستي ته چمتو يو. راشئ په خپل ولس اعتماد وکړئ، په پردیو ځان مه ساتئ، او د دوی د متو په زور پر افغانانو د حکومت کولو شوق پرېږدئ، مورِ د امنيت اطمئنان درکوو، که پر خپل ولس باور نه لرئ د صليبي ځواکونو پر ځای د اسلامي ملکونو فوځونه راوغواړئ، په دې هم خبره کېدی شي، او حتی په دې هم چي دغه ځواکونه دي له ختيزو او سويلي ولايتو ووځي او د هغو سيمو په نظامي اډو که دي ځای په ځای شي چي چارواکي او اړوند سياسي ډلي ئې د بهرنيو فوځونو په شته والي ټينګار کوي، خو د وتلو لپاره دې د منلو وړ مهال وېش اعلان شي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۶\۷\۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاصبرْ إِنّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ وَ لا يَستَخِفّنّک الّذِينَ لا يُوقِنُونَ *

الروم: ۶۰

گرانو هېوادوالو!

په سنګرونو کې پرتو مجاهدينو!

ورونو خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وايم، الله تعالى دي ستاسو طاعات، عبادات او دعاګاني قبولي او ستاسو هيلي ترسره کړي او راتلونکي اختر ونه دي په داسي حال کي راولي چي هېواد مو آزاد وي، ټول اشغالګر ځواکونه وتلي وي او په آزاد او خپلواک افغانستان کي د مجاهدينو په لاس د اقغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قايم شوى وي. إن شاء الله دا ستره او سپېځلې هيله به ترسره کېږي، امريکايان او انګرېزان به د خپلو روسي ملګرو په څېر زمور له هېواده وځي او د شوروي اتحاد په برخليک به اخته کېږي، د دې ورځي د رارسېدو په هيله او لدې فرصت نه په استفادې سره څو عرايض لرم:

- **امريکايان او انګرېزان له عراق او افغانستان نه د وتلو په حال کي دي، بايد دې ته متوجه وو چي مسکو او واشنګټن او زمور کينه کښ ګاونډيان بيا هغه حالت زمور پر ملت رانه ولي چي د شوروي ځواکونو له وتلو وروسته ئې راوست، ځيني وطن پلورونکې او منافقي ډلي همغه کار ته بيا کاندید شوي چي په تېرو څو کلونو کي ئې وکړ، دوى هغو نوکرانو ته ورته دي چي هر سهار اډې ته درومي او د استخدامونکو راتلو ته سترګي په لار ودرېږي، دوى ته دا مهمه نده چي استخدامونکى ئې څوک دى او څه کار پرې کوي، هر کار ته چمتو دي.**

- د دې توطئې شنډول له ټولو مؤمنو او آزادي غوښتونکو مجاهدينو نه د هوښيارۍ غوښتنه کوي، بايد ټول مجاهدين او وطنپال او آزادي غوښتونکي افغانان يو بل ته لاس ورکړي او پرېښږدي چې دا فاجعه بيا تکرار شي. د دښمن په لومو کې پرېوتې ناافغانان دي هم پوه شي چې هغه ترخه تجربه بيا نشي تکرارېدی، نه ئې امريکا په اقتدار کې ساتلی شي او نه ئې مسکو او د هغه منطقوي ملګري قدرت ته رسولی شي.
- د روغې جوړې خبرې هسې يوه غولوونکې ډرامه ده، مه دې ته طمعه ساتئ او مه دا د حل لار ګڼئ، د حل يوازنۍ لار د جهاد ادامه او تر هغه خپله وسله پر ځمکه نه ايښودل دي چې ټول بهرني ځواکونه په بشپړه توګه له افغانستانه ووځي.
- د امريکايانو او انګرېزانو له ويناوو معلومېږي چې غواړي اسلام آباد او تهران د افغانانو په ضد مزيد څه کولو ته تيار کړي، يو د امتيازاتو د ورکولو له لاري او بل په تهديدونو او ګواښونو سره، د پاکستان او ايران چارواکو ته توصيه کوم چې د افغانانو په ضد د امريکايانو له ملګرتيا لاس واخلئ، له امريکايانو نه د امتيازاتو تر لاسه کولو لپاره پدې مه راضي کېږي چې مظلوم افغانان مزيد په وينو کې ورغړي او هېواد ئې وران شي، مه خپلې ملي ګټې په دې کې لټوئ چې زمور په هېواد کې جګړه دوام وکړي او مه ئې د امريکايانو د ګټو لپاره قرباني کوئ، د امريکايانو په دوستۍ اعتماد مه کوئ، هغه دوستان نه بلکې داسې غلامان غواړي چې د دوی د ګټو لپاره له خپل ملت او ولس سره هم جګړو ته تيار وي، امريکا د پاکستان په اړه همغه شوم عزايم لري چې د عراق، افغانستان او بل هر اسلامي ملک په اړه ئې لري. په دې پوه شئ چې له مظلومو افغانانو او عراقيانو سره چې هره معامله کوئ، الله تعالى به حتماً د دې سزا درکوي او له تاسو سره به د همداسې څه کېدو پرېکړه کوي.
- اسلامي امت ته مې پيغام دا دئ چې د افغانستان او عراق جنګ د اسلامي امت د برخليک جنګ وګڼئ، په دې جنګ کې برخه واخلئ، د صالح او مخلصو مجاهدينو ملاتړ وکړئ، د افغانستان په اړه چې ځينو اشتباهات وکړل، د مجاهدينو په ليکو کې د اختلاف باعث شول او داسې ډلې ئې جوړې او وپاللې چې اوس د امريکايانو

ترقومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي، پام کوئ چې په عراق کې دا ترخه تجربه تکرار نشي!!

د دښمن دا توطئه شنډه کړئ چې غواړي د اسلامي امت په ضد له شیعه وو همغه کار واخلي چې په تېرو صلیبي جګړو کې ئې تړې واخیست.

- افغانانو ته توصیه کوم چې په جهاد کې فعاله برخه واخلئ، په لاس، ژبه، قلم، او خپل مال سره د مجاهدینو مرسته وکړئ، د هغو مجاهدینو درناوی وکړئ چې له اسلام نه د دفاع په خاطر په سنګرونو کې پراته دي او په مېړانه د دښمن مقابله کوي، هغه څوک سپک او ذلیل وګڼئ چې د جهاد او مجاهدینو د تأیید او ملګرتیا په ځای د دوی په ضد تبلیغات کوي.

حکمتیار

افغانستان

د ۱۳۸۶کال کمکی اختر

بسم الله الرحمن الرحیم

د نصرت مېنې اوسېدونکو ته

د نصرت مېنې باایمانه او مجاهدو اوسېدونکو السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

باور وکړئ کله چې نصرت مېنه او باایمانه اوسېدونکي ئې رایادوم نو زړه مي غواړي چې کاش تل له همداسي خلکو سره او په همداسي کلي کې اوسېدی، له اسلام سره ستاسو ژوره مینه، ستاسو اخلاص، د قربانۍ جذبه او په جهاد کې ستاسو

لويه ونډه د هر مسلمان په زړه کي همدا هيله راولاړوي، له الله تعالى نه تاسو ته د دنيا او آخرت سعادت او بريا او مزيد توفيق غواړم.

الحمد لله تاسو د کمونستانو او روسانو په ضد په تېر جهاد کي لويه ونډه درلوده، تاسو لومړي مجاهدين او لومړي مهاجرين وئ، په نصرت مېنه کي هغه افغانان راغوندِ شوي وو چي په افغانستان کي د اسلام او جهاد بيرغ د دوی په لاس ورپېدو، افغانان تاسو راويښ او جهاد ته چمتو کړل، يقيناً چي تاسو د ټولو هغو مجاهدينو په جهاد کي برابر شريک يئ چي له تاسو وروسته د جهاد سنګر ته راوتلي او د اسلام لپاره ئې قربانۍ ورکړې. الحمد لله تاسو په اوسني جهاد کي هم فعاله ونډه لرئ، دښمن ته تسليم نه شوئ، د هجرت ژوند ته مو پر دې ترجيح ورکړ چي د اسلام د دښمنانو تر تسلط لاندي په خپل هېواد کي ژوند وکړئ، ستاسو ډېر زلميان په شهادت ورسېدل، تاسو په ټول افغانستان کي د صليبي ځواکونو په ضد افغانان جهاد ته وهڅول، دا ستاسو د قوي ايمان نښې دي او ښيي چي تاسو له بشپړ اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږئ، إن شاء الله ستاسو دا آرمان به هرومرو ترسره کېږي، ډېر ستر ستر کارونه وشول، إن شاء الله پاتې به ئې هم ترسره شي.

ورونو خويندو!

نن زمورِ د هېواد په هر ګوټ او هري برخي کي د يوې بلې سختي مبارزې لړۍ روانه ده، هم وسله واله مبارزه او هم فکري او فرهنګي مبارزه، هم په سنګرونو کي او هم په دفترونو کي، هم په کليو کي او هم په ښارونو کي، هم په مدرسو کي او هم په پوهنتونو کي، هم په پټه او هم ښکاره، يوې خوا ته غرب پال عناصر او د دوی کمونست ملګري او بلي خوا ته مسلمان مجاهدين او خدای پال ځوانان، غرب پالي ډلي، کمونستان او منافقين سره متحد شوي، په ګډه د اسلام او مسلمانانو مقابله کوي، خو الحمدلله دښمن په ټولو ډګرونو کي له ماتي سره مخامخ دئ، زمورِ ځوان نسل خپله لار پېژندلې، په هر سنګر کي د دوی مخي ته کلک ولاړ دي او په مېړانه ئې مقابله کوي.

تاسو به حتماً د خوست د پوهنتون له وروستيو جرياناتو خبر شوي يئ چي څنګه خداى پالو محصلينو کمونستانو او د غرب بې مسلکه او لنډغرو بړېښو ته ماتې ورکړه، د کابل امريکايي حکومت پدې خاطر د خوست پر پوهنتون باندي کمونستان مسلط کړي وو چي ګمان ئې کولو کمونستان په دې سيمي کي ډېر نفوذ او زيات شمېر پلويان لري، ځکه يووخت خوست وړوکی مسکو او د کمونست ګوند ترټولو مضبوطه اډه ګڼل کېدو، د کابل چارواکو د امريکايانو په امر يو پېژندل شوی بدنام کمونست د دې پوهنتون د رئيس په توګه ګمارلی وو، همغه کار چي دوی په ټولو پوهنتونو کي کړی، د دوی په لاس ئې د محصلينو د بې لاري کولو او د فساد خورولو لپاره هر هغه څه کړي چي له وسه ئې پوره ول، خو الحمد لله زړورو او باايمانه محصلينو او استادانو په ټولو سيمو کي په پټه او په څرګنده د دوی مقابله کړې، څو ورځي مخکي د خوست په پوهنتون کې انتخابات ترسره شول له ۲۰۰۰محصلينو څخه ۱۷۸۰محصلينو د حزب غړو ته رأيه ورکړه، د ټولو پوهنځيو د ټولګيو استازي هغه محصلين غوره شول چي د حزب اسلامي متعهد غړي دي، محصلينو د پوهنتون د اداړې په ضد عمومي اعتصاب پيل کړ او تر هغه ئې اعتصاب ته ادامه ورکړه چي د کابل چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي خپل مسلط کړي کمونستان لري کړي.

دا عادي خبره مه ګڼئ، دا د افغان ولس د نبض او دريځ يوه روښانه نښه وګڼئ، دا محصلين نه يوازي د ټولو خوستوالو د دريځ ترجماني کوي او ښيي چي د خوست مسلمان ولس له مجاهدينو سره دي، بلکي د ټول افغان ولس ترجماني کوي او ښيي چي افغانان څه غواړي او د چا ملګرتيا کوي. زه باور لرم چي که دا نن د هېواد په نورو پوهنتونو کي انتخابات ترسره شي إن شاء الله نتيجه به ئې همداسي وي لکه د خوست د پوهنتون انتخابات، زه په دې هم کلک باور لرم چي که دا نن بهرني ځواکونه زمونږ له هېواده ووځي او آزاد انتخابات ترسره شي نتيجه به ئې د خوست انتخاباتو ته ورته وي. افغان ولس د اسلام لپاره قربانۍ ورکړې، په خپل هېواد کي

واقعي اسلامي نظام غواړي، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، د هغې ډلې ملګرتيا کوي چې اسلام ته مخلص او د اسلامي نظام د قائمولو توان او اهليت لري، او يقيناً چې دا له حزب اسلامي نه پرته بله ډله نشي کېدی، نورو ډلو په خپل خپل وخت کې خپل خپل امتحان ورکړ، ناکامي شوې، نور نو افغان ولس، مخصوصاً ځوانان پر دوی اعتماد نکوي او دا انتظار ترې نه لري چې دوی به د هېواد د ژغورنې په اړه کوم اغېزمن کار وکړی شي، هغوی ګوري چې له دغو ډلو نه ځينې له روسانو سره ملګري شول او د افغان ولس د شهيدانو وينې ئې وپلورلې، او ځينې له امريکايانو سره او ځينې ئې له دواړو سره، او دا دئ نن د امريکايي افسرانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي!! دوی ګوري چې هره ورځ د وحشي امريکايانو په ړندو بمباريو کې بې ګناه افغانان وژل کېږي، خو نه د کابل چارواکي عکس العمل ښيي، نه پارلمان او نه دغه ګوندونه، امريکايان نه يوازې هره ورځ په لسګونو افغانان وژني بلکې کورونو ته ئې ننوځي، سپکاوي وراړوي، قرآنونه سوزوي او دين او مذهب ته سپکاوی کوي، په راډيو او تلويزيون کې د اسلام ضد خپرونې کېږي، غربي او هندي بربنډ فيلمونه ښودل کېږي، خو يو هم پرې اعتراض نه کوي!!

د کابل ولسي جرګه د دې په ځای چې پر کليو او ښارونو بمباری او د بې ګناه افغانانو پې رحمانه وژني محکوم کړي په دې بحث کې نښتې چې څوک شهيد وګڼي او څوک نه!! په تېرو څو کلنو کې هغوی د شهيد د تعريف په اړه هم توافق ته ونه رسېدل، په دې اونۍ کې هم دوی په دغې موضوع بحث درلود، شمالي ټلوالي په دې ټينګار کاوو چې د کمونستانو مړي هم بايد د شهيدانو په توګه ومنل شي او د نورو شهداوو په څېر حقوق او امتيازات ورکړی شي!! د دې ټلوالي يوه غړي چې په غالب ګمان د شورای نظار غړی او ظاهر ئې د ملا وو ويل چې څه پروا کوي! دوی هم افغانان دي، پرېږدي چې دوی هم د شهيدانو په ضمن کې ونيول شي!!

افغان ولس له يوې خوا د غرب تر وسله وال تېري لاندې دئ او له بلې خوا د دوی له شديد فرهنګي او کلتوري يرغل سره سره مخامخ دئ، د کابل راډيوګاني او

تلويزيونونه د اسلام په ضد خپروني کوي، اخلاقي فساد او بې ديني خوروي، د کابل اکثره خبري رسنۍ د پردیو په لاس کي دي، د کابل د رسنیو له وضعیت نه داسي معلومېږي لکه چې امریکا او ایران زمونږ هېواد په ګډه نیولی وي او اوس کابل د دواړو مشترکه مستعمره وي، چې هر یو خپل خپل کلتور او فرهنګ پرې مسلطوي، د دغو خبري رسنیو دري ژبه په ایرني فارسي بدله شوې، امریکایانو په دې خاطر ایران پلوه شیعه ډلو ته دا امتیازات ورکړي چې د پښتنو او سنیانو په ضد جنګ کي ترې کار اخلي، دوی په عراق کي صدام حسین د اختر په ورځ د شیعه وو په لاس اعدام کړ او فیلم ئې نړیوالو ته وښودو، دلته ئې د روژې په میاشت کي پنځلس مظلوم افغانان په داسي حال کي اعدام کړل چې د عدلیې وزیر یو ایران پلوه شیعه دئ. له دې کارونو نه د امریکایانو غرض دا دئ چې د شیعه او سني تر منځ د دائمي دښمنۍ اور بل کړي، غواړي اسلامي نړۍ مزید ووېشي، په هغه وېش اکتفاء نکوي چې انګرېزانو له اسلامي ملکونو نه د وتلو پر مهال تحمیل او اسلامي خلافت ئې توتې توتې کړ، اوس ئې د عراق د تجزیې لپاره داسي پلان وړاندي کړی چې عراق په دریو برخو ووېشل شي، ایران پلوه شیعه ډلو ورسره توافق وکړ، او دا له هغه وروسته چې د تهران او واشنګټن ترمنځ په عراق کي مخامخ خبري وشوې، دوی د افغانستان لپاره هم دې ته ورته منصوبه لري، دلته هم د فیدرالي نظام خبره کوي او شیعه ډلي ورسره توافق لري.

ورونو خویندو!!

ورونو! اورم چې ځینې کسان په فرعي مسایلو کي ستاسو تر منځ د اختلافاتو راولاړولو هڅه کوي، امید دئ له داسي اختلافاتو نه ځان لري وساتئ، هغه خلک چې په دې حساس وخت کي، د کفر او اسلام ترمنځ د دې پرېکنده ستر جنګ په دوران کي، فرعي مذهبي اختلافات څېړي، مذهبي تعصبات پاروي او له اصلي دښمن او اصلي جنګ نه د افغانانو پام پل لوري ته اړوي، دا خلک هیڅ مذهب نلري، شیطان ئې امام دی او د شیطان مذهب ئې مذهب. داسي څوک مه د خطیب او امام په توګه منئ،

مه لمونځ پسې کوئ او مه ئې خبرو ته غوږ نیسئ.

جومات او لمونځ د وحدت، وصلت او یووالي وسیله ده، له یوې خوا د بنده اړیکي له خپل رب سره ټینګوي او له بلي خوا د مؤمنانو زړونه او صفونه سره نږدې کوي، او د دوی ترمنځ هغه فاصلې او فُرجې له منځه وړي چې شیطان ئې رامنځته کوي، عجیبه ده چې ځینې ناپوه او کمعقله کسان د وحدت او یووالي له دې وسیلې نه د تفرق او اختلاف وسیله جوړوي، اساسي مسایل هېروي، له دې غافل چې په هېواد کې د اسلام په ضد څه روان دي، په عراق کې څه تېرېږي، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د اسلام او مسلمانانو په ضد څه روان دي، پورته کېږي او په دې شخړې راولاړوي چې په لمانځه کې باید پښې څنګه کېښودی شي، نږدې که لري، د بل له پښو سره وصل که بېل!! دې جنابانو ته وایم: پداسې حال کې چې ستا زړه له بل نه بېل وي، فکر دې له هغه نه مختلف وي، په زړه کې دې هغه ته خیره وي، د پښو د وصلولو به څه اهمیت وي!! که ته پدې باور وې چې د پښو وصلول ضروري دي او په دې سره انسان جنت الفردوس ترلاسه کوي، دا کار وکړه، مورږ دربانديي اعتراض نه کوو، خو که بل دا ضروري نه ګڼې او په صف کې د اوږو وصوصل ورته کافي برېښي، او ممنوع فُرجه او فاصله دې ته وایي چې یو له بل نه لري ودرېږي، نو ته پرې اعتراض مه کوه، لږ ترلږه داسې څه مه وایه چې زړونه سره بېل کړي، ته او خدای دې؛ آیا دا وخت د داسې خبرو وخت دی؟ ولې داسې مسایل په دې وخت کې څېړل کېږي، مګر تا ټول فرایض او وجایب بشپړ کړي او اوس د دې وخت رارسېدلی چې په مستحباتو کې له نورو سره مجادله پیل کړې؟!! خدای خبر چې ستا لمونځ لمونځ دی که نه، قیام، رکوع او سجده دي الله تعالی ته منظور دي که نه، او الله تعالی ښه عالم دی چې ته دا د صفونو د سمولو خبره د الله د رضا لپاره کوې که د مذهبي تعصب په حکم، موخه دي د مسلمانانو وحدت او یووالی دی که د مذهبي مسایلو پر سر د شخړو راولاړول!! د حقه مذاهبو امامان خو داسې نه وو، په فرعي مسایلو کې د اختلاف په وجه یوه بل نه تکفیرولو، دا ته د کوم امام متابعت کوې چې لدغو فرعي مسایلو دي دومره مهم

او ستر مسایل جوړ کړي چې تر فرایضو ئې هم ستر او مهم ګڼې؟!! مورږ ته خو امام ابوحنیفه رحمه الله ویلي چې لانکفر اهل قبلتنا د خپلې قبلې اهل نه تکفیروو، څوک چې زمورږ د رب عبادت کوي، زمورږ د قبلې په لوري لمونځ کوي، هغه خپل ورور ګڼو که څه هم لمونځ ئې د بل حقه مذهب مطابق او زمورږ د مذهب سره توپیر ولري!! هر حنفي مذهبه انسان به د امام شافعي، امام احمد حنبل او امام مالک رحمهم الله پلویانو ته په همغه سترګه ګوري چې امام ابوحنیفه رحمه الله ورته کتل، که نه نو د امام ابوحنیفه د متابعت ادعا ئې دروغجنه ده. زه باور لرم چې واقعي مسلمان او د الله تعالی مخلص بندګان له دې ځان لري ساتي چې د فرعي مسایلو په سر د مسلمانانو تر منځ کرکه، نفرت او اختلاف راولاړ شي، دا کار به یا هغه څوک کوي چې جاهل او متعصب دی او یا هغه چې د دښمن لخوا ګمارل شوی، دا هغه کسان دي چې نه ئې د الله تعالی په لار کې جهاد کړی، نه ئې نور جهاد ته هڅولي او نه ئې د اصلي دښمن په ضد یوه خبره له خولې وتلې، خپل ټول زور ځواک ئې د مسلمانانو تر منځ په فرعي مسایلو کې د لانجو او شخړو په راولاړولو کې ضایع کړی!! په هغو کسانو باور مه کوئ او خبره ئې مه اورئ چې مذهبي تعصبات راپاروي، په فرعي مسائلو ترکیز کوي، د همدغو فرعي مسایلو په سر یو بل تکفیروي، لوی کفار او د مسلمانانو لویې لویې مسئلې ئې هېرې کړې دي، په دې هکله څه نه وایي چې په افغانستان، عراق او فلسطین کې څه تېرېږي، دا ورته مهمه نه ده چې هره ورځ په سلګونو بې وزلې مسلمانان په خپلو وینو کې رغړول کېږي، دوی ته مهمه خبره دا ده چې له سنتو وروسته دعا کول جایز ده که ناجایز، دوی نه په خپله په جهاد کې برخه اخیستې ده، نه ئې د کورنۍ غړو او نه ئې څوک جهاد ته هڅولي، نور د خدای لپاره لمونځ او جهاد کوي خو د ده هم لمونځ د اجورې په مقابل کې وي او هم ئې تبلیغ، په مسلمانانو کې د اختلاف راولاړولو د میدان ښاغلی او توریالی دی او له هري وړې مسئلې به یوه فتنه راولاړوي، خو د اصلي دښمن په ضد جګړې کې ئې ملا ماته ده او په خوله ئې مهر لګېدلی. دا خلک نه په دین پوه دي او نه دین ته اخلاص لري.

ورونو! زه يو ځل بيا توصيه کوم چې د هر جومات لپاره د متقي او هوښيارو کسانو يوه اصلاحي شوری جوړه کړئ، دې شوری ته اختيار ورکړئ چې متقي، په دين پوه او مجاهد امامان درته غوره او هغه امام لري کړي چې د امامت اهليت او کفايت نه لري او د خلکو د مسلمانولو په ځای له اسلام نه د خلکو د ايستلو باعث وي. د جومات امام بايد دا ومني چې يوازي په هغه صورت کي د امامت حق لري چې خلک پرې راضي وي. لوی الله مو مل.

په احترام

حکمتيار

۱۳۸۶\۷\۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

د جاپان وروستی موقف

افغان ولس د جاپان په دې پرېکړي خوښي څرګندوي چې د افغانانو په ضد ئې له امريکايي فوځونو سره خپله اکمالاتي مرسته بنده کړه، انتظار مو دا دی چې جاپان په نورو برخو کي هم د افغانستان په اړه مستقل سياست غوره کړي او زمورږ هېواد ته د امريکايانو د عينکو له لاري ونه ګوري. امید دی نور هېوادونه هم د جاپان لار غوره کړي او د دې په ځای چې د بوش د جنګي سياستونو ملا تړ کوي او په افغانستان او عراق کي د جګړې د دوام لپاره د جنګ غوښتونکو امريکايانو مرسته کوي داسي لار غوره کړي چې جګړه پای ته ورسېږي.

د آسټرالیا په انتخاباتو کي د جان هاورډ ناکامي وښوده چې د دې هېواد ولس

هم نه غواړي د دوی زامن د افغانستان او عراق په جګړو کي ووژل شي، جان هاورډ د اسلام په ضد د بوش د صلیبي جګړي یو بدنام او کینه ناک ملاتړی وو، امید دی د آسټرالیا نوی حکومت هم د جاپان په څېر د بوش له جګړمار ائتلاف نه ووځي.

مورډ اروپایي اتحادیې ته هم توصیه کوو چي خپله لار د واشنګټن له جګړمارو واکمنانو نه بېله کړئ، د هغوی د ګټو لپاره مه افغانان وژنئ او مه خپل زامن د مرګ کومي ته لېږئ، که تاسو یقیناً دې نتیجې ته رسېدلي یئ چي د افغانستان او عراق جنګ نظامي حل نه لري، نو بیا خو په کار ده چي په نظامي حل د ټینګار په ځای داسي سیاست غوره کړئ چي له دې وینا سره اړخ لګوي، بیا خو د جاپان په څېر د واشنګټن له ملګرتیا لاس واخلئ، له یوه معقول سیاسي حل سره توافق وکړئ، د تېرو کلونو ترخو تجربو وښوده چي تاسو په جنګ سره هیڅ هدف نشئ ترلاسه کولی، نه جګړه پای ته رسولی شئ، نه امنیت راوستی شئ، نه د مخدره موادو د تولید مخنیوی کولی شئ او نه د خپلې خوښي نظام پر افغانانو او عراقیانو تپلی شئ. ستاسو جنګي سیاستونو معکوس نتایج ورکړي، د جګړو لمن خوره شوې، بې امنیتي زیاته شوې او د مخدره موادو تولید زیات شوی.

مورډ ټولو خواوو ته اطمئنان ورکوو چي له معقول او عملي سیاسي حل سره توافق ته چمتو یو، څو معقول او د منلو وړ شرایط لرو:

- بهرني ځواکونه دي ووځي، د وتلو لپاره دي معقول او د منلو وړ مهال وېش اعلان کړي، په لومړي پړاو کي دي له ښارونو نه عسکري مراکزو ته منتقل شي او په دوهم پړاو کي دي په بشپړه توګه ووځي.
- قدرت دي یوه موقت حکومت ته انتقال شي.
- بیا دي د دغه موقت حکومت او د یوه مستقل کمیسیون ترنظارت لاندي هغه مهال عام او عادلانه انتخابات ترسره شي چي بهرني ځواکونه په افغانستان کي نه وي.
- که کومه ډله د ځان د امنیت په اړه تشویش لري مورډ ورته اطمئنان ورکوو، له

زابل نه تر نورستان پوري، د وردګ ميدان، پروان او کاپيسا په شمول او د بغلان، کندز او بادغيس په ولايتو کي موږ په يوازي سر د امنيت د تأمينولو ذمه واري په غاړه اخلو، په نورو ځوارلسو ولايتونو کي د کابل په شمول د امنيت د تأمين په اړه فعاله او رغنده ونډه اخستی شو، موږ باور لرو چي د اشغال په ضد ټول جنګېدونکي مجاهدين به له دې طرحي سره توافق کوي، او د دوی د توافق په صورت کي هيڅوک د جګړي د دوام توان نلري او بې امنيتي نشي رامنځته کولی.

- خو که سره لدې نوري ډلي خامخا د بهرنيو ځواکونو شته والی ضروري ګڼي، کېدی شي د داسي اسلامي ملکونو محدود شمېر ځواکونه ومنل شي چي بي طرفه دي او د افغانانو د کومي خاصي ډلي پلوي نه کوي. خو دا فوځونه به له ښارونو بهر په عسکري مراکزو کي مستقر کېږي.

شمالي ائتلاف او د دوی بهرنيو حاميانو ته توصيه کوو چي د مخکنيو ترخو تجربو تکرار ته ملا مه تړئ، خپلي ګټې د جګړو په دوام کي مه لټوئ، پرېږدئ چي مظلوم افغانان له دې دردناک حالت نه ووځي، خپلواکي ترلاسه کړي او خپل وران وطن آباد کړي. بايد په دې پوه وي چي د مخکنيو ترخو تجربو د بيا تکرار امکان د تل لپاره پای ته رسېدلی، له دې وروسته هيڅوک نشي کولی چي د پردیو د متو په زور پر افغانستان حکومت وکړي.

ټول مجاهدين يووالي او د دښمن په ضد د خپلو عملياتو تشديد ته رابلو، تر څو چي بهرني اشغالګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوېشت لوېشت نه نه وي وتلي، وسله پر ځمکه مه ږدئ، پر دښمن باندي خپل ګوزارونه ګړندي او وتلو ته ئې اړ کړئ. دوی ته بيا هم توصيه کوو چي له جبهه يي جګړو ډډه وکړئ او خپله توجه اصلي دښمن ته واړوئ.

موږ لکه چي د اشغالګرانو له لوري پر کلو، ښارونو او کورونو بمباری په کلکه غندو همداسي د بغلان د پېښي په څېر هغه چاودني هم په کلکه محکوموو چي عام ولس په کي وژل کېږي، ولس ته اطمئنان ورکوو چي مجاهدين هيڅکه

داسي کار نه کوي چي بې وزلو افغانانو ته ئې تاوان ورسېږي، مور په هغو ځايونو کي له عملياتو نه هم ډډه کوو چي دښمن ته د عام ولس په ضد د برید بهانه په لاس ورکړي، خو تاسو پوهېږئ چي دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دئ، د غچ اخستو او د ولس د وېرولو لپاره له هيڅ جنايت نه ډډه نه کوي.

مرگ پر امريکا

ژوندي دي وي مجاهدين

آزاد او خپلواک دي وي افغانستان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۶\۹\۵

بسم الله الرحمن الرحيم

د لوی اختر مبارکي

و لينصرن الله من ينصره، إن الله لقوی عزيز * صدق الله العظيم

گرانو هېوادوالو

په سنگرونو کي پرتو مجاهدينو!

ورونو خويندو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو له امله مبارکي وايم، تاسو او ټول اسلامی امت ته د اسلام تر بيرغ لاندي سرلوړی او سوکاله ژوند غواړم, که څه هم مسلمانان دا اختر د مخکنيو په څير په داسي حال کي لمانځي چي هره ورځ په افغانستان، عراق، فلسطين، کشمير او د نړۍ په گوټ گوټ کي په سلگونو مظلوم مسلمانان وژل

کېږي، کورونه ئې ورانېږي او هجرت ته اړ کېږي، الله تعالی دي د اسلامي امت شهادتونه او قربانۍ قبولي او د دوی هیلي دي ترسره کړي او راتلونکي اخترونه دي په داسي حال کي راولي چي د پردیو له تېریو خوندي، ټول اشغالګر ځواکونه له اشغال شوو سیمو وتلي وي او مسلمانان د خپلي خوښي اسلامي حکومت ولري. إن شاء الله دا ستره او سپېځلي هیله به ترسره کېږي، صلیبي ځواکونه به د خپلو روسي ملګرو په څېر له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته کېږي، د دې ورځې د رارسېدو په هیله او لدې فرصت نه په استفادې سره څو عرایض لرم:

مسلمانان لوي اختر د ابراهیم علیه السلام د قربانۍ د سنت په توګه لمانځي او پدې سره د خپل جد د ستري قربانۍ خاطره تازه کوي. خو راشئ وګورو؛ آیا مونږ عملاً د خپل جد په سنت عمل کوو؟ آیا د ده په پل د تلو اراده لرو؟ آیا له نمرود او نمرودیانو سره د هغه څه کولو عزم او جرأت لرو چي زمونږ جد کړي وو؟ آیا د نمرود د لښکرو په مقابل کي خداي ځانته کافي ګڼو او په یوازي سر او یوازي یوه تبر سره د دوي د معبودانو د نسکورولو او ویجاړولو جرأت او همت لرو؟ آیا د نمرود له سره اور نه پدي خاطر ویره بې ځایه ګڼو چي د مرګ ژوند پرېکړه د عرش مالک کوي نه د ځمکي په سر د زور ځواک خاوندان؟ آیا د خپل اسمعیل قرباني کولو ته چمتو یو؟ آیا خپل اسمعیل او هاجر د خداي په اسري په شاړي وادي کي یوازي پرېښودي شو؟ آیا د نمرود د ګواښ په وړاندي دا ویلي شو چي "ربي الذي یحیي و یمیت"؟ که داسي نه وي نو ما ته ووایه چي د لوي اختر له لمانځلو نه ستا هدف څه دی او طمع دي څه؟ نن خو د تاریخ تر ټولو ستر نمرود، په کابل، بغداد او القدس قبضه کړې ده، له بر نه اور وروي، ځمکه ئې د مظلومانو لپاره د اور کنده ګرځولي، په لکونو عراقیان، افغانان او فلسطینیان ئې وژلي، خو لا ئې زړه ندی سور شوی، لا ئې خپله توره د مظلومو مسلمانانو له غاړې نده اوچته کړی او لا په دومره وینو ئې تنده نده ماته شوی.

ورونو خویندو!

ابراهيم عليه السلام په داسي حال کي خپل زلمی زوی قربانی ته تياروي او زوی ئې هم دې قربانی ته په ورين تندي چمتو کړي چې هسي خوب ئې ليدلی، په صريحو الفاظو هم دا غوښتنه نه ده تري شوې، خو د همدغه خوب په وجه خپل زوی قربانی ته چمتو کوي، لاس پښې ئې ورتړي، پر زمکه ئې څمولي، تېره چاړه ئې پر غاړه راکاړي، که الله تعالی نه وی تري منعه کړی او دا ئې نه وی ورته ويلي چې اې ابراهيمه! بس، تا خپل خوب ريښتونی کړ، نو هغه ئې ذبحه کولو!! قرآن فرمايي :

فَبَشرنَٰهُ بِغُلَمٍ حَلِيمٍ * فَلَمّا بَلَغَ مَعَهُ السعْىَ قَالَ يَبُنىّ إِنى أَرَى فى الْمَنَامِ أنى أَذْبحُک فَانظرْ مَا ذَا تَرَى قَالَ يَأَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ستَجِدُنى إِن شاءَ اللّهُ مِنَ الصبرِينَ * فَلَمّا أَسلَمَا وَ تَلّهُ لِلْجَبِينِ * وَ نَدَينَٰهُ أَن يَإِبْرَهِيمُ * قَدْ صدّقْت الرُّءيَا إِنّا كَذَلِک نجْزى الْمُحْسِنِينَ *

خو ورونو مورِ ته الله تعالی په صريحو الفاظو حکم کوي چې د ده په لار کې په خپل سر او مال جهاد وکړو، او راته فرمايي: څوک چې د الله تعالی په لار کې له خپل هرڅه نه تېرېدو ته چمتو نشي، فاسق دی او د الله تعالی له هدايته محروم!! نن زمورِ هېواد نيول شوی، پردي پرې حکومت کوي، لګيا دي د دين جړې قطعه کوي، فساد او بې ديني خوروي، هره ورځ په افغانستان، عراق او فلسطين کي په سلګونو مظلوم مسلمانان په خپلو وينو کي رغړوي، دا زمورِ د ايمان او غيرت رګ به کله خوځېږي، کله به دا ثابتوو چې د ابراهيم عليه السلام امتيان يو؟!

ورونو خويندو!

ځيني خلک جنت ته رسېدا او د الله تعالی رضاء ترلاسه کول ډېر آسان کار ګڼي، ګمان کوي چې په څو رکعته نفل لمونځ، په څو آسانو سنتونو عمل کولو او په څو داسي اورادو سره چې په معنی ئې هم سم نه پوهېږي، هم د خدای رضاء ترلاسه کولی شي او هم جنت الفردوس!! خو صحابه وو له مدينې نه تر هند پوري توره په لاس مزلي کولې او د دې اوږدې لاري لوښت لوښت د دوی په وينو سره کېده، خو بيا به ئې هم ويل: اې خدايه! آيا مورِ خپل مسئوليت ادا کړ؟ آيا ستا رضاء به مو په برخه شي؟ پيغمبر عليه السلام په ديارلسو کلونو کي نږدې اويا جګړې درلودې،

يعنى په هرو پنځه څلوېښتو ورځو کي يوه جګړه، په اوه ويشتو جګړو کي ئې په خپله برخه اخيستې، خو بيا هم وايي: په هغه ذات قسم چې زما ژوند د ده په واک کي دی دا خوښوم چې د الله په لار کي شهيد شم، بيا ژوندی شم، بيا شهيد شم، بيا ژوندی شم، بيا شهيد شم،

د اسلام په معنی پوه صحابه او تابعينو به داسي عابدانو ته ويل: يا عابدالحرمين لو عرفتنا لعلمت انک فی العبادة تلعب: اې د حرمينو عابده! که زمونږ له حاله خبر شې نو پوه به شې چې ته هسې د عبادت په ګمان په لوبو بوخت يې. که ستا پر مخ د اوښکو ګاري دي نو زمونږ مخونه په وينو سره دي. که چا به په يوې جګړې کي د پيغمبر عليه السلام ملګرتيا ونه کړې شوه نو د ټولو صحابه وو له داسي مقاطعې سره به مخامخ شو چې ځان به ئې په مدينې کي پردی ګڼلو او پرخپل ځان به ئې داسي ګمان کولو چې منافق شوی. هغوی له خپل لارښود پيغمبر نه اورېدلي وو چې جنت د تورو تر سيوري لاندي دی، د جهاد هغه ګردونه انسان جنت ته رسوي چې د الله تعالی په لار کي د مجاهد پر مخ او سر کښينې، هغوی په دې باور ول چې که توره وغورځوو او جهاد پرېږدو له ذلت او د پردیو په لاس اسارت سره مخامخ کېږو او د الله تعالی له تأييد او حمايت نه محرومه کېږو.

ځيني نور خلک بيا داسي دي چې په دغه حساس وخت کي په فرعي مذهبي اختلافاتو کي غرق دي او مهمو مهمو حياتي مسايلو ته ئې شا کړې، دا جنابان د دې پروا نلري چې نن د نړۍ په ګوټ ګوټ کي د اسلام او مسلمانانو په ضد څه روان دي، هره ورځ څومره مسلمانان په خپلو وينو کي رغړي، څومره کورونه ورانېږي، څومره ناموسونه لوټ کېږي، د اسلام په ضد څومره زهرجن تبليغات کېږي، څومره فيلمونه او کتابونه خپرېږي؟!!

ورونو خويندو!

راشئ الله تعالی ته د دعا لاسونه اوچت کړو او تر‌ې وغواړو چې: الهي! تا د شوروي اتحاد د زوال لپاره افغانان انتخاب کړل، دوی ته دي د جهاد توفيق او د جهاد

او هجرت د ملاماتوونکو ستونزو د ګاللو همت او صبر ورکړ، دا جهاد دي د څو داسي باايمانه ځوانانو په لاس پیل کړ چې نه ئې دیني پوهه درلوده، نه قومي وجاهت، نه بهرنی حامي، نه وسایل او امکانات، او د داسي دښمن په مقابل کي چې امریکا ته ئې په ویتنام کي ماتې ورکړې وه، د مرکزي آسیا ټول اسلامي هېوادونه ئې نیولي ول، د عراق، یمن، سودان، سوریې او مصر واکمنان ورسره ملګري ول، د الازهر او دیوبند درنو مفتیانو هم د دوی په ضد د فتوا ورکولو جرأت نشو کولی، خو دغو زلمیانو ته دي دا ایمان، همت او غیرت ورکړ چې د دې ستر او خطرناک دښمن په ضد د جهاد لپاره ملا وتړي، یا الله! ته شاهد یې چې دوی په خپلو ژمنو وفا وکړه، خپل سر او ویني ئې تا ته نذرانه کړل، د دوی په سلو کي پنځه نوي شهیدان شول، افغان مؤمن ولس ته دي دا توفیق ورکړ چې د دغو رښتونو شهیدانو په وینو سره لار غوره کړي، یو نیم ملیون شهیدان ورکړي، شپږ ملیونه مهاجر شي، یا الله! هغه دښمن دي په زوال محکوم کړ، خو د دغو شهیدانو هغه بل ستر آرمان، په آزاد او مستقل هېواد کي د واقعي اسلامي نظام قائمېدا، نه یوازي تر سره نه شو، بلکي افغانان دي له بل ستر دښمن سره مخامخ کړل، دې دښمن هم د خپل غرور او مستۍ په اوج کي زمورږ پر ملک تېری وکړ، پرونی دښمن هم ورسره ملګری شو، زمورږ د ګاونډیو په شمول ګڼ شمېر اسلامي هېوادونو د دوی مرسته وکړه، چا اډې ورکړې، چا خپلو لاس پوڅو ته امر وکړ چې د افغان ولس په ضد د دښمن ملاتړ وکړي، یا الله! ته شاهد یې چې افغانان یوازي دي، له تا پرته د امید او توقع بله مرجع نلري، ستا د رضا لپاره او ستا د نصرت په طمعه د دښمن مقابله کوي، خدایه! ته زمورږ حامي شې، ته په خپلو هغو غیبي لښکرو سره زمورږ مرسته وکړې چې هیڅوک ئې د مقابلې توان نلري، خدایه! د صلیبي ځواکونو پر ماتې او د یوه واقعي اسلامي نظام په قائمېدو سره زمورږ دردمند زړونه خوشحاله او زمورږ د شهیدانو آرمانونه ترسره کړې.

ورونو خویندو!

په افغانستان کي کمونيزم او کمونستانو، په پردیو پوري تړلو او د پردیو د وسلو او پیسو په زور قدرت ته رسېدلو ډلو، غرب پالو او د دوی ګنده دیموکراسۍ په خپل خپل وار امتحان ورکړ، ټول ناکام شول، زمور هېواد ئې وران کړ او د جګړو، بې امنیو، فقر او لوږې باعث شول، افغانان اوس یوې نوې تجربې ته ضرورت لري، د یوه واقعي اسلامي نظام تجربې ته، د یوه داسي حکومت تجربې ته چې اسلامي شریعت پلی او قرآن حاکم کړي، اقتدار داسي صالح ، امین او باکفایته چارواکو ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ولس زړه سوی او ترحم لري. باید په دې باور وو چې دا سپېځلی هدف له جهاده پرته له بلي لاري نشي ترلاسه کېدی او د افغانستان بحران له جهاد پرته له بلي لاري نشي حل کېدی، د کابل د لاس پوڅی حکومت او د بهرنیو حامیانو په دې خبرو باور مه کوئ چې غواړي د روغي جوړي له لاري جګړه پای ته ورسوي، د کابل حکومت په فساد کي ترستوني غرق دی، نه د بحران د حلولو اراده لري، نه ئې واک او توان، بهرني ځواکونه په خپله خوښه نه وځي، داسي حل نه مني چې افغانانو ته د خپل برخلیک ټاکلو اختیار ورکړي، دوی به همغه څه کوي چې انګریزانو او روسانو د وتلو پر مهال وکړل، قدرت به داسي چا ته سپاري چې د دوی نیمګړی مأموریت بشپړ کړي، د جګړو دوام تضمین کړي او د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو په وړاندي خنډ شي.

راشئ په ننې جهاد کي د پرون په څېر برخه واخلئ، الله تعالی به همغسي بری درکړي او دا دښمن به د هغه بل په برخلیک اخته کړي. د شیطان وسوسو ته مجال مه ورکوي، ځان په ماتو ګوډو پلمو او بهانو مه غولوئ، مجاهد علماء باید له محراب او منبر نه سنګر جوړ کړي، مخکښ مجاهدین باید ملاوتړي، که دوی سپین ږیري شوي یا ئې همت له لاسه ورکړی، د دوی زامن باید میدان ته راووځي، د هېواد ټول محصلین باید د ننګرهار، کابل، بلخ، خوست او پروان د محصلینو په څېر په خپلو پرتمینو تظاهراتو او لوړو تکبیرونو سره د اشغالګرانو په ضد د خپل ولس احساسات څرګند او نړیوالو ته وښیي چې افغانان د اشغالګرانو فوري وتل او د خپل

هېواد آزادي او خپلواکي غواړي او له دې پرته په بل څه نه راضي کېږي..

زه ټولو باايمانه افغانانو ته بلنه ورکوم چې راشئ پر خپل رب توکل وکړو او دغه ستر کار ته ملا وتړو، إن شاء الله دا ستر آرمان به ستاسو په لاس ترسره کېږي. حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

د ۱۳۸۶ کال لوی اختر

بسم الله الرحمن الرحیم

مظلومو فلسطینیانو ته د افغان مجاهدینو پیغام

زما د ایمان او عقیدې ورونو!

د ګران قدس په سنګرونو کې پرتو مجاهدینو!

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ایمان او همت ته سلام کوو، ستاسو صبر او استقامت د ټولو مجاهدینو لپاره نه هېرېدونکې بېلګه ګڼو، ډاډه یو چې الله تعالی به د ایمان په لار کې ستاسو د دې ثبات او صمود په سبب د مظلومیت دا تیاره شپه پای ته رسوي او د قدس په لوړو به یو ځل بیا د اسلام، آزادۍ او عزت بیرغ رپېږي. مطمئن اوسئ چې خیرالناصرین الله له تاسو سره دئ او د نړۍ ټول غیرتي مسلمانان ستاسو د بریا لپاره دعا کوي، د

دې پروا مه کوئ چې د اسلامي امت بې همتو او منافقو واکمنانو، د محاصرې او پر له پسې بريدونو په دې سختو شپو ورځو کې، تاسو يوازې پرېښې يئ او له تاسو سره د خواخوږۍ او مرستې په ځای له دښمن سره د روغې جوړې په لټه کې دي. الله تعالى ځان ته کافي وګڼئ، په دې کې هيڅ شک مه لرئ چې الله تعالى به ستاسو قربانۍ نه ضايع کوي، نه يوازې يرغلګر يهودان به له ماتې، ذلت او سپکاوي سره مخامخ کوي او له ټولو اشغالي سيمو څخه به ايستل کېږي بلکې إن شاء الله د صهيونيزم حامي او باني ځواک امريکا به هم ډېر ژر په افغانستان او عراق کې ماتې خوړې او بيا به د شوروي اتحاد په برخليک اخته کېږي.

ورونو!

له کوم حالت سره چې تاسو نن مخامخ يئ مورږ او د نړۍ په هر ګوټ کې مسلمانان دې ته ورته حالت سره مخامخ دي، که غزه د يهودي ځواکونو تر بريدونو او محاصرې لاندې ده او هره ورځ په لسګونو بې وزلې او بې ګناه فلسطينيان په خپلو وينو کې رغړول کېږي، په افغانستان او عراق کې هم هره ورځ په کليو او کورونو بمبارۍ رواني دي، د تش لاسو مظلومو افغانانو په ضد ممنوعه ګڼ وژنې وسلې کارول کېږي، او هره ورځ ګڼ شمېر ښځې، ماشومان او بوډاګان وژل کېږي، د اسلامي امت په ضد ټولو کفري ځواکونو او د دوی منافقو ملګرو لاس يو کړی، همغه د خندق د جګړې د احزابو د ګډ بريد تجربه تکرارېږي، إن شاء الله پايله به ئې همغسې وي لکه د خندق د جګړې، په دې روان صليبي جنګ کې د دښمن له ماتې وروسته به بيا پر اسلامي امت د دوی د بريدونو لړۍ د تل لپاره پای ته رسېږي، د تعرضي جګړو په ځای به دفاعي جنګ ته اړ کېږي، همغسې لکه چې د خندق په جګړې کې د دښمن له ماتې وروسته قريشو د بل بريد توان ترلاسه نکړ.

اسلامي امت ته يو ځل بيا وايو چې د فلسطين، عراق او افغانستان جنګ ستاسو د برخليک جنګ دئ، په دې کې په خپل ټول توان طاقت برخه واخلئ، مجاهدين يوازې مه پرېږدئ، د دوی د تأييد او حمايت په اړه خپل درونده الهي

مسئوليت ادا کړئ. د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله

بريالي دي وي زړه ور او صابر فلسطيني مجاهدين

سرلوړي دي وي عراقي او افغاني سرتېري

رپانده دي وي د اسلام بيرغ

حکمتيار

افغانستان

۸۷\۱\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

د مذاکراتو په اړه د حزب اسلامي دريځ

په دې ورځو کي، د مخکي په څېر او د خاصو کړيو له لوري، يو ځل بيا دا افواهات خواره شوي چي حزب اسلامي له وسله وال مقاومت نه د لاس اخيستو او د کابل په حکومت کي د شرکت اراده لري او گواکي په دې اړه مذاکرات روان دي!! په دې ارتباط يو ځل بيا خپل مؤمن ولس ته د څو خبرو اطمئنان ورکوو:

- د هېواد تر بشپړي خپلواکۍ او له ټول هېواد نه د ټولو اشغالگرو ځواکونو تر وتلو به زمور مقاومت د تل په څېر او ترمخکي نه په لازيات قوت سره روان وي.
- د اشغالگرانو د جهازونو تر وزر لاندي حکومت کي هيڅکله برخه نه اخلو.
- د بحران د حل له داسي طرحي سره هيڅکله توافق نه کوو چي د هېواد خپلواکي او د بهرنيو ځواکونو بشپړ او فوري وتل تضمين نه کړي.

- يوازي په داسي بين الافغاني مذاکراتو کي برخه اخلو چې د بحث اساسي موضوع ئې د بهرنيو ځواکونو وتل او په خپلواک افغانستان کي د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت جوړول وي.
- ټول افغانان دې ته رابلو چې يو بل ته لاس ورکړي، قومي، ژبني او سياسي اختلافات يوې خوا ته پرېږدي، خپل هېواد او ولس له دې دردناک حالت نه وژغوري، د هېواد د آزادۍ، د پردیو فوځونو د وتلو، د بهرنيو لاسوهنو د مخنيوي، د جګړې د پای ته رسولو او په هېواد کي د ډاډمني صلحي او امنيت د تأمين لپاره په ګډه کار وکړي، د جګړو له لاري او د پردیو د متو او مرستو په زور قدرت ته د رسېدو مخکنۍ ترخې او ناکامې تجربې تکرار نه کړي او خپل ولس د پردیو د ګټو لپاره د جګړو او بې امنيو په اور کي ونه سوزوي.
- د افغانستان بحران له دې پرته له بلي لاري نشي حل کېدی چې اشغالګر ځواکونه دي ووځي، بهرنۍ لاسوهنې دي متوقف شي، په خپلواک او آزاد افغانستان کي دي د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لاري د ولس د خوښي اسلامي حکومت جوړ شي.
- مورږ ډاډه يو چې إن شاء الله امريکايي اشغالګران به له همغه برخليک سره مخامخ کېږي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. د هېواد د آزادۍ په هيله.

ژوندي وي مجاهدين مړه دي وي اشغالګران

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۷\۲\۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

وضاحت

مورِ خپل مجاهد ولس ته يو ځل بيا ډاډ ورکوو چې د مجاهدينو او اشغالګرانو ترمنځ د مذاکراتو په اړه خواره شوي افواهات هيڅ حقيقت نه لري، مورِ له الله تعالى سره عهد کړی چې د اشغالګرانو تر بشپړ ايستلو پورې به خپل جهاد ته ادامه ورکوو، د مخکې په څېر او تر هغه هم زيات تند او تېز.

ځينې کړی له حقايقو سترګې پټوي او د دې په ځای چې ووايي د بحران اصلي عوامل بهرنۍ لاسوهنې، د هېواد اشغال او د اشغالګرانو نظامي حضور دئ، جګړه پرون هم او نن هم له بهر نه پر افغانانو تحميل شوې، بهرنيو ځواکونو مخکې کمونستان استخدام کړل، بيا ئې د شمال ائتلافي جبهه جوړه کړه، هغې ته ئې د جګړې د دوام مأموريت وسپارو، او اوس امريکايانو همغه جبهه استخدام کړې او د افغانانو په ضد ئې جنګوي، خو دا کړی له دغو ټولو حقايقو سترګې پټوي او د اشغالګرانو په ضد روان مقاومت ته د خپل منځيو جګړو نوم ورکوي، په داسې حال کې چې نه پرونۍ جګړه خپل منځي جګړه وه او نه نننۍ، لکه څنګه چې د ډاکټر نجيب د حکومت په ضد جنګ خپل منځي جنګ نه وو، بلکې د مخکنې جنګ تسلسل وو، همداراز له هغه وروسته جنګونه د همغه جنګ تسلسل وو چې اور ئې روسانو بل کړ. دا کړی تبليغات کوي چې د هېواد بحران بايد د بين الافغاني تفاهم له لارې حل شي، د دوی په ځواب کې وايو: دا خبره په اصولي توګه صحيح ده چې افغانان دي د مذاکراتو له لارې بحران ته د حل لار ولټوي، خو آيا هغه ډلې چې اشغالګرانو ته تسليم شوې، د دوی تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي، دا واک او

اختيار لري چي له مجاهدينو سره د بحران د حل په اړه خبرو ته کښېني؟ آيا اشغالگر ځواکونه دې ته چمتو دي چي دغو ډلو ته دا اختيار ورکړي؟ آيا دا مني چي د افغاني ډلو توافق ته به په درنه سترګه ګوري، د افغانستان له اشغاله به لاس اخلي او افغانان به پرېږدي چي خپل برخليک په خپله وټاکي؟!! مذاکرات يوازي په هغه صورت کي صحيح ګڼلی شو چي د بحث اصلي موضوع ئې د اشغال خاتمه، د بهرنيو ځواکونو بشپړ او بلاقيد و شرط وتل او افغانانو ته د خپل برخليک ټاکلو حق ورکول وي، په پردیو باندي متکي ډلي په بهرنيو ځواکونو له اتکاء لاس واخلي او د دوی د متو په زور پر افغان ولس د حکومت کولو شوق پرېږي.

مور په دې بشپړ باور لرو چي اشغالګران خپلو موخو ته په رسېدلو کي ناکام شوي او له وتلو پرته بله هيڅ چاره نه لري. دا به ډېره د حيرانتيا او تعجب خبره وي که امريکايان او د دوی ملګري د دې حقيقت له درک نه عاجزي وي، په داسي حال کي چي د دوی مستعفي شوي جنرالان پرې اعتراف کوي او حتی د روسيې سفير ئې د دوی مخي ته ږدي، آيا په دې کي به له کم عقلو انسانانو پرته بل څوک څه شک ولري چي امريکايان د شوروي اتحاد ناکامي او ترخې تجربې تکراروي، د دوی بېرحمه او وحشي فوځيان د مظلومو افغانانو په ضد هغه څه کوي چي شوروي فوځيانو ترې ډډه کوله، حقيقت دا دئ چي دوی په خپلو وحشيانه جناياتو سره د روسي سرتېرو مخونه سپين کړل، په دې کي هم هيڅ شک نشته چي د امريکايانو له وتلو وروسته به د دوی لاس پوڅی حکومت څو اونۍ هم دوام ونه کړي. امريکايانو ته په کار ده چي د خپلو روسي ملګرو مشورو ته غوږ ونيسي، د دوی دا مشوره ومني چي پر افغانانو حکومت نشي کولی، د وسلو په زور او د افغانانو په وژلو سره د خپلي خوښي مزدور نظام بقا نشي تضمينولی.

حقيقت دا دئ چي امريکايانو ته د روسيې د سفير مشورې ډېري معقولي او په ځای دي، خو مسکو چي د امريکا په لاس د افغانستان د اشغال په اړه کوم سياست غوره کړی هغه د يوه ماتې خوړلي هېواد سياست دئ، نه د امريکا د يوه سيال

هېواد، دوی له امریکایانو سره ئې د افغانستان په اشغال کي مرسته وکړه، په مسکو پوري تړلو ډلو ته ئې امر وکړ چې د امریکایانو ملګرتیا وکړي، د دوی د زمکنیو فوځونو په توګه عمل وکړي او له افغان ولس سره وجنګېږي، تهران ئې هم دې ته چمتو کړ چې د امریکایانو ترمشرۍ لاندې ائتلاف کي د افغانانو په ضد برخه واخلي او شیعه ډلي دې ته تیاري کړي چې د امریکایانو ترقومندې لاندې وجنګېږي، او اوس د دې په ځای چې د اشغالګرانو په ضد د افغان ولس د روا او عادلانه مقاومت ملاتړ وکړي د هغو ډلو ملاتړ ته دوام ورکوي چې د امریکایانو په پښو کي پرېوتې او د پردیو د ګټو لپاره ئې د خپلو ټوپکو خولې د افغانانو لوري ته اړولې دي.

ګاونډیو ته مو توصیه دا ده چې زمونږ په کورنیو چارو کي له مزید لاسوهنو ډډه وکړي، د امریکایانو له مزید ملګرتیا لاس واخلي، خپل رقابتونه زمونږ په هېواد کي او هغه هم د جګړو د دوام او خپلو لاس پوڅو ډلو ته د وسلو او پیسو د لېږلو له لارې ونه پالي، ایران باید په خپل تېر کرکجن سیاست او د افغانانو او عراقیانو په ضد له مسکو او واشنګټن سره د ملګرتیا کړنلارې کي تجدید نظر وکړي، د امریکایانو په لاس د کابل او بغداد په نیولو کي چې تهران په خپلې لمنې کوم تور داغ پرېښود دا کافي ده چې اسلامي امت د ایران په اړه دا اندېښنه ولري چې که اتمي وسایل په لاس ورشي نو تر هر چا د مخه به ئې د مسلمانانو په ضد استعمالوي.

افغانان ښه پوهېږي چې د کابل او بغداد په امریکائي حکومتونو کي شیعه ډلو ته له امتیازاتو ورکولو نه د واشنګټن موخه څه ده، ولې د افغانستان تر ټولو ولایاتو بامیان ته خاصه توجه کوي؟ ولې په شرقي او جنوبي ولایاتو بمونه وروي خو په بامیانو کي سړکونه، هوټلونه او کلینکونه جوړوي او د جورج بش مېرمن بامیان ته درومي؟!! د دې انتخاب معنی څه ده؟ له دې لارې افغانانو او نړۍ والو ته څه پیغام لېږل غواړي؟ آیا مقصد ئې دا نه دئ چې شیعه د سني په ضد وجنګوي او اسلامي امت په دې ووېروي چې که د امریکا شرایطو ته تسلیم نشي او د بغاوت لار غوره کړي نو یو بل اسرائیل به ورته جوړوي؟!!

افغان ولس ته وايو: هغه ناافغانان چې د جهاد د ملاتړ او تأييد همت او جرأت نه لري، د دې په ځای چې د هېواد د آزادۍ او له اسلام نه د دفاع په خاطر وسله واخلي او جهاد وکړي، د اشغالګرانو او مجاهدينو تر منځ د درېيم ګړي او بې طرفه دريځ غوره کوي، او حتی افغانانو ته وايي چې حزبي پولي ونړوئ او د دوی په څېر بې طرفي غوره کړئ، يعني له جهادي ډلو ووځئ، له سنګرونو راکوز شئ او د اشغالګرانو په ضد د هغو جهادي ډلو ملاتړ او ملګرتيا مه کوئ چې د جهاد لار ئې غوره کړې، بايد متوجه وئ چې دا کړۍ د اسلام او جهاد خطرناک دښمنان دي، د دوست په جامه کې هغه کار کوي چې دښمن ئې له کولو عاجز دئ، دوی د مجاهدينو مورچلي له داخل نه تخريبوي، د جهاد د ختمولو او د مجاهدينو د ماتولو تر ټولو لنډه لار دا ده چې د جهادي ډلو په ضد تبليغات وشي، غړي ئې بغاوت او د حزب له ليکو وتلو ته او د حزبي پولو ماتولو ته وهڅول شي او دې بلنې ته اسلامي رنګ ورکړی شي، او دا کار د اسلام او مسلمانۍ په جامه کې، او د هغه چا په خوله وشي چې عبا، قبا او اداءئې د مسلمان ده!! زمورږ د هېواد وضعيت داسي دئ چې يا به يو افغان د صليبي ځواکونو ملګرتيا کوي او په دې سره به له اسلامه په بشپړه توګه وځي او يا به د اسلام سنګر غوره کوي او د مجاهدينو ملګرتيا او ملاتړ به کوي، درېيم بديل نشته، که وي نو هغه به د نفاق او منافقت بديل وي، څوک چې اوس او په دې روان حالت کې د مجاهدينو ملاتړ نه کوي له شکه پرته منافق دئ.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۷\۳\۲۱

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلاميه

په دې وروستيو کي ځينو خبري رسنيو پاکستاني مجاهدينو ته داسي بيانات منسوب کړل چي گواکي دوی په پاکستان کي خپل نظامي عمليات بندوي او په افغانستان کي له بهرنيو ځواکونو سره جگړي ته چمتو کېږي!! که دا خبره رښتيا وي نو څو وضاحتونه ضروري ګڼو:

- مورږ له هر هغه چا مننه کوو چي له افغان مجاهدينو سره خواخوږي لري، زمورږ له هېواده د اشغالګرو ځواکونو وتل غواړي، دې ته چمتو دئ چي د خپلو مسلمانو وروڼو مرسته وکړي او دا د هر غيرتي مسلمان فريضه ګڼي چي د يرغلګرو په ضد د خپل مسلمان ورور ملاتړ او ملګرتيا وکړي.
- زمورږ هيله دا ده چي پاکستاني مجاهدين د داسي بياناتو له ورکولو ډډه وکړي چي دښمن ترې غلطه استفاده کوي، دښمن ادعا کوي چي مجاهدين له هېواده بهر مرکزونه لري، له بهره ئې اکمالات کېږي او له ګډي پولي اوړي رااوړي، او دا د بهرنيو ځواکونو د نظامي حضور او د افغانستان د اشغال لپاره د يوه مبرر په توګه وړاندي کوي، دا په داسي حال کي چي مجاهدين يوازي له پاکستان سره په هم سرحده شرقي او جنوبي ولايانو کي نه جنګېږي بلکي له پاکستانه ډېر لري په بدخشان، کندز، بادغيس، هرات، پروان، کاپيسا، وردګ ميدان او په خپله کابل کي جنګېږي. مورږ جنګيالیو ته ضرورت نه لرو، ټول افغان ولس د امريکايي اشغالګرانو په ضد همغسي جهاد ته چمتو دئ لکه چي د شوروي اتحاد په ضد وجنګېدل، مورږ که کومه ستونزه لرو نو هغه د اکمالاتو ستونزه ده نه د جنګيالیو د کمښت ستونزه، که

د اکمالاتو ستونزه نه وی نو امریکایانو به تراوسه تر دې زیات تابوتونه انتقال کړي وو او ډېر د مخه به پوه شوي وو چې د افغانستان د اتشغال دوام ورته ممکن نه دئ.

- که پاکستاني مجاهدین غواړي د یرغلګرو په ضد څه وکړي نو ښه به دا وي چې دا کار په خپله په پاکستان کي وکړي، دوی ته حتماً معلومه ده چې امریکایان په پاکستان کي اډې او نظامي او استخباراتي مراکز لري، د اشغالګرو ځواکونو نظامي او لوژیستیکي اکمالات د پاکستان له لاري ترسره کېږي، که د پاکستان مرستي نه وي او په پاکستان کي د مجاهدینو یا حکومت لخوا داسي څه شوي وی چې د دغو مرستو لړۍ بنده شي نو امریکایانو ته په افغانستان کي پاته کېدا او د اشغال دوام ګران او حتی محال وي، دوی ته به دا هم معلومه وي چې امریکایانو زمور هېواد د پاکستان په مرسته اشغال کړ، د امریکایانو د برید په لومړیو څو اونیو کي، له پاکستاني اډو نه نږدې اته اویا زره الوتني تر سره شوې، له همدغو اډو نه امریکایي الوتکي الوتلې او خپل بمونه ئې پر افغانانو ورول.
- امریکایان او د دوی لاس پوڅي باید پوه وي چې په داسي بې بنسټه او دروغجنو تبلیغاتو سره نه افغانان دوکه کولی شي او نه نړۍ وال.
- په افغانستان کي د دوی په ضد افغانان جنګېږي نه پاکستاني طالبان او القاعده، القاعده اوس په عراق کي جنګېږي او پاکستاني طالبان په پاکستان کي.
- روسانو هم د افغانستان د اشغال په دوران کي دې ته ورته تبلیغات کول او ویل ئې چې مجاهدین له پولو رااړو او په افغانستان کي جنګېږي، د همدې لپاره ئې د پاکستان د ننه د مهاجرینو په پنډغالو او قبایلي سیمو بمونه ورول، امریکایان او د دوی لاس پوڅي د خپلو روسي ملګرو ناکامه تجربه تکراروي. په داسي حال کي چې نن د روسیې سفیر دوی ته مشوره ورکوي چې د شوروي اتحاد ناکامي او ترخې تجربې مه تکراروئ، خو امریکایان په ځواب کي ورته وایي چې مور د شوروي ځواکونو په څېر افغانستان نه دئ اشغال کړی، افغانان دوی ته وایي: که د اوسني او مخکني اشغال تر منځ کوم توپیرونه وو نو هغه دا دي:

۱. امریکایي ځواکونه له مظلومو افغانانو سره هغه څه کوي چي حتی د شوروي ځواکونو تر ډډه کوله، د مغرورو او بې رحمو امریکایانو چلند تر هغه ډېر وحشیانه او بې رحمانه دئ چي کمونستانو او شوروي فوځونو په افغانستان کي وکړل،

۲. که څوک اوسني اشغال ته اشغال ونه وایي نو هغه حق نه لري د تاریخ هیڅ اشغال محکوم کړي. د افغانستان او عراق اشغال د تاریخ تر هر اشغال ډېر کرکجن او ظالمانه دئ.

۳. شوروي ځواکونو ته د دوی لاس پوڅي حکومت د تېري بلنه ورکړه خو امریکایانو لومړی کابل اشغال کړ، بیا ئې په بن کي حکومت جوړ کړ او کابل ته ئې راانتقال کړ!!

۴. ټولو کمونستانو په ګډه د خپل اقتدار په دوران کي دومره مالي اختلاس او خیانت نه دئ کړی چي د امریکایي لاس پوڅي حکومت هر هر وزیر او والي او د شورای نظار هر هر قومندان کړی. که کمونستانو کوم قصرونه جوړ کړي نو د امریکایانو د اشغال په دوران کي ئې جوړ کړي او په شمالي ټلوالي کي له خپلو ملګرو ئې په دې خیانت کي تقلید کړی.

۵. هیڅ روسي افسر او عسکر خپله وسیله نه ده پلورلې خو امریکایي فوځیان په وسلو او نظامي سامان او وسایلو بار ټیلرونه خرڅوي.

- د کمونستانو هیڅ وزیر دوه تابعیتونه نه درلودل خو د کابل د اوسني حکومت ګڼ شمېر وزیران دوه دوه تابعتونه لري.

امریکایانو ته په کار ده چي د روسي افسرانو دا اعتراف یو جرأتمندانه او شرافتمندانه اعتراف وګڼي او د دوی ناکامي او ترخې خونړۍ تجربي تکرار نه کړي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۷\۳\۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

د هند سفارت مخي ته انفجار

له ځينو افغانانو سره دا پوښتنه ده چې په هغو چاودنو کې د چا لاس دئ چې بې ګناه او بې وزلې افغانان په کې وژل کېږي، په جوماتونو کې چاودني، ملايان او معلمين وژل، کلينيکونه، مدرسې او مکتبونه سوزول د چا کار دئ او په کومه موخه او د کوم هدف لپاره دا کار کوي؟ ولې د دا راز عملياتو مسئوليت هيڅوک په غاړه نه اخلي؟ آيا دا د مجاهدينو او طالبانو کار دئ که د کابل په امريکائي حکومت کې د ځينو کړيو؟

هر څوک په دې پوهېږي چې شمالي ټلواله غواړي خپلو بهرنيو حاميانو ته وښيي چې په افغانستان کې د دوی اوږد مهاله نظامي حضور ضروري دئ، غواړي د هند مزيد مرستې ترلاسه کړي، امريکايان او د دوی لاس پوڅي دا هڅه کوي چې د پاکستان او هند ترمنځ اختلافات تشديد کړي او د دوی رقابتونه زمورږ هېواد ته راانتقال کړي، د دوی د اختلاف له تشديد نه که چا ته ګټه رسېږي نو هغه يا امريکا ده چې پر دواړو به خپلې وسلې پلوري او يا شمالي ټلواله ده چې له پاکستان سره د مخالفت په نامه به د ډهلي مزيد مرستې ترلاسه کوي. د پاکستان په ضد د دغو کړيو د تبليغاتو اصلي وجه هم دغه ده، که نه نو ټولو ته جوته ده چې اسلام آباد په روان جنګ کې د امريکا ترټولو مضبوط او کلک ملګری دئ، د کابل د اوسني حکومت پوخ او پياوړی حامي دئ، دا همغه هېواد دئ چې د شمالي ټلوالي جمهور رئيس ئې دوه ځلي د آی اس آی په زور پر افغانانو وټپلو.

د عراق په جوماتونو کې چې څوک چاودني کوي، عراقي علماء، استادان او

ساینس پوهان وژني، شیعه د سنیانو په ضد جنګوي، ... په افغانستان کي هم د دغو کارونو تر شا د همدغو کړیو لاس دئ، د ملګرو ملتونو د هغه استازي وینا باید عادي ونه ګڼو چي وئې ویل: په هغو چاودنو کي چي عام ولس په کي وژل کېږي د ځینو هېوادو استخباراتي اداړې لاس لري!! که په عراق کي دا اداړې سي آی اې، موساد او سپاه پاسدان او په دوی پورې تړلې ډلي ګڼي، نو په افغانستان کي هم د داسي پېښو تر شا د دغو استخباراتي ادارو او د څو نورو لاس دئ.

حقیقت دا دئ چي داسي کارونه یوازي هغه کړۍ کولی شي چي نه ایمان او عقیده لري او نه کوم سپېځلی هدف، هغه چي د افغانانو ویني هیڅ ارزښت ورته نه لري، چا چي د ړندو او وحشیانه بمباریو په ترڅ کي په یوې اونۍ کي یوازي په دوو ولایتونو (نورستان او ننګرهار) کي تر پنځوسو زیات بې وزلي افغانان ووژل، دا کارونه هم د دوی له لوري ترسره کېږي، کله ئې مخامخ په خپله کوي او کله ئې د کابل د امنیتي اداړې په لاس، په هرات، کندهار، غزني، خوست، پکتیکا، ننګرهار، نورستان، کنر، لغمان او نورو ولایاتو کي دا راز عملیات ټول د شمالي ټلوالي هغه غړي کوي چي مخکې ئې د روسانو لپاره د افغانانو ویني تویولې او اوس د امریکایانو په خدمت کي دي او همغه مخکنی کار کوي، دا ټول د هغه مخکني خاد غړي کوي چي اوس د کابل امنیتي اداره د دوی په واک کي ده، چا چي شوروي اتحاد او بیا امریکایانو ته پر افغانستان د برید بلنه ورکړه، له ایرانه ئې غوښتل چي هرات ونیسي، له امریکایانو ئې غوښتل چي پر افغانانو خپلې بمباریۍ تشدید کړي او لازیات ستر ستر بمونه ووروي، چا چي په کابل او پنجشیر کي امریکایانو ته خصوصي زندانونه جوړ کړي او مظلوم افغانان په کي ځوروي، څوک چي اوس اشغالګرانو ته جاسوسي کوي، په کلیو، بښارونو، جوماتونو او مدرسو د بمباریۍ بلنه ورکوي، د هېواد په شرقي، جنوبي او جنوب غربي ولایاتو کي د اشغالګرانو ترقومندې لاندې له خپل ولس سره جنګېږي، او د افغانانو په ضد هغه جنایات کوي چي بهرني فوځیان ئې په یادولو شرمېږي او حتی کانادایي افسران خپلو عسکرو ته

وايي چي پر دغو جناياتو خوله پټه وساتئ او خلکو ته ئې له افشاء کولو ډډه وکړئ، په دغو ټولو کي شمالي ټلواله، دا د افغانانو د داخلي دښمنانو او د پردیو د مزدورانو مجمع، لاس لري، همغه چي د خپل اقتدار د توري دورې په وخت کي ئې حتی د کابل په مظلومو ښاریانو د دې لپاره بمونه او راکټي ورولې چي مجاهدین پرې تورن کړي!!

مورِ په داسي حال کي چي ټول هغه جنایات په کلکه غندو چي مظلوم او بې وزلي افغانان په کي وژل کېږي، له یوې خوا مجاهدینو ته سپارښتنه کوو چي ولس ته عملاً ثابته کړي چي په داسي پېښو کي هیڅ لاس نه لري، خپله ټوله توجه ئې اصلي دښمن ته اړولې، نه غواړي یوه مرمۍ ئې هم له اصلي دښمنه پرته بل لوري ته وویشتل شي، له جیهه ئې جنګونو هم د دې لپاره ډډه وکړي چي تاوان ئې تر ګټې زیات دئ، عام ولس ته ئې تاوان رسېږي، دښمن بمونه پرې وروي او د خپلو سیمو پرېښودو ته ئې اړ کوي، له بلي خوا خپل ملت ته وایو چي د کورنیو او بهرنیو دښمنانو توطئو ته په دقت سره متوجه وي، د هغو ورځو لپاره تیاری ونیسي چي اشغالګران به زمورِ له هېواده وځي، إن شاء الله دا ورځ رانږدې شوې، امریکایي نظام د شړېدو په حال کي دئ، د هېواد اوسنی حالت هغو ورځو ته ورته دئ چي روسانو زمورِ له هېواده وتلو ته تیاری نیولو، باید ټول هغه افغانان په یوه ډاډمن صف کي راغونډ شي چي غواړي هېواد ئې آزاد شي، د پردیو او د دوی د غلامانو واکمني نسکوره شي، جګړه د تل لپاره پای ته ورسېږي، افغان ولس خپل برخلیک په خپله او له بهرنۍ مداخلې پرته وټاکي او د ملت د خوښي اسلامي نظام قائم شي، دغو سپېڅلو اهدافو ته د رسېدو په هیله،

سرلوړی دي وي افغان مؤمن ولس ژوندي دي وي مجاهدین

مړه دي وي د افغانانو کورني او بهرني دښمنان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۷\۴\۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

اعلاميه

حزب اسلامي افغانستان يو ځل بيا خپل مؤمن او مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوي چي د هېواد تربشپړي آزادۍ، له ټول هېواده د ټولو اشغالګرو ځواکونو تر مکمل ايستلو او په خپلواک افغانستان کي د يوه واقعي اسلامي نظام تر قائمېدو پوري به جهاد ته ادامه ورکوي، له هغو کسانو خپل برائت اعلانوي چي دغو سپېځلو اهدافو ته شا کوي، په نيمايي لاري کي د حزب اسلامي له جهادي کړنلاري ښي او کيڼ لوري ته کږېږي، له دښمن سره روغه جوړه کوي، آزادۍ ته تر رسېدو مخکي وسله پر زمکه ږدي، دښمن ته تسليمېږي، د اشغالګرانو په لاس ټپل شوي لاس پوڅي حکومت کي برخه اخلي، د صليبي اشغالګرو ځواکونو په ضد روان اسلامي جهاد ته په هغه سترګه نه ګوري چي د روسي اشغالګرانو په ضد مخکنی جهاد ته ئې کتل. د حزب اسلامي مؤمن او خدای پال مجاهدين به په هغي لاري خپل تګ ته په متينو ګامونو دوام ورکوي چي په تېرو څلوېښتو کلونو کي پرې تللي، په دې لار کي ئې په لسګونو زره ديني وروڼه او د سنګر ملګري په شهادت رسېدلي، او له الله تعالی سره ئې خپلي ژمني ترسره کړې. افغان مؤمن ولس بايد حزب اسلامي د خپل روښانه او ځلانده تاريخ په هينداره کي وګوري، نه دي د دښمن دروغجنو تبليغاتو ته اعتناء کوي او نه د هغو ضعيف النفسه او د نيمي لاري ملګرو څرګندونو ته چي له تېروتنو او له سمي لاري له کږېدو سره سره ځان حزب ته منسوبوي او خپل غلط او د حزب اسلامي د تګلاري خلاف دريځونه د حزب اسلامي دريځ ګڼي. بايد په دې

پوه وي چي هغه څوک نه د حزب غړی دئ او نه د حزب مرام او تګلاري ته وفادار چي له جهاده ئې لاس اخيستی، دښمن ته تسليم شوی او د پردیو په لاس تپل شوي حکومت کي برخي اخيستو ته لهوال دئ او دلائل او مجوزات ورته لټوي. هغه خلک چي په کابل کي د حزب اسلامي په نامه غونډي جوړوي، د اشغالګرانو تر سلطې لاندي انتخاباتو ملاتړ کوي، د پردیو په لاس روزل شوی فوځ او پوليس د هېواد په ګټه ګڼي، او د ژر جوړېدو او بشپړېدو غوښتنه ئې کوي، دوی نه يوازي د حزب اسلامي له مرام او تګلاري عدول کړی بلکي همغه څه وايي چي په پردیو پوري تړلې ډلي ئې وايي، حزب اسلامي د بهرنيو فوځونو په شته والي کي انتخابات يوه غولوونکې ډرامه ګڼي، نتيجه ئې همغسي بولي لکه چي مخکنيو انتخاباتو درلوده، د يوه بې خاصيته او بدنام او ناکام پارلمان رامنځته کېدا چي کار ئې د اشغال لپاره قانوني مجوز برابرول او د پردیو لاس پوڅي حکومت او وزيرانو ته ئې د اعتماد رأيه ورکول دي. فوځ او پوليس د هغو اجيرو او مزدورو مليشو مجموعه ګڼي چي پرون د روسانو تر قومندې لاندي له خپل ولس سره جنګېدل او اوس د امريکايانو او انګريزانو تر قومندې لاندې، هيڅ باايمانه او آزادي غوښتونکی انسان داسي مزدور فوځ او له جنايکارانو جوړ شوی پوليس نشي تأييدولی.

مورِ خپل ولس ته دا خبره هم په ټول صداقت سره اعلانوو چي هر هغه څوک خپل ورور، همصف او همسنګر مجاهد ګڼو چي د هېواد آزادي او خپلواکي غواړي، د بهرنيو فوځونو په بلاقيد و شرط وتلو ټينګار کوي، په خپلواک افغانستان کي د ولس د خوښي اسلامي نظام غواړي، له داسي خلکو سره هر راز ملګرتيا او مرستي ته چمتو يو، د ټولو صالح مجاهدينو يووالی او وحدت غواړو، خو له هغو خلکو نه خپل برائت اعلانوو چي په جوماتونو کي انفجارات کوي، غيرمحارب کسان وژني، عام المنفعه تأسيسات تخريبوي، بې ګناه خلک ځوروي، شوکي کوي، د پيسو لپاره خلک تښتوي، په داسي ځايونو کي چاودني کوي چي عام ولس ته ئې تاوان رسېږي او د اصلي دښمن په ځای په نورو نښتو کي ځان مصروفوي. مورِ تل خپلو مجاهدينو

ته همغه توصيې کوو چې زمورږ مخکنيو مشرانو کړې: له خدايه ووېرېږئ، د ماشومانو، ښځو، بوډاګانو او غيرمحاربو کسانو له وژلو ځان وساتئ، فصلونو ته اور مه اچوئ، وني مه قطعه کوئ، څوک چې له تاسو سره نه جنګېږي له هغه سره مه جنګېږئ، هغه چا ته د نامسلمان خطاب مه کوئ چې پر تاسو سلام اچوي، په هغه ځای له حملې ډډه وکړئ چې آذان ترې اورېدل کېږي.

افغان ولس بايد دې متوجه وي چې زمورږ دښمن ډېر بې رحمه، وحشي، خبيث او شيطان صفته دئ، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره له هيڅ جنايت نه ډډه نه کوئ، نه يوازې پر کليو، کورونو، جوماتونو او ښارونو بمونه وروي بلکې د مجاهدينو د بدنامولو لپاره په جوماتونو، د عام ولس د ګڼه ګوڼي په ځايونو کې چاودنې کوي، کله چې اورئ په فلان بازار کې، د عام ولس په کومې غونډې کې، د ورا په کوم کاروان کې، او دې ته ورته ځايونو کې چاودنه وشوه نو پوه شئ چې دا زمورږ د بې ايمانه او بې رحمه دښمن کار دئ، هيڅ باايمانه مجاهد داسې جنايت ته لاس نه غزوي.

ژوندي دي وي مجاهدين

رپانده دي وي د اسلام شين بيرغ

مړه دي وي د اسلام څرګند او پټ دښمنان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۷\۵\۱۹

پنجشیر

مرصاد لمن حارب الله و رسوله من قبل

کمینگاهی برای آنانکه با خدا و پیامبرش جنگیده اند

پنجشیری که امروز به پایگاه سي آی ای تبدیل گردیده و امریکائیها زندان مخوفی در آن ساخته اند و زندانیان خطرناک شان را در آن نگهداری می کنند، زمانی سنگر مستحکم مجاهدین حزب اسلامی افغانستان بود، افراد صالح و مؤمن پنجشیر در صفوف حزب تنظیم شدند، جهاد در دره های پنجشیر به دست پرتوان مجاهدین مؤمن حزب اسلامی آغاز گردید، ناگه استخبارات فرانسه از طریق جمعیت و تحت پوشش خبرنگاران در آن نفوذ کرد، تعدا د زیادی از دختران فرانسوی را به عنوان خبرنگار در آن مستقر ساخت و از این طریق راه را برای فعالیتهای استخباراتی در افغانستان و در صفوف مجاهدین برای خود باز نمود، داستانهای فعالیتهای ننگین این خبرنگاران فرانسوی و تلاشهای شان برای به دام انداختن مجاهدین و سقوط آنان در فساد اخلاقی و انحراف از اسلام و موازین دینی در روزنامه ها و رسانه های خبری فرانسه انعکاس یافت و کتابهای ضخیمی بر آن نوشته شد، امریکا ئیها و انگلیسها نیز در جستجوی افرادی بودند که هم در امور استخباراتی از آنان استفاده کنند و هم در مبارزه بعدی شان علیه بنیاد گرایی اسلامی، اینها نیز بسوی پنجشیر رخ کردند و کسانی را که بعداً به نام شورای نظار به صحنه آوردند، باب دندان خود یافتند و بر آن سرمایه گذاری کردند، همزمان با این؛ سپاه پاسداران ایران (ستخبارت نظامی ایران) در کنار بامیان و هزاره جات پایگاهی در پنجشیر ساخت، به آموزش افراد جمعیت پرداخت، کسانی که در این

پایگاه تربیه می شدنددریشی شبیه سپاه پاسداران ایران با دستمال ابلقی که نشانه خاص سپاه ایران است و از الفتح فلسطین به تقلید گرفته اند، به آنان داده می شد، از میان آنان عده ای برای آموزشهای پیشرفته و انتقال سلاح به ایران فرستاده می شدند، در مشهد و کرمان تحت تربیه گرفته می شدند و پس از مدتی با تجهیزات کافی به پنجشیر بر میگشتند، ایران در این دورا ن روابطی تنگی با اتحاد شوری برقرار نموده بودگروههای تحت حمایه ایران به دستور ایرانی ها در جنـ گ علیه نیروهای شوروی اشتراک نمی کردند، برعکس با روسها علیه مجاهدین همکاری داشتند، در مسیر راههای رفت و آمد مجاهدین شمال که از بامیان می گذشت بر کاروانهای مجاهدینحمله می کردند و راهها را می بستند . ایران در تمامی دوران جنگ با نیروههای اشغالگر شوروی با گروههایی همکاری مالی و نظامی داشت که علیه مجاهدین می جنگیدند، اگر بگوئیم که یک در صد سلاح ارسالی ایران در جگ علیه کمونستها و نیروهای اتحاد شورو ی به کار نرفته و نود و نه در صد آن در جنگهای داخلی و علیه مجاهدین به کار رفته مبالغه نکرده ایم. تهران به این اکتفاء نکرد، گروههای شیعه و شورای نظار را وادار ساخت تا با روسها و کمونستها، مخصوصاً جناح پرچم حزب خلق کنار بیایند، معاهده آتش بس میان شورای نظار و روسها نیز به وساطت ایران امضاء گردید، همانگونه که نهضت اسلامی تاجکستان به وساطت ایران با رحمانوف کنار آمد، سلاح را بر زمین گذاشت، راه سازش را در پیش گرفت و حیثیت و اعتبارش را از دست داد، ائتلاف جبل السراج نیز به دستور مسکو و وساطت ایران ساخته شد.

عده ای از افراد ساده لوح از در ک این معما عاجز اند که چرا تمامی دشمنان اسلام شورای نظار و گروههای فعل ائتلاف شمال را برای جنـ گ علیه مجاهدین انتخاب نموده و بر آن سرمایه گذاری دارند، انگیزه ها و عوامل انتخاب ا ئتلاف شمال از سوی دشمنان امت اسلامی چون امریکا، انگلیس، فرانسه، روسیه ، هند و اسرائیل برای آنا قابل فهم نیست، نمی دانند که این پدیده به زرنگی های دشمنان بر

می گردد یا به سفاهتهای ائتلاف شمال و یا به خودفروشی های افراد و گروههای شامل این ائتلاف !! برای عده ای از افغانهای سیاه دل، کور مغز و خودغرض؛ تا هنوز هم و با وجود مشاهده این حقایق تلخ که گروههای شامل ائتلاف شمال دیروز در خدمت روسها بودند و با ملت خود می جنگیدند و امروز در خدمت امریکا اند و تحت قومنده افسران امریکائی با افغانها می جنگند، شواهد کافی برای بریدن از صفوف ناپاک این‌گروهها و تجدید نظر در رابطه به آنان فراهم نشده؟ !! آیا برای کسی که ذره ای از ایمان در دل و ذره ای از عقل در سر دارد و رگ غیرت و شهامت اسلامی و افغانی اش نه خوابیده؛ این کفایت نمی کند که در موضع شان در ارتباط به گروههای دین فروش و وطنفروش تجدید نظر کنند، در حالیکه می بینند دیروز افسران کی جی بی در پنجشیر پایگاه داشتند و وسایل استراق سمع را در آن نصب کرده بودند و امروز امریکائیها در آن زندان خصوصی برای نگهداری زندانیان خطرناک سیاسی ساخته اند، در جریان جنگ علیه طالبان؛ افسران، امریکائی و ایرانی مراکز مشترکی برای سوق و ادارهٔ جنگ در پنجشیر، دره صوف و بلخاب ساخته بودند، دیروز و پس از معاهده همکاری و آتش بس با روسها در ۱۹۸۲به طیاره های جیت روسی کوردینات می دادند و امروز یکجا با رفقای پرچمی خود به طیاره های بم افگن امریکائی کوردینات می دهند، دیروز از روسها می خواستند که مراکز و پایگاههای مجاهدین را در اطراف پنجشیر چون کوهستان، نهرین، اندراب و تخار برای آنان بمبارد کنند و در جریان جنگ با طالبان از امریکائیها می خواستند که خطوط اول طالبان را در دهنه دره پنجشیر، خواجه بهاءالدین، تخار و شمال کابل بمبارد کنند و از بمبهای هر چه بزرگتر، قوی تر و کشنده تر استفاده کنند !! و امروز اینان می خواهند که مراکز رقبای شان را در شینډ، کنر، نورستان، ننگرهار، پکتیا و پکتیکا بمبارد کنند!!

عده ای از افغانها زمانی که شنیدند امریکائیها به کمک پولیس پاکستان؛ داکتر غیرت بهیر را در اسلام آباد دستگیر و به زندانی در پنجشیر انتقال دادند و پس از

سپری نمودن مدت طولانی در سیاهچالهای مخوف این زندان؛ به بگرام انتقال یافت؛ با حیرت پرسیدند که آیا برای امریکائیها زندانهای شان در پایگاههای بگرام، کندهاو خوست و ننگرهار کفایت نمی کرد که درپنجشیر نیز زندانی ساخته اند؟ ! آیا او را برای کشتن به شورای نظار سه پرده بودند یا تعذیب و نگهداری در زندان وحشتناکتر؟! عده ای نیز از شنیدن این حرف تکان خوردند و باور نمی کردند که چنین اتفاقی رخ داده است !! ولی اینها باید متوجه باشند که انسان وقتی مسیری را انتخاب کرد تا انتهای آن جلو می رود، اگر مسیر ایمان، شهامت و غیرت را انتخاب کرد تا قربانی جان و مال و هستی خود در آن پیش می رود و اگر مسیر ننگین ایمان فروشی، بي مروتی و دنائت را پسندید از افتیدن در پای دشمن و بوسیدن بوتهایش نیز دریغ نمی ورزد !! اینها از واژه های چون ایمان، شرف و عزت النفس نفرت دارند و آن را مانع رسیدن به اهداف پست شان می دانند.کسانی که با اشغالگران روسی و با کمونستهای وطنفروش و قاتل ملت خود سازش کردند؛ کنار آمدن شان با انگریز یهود و هنود خیلی برای شان آسانتر است، این را هر گز باعث تعجب نگیرید که این گروهها امروز در خدمت پنج دشمن بزرگ اسلام امریکا، انگلیس، فرانسه، هند و اسرائیل اند!! مایهٔ تعجب موضع کسانیست که ادعای ایمان دارند ولی از این گروههای ایمان فروش نه بریده اند!!

بسم الله الرحمن الرحيم

د ARY له خبريال ضياء الحق سره مرکه

ځواب: د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د جنګ ادامه څو وجوهات لري:

تاسو ته معلومه ده چې د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نيسي، د دې مقصد لپاره ئې له روس پلوه او امريکا پلوه ډلو نه يوه ائتلافي جبهه جوړه کړه، له دغې ائتلافي جبهې نه په استفادې سره ئې د جګړو يوه بله لړۍ پيل کړه، غوښتل ئې هغه ځواکونه وځپي چې د اسلامي حکومت جوړول غواړي، زمورږ ګاونډيو هم په دې سازش کې برخه واخيسته، ايران د مسکو په وينا او پاکستان د امريکا په وينا، د ايران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ايران پلوه ډلې په کې راغونډې کړی شوې، ايران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کې قدرت د سني مجاهدينو په لاس کې پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ايران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پيسې لېږلې چې سلهاوو مليونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کې هيڅ هېواد د ايران په څېر زمورږ په کورنيو چارو کې او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې او پانګونې نه دي کړې. مورږ له يوه ستر بين المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته جنګونه ټول له بهر نه پر مورږ تحميل شوي، لکه څنګه چې د امريکايانو د يرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسې د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمورږ په خلاف لاس يو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي

حکومت جوړ کړي.

د جګړو د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: لویه جرګه د افغانانو نه بلکې تل د انګرېزانو او امریکایانو غوښتنه وه، دوی غوښتل چې د لویې جرګې له لارې هغه مخکنی شاهي رژیم بیا پر افغانانو تحمیل کړي چې انګرېزانو د هند په نیمې وچې د تسلط په وخت کې پر افغانستان مسلط کړ، اوس ئې لومړی افغانستان اشغال کړ، بیا ئې په بن کې د ۶+۲ملکونو په خوښه د کرزي حکومت جوړ کړ او وزارتونو ئې په همدغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل، او بیا ئې دې حکومت ته د مشروعیت ورکولو لپاره د خپلو بې ۵۲ او ایف ۱۶ جازونو تر وزر لاندې داسې لویه جرګه ورته جوړه کړه چې غړي ئې دوی غوره کړي وو او همغه حکومت ته ئې رایه ورکړه چې دوی په بن کې جوړ کړی وو.

مورِ جنګ غوښتونکي نه یو، جنګ پر مورِ تحمیل شوی، آزادۍ ته د رسېدو لپاره بله لار نه لرو، که دا اوس بهرني ځواکونه ووځي، د ګاونډیو له لارې د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخلت بند شي او په پردیو پورې تړلو ډلو ته د وسلو لېږلو لړۍ بنده شي، مورِ د دې تضمین کوو چې ډېر ژر به په افغانستان کې امن او ثبات راځي. خو که همدا روان حالت وي نو تاسو ما ته ووایئ چې کوم منصف او آزاد انسان به له افغانانو وغواړي چې د اشغالګرانو په ضد ونه جنګېږي، د پردیو واکمني ومني او اسارت ته تسلیم شي؟ که افغانانو دا حالت منلی ولې د روسانو په ضد جنګېدل او ولې ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکول.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چې د امریکایانو په ضد جنګ کې افغانان یوازي دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کې داسې حکومت نشته چې د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستې جرأت وکړي، مورِ الله

تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسي طریقه مو غوره کړې چې په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې دوام ورکړی شو. څوک چې وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وایي، که له مورږ سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو او د ټولو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو، د اوسني مقاومت له پیل نه مو دا هڅه کړې چې افغان مجاهدین په یوه ډاډمن اتحاد کي راغونډ شي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي، متأسفانه تراوسه د داسي جبهې په جوړولو نه یو موفق شوي، خو سعی او کوشش مو روان دئ، تاسو ته معلومه ده چې پر عراق باندي د امریکا له برید نه وروسته د القاعدې نړدې ټول مجاهدین له افغانستان نه وتلي او عراق ته تللي، دوی اوس افغانستان ته د یوه مرکز او پنا ځي په توګه ضرورت نه لري، خو له طالبانو سره په مختلفو پړاوونو کي مذاکرات شوي، له ملامحمد عمر سره زما لیدنه او کتنه نه ده شوې.

ځواب: زما د معلوماتو له مخي اسامه، ایمن الظواهري، ملامحمد عمر، او د طالبانو ډېر مشرا ژوندي دي.

ځواب: د دې پوښتني ځواب باید له جورج بش نه وغواړئ، هغه باید ووایي چې تر کله به د مظلومو افغانانو وژلو ته ادامه ورکوي، تر کله به د افغانانو په کلیو او کورونو بمونه وروي، تر کله به د افغانستان پر اشغال ټینګار کوي، مورږ خو له مقاومت نه پرته بله چاره نه لرو، زمورږ مقاومت به تر هغه ادامه کوي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقف شي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چې د خپلي خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي.

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لارې د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعیتونه په کي مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړیتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه غواړي د کشالې په حلولو کې مؤثره ونډه ولري نو دا جرأت دي وکړي چې ووایي: بهرني فوځونه دي له

افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، خو د دې جرګې ترکیب ته په پام سره ویلی شو چې ښایي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې بحران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا جرګه یوه ګډ دولتي کمیسیون ته ورته جرګه ده، د دوو جمهورو رئیسانو جرګه ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباري وکړې، دا دئ اوریځ چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد په خوښه او د جورج بش په امر جوړه شوې او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلې او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې

مسکو او واشنګټن پدې سلا شول چې شوروي فوځونه له افغانستانه ووځي، د نجیب حکومت پاتې شي او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کړي، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېناوو، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسي حال کي چې پاکستان د کشالې طرف نه وو، او دا حق ئې نه درلود چې د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کي هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسي وښوده چې دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پایلې ولیدې، خو دا دئ پاکستان بیا همغه ناکامه تجربه بیا تکراروي!!

ځواب: د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکي خو اوس د امریکا ملګرتیا کوي، هم د خپل هېواد او ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امریکا ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل شوی، او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کي د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ، او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیک معلوم نه دئ. تاسو ته معلومه ده چې زه هغه وخت له ایرانه ووتلم او خپل هېواد ته راستون شوم چې تهران غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له تهرانه ووتلم او شپږ ورځې وروسته د افغانستان یوې مصئوني او غرنۍ سیمې ته ورسېدم، څه وخت وروسته د امریکایانو د بې پیلوټه طیارې له لوري پر ما راکتې

برید وشو، چې الحمدلله څه تلفات ئې نه درلودل، له هغې نېټې وروسته زه د اوسېدو ثابت ځای نه لرم، نه چترال ته کوز شوی یم او نه پاړه چنار ته، زما د نیولو لپاره په لغمان، کنر، میدان وردګ او پکتیا کې ګڼ شمېر عملیات ترسره شوي.

ځواب: زه د لال مسجد په پېښې سخت خواشینی شوی یم، هلته ستر ظلم وشو، د ډېرو بې ګناه انسانانو وینې توی شوې، شهیدانو ته ئې دعا کوم، زه باور لرم چې په پاکستان کې پر مدرسو او جوماتونو ټول بریدونه یا مخامخ د امریکایانو لخوا ترسره شوي او یا د امریکا په وینا، تر څو چې امریکایان په دې سیمې کې نظامي حضور لري د داسې ډېرو نورو فاجعو شاهد به وو، په ډېرو نور مدرسو به بمونه وورېږي او د ډېرو نورو بې ګناه انسانانو وینې به توی شي. په دې ارتباط د طالبانو او القاعدې د ویناوو په اړه څه ویل نه غواړم. که هغوی له امریکایانو نه د دې غچ اخیستل غواړي زه ورته د توفیق دعا کوم.

ځواب: موږ هغه فدایي عملیات تائیدوو چې د مظلوم لخوا د ظالم او غاصب په ضد ترسره کېږي، داسې عملیات نه یوازې جایز ګڼو بلکې د شهیدانو درجه ئې تر هغو شهیدانو هم لوړه ګڼو چې د دښمن په ضد په داسې مخامخ جګړې کې په شهادت ورسېږي چې د دښمن شمېر د دوی په پرتله لس برابره زیات وي. خو موږ خپلو مجاهدینو ته توصیه کوو چې داسې عملیات باید د سترو سترو او مهمو اهدافو لپاره ترسره شي، په هغه وخت او هغه ځای کې ترسره شي چې د فتنو او جګړو اصلي عاملین او د دښمن مهم او مؤثر شخصیتونه له منځه یووړل شي، زه باور لرم چې سل فدایان کولی شي د یوه هېواد مسیر بدل کړي، په دې شرط چې د دوی عملیات په دقیقه توګه تنظیم شي. موږ قطعاً د دې مخالف یو چې داسې سرتېرې د وړو وړو اهدافو لپاره قرباني شي.

دا هم باید ووایم چې د نړۍ مظلوم مسلمانان له دې دردناک حالت نه وتلو لپاره مجبور شوي چې د فدایي عملیاتو لار غوره کړي، فدایي عملیات د غربي استعمار د بې رحمانه او وحشیانه ظلمونو په وړاندې یو طبیعي عکس العمل دئ، د

نړۍ مظلوم مسلمانان چې دا درې پېړۍ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، د دوی هر څه ئې لوټ کړي، ظالم، او بې رحمه پاچایان، جنرالان او دیکتاتوران ئې پرې مسلط کړي، په فلسطین، عراق، افغانستان، کشمیر، چیچین کې مسلمانان وژني، د اسلامي ملکونو د شتمنیو په تالان بوخت دي، د دوی ظلم هغه ځای ته رسېدلی چې د مظلوم اسلامي امت په زرګونو شازلمیان ئې سرتېرو او فدایي عملیاتو ته چمتو کړي، تر څو چې د ظلم دا لړۍ روانه وي دا فدایي عملیات به هم روان وي او ورځ په ورځ به تشدید کېږي. تاسو به په نړۍ راتلونکې کې وګورئ چې دا لړۍ د اسلامي انقلاب لپاره لار آواره کړي، ځکه مسلمانان ګوري چې د دوی ستونزې نه په کودتاګانو حل شوې، نه په انتخاباتو او نه له نورو لارو او د څېرو په بدلېدو رابدلېدو سره، ناچار به د اسلامي انقلاب او ولسي پاڅون لار غوره کوي، زه نه یوازي په دې باور لرم چې مسلمانان به دا لار غوره کوي بلکې په دې باور یم چې که اسلامي امت او زړه سوانده مشران او سیاسي احزاب ئې له دې دردناک حالت نه نجات غواړي نو په نورو ناکامو لارو د خپل وخت او امکاناتو د ضایع کولو په ځای دي د اسلامي انقلاب له لاري خپلواک، آزاد او سرلوړي ژوند ته د رسېدو لپاره ملا وتړي، زه باور لرم چې داسي کار په ډېرو ملکونو کې ممکن دئ، په اسلامي امت کې د هغو شازلمیانو شمېر زرګونو ته رسېږي چې د اسلام او د اسلامي امت د عزت او سرلوړۍ لپاره د خپل سر او وینو قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: یرغمل نیونه د یرغمل نیوني په مقابل کې بالمثله عمل او د عدالت مطابق کار دئ، امریکایان افغانان او د افغاني مجاهدینو خپلوان او دوستان نیسي، ګوانتانامو ته ئې انتقالوي او په افغانستان کې ئې په هغو محبسونو کې ساتي چې په خپلو نظامي اډو کې ئې جوړ کړي، او تاسو ته معلومه ده چې په دې زندانونو کې ذلیلو او بې رحمو امریکایانو له مظلومو بندیانو سره څومره وحشیانه سلوک کړی، آیا افغانان حق نه لري د امریکایانو هغه ملګري ونیسي چې د نظامي او جاسوسي مأموریتونو لپاره راځي، اخلاقي فساد خوروي او له اسلام نه د افغانانو د بې لاري

کولو او محرف مسیحیت ته د دوی د اړولو هڅه کوي؟ که د دغو جاسوسانو په ضد هر څه کېږي مسئولیت ئې په بشپړه توګه د امریکایانو په غاړه دئ، دوی له جنوبي کوریا او نورو هېوادونو نه د مسیحیت خورولو او مسحیت ته د افغانانو د اړولو په غرض ټیمونه رالېږي، د جنوبي کوریا د یوې کلیسا کشیش اعتراف وکړ چې تر اوسه ئې دوه سوه ټیمونه د دې غرض لپاره افغانستان ته لېږلي، تاسو ما ته ووایئ که افغانان د دې په مقابل عکس العمل ښیي مسئولیت به ئې د چا په غاړه وي؟ افغانان هر څه منلی شي خو پر خپل دین باندي تېری نشي زغملی، له خپل دین نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: پاکستاني چارواکو ته مي پیغام دا دئ چې د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلئ، لږ تر لږه د افغانستان او افغانانو په ضد د دوی مرسته مه کوئ، له هغې جګړې ووځئ چې امریکایانو د اسلام او مسلمانانو په ضد پیل کړې، د دوی ملګرتیا تاسو ته ډېر بد عواقب له ځان سره لري، امریکایان د پاکستان په ضد همغه ناولي عزایم لري چې د عراق، فلسطین، افغانستان او بل هر اسلامي ملک په ضد ئې لري، یو د دوستۍ تر پردې لاندي ځپي او بل په مخامخ نظامي یرغل سره، که د واشنګټن چارواکي اټمي عراق، ایران او لیبیا نشي زغملی نو اټمي پاکستان هم نشي زغملی، آیا پر پاکستان، حتی مکې او مدینې باندي د برید ګواښونه کافي نه دي چې ستاسو د عقل او غیرت رګ وخوځېږي؟! دا د دوی د زړه خبرې دي چې کله کله ئې له خولې راوځي او د اسلام او مسلمانانو په ضد د دوی پټه او زړه کینه څرګندوي.

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید یوه لویه او تاریخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیک په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی.

د کابل د امریکائي حکومت چارواکو ته وایم: هغه ورځې په پام کي ولرئ چې

امریکایان به د روسانو په څېر له افغانستانه وځي او تاسو به داسي یوازي پرېږدي لکه روسانو چي کمونستان پرېښودل، او بیا ئې حتی په روسیه کي هم پنا ځی نه درلود، امریکایان دوستان او ملګري نه غواړي غلامان غواړي، د دوی ترغلامۍ خو د ګوانتانامو په زندان کي ژوند ډېر غوره دئ.

د اسلامي ملکونو مشرانو ته دا پیغام لرم چې امریکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسین سره ئې وکړل، ډېره عجیبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امریکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسې حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وایي چې مونږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختیځ کې هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راولو!! متأسفانه چې زمونږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!! عجیبه ده چې دوی بیا هم له امریکا نه د وسلو اخیستلو تکل کوي، دوی په دې نه پوهېږي چې دا وسلې د دوی هیڅ درد نشي دوا کولی، لکه چې د عراق وسایل د بغداد چارواکو ته ګټه ونه رسوله، فوځ ئې متلاشي شو او وسلې ئې د دښمن په لاس کي پرېوتې، د عراق ټول فوځ دومره مقاومت ونه شو کړی او دومره تلفات ئې دښمن ته وانه ړول لکه د فلوجې د وړې سیمې ولسي مجاهدینو چې په مېړانه تر ننه مقاومت وکړ او دښمن ته ئې درانه تلفات واړول، تجربو وښوده چې د اسلامي ملکونو فوځونه د غربي استعمار د سلطې له دور نه پاتې شوي فوځونه دي، یوازي د خپل ولس د ځپلو همت او جرأت لري، نه د بهرني تېري د دفعه کولو جرأت او همت.

عرب مشران باید په دې پوه شي چې امریکا په منځني ختیځ کي دا حالت د همدې لپاره راوستی چې عربي هېوادونه له امریکا نه وسلو اخیستلو ته اړه کړي، تاسو ولیدل چې له یوې خوا د دفاع او خارجې چارو وزیران (کوندالیزارایس او رابرټ ګیټز) په اوو عربي هېوادو د ۶۳ ملیارده ډالرو په بیه د وسلو خرڅولو خبره کوي او له بلې خوا ډیک چیني د همدې اعلان په استناد او پدوی پسې وایي چې دا

دئ د عراق په اړه د سپيني مانۍ سياستونه خپل نتايج ورکوي!! د دې خبري معنی دا ده چې د وسلو د خرڅلاو دا معامله د عراق په اړه د دوی د سياست نتيجه ده! د دغو هېوادو خلک بايد پوه شي چې دا وسايل نه د ايران په ضد دوی ته ورکول کېږي او نه د اسرائيل په ضد، له ايران نه دوی په خپل لاس ببو جوړ کړ، د دې لپاره چې عربان پرې ووېروي، د همدې لپاره ئې د بغداد حکومت شيعه وو ته وسپارو، د همدې لپاره ئې د تهران په ګټه او د يوې معاملې په توګه د مجاهدين خلق هغه ډله متلاشي کړه چې د ايران د موجوده رژيم مخالف او مراکز ئې په عراق کي وو، دا همغه ډله وه چې د ايران انقلاب د دوی په لاس بري ته ورسېدو او تهران ته ستر ګوابنس ګنډل کېده، دا هېوادونه څنګه ګمان کوي چې امريکا د ايران په ضد د دوی تقويه کول غواړي؟ امريکا خو بغداد او کابل د ايران لپاره فتحه کړل او هغه څه ئې د ايران په ګټه وکړل چې ايران ئې له کولو عاجز وو. دا اوس له يوې خوا په عربي هېوادو تر دې نامه لاندي وسلې پلوري چې ايران دوی ته ګوابنس دئ، خو له بلي خوا په بغداد کي له ايرانيانو سره په مذاکراتو بوخت دي، ډېر ساده انسان به د دغو منافقانه سياستونو په موخو نه پوهېږي، له تهران سره د کابل او بغداد له نيولو نه مخکي دا خبرې په پټه پيل شوې وې، اوس ئې هغه بربنډي کړې. اسلامي ملکونه بايد دې ته متوجه وي چې دا مذاکرات د نويو سازشونو غمازي کوي، غرب غواړي په رواني صليبي جګړې کي له ايران نه همغه کار واخلي چې په مخکنيو صليبي جګړو کي ئې تري اخيستی.

د دغو عربي هېوادو مشرانو ته وايو دا پيسې د وسلو اخيستلو په نامه د هغه چا په جيب کي مه غورځوئ چې ستاسو دښمنان پالي، په خپل ولس او د خپل هېواد په ترقي ئې ولګوئ، له عراقي، فلسطيني او افغاني مجاهدينو سره مرسته وکړئ، هغوی کولی شي په لږو امکاناتو سره هم امريکايان له دې سيمې وتلو ته اړه کړي او هم اسرائيل او د اسلام نور دښمنان په خپل ځای کښېنوي.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

له طاهرخان سره مرکه

ځواب: دا خبره په بشپړه توګه بې بنسټه او جعلي ده او د استخباراتي کړيو لخوا خوره شوې، مورږ نه د اشغالګرو ځواکونو په ضد اوربند کړی او نه له مقاومته د لاس اخيستو اراده لرو، حتی که دا د يوې شېبې لپاره هم وي. لکه چې د شورويانو په ضد مو د جهاد توقف، د اشغالګرانو په شته والي رضايت او د اشغال په دوران کي له دښمن سره مصالحه او اوربند حرام او ناروا ګڼلو؛ اوس مو هم دريځ همغه پخوانی دريځ دی، او دا هغه څه دي چې اسلام مورږ ته راښودلي. مورږ په هغه ورځ د امريکايانو په ضد جهاد اعلان کړ چې دوی زمورږ پر هېواد تېری وکړ، له دغې ورځې نه تر نن پورې مو تل په دې خبرې ټينګار کړی چې د ټولو نيواکګرانو تر ايستلو او د بشپړې خپلواکۍ ترلاسه کولو پورې به مقاومت ته دوام ورکوو، د اشغالګرانو تر وزر لاندې حکومت کي د برخي اخيستو غلطي نه کوو، زمورږ په ضد دا تبليغات همغسې بې بنسټه دي لکه تردې د مخه چې کله ويل شوي: حزب اسلامي له القاعدې او طالبانو سره يو ځای شوی او کله دا چې د حزب ډېر غړي د کابل په حکومت کي شامل شوي او ګواکي دوی د حزب په لارښوونې دا کار کړی!!

ځواب: د افغانستان روان بحران په هغه صورت کي حل کېدی شي چې ټول بهرنۍ ځواکونه زمورږ له هېواده ووځي، زمورږ له نظره بين الافغاني مذاکرات په هغه صورت کي ګټه لري چې د بحث اصلي موضوع ئې د بهرنيو ځواکونو وتل وي او له مقابل لوري سره دا واک او اختيار وي چې د بين الافغاني مذاکراتو له لاري د بحران معقول او عملي حل ولټوي او امريکايان دا ومني چې د افغانانو توافق ته به په درنه

سترګه ګوري او د دوی له توافق سره سم به خپل فوځونه باسي. موږ په هغو مذاکراتو کي برخه نه اخلو چي د اجندا اساسي موضوع ئې د بهرنیو فوځونو وتل نه وي ، موږ د دې لپاره وسلې ته لاس اوږد کړی چي آزادۍ ته د رسېدو بله لار نه ګورو، موږ هم د نورو په څېر د جګړې فوري او دائمي خاتمه او د ډاډمني صلحي تأمین غواړو، خو دا سپېڅلي اهداف هغه مهال ترلاسه کېدی شي او جګړه په هغه صورت کي پای ته رسېدی شي چي: ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زموږ له هېواده ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقفې شي، که دا د مسکو او واشنګټن له لوري وي او که زموږ د کینه کښو ګاونډیو له لوري، قدرت د منلو وړ یوه موقت حکومت ته انتقال شي، بیا د یوې واقعي ممثلي شورى له لوري د هېواد لپاره نوی اساسي قانون تصویب شي او د همدې اساسي قانون په رڼا کي داسي آزاد او عادلانه انتخابات ترسره شي چي د اسلام له غوښتنو سره برابر وي. په داسي یوې معقولي طرحي د بحث لپاره خبروآترو ته چمتو یو.

ځواب: له طالبانو او ټولو هغو ډلو او شخصیتونو سره چي د هېواد خپلواکي غواړي، په مختلفو پړاوونو او په بېلو بېلو کچو خبري شوې دي، دا لږی اوس هم روانه ده، موږ غواړو ټول آزادي غوښتونکي او اسلام پال ځواکونه په یوه صف کي راغونډ کړو، داسي چي د مقاومت د څرنګوالي او د هېواد د راتلونکې په اړه ئې دریځ یو وي، که څه هم تر اوسه په دې نه یو بریالي شوي خو مطمئن یو چي دا کار به حتماً کېږي.

ځواب: دا هسي تبلیغات دي، له حزب نه د ګوتو په شمېر کسانو نه پرته هیڅوک نه دي وتلي، څوک چي له حزب نه د وتلو خبره وکړي تش لاس به له حزبه وځي او هیڅوک ترې ګټه نه شي اخیستی، افغانان په خپلو ژمنو او تعهداتو کي ډېر ټینګ دي، یو ځل چي له چا سره تعهد وکړي بیا تر مرګه په خپل تعهد ټینګ پاتې کېږي. حزب همغه پخوانی حزب دی، تر مخکي نه ډېر مضبوط او پیاوړی، قوت ئې زیات شوی دئ کم شوی نه دی. دا حقیقت به هغه وخت نورو ته

هم معلوم شي چې حزب د څرګند فعالیت پرېکړه وکړي او یا د هېواد له آزادۍ وروسته انتخابات ترسره شي. تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي یو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو او ټولو قومونو کې ژورې ریښې لري، په افغانستان کې اسلامي تحریک او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کې تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پورې مربوط ول، نوري اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مونږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

ځواب: هو؛ زه ډاډه یم چې إن شاء الله اشغالګر ځواکونه به هرو مرو له افغانستانه وتلو ته اړ کېږي، د مقاومت وضعیت او د اشغالګرانو تلفات ښیي چې دا یو حقیقت دئ، مونږ د مقاومت لپاره داسي طریقه غوره کړې چې له بهرنیو مرستو پرته وکولی شو دوام ورکړو، اوس زمونږ لپاره مهمه او اساسي خبره دا ده چې د اشغالګرو ځواکونو تلفات ورځ په ورځ زیات شي، د مقاومت لمن ټولو سیمو ته خوره شي، هدف مو دا نه دئ چې سیمې آزادې کړو، او له دښمن سره د مخامخ او جبهه یي جګړو لار غوره کړو، تاسو پوهېږئ چې داسي جګړې زیاتو امکاناتو ته ضرورت لري چې مونږ ئې اوس په واک کې نه لرو، خو د چریکي جنګونو لپاره إن شاء الله دومره څه لرو چې تر اوږدې مودې دوام ورکړو، دا دئ ګورئ چې اوس په شمال کې له بدخشان نه تر بادغیس پورې، او بلې خوا ته له نورستان نه تر هرات پورې د مقاومت لمن خوره شوې، که تاسو د مقاومت د نن ورځې وضعیت له مخکنیو کلونو سره مقایسه کړئ درته جوته کېږي چې راتلونکې به څنګه وي، امریکایان ونه

توانېدل خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې د مقاومت د پراخېدو او مضبوطېدو مخنيوی وکړی شو، نه ئې په کابل کي يو مضبوط حکومت جوړ کړی شو، نه ئې امنيت راوستی شو، او نه ئې د افغانستان له لاري د مرکزي آسيا په زېرمو د تسلط خوب ړښتونی شو، نن د امريکايانو وضعيت په افغانستان کي تر بل هر وخت زيات خراب دی، د دوی په ضد د افغانانو کرکه او نفرت لا زيات شوی، تاسو ما ته ووايئ چې دې واقعيتونو ته په پم سره به ولې دا باور نه کوو چې امريکايان به خامخا له افغانستان نه وځي او مقاومت به بري ته رسي؟!

ځواب: تاسو ما ته ووايئ: آيا د پاکستان اوسنی حکومت د امريکا مخالفينو ته پناه ورکوي؟ دا حکومت خو په پاکستان کي هم د امريکا مخالفين نه زغمي، په هغو ځايونو بريدونه کوي او بمونه پرې وروي چې امريکا ئې ترې غواړي، نو د امريکا افغاني مخالفينو ته به څنګه پناه ورکوي؟! تاسو ما ته ووايئ: د امريکا مخالفين په پاکستان کي ډېر خوندي دي که په افغانستان کي؟ په افغانستان کي ډېر نيول شوي که په پاکستان کي؟ آيا ګوانتانامو په هغو بنديانو ډک نه دی چې په پاکستان کي نيول شوي او لاس پښې ترلي امريکايانو ته سپارل شوي؟ مګر تاسو خبر نه يئ چې په پاکستان کي حتی زما هغه خپلوان او دوستان هم ونيول شول چې پاسپورت او وېزه ئې درلوده؟ زه او زما په څېر نور افغانان به څنګه له پاکستان نه دا طمعه لرو چې پناه راکړي؟! زه په صداقت سره تاسو ته وايم چې له پاکستاني چارواکو سره هيڅ رابطه نه لرو، نه په ټيټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکي خو اوس د امريکا ملګرتيا کوي، هم د خپل هېواد او ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امريکا ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سياست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امريکا تر اغېز لاندي ټاکل شوی، او د امريکا ګټو ته پر هر څه ترجيح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کي د امريکا په وينا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وينا او د ايران په وساطت جوړ

شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ، او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیک معلوم نه دئ. تاسو ته معلومه ده چې زه هغه وخت له ایرانه ووتلم او خپل هېواد ته راستون شوم چې تهران غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له تهرانه ووتلم او شپږ ورځې وروسته د افغانستان یوې مصئوني او غرنۍ سیمې ته ورسېدم، څه وخت وروسته د امریکایانو د بې پیلوټه طیارې له لوري پر ما راکټي وریدل وشو، چې الحمدلله څه تلفات ئې نه درلودل، له هغې نېټې وروسته زه د اوسېدو ثابت ځای نه لرم، نه چترال ته کوز شوی یم او نه پاړه چنار ته، زما د نیولو لپاره په لغمان، کنر، میدان وردګ او پکتیا کې ګڼ شمېر عملیات ترسره شوي.

ځواب: هو؛ دوی دا غواړي چې تر اوږدې مودې په افغانستان کې پاتې شي، په دې سیمې کې ډېر استعماري اهداف لري، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره د افغانستان دوامداره اشغال ورته زیات اهمیت لري، له دې لارې د مرکزي آسیا په زېرمو تسلط او د چین محاصره هم د دوی اهداف دي، خو تر ټولو لوی هدف ئې دا دئ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت تأسیس د خپلو استعماري ګټو او پر اسلامي ملکونو خپل تسلط ته لوی ګواښ ګڼي، په افغانستان کې د اسلامي تحریک ځپل او د نورو هېوادو اسلام پالو ځواکونو ته دا پیغام لېږل چې د اسلامي حکومت د جوړولو تکل دي نه کوي که نه نو د افغانانو له برخلیک سره به مخامخ شي، د دوی اساسي هدف دئ. د همدې لپاره ئې زمونږ پر هېواد برید وکړ، خو زه باور لرم چې امریکایان به نه یوازې خپلو ناولو موخو ته ونه رسېږي بلکې إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته شي.

ځواب: له القاعدې سره هیڅ ډول تنظیمي تعلقات یا د ګډ کار کومه معاهده او موافقه نه لرو، د القاعدې د مشرانو په ژغورنې کې زمونږ د مجاهدینو تعاون د

اسلامي وروروليو په بنياد شوې.

ځواب: زما د معلوماتو له مخي اسامه بن لادن ژوندی دئ.

ځواب: مورږ په هغو مذاکراتو که برخه نه اخلو چې د اجندا اصلي موضوع ئې د بهرنيو ځواکونو بلاقيد و شرط او بشپړ وتل نه وي، د خبرو آترو لپاره زمورږ اصلي شرط همدا دئ، مورږ په دې باور يو چې د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چې اشغالګران بلاقيد وشرط وتل ومني، قدرت يوه موقت حکومت ته انتقال شي، له خپلواکۍ وروسته عام او عادلانه انتخابات ترسره شي. تر څو چې په افغانستان کې قدرت د يوه داسي ځواکمن، مضبوط او منظم سياسي حزب په لاس کې پرې نه وځي چې په ملت کې ژوري جړې لري، له زيات بشري قوت نه برخمن او د ملت په مختلفو پرګنو کې پراخ نفوذ ولري، نه د افغانستان بحران حل کېدی شي او نه يو قوي مرکزي حکومت جوړېدی شي. زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره ويلی شم چې حزب اسلامي همداسي يو حزب دئ.

ځواب: فدايي عمليات د غربي استعمار د بې رحمانه او وحشيانه ظلمونو په وړاندي يو طبيعي عکس العمل دئ، د نړۍ مظلوم مسلمانان چې دا درې پېړۍ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، د دوی هر څه ئې لوټ کړي، ظالم، او بې رحمه پاچايان، جنرالان او ديکتاتوران ئې پرې مسلط کړي، په فلسطين، عراق، افغانستان، کشمير، چيچين کې مسلمانان وژني، د اسلامي ملکونو د شتمنيو په تالان لګيا دي، د دوی ظلم هغه ځای ته رسېدلی چې د مظلوم اسلامي امت په زرګونو شازلميان ئې سرتېرو او فدايي عملياتو ته چمتو کړي، تر څو چې د ظلم دا لړۍ روانه وي دا فدايي عمليات به هم روان وي او ورځ په ورځ به تشديد کېږي. د نړۍ مظلوم مسلمانان له دې دردناک حالت نه وتلو لپاره دې مجبور شوي چې د فدايي عملياتو لار غوره کړي، تاسو به په نږدې راتلونکې کې وګورئ چې دا لړۍ د اسلامي انقلاب لپاره لار آواره کړي، ځکه مسلمانان ګوري چې د دوی ستونزي نه په کودتاګانو حل شوې، نه په انتخاباتو او نه له نورو لارو او د څېرو په بدلېدو رابدلېدو

سره، ناچار به د اسلامي انقلاب او ولسي پاڅون لار غوره کوي، زه نه يوازي په دې باور لرم چې اسلامي امت به دا لار غوره کوي بلکي په دې باور يم چې که اسلامي امت او زړه سوانده مشران او سياسي احزاب ئې له دې دردناک حالت نه د امت ژغورل غواړي نو په نورو ناکامو لارو د خپل وخت او امکاناتو د ضايع کولو په ځای دي د اسلامي انقلاب له لاري خپلواک، آزاد او سرلوړي ژوند ته د رسېدو لپاره ملا وتړي، زه باور لرم چې داسي کار په ډېرو ملکونو کي ممکن دئ، په اسلامي امت کي د هغو شازلميانو شمېر زرګونو ته رسېږي چې د اسلام او د اسلامي امت د عزت او سرلوړۍ لپاره د خپل سر او وينو قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: افغانستان اوس د پرديو په اسارت کي دئ، کابل د يوه اسير هېواد داسي پلازمېنه دئ چې پردي او د هغوی لاس پوڅي پرې حکومت کوي. دا حالت مسکو، واشنګټن او د دوی محلي ملګرو پر افغانستان تپلی، تاسو ته معلومه ده چې د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کي د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نيسي، د دې مقصد لپاره ئې له روس پلوه او امريکا پلوه ډلو نه يوه ائتلافي جبهه جوړه کړه، له دغي ائتلافي جبهې نه په استفادې سره ئې د جګړو يوه بله لړۍ پيل کړه او د هغو ځواکونو د ځپلو لپاره ئې ملا وتړله چې د اسلامي حکومت جوړول غواړي، زمور ګاونډيو هم په دې سازش کي برخه واخيسته، ايران د مسکو په وينا او پاکستان د امريکا په وينا، د ايران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ايران پلوه ډلي په کي راغونډي کړی شوې، ايران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کي قدرت د سني مجاهدينو په لاس کي پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ايران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پيسې لېږلې چې سلهاوو مليونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کي هيڅ هېواد د ايران په څېر زمور په کورنيو چارو کي او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې او پانګوني نه دي کړې. مور له يوه ستر بين المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې

نه مخکي او وروسته جنګونه ټول له بهر نه پر موږ تحميل شوي، لکه څنګه چې د امريکايانو د يرغل په دوران کي مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسي د روسي فوځونو د وتلو په وخت کي دغو هېوادونو زموږ په خلاف لاس يو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلي خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي. د جګړو د دوام يوه بله وجه دا ده چې ايران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ايران د جګړي دوام غواړي او پاکستان د امريکا د خوښي حکومت، يو خپلي ملي ګټې په دې کي لټوي چې په افغانستان کي جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کي چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: دا پوښتنه له جورج بش نه وکړئ چې تر کله به د مظلومو افغانانو وژلو ته ادامه ورکوي، تر کله به د افغانانو په کليو او کورونو بمونه وروي، تر کله به د افغانستان پر اشغال ټينګار کوي، موږ خو له مقاومت نه پرته بله چاره نه لرو، آزادۍ او خپلواکۍ ته د رسېدو نوري ټولي لارې د افغانانو پر مخ تړل شوې دي، زموږ مقاومت به تر هغه ادامه کوي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقف شي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چې د خپلي خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي.

ځواب: د کابل او اسلام آباد په خوښه د جوړېدونکې امن جرګې په اړه بايد ووايم چې د خبرو آترو او جرګو له لارې د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعيتونه په کي مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړيتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه غواړي د کشالې په حلولو کې مؤثره ونډه ولري نو دا جرأت دي وکړي چې ووايي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلي خوښي نظام او مشران غوره کړي، خو د دې جرګې ترکيب ته په پام سره ويلی شو چې ښايي د داسې پرېکړي جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودېزه افغاني جرګه نه ده چې بحران حل کړی شي، په دې کي نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د

اعتماد وړ کسان، دا جرګه یوه ګډ دولتي کمیسیون ته ورته جرګه ده، د دوو جمهورو رئیسانو جرګه ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباری وکړې، دا دئ اورئ چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد په خوښه او د جورج بش په امر جوړه شوې او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

له سهيل قلندر سره مرکه

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لاري د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعيتونه په کې مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړيتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه د دې جرأت وکړي چې ووايي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، نو مونږ ځې ملاتړ کوو، خو د دې جرګې ترکيب ته په پام سره ويلی شو چې ښايي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې حران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا د جنرال پرويز مشرف او حامد کرزي جرګه ده، د يوه ګډ دولتي کميشن په څېر ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هيڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزيرستان کې دې جرګې څه نتيجه ورنه کړه، نه امريکايانو اهميت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امريکايانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ځې پر جوماتونو او مدرسو بمبارۍ وکړې، دا دئ اورئ چې د شمالي وزيرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدين به څنګه هغه جرګه مني چې د کابل او اسلام آباد د خوښې څېرې په کې غړيتوب لري او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ځې د مجاهدينو مخالفت کړی، د روسانو د تېري په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امريکايانو نوکري کوي. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ځې د پښتنو

پر سر له دښمنانو سره سودا کړي.

په داسي حال کي چي اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چي دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چي د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چي ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چي مسکو او واشنګټن د شوروي فوځونو د وتلو او د نجیب د حکومت په پاتې کېدو او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کولو توافق وکړ، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېنولو، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسي حال کي چي پاکستان د کشالې طرف نه وو نه ئې او دا حق ئې نه درلود چي د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کي هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسي وښوده چي دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پایلې ولیدې، نه پوهېږو چي پاکستان بیا ولې همغه ناکامه تجربه تکراروي!!

ځواب: امریکا په افغانستان باندې د برید پر مهال له شمالي ائتلاف نه د ځمکنی فوځ په توګه استفاده وکړه، دا کار د مسکو، واشنګټن او تهران تر منځ د یوې پټې معاهدې له مخې وشو، د کابل له نیولو وروسته د بن غونډه جوړه شوه، دا غونډه په اصل کي د ۲+۶ ملکونو تر منځ غونډه وه، په دغو ملکونو پورې تړلې افغاني ډلې ورته راوبللی شوې، د کابل لپاره ئې د خپلې خوښې حکومت جوړ کړ، وزارتونو ئې په دغو ډلو ووېشل، هر هېواد ته په جنګ کي د دوی د برخې متناسب

وزارتونه ورکړی شو، جمهوري رياست امريکا پلو ته، او تر رياست وروسته مهم پستونه، لکه د جمهور رئيس معاونين، د دفاع، خارجه، او داخله چارو وزارتونه روس او ايران پلو ډلو ته ورکړی شوو، امريکا داسي حزب نه درلود چي يو مضبوط حکومت ترې جوړ کړي، ورو ورو ئې هڅه وکړه چي د کرزي پر محور يوه ډله جوړه کړي او د دولت مهم پستونه هم دوی ته ورکړي، خو دوی يوازي په هغو خلکو اعتماد کوي چي په غرب کي ستر شوي وي، له فکري او اخلاقي پلوه د دوی په څېر وي، د امريکا لپاره هر څه کولو ته تيار وي، نه دين ولري، نه اخلاق او نه ملي غيرت، خو له داسي کسانو يو مضبوط او صالح حکومت جوړول ممکن نه دئ، د امريکايانو اصلي ستونزه همدا ده، که څه هم د افغانستان په ارتباط د مسکو او واشنګټن تر منځ هغه مخکنی تفاهم او توافق کمزوری شوی خو د کابل د امريکائي حکومت مهمي څوکۍ اوس هم د روس پلو ډلو په لاس کي دي، فوځ او پوليس له دوی جوړ شوی، د دفاع، داخله او خارجه وزارت د ملي امنيت مهمي څانګي د دوی په واک کي دي.

ځواب: مورږ په افغانستان کي د امريکا او ناټو نظامي حضور داسي ګڼو لکه د شوروي اتحاد د فوځونو حضور او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼو لکه د روسي فوځونو په ضد جهاد. لکه څنګه چي مورږ د شورويانو له اشغالګرو ځواکونو سره د منافقينو او التقاطي ډلو اوربندونه او ملګرتيا غندله، او لکه څنګه چي د امريکايانو تر قومندي لاندي، د افغان ولس په ضد، د مسکو او تهران پلو ډلو جنګېدل غندو، همداراز د اشغالګرانو په شته والي کي له مقاومته لاس اخيستل ناروا ګڼو. زه دومره ويلی شم چي څوک نن د صليبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدين نه وو، هسې شرايطو پر جهاد تپلي وو، او که احياناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضايع شوی، دا زما شخصي رايه نه ده، دا د قرآن صريح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتيا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کې ملګرتيا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتيا خو پرېږده، څوک چې د

کافرانو په ډلې کې ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زیات کړي، دا هم د دوی له ډلې څخه ګڼل کېږي!! دې ته باید متوجه وو چې له مجاهدینو سره موقتي ملګرتیا یوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په څېر ئې دیني فریضه ګڼل، دا بېله معنی لري!! د مجاهد خطاب په هغه صورت کې چا ته کېدی شي چې مجاهد وي، او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخیستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسلیم شوی.

ځواب: زما او د ټولو مجاهدینو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضایاوو بحث او روغې جوړې ته تیار یو، په هغه حکومت کې چې د بهرنیو ځواکونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي هیڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمونږ د مقاومت موخه دا نه ده چې په اقتدار کې برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، یوه داسې موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چې بهرنیو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بیا په آزاد او خپلواک افغانستان کې د ملت رایې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې یو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي. زه هر هغه څوک د جمهور رئیس په توګه منلی شم چې مسلمان وي او افغان ولس په خپله خوښه، د پردیو له فشار او ګواښ نه پرته، په آزاد او خپلواک افغانستان کې غوره کړی وي، څوک چې د پردیو د مټو په زور پر افغان تحمیل شي او د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر افغانانو حکومت کوي، هیڅ افغان هغه د مشر په توګه نه مني.

ځواب: مورږ د نرم په وړاندې نرم او د سخت په وړاندې سخت یو، له مسلمان سره په خپل چلند کې په انعطاف، ترحم، پېرزویني، عفو، نرمښت او ایثار سره عمل کوو، خو له هغه دښمن سره چې د خپلو مټو زور مورږ ته ښیي، زمورږ پر هېواد تېری کوي، زمورږ د دین، خپلواکي او ملي حاکمیت دښمن وي، په بالمثله عمل باور لرو، داسې دښمن ته تسلیمېدل د خپل ایمان منافي عمل ګڼو. مورږ د روان بحران د حل

لپاره معقوله، عادلانه او پر واقعیتونو ولاړه طرحه وړاندي کړي، او هغه دا چي ټول بهرني ځواکونه دي ووځي، قدرت دي یوه موقت حکومت ته انتقال شي، بیا دي عام او عادلانه انتخابات ترسره شي، په دې صورت کي مورږ هم مذاکراتو ته چمتو یو او هم د جګړي په ختمولو کي هر راز مرستي ته.

ځواب: زه ګمان کوم که مقابل لوری له داسي معقول حل سره توافق وکړي، او بهرني ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته تیار شي، طالبان به هم له جنګ نه لاس اخیستو ته چمتو شي، که څوک له عادلانه او معقول حل سره مخالفت وکړي افغان ولس ئې ملګرتیا نه کوي.

ځواب: مورږ نه بلکي یرغلګر امریکایان او ذلیل پلویان ئې تجرید شوي، هم د افغانانو له لوري او هم د ټولي نړۍ له لوري، نن د نړۍ مطلق اکثریت له امریکایانو نه کرکه لري، پر افغانستان او عراق د دوی تېرۍ غندي، د امریکا د ولس اکثریت هم له دې سیاستونوسره مخالفت کوي. تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي یو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو او ټولو قومونو کې ژورې ریښې لري، په افغانستان کې اسلامي تحریک او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کې تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پورې مربوط ول، نوري اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مونږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

ځواب: د پوښتني د لومړۍ برخي په اړه مي عرض دا دئ چي دا انصار مجاهدین د مجبوریت له مخي په افغانستان کي پاتې شول، خپلو هېوادو ته نشو تلی

او د پنا بل ځای ئې نه درلود.

او د دوهمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د روسانو له وتلو نه وروسته جګړه د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، دا جګړه د مسکو او واشنګټن تر منځ د یوه سازش په نتیجه کې پر افغانانو تحمیل شوه، د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، له روس پلوه او امریکا پلوه ډلو نه به یوه ائتلافي جبهه جوړوئ، له دغې ائتلافي جبهې نه په استفادې سره به هغه ځواکونه له منځه وړي چې د اسلامي حکومت جوړولو هڅه کوي، زمور ګاونډیو هم په دې سازش کې برخه واخیسته، ایران د مسکو په وینا او پاکستان د امریکا په وینا، د ایران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ایران پلوه ډلې په کې راغونډې کړی شوې، ایران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کې قدرت د سني مجاهدینو په لاس کې پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ایران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پیسې لېږلې سلهاوو د ملیونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کې هیڅ هېواد د ایران په څېر زمور په کورنیو چارو کې او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې نه دي کړې. مور له یوه ستر بین المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته ېجنګونه ټول له بهر نه پر مور تحمیل شوي، لکه څنګه چیب د امریکایانو د یرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسي د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمور په خلاف لاس یو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړې د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلې ملي ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: امریکا په هر صورت غوښتل چې پر افغانستان برید وکړي، د یولسم سیپتمبر پېښې دوی ته بهانه په لاس ورکړه او د دوی پلان شوی برید ئې څو میاشتي رامخکې کړ، له دې پېښې نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې سلا شوي وو چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰ روسي فوځونو په مرسته به په ګډه پر افغانستان برید کوي، تخار او مزار به نیسي او شمالي ائتلاف ته به ئې سپاري؟

ځواب: که ومنو چې پر افغانستان باندې برید د اسامه په وجه وو، نو پر عراق باندې برید د څه لپاره وو؟ هلته خو اسامه نه وو، لکه څنګه چې ئې هلته د اټمي او بیولوژیکي وسایلو د شته والی په پلمه برید وکړ، اصلي هدف ئې د عراق په شتمنیو او زېرمو قبضه کول وو، دلته ئې هم د اسامه شته والی بهانه کړ. زه د طالبانو د دې پرېکړې قدر کوم چې د اسامه له تسلیمولو ئې ډډه وکړه، او هغه څوک د نفرین وړ ګڼم چې مظلوم مسلمانان ئې نیولي او امریکایانو ته ئې تسلیم کړي.

ځواب: د افغانستان ستراتیژیک اهمیت امریکا دې ته هڅولې چې زمور هېواد ونیسي، امریکا په دې سیمې کې ډېر استعماري اهداف لري، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره د افغانستان دوامداره اشغال ورته زیات اهمیت لري، د مرکزي آسیا په زېرمو تسلط او د چین محاصره هم د دوی اهداف دي ، خو د امریکا اصلي وېره له دې نه وه چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت جوړ نشي، او دا د نورو هغو اسلامي هېوادونو لپاره بېلګه نشي چې د امریکا مستعمرې ګڼل کېږي، په دې سیمې کې د اسلامي خوځښت ځپل او د پراخېدو مخه ئې نیول د امریکا اساسي هدف دئ، دوی پوهېږي چې د اسلامي امت نوی نسل د غرب له سلطې نه آزادي غواړي، که په افغانستان کې دا هدف ترلاسه شي نو په نورو هېوادونو کې به هم حتماً دا کار کېږي، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو پر مهال له مسکو سره د مجاهدینو په ضد لاس یو کړ، د شمالي ائتلاف په لاس ئې د جګړو اور بل وساتو، چې کله شمالي د ختمېدو پرېواو ته نږدې شو نو د ګډ برید پلان ئې جوړ کړ او

دا دئ په پای کي ئې زمورږ پر هېواد برید وکړ، خو زه باور لرم چي امریکایان به نه یوازي خپلو ناولو موخو ته ونه رسېږي بلکي إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته شي

ځواب: دا خبره هیڅ حقیقت نه لري چي امریکائي ځواکونه د امنیت راوستو په غرض دلته پاتې دي، دوی نه امنیت راوستی او نه ئې راوستی شي، عملاً ګورو چي د دوی شته والی د جګړو او بې امنیو د دوام سبب دئ، تر څو چي دوی وي جګړه به دوام کوي، دا جګړه د بهرنیو لاسوهنو او یرغلونو په نتیجه کي پیل شوې، که بهرني فوځونه ووځي او بهرنۍ لاسوهني متوقف شي جګړه پای ته رسېږي، افغانان د امنیت لپاره هیڅ بهرني فوځ ته ضرورت نه لري، کوم ناافغانان چي په بهرنیو ځواکونو ځان ساتي او د دوی شته والی په افغانستان کي ضروري ګڼي، په خپل ولس دي باور وکړي، په پردیو دي ځان نه ساتي، که په رښتیا بهرني ځواک ته ضرورت وي ولې باید له امریکا، اروپا او استرالیا نه او له هغو ملکونو نه راشي چي مسیحیان او د امریکا پلویان دي، همغه چي له اسلام او مسلمانانو سره زړه دښمني لري، ولې نه وایي چي له د دې فوځ ځای دي د بې غرضه اسلامي هېوادو ځواکونه ونیسي.

ځواب: مورږ د ځان لپاره کوم شرایط نه لرو، شخصي او حزبي غوښتنې نه لرو، د بحران عادلانه او ډاډمن حل غواړو، په دې باور یو چي د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چي اشغالګران بلاقیید وشرط وتل ومني، قدرت یوه موقت حکومت ته انتقال شي، له خپلواکۍ وروسته عام او عادلانه انتخابات ترسره شي.

ځواب: هو؛ دا خبره رښتیا ده، امریکایانو هند ته په افغانستان کي په خلاص لاس د هر ډول فعالیت اجازه ورکړې.

ځواب: امریکا د اسلامي هېوادو مزید تجزیه، په وړو وړو ملکونو وېشل او په خپل منځیو جګړو کي د دوی ښکېلول غواړي، څه ئې چي په اندونیزیا کي وکړل په عراق، افغانستان او پاکستان کي ئې هم کول غواړي، دا لړۍ د اسلامي خلافت له رنګېدو پیل شوې او تراوسه ادامه لري، په دغه ناولي مقصد کي تل له هغو ډلو کار

اخیستل شوی چې د روشنفکر او ملت پال (نشنلست) نوم ورکړی شوی، دوی په اصل کې ملت پلورونکي او د خپل قوم دښمنان دي خو د ولس د غولولو لپاره ئې دا نومونه په ځان ایښي. دغه روشنفکران او نشنلیان په افغانستان کې پرون له روسانو سره ملګري شول او اوس د امریکایانو خدائي خدمتګاران دي او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندي د خپل ولس او قوم په ضد جنګېږي.

ځواب: افغانان له اسلام آباد او تهران نه سخته ګیله لري، په دې باور دي چې د افغانستان په روان بحران کې د دوی دواړو لور لاس دئ، دوی خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، له تهرانه همدومره ګیله لرو لکه له اسلام آباده، دواړو د کابل په نیولو کې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، پاکستان اډې ورکړې او ایران ځمکني فوځونه، دا تهران وو چې خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغانانو په ضد وجنګېږي، افغانان به د ایراني چارواکو دا خبري څنګه هېروي چې ویل ئې: که له امریکایانو سره د ایران مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسې ژر او په آسانۍ نیولو شو او نه بغداد!! مطمئن یو چې الله تعالی به د مظلومو افغانانو انتقام له ټولو هغو خلکو اخلي چې دا نه هېرېدونکی ظلم ئې ورسره کړی.

ځواب: د روسانو د یرغل په دوران کې که څه هم ټول ولس او ټولو قومونو برخه اخیستې خو د پښتنو ونډه ډېره ځلانده وه، د مقاومت تر ټولو زیات تاوده سنګرونه د دوی په سیمو کې او د دوی په لاس جوړ شوي وو، د دوی سیمې تر نورو زیاتې وراني شوې، په سلو کې تر نوي زیات مهاجرین پښتانه ول، اوس هم مقاومت د دوی په سیمو کې پیل شوی او ورو ورو نورو سیمو ته خور شوی.

ځواب: تاسو ته معلومه ده چې په قبایلي سیمو کې روانه جګړه د امریکایانو په وینا او ټینګار پیل شوې، دوی له اسلام آباد نه په پرله پسې توګه وغوښتل چې دلته تصفیوي عملیات پیل کړي او ګوابښونه ئې وکړل چې که پاکستاني فوځ دا کار ونه کړي نو دوی به په خپله اقدام وکړي، تاسو ولیدل چې په باجوړ، شمالي او جنوبي

وزیرستان کي ئې په جوماتونو، مدرسو او کلیو بمباري وکړي، پاکستاني چارواکي ئې دې ته اړ کړل چي دغو سیمو ته فوځونه ولېږي او جګړه پیل کړي.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چي د امریکایانو په ضد جنګ کي افغانان یوازي دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کي داسي حکومت نشته چي د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستي جرأت وکړي، مور الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسي طریقه مو غوره کړې چي په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکړی شو. څوک چي وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وایي، که له مور سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکو د امریکا په وینا له حزب اسلامي سره لویه جفا کړې، مور ئې له شا په خنجر وهلي یو، اوس د امریکایانو ملګرتیا کوي، د هغوی لپاره هم د خپل هېواد او خپل ولس په ارتباط هغه څه کوي چي امریکایان ئې تري غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندي ټاکل شوی، او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کي د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تر وکړ چي د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تر وکړ او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چي ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیک معلوم نه دئ. زه ستاسو له لاري د پاکستان له ستري محکمي غواړم چي زمور د لادرکو بندیانو پوښتنه هم وکړي.

ځواب: د پاکستان مسلمان ولس ته زما پیغام دا دئ چې مورږ او تاسو د یوې کښتۍ سورلۍ یو، برخلیک مو مشترک دئ، ستاسو دښمن زمورږ دښمن دئ او زمورږ دښمن ستاسو دښمن، نن د اسلامي امت تر ټولو ستر دښمن امریکا ده، امریکا ستاسو په ضد همغه ناولي عزایم لري چې د افغانانو په ضد ئې لري، څوک چې له دې دښمن سره دوستي کوي هغه له اسلام، اسلامي امت او له خپل ولس سره دښمني کوي، دا د لستوڼي ماران وپېژنئ، راځئ چې دواړه لاس یو کړو او په ګډه د دې خبیث او زورږ دښمن مقابله وکړو، له دې سیمې ئې وباسو او خپله خاوره د دوی له شر نه وژغورو، که دا ونه کړو نو هره ورځ به د فتنو، جګړو او ورانیو شاهد وو، زمورږ په مدرسو او جوماتونو به بمونه ورېږي، بې ګناه انسانان به په وینو کې رغړول کېږي، او د پاکستان او افغانستان تر منځ د جګړو د اور بلولو هڅه به کېږي، د امریکا یو ناولی هدف دا دئ چې دا دواړه ورونه ملتونه سره وجنګوي، خو زه باور لرم چې پاکستان مسلمان ملت ویښ او هوښیار دئ، دوست او دښمن پېژني او له اسلام نه د دفاع لپاره هري قربانۍ ته چمتو دئ، زه دوی ته اطمئنان ورکوم چې امریکایان به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او د شوروي اتحاد په برخلیک به اخته کېږي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د الجزيرې له تلويزيون سره مرکه

پوښتنه: د نړۍ او افغانستان د وروستيو انکشافاتو او بدلونونو په اړه مو نظر څه دئ؟

ځواب: ما ته حالت داسي برېښي چي ښايي په نږدې راتلونکې کي امريکائي ځواکونه له افغانستان او عراق نه ووځي او ورپسې امريکا په داخل او بهر کي له همغه وضعيت سره مخامخ شي چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو، زه په نړيواله کچه يوه داسي ستر تحول ته منتظر يم چي له افغانستان نه د شوروي اتحاد د فوځونو له وتلو او د سړې امپراطورۍ له زواله وروسته ټولو خلکو په خپلو سترګو وليد.

پوښتنه: که امريکا له عراقه خپل فوځ وباسي د عراق حالات به په کوم لوري لاړ شي او پر افغانستان به ئې اغېزې څه وي؟

ځواب: له کومې ورځې چي امريکايان او انګريزان په دې پوه شوي چي د عراق وضعيت نشي مهار کولی او وتل ئې حتمي دي، نو دې ته ئې مخه کړه او په دې ئې پانګونه پيل کړه چي له وتلو وروسته په عراق کي کورنۍ جګړې رامنځته شي، دا هېواد د نورو عربي هېوادو په څېر په وړو وړو خپلواکو سيمو ووېشل شي، د سنيانو، شيعه وو او کردانو تر منځ د جګړې اور بل شي او دا جګړه نورو اسلامي ملکونو ته هم وغزېږي، دوی وغوښتل چي په عراق او افغانستان کي له شيعه وو همغه کار واخلي چي په تېرو صليبي جګړو کي ئې د اسلامي امت په ضد تري اخيستی وو، د افغانستان، عراق او د ايران شيعه مشران يا په شعوري يا په غير شعوري توګه د امريکايانو په لومې کي پرېوتل او د کابل او بغداد په نيولو کي ئې د امريکايانو مرسته

وکړه، چې په مقابل کې ئې امریکا دوی ته د عراق حکومت وسپارو، او په افغانستان کې ئې په حکومت، فوځ او پولیس کې دوی ته په زړه پورې برخه ورکړه، امریکایانو د عراق شیعه وو ته ویل چې په اسلامي نړۍ کې به د نجف حیثیت داسې وي لکه د واتیکان او د سیستاني مقام داسې لکه پاپ!! خو حقیقت دا دئ چې دوی وغولېدل، نه به له دې حالت نه دوی ته څه ګټه ورسېږي او نه به امریکا دوی ته هغه څه ورکړی شي چې طمعه ئې ترې درلوده. په عراق او افغانستان کې چې هر ځاځکی وینه توئېږي په جرم کې ئې شیعه او ایران پلوه ډلې له امریکایانو سره شریک دي، مسئولیت ئې په دنیا او آخرت کې د دوی په غاړه دی.

زه په دې کلک باور لرم چې امریکایان به هم له عراق نه وځي او هم له افغانستان نه، ښایي کم عقله انسان به دا ګمان وکړي چې امریکا به له عراقه خپل فوځونه وباسي خو په افغانستان کې به پاتې شي!! زه په دې هم باور لرم چې د دوی له وتلو وروسته، د دوی لاس پوځي حکومتونه د لنډې مودې لپاره هم نشي پاتې کېدی، او دا هغه څه دي چې هر هوښیار او له حالاتو خبر انسان پرې پوهېږي او په خپله امریکائي لوړ پوړي چارواکي پرې اعتراف کوي.

پوښتنه: کله ناکله دولت او بهرني ځواکونه له تاسو سره د خبرو د وړاندیزونو په اړه غږیږي او کله کله ستاسو د ګوند له لوري هم اعلامیې خپرېږي چې ګواکې تاسو له دولت سره خبرو آترو ته چمتو یاست، دا رښتا ده؟

ځواب: امریکایان او په دوی پورې تړلې استخباراتي کړۍ د خاصو موخو لپاره وخت ناوخت دا تبلیغات کوي، زمونږ په اړه هم او د خپلو نورو مخالفینو په اړه هم، دوی له طالبانو نه ښېل شوو کسانو سره خبرې له مجاهدو طالبانو سره د خبرو په توګه تبلیغوي او له حزب نه وتلو کسانو سره خبري له حزب سره د خبرو په توګه!! هدف ئې دا دئ چې وښیي دا دئ مجاهدین تسلیمېږي او مقاومت د ختمېدو په حال کې دئ!! تاسو او ستاسو له لارې خپل ولس ته په ټول صداقت سره یو ځل بیا اطمئنان ورکوم چې د خپلواکۍ او آزادۍ ترلاسه کولو او د اشغالګرو ځواکونو تر

بشپړ وتلو پوري به جهاد ته ادامه ورکوو، دښمن ته تسلیمېدا د خپل ایمان او غیرت منافي ګڼواو د پردیو په لاس پوڅي حکومت کي برخه اخیستل ځان ته پېغور ګڼو.

زمورږ د ګوند په هیڅ اعلامیې کي دا نه دي ویل شوي چي له بهرنیو ځواکونو او د کابل له دولت سره مذاکرات لرو، زمورږ په اعلامیو کي تل د مقاومت په دوام ټینګار شوی، او د مذاکراتو په اړه ویل شوي چي خبرې آتري یوازي په هغه صورت کي ګټه لري چي اجندا ئې د د بهرنیو ځواکونو وتل وي.

پوښتنه: بله دا چي آیا د بهرنیو ځواکونو په وړاندي جنګ کي ستاسو، طالبانو او القاعدې ترمنځ هم غږي شته که نه او هر څوک خپل کار کوي؟ که همغږي وي تر کومه حده؟

ځواب: د القاعدې غړي خو د عراق د جګړې له پیل کېدو وروسته اکثراً له افغانستانه وتلي او ډېرى ئې اوس په عراق کي جنګېږي، د افغاني مجاهدینو د یووالي او په یوې ډاډمني جبهې کي د دوی د راغونډولو او ګډ کار په اړه مو ډېرې هڅې کړې او اوس هم دوام لري، خو له طالبانو سره په دې اړه څه توافق نه لرو. مورږ خپلو مجاهدینو ته ویلي چي هر مجاهد خپل ورور وګڼي او په محلي کچه یو بل ته د وروري او یووالي لاس ورکړي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي

پوښتنه: ډېر ځله د حزب اسلامي مجاهدین د بهرنیو ځواکونو په وړاندي په جګړه بوخت وي خو د مرګ ژوبلې پرې بیا طالبان په غاړه اخلي، تاسو طالبانو ته د دې اجازه ورکړې؟

ځواب: مورږ د داسي پېښو د مخنیوي لپاره طالبانو ته د یووالي، ګډ کار او په عملیاتو کي د تنسیق او همغږۍ یوه جامع طرحه ورکړه، تر څو د مقاومت د نن او سبا په اړه خپل مواقف توحید کړو او د دې مخه ونیسو چي یو د بل کار ځان ته منسوب کړي، یا یوه جبهه په یوه وخت کي له دوو ډلو امکانات ترلاسه کړي، د طالبانو ډېرى غړي او حتی هیئتونه ئې زمورږ له طرحې سره موافق ول خو نه پوهېږم ولې ئې مسئولینو له دې طرحې سره موافقه ونه کړه!

پوښتنه: حکمتیار صاحب! په اوس وخت کي تاسو د امریکا د ماتې څومره تصور کولی شئ او تر کومه به ستاسو جګړه دوام ولري؟

ځواب: د امریکا په حتمي او نږدې ماتې داسې باور لرم لکه د هري توري شپې په پای کي چې د لمر په راختو باور لرم، هیڅوک او هیڅ څه امریکا له ماتې نشي ژغورلی، ما ته امریکا داسي برېښي لکه ستره اغزنه ونه چې مېوه ئې زهرجنه او سټه ئې ګوګ شوې وي او نسکورېدا ئې حتمي.

او د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه باید ووایم چې زمونږ مقاومت به د ټولو بهرنیو ځواکونو تر وتلو ادامه لري.

پوښتنه: حکمتیار صاحب! له مجاهدینو سره مرستې له کوم لوري کېږي؟ آیا داسې څوک شته چې د امریکا او متحدینو په وړاندې د مجاهدینو مرسته وکړي؟

ځواب: مجاهدین له الله تعالی نه پرته بل مرستندوی نه لري، او د خپل مولا مرسته ځان ته کافي ګڼي، تاسو پوهېږئ چې د مجاهدینو په ضد د شرق او غرب ټولو کفري ځواکونو او په دوی پورې تړلو منافقو حکومتونو یوه بل ته لاس ورکړ، له مجاهدینو سره نه یوازې هیڅ حکومت مرسته نه ده کړې، او د مرستې انتظار ترې نه لري، بلکې دوی به له هغه حکومت نه هم ممنون وي چې د دوی په ضد د امریکایانو ملګرتیا ونه کړي.

ځینو افغانانو له ایران نه دا طمعه درلوده چې ښایي د مجاهدینو مرسته به وکړي خو تاسو ولیدل چې ایران د کابل او بغداد په نیولو کي د امریکایانو کلکه او بشپړه مرسته وکړه، او دا دئ ګورئ چې مشران ئې یو په بل پسې کابل ته راځي او په ډېر وقاحت سره وایي چې تهران د افغانستان د موجود وضعیت او روانو جریاناتو ملا تړ کوي!!

پوښتنه: په پاکستان کي تاو تریخوالی په ډېرېدو دئ، دا اخ و ډب په افغانستان کي د امریکا په وړاندې مبارزې باندې څومره اغېزه لري؟

ځواب: دا تاو تریخوالی د افغانستان په ارتباط د اسلام آباد د سیاستونو او له

واشنګټن سره د دې هېواد د ملګرتيا طبيعي نتيجه ده، تر څو چې امريکا په دې سيمې کې نظامي حضور لري دا حالت به ادامه کوي، امريکا د پاکستان لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له عراق او افغانستان سره ئې وکړل.

امريکايانو ګمان کاوو چې که د جګړې لمن پاکستان ته هم خوره شي نو کېدی شي په افغانستان کې ئې شدت راکم شي، د همدې لپاره ئې د قبايلي سيمو په جوماتونو، مدرسو او کليو بمبارۍ وکړې او د پاکستان حکومت ئې دې ته اړ کړ چې په دې سيمو کې فوځي عمليات وکړي، خو تاسو وليدل چې امريکايانو له دې نه معکوس نتايج ترلاسه کړل.

پوښتنه: بله دا چې حکمتيار صاحب! د پاکستان ځينې علماء او آن سياسي څېړې په افغانستان کې د جهاد فتواوي ورکوي، حال دا چې د پاکستان حکومت د امريکا کلک پلوي دئ، په دغسې وخت کې دوی ولې په پاکستان کې د جهاد فتواوي نه ورکوي، د يوه افغان په توګه ستاسو نظر څه دئ؟

ځواب: په افغانستان کې د جهاد فتوی هغه څه دي چې هر په دين پوه او خدای پال عالم به ئې ورکوي، يوازې دين پلورونکي سرکاري مفتيان به د داسې فتوی مخالفت کوي، مورږ له هر هغه مخلص عالم نه مننه کوو چې د افغاني او عراقي مجاهدينو د جهاد ملاتړ او تائيد کوي، خو دا چې پاکستاني علماء ولې په پاکستان کې د جهاد فتوی نه ورکوي! دا پوښتنه تاسو په خپله له هغوی وکړئ.

پوښتنه: حکمتيار صاحب! د افغانستان او پاکستان تر منځ د امن په اړه مو نظر څه دئ؟ په دغې جرګې کې د افغانستان او پاکستان له لوري چې څوک وربلل شوي دي آيا دوی خپلواک دي؟

ځواب: دا د دوو جمهورو رئيسانو جرګه وه، د دوی د خوښې څېړو په کې برخه اخيستې وه، د جورج بوش په وينا جوړه شوه، څو ورځې خبرو ته کښېناسته، تبليغات ورته وشول، غړو ئې په زړه پورې تحفې او هديې ترلاسه کړې، او له کومې نتيجې پرته پای ته ورسېده، همدا او بس.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ډېره مننه کوم د اسلامي ګوند له مشر محترم حکمتیار صاحب نه چې د الجزېرې له تلویزیون سره مو مرکه وکړه.

۱۳۸۶\۶\۲

بسم الله الرحمن الرحیم

مصاحبه با تلویزیون آریانا

سؤال ۱- بعد از سقوط حکومت داکتر نجیب الله چرا مجاهدین باهم افتیدند؟

جواب: جنگهای بعد از سقوط حکومت داکتر نجیب ادامه جنگهای قبلی بود، سوق و اداره جنگ مثل سابق در دست جنرالهای کمونست چون نبی عظیمی، آصف دلاور و جنرال دوستم بود، با این تفاوت که عده ای مجاهد نماها نیز با آنها یکجا شدند و تحت قومنده آنان به جنگ مجاهدین واقعی رفتند. اکمالات این جنگ نیز مثل سابق از طریق مسکو صورت می گرفت، در این زمینه نیز فقط شاهد یک تفاوت بودیم و آن این که ایران نیز به مسکو پیوسته بود و با این ائتلاف کمک های نظامی و مالی می کرد. شما اطلاع دارید که ائتلاف جبل السراج به هدایت مسکو و وساطت ایران و از گروهای وابسته به مسکو و تهران تشکیل گردید، هدف از تشکیل این ائتلاف جلوگیری از تأسیس حکومت اسلامی بدست مجاهدین بود. نه مسکو تأسیس حکومت اسلامی را تحمل می کرد و نه تهران، مسکو از این بیم داشت که انقلاب اسلامی به آن طرف دریای آمو انتقال نشود و رهبران متعصب ایران حکومت اهل سنت و جماعت را باعث تحریک سنی های ایران می خواندند،

که ثلث نفوس ایران را تشکیل می دهد و از تمامی حقوق انسانی و اسلامی شان محروم اند.

سؤال ۲- گفته میشه قبل از اینکه نیروهای شورای نظار داخل کابل شوند شما در داخل نظام به جناح خلقی ها سلاح توزیع کرده بودید، این ادعا تا چه حد درست است؟

جواب: این ادعا چیزی بیش از یک افترای محض نیست، ما نه با جناح خلق تماسی داشتیم و نه سلاحی به کابل فرستاده بودیم، موضع ما این نبود که کابل اشغال شود، یا حکومت ائتلافی با کمونستها تشکیل گردد، ما با پیشنهاد داکتر نجیب مبنی بر تشکیل حکومت ائتلافی مخالفت کردیم، با آنکه پیشنهاد کرده بود که سهم اول و برتر در حکومت ائتلافی از حزب باشد و ده وزارت مهم را حزب اسلامی به میل خود انتخاب کند، ولی به اعتقاد ما نه این راه حل بود و نه عملی، در عوض طرح حکومت موقت بی طرف و برگزاری انتخابات را ارائه کردیم، او نیز با این طرح توافق کرد و استعفایش را اعلان نمود، جناح افراطی پرچم مشتمل بر طرفداران کارمل کودتایی را برای تعویض نجیب به کارمل روی دست داشتند، کارمل به همین منظور از مسکو به افغانستان برگشت، این ها با تصمیم نجیب مخالفت کردند، به دستگیری او اقدام نمودند، به کمک تهران جبهه ائتلافی ای را در جبل السراج تشکیل دادند، نیروهای حزب وحدت، شورای نظار و جنرال دوستم را به کابل انتقال دادند، قرار بود مزاری صدراعظم، دوستم وزیر دفاع، وکیل وزیر خارجه بوده و ریاست شوری رهبری به جمعیت و شورای نظار سپرده شود، که بنابر عدم توانمندی شان قادر به عملی کردن این طرح نشدند، ولی باعث ادامه جنگ شدند.

سؤال ۳- مناسبات شما با طالبان چگونه است؟

جواب: نه مشکلی با طالبان داریم و نه ائتلافی.

سؤال ۴- روابط حزب اسلامی با القاعده چگونه است، آیا حاضر هستید با آنها

همکاری کنید؟

جواب: رابطه ای با القاعده نداریم، القاعده مراکز و افرادش را به عراق انتقال داده است.

سؤال ۵- به امارت ملامحمد عمر آخوند بیعت کرده اید؟ احترام دارید یا خیر؟

جواب: تا حال ملاقاتی با ملامحمد عمر آخوند نداشته ام، به او و به تمامی کسانی که علیه اشغالگران می جنگند احترام دارم، حتی اگر در گذشته با ما دشمنی کرده باشند. هر افغان مسلمانی که در افغانستان آزاد و مستقل، اعتماد اکثریت ملت مؤمن ما را کسب کند، حاضرم با او بیعت کنم.

سؤال ۶- روابط شما با اعضای حزب اسلامی افغانستان که بداخل نظام اند چگونه است؟

جواب: کسانی که به نظام پیوسته و با آن همکاری دارند، خیلی محدود اند، رابطه ای با حزب ندارند.

سؤال ۷- رهبران مجاهدین که فعلاً در دولت افغانستان هستند شما به ایشان چگونه می بینید؟

جواب: کاش این اشتباه را مرتکب نگردیده، به اشغالگران تسلیم نمی شدند و امریکائیها را در اشغال افغانستان کمک نمی کردند. به شما و تمامی افغانها معلوم است که یک تعداد اینها اصلاً مجاهد نبودند، بلکه غرض ایجاد اختلاف در صفوف مجاهدین به صحنه آورده شدند، نقش شان در جهاد برابر صفر بود، چند میل سلاحی که به ایشان داده می شد، از سرحد عبور نمی کرد و همه در پاکستان فروخته می شد، درست نیست که اینها را بحساب مجاهدین گرفت و عملکردهای دیروز و امروز شان را به مجاهدین منسوب کرد، مجاهد کسیست که برای خدا و در راه آزادی کشور خود می جنگد.

سؤال ۸- راجع به شهادت احمدشاه مسعود چه نظر دارید؟

جواب: به کشته شدن هر افغانی غمگین می شویم، هر قطره خونی که در کشور ما به زمین می ریزد ما را به سختی می آزارد، دعا می کنیم که خداوند قدیر ملت مظلوم ما را از این حالت دردناک نجات دهد، عنایتش را شامل حال ملت ستمدیده ما سازد تا پس از این خون فرزندانش به ناحق نریزد، البته اگر در مقابله با دشمن کشته می شویم باکی نداریم و بر چنین مرگی افتخار می کنیم.

سؤال ۹- به غیر از رفتن نیروهای خارجی گزینه ها و پیش شرطهای شما مبنی بر همکاری شما با دولت افغانستان چه است؟

جواب: ما طرحی جامع برای حل بحران کشور داریم که خروج بلاقید و شرط و کامل قوای اجنبی، تشکیل حکومت موقت و برگزاری انتخابات از بندهای آن است، هدف از طرح ما آزادی کشور، خاتمه جنگ، تشکیل حکومت منتخب اسلامی و تأمین صلح پایدار و عدالت اجتماعی در کشور است، نه همکاری با دولت فعلی و شامل شدن در آن. ما قصد شامل شدن در دولت تحت سلطه امریکا را نداشتیم، نداریم و نخواهیم داشت، به حل بحران از طریق تفاهم بین الافغانی باور داریم، در جهت خاتمه جنگ و اعاده صلح پایدار به هر نوع تعاون آماده ایم.

سؤال ۱۰- در باره اعلامیه جهانی حقوق بشر چه نظر دارید.

جواب: اعلامیه حقوق بشر ورق پاره ای است که سفیدپوستهای غربی روپوش کتاب ضخیم جنایات شان ساخته اند، با استناد به آن تجاوز شان را بر کشورهای دیگر توجیه می کنند، ماهیت این اعلامیه را در زندانهای جهنمی امریکا در گوانتانامو، بگرام، کندهار و ابوغریب مطالعه کنید.

سؤال ۱۱- اگر امریکا شما را از لست سیاه بیرون کند با دولت مذاکره خواهید کرد؟

جواب: من افتخار می کنم که نامم در لست سیاه امریکائیها درج است، هرگز تلاشی برای حذف نامم از این لست نخواهم کرد، من به حال کسانی تأسف می کنم که در لست سفید و سبز امریکائیها گرفته شده اند و لقب قهرمانان کاغذی

مورد پسند امریکا را کسب کرده اند. اگر امریکائیها مجاهدین را در لست سیاه گرفته اند ما دشمنان اسلام و کشور خود را در لست سرخ گرفته ایم.

حاضرم تا پایان زندگی ام در کوهها و دور از خانواده و فرزندانم زندگی کنم، ولی هرگز به دشمن تسلیم نخواهم شد و در یک وجب کشور خود نیز حضور قوای اشغالگر را، حتی برای یک لحظه، تحمل نخواهم کرد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

کابل افغانستان ۱۳۸۶\۱۰\۲۳

بسم الله الرحمن الرحیم

د ARY تلویزیون سره مرکه

۱. پوښتنه: له نوي پاکستاني حکومت نه څه توقعات لرئ؟

ځواب: له پاکستان نه د افغانانو انتظار دا دئ چې د افغانستان په اړه په خپل مخکني زاړه سیاست کي تجدید نظر وکړي، د افغانانو په ضد د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، زمونږ د هېواد په اړه د امریکا له اغېز نه فارغ او مستقل سیاست غوره کړي، تراوسه ئې چې د امریکا لپاره څه کړي، په دې دي اکتفاء وکړي، متأسفانه د پاکستان مخکنیو حکومتونو خپل خارجي سیاست د امریکا تر اغېز لاندي ټاکلی، د امریکا ګټو ته ئې هم پر خپلو ملي ګټو ترجیح ورکړې او هم ئې د سیمې د نورو هېوادو پر ګټو، د واشنګټن په امر ئې د افغانانو په ضد په داسي جګړې کي برخه واخیسته چې هم د اسلامي روایاتو منافي وه، هم د نړۍ ګاونډیتوب خلاف او هم د پاکستان د ملي ګټو خلاف، دا نن چې په افغانستان کي د کوم بحران شاهد یو لویه وجه ئې همغه غلط سیاستونه دي چې اسلام آباد د واشنګټن په وینا غوره کړي وو،

دا دوی وو چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته او د ډاکټر نجیب د حکومت د نسکورېدو په مهال ئې اقتدار هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د تهران په وساطت جوړ شوی وو، خو داسي معلومېږي چې نوی پاکستاني حکومت همغه مخکنی سیاست تعقیبوي، دا حکومت د دې توان نه لري چې د جنرالانو له لوري وضع شوي سیاست کي تبدیلي راولي، ښایي د هغو سیاسي کړیو دا اندېښنه به په ځای وي چې وایي: د پاکستان د نوي حکومت چارواکو تر انتخاباتو د مخه له امریکایانو سره تعهد کړی چې اسلام آباد به د افغانستان په اړه مخکنی سیاست تعقیبوي.

۲. پوښتنه: د افغانستان په روان مقاومت کي د حزب اسلامي موقعیت څنګه دئ؟

ځواب: تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي تر ټولو ستر او یوازنی افغانستان شمول حزب دئ، په شمال او جنوب، پښتنو او غیرپښتنو کي ژور نفوذ لري، په افغانستان کي اسلامي تحریک د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جهاد په دوران کي حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په لوی شمېر کي روزل شوي او باتجربه مجاهدین لري، روان مقاومت هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، له هغي ورځي چې کابل او ورپسې کندهار د امریکایانو په لاس کي پرېوتل، د طالبانو حکومت ړنګ شو او له صحنې ووتل، حزب اسلامي مقاومت پیل کړ او ولس ئې د یرغلګرو په ضد پاڅون ته راوبلو، تر یو نیم کال پوري حزب د مقاومت په سنګرونو کي یوازي وو، نوري ډلي ډېر وروسته ورو ورو میدان ته راووتلې. که د وسایلو او جنګي مهماتو مشکل نه وي نو حزب کولی شي په لسهاوو زره مجاهدین جنګ ته حاضر کړي، خو مورږ خپلو محدودو امکاناتو ته په پام سره دومره مجاهدین تیار کړي چې هم ئې د اکمال له عهدې وتلی شو او هم تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکولی شو.

۳. پوښتنه: افغانستان او پاکستان له خپلو طالبانو سره د مذاکراتو خبره کوي، خو

له القاعدې سره ولي د مذاکراتو خبره نه کوي؟

ځواب: کاش دوی د مذاکراتو په ادعا کي صادق او مخلص وی او د داسي مذاکراتو واک ئې درلودی، ګمان نه کوم چي امریکایان دوی ته د مذاکراتو اجازه ورکړي، امریکا په اسلامي هېوادو کي د تشنج دوام غواړي، خپلي ګټې په دې کي لټوي چي اسلامي هېوادونه له ثبات او استقرار نه محروم وي، ایران د عربو په ضد، شیعه د سني په خلاف او ملا له مکتبي سره وجنګوي، دا نه خوښوي چي د دې هېوادونو لانجې د روغي جوړې او تفاهم له لارې حل و فصل شي.

۴. پوښتنه: القاعده د اسلامي نړۍ لپاره د خلافت خبره کوي، حزب اسلامي د امریکایانو له وتلو وروسته څنګه نظام غواړي؟

ځواب: د اسلامي خلافت احیاء او د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت اعاده باید د هر بااحساسه مسلمان لویه تمنا وي، د اسلامي امت تجزیه او په وړو وړو ملکونو ئې وېشل یوه ستره غمیزه او دردوونکې فاجعه وه، دغه فاجعه د دې باعث شوه چي اسلامي هېوادونه د غربي استعمار په لاس کي پرېوځي او د اسلامي خلافت له زواله تر نن پورې د غرب مستعمرې پاتې شي، په سیاسي، نظامي، اقتصادي او حتی فکري او اخلاقي لحاظ پردي پرې حکومت وکړي، د خپلي خوښي نظامونه، حکومتونه او واکمنان پرې مسلط کړي، د وسلو د پلورلو په بازار او د مصنوعاتو په مارکیټ ئې بدل شي. آیا داسي مخلص او په اسلام پوه مسلمان به پیدا شي چي د غربي استعمار له غلامۍ نه آزادي او د اسلامي خلاف د بیا احیاء هیله ونه لري؟!

مورږ په آزاد او خپلواک افغانستان کي یو منتخب اسلامي حکومت غواړو، په نورو اسلامي هېوادو کي هم د پردیو په لاس د مسلط شوو مطلق العنان او دیکتاتوري نظامونو په ځای منتخب اسلامي حکومتونه غواړو، داسي حکومتونه به د اسلامي امت د یووالي او وحدت لار آواروي او په پای کي به په یوه ستر اسلامي خلافت منتج کېږي.

۵. پوښتنه: په پاکستان کي د فدايي عملياتو په اړه څه نظر لرئ؟

ځواب: فدايي عمليات د غربي استعمار د ظلمونو په ضد يو طبيعي عکس العمل دئ، د مسلمانانو دردناک حالت، په فلسطين، افغانستان، عراق، کشمير، چيچين، او د نړۍ په ګوټ ګوټ کي پر مسلمانانو ظلمونه، جنرالان، پاچايان او ديکتاتوران پرې مسلطول، زېرمي ئې غارتول، له فقر، لوږې او محروميتونو سره ئې مخامخول، آزادي او خپلواکي ئې سلبول، دا هغه څه دي چي د اسلامي امت نوی نسل ئې فدايي عملياتو ته هڅولی. مور د ټولو هغو عملياتو ملاتړ کوو چي د اشغالګرانو، يرغلګرو او د دوی د لاس پوڅو په ضد وي، خو هر هغه کار محکوموو او خپل برائت ترې اعلانوو چي بې وزلو او بې ګناه خلکو ته صدمه رسوي. ما ته ووايئ: که امريکايان په يوې اونۍ کي په هسکي مېنې، نورستان، بکوا او شيندنډ کي تر (۵۰۰) پنځو سوو زيات بې ګناه خلک په وينو کي رغړوي، په کليو او کورونو ئې حتی د واده په مراسمو کي بمونه وروي، ما ته ووايئ چي د دې په مقابل کي به غيرتي افغانان څه کوي، او د نړۍ د نورو غيرتي مسلمانانو مسئوليت څه دئ؟

۶. پوښتنه: د ائتلافي ځواکونو په خلاف حزب اسلامي، طالبان او القاعده بېل بېل جنګېږي، آيا د ګډ مقاومت په اړه څه خبره نه ده شوې، آيا د عراق په څېر د کومي جهادي شورى د جوړولو منصوبه شته؟

ځواب: مور د ډېره هڅه وکړه چي د اشغالګرانو په ضد يوه ستره متحده جبهه جوړه او ټول هغه ځواکونه او شخصيتونه په کي راغونډ کړو چي د اشغالګرانو بلاقيد و شرط وتل او په آزاد او خپلواک افغانستان کي يو واقعي اسلامي نظام غواړي، که څه هم دا هڅي له ځينو خنډونو سره مخامخ دي خو مور خپلو هلو ځلو ته ادامه ورکوو، او هيله من يو چي إن شاء الله په راتلونکې کي به دا هدف ترلاسه شي.

۷. پوښتنه: آيا له حزب اسلامي سره د پاکستان، عربانو يا نورو هېوادو مجاهدين شته؟

ځواب: که څه هم د اشغال شوو اسلامي سيمو د آزادۍ لپاره جهاد د نړۍ پر ټولو مسلمانانو فرض دئ، خو مورږ بهرنيو مجاهدينو ته ضرورت نه لرو، افغان مجاهدين په يوازي سر کولی شي امريکايان له خپل هيواده وتلو ته اړ کړي. زمورږ ستونزه دا نه ده چي د مجاهدينو شمېر مو لږ او دې ته اړ وو چي د نورو سيمو انصار مجاهدين راشي او د دښمن په ضد زمورږ په څنګ کي وجنګېږي، که د اکمالاتو مشکل حل شي دومره مجاهدين سنګر ته لېږلی شو چي ورته ضرورت لرو.

۸. پوښتنه: د پاکستاني حکومت له لوري له طالبانو سره تفاهم او مذاکراتو ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: دا تفاهم په هغه صورت کي نتيجه ورکوي چي اسلام آباد په هغه اعلان شوي جنګ کي د امريکا له ملګرتيا لاس واخلي چي د اسلام او مسلمانانو په ضد ئې پيل کړې، تراوسه خو حالت داسي دئ چي پاکستاني چارواکي په ډير فخر او له شرم نه پرته وايي چي د دې جنګ په لومړي خط کي جنګېږي.

۹. پوښتنه: آيا حزب اسلامي د القاعدې له قيادت او مجاهدينو سره څه رابطه لري؟ د امريکايانو له وتلو وروسته به د حزب اسلامي او طالبانو اړيکي څنګه وي، ځکه په ماضي کي هغوی له تاسو سره رقابت درلود، او په افغانستان کي به له القاعدې سره د ترلو ډلو مستقبل څنګه وي؟

ځواب: د دې پوښتنو په ځواب کي بايد ووايم:

- مورږ د القاعدې له قيادت او مجاهدينو سره نه تنظيمي اړيکي لرو او نه د ګډ او مشترک کار کومه معاهده.
- حزب اسلامي دې ته ترجيح ورکوي چي ټول مجاهدين په يوه ډاډمن متحد صف کي راغونډ شي، د دښمن په ضد ګډ او واحد دريځ غوره کړي، د افغانستان د راتلونکي نظام په اړه خپل نظريات او مواقف توحيد کړي، په دې ارتباط زمورږ مسلسلي او مخلصانه هڅي رواني دي.
- د القاعدې اکثر مجاهدين اوس په عراق کي جنګېږي، دوی اوس افغانستان ته

د يوه مرکز په توګه ضرورت نه لري، د دوی په اړه د امريکايانو تبليغات حقيقت نه لري.

۱۰. پوښتنه: څو ورځي مخکي حزب اسلامي په حامد کرزي د راکټي برید مسئوليت قبول کړ، دا په داسي حال کي چي د کابل حکومت له حزب اسلامي سره د مذاکراتو خبره کوي، د دغو دواړو په اړه ستاسو موقف څه دئ؟

ځواب: د کابل حکومت که له يوې خوا د مذاکراتو خبره کوي له بلي خوا د مجاهدينو په ضد جنګ او د بهرنيو ځواکونو په مزيد پاته کېدو ټينګار کوي، تاسو ته معلومه ده چي د مجاهدينو اساسي او لومړنی شرط دا دئ چي اشغالګر ځواکونه بايد په بشپړه توګه زمور له هېواده ووځي، له دې پرته نه د يوې شېبې لپاره وسله په زمکه ږدو او نه د کابل له امريکايي حکومت سره خبرو ته چمتو يو. واشنګټن د کابل حکومت ته دا واک نه دئ ورکړی چي د بهرنيو فوځونو د وتلو پر مهال وېش له مجاهدينو سره تفاهم ته کښېني او کوم توافق ته ورسېږي، د جورج بوش احتمالي ځای ناستي هم له افغانستانه د فوځونو د ايستلو خبره نه کوي، د ديموکرات ګوند کانديد بارک اوباما خو وايي چي افغانستان تر عراقه ډېر خطرناک دئ او بايد له عراقه ځيني فوځونه افغانستان ته ولېږل شي، زه هغه ته وايم: د بريژنف او جورج بوش ترخه او ناکامه تجربه مه تکراروه، دا به ستا ستره اشتباه وي چي د جورج بوش د ناکامه سياستونو وارث شې، افغانستان ته د مزيد فوځونو لېږلو نتيجه به له دې پرته بل څه نه وي چي مزيد تابوتونه انتقال کړئ، مزيد رسوايي مو په برخه شي، د نړۍ والو له لازيات کرکي او نفرت سره مخامخ شئ. کوم مصارف چي تاسو د عراق او افغانستان په جنګ باندي کوئ ډېری برخه ئې ستاسو د جنرالانو او د دوی د عراقي او افغاني غلو ملګرو په جيبونو کي لوېږي، د افغانستان د حالت په اړه په هغو راپورونو اعتماد او حساب مه کوه چي د بوش جنګ غوښتونکي جنرالان ئې تاسو ته په غولونکو الفاظو او ارقامو سره وړاندي کوي، ستاسو دا جنرالان د وړو وسلو بې درېغه پلورل خو پرېږده حتی زغروال ګاډي، په وړو وسلو، مهماتو او د

نظامي اسراسرو په کمپيوترونو ډک کانتينرونه خرڅوي، په افغانستان کي ستاسو د هرې نظامي اډې خوا ته د امريکايي وسلو د پلورلو تور مارکيټونه جوړ شوي، تاسو داسي کومه وسله افغانستان ته نه ده لېږلې چې ستاسو د مخالفينو او رقيبانو په لاس کي نه وي پرېوتې. ستاسو فوځ نه د جنګ روحيه لري، نه اخلاق او نه نظامي وړتيا، د فوځونو په زياتولو سره دا جنګ نشئ ګټلی، ستاسو د فوځ جنرالان او د کابل د حکومت هغه لاس پوڅي چې د پردیو د متو په زور پر افغانانو حکومت کوي تاسو ته حقايق نه وايي، له دوی نه مه پوښتئ چې دلته د جنګ حالت څنګه دئ، دا پوښتنه د جنرالانو په ځای له هغو ټپي شوو عسکرو وکړئ چې د امريکا روغتونونه پرې ډک دي، له هغو افغانانو نه وپوښتئ چې هره ورځ ئې په کليو او کورونو بمونه ورېږي، کوم مصارف چې تاسو په جنګ کوئ، دا د هغو تورپوستو مظلومو امريکايانو د مالي ستونزو، فقر او لوږې په ختمولو وکړئ چې شمېر ئې مليونونو ته رسېږي، که ستاسو فوځ، سي آی اې او ايف بي آی د امنيت راوستو وړتيا او کفايت لري نو په واشنګټن او نيويارک کي دي امنيت راولي، نه په افغانستان او عراق کي، تجربو وښوده چې ستاسو د مسلح ځواکونو ګامونه ډېر ناولي او له شامته ډک دي، هر چېرې چې تللي له ځان سره ئې جګړې، بې امني، وراني او وينې تويول وړي.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

۲۰۰۸\۷\۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

د CBS له تلويزيون سره مرکه

Mr. Engineer Hekmatyar Sahib

1. Do you think NATO and the American presence in Afghanistan must end?

ځواب: زه او د افغان ولس مطلق اکثريت دا غواړو چې د امريکا او ناټو اشغال دي ژر او له قيد و شرط پرته پای ته ورسېږي، دوی افغانانو ته له مرګ ژوبلې، جنګ، فساد او بې امنۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، غله، مفسدين، وطن پلورونکي، جنايتکاران، د مخدره موادو قاچاقچيان، په مسکو او تهران پوري تړلې مفسدي ډلې ئې پر افغانانو مسلطي کړې، که دوی ونه وځي موجوده حالت به دوام کوي، جګړه به جاري وي او د بې وزلو او مظلومو افغانانو وينې به توئېږي.

2. Are you calling for a withdrawal of ALL Nato/US troops?

ځواب: هو؛ مورږ د ټولو بهرنيو ځواکونو فوري او بلا قيد و شرط وتل غواړو، دا د ټول افغان ولس غوښتنه ده.

3. Are you not concerned that a quick withdrawal will create even more turmoil in your country?

ځواب: د بهرنيو ځواکونو په وتلو سره به د بحران يو اساسي عامل پای ته ورسېږي، افغانانو ته به دا موقع ورکړی شي چې خپلې ستونزې په خپله او د پردیو له وصايت او قيموميت نه پرته حل کړي، دا د اروپا او امريکا دنده او مسئوليت نه دئ چې د سيمې د ژاندارم په توګه مورږ ته د امنيت راوستلو خبره وکړي، دوی دي په خپلو هېوادو کې امنيت راولي، که له افغانانو سره د جګړې په خاتمې کې مرسته کوي نو له بهر نه زمورږ په کورنيو چارو کې د لاسوهنو مخه دي ونيسي، جګړه نن هم او پرون هم بهرنيو ځواکونو زمورږ پر هېواد مسلطه کړې، د روسي فوځونو د وتلو پر

مهال واشنګټن او مسکو دا پرېکړه وکړه چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، د دوی په امر او د تهران په وساطت د جبل السراج ائتلاف جوړ شو، دغه ائتلاف ته د مخکنۍ جګړې د دوام مأموریت وسپارل شو، مسکو وسلې ورکولې، ایران پیسې او واشنګټن ئې سیاسي مرسته کوله، د افغانستان ټول سفارتونه، په ملګرو ملتونو کې د افغانستان د کرسۍ په شمول دې ائتلاف ته ورکړی شول، اوس هم امریکایانو همغه ائتلاف قدرت ته ورسولو، په حقیقت کې دوی افغانستان د ایران او روسیې لپاره فتحه کړی.

4. NATO and the Americans will never agree to any such withdrawal. Can NATO and the United States EVER fix Afghanistan?

ځواب: طبیعي ده چې که د دوی په وس پوره وي نو له افغانستان او عراق څخه نه وځي، په هغه صورت کې به وځي چې پاته کېدا تر وتلو په ګرانه بیه ورته تمامېږي، هیڅ استعماري ځواک له خپلو مستعمراتو په خپله خوښه نه دئ وتلی، د مجبوریت په سبب وتلی، آزادي غوښتونکو وتلو ته اړ کړی، انګرېزان د هند له نیمي وچې او په افریقا او آسیا کې له خپلو مستعمراتو هغه مهال ووتل چې مجبور شول.

امریکایانو د افغانستان او عراق له جګړې نه څه ترلاسه کړي چې دلته به مزید پاته کېدو ته زړه ښه کوي، له دغې جګړې نه د دوی موخه دا وه چې د عراق او مرکزي آسیا د تیلو ذخایر به د دوی په لاس کې پرېوځي، اسرائیل به په منځني ختیځ مسلط کړي، اسلامي نهضت به وځپي، القاعده به له منځه یوسي، خو تاسو ما ته ووایئ له دغو اهدافو څخه ئې کوم یو ترلاسه کړ؟ د تیلو بیه هر بیرل له نهو ډالرو یو سل لسو ډالرو ته ورسېده، هر کال ئې یو سل څلوېښت ملیارده ډالره جنګي لګښت دئ، تر اوسه ئې نږدې څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل، مرکزي آسیا بېرته د مسکو لوري ته ولاړه، اسلامي نهضت تر مخکې ډېر مضبوط شو، القاعده اوس په عراق کې داسي مراکز لري چې امریکا ئې په یو نیم لک فوځ له مقابلې عاجزه شوې.

5. Are you calling for a Muslim peacekeeping force to take NATO's place?

ځواب: نه؛ دا نه زمونږ غوښتنه ده او نه وړاندیز، مونږ ویلي چې کي نوري ډلې د خپل امنیت لپاره د بهرنیو ځواکونو شتون ضروري ګڼي نو کېدی شي د هغو اسلامي هېوادو محدود شمېر فوځ د اشغالګرو فوځونو ځای ونیسي چې بې طرفه دي او د کومې خاصې افغاني ډلې ملاتړ نه کوي، په دې شرط چې دا به جنګي فوځونه نه وي او په عسکري مراکزو کې به ځای په ځای کېږي.

5. Can there be peace in Afghanistan as long as the Americans are there?

ځواب: نه؛ د امریکایانو د فوځي حضور په صورت کي جګړه پای ته نشي رسېدی، د جګړې د پای ته رسېدو یو اساسي شرط د اشغالګراونو وتل دي.

6. Please, talk about the situation inside Afghanistan right now. Despite the American government's position, many independent American analysts have come to the conclusion that the NATO/US effort to stabilize Afghanistan is "faltering." They believe that Afghanistan is at a critical moment right now. Do you think unless there are dramatic changes, that Afghanistan is on the verge of becoming a failed state?

ځواب: د افغانستان دولت عملاً په یوه ناکام، کمزوري او منفور دولت بدل شوی، د پردیو د متو په زور د هېواد په وړې برخي متزلزله سلطه لري، خپله بقا د بهرنیو ځواکونو په شته والي کي لټوي، اداري فساد اوج ته رسېدلی، لوړ پوړي چارواکي ئې د مخدره موادو په قاچاق کي ککړ دي، بلي خوا ته مقاومت تر بل هر وخت زیات پیاوړی او مضبوط شوی، لمن ئې له شرق او جنوب نه شمال او غرب ته هم خوره شوې، د ملګرو ملتونو د ارقامو له مخي هره ورځ لږ تر لږه شل نظامي عملیات ترسره کېږي، اشغالګرانو ته سږ کال تر ټولو مخکنیو کلونو زیات خونړی وو.

دا د ناټو هېوادو لویه غلطي وه چې د امریکایانو په یوې ناکامې جګړې کي ښکېل شول، او خپل زامن د امریکا د ګټو لپاره د مرګ کومي ته لېږي.

7. Is the party you lead a terrorist group?

ځواب: د جورج بش د معیارونو له مخي د نړۍ ټول آزادي غوښتونکي او مجاهدین تروریستان دي، او ټول وطن پلورونکي، ملي خائنان، جنګي جنایتکاران او مفسدین

ديموکراتان دي، چا ته چې امريکايان تروريست وايي هغه بايد په دې نوم افتخار وکړي،

8. Are you linked with Al Qaeda?

ځواب: مورږ له القاعده سره هيڅ تنظيمي اړيکي نه لرو، حزب اسلامي هغه مهال جوړ شوی او جهاد ئې پيل کړی چې القاعده او ډېر مشران ئې لا پيدا شوي هم نه وو، د حزب اسلامي په پرتله القاعده يو ځوان خوځښت دئ.

9. Is Al Qaeda increasing its presence in Afghanistan?

ځواب: القاعده او اکثريت غړي ئې له افغانستانه وتلي دي، ډېری ئې عراق ته تللي، اوس هغوی نه په افغانستان کي فعال حضور لري او نه د يوه مرکز په توګه ورته ضرورت لري، د القاعدې اکثر غړي عرب ول، د عراق له جګړې وروسته د دوی لپاره د مبارزې ښه سنګر عراق وو، هم ورته نږدې وو او هم ئې ژبه د عراقي ولس ژبه. د بش اداره د امريکايانو او نړۍ والو د غولولو لپاره د افغانانو مقاومت القاعدې ته منسوبوي.

10. Are Al Qaeda and the Taliban working together in Afghanistan to target American and NATO troops?

ځواب: په دې کي شک نشته چې القاعده له طالبانو سره يوځای وه، د طالبانو مرسته ئې کوله او د دوی په څنګ کي جنګېدل، خو اوس ښايي يوازي څه مالي مرسته ورسره وکړي.

11. Exactly Afghans, you or who is the insurgents fighting the Americans and NATO in Afghanistan. Are they a mix of foreign fighters and forces loyal to Taliban?

ځواب: دې پوښتني ته د افغانستان روان حالت په خپله ځواب وايي، د افغانستان له حالت نه باخبره خلک په دې پوهېږي چې مقاومت د هغو افغانانو له لوري روان دئ چې پرون د شوروي اتحاد او د وارسا د پکت له اشغالګرو ځواکونو سره جنګېدل او نن د امريکا او ناټو له اشغالګرو ځواکونو سره. تاسو له امريکايانو، د دوی له انډېوالانو او د ملګرو ملتونو له اړوند ادارو وپوښتئ چې ستاسي د ادعا له مخي په

تېر ميلادي کال کي اته زره خلک په افغانستان کي وژل شوي، په زرګونو نور ټپيان شوي، او په زرګونو نور نيول شوي، په دغو کي څو ئې افغانان او څو ئې بهرنيان ول؟ آيا د مقاومت په ليکو کي د وژل شوو، ټپي شوو يا نيول شوو نه د ګوتو په شمېر غيرافغانان په ګوته کولی شئ؟ دا ولي د مقاومت په ليکو کي نه کوم بهرنی وژل کېږي او نه د دښمن په لاس کې پرېوځي؟!! بهرنيان خو يوازي د اشغالګرو ځواکونو په ليکو کي دي!! عجيبه ده چي پنځوس زره شين سترګي بهرنيان، په پرمخ تللو وسلو سمبال، له ټانکونو، توپونو او جهازونو سره، نه يوازي د دوی نظامي حضور، په کليو، ښارونو، جوماتونو او مدرسو د دوی بمبارۍ د اعتراض وړ نه ګڼي بلکي له افغانانو او ټولي نړۍ غواړي چي د دغو ځواکونو قدر او ستاينه وکړي او حضور ئې جائز او قانوني وګڼي، بل پلو ته په دروغو دا ادعا کوي چي د مجاهدينو په څنګ کي بهرنيان جنګېږي، خو نه ئې کوم بهرنی ژوندی وښودو او نه ئې د هغه مړی!!

12. What is your goal - what is your mission - in Afghanistan right now?

ځواب: د هېواد آزادي او خپلواکي زما هدف او د آزادۍ لپاره جهاد زما تګلاره ده.

13. Do you have any contact with Osama Bin Laden?

ځواب: اوس ورسره تماس نه لرم

14. Are you allied with Mullah Omar? Do you have contact with him?

ځواب: نه مي تراوسه له ملا محمد عمر سره ليدلي او نه له طالبانو سره کومه معاهده لرو.

15. How strong are the Taliban today? Are they much stronger than they were last year and the year before? 16. Are the Taliban getting stronger?

ځواب: که د طالبانو د قوت او ضعف په اړه پوښتنه کوې نو زه په دې اړه څه نه وايم، خو که د اشغالګرانو په ضد د مقاومت پوښتنه له ما څخه کوئ نو درته ويلی شم چي الحمدلله مقاومت تر مخکي نه ډېر پياوړی او مضبوط دئ او لمن ئې ورځ په ورځ مزيد خورېږي.

17. You were quoted as saying once "killing one American soldier is more rewarded by God than killing 10 Afghan soldiers". Do you give weapons to the Taliban - including land-to-air, anti-aircraft missiles in order to kill Americans?

ځواب: مورږ د هغه چا د وژلو خبره کړې چې افغانان وژني، هیڅا ته مو نه دي ویلي چې د امریکایانو د وژلو لپاره امریکا ته ولاړ شئ، مجاهدینو ته مو ویلي چې خپله توجه اصلي دښمن ته واړوئ، له هغو اجیرو فوځیانو سره ځان په جګړو کي مه ښکېلوئ چې امریکایان ئې د څو ډالرو په بدل کي د خپل ولس په ضد جنګوي.
مورږ دومره مجاهدین لرو چې له تجهیز نه ئې عاجز یو، دې ته ضرورت نه لرو چې نورو ته خپلي وسلې وسپارو، که طالبان وزګاره وسله لري نو مورږ ته دې وسپاري،

18. You were called by Washington as a freedom fighter, now you are on their most wanted list. What changed?

ځواب: دا پوښتنه له امریکایانو وکړئ، ولي ئې پرون مورږ ته د آزادۍ د جنګ د داسي نومیالیو اتلانو په سترګه کتل چې جمهور رئیس ئې زمورږ د ملاقات مکرر غوښتنه کوله خو مورږ له ملاقات نه ډډه کوله، او نن مورږ ته د تروریست نوم راکوي او په خپل تور لست کي زمورږ نومونه لیکي؟! نه مورږ بدل شوي یو، نه مو شعارونه او نه تګلاره، پرون د یوه اشغالګر په ضد په روا اسلامي جهاد بوخت وو، او نن د بل اشغالګر په ضد، ځوک چې پرون شورویانو د اشرارو په نامه یادول نن ئې امریکایان د تروریستانو په نامه یادوي، او چا ته چې هغوی د اتل او قهرمان لقب ورکاوو امریکایانو هم دغه القاب ورته غوره کړي، پر سر ئې لاس راکاږي، په ملا ئې ډبوي او د کابل په حکومت کي ئې مهم مناصب ورکړي.

19. The Taliban now control vast areas of southern Afghanistan and are moving north. Can the Americans and NATO - ever stop them?

ځواب: زه په قاطع الفاظو او پوره ډاډ سره تاسو ته ویلی شم چې إن شاء الله اشغالګران د مقاومت له ځپلو عاجز شوي او د پراخېدو مخه ئې نشي نیولی، دا هم باید تاسو ته ووایم چې مورږ اوس نه د سیمو آزادول غواړو او نه د مخامخ جګړو پلوي کوي، دا کار نه مفید دئ او نه لازم وسایل ورته لرو، په دې سره عام ولس ته تلفات اوړي، اصلي دښمن مصئون پاته کېږي او زمورږ جګړه له هغو اجیرو افغاني فوځیانو سره راځي چې امریکایان ئې په لومړي خط کي د مجاهدینو په ضد جنګوي.

20. Do you think Karzai must go? Why?

ځواب: مورږ وایو چې بهرني ځواکونه دي ووځي، خو دا چې له کرزي سره به څه کېږي، نېه به وي چې دا پوښتنه له ده څخه وکړئ، چې آیا د امریکایانو له وتلو نه وروسته به دی هم ځي او که به په افغانستان کي پاته کېږي؟! زه خو داسي ګمان کوم چې امریکایان ښایي دی تر دې ډېر د مخه رخصت کړي، دا اوس چې په غربي رسنیو کي د ده او د ده د ناکام دولت په اړه کوم تبلیغات کېږي د همدې خبرې غمازي کوي.

21. Do you feel your life is in danger? Do you feel hunted by the United States?

ځواب: تاسو ما ته ووایئ: آیا په نړۍ کي داسي څوک شته چې ژوند ئې له هره پلوه خوندي وي او له هیڅ ګواښ او خطر سره مخامخ نه وي؟ زه ګمان نه کوم چې زما ژوند ته به د جورج بش تر ژوند ډېر خطر متوجه وي، زما او د هغه د ژوند په اړه هغه ذات فیصله کوي چې د ټولو ژوو د مرګ او ژوند اختیار ورسره دئ، زه د غره په یوه سنګر کي د امریکائي بمبارد طیارو تر وزر لاندي او په یوه کلي کي ځان خوندي ګڼم او د شپې آرام او بې تشویشه خوب کوم، خو جورج بش په سپیني مانۍ کي د خوب له ګولیو پرته خوب نشي کولی.

22. Do you have a message for the leaders of the United States?

ځواب: جورج بش ته د خپلو ډېرو نږدې ملګرو مشورو هم ګټه ونه رسوله، له خپلو غلطو عزایمو ئې منصرف نه کړ او په خپلو سیاستونو کې ئې بیا کتنې ته چمتو نه کړ، د همدې لپاره ډېر ترې ولاړل، هغې عمومي او ورځ په ورځ زیاتېدونکې کرکې او نفرت متوجه نه کړ چې په ټولې نړۍ او په خپله امریکا کې د ده د غلطو سیاستونو په ضد راولاړ شوی، داسې چا ته به د پیغام لېږل څه ګټه ولري؟! له داسې چا سره باید یوازې د ټوپک له خولې خبره وشي. خو د امریکا ولس ته مې پیغام دا دئ چې د څو جنرالانو، د وسلو جوړلو د فابریکو خاوندانو او مفسدو واکمنانو لپاره خپل زامن د مرګ کومې ته مه لېږئ، سپینې مانۍ ته داسې څوک ولېږي چې عقلمن وي، د امریکا د مشرتابه اهلیت او کفایت ولري، د جګړو پلوي نه وي، د امریکا له پراخو امکاناتو نه د جګړو د خوړلو په ځای په نړۍ کې د صلحې او امنیت په راوستو کې کار واخلي. نن چې د افغانستان او عراق د جنګ په نامه په سلهاوو ملیارده ډالر ستاسو له بانکونو څخه وځي لویه برخه ئې ستاسو د واکمنانو، جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، او پاتې برخه ئې د مظلومو افغانانو او عراقیانو په وژلو لګېږي.

23. You expressed couple of time flexibility regarding talking to karzia, but why not karzai properly inviting you for tabletalk?

ځواب: تاسو پوهېږئ چې د کابل چارواکي وخت ناوخت په خپلو مطبوعاتي مرکو او ویناوو کې د روغې جوړې او د جګړې د خاتمې شعارونه ورکوي، دا په داسې حال کې چې دوی خپله بقا او په اقتدار کې پاتې کېدا د جګړو په دوام کې لټوي، او د بهرنیو ځواکونو په مزید پاتې کېدا ټینګار کوي، مجاهدین مجبور دي د دغو دروغجنو تبلیغاتي ویناوو ځواب ورکړي، او د ځواب په ضمن کې د بحران د عادلانه او ډاډمن

حل طرحه وړاندي کړي، د دې وړاندیزونو موخه دا نه ده چې د کابل له چارواکو نه د کوم مثبت او اغېزمن غبرګون طمعه لرو، هر څوک پوهېږي چې د دغو چارواکو پرېکړي حتی په خپل دفتر کي هم اغېز نه لري، رئیس یوه خبره کوي او معاون ئې بله، دواړه د امریکایانو پرېکړي ته منتظر!! زمونږ د دا راز وړاندیزونو لږ تر لږه دومره ګټه شته چې افغان ولس د درغجنو تبلیغاتو تر اغېز لاندي رانشي او دا ګمان ونه کړي چې مجاهدین د بحران د حل لپاره له جګړې پرته بله طرحه نه لري.

24. You said Iran do interference in Afghanistan? What kind of interference? Supplying weapons or any other kind?

ځواب: تاسو پوهېږئ چې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته تر نن پوري ایراني چارواکو د افغانستان په اړه ډېر مضر، خطرناک او د اسلامي اصولو او بڼه ګاونډیتوب د غوښتنو خلاف سیاست غوره کړی، دوی په افغانستان کي د جګړو د دوام لپاره هم له مسکو سره لاس یو کړ او هم له واشنګټن سره، شمالي ټلواله د مسکو په امر او د تهران په وساطت جوړه شوه، د دې جبهې د مالي او نظامي اکمالاتو لویه برخه د ایران له لوري وه، دا ډله د تهران په وینا له امریکایانو سره یو ځای شوه او د دوی تر قومندې لاندي له افغان ولس سره وجنګېده، په دغي مودې کي دوی د کابل د حکومت له ضعف نه په استفادې سره له سرحدي پولو دې خوا رااوښتي، د افغانستان د خاوري په حساسو ځایونو کي ئې نوې سرحدي پوستې جوړې کړې، اوس چې د امریکایانو د وتلو خبره کېږي یو ځل بیا ئې شمالي ټلواله وخوځوله او د پیسو او وسلو په لېږلو سره غواړي له دې ډلي همغه کار واخلي چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته ئې تري واخیست.

25. Do you think Alqaeda element should remain in Afghanistan as helper of insurgents?

ځواب: القاعده په افغانستان کي فعال نظامي حضور نه لري، د دوی لپاره مناسب ځای د عراق سنګرونه دي.

26. How do you feel and rung your life being top us wanted person?

ځواب: زه په پوره ډاډ او اطمئنان سره ژوند کوم، زما د شپېتو کلونو د ژوند لویه برخه تر تعقیب لاندې تېره شوې، اوس ورسره عادي شوی یم، زما اوسنی حالت له مخکني نه یوازي دومره توپیر لري چي مخکي مي له مخاطبینو سره ارتباط مخامخ وو او اوس د لیک له لارې، ما په تېرو شپږو کلونو کي تر شلو زیات کتابونه ولیکل، د قرآن یولس اجزاء تفسیر په څلورو جلدونو کي، بایبل د قرآن په رنا کي ضخیم کتاب په دې جمله کي دي، الحمد لله ما ته الله تعالی د دې توفیق راکړ چي له دې فرصت نه د مطالعې، تحقیق، څېړني او لیکني په برخو کي اعظمي استفاده وکړم

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د فرانس پریس له خبریال آصف محمود سره مرکه

پوښتنه: د امریکا تر مشرۍ لاندې د افغانستان اشغال او د تروریزم په ضد جنګ کي د افغاني او پاکستاني مجاهدینو په اړه د نوي پاکستاني حکومت دریځ څنګه ګڼئ؟

ځواب: امریکا غواړي، په هغه جنګ کي چې د اسلام او مسلمانانو په ضد ئې پیل کړی، پاکستان داسي څه کولو ته اړ کړي چي نه یوازي له افغانانو سره ئې اړیکي

مزید خرابي او د نه پخلا کېدونکې دښمنۍ پراو ته ورسېږي بلکي له ټولي اسلامي نړۍ او ټول امت سره ئې په دښمنۍ کي ودروي، امریکا د پاکستان په اړه همغه شوم عزایم لري چي د افغانستان، عراق او هر اسلامي هېواد په اړه ئې لري، دا واشنګټن وو چي لومړی ئې پاکستان د حزب اسلامي په ضد د شمالي ټلوالي ملاتړ ته مجبور کړ، رباني ئې دوه ځلي په اسلام آباد کي جمهور رئیس وټاکلو، بیا ئې د جنرال بابر په لاس طالبان له حزب اسلامي سره وجنګول، ورپسې ئې د طالبانو په خلاف هغه جنګ کي عملاً برخه واخیسته چي په نتیجه کي ئې د طالبانو حکومت نسکور شو او اقتدار بیا شمالي ټلوالي ته وسپارل شو، حقیقت دا دئ چي امریکایانو بغداد د ایران او سوریې لپاره او کابل د روسیې او ایران لپاره فتح کړي، د دوی لپاره ئې هغه څه وکړل چي په تېرو کلونو کي او د ډېرو مالي او نظامي لګښتونو او مصارفو په نتیجه کي پرې موفق نشول، دا اوس امریکایانو ډهلي ته په افغانستان کي د پاکستان په خلاف په خلاص لاس د فعالیت اجازه ورکړې، د کابل چارواکي دې ته هڅوي چي د پاکستان په ضد حتی د حملې ګوابنونه وکړي، په دې هم بسنه نه کوي چي په پرله پسې توګه د قبایلي سیمو په مدرسو، جوماتونو او کلیو بمبارۍ کوي او بې ګناه خلک وژني، بلکي غواړي دې سیمې ته د ناټو ځواکونه ولېږي او هلته هم هغه کارونه وکړي چي د افغانستان په جنوب، شرق او جنوب غرب کي ئې د پښتنو په ضد کوي. د پاکستان د ننه او په شرقي او شمال غربي پولو کي چي د پاکستان په ضد څه روان دي دا ټول د اسلام آباد د چارواکو د غلطو سیاستونو او د امریکا د ملګرتیا په سبب د دې هېواد په برخه شوي.

پوښتنه: آیا په افغانستان کي د بهرنیو فوځونو په شتوالي کي صلح ممکنه بولئ؟

ځواب: نه؛ د دې هیڅ امکان نشته چي د اشغالګرو ځواکونو په شته والي کي جګړه پای ته ورسېږي او امنیت تأمین شي، صلح یوازي په هغه صورت کي راتلی شي چي ټول بهرني ځواکونه د افغانستان له لوېشت لوېشت خاوري ووځي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چي خپل برخلیک په خپله او د پردیو له فشار او مداخلې پرته

وټاکي.

پوښتنه: د بهرنیو ځواکونو د وتلو احتمال څومره دئ او څو نور کلونه به ونیسي چې افغانان دې هدف ته ورسېږي؟په روان مقاومت کې د حزب اسلامي موقعیت څنګه دئ؟

ځواب: د دې پوښتنو په ځواب کې عرض کوم چې:

- **دا ګرانه ده چې ووایو دوی به کله وځي، خو دا خبره په پوره ډاډ او اطمئنان سره کولی شم چې د بهرنیو ځواکونو وتل حتمي او نږدې دي، اوس باید ټولو ته په ډاګه شوې وي چې امریکایان د افغانستان له دائمي اشغاله عاجز دي او له وتلو پرته بله چاره نه لري. زما انتظار دا وو چې امریکایان به له افغانستانه تر عراق مخکې وځي، خو ښایي الله تعالی ته دا منظوره وي چې دوی څه موده نور هم زمونږ په هېواد کې پاته شي، دوی هغه مهال دا پرېکړه وکړه چې افغانستان تر عراق آسان هدف ورته معلومېدو، خو د جون او جولای په میاشتو کې د دوی تلفاتو وښوده چې افغانستان تر عراق هم ورته خطرناک دئ، په دې دواړو میاشتو کې د دوی تلفات د عراق په پرتله نږدې دوه برابره وو.**
- **تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي تر ټولو ستر او یوازنی افغانستان شمول حزب دئ، په شمال او جنوب، پښتنو او غیرپښتنو کې ژور نفوذ لري، په افغانستان کې اسلامي تحریک د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جهاد په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په لوی شمېر کې روزل شوي او باتجربه مجاهدین لري، روان مقاومت هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، له هغې ورځې چې کابل او ورپسې کندهار د امریکایانو په لاس کې پرېوتل، د طالبانو حکومت ړنګ شو او له صحنې ووتل، حزب اسلامي مقاومت پیل کړ او ولس ئې د یرغلګرو په ضد پاڅون ته راوبلو، تر یو نیم کال پوري حزب د مقاومت په سنګرونو کې یوازي وو، نوري ډلې ډېر وروسته ورو ورو میدان ته راووتلې. که د وسایلو او جنګي مهماتو مشکل نه وي نو حزب کولی شي په لسهاوو زره مجاهدین جنګ ته**

حاضر کړي، خو موږ خپلو محدودو امکاناتو ته په پام سره دومره مجاهدین تیار کړي چې هم ئې د اکمال له عهدې وتلی شو او هم تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکولی شو.

پوښتنه: آیا د تفاهم له لارې د بحران د ختمولو په اړه د امریکا یا پاکستان له لوري کوم نوی اقدام او هڅه شوې؟

ځواب: نه؛ تراوسه د تفاهم له لارې د بحران د ختمولو په اړه د امریکا له لوري کوم اقدام نه دئ شوی، او پاکستان له څه کولو عاجز دئ، د افغانستان په پېښو کې د پاکستان اغېز اوس له هیڅ سره برابر دئ، پاکستان تر دې د مخه د افغانستان په ارتباط ډېره مثبت کارونه کولی شوی، خو د غلطو سیاستونو په وجه ئې دا امکان له لاسه ورکړ، اوس نه د ځان په ګټه څه کولی شي، نه د افغانانو په ګټه او نه د امریکا په ګټه، له امریکایانو سره یوازې دومره مرسته کولی شي چې د امریکایي قطعاتو لوژیستیکي اکمالات د پاکستان له لارې ترسره شي، ښایي دا لږ به هم په راتلونکې کې له شدیدو خنډونو سره مخامخ شي.

پوښتنه: که د امریکا له لوري د صلحې کوم وړاندیز وشي آیا ستاسو حزب به دې ته په درنه سترګه وګوري د دې لپاره چې د وینو تویول بند شي؟

ځواب: هو؛ موږ د هر هغه وړاندیز قدر او ملاتړ کوو چې زموږ له هېواده د ټولو بهرنیو ځواکونو بلاقید وشرط وتل تضمین کړي او د جګړې په دائمي خاتمې کې ممد ثابت شي او افغانانو ته د خپل برخلیک ټاکلو او د خپلې خوښې نظام قایمولو موقع ورکړي.

پوښتنه: تاسو په دې وروستیو کې د ناټو ځواکونو په ضد د نویو تعرضي عملیاتو اعلان وکړ، او د قلندر ولسوالۍ د نیولو ادعا مو وکړه، آیا دا له طالبانو سره د کوم توافق په ضمن کې وو که مستقل اقدام؟

ځواب: که څه هم موږ ډېره هڅه وکړه چې د اشغالګرانو په ضد یوه ستره متحده جبهه جوړه او ټول هغه ځواکونه او شخصیتونه په کې راغونډ کړو چې د اشغالګرانو

بلاقيد و شرط وتل او په آزاد او خپلواک افغانستان کي يو واقعي اسلامي نظام غواړي، خو دغو هڅو لاتراوسه مثبت نتايج نه درلودل، اوس هر ډله په مستقله توګه په مقاومت بوخته ده، البته په محلي کچه د مجاهدينو تر منځ ډېر ځله ګډ عمليات ترسره کېږي. زه مطمئن يم چي په نږدې راتلونکې کي به د ټولو صالح مجاهدينو د يووالي او وحدت هيله ترسره شي.

پوښتنه: آيا تاسو په دغو وروستيو کي له اسامه بن لادن او ملاعمر سره د افغانستان د وضعيت په اړه خبري کړې، که مو کړې وي نتيجه ئې څه وه؟

ځواب: نه ما له دوی سره نه دي ليدلي.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

۲۰۰۸\۷\۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

د واشنګټن پوست له خبريال امتياز علي سره مرکه

۱- د اوسني حکومت په اړه مو نظر څه دئ؟ په ځانګړې توګه غواړم چي ستاسي نظر په افغانستان کي د افغان حکومت سره د جګړي په اړه معلوم کړم.

ځواب: دا يو ناکام، بدنام، لاس پوڅی او د پردیو په متو متکي حکومت دئ چي له وطن پلورونکو، جنايتکارانو، غلو او مفسدينو جوړ شوی.

په افغانستان کي روان جنګ د اشغالګرانو په ضد د آزادۍ جنګ دئ، دا جنګ همغسي دئ لکه د شوروي اتحاد په ضد تېر جنګ.

۲- د پاکستان د قبایلو په باره کي ستاسي نظر څه دئ؟ تاسو څه فکر کوئ چي د حکومت په خلاف جنګ کي د پولي په دواړو غاړو کي ډېر مهم رول د چا او فعالین ئې څوک دي؟

ځواب: په قبایلو جنګ تپل شوی، امریکایانو د دوی پر کلیو، کورونو، بازارونو، جوماتونو او مدرسو بمونه ورولی، بې ګناه خلک ئې وژلي، پاکستان ئې دې ته اړ کړی چي یو لک فوځ د دوی سیمي ته ولېږي، له یوې خپلواکي، باامنه سیمي ئې د جنګ داسي میدان جوړ کړی چي هره ورځ ئې پر سر جهازونه ګرځي، بمونه وروي، د فوځیانو ګاډي یوې بلي خوا ته درومي، کورونه پلټي او بې ګناه خلک له تروریزم سره د ملګرتیا په نامه نیسي.

د پولي یوې خوا ته افغانان جنګېږي او بلي خوا ته ئې د قبایلو جنګیالي. د دواړو خواوو فعالین څرګند دي او هر څوک ئې پېژني، دواړه په ورته جنګ کي بوخېل شوي، امریکایانو دا جګړه پرې تحمیل کړې.

۳- تاسو خو د جهادي ګروپونو سره د ملګرتیا او اړیکو اوږده سابقه لرئ آیا اوس هم ستاسو ارتباط د القاعده له شبکې سره شته؟ که وي څه ډول؟ له هغو طالبانو سره چي په افغانستان او پاکستان کي عملیات کوي ستاسو ارتباط څنګه دئ؟ او ستاسو نظر د دوی د عملیاتو او لښکر ایستلو په باره کي څه دئ؟ په داسي حال کي چي په سیمه کي جنګ روان دئ؟

ځواب: موږ نه له القاعده سره تنظیمي اړیکي لرو او نه له افغاني یا پاکستاني طالبانو سره، موږ د هر هغه چا قدر کوو چي په افغانستان یا پاکستان یا د نړۍ په بل هېواد کي د امریکایانو او د اسلام د نورو دښمنانو په ضد جنګېږي، موږ د هر آزادي غوښتونکي مبارز ملاتړ کوو، دا د ملتونو حق ګڼو چي د خپلي آزادۍ لپاره د یرغلګرانو او اشغالګرانو په ضد وسلې ته لاس کړي.

او د جنګ د څرنګوالي په اړه زموږ نظر دا دئ چي باید خپله ټوله توجه د اصلي دښمن لوري ته واړوو، خپل ټول ځواک د دوی په ضد وکاروو، او په نورو جګړو کي

ځان ښکېل نه کړو.

۴- آیا د کرزي د حکومت په خلاف له طالبانو سره مرسته کوئ که نه؟

ځواب: مورږ خپلو مجاهدینو ته ویلي چي هر مجاهد خپل ورور وګڼي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، له هیڅ صالح مجاهد نه خپله مرسته ونه سپموي.

۵- تاسو سره په افغانستان کي په سیاسي ارتباطو او فوځي کارونو کي څه قسم مرسته کېږي؟ او همدارنګه په پاکستان کي درسره مرسته کېږي؟

ځواب: مورږ د الله تعالی په اعتماد او توکل دا جهاد پیل کړی، خپل ملت راسره مرسته کوي، د دښمن د مقابلې لپاره مو داسي طریقه غوره کړې چي په محدودو وسایلو دښمن ته زیات تلفات واړولی شو، مجاهدینو ته مو ویلي چي له جبهه ئي جګړو ډډه وکړي، جبهه ئي جنګونه زیات امکانات او وسایل ایجابوي، چي مورږ ئې اوس په واک کي نه لرو، تاسو پوهېږئ چي د نړۍ هیڅ هېواد دې ته تیار نه دئ چي د امریکا او نیټو په خلاف د مجاهدینو مرسته وکړي، زمورږ دوو ګاونډیانو ایران او پاکستان له امریکایانو سره د کابل په نیولو کي مرسته وکړه، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان اډې ورکړې، هند ئې ملګرتیا وکړه، روسیې او چین پر افغانستان د برید ملاتړ وکړ، اروپا، کاناډا او آسټرالیا په یرغل کي عملاً برخه واخیسته، ایران شیعه ډلو ته وویل چي له امریکایانو سره د سنیانو په ضد ملګرتیا وکړي، نو اوس تاسو وواېئ چي د مجاهدینو مرسته به څوک کوي او څنګه به ئې کوي؟

۶- آیا تاسو اوس هم په افغانستان کي اوسېږئ؟ او که نه نو اراده لرئ چي بېرته افغانستان ته راستانه شئ؟ ترڅو پوري به په دغه تبعیدي حالت کي ژوند تېروئ؟

ځواب: زه به إن شاء الله د ژوند تر وروستۍ سېلګۍ خپل جهاد ته دوام ورکوم، تر هغه چي زما هېواد آزاد شي، زما مظلوم ولس خپلواکي ترلاسه کړي، او مورږ په خپلواک او آزاد افغانستان کي د خپلي خوښي اسلامي حکومت جوړ کړو، د اسلام لپاره هري قربانۍ ته چمتو یم، که دا تبعیدي ژوند وي، که زندان وي او که د خدای په لار کي شهادت. زه ترجیح ورکوم چي تل د هېواد د ننه او له خپلو مجاهدینو سره

په سنګرونو کي پاته شم، باور وکړئ چي د سنګر يوه شپبه تر دې ډېر ډېر غوره ګڼم چي سل کاله د کابل د اوسني حکومت جمهور رئيس وم، زه به يوازي هغه مهال سنګر پرېږدم چي زما له هېواده ټول بهرني ځواکونه ووځي او د اشغالګرانو د بيرغونو په ځای د اسلام شين بيرغ ورپېژي.

۷- تاسو ويلی شئ چي د افغانستان راتلونکې به څنګه وي؟ تاسو د افغانستان لپاره څه خواهش لرئ؟ او همدا رنګه د پاکستان راتلونکې څنګه وينئ؟

ځواب: زه ډاډه يم چي د افغانستان راتلونکې روښانه ده، اشغالګر ځواکونه به زما له هېواده وځي، افغان ولس به خپلواکي ترلاسه کوي او د خپلي خوښي اسلامي حکومت به جوړوي او صالح قيادت به غوره کوي، نور نو پر افغانستان باندي نه پردي حکومت کولی شي او نه د پرديو مزدوران. له سيمي د امريکايانو له وتلو وروسته اميد دئ چي پاکستان هم د دوی له اغېز نه آزاد شي او هلته قدرت د صالح او وطنپالو کسانو لاس ته ورشي.

۸- تاسو د افغان حکومت په خلاف جنګ کي د ايران او پاکستان د مداخلې په اړه څه نظر لرئ؟ د ايران په خلاف کوم شواهد تاسو وينئ چي په افغانستان کي مشکلات جوړوي؟ آيا په تېرو درې کلونو کي د ايران مداخله په افغانستان او پاکستان کي په نښه کولی شئ؟ تاسو فکر نه کوئ چي ايران په پاکستان او افغانستان کي لاس وهنه کوي؟ که کوي يي نو څه ډول او ولي؟

ځواب: ايران او پاکستان د کابل د امريکايي حکومت مرسته او ملاتړ کوي، ايران په دې حکومت کي هومره امتيازات د ځان لپاره او په تهران پوري تړلو ډلو ته ترلاسه کړي چي په بل صورت کي ئې هيڅکله نشو ترلاسه کولی، په حقيقت کي امريکايانو افغانستان د ايران لپاره فتحه کړی، همغسي لکه چي بغداد ئې د ايران او سوريې لپاره فتحه کړ، دا نن د کابل د امريکائي حکومت ټول حساس ادارات د ايران پلوه ډلو په لاس کي دي، لکه فوځ، پوليس، د امنيت اداره، داخله وزارت، سفارتونه، ګڼ شمېر واليان، د جمهوري رياست دوه معاونان، د پارلمان رئيس، او

ډېر نور، امریکایانو دغه امتیازات د یوې پټې شیطاني منصوبې له مخې ایران او ایران پلوه ډلو ته ورکړي، غواړي د خپلو استعماري موخو لپاره شیعه د سنیانو په ضد وجنګوي، چېرې چې تاسو د شیعه او سني جنګ ګورئ نو د دې تر شا به حتماً د امریکایانو ناولي لاسونه ومومئ، دوی غواړي په سیمې کې یو بل اسرائیل جوړ کړي.

او پاکستان د امریکایانو دومره مرسته کړې چې له دې مرستې پرته ئې نه کابل نیولی شو او نه کندهار، او نه ئې دومره بندیان نیولی شول چې ګوانتانامو پرې ډکه کړي، په سلو کې نیوي بندیان پاکستان نیولي او لاس پښې تړلي ئې امریکایانو ته سپارلي، امریکایانو کابل او کندهار د پاکستانیانو د مټو په زور نیولي او اوس هم که د پاکستان مرسته نه وي په افغانستان کې ورته پاته کېدا او د جګړې دوام ورته ګران او حتی محال دئ.

ایران دا اوس خپلو پلوي ډلو ته پراخ امکانات ورکوي، له وسلو نیولې تر پیسو پورې، ګڼ شمېر خبري رسنۍ، راډیوګاني، تلویزیوني شبکې، ورځپاڼې او مجلې تمویلوي، د ایران او افغانستان ګډه پوله د ایران په خوښه وټاکل شوه، هم ئې خپلې سرحدي پوستې د خپلې خوښې په ځایونو او موقعیتونو کې جوړې کړې او هم ئې دافغانستان مربوط سرحدي پوستې، په ډېرو سیمو کې له مخکنې سرحد نه اوښتې او حساس ځایونه ئې نیولي، دا کارونه د امریکایانو په اجازه او موافقه کوي.

ایران د خپلو ټولو ګاونډیو په چارو کې لاسوهنې کوي، شیعه ډلې پالي، د ایران له انقلابه وروسته تر نن پورې چې په دغو هېوادونو کې د شیعه او سني تر منځ کومې نښتې شوې دي ټولې د ایران د لاسوهنو او تحریکاتو په سبب رامنځته شوې، تر دې د مخه شیعه او سني د یوه بل خوا ته په صلح او امن کې اوسېدل. دا دوی ول چې په ایران کې ئې هم د سنیانو مشران ووژل او په ګاونډیو هېوادو کې ئې هم ګڼ شمېر ترور کړل.

د ایران سیاست له دې نه معلومولی شئ چې له یوې خوا هره میاشت څو لکه ډالر د کابل جمهور رئیس ته د ارګ د دفتري مصارفو په نامه ورکوي خو له بلې خوا

په تهران پوري تړلي شمالي ائتلاف څو ځلي د حامد کرزي د ترور هڅه وکړه، ځکه هغوی ګمان کوي چې د کرزي په تلو سره به جمهوري ریاست هم د دوی په لاس کې پرېوځي.

۹- تاسو ولې فکر کوئ چې د امریکا فوځیان به په افغانستان کې په ډېر خراب حالت کې مغلوبېږي؟ آیا تاسو د دی کوم غټ زیان په ګوته کولی شئ؟

ځواب: د افغانستان او عراق په جګړو کې د امریکایانو ځاني او مالي تلفات هغه ځای ته رسېدلي چې د اوږدې مودې لپاره ئې تحمل ورته ګران دئ، مخکنیو تجربو ته، مخصوصاً د بیروت او صومالیې پېښو ته په پام سره ما ګمان کولو چې امریکایان به تر دریو زرو زیاتو تابوتونه انتقال ته زړه ښه نه کړي او تر دې د مخه به ووځي، اوس د دوی د مړو شمېر تر پنځه زره او د زخمیانو شمېر ئې تر دېرش زره اوښتی، نظامي لګښتونه ئې هر کال یو سل شپېته ملیارده ډالرو ته رسېدلی، دا په داسې حال کې چې روسانو په لسو کلونو کې جمعاً اتیا ملیارده ډالر مالي لګښت، دیارلس زره مړي او اته ویشت زره زخمیان درلودل، په همدې سره ئې ملا ماته شوه او له افغانستانه وتلو ته اړ شول، امریکا به څنګه دا دومره ستر تلفات د اوږدې مودې لپاره وزغملی شي؟! دې ته مو هم باید پام وي چې دا تلفات ورځ په ورځ زیاتېږي.

۱۰- په افغانستان کې ریاستي او پارلماني ټولټاکنو ته لږ وخت پاتې دئ آیا تاسو په دې انتخاباتو کې د یوې موقع امید لرئ؟ د امریکا د پالیسۍ په اړه کوم وړاندیز لرئ؟ آیا دا ممکنه ده چې په افغانستان کې به جګړه پای ته ورسېږي؟

ځواب: ستا پوښتنه درې برخې لري:

د لومړۍ برخې په اړه باید ووایم: د بهرنیو فوځونو په شته والي کې او د دوی د جهازونو تر وزر لاندې انتخابات له یوې خندوونکې ډرامې پرته بل څه نه شي کېدی، دا انتخابات به همغسې وي لکه د افغانستان او عراق تېر انتخابات، همغه کسان به د منتخبو څېرو په نامه اعلانېږي چې اشغالګران ئې خوښوي، پارلمان ته به هغه کسان درومي چې امریکایان ئې په پارلمان کې لیدل غواړي، داسې پارلمان به ترې

جوړېږي چې د بهرنيو فوځونو حضور تأييد کړي او د اشغالګرانو د خوښي کابينې ته د اعتماد رأيه ورکړي. د يوه د انتخاباتو مصارف به امريکا او هند ورکوي، د بل به ايران او انګريزان، قانوني او محقق د ايرانيانو کانديدان ول او کرزی د هند او امريکا، مورِ په داسي انتخاباتو کي برخه نه اخلو، سره له دې چې باور لرو که حزب اسلامي په انتخاباتو کي برخه واخلي نو لږ تر لږه په سلو کي پنځه شپېته رأيي به ترلاسه کوي.

د دوهمې برخي په ارتباط عرض کوم چې د جورج بوش او د ده د جنګي ټيم سياستونو هم امريکا ته نه جبرانېدونکي تاوانونه ورسول او هم د نړۍ امنيت ته، زما په نظر بوش د امريکا او نړۍ لپاره داسي ثابت شو لکه بريژنيف د شوروي اتحاد لپاره، ښايي د ده د سياستونو پايلي به د امريکا لپاره همداسي وي لکه د بريژنيف د سياستونو پايلي د شوروي اتحاد لپاره. زه دې ته حيران يم چې اوباما څنګه د افغانستان په اړه غواړي د جورج بوش د سياستونو وارث شي!! خو ښايي الله تعالی غواړي چې سپيني مانۍ ته هغه څوک لار وموميِ چې امريکا د مزيد تباهي او زوال په لور وخوځوي.

د درېيمي برخي په اړه مي مخکي هم وويل چې زه د افغانستان راتلونکې ته هيله مند يم، يقين لرم چې مورِ به په خپل جهاد کي بريالي کېږو، اشغالګران به زمورِ له هېواده وځي او جګړه به پای نه رسېږي.

۱۱- په صوبه سرحد کي د MMA يعني متحده مجلس عمل د ناکامېدو په باره کي مو نظر څه دئ؟ ولي دوی په سياست کي ناکام شول؟ تاسو په په افغانستان او پاکستان کي د مذهبي ډلو راتلونکې څه ډول وينئ؟

ځواب: د متحده مجلس عمل د ناکامۍ څو اساسي وجوهات وو:

- مرکزي حکومت غوښتل چې دوی ناکام شي، په پاکستاني نظام کي د اختياراتو او امکاناتو لويه برخه د مرکزي حکومت په واک کي وي، صوبائي حکومتونه د مرکزي حکومت له ملاتړ نه پرته هيڅ مهم او اساسي کار نشي کولی، په ځانګړي

توګه کله چې مرکزي حکومت ورسره مخالف وي.

- د دوی اتحاد یو متزلزل اتحاد وو، ځینو ډلو ئې له پرویز مشرف سره پټې اړیکې پاللې، ځینو ئې ضعیف النفسه او غیر ملتزم کسان حکومت ته معرفي کړل.
- په غیر اسلامي نظام کې د اسلامي ډلو د اشتراک نتیجه له ناکامۍ او بدنامۍ پرته بل څه نشي کېدی.
- ولس چې په کومه موخه او د کوم مقصد لپاره دوی ته رأیه ورکړې وه هغه ئې پوره نکړی شو.

خو زه باور لرم چې د پاکستان او افغانستان راتلونکې به د اسلامي ډلو په لاس ټاکل کېږي.

۱۲- د فدایي بریدونو په باره کې ستاسو عمومي نظر څه دئ؟ آیا تاسو فکر نه کوئ چې دا ډول بریدونه به د امریکا، ائتلافي ځواکونو او افغان فوځ ته د جنګ د اوږدولو یوه ښه بهانه په لاس ورکړي؟

ځواب: فدایي عملیات د غربي استعمار د ظلمونو په ضد یو طبیعي عکس العمل دئ، د مسلمانانو دردناک حالت، په فلسطین، افغانستان، عراق، کشمیر، چیچین، او د نړۍ په ګوټ ګوټ کې پر مسلمانانو ظلمونه، جنرالان، پاچایان او دیکتاتوران پرې مسلطول، زېرمې ئې غارتول، له فقر، لوږې او محرومیتونو سره ئې مخامخول، آزادي او خپلواکي ئې سلبول، دا هغه څه دي چې د اسلامي امت نوی نسل ئې فدایي عملیاتو ته هڅولی، تر څو چې دا دردناک حالت وي فدایي بریدونه به روان وي، که په اروپا او امریکا کې ځوانان د دې لپاره ځان وژني او انتحارونه کوي او شمېر ئې ورځ په ورځ زیاتېږي، نو د محکومو اسلامي ملکونو شازلمیان په دې مه ملامتوئ چې د آزادۍ په څېر سپېڅلو اهدافو لپاره ځان قرباني کوي، د دوی د ملامتولو په ځای پر دوی او د دوی پر مظلومو ولسونو رحم وکړئ، دې ته پام وکړئ چې ولي دا ځوانۍ ته رسېدلي تنکي زلمیان، له هر څه تېرېږي، د نیویارک او واشنګټن په څېر عملیاتو ته اړ کېږي؟! افغانان او هر آزادي غوښتونکی او عدالت پال انسان به د ټولو

هغو عملياتو ملاتړ کوي چې د اشغالګرانو، يرغلګرو او د دوی د لاس پوڅو په ضد وي، مورِ د دغو ټولو پېښو مسئوليت د سپيني مانۍ د سفاکو واکدارانو او د دوی د بې رحمو اروپايي انډيوالانو په غاړه بولو. ما ته ووايئ: که امريکايان او د دوی ائتلافي ملګري هره ورځ په لسګونو بې وزلي افغانان په وينو کي رغړوي، په کليو او کورونو ئې حتی د واده په مراسمو کي بمونه وروي، آيا افغانان دا حق نه لري چې اتنقام واخلي؟ که امريکايان له زرګونو ميله لري افغانستان او عراق ته راځي او بې وزلي افغانان او عراقيان وژني آيا د نړۍ غيرتي مسلمانان مسئوليت نه لري چې له خپلو مظلومو وروڼو نه د دفاع په خاطر څه وکړي؟!

د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه عرض کوم چې: فدايي عمليات د دښمن د ايستلو لپاره ترسره کېږي، دا خبره هيڅ وزن نه لري چې فدايي عمليات ښايي په افغانستان کي د بهرنيو فوځو د مزيد پاته کېدو سبب شي، د دې خبرې معنی خو دا ده چې که مورِ د اشغالګرانو په ضد هيڅ عکس العمل ونه ښيو، تسليم شو او د دوی سلطه ومنو نو دوی به وځي او که ئې مخالفت ته ملا وتړو نو نه به وځي!! د تاريخ په اوږدو کي کله هم داسي نه دي ليدل شوي چې اشغالګران په خپله خوښه وتلي وي، دوی هغه مهال وځي چې وتل تر پاته کېدا ورته مفيد وبرېښي، پاته کېدا ورته ګرانه شي او په دې پوه شي چې د اشغال شوو سيمو ولسونه د دوی غلامي نه مني. که څوک مورِ ته د اشغالګرانو د ايستلو کومه آسانه لار راوښيي نو يقيناً چې مورِ به همغه لار غوره کوو.

۱۳- تاسو په افغانستان کي خپله راتلونکې څنګه وينئ؟

ځواب: زه مسلمان يم او په دې کلک او راسخ باور لرم چې له ما سره به همغه څه کېږي چې الله تعالی راته مقدر کړي، نه مي څوک ژوند يوه شېبه لنډولی شي او نه مي مرګ رامخکي کولی، هغه څه چې الله تعالی راته ليکلي هيڅوک ئې د تحقق مخه نشي نيولی، غواړم مرګ او ژوند مي د اسلام په لار کي وي، زه د ځان لپاره نه بلکي د خپلو سپېځلو اهدافو د تحقق لپاره جنګېږم، که زما اهداف ترسره شي، په

خپلواک او آزاد افغانستان کي اسلامي حکومت قائم او د اسلامي امت تېر مجد او عظمت اعاده شي، نو زه به ځان کامیاب ګڼم که څه هم په زندان کي وم او په لاس پښو کي مي زولنې وي. تاسو ته به ډېره حیرانوونکې وي که درته ووایم چي په دغو تېرو اوو کلونو کي چي زه د امریکایانو تر تعقیب لاندي وم، زما د نیولو لپاره ګڼ شمېر عملیات ترسره شوي، په وار وار زما د وژلو خبرونه خپاره شوي، په ما راکتې برید شوی، د اوسېدو ثابت ځای مي نه وو، له خپلو ماشومانو سره مي لیدی نشو، خو زه له خپل رب نه راضي یم، او د اسلام لپاره مي دومره کار کړی چي په بل صورت کي مي هیڅکله نشو کولی، ما په دې مودې کي جهاد ته د افغانانو د پاڅولو لپاره په زرهاوو خطونه لېږلي، په کیسیټو او سي ډي ګانو کي مي ویناګاني نشر کړې، مرکې مي په ورځپاڼو او تلویزیونو کي خپرې شوې، نولس مهم کتابونه مي ولیکل، په دې کي د څلور جلده تفسیر او بایبل د قرآن په رڼا کي په څېر ضخیم کتابونه هم شامل دي، دا کارونه ما په بل صورت کي نشو کولی.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

په پای کي له تاسو څخه ډېره زیاته او د زړه له کومي مننه کوم چي د سختو امنیتي ستونزمنو حالاتو او سیاسي او نظامي مصروفیتونو باوجود مو زما پوښتنو ته ځواب ورکړ، ستاسو د نظریاتو تجربې او ارزښتناکو معلوماتو څخه بیا هم یوه ځل مننه کوم.

والسلام

بریالی او موفق اوسئ

امتیاز علي

په پښور کي د واشنګټن پوسټ ورځپاڼې خبریال

د اوزبين، تګاب، نجراب او لغمان

زړه ورو مجاهدينو ته!

الحمدلله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد: بسم الله الرحمن الرحیم

وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوىٌّ عَزِيزٌ

زما د ايمان او عقيدې ورونو!

په سنګر کي پرتو مجاهدينو!

د اسلام او خپل هېواد سرتېرو مدافعينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

ستاسو لوړ همت، صبر، ثبات او استقامت ته سلام کوم، تاسو په خپل نه هېرېدونکي مقاومت سره د ټولو مجاهدينو سرلوړ او شمله اوچته کړه، عزيز رب دي تاسو ته عزت درکړي، ستاسو قدمونه دي مزيد مضبوط کړي او په هر سنګر او هر ميدان کي دي پر دښمنانو بری درکړي.

ستاسو د وروستيو بریاوو مبارکي درته وايم او ستاسو د ټولو شهيداونو لپاره دعا کوم، په ځانګړې توګه د حاجي صاحب احمدي، دا د روسانو او امريکايانو په ضد د جهاد نومیالی اتل، قومندان عتيق الله، قومندان عبدالستار، قاري نجات، ډاکټر عبدالهادي، عبدالجميل، قاري زمری، محمد طارق، مولوی نظامي، روشن آغا، قاري محمدالله، هدايت الله، مولوي سرفراز، احمدشاه، مولوی سليم او د دوی د ګڼ شمېر مؤمنو ملګرو د شهادت په مناسبت تاسو د دوی د سنګر ملګرو ته، د دوی د درنو او مجاهدو کورنيو غړو ته او د دوی پر درد ټولو دردمندو افغانانو ته تسليت وړاندي کوم، الله تعالی دي په جنت کي د دوی درجې لوړې کړي، د دوی آرمانونه دي ترسره

او د دوی تش ځای دي د دوی په څېر په صالح، مخلصو او باایمانه مجاهدینو ډک کړي. دعا کوم چې منتقم رب له دغو بې رحمو، ځناور صفتو صلیبیانو نه د دوی او د ټولو هغو مظلومو مسلمانانو غچ واخلي چې دا څو پېړۍ د اسلامي نړۍ په ګوټ ګوټ کي د دوی په لاس په وینو کي رغړېدلي دي، الله تعالی دي هغه ورځ ژر راولي چې د آرمانجنو شهیدانو، مجروحینو او په سنګر کي د پرتو مجاهدینو آرمانونه ترسره شي، امریکا د شوروي په برخلیک اخته شي او د اسلامي امت تېر مجد او عظمت اعاده شي، إن شاء الله دا ورځ به راځي او که خدای کول په نږدې راتلونکې کي به راځي.

ګرانو ورونو!

تاسو باید د سرلوړۍ او عزت احساس وکړئ او د الله تعالی شکر په ځای کړئ چې هم مو د روسانو په ضد د جهاد سعادت په برخه شو او هم د امریکایانو په ضد. که د روسي یرغل په دوران کي د تګاب، لغمان، نجراب، او اوزبین درې د روسانو په ویجاړو ټانکونو ډکي وې او دلته ئې لوی لوی فوځي قطارونه له منځه تللي وو، اوس له دې درو د امریکایانو، فرانسویانو او نګریزانو تابوتونه انتقالېږي، الحمدلله چې تاسو د هغو ضعیف النفسه او ضعیف الایمانه کسانو لار غوره نه کړه چې د دې خطرناک او زوړ دښمن په وړاندي ئې یا سر ټیټ کړ، یا تسلیم شول، یا ئې سکوت وکړ او تر ټولو بده دا چې خپل دین، ایمان او وطن ئې وپلورو او د مجاهدینو په ضد ئې د اشغالګرانو ملګرتیا وکړه. ستاسو او ټولو صالح مجاهدینو د لازیاتو بریاوو او موفقیتونو لپاره دعا کوم، خدای مو په جهاد کي مزید برکت واچوه او هره مرمۍ مو د دښمن په سر او سینه برابره کړه.

هغه کورنۍ څومره بختوري دي چې په خپلي غېږ کي ئې مجاهدین روزلي، په جهاد کي د فعالي ونډي اخیستو سعادت ورپه برخه شوی، زړو او وړو، نښځو او نارینه وو ئې په دې مقدس اسلامي جهاد کي برخه واخیسته، ځوانان ئې د ژوند ترپایه په سنګرونو کي وجنګېدل، نښځو ئې مجاهدینو ته ډوډۍ پخه کړه، د دوی جامې ئې

ومینځلې، د زامنو، وروڼو او خاوندانو په مرګ ژوبلې ئې د ویر او غم کولو او د اوښکو تویلو په ځای د الله تعالی شکر په ځای کړی، مرګ ژوند ئې د الله تعالی له لورې ګڼلی، او په الهي مقدراتو ئې تل رضایت ښودلی. الله تعالی به د دوی د اخلاص او قربانیو په نتیجه کي داسي حالت راولي چي دښمنان ټیټ سر او خړي سترګي زمورږ له هېواد ووځي، وطن مو آزاد شي، د مجاهدینو په لاس واقعي اسلامي نظام قائم شي.

ګرانو مجاهدینو! د سیمي وروستیو پېښو ته په پام سره تاسو ته څو توصیې لرم:

- له جبهه یي جګړو په کلکه ډډه وکړئ، په ثابتو پوستو او مرکزونو برید ته زړه مه ښه کوئ، اوس لا د داسي بریدونو وخت نه دی رارسېدلی، په دښمن باندي هغه مهال برید وکړئ چي بې خبره وي او د دفاع لپاره ئې څه بند وبست نه وي کړی، د سړک غاړې ماین اېښودلو، چریکي بریدونو او کمینونو ته ترجیح ورکړئ، د کمین لپاره څو ټولګي سره یو ځای شئ، په داسي ځای او وخت کي برید وکړئ چي تاسو په خپله ټاکلی وي، موقعیت ئې ستاسو په ګټه وي، تاسو په لوړه، خوندي ځای، ځنګل کي وئ او دښمن په آوار ډاګ او له دفاع او تېښتي عاجز.
- د ټولګیو د غړو شمېر مو تر پنځو مه زیاتوئ.
- له مبایل ټیلفونو او مخابرو نه په استفادې کي ډېر احتیاط کوئ، له ضرورته پرته ترې کار مه اخلئ، هغه وروڼه ئې باید هیڅکله ونه کاروي چي د دښمن تر تعقیب لاندي دي. باید متوجه وئ چي د مجاهدینو ټول ټیلفوني او مخابروي ارتباطات په کلکه او دقیقه توګه د دښمن له لوري څارل کېږي، کله چي ستاسو ټیلفون چالان وي که څه هم چا ته پرې زنګ ونه وهئ، دښمن په دقیقه توګه پوهېږي چي دا ټیلفون چېرې دئ او له دوی نه څومر فاصله لري، د سیټلایټ په واسطه د ټیلفون موقعیت په دقیقه توګه او د شپې او ورځې له لوري معلومولی او داسي ئې تر څارني لاندي نیولی شي چي هره شېبه ورته معلومېږي دلته څو کسان

دي، وسله لري که نه، څوکسان تړې ولاړل او څو ورته راغلل، دا ټوله ساحه د هغو قوي کامرو په ذريعه ګوري چې په سټلايټ کي نصب وي، که تاسو دا وسايل ونه کاروئ نو دښمن به په ساحه کي داسي وي لکه ږوند، نه د مجاهدينو موقعيت معلومولی شي او نه ئې له عام ولس نه تفکيکولی شي.

- خپلې سيمې له جاسوسانو تصفيه کړئ، تاسو ته معلومه ده چې دښمن په ډېر شمېر کي بې غيرته نااڤغانان د جاسوسۍ لپاره استخدام کړي، ځينې اطلاعات ورکوي او ځينې د دوی بمبارد طيارو ته کوردينات، د شورای نظار وطن پلورونکې ډلګۍ له هغه ورځې دا کار پيل کړی چې په ۱۹۸۲کي ئې له روسانو سره د اوربند او د مجاهدينو په ضد د ګډو عملياتو معاهده امضاء کړه، کوم کار چې دې ډلګۍ مخکې د روسانو لپاره کاوو نن ئې د امريکايانو لپاره کوي، په شينډنډ، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتيا، پکتيکا، فراه، غزني او نورو سيمو کي چې په کليو او کورونو بمونه وربډلي، امريکائي جازونو ته دوی کوردينات ورکړي، که په شينډنډ کي ماشيني جنرال جلندر دا کار کړی نو په نورو ځايونو کي د ده بې دينه او بې غيرتو ملګرو کړی، د شمالي ائتلاف ټولې ډلې په دې جنايت کي شريک دي، کمونستان او د دوی د وخت مليشې، او ايران پلوه شيعه ډلې همدا کار کوي، ستاسو به حتماً په ياد وي چې د روسانو په ضد د جهاد په دوران کي شورای نظار په پنجشير کي د شمال د مجاهدينو د تګ راتګ لاره بنده کړه او د پنجشير شاوخوا مجاهدينو په ضد ئې د روسانو په ملګرتيا حملې پيل کړې، او دغو شيعه ډلو په باميان کي د مجاهدينو په کاروانونو بريدونه کول، اوس هم د انګرېزانو په لاس روزل شوې اجيره اردو او پوليس له دوی نه جوړ شوي، دوی مخکې د روسانو لپاره له افغان ولس سره جنګېدل او نن د امريکايانو تر قومندې لاندې جنګېږي.

- دښمن دې ته ترجيح ورکوي چې عمليات ئې د شپې له لوري وي، ځکه دوی په شپه کي د خپلو وسايلو په مرسته خپله شاوخوا، لار، او مجاهدين ليدی شي خو مجاهدين ئې نشي ليدی، کوماندو ئې د شپې په دوربينونو مجهز وي او د سټلايټ په

ذریعه د دوی لارښوونه کېږي. د شپې له لوري ستاسو احتیاطي تدابیر باید تر ورځې زیات وي.

- دښمن له افغانستان نه د خپلو نویو، ممنوعه پرمخ تللو جنګي وسایلو لپاره د آزموینې میدان جوړ کړی، امریکایانو په وار وار په خپلو بمباریو او راکټې بریدونو کې کمزوري یورانیم کارولي، په ځانګړې توګه په دغو ورځو کې او د بې پیلوټه طیارو په راکټې بریدونو کې، فرانسویانو د تګاب په بریدونو کې له بې سده کوونکو ګازونو نه کار اخیستی، لومړی ئې د مجاهدینو د تجمع او مراکزو په لوري داسې راکټې توغولي چې هغوی بې سده کړي بیا ساحې ته ننوتی او بې سده مجاهدین ئې په ډزو وژلي.
- دا بې غیرته کفار له مجاهدینو سره د مخامخ جګړې همت نه لري، که دوی له مجاهدینو سره مخامخ شول نو یقیناً چې په هر ځای کې به د اوزبین حادثه تکرارېږي، چې د فرانسویانو په اعتراف د دوی یو دېرش کماندو مړه او ژوبل شول، د فرانسې جمهور رئیس سرکوزی سرکوزي دې ته اړ شو چې د فوځیانو د مړاوي روحیې د لوړولو لپاره افغانستان ته راشي. که مجاهدین لږ دقت وکړي نو د اوزبین په څېر عملیات په نورو ځایونو کې هم کېدی شي، د اوزبین د زړه ورو مجاهدینو دا تاریخي بریدباید د یوې نه هېرېدونکې بېلګې په توګه تل په یاد ولرو او دې ته د ورته عملیاتو هڅه وکړو.

ګرانو وروڼو!

امریکایانو ته باید وښیو چې زمور حوصلې لوړې دي، سا مو پخه ده، د تیارو شپو مزلونه کولی شو، کړاوونه ګالای شو، که تاسو په پردیو ملکونو کې جنګېدلی شي نو مور به په خپل هېواد کې څنګه نه جنګېږو؟! که ستاسو اجیر عسکر له زرهاوو میله لرې زمور هېواد ته راتلی شي او زمور په تنګو تنګو درو کې جنګېدلی شي، مګر زمور ملا ماته ده چې له خپل کور کلي به دفاع نه کوو؟! که تاسو د لعین شیطان لپاره جنګېدلی شئ نو مور د خپل رحمان رب لپاره د جګړې کلکه ملا ترلې ده؟! ته

زما د اسیرولو لپاره جنګېږي او زه د خپلي آزادۍ لپاره، ته په پردي ملک کي جنګېږي او زه په خپل هېواد کي، په تا باندي د ټولي نړۍ آزادي غوښتونکي لعنت وايي او زما د بري لپاره په هر جومات کي د دعا لاسونه اوچت دي!! مطمئن اوسئ چي تاسو به په خپلو جهازونو کي ستړي شئ خو مورږ به د تيارو شپو په پلي مزلونو کي ستړي نه شو، تاسو به د بمونو په ورولو ستړي شئ خو مورږ به تر بمونو لاندي خپل همت له لاسه ورنه کړو، زما زوی او ورور چي په شهادت ورسېږي وايم: اې زما ربه! دا ستا بنده وو، تا پيدا کړی او ستر کړی وو، د ژوند او مرګ پرېکړه ئې تا کړې، ستا په فيصلې راضي يم، ټول ستا لوري ته درتلونکي يو، د ذلت او اسارت تر ژوند د عزت مرګ ډېر ډېر غوره ګڼو!! خو ما ته ووايه چي ته او ستا د جګړمارو عسکرو خپلوان به د دوی د مرګ او ژوبلي په اړه څه وايي؟!

ژوندي دي وي مجاهدين

رپانده دي وي د اسلام شين بيرغ

مړه دي وي صليبي اشغالګران او د دوی لاس پوڅي

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۷/۶/۲۰

بسم الله الرحمن الرحيم

مجاهدينو ته زېرى

كورني او بهرني ائتلافونه د ماتېدو په درشل كي

د گرجستان پېښو وښوده چي د مجاهدينو په ضد هغه نړۍ وال ائتلاف د ړنگېدو په درشل كي دئ چي د امريكايانو د برید په مهال جوړ شو، د افغانستان د اشغال په اړه ئې له امريكايانو سره مرسته وكړه او پر عراق ئې د برید لار آواره كړه، په دې ائتلاف كي د مسيحي ملكونو تر څنگ د روسيې په شمول د شوروي اتحاد پاتې شونو او د پاكستان او ايران په څېر تش په نامه اسلامي هېوادو هم برخه واخيسته، د برید په مهال زمور ورځ وينه دا وه چي دا يو غير طبيعي ائتلاف دئ، تر زياتي مودې دوام نشي كولى. د مسكو له لوري له امريكايانو سره دا مرسته چي اجازه ئې وركړه د روسيې له لاري د خپلو ځواكونو اكمالات وكړي، په ازبكستان او تاجكستان كي د نظامي اډو جوړول، د روسيې كمزوري اقتصاد او بد سياسي وضعيت او ډېرو نورو قضاياوو داسي ښوده چي نه به مسكو په نړدې راتلونكې كي د واشنگټن د شرارتونو او تكبر په وړاندي د ودرېدو جرأت وكړي او نه به د امريكا تر مشرۍ لاندي ائتلاف له كوم بل گواښ سره مخامخ شي، د دوى د ځواكونو په وړاندي د افغانانو او ورپسې د عراقيانو مقاومت ډېرو ته يو كمزورى او موقتي عكس العمل برېښېدو او دوام ئې محال ګڼلو، خو الحمدلله په افغانستان كي مقاومت پيل شو، كه څه هم په سر كي كمزورى وو، يوازي په څو محدودو ساحو كي پيل شو، ورو ورو ئې وده وكړه، ډېر وروسته ئې لمن خوره شوه او په چټكۍ سره ئې وده وكړه، همدا باعث شو چي امريكايان له افغانستان نه وروسته پر عراق هم برید وكړي، كه داسي

نه وی شوي او د افغانانو مقاومت په پيل کي دومره مضبوط او خور وی لکه نن نو امريکايانو به هيڅکله پر عراق برید ته زړه نه وو ښه کړی، په افغانستان او عراق کي د امريکايانو ماتې، زيات مالي او ځاني تلفات، د مزيد فوځونو لېږل، په اوو کلونو کي نه يوازي د مقاومت په ځپلو، د امنيت په راوستلو او اوضاع له اداري عاجز پاته شول، بلکه په دې هم ونه توانېدل چي د مقاومت ورځ په ورځ پراخېدا او مضبوطېدا مخه ونيسي، نن تر بل هر وخت زيات مقاومت شديد او پراخ دئ او د امريکايانو تلفات تر بل هر کال زيات، دغه وضعيت د امريکا هغه رعب او هيبت په ټولي نړۍ کي ختم کړ چي د برید په سر کي ئې په ټولي نړۍ خپل تور وزر غوړولی وو، اوس خبره هغه حد ته رسېدلې چي د ډېر وېره به جرأت او جسارت بدله شي، ځينو خپل سکوت مات کړ، ځينو په جگ غږ له امريکا سره خپل مخالفتونه اعلان کړل، ځينو د امريکا سفيران له خپلو هېوادو وايستل، ځينو له ملگرتيا لاس واخيست، او ځيني له هغه ائتلاف نه ووتل چي د امريکا تر مشرۍ لاندي جوړ شوی وو، ايران چي د افغانستان او عراق په نيولو کي ئې د امريکا ملگرتيا وکړه او ايران پلوه شيعه ډلو ته ئې وويل چي له امريکايانو سره ملگري شي، اوس په خپلو نادودو پښېمان ښکاري، هغه روسيه چي د شوروي اتحاد د دوران ډېر ملگري ئې په کلکه وځپل شول، شرقي اروپا ئې د امريکا او اروپا په گټه له لاسه ووتله، يوگوسلاويا ټوټې ټوټې شوه، په مرکزي آسيا کي د امريکا نظامي اډې جوړې شوې، او د افغانستان په نيولو کي ئې د امريکا ملگرتيا وکړه، شورای نظار او خپل کمونيست ملگري ئې وهڅول چي د امريکا د زمکنيو فوځونو په ځېر عمل وکړي او د امريکايانو تر قومندې لاندي وجنگېږي، دا دئ د شوروي اتحاد له زواله وروسته د لومړ ي ځل لپاره گرجستان ته د امريکا د تصور، انتظار او اټکل خلاف فوځونه لېږي، د افخازيا او جنوبي اوستيا خپلواکي اعلانوي او خپل فوځونه په کي ځای په ځای کوي، کيوبا ته ستر ستر بمبارد جهازونه لېږي، له وينزويلا سره گډ فوځي عمليات ترسره کوي، او حتی خبره ئې دې حد ته رسېږي چي له امريکا غواړي له افغانستان نه د خپلو فوځونو د ايستلو

مهال وېش اعلان کړي، که روسان او ملګري ئې دا جرأت هم وکړي چې نور نو ناټو او امریکا ته اجازه ورنه کړي چې د دوی د زمکې او فضاء له لارې افغانستان ته وسایل او مهمات ولېږي او په دې هېواد کې میشت فوځي قطعات اکمال کړي، یقیناً چې امریکا ته به په افغانستان کې پاته کېدا ګرانه او حتی محال شي، په هغه صورت کې به د دوی لپاره یوازې یوه لار پاته وي چې هغه د کراچۍ نامطمئنه لار ده، خو د پاکستان حالات هم داسې دي چې امریکا تر اوږدې مودې دا طمعه نشي ترې درلودی، پاکستاني مجاهدینو هم په کلکه هوډ کړی چې په افغانستان کې مېشت بهرنیو فوځونو ته به له دې لارې د وسلو او لوژستیکي موادو د لېږلو مخه نیسي

د افغانستان دننه هم هغه ائتلافونه یا په بشپړه توګه له منځه تللي چې د واشنګټن او مسکو او د دوی د منطقوي ملګرو په ایماء جوړ شوي وو او یا دومره سپک، بې اعتباره او کمزوري شوي چې څه ترې نه جوړېږي او بهرني حامیان ئې ترې ناهیلي شوي، دا ډلې اوس د دې تصور هم نشي کولی چې د اشغالګرانو له وتلو وروسته په افغانستان کې پاته کېدی او خپل شته والی ساتلی شي، څه دا چې په پېښو کې دي فعال او مؤثر اغېز ولري.

الحمد لله د زړه ورو افغانانو تاریخي مقاومت ټولي مخکنۍ معادلې بدلې او ډېر اټکلونه غلط ثابت کړل، إن شاء الله هغه ورځ رانږدې شوې چې امریکا هم د شوروي اتحاد په برخلیک اخته شي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د اختر مبارکي

گرانو هېوادوالو!

زما د ايمان او عقيدې وروڼو او خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وايم، دعا کوم چې الله تعالی زمور روژې، لمونځونه، دعاګاني، هجرتونه، جهادونه، شهادتونه او نور عبادات قبول کړي، زمور هېواد د پردیو له اشغاله آزاد کړي، له بهر نه تپل شوې جګړه، د پردیو سلطه، زمور په کورنيو چارو کي د پردیو لاسوهنې، بې امني، فقر، لوږه او د وېرې او خوف حالت د تل لپاره پای ته ورسوي او په آزاد او سرلوړي افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت قائم او تلپاتې سوله تأمين شي.

له دې فرصته په استفادې سره خپل خدای پال او مؤمن ولس ته څو عرايض لرم:

- **له دې دردناک حالت نه د وتلو لپاره يوازي يوه لار په مخکي لرو او هغه دا چې ټول ملت د يوه ستر اسلامي پاڅون لپاره ملا وتړي، صليبي اشغالګران د کمونيستو اشغالګرانو په ځېر له خپل هېواده وتلو ته اړ کړي، د پردیو د لاس پوڅو، ملي خائنينو، وطن پلورونکو او جنايتکارانو سلطه د تل لپاره پای ته ورسوي.**
- **بايد دې ته متوجه وو چې مخکنۍ ترخې تجربې بيا تکرار نشي، داسي نه چې بهرني ځواکونه وباسو خو د دوی لاس پوڅي په اقتدار کي پاتې شي او يا د اشغالګرانو په ضد د آزادۍ جنګ د کورنۍ جګړې بڼه غوره کړي، همغسي لکه چې**

د شوروي ځواکونو له وتلو وروسته وشول، دښمنان په دې وتوانېدل چې د مجاهدينو په لاس د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو د مخنيوي لپاره شمالي ائتلاف جوړ او د بهرنيو فوځونو پرونی جنګي مأموريت د وطن پلورونکو دغه ائتلاف ته وسپاري.

- که هغه مهال ټول ملت خطر ته متوجه شوی وی، د حزب اسلامي د هغه اسلامي دريځ او کلک مقاومت ملاتړ ئې کړی وی چې د دغې بين المللي توطئې په ضد ئې غوره کړ او شمالي ائتلاف ئې داسې پراو ته ورساوو چې نور نو د حزب اسلامي په وړاندې له مقاومت نه عاجز شو، که هغه مهال طالبانو د کابل له ائتلافي اداري سره ملګرتيا نه وی کړې او له شا نه ئې پر حزب برید نه وی کړی؛ بلکې د حزب اسلامي د مخلصو مجاهدينو په ليکو کې تنظيم شوي وی، نو د شمالي ائتلاف ټغر به د تل لپاره ټولېدو او جګړه به تل لپاره پای ته رسېده، نه به وروستۍ خونړۍ پېښې رامنځته کېدې، نه به جګړې دوام کاوو او نه به د صليبي ځواکونو راتلو ته لار آوارېده.!! دا په داسې حال کې چې حزب اسلامي د شمالي ائتلاف په ضد د طالبانو د جګړې په دوران کې نه يوازې له طالبانو سره د جګړې لار غوره نه کړه؛ بلکې خپلو مجاهدينو ته ئې وويل چې د دوی مرسته وکړي، د امريکايانو د يرغل په مهال حزب اسلامي د جهاد اعلان وکړ، له ټول ملت نه ئې وغوښتل چې جهاد ته ملا وتړي، طالبانو ته ئې وويل چې راشئ د دښمن په ضد ګډه متحده جبهه پرانېزو، خو متأسفانه د دوی مشرانو په داسې حال کې له دې وړاندېز سره توافق ونه کړ چې د دوی د کابل شوری او په شمال کې د دوی د قومندانانو شوری د آراوو په اتفاق سره دا غوښتنه کړې وه او د متحدي جبهې په اړه ئې د حزب اسلامي له طرحې سره موافقه ښودلې وه!!
- مورږ نن هم ټولو هغو خواوو ته چې د هېواد خپلواکي او آزادي غواړي وايو چې راشئ د دښمن په ضد ګډ دريځ غوره کړو، په ګډه مقاومت ته دوام ورکړو او متحده اسلامي جبهه جوړه کړو، داسې چې هم مو د دښمن په ضد موقف يو وي، هم د بحران د حل په اړه زمورږ طرحه او هم د افغانستان د راتلونکي نظام په ارتباط زمورږ

نظر يو وي، ملت ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنيو ځواکونو له ايستلو وروسته به ستاسي د خوښي اسلامي حکومت قائمېږي، قدرت به هغه چا ته سپارل کېږي چې ملت پرې اعتماد کوي، اسلام ته متعهد وي، له خدايه وېرېږي، پر ملت ترحم او زړه سوی لري او د پردیو د وسلو او پیسو په زور پر ولس د حکومت کولو هڅه نه کوي.

- دا د ملت او د ملت په درد د ټولو دردمندو افغانانو ديني وجيبه ده چې د صالح او مؤمنو مجاهدينو ملګرتيا وکړي، ناپاک، بددیانته، وطن پلورونکي، جنايتکاران او ملي خائنين تجريد کړي، له دوی نه د الله تعالی په وړاندي خپل قطعي او دائمي برائت اعلان کړي، هغه څوک په کلکه ورتې او خپل ټول تعلقات ورسره وشلوي چې د دغه لاس پوڅي حکومت ملګرتيا کوي، هغه کړۍ د خدای، دين، وطن او ملت دښمنان وګڼي چې د پردیو په خدمت کي دي، پرون د روسانو په خدمت کي او نن د امريکايانو تر قومندې لاندي له خپل ولس سره جنګېږي، افغانان بايد د هغه چا له ملګرتيا ډډه وکړي چې د مجاهدينو د يووالي او وحدت مخالفت کوي، او اقتدار ته د رسېدو لپاره حتی له مسلمان سره هم له جګړې ډډه نه کوي،
- ملت بايد په دې پوه شي چې که پر الله تعالی توکل وکړي، د جهاد لپاره ملا وتړي او د يوه واقعي اسلامي حکومت د جوړولو لپاره پاڅي؛ نو قدير خدای به دغو سپېڅلو موخو ته د رسېدو توفيق ورکوي، امريکا به د شوروي په برخليک اخته کېږي، هېواد به ئې آزادېږي او د دوی د خوښي اسلامي حکومت به جوړېږي، نه بهرني ځواکونه د دوی د مقاومت په وړاندي تر اوږدې مودې تم کېدی شي او نه د دوی ذليل مزدوران او هغه کړۍ چې د پردیو د وسلو او پیسو په زور او له ولس سره د جګړې له لاري غواړي پر افغانستان حکومت وکړي.
- د اسلام د لاري مخلصو مجاهدينو ته په کار ده چې خپله ټوله توجه اصلي دښمن ته واړوي، په چريکي جنګونو، کمينونو، د دښمن ګزمو او کاروانونو ته په بمونو اېښودلو ترکيز وکړي، نه په نورو جبهو کي ځان مصروف کړي او نه په نورو کارونو کي خپل امکانات ضايع کړي، بايد مطمئن وي چې په همدې سره کولی شي

دښمن له پښو وغورځوي او له ماتې سره ئې مخامخ کړي. دوی باید له هغو کسانو نه د خدای او ولس په وړاندي په مکرره توګه او په واضح الفاظو خپل برائت اعلان کړي چې بې ګناه خلک وژني، په جوماتونو کي انفجارات کوي، مدرسې او مکتبونه ورانوي، ملایان او معلمین وژني او د پیسو لپاره خلک او د دوی زامن تښتوي، ملت باید پوه شي چې دا کار مجاهدین نه بلکي دښمن، د دوی افغاني مزدوران، جنایتکاران، غله او مفسدین کوي، په دې موخه چې مجاهدین بدنام کړي.

- إن شاء الله د بري ورځ نږدې ده، الله تعالی به زمونږ د شهیدانو، غازیانو، مجاهدینو، مهاجرینو، کونډو، یتیمانو، مجروحینو او ربړول شوو بندیانو آرمانونه ترسره کوي، مقاومت به بري ته رسي، او په آزاد او خپلواک افغانستان کي به د مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت قائمېږي، د هغې ورځې د رارسېدو په هیله؛

ژوندي دي مجاهدین

سرلوړي دي وي افغانان

آزاد او خپلواک دي وي افغانستان

مړه دي وي د اسلام دښمنان او د دوی ذلیل لاس پوڅي

حکمتیار

افغانستان

عیدالفطر ۱۴۲۹هـ ق

اعلاميه

د ۱۳۸۷کال د ميزان ۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

ôl ‹ƒB$ïNqç 6 Zè$ÈVJ. ä$Ïï«l $Âc rß `Ï{räƒB$šú ïï%$@WB

šc qß=ê/{q¦$Ÿ2 œ ÏNqç 6 Zè$Mž9ÏNqã$ŠÆ d«bÎr $I</

ÇÍÈ العنكبوت: ۴۱

گرانو هېوادوالو!

خداى پالو مجاهدينو!

زما د ايمان او عقيدې ورونو او خويندو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

دا دئ د امريكا تر مشرۍ لاندې د صليبي يرغل اوه كاله پوره شول، په دې مودې كې تر اويا زره زيات افغانان ووژل شول، په ښارونو، كليو، كورونو، جوماتونو او مدرسو پرله پسې بمونه وورېدل، د باعزته افغانانو كورونه ولټول شول، په زرګونو بې ګناه افغانان له مجاهدينو سره د ملګرتيا په تور ونيول شول، ګوانتانامو او په بګرام، كندهار، پنجشير او د امريكايانو په نورو اډو كې د دوى زندانونو ته انتقال

او په بې رحمانه او وحشیانه توګه تعذیب شول، ځینې د تحقیق په دوران کې په شهادت ورسېدل او ځینې دومره وربړول شول چې یا ئې اعصاب له لاسه ورکړل یا په روغو پښو زندان ته بېول شوي ول خو په فلج پښو تړې ووتل، او د ډېرو نورو لاتراوسه برخلیک معلوم نه دئ. دا هغه سوغاتونه وو چې صلیبي نظامي دیموکراسۍ زمورږ مظلوم او بې وزلې ولس ته ډالۍ کړل!!

امریکایانو د مقاومت د ځپلو لپاره له هیڅ جنایت نه ډډه ونه کړه، خو نه یوازې خپلو موخو ته ونه رسېدل بلکې نن اعتراف کوي چې افغانستان تر عراقه ډېر خطرناک دئ او سږ کال د دوی تلفات تر بل هر کال زیات وو، دا په داسې حال کې چې اوس د ناټو او امریکائي ځواکونو شمېر تر پنځه اویا زره اوښتی او د دوی په لاس د روزل شوي اجیر افغاني پولیس او اردو شمېر هم نږدې یو لک ته رسېدلی، خو د دوی افسران د نورو فوځونو د رالېږلو غوښتنه کوي او وایي چې که لږ تر لږه لس زره نور فوځ د دوی مرستې ته ورنشي نو وضعیت د دوی له کنتروله وځي!!

امریکایان نه په دې وتوانېدل چې د مقاومت د ورځ په ورځ تشدید او مضبوطېدا مخه ونیسي، نه په دې چې امنیت تأمین کړي او نه په دې چې یوه ډاډمنه او پر اوضاع مسلطه او افغانانو ته د منلو وړ اداره جوړه کړي، د مقاومت لمن نن له بدخشانه تر نیمروز او له بادغیسه تر نورستانه غزېدلې، د کابل حکومت په خپله په اداري فساد او ضعف تورنوي او لوړپوړي چارواکي ئې جنګي جنایتکاران او د مخدره موادو قاچاقچیان ګڼي، او د امنیت وضعه داسې چې حتی په کابل کې او د ارګ خوا ته هم د چا سر، مال او عزت خوندي نه دئ، د ولس امنیت تأمینول خو پرېږدئ خپل امنیت هم نشي ساتلی، د یوه جشن د لمانځلو پر مهال داسې څه وشول چې د ډزو له وېرې جمهور رئیس، دفاع وزیر او نور وزیران، پولیس او د اردو عسکر او افسر تښتېدل او د سوړو او پناه ځای په لټه کې ئې یوې خوا بلې خوا ته زغستل، او د بل جشن له لمانځلو ئې د امنیتي ستونزو په وجه ډډه وکړه!!

دوی د خپلو بریاوو په ضمن کې د څو ملیونه مهاجرینو د بېرته ستنېدو

دروغجنه ادعا کوله، خو نن اعتراف کوي چې اوس هم په پاکستان کې دوه ملیونه او په ایران کې یو ملیون مهاجر پاته دي!! دا په داسې حال کې چې پر افغانستان د برید په مهال ئې هم ویل چې په پاکستان او ایران کې درې ملیونه مهاجر مېشت دي!! د روسانو او کمونستانو د تسلط په مهال له شمال نه مهاجر شوي پښتانه تراوسه خپلو سیمو ته نشي تلی، په امریکائي حکومت کې د شمالي ټلوالي جنایتاکارانو د دوی زمکې، کورونه او څړځایونه غصب کړي، د دوی په ضد قومي او ژبني تعصبات راپاروي، غواړي د خپلو ګټو لپاره هغه خلک د پښتنو په ضد تحریک کړي چې تر دې د مخه د ورونو په څېر څنګ په څنګ کې او دېوال په دېوال اوسېدل، لکه څنګه چې امریکایانو نن پښتانه په نښه کړي، په خپله ئې هم وژني او د خپلو مزدورانو په لاس هم، روسانو هم د پښتنو په ضد د تصفیې لړۍ ترلاس لاندې نیولې وه، ټول بریدونه او تصفیوي عملیات ئې په شرق، جنوب، جنوب غرب کې په همدې موخه ترسره کول، په شمال کې هم اکثراً پښتانه په نښه کېدل او له سیمې وتلو ته اړ کېدل، هغه مهال د شمال مهاجرین هم اکثراً پښتانه ول چې له بغلان، کندز، تخار، سمنګان، بلخ، فاریاب او بادغیس نه مهاجر شوي ول، دا دئ د روسانو او کمونیستانو له ظلمونو نه مهاجر شوي افغانان لاتراوسه په دې نه دي توانېدلي چې په شمال کې خپلو کورنو ته ستانه شي، له بغلان او کندز نه پرته د نورو ولایاتو دا مهاجرین تر اوسه مهاجر دي، ځینې ئې په پاکستان کې پاته دي، ځینې ئې ستانه شوي خو د کندهار، ننګرهار او هرات په پرېغالو کې د داخلي هجرت سختي ورځې تېروي، د خواجه بهاءالدین پېښې او په تخار کې د تللو مهاجرینو کلابندي او محاصره او خپلو کورونو او زمکو ته له تلو د دوی مخنیوي وښوده چې د دې جنایت تر شا د چا لاس دئ، خواجه بهاءالدین د شورای نظار هغه مرکز وو چې د تاجکستان له کولاب نه به ئې روسي وسلې او مهمات لومړی دلته انتقالول او بیا به ئې نورو سیمو ته لېږل.

عجیبه لا دا ده چې په کابل، مزار، هرات او غزني کې د شورای نظار او شیعه ډلو لپاره دومره ښارګوټي جوړ شول چې نړدې ده د دغو ولایاتو مخکنی قومي او

ژبنی جوړښت په بشپړه توګه بدل شي. ایران له یوې خوا او غالي آغا خان دا د شیعه وو انګرېزی پېر او مرشد، له بلي خوا پراخ امکانات ورکوي او دې ته ئې هڅوي چي له بامیانو، پنجشیر او نورو سیمو نه دغو ښارونو ته انتقال شي، له یوې خوا په امریکائي حکومت کي د شمالي ټلوالي پراخ نفوذ او د امریکایانو مرسته او حمایت او له بلي خوا د ایران هڅونو او مالي مرستو دوی ته دا مجال په لاس ورکړی چي په پراخه او حیرانوونکې پیمانه دغو ښارونو ته انتقال او په نویو جوړ شوو ښارګوټو کي ځای په ځای شي، پوښتنه دا ده چي دوی ته ولي باید ښارګوټي ورکړی شي، په داسي حال کي چي نه نن مهاجر شوي او نه د روسانو د تېري په مهال، له روسانو سره ئې هم اوربندونه او د مجاهدینو په ضد د ګډو عملیاتو معاهدې درلودې او له امریکایانو سره هم، نه پرون مهاجر شوي او نه نن، دا ولي شیعه وو ته اجازه ورکړی شوې چي په دارلامان کي په زرهاوو جریبه زمکه ترلاسه کړي، په ده سبز کي درې ښارګوټي ورکړی شوي، ایرانیانو په کابل، مزار، هرات او غزني کي د دوی لپاره د ښارګوټو تر څنګ داسي تعلیمي مراکز، کتابتونونه او تکیه خانې جوړې کړې چي د شیعه مذهب او ایران په ګټه تبلیغات په کې کېږي!!

ورونو خویندو!

مور ټولو خواوو ته اعلانوو چي د زمکو او په ښارونو کي د استقرار په اړه نه د شمالي ائتلاف د خبیث دور تصرفات قانوني دي او نه د اوسني امریکائي حکومت تصرفات، نه ئې اسناد اعتبار لري او نه قبالې، نه ئې مجاني وېش معتبر ګڼل کېږي او نه پېر پلور، اخیستونکي دي پوه وي چي هلي ځلي او مصارف به ئې هدر ولاړ شي. په قومي او مذهبي بنیادونو جوړ شوي ښارګوټي به د دولت په حساب مصادره کېږي، د شهداوو او ایثارګرانو کورنیو او بې کوره مهاجرینو ته به ورکول کېږي او هغه خلک به خپلو سیمو ته استول کېږي چي د دغي خبیثې منصوبې لاندي ښارونو ته راوستل شوي، دولتي زمکي، کورونه، پارکونه، څرځایونه، اجتماعي ملکیتونه چي په ټول ولس پوري تعلق لري، خو د خپل سري او بې نظمۍ په دې دوران کي، د یوه

اسلامي، ملي او قوي مرکزي حکومت د نشتوالي په وجه او له اشغالګرانو سره د ملګرتيا له لاري غصب شوي؛ ټول به مصادره کېږي، له هغو خلکو سره به محاسبه کېږي چې تر انقلاب مخکې ئې هيڅ نه درلودل خو اوس په داخل او بهر کې د قصرونو، زمکو، موټرو او افسانوي ژوند خاوندان شوي.

ټول بايد په دې پوه وي چې إن شاء الله اسلامي انقلاب راتلونکی دئ، اسلامي عدالت به قائمېږي، مظلومان به د ظالمانو له منګولو ژغورل کېږي، د دوی غصب شوي حقوق به د غارتګرانو له کومې ايستل کېږي، دا ځل به د تېر دور اشتباهات نه تکرارېږي، جنايتکاران، ملي خائنين، د پردیو جاسوسان، غله او غارتګران به په کلکه او د شريعت له غوښتنو سره سم محاکمه کېږي. افغان ولس او د دې هېواد په دردناک حالت دردېدونکي افغانان بايد دا پرېکړه وکړي چې هېواد به د مفسدينو له ولکې باسي، هغه منفوري کړي به په خپل ځای کښېنوي چې افغانان سره جنګوي، قومي او ژبني تعصبات پاروي، د پردیو په اشاره او د دښمنانو په وينا د افغانانو د ملي وحدت په ضد توطئې کوي، اقليتونه د اکثريت په ضد او شيعه د سني په خلاف دښمنيو او جنګ ته هڅوي. په دې کې هيڅ شک نشته چې د افغانانو د ملي وحدت او يووالي دښمنان د پردیو لخوا ګمارل شوي، نه کوم مذهب لري او نه له کوم قوم سره خواخوږي، د پردیو مزدوران دي، مأموريت ئې همدا دئ چې په افغانستان کې د جګړو اور ته لمن ووهي او افغانان سره وجنګوي. خو إن شاء الله د اسلام د دښمنانو دا ټولې توطئې به شنډېږي او په آزاد او خپلواک افغانستان کې به د مجاهدينو په لاس د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائمېږي.

مورږ يو ځل بيا دا خبره ټولو خواوو ته اعلانوو چې د روان بحران د حل يوازنۍ لار دا ده چې ټول بهرني ځواکونه له هېواده ووځي، افغانانو ته د خپل برخليک ټاکلو موقع ورکړی شي، قدرت يوه موقت او غيرائتلافي حکومت ته انتقال شي او په آزاد او خپلواک افغانستان کې انتخابات ترسره او د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائم شي، تر څو چې بهرني ځواکونه وي، له بهر نه زمورږ په کورنيو چارو کې لاسوهنې

وي، قدرت په پردیو پوري د تړلو مفسدینو، جنایتکارانو او قاچاقچیانو په لاس کي وي، د افغانانو پر سر د پردیو جنګي جهازونه ګرځي، د افغانستان په ګوټ ګوټ کي د پردیو بیرغونه رپېږي، نو جنګ به ادامه مومي، نه به بهرني ځواکونه یوه شېبه آرامه تېره کړی شي او نه د دوی لاسپوڅي، نه به په ښارونو کي امنیت راوستی شي او نه په لویو لارو او اطراف کي، که د افغانانو سر، مال او عزت د پردیو له تېري خوندي نه وي نو پردي به هم په هیڅ ځای کي د دوی له متقابلو بریدونو خوندي او مصئون پاتې نه شي.

ژوندي دي وي مجاهدین

رپانده دي وي د اسلام شین بیرغ

مړه دي وي اشغالګران او د دوی ذلیل مزدوران

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۷/۷/۱۵